

**WHAT
PASTOR RUSSELL
SAID**

தமிழாக்கம்

பொருளடக்கம் [INDEX]

WHAT PASTOR RUSSELL SAID – QUESTIONS & ANSWER தமிழாக்கம் - 2020ம் ஆண்டு வரை

1.	WPRS Q 8 :1 [1910]	2	விளம்பரக்காரியங்கள் - மூப்பர்கள் மற்றும் உதவிக்காரர்களின் நடக்கை	1
2.	WPRS Q 30:1 [1909]	2	பின்வாங்கிப் போனவர்களை எப்படிக் வரவேற்பது?	3
3.	WPRS Q 50:1 [1910]	2	குணலட்சணம் - கிரீடம் எப்போது நம்முடையதாகும்.	5
4.	WPRS Q 54:2 [1907]	2	பிள்ளைகள் - நடக்க வேண்டிய வழியில் நடத்தப்படுதல்	7
5.	WPRS Q 54 : 1 [1906]	1	பிள்ளைகள் - உபத்திரவக்காலத்தின் போது பிள்ளைகள் மீது மேற்பார்வை	9
6.	WPRS Q 55 : 1 [1909]	1	பிள்ளைகளுக்கான ஆயிர வருஷ காலத்தின் ஆசீர்வாதங்கள்	10
7.	WPRS Q 55 : 2 [1910]	2	காலம் குறைவாயிருக்கையில் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டிய கல்வியின் அளவு	11
8.	WPRS Q 57 : 1 [1910]	1	பிள்ளைகள் - கல்வி	13
9.	WPRS Q 58 : 1 [1911]	1	பிள்ளைகளுக்கான உயிர்த்தெழுதலின் தளம்	14

10.	WPRS Q 59 : 1 [1911]	1	அர்ப்பணம்பண்ணியுள்ள பெற்றோர்களின் பிள்ளைகள் ஆவிக்குரிய சுபாவம் அடைதல் என்பது தொடர்பாக	15
11.	WPRS Q 59 : 2 [1911]	1	பிள்ளைகள் - முற்பிதாக்கள் மற்றும் உருவெடுத்துவரும் பிசாசுகள்	16
12.	WPRS Q 101 : 1 [1909]	1	சபை - கீழ்படிதல் விஷயத்தில் மனசாட்சி தவிர்க்கப்படுதல் / அடக்கிக்கொள்ளப்படுதல்	17
13.	WPRS Q 102 : 1 [1909]	2	சபை - மூப்பர்களுக்கு கீழ்ப்படிதல்	18
14.	WPRS Q 103 : 1 [1909]	1	சபை - தேவன் அங்கத்தினர்களை ஏற்படுத்துகின்றார்	20
15.	WPRS Q 103 : 2 [1910]	3	சபை - ஒரு சபையார் மத்தியில் பிரச்சனை	21
16.	WPRS Q 104 : 1 [1910]	3	சபை - சபையில் எதிர்ப்பு	24
17.	WPRS Q 119 : 2 [1915]	6	சபை - சபையில் கனம்பெறுவதற்கான தகுதியான அடிப்படை	27
18.	WPRS Q 125 : 1 [1916]	2	சபை - சிலர் யாரையும் சார்ந்திராமல் செயல்படுதல்	33
19.	WPRS Q 129 : 6 [1906]	1	தொகுதி விநியோகிக்கும் வேலையை, நம்மைச் சார்ந்திருக்கும் குடும்பத்தை வைத்துக்கொண்டு எப்படிச் செய்வது?	35
20.	WPRS Q 130 : 1	1	தொகுதி விநியோகிக்கும் வேலை - திருமணம் பண்ணியுள்ளதான உடன்	36

	[1906]		துணையை கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளுதல்	
21.	WPRS Q 144 : 1 [1909]	1	அர்ப்பணிப்பு - சொத்துக்கள் மற்றும் பிள்ளைகள்	37
22.	WPRS Q 148 : 1 [1909]	2	அர்ப்பணம் - பின்பு வெளியே இருப்பவர்களிடத்தில் ஐக்கியமாயிருத்தல்	38
23.	WPRS Q 161 : 1 [1912]	3	மாநாடுகள் - நீங்கள் ஐந்தாம் ஞாயிற்றுக் கிழமை மாநாடுகளுக்கு ஒப்புதல் அளிக்கிறீர்களா?	40
24.	WPRS Q 162 : 1 [1908]	3	திருத்தங்கள் எப்படி செய்யப்பட வேண்டும்?	43
25.	WPRS Q 175 : 1 [1910]	2	உடன்படிக்கைகள் - கலந்தாய்விற்குப்பின் கருத்துப்பிரிவினை	46
26.	WPRS Q 200 : 1 [1912]	1	பெண்உதவிக்காரர்களின் தேர்ந்தெடுத்தல்	48
27.	WPRS Q 226 : 3 [1910]	3	பிரிவினைகள் - ஒழுங்கில்லாதவர்கள் மற்றும் குழம்பியிருப்பவர்கள்	49
28.	WPRS Q 232 : 3 [1909]	1	மூப்பர்கள் - சபையில் அதிகாரம்	52
29.	WPRS Q 233 : 1 [1910]	3	மூப்பர்கள் - சபையின் நலன்களுக்கடுத்தவைகளைக் குறித்து பேசுவதற்கு கூட்டம் நடத்துதல்	53
30.	WPRS Q 234 : 1 [1913]	1	மூப்பர் - தலைமை மூப்பரின் வேலை	56
31.	WPRS Q 234 : 2	2	மூப்பராக தேர்ந்தெடுக்கப்படாததால் ஒருவர் வேறு இடங்களுக்கும்	57

	[1914]		தகுதியற்றவராகிடுவாரா?	
32.	WPRS Q 235 : 1 [1916]	2	மூப்பர்கள் - ஏன் மூப்பர்கள் கவனமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும்?	59
33.	WPRS Q 235 : 2 [1905]	1	தேர்ந்தெடுத்தல் சபையில் - பெண் போதகர்கள்	61
34.	WPRS Q 236 : 1 [1909]	1	தேர்ந்தெடுத்தல் - கூட்டத்தலைவர்	62
35.	WPRS Q 236 : 2 [1909]	1	தேர்ந்தெடுத்தல் - வேதவாக்கியங்கள் அடிப்படையிலான தகுதிகள்	63
36.	WPRS Q 236 : 3 [1910]	3	தேர்ந்தெடுத்தல் - தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டிய மூப்பர்களின் எண்ணிக்கை	64
37.	WPRS Q 237 : 1 [1910]	1	தேர்ந்தெடுத்தல் - கர்த்தருடைய சித்தம் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது.	67
38.	WPRS Q 237 : 2 [1910]	1	தேர்ந்தெடுத்தல் - கூட்டத்தலைவியை நியமித்தல்	68
39.	WPRS Q 238 : 1 [1910]	1	தேர்ந்தெடுத்தல் - அர்ப்பணம் பண்ணினவர்களும், நீதிமானாக்கப்பட்டவர்களும் வாக்குகள் அளிக்கலாமா?	69
40.	WPRS Q 238 : 2 [1910]	1	தேர்ந்தெடுத்தல் -தொகுதிகள் விநியோகம் பண்ணுபவர்கள் வாக்களித்தல்	70
41.	WPRS Q 238 : 3 [1910]	1	தேர்ந்தெடுத்தல் - சபையை சந்திக்க வரும் சகோதர சகோதரிகள் வாக்கு அளித்தல்	71

42.	WPRS Q 239 : 1 [1910]	2	தேர்ந்தெடுத்தல் - மூப்பரின் நடவடிக்கைகள் அங்கீகரிக்கப்படாத பட்சத்தில்	72
43.	WPRS Q 239 : 2 [1910]	2	தேர்ந்தெடுத்தல் - முன்மொழிதல்	74
44.	WPRS Q 240 : 1 [1910]	2	தேர்ந்தெடுத்தல் - சீட்டு மூலம் வாக்களித்தல்	76
45.	WPRS Q 240 : 2 [1910]	4	தேர்ந்தெடுத்தல் - முன்மொழியப்பட்டவரைக் குறித்துக் கருத்துப்பரிமாறுதல்	78
46.	WPRS Q 242 : 1 [1910]	1	தேர்ந்தெடுத்தல் - வாக்களிக்காதவர்கள் குறித்து பதிவு செய்தல்	82
47.	WPRS Q 242 : 2 [1911]	1	தேர்ந்தெடுத்தல் - ஏழு பேரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் அப்போஸ்தலர்களின் வழக்கத்தை பின்பற்றுதல்	83
48.	WPRS Q 242 : 3 [1911]	2	தேர்ந்தெடுத்தல் - தகுதியுடையவர் ஆனால் ஞானஸ்நானம் பெறாதவர்	84
49.	WPRS Q 243 : 1 [1911]	1	தேர்ந்தெடுத்தல் - எப்போது வேண்டுமானாலும் நடத்தப்படலாம். விசேஷமான நாளென்று ஒன்று இல்லை.	86
50.	WPRS Q 243 : 2 [1911]	3	தேர்ந்தெடுத்தல் - நியமிக்காமல் ஊழியம் செய்தல்	87
51.	WPRS Q 244 : 1 [1914]	1	தேர்ந்தெடுத்தல் - மீண்டும் வாக்கு செலுத்துதல்	90
52.	WPRS Q 245 : 1 [1911]	2	தேர்ந்தெடுத்தல் - ஜூரி விதி	91

53.	WPRS Q 245 : 2 [1912]	1	தேர்ந்தெடுத்தல் - வர இயலாதிருக்கும் அங்கத்தினர்கள் கடிதம் மூலம் வாக்குப்பதிவு செய்தல்	93
54.	WPRS Q 246 : 1 [1913]	1	தேர்ந்தெடுத்தல் - ஆங்கில மொழிக் கூடுகைகளுக்காக வெளிநாட்டுச் சகோதரர்கள்	94
55.	WPRS Q 246 : 2 [1913]	3	தேர்ந்தெடுத்தல் - தகுயற்றவர்கள் தொடர்பாக	95
56.	WPRS Q 247 : 1 [1913]	1	தேர்ந்தெடுத்தல் - யார் வாக்களிக்கலாம்?	98
57.	WPRS Q 247 : 2 [1913]	3	தேர்ந்தெடுத்தல் - மூப்பர்கள் மற்றும் உதவிக்காரர்களை தேர்ந்தெடுத்தல்	99
58.	WPRS Q 248 : 1 [1913]	1	தேர்ந்தெடுத்தல் - பதிலாள் மூலம் வாக்கு	102
59.	WPRS Q 249 : 1 [1913]	4	தேர்ந்தெடுத்தல் - தேர்ந்தெடுத்தலுக்கான சதவீதம்	103
60.	WPRS Q 250 : 1 [1913]	6	தேர்ந்தெடுத்தல் - முன்மொழிதல்களை நிறைவு செய்தல்	107
61.	WPRS Q 253 : 1 [1913]	1	தேர்ந்தெடுத்தல் - கூட்டங்களில் கலந்துகொள்ளாத மூப்பர்களின் தெரிந்தெடுத்தல்	113
62.	WPRS Q 253 : 2 [1914]	1	தேர்ந்தெடுத்தல் - குழப்பத்திலிருக்கும்போது வாக்களிக்காமலிருப்பது தவறா?	114
63.	WPRS Q 253 : 3 [1913]	2	தேர்ந்தெடுத்தல் - சபைக்கான தகுதியான ஊழியர்கள்	115

64.	WPRS Q 254 : 1 [1915]	2	தேர்ந்தெடுத்தல் - வாக்குறுதி தொடர்பாக	117
65.	WPRS Q 255 : 1 [1915]	3	தேர்ந்தெடுத்தல் - மூப்பர்களையும் உதவிக்காரர்களையும் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான விதிமுறைகள்	119
66.	WPRS Q 256 : 1 [1916]	1	தேர்ந்தெடுத்தல் - மற்ற சபையார் மத்தியிலிருந்து மூப்பர்களை தேர்ந்தெடுத்தல்	122
67.	WPRS Q 256 : 2 [1913]	5	தேர்ந்தெடுத்தல் - சதவீதம் தொடர்பாக	123
68.	WPRS Q 286 : 3 [1909]	1	பொன்னான பிரமாணம் தவறான விளக்கம்	128
69.	WPRS Q 305 : 2 [1910]	1	திரள்கூட்டத்தினர் - பூரண அன்பிற்கான இலக்கினின்று விழுந்துபோகுதல்	129
70.	WPRS Q 372 : 2 [1911]	2	இயேசு - ஜீவ உரிமைகள்	130
71.	WPRS Q 373 : 1 [1911]	2	இயேசு - ஜீவ உரிமைகளை கொடுத்தல்	132
72.	WPRS Q 429 : 1 [1916]	1	இராஜ்யம் - இராஜ்யத்தின் சுதந்திரர்கள்	134
73.	WPRS Q 444 : 1 [1911]	1	ஜீவ - உரிமைகளுக்கான தேவை	135
74.	WPRS Q 445 : 1 [1912]	1	ஜீவ - உரிமைகளானது இயேசுவினால் சபைக்கு சாற்றப்பட்டுள்ளதா?	136

75.	WPRS Q 446 : 4 [1916]	1	ஜீவ - உரிமைகள் - ஜீவிப்பதற்கான உரிமை	137
76.	WPRS Q 449 : 1 [1909]	1	அன்பு - பூரண அன்பிற்கான இலக்கை அடைதல்	138
77.	WPRS Q 454 : 1 [1910]	1	இலக்கு - திரள்கூட்டம் மற்றும் சிறுமந்தை	139
78.	WPRS Q 455 : 1 [1910]	1	இலக்கினின்று விழுந்துபோய் திரள்கூட்டத்தினராதல்	140
79.	WPRS Q 455 : 2 [1908]	6	இலக்கு அல்லது பந்தயசாலை - போராடுவதற்கு முன்னதாகவே முடித்தல்	141
80.	WPRS Q 459 : 1 [1909]	1	விவாகம் - கணவனின் பணத்தை செலவு செய்தல்	147
81.	WPRS Q 459 : 2 [1909]	1	விசுவாசிகளுக்கு - திருமணத்தின் ஏற்புடைமை	148
82.	WPRS Q 469 : 2 [1907]	2	கூட்டங்கள் - பயண ஊழியர்களின் கூட்டங்கள், விளம்பரங்கள் முதலானவைகள்	149
83.	WPRS Q 470 : 1 [1909]	2	கூட்டங்கள் - சிறு எண்ணிக்கையுள்ள வகுப்பு தொடர்பாக	151
84.	WPRS Q 471 : 1 [1910]	2	கூட்டங்களுக்கான ஒழுங்குமுறை	153
85.	WPRS Q 471 : 2 [1910]	2	கூட்டங்கள் - சாட்சி கூட்டங்கள்	155

86.	WPRS Q 472 : 1 [1910]	2	கூட்டங்கள் - சகோதரர்கள் இல்லாதபோது நடத்துவதற்காக வழிமுறை	157
87.	WPRS Q 472 : 2 [1910]	1	கூட்டங்கள் - சந்திக்க வந்திருக்கும் சகோதரர் சபையாருக்கு கூட்டத்தை நடத்துதல்	159
88.	WPRS Q 473 : 1 [1910]	2	கூட்டங்கள் - மூப்பர்கள் அல்லாமல் மற்றவர்கள் கூட்டங்களை நடத்துதல்	160
89.	WPRS Q 473 : 2 [1910]	8	சிறிய எண்ணிக்கையுள்ள சபையாருக்கு மிகவும் முக்கியமான கூட்டங்கள்	162
90.	WPRS Q 476 : 1 [1911]	1	கூட்டங்கள் - புதிய வகுப்புகள் உருவாக்கிடும் வேலைக்கான எண்ணிக்கை	170
91.	WPRS Q 477 : 1 [1911]	1	கூட்டங்கள் - புருக்கிளினிலுள்ள மூப்பர்கள் கூட்டங்களை நடத்துவதற்கென உதவிக்காரர்களை நியமித்தல் தொடர்பாக	171
92.	WPRS Q 477 : 2 [1912]	2	உதவிக்காரர்கள் கூட்டங்களை நடத்திடலாமா?	172
93.	WPRS Q 478 : 1 [1913]	1	கூட்டங்கள் - போதகர்கள் விரும்பி தேர்ந்தெடுக்கப்படுதல்	174
94.	WPRS Q 478 : 2 [1914]	2	கூட்டங்கள் - உதவிக்காரர்கள் கூட்டங்களை நடத்திடலாமா?	175
95.	WPRS Q 479 : 1 [1960]	2	கூட்டங்கள் - மூப்பர்கள் விசாரணை சங்கத்தில் அமர்தல்	177
96.	WPRS Q 480 : 1 [1916]	1	கூட்டங்கள் - மூப்பர்கள் மற்றும் உதவிக்காரர்களின் கடமைகள்	179

97.	WPRS Q 480 : 2 [1916]	5	கூட்டங்களுக்கான ஏற்பாடுகள்	180
98.	WPRS Q 482 : 1 [1916]	2	கூட்டங்கள் - உதவிக்காரர்கள் வாக்களித்தல்	185
99.	WPRS Q 482 : 2 [1916]	1	கூட்டங்கள் - துணைவிதிகளை பயன்படுத்துதல்	187
100.	WPRS Q 483 : 1 [1916]	2	கூட்டங்களின் வகை	188
101.	WPRS Q 483 : 2 [1916]	2	கூட்டங்களின் எண்ணிக்கை	190
102.	WPRS Q 497 : 2 [1912]	1	பணம் எப்படி முதலீடு செய்வது?	192
103.	WPRS Q 514 : 1 [1915]	4	உண்மையான ஏற்படுத்துதல்	193
104.	WPRS Q 515 : 1 [1915]	1	ஏற்படுத்துதலுக்கான அதிகாரம்	197
105.	WPRS Q 517 : 1 [1915]	2	ஏற்படுத்துதல் - கைகளை வைத்தல்	198
106.	WPRS Q 518 : 1 [1916]	3	ஏற்படுத்துதல் - சொசைட்டியின் கேள்விப்பட்டியலுக்கான நோக்கம்	200
107.	WPRS Q 519 : 1 [1916]	1	தற்காலத்தில் ஊழியர்களின் ஏற்படுத்துதல்	203

108.	WPRS Q 520 : 1 [1916]	1	ஏற்படுத்துதல் - V.D.M. தலைப்பு	204
109.	WPRS Q 520 : 2 [1916]	1	ஏற்படுத்துதல் - சொசைட்டி நீக்குதல்	205
110.	WPRS Q 520 : 3 [1916]	1	ஏற்படுத்துதல் - பயண ஊழியரின் ஏற்படுத்துதலை நீக்குதல்	206
111.	WPRS Q 520 : 4 [1912]	1	ஏற்படுத்துதல் - Watch Tower Bible and Track Society - இன் ஊழியங்கள்	207
112.	WPRS Q 521 : 1 [1916]	2	ஏற்படுத்துதல் - மனிதர்களால் அல்ல	208
113.	WPRS Q 521 : 2 [1916]	1	மூப்பர்கள் மற்றும் உதவிக்காரர்களின் ஏற்படுத்துதல்	210
114.	WPRS Q 525 : 2 [1912]	1	மேய்ப்பர் - நீங்கள் சபையை வந்து சந்திக்க இயலாதிருக்கும் நிலையிருக்க, உங்களை தேர்ந்தெடுத்தல்	211
115.	WPRS Q 525 : 3 [1916]	2	மேய்ப்பரது வேலை - மூப்பர்கள் இதை கண்காணிப்பவர்களால்	212
116.	WPRS Q 526 : 1 [1916]	4	மேய்ப்பரது வேலையில் - மூப்பர்கள் மற்றும் சகோதரிகளின் ஒத்துழைப்பு	214
117.	WPRS Q 527 : 2 [1916]	2	மேய்ப்பரது வேலை - சகோதரர்களுக்குரியது அல்ல	218
118.	WPRS Q 530 : 2 [1917]	1	ஒரு பணம் குறிப்பது என்ன?	220

119.	WPRS Q 532 : 1 [1911]	1	தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பகுதி ஆயிர வருட யுகத்தில் - பூரணம்	221
120.	WPRS Q 534 : 3 [1910]	2	பயண ஊழியர்கள் - உள்ளூர் பயண ஊழியர்களின் வேலை	222
121.	WPRS Q 535 : 2 [1913]	1	பயண ஊழியர்களின் உபசரித்தல் முதலானவைகளுக்கான சரியான வழிமுறை	224
122.	WPRS Q 538 : 1 [1909]	1	ஜெபத்தில் சகோதரிகள் வழிநடத்துதல்	225
123.	WPRS Q 538 : 3 [1911]	2	ஜெபம் - சாட்சிக்கூட்டம்	226
124.	WPRS Q 541 : 1 [1913]	6	ஜெபம் - நம்முடைய ஜெபங்கள் இல்லாமல் மற்றவர்களுக்கு ஆசீர்வாதங்கள் இல்லை என்பது தொடர்பாக	228
125.	WPRS Q 556 : 1 [1907]	1	உயிரூட்டப்படுதல் மற்றும் இலக்கு	234
126.	WPRS Q 568 : 2 [1916]	1	மீட்கும் பொருள் எங்கே அளிக்கப்பட்டது?	235
127.	WPRS Q 568 : 4 [1916]	1	மீட்கும் பொருள் கல்வாரியில் செலுத்தி தீர்க்கப்பட்டுவிட்டதா?	236
128.	WPRS Q 569 : 1 [1916]	1	மீட்கும் பொருள் - கடந்த காலத்தில் - தற்காலத்தில் - எதிர்க்காலத்தில்	237
129.	WPRS Q 569 : 2 [1916]	1	மீட்கும் பொருள் - இயேசுவினால் எப்போது பகிர்ந்தளிக்கப்படும்?	238

130.	WPRS Q 574 : 2 [1916]	1	மீட்கும் பொருள் - ஜீவ உரிமைகள் என்பதன் அர்த்தம்	239
131.	WPRS Q 648 : 2 [1909]	1	துணிகரமான பாவம், - திருத்தப்பட்டன - மன்னிக்கப்பட்டன - மறக்கப்பட்டன	240
132.	WPRS Q 660 : 2 [1905]	1	சகோதரிகள் ஜெபக்கூட்டங்களில் பங்கெடுத்தல்	241
133.	WPRS Q 660 : 3 [1910]	2	ஆறாம் தொகுதியில் சகோதரிகளுக்கான கட்டுப்பாடுகள்	242
134.	WPRS Q 661 : 2 [1910]	1	சகோதரிகள் உணவு அருந்தும் மேஜையில் காணப்படுகையில் ஆசீர்வாதத்திற்காய் ஜெபித்தல்	244
135.	WPRS Q 661 : 1 [1910]	1	சகோதரிகள் அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்ளாமல் போதித்தல்	245
136.	WPRS Q 662 : 1 [1910]	2	சகோதரிகள் வேதாகம ஆராய்ச்சியில் பங்கெடுத்தல்	246
137.	WPRS Q 662 : 2 [1910]	1	சகோதரிகள் ஜெபத்திற்கு நேராய் வழிநடத்துதல்	248
138.	WPRS Q 663 : 1 [1912]	1	சகோதரிகள் கேட்டுக்கொள்ளப்படாமலேயே கேள்விகளுக்கு பதில் அளித்தல்	249
139.	WPRS Q 673 : 2 [1910]	1	உக்கிராணத்துவம் - கடமை மற்றும் சொத்து	250
140.	WPRS Q 673 : 3 [1910]	2	உக்கிராணத்துவத்தில் எதிர்ப்பார்க்கப்படுபவைகள்	251

141.	WPRS Q 685 : 1 [1911]	1	ஞாயிறு பள்ளிகளில் சகோதரிகள் போதிக்கலாமா?	253
142.	WPRS Q 685 : 3 [1914]	1	ஞாயிறு பள்ளி - சூழ்நிலைகள் வேறுபடலாம்	254
143.	WPRS Q 685 : 2 [1912]	1	ஞாயிறு பள்ளிகள் - தேவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவையா?	255
144.	WPRS Q 704 : 1 [1909]	1	போதித்தல் - ஸ்திரீகள் அமைதியாய் இருத்தல்	256
145.	WPRS Q 704 : 2 [1909]	3	போதித்தல் - ஆரோக்கியமற்ற போதனைகளை சகித்துக்கொண்டிருத்தல்	257
146.	WPRS Q 709 : 2 [1915]	2	சாட்சியம் - குறைவான சத்தமுடைய சகோதரர்கள் சாட்சியைக் கூறலாமா?	260
147.	WPRS Q 710 : 1 [1911]	1	சாட்சி பகர்தல் - புத்திமதி கூறுவதற்கல்ல	262
148.	WPRS Q 803 : 2 [1911]	1	திருமணம் - அவிசுவாசி விசுவாசியினால் பரிசுத்தமாக்கப்படுதல்	263
149.	1 HG 650	4	[தெ. பத்திகள்] குற்றத்தன்மைக்கான பிரதான காரணம்	264
150.	2 HG 413	5	[தெ. பத்திகள்] அழியாத கிரீடத்தை நாடுதல் - ஓட்டப்பந்தயம் குறித்த வெவ்வேறு கண்ணோட்டங்கள்	268
151.	2 HG 590	2		273
152.	2 HG 765	2	நியாயஞ்செய்யுங்கள்	275

153.	3 HG 674, 675	1		277
154.	3 HG 661, 662	1		278
155.	3 HG 729	2		280
156.	3 HG 734	2		282
157.	3 HG 735	8	உண்மை குணலட்சணத்தின் அஸ்திபாரமாகிய நீதி	284
158.	3 HG 824	4	[தெ. பத்திகள்] இயற்கை விதியானது ஆவிக்குரிய தளத்தில் சம்பந்தப்படுத்தப்பட்டுள்ளது	292
159.	OV 212	2	[தெ. பத்திகள்] நீ அழாதபடிக்கு உன் சத்தத்தை அடக்கி, கண்ணீர்விடாதபடிக்கு உன் கண்களை காத்துக்கொள்	296
160.	OV 229	4	[தெ. பத்திகள்] பொன்னான பிரமாணம்	298
161.	OV 369,370	1		302
162.	SM 259	1		303
163.	SM 349	7	அன்றாட ஜீவியத்தில் அச்சுறுத்தும் ஒரு குறைவு	304

(Q8:1) விளம்பரக்காரியங்கள் - மூப்பர்கள் மற்றும் உதவிக்காரர்களின் நடக்கை.

கேள்வி (1910)-1- சிறு மாநாடுகள் மற்றும் பயண ஊழியர்களின் கூட்டங்கள் (Pilgrim Meetings) குறித்து விளம்பரம் அளிக்கும் விஷயத்தில், மூப்பர்கள் மற்றும் உதவிக்காரர்களின் கடமைகளுக்கிடையிலான தொடர்பு என்ன ?

பதில் - விளம்பரக்காரியங்களில் யார் மேற்பார்வையிட வேண்டும் - எங்கிருந்து அறிவுரைகள் எதிர்பார்க்கப்பட வேண்டும்? என்னுடைய கருத்தென்னவெனில்: விளம்பரக்காரியங்களுக்கான அறிவுரைகளானது தலைமை அலுவலகத்திலிருந்து வருவதே தகுதியானதாயிருக்கும்; காரணம் அங்கே நாங்கள் அதிகளவிலான அனுபவங்கள் பெற்றவர்களாய் இருக்கின்றோம்; காரணம் மற்ற ஜனங்களைப்பார்க்கிலும் நாங்கள் ஞானவான்கள் என்பதினால் இல்லாமல், அங்கே இப்பணியானது ஒப்படைக்கப்பெற்றவர்கள் அசாதாரணமான திறமிக்க மற்றும் அதிகளவிலான அனுபவமிக்க நபர்களாகக் கருதப்படுவதினாலேயே ஆகும்; காரணம் நாங்கள் உலகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் அநேகம் விளம்பரத் திட்டங்களைத் திட்டமிட்டு, அதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்வதினால், மற்றவர்களுக்கு இல்லாதளவுக்குக் காரியங்களைப் பகுத்தறிந்திடுவதற்கான வாய்ப்பு எங்களுடையதாய் இருப்பதினாலும் ஆகும். ஆகையால் இது விஷயமாக விசேஷித்த அறிவுரைகளானது புரூக்கிலினிலிருந்து (Brooklyn) எதிர்பார்க்கப்படுவது நலமாயிருக்குமென்பது என்னுடைய கருத்தாய் இருக்கின்றது. பொறுப்பேற்பது யார் என்பது தொடர்புடைய விஷயத்தில்: மூப்பர் விசேஷமாய் ஆவிக்குரிய காரியங்களுக்காகவும், சபையினுடைய ஆவிக்குரிய நலனுக்கடுத்த காரியங்களைக் கவனித்திடுவதற்காகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றார்; விளம்பரக்காரியம்கூடச் சபையாரின் ஆவிக்குரிய நலனுக்கடுத்த காரியங்களில் ஒரு பாகமாகத்தான் காணப்படுகின்றது; இக்காரியமானது சபையாருடைய ஆவிக்குரிய நலனுக்கடுத்தக் காரியத்துடன் மிகவும் தொடர்புடையதாய் இருப்பதினால், எவ்வகையான உங்களது சிறந்த ஆற்றல்களையும் பிரயோகிப்பதற்குப் பாத்திரமானதாகும். இக்காரியமானது மிகவும் ஆற்றல்மிக்க கரங்களிடத்தில் மாத்திரமே கொடுக்கப்படக்கூடாது; உண்மையில் அனைவரும் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து இணைந்திடுவதே சரியான ஆவியாய் இருக்கும் மற்றும் இதில் திறமிக்கவர், ஒருவேளை மூப்பர்கள் மத்தியில் இல்லாமல், உதவிக்காரர்கள் மத்தியில் காணப்படுவாரானால், இப்பணித்தொடர்புடைய விஷயத்தில் அவர் மிகவும் முக்கியமாய்ப்

பங்குவகிக்கத்தக்கதாக அனுமதிப்பதில் அனைவருமே மகிழ்ச்சிகொள்ள வேண்டும். வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லவேண்டுமெனில், சத்தியத்திற்கடுத்த ஒவ்வொரு ஊழியங்களிலும் நாம் அனைத்துத் தனிமனித சிறப்புகளையும் மூழ்கப்பண்ணிட வேண்டும் மற்றும் நம்முடைய கணிப்பானது நம்மை வழிநடத்துகிறதற்கேற்ப, வழிகாட்டுவதற்கேற்ப சுருக்கமான மற்றும் மிகவும் திருப்திகரமான விதத்தில் சிறந்த வழிமுறைகளைக் கொண்டிருப்பதற்கு முயற்சிப்போமாக மற்றும் அதிகமான ஞானத்திற்காக எதிர்நோக்கியிருப்போமாக.

(Q30:1) பின்வாங்கிப் போனவர்களை - எப்படியாக வரவேற்பது?

கேள்வி (1909)-1- சபையை விட்டுவிட்டு, நம்மைப் பாபிலோனைக்காட்டிலும் மோசமானவர்கள் என்று அழைக்கின்றவர்களை நாம் எப்படி வரவேற்பது? இப்படியானவர்கள் நம்முடைய கூட்டங்களில் கடந்துவரும்போது, இவர்களை நாம் மனமார வரவேற்றிட வேண்டுமா?

பதில் - இல்லை என்று நான் எண்ணுகின்றேன்; ஏன் நீங்கள் அப்படிச் செய்திட வேண்டும்? என் அருமை மீட்பர் போன்று விசேஷமாய்க் காணப்படுபவர்களிடம், என் மீட்பருடைய குணலட்சணத்திற்கு ஒத்திருக்கும் குணலட்சணங்களை உடையவர்களிடம் நான் விசேஷித்த அன்பார்ந்த விதத்தில் காணப்படுவேன். சபையை விட்டுப் பிரிந்துசென்றவர்கள், வித்தியாசத்தை உணரத்தக்கதாக நான் அவர்களிடம் மிகவும் அன்பார்ந்த விதத்தில் காணப்படமாட்டேன்; இல்லாவிடில், சபையார் மத்தியிலுள்ள மற்றவர்களைக்காட்டிலும் இவர்கள் தாங்கள் மேலானவர்கள்போன்று எண்ணிவிட நேரிடும்; ஏனெனில் இவர்கள் ஏதோ வகையில் ஒழுங்கில்லாதவர்களாகியுள்ளனர். இப்படிப்பட்டவர்கள் 'பிரிவினைகளையும், இடறல்களையும் உண்டாக்குகிறவர்களைக் குறித்து எச்சரிக்கையாயிருங்கள்' எனும் அப்போஸ்தலனுடைய வார்த்தைகளுக்கு ஏற்பவே நடத்தப்படவேண்டும். பிரிவினை உண்டாக்குகிறவர்களைக் கவனித்துக்கொண்டு, அப்படியானவர்களை உங்களது ஆத்துமக் கூட்டாளிகளாக்காதிருங்கள், மூப்பர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்காதிருங்கள்; ஏனெனில் அது தவறாகும். சண்டையிடும் தன்மை உடையவர்கள் எவரையும் ஊக்கமூட்டாதீர்கள். அப்படியானவனைத் தள்ளிவைத்துவிடுங்கள் மற்றும் அவன் அவனோடே சண்டையிட்டுக்கொள்ளட்டும். இவர்களது ஆவியில் எதையேனும், நம்முடைய சொந்த இருதயங்களில் நாம் விருத்திச்செய்யாதபடிக்கு ஜாக்கிரதையாய் இருப்போமாக. நாம் சாந்தமாய், ஆனால் உறுதியாய் இருப்போமாக. இப்படியானவர் என்னென்ன வகையில், நான் அவரோடு கைக்குலுக்கிக்கொள்வேன். உன்னோடு கைக்குலுக்கிக் கொள்வதில்லை என்று நான் சொல்லமாட்டேன். ஆனாலும் அந்நபரை என்னுடைய பிராண கூட்டாளியாக்கிக்கொள்வதில்லை. ஆதிதிருச்சபையில் அப்போஸ்தலர்கள் குறித்து, 'அவர்கள் இயேசுவுடனேகூட இருந்தவர்களென்று' கூறப்பட்டதை நாம் நினைவில்கொள்ள வேண்டும். நமது கர்த்தர் இயேசுவை நம்முடைய பிராண துணைவராக்கிக்கொள்ள வேண்டும்.

நாம் இயேசுவோடு கூட இருக்கவேண்டும் மற்றும் அவருடைய குணலட்சணத்திற்கு ஒத்த குணலட்சணத்தைப் பெருமளவில் கொண்டிருப்பவர்கள், அவரைப்போன்று பெருமளவில் காணப்படுவார்கள். இவர்களே கிறிஸ்துவின் ஆவியைக் கொண்டிருப்பவர்களாய் இருப்பார்கள். தம்முடைய ஆவியை அதிகளவில் பெற்றிருப்பவர்கள் மத்தியிலிருந்து பேதுரு, யாக்கோபு மற்றும் யோவான் - ஆகியோர் தம்மோடு நெருக்கமாய்க் காணப்பட வேண்டும் என்று இயேசு தேர்ந்தெடுத்தார் மற்றும் அவர்களோடு அதிக நேரம் செலவிட்டார். இந்த மூவருந்தான் அவரோடு கூட மறுபுற மலையில் காணப்பட்டார்கள் மற்றும் கெத்செமனே தோட்டத்திலும் அவருக்கு அருகாமையில் காணப்பட்டனர். கர்த்தருடைய ஆவியைப் பெற்றிருப்பவர்களுடன் கருத்துப் பரிமாற்றம் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்.

(Q50:1) குணலட்சணம் - கிரீடம் எப்போது நம்முடையதாகும்.

கேள்வி (1910)-1- குணலட்சண வளர்ச்சியினுடைய எந்த ஒரு கட்டத்தில், கிரீடம் நம்முடையது என்றும், நாம் ஜெயம்கொண்டவர்களாய் இருக்கின்றோம் என்றும் சொல்லலாம்?

பதில் - பூரண அன்பினுடைய இலக்கை நாம் அடையும் போதே, நாம் இப்படியாய்ச் சொல்ல முடிகின்ற சரியான கட்டமாய் இருக்கும் என்று அருமை நண்பர்களே நான் கருதுகின்றேன். இதோ அதை விவரிக்கின்றேன்: நீங்கள் கர்த்தரிடத்திற்கு வந்தீர்கள் மற்றும் உங்களை அர்ப்பணம் பண்ணினீர்கள்; கிறிஸ்துவின் பள்ளிக்கூடத்தில் பிரவேசித்து, அவரைக் குறித்துக் கற்றுக்கொள்ளத் துவங்கினீர்கள். அப்போதுதான் உரிய, தகுதியினுடைய அளவின் விஷயத்தில் நீங்கள் எவ்வளவு குறைவுப்பட்டிருக்கின்றீர்கள் என்று கண்டுகொண்டீர்கள். உங்களில் கர்த்தர் எதையேனும் வளர்த்திட கூடுமோ? என்று எண்ணினீர்கள். கர்த்தரோ உங்களுடைய மனதின் அடிப்படையில் உங்களை அளவிடப்போகின்றார் மற்றும் பூரண குணலட்சணத்திற்கான தரநிலையாகிய பூரண அன்பு எனும் இலக்கை நீங்கள் அடையும்படிக்குக் கர்த்தர் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்; ஏனெனில் இப்பொழுதும் சரி, ஆயிர வருட யுகத்திலும் சரி இந்த இலக்கை அடைபவர்களே தவிர, மற்றப்படி எவரும் இராஜ்யத்திற்கோ அல்லது நித்திய ஜீவனுக்கோ தகுதியானவர்களாய் இருக்க முடியாது. தன் மனதிலும், இருதயத்திலும் அந்தத் தரநிலையை/அளவுகோலை அடைந்தவனுக்கே தவிர, மற்றப்படி வேறு யாருக்கும் தேவன் எதையும் வைத்திருக்கிறதில்லை. ஒருவனிடம் பெலவீனங்கள் முதலியவைகள் இருக்கலாம் மற்றும் நீங்கள் பின்பு மனஸ்தாபம் அடையவும், மன்னிப்புக் கேட்க அவசியமாகும் அளவுக்கும் ஏதேனும் காரியங்களைப் பேசியிருந்திருக்கலாம்; ஆனால் உங்கள் இருதயமானது பூரண அன்பிற்கான இலக்கில் காணப்படுகின்றது என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள் - மேலும் பூரண அன்பின் இலக்கினை நீங்கள் அடைந்திருப்பதினால் நீங்கள் மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டும் என்று இருக்கின்றீர்கள். நீங்கள் தேவனையும், மனுக்குலம் முழுவதையும் அன்புசுருகின்றீர்கள் மற்றும் உங்களுக்கு வாய்ப்புக் கிடைப்பதற்கு ஏற்ப அனைவருக்கும் நன்மை செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புகின்றீர்கள். தன் சத்துருக்களை மன்னிக்கக்கூடிய நிலைமைக்கு ஒருவன் வருவானானால், அவன் பூரண அன்பின் இலக்கில் காணப்படுபவனாய் இருப்பான். அவன் மாம்சத்தில் பூரணமாய் இருப்பதில்லை; ஏனெனில் இது இந்த யுகத்தில் கூடாத காரியமாகும். இன்னமும் அநேகர் தங்கள் நாவுகளுக்குக் கடிவாளம் போடவேண்டியவர்களாய் இருக்கின்றனர். நீங்கள் பழைய சுபாவத்தை அடக்கி வைக்க வேண்டும். இதை நான் எப்பொழுதும் - புதுச்சிருஷ்டிக்குக் கட்டுப்பட வேண்டியதான பழைய சுபாவத்தை ஒரு மோசமான நாயைக்கொண்டு அடையாளப்படுத்தி, உதாரணப்படுத்தி விவரிப்பதுண்டு. பழைய மனுஷனை நாம் அடக்கி வைக்க வேண்டும். சோதனையினுடைய அழுத்தமும், பரபரப்பும் தணிகையில், நம் இருதயமானது நீதியின் கொள்கையினிடத்திற்குத் திரும்பி, பிதாவிடத்தில் மன்னிப்பைக் கேட்டுக்கொள்ளும் காரியத்திலிருந்து, நம்முடைய நோக்கங்கள் நல்லவைகளாகவே இருந்துள்ளது என்பது வெளியாகுகின்றது; செய்யப்பட்ட எதற்கும் மன்னிப்புக் கேட்பீர்கள். தவற்றைச் செய்யாமல் இருப்பதைவிட, செய்த தவற்றைச் சரிப்படுத்துவதே கடினமான காரியமாய் இருக்கின்றது என்று நீங்கள் சொல்லலாம். அது உண்மைதான். எனினும் உங்கள் இருதயம் நீதியின் மீது அன்பு கொண்டு இருக்கின்றது என்று கர்த்தரிடத்தில் நீங்கள் நிரூபிக்க விரும்புவிர்களானால், இப்படித்தான் நீங்கள் செய்ய வேண்டும்; நீங்கள் தவறு செய்துள்ளீர்கள் என்று காணும்போதெல்லாம், நீங்கள் அதைச் சரிசெய்ய வேண்டும். நீங்கள் இப்படியான நிலைமைக்கு வந்திருப்பீர்களானால், என்னுடைய புரிந்துகொள்ளுதலின்படி தேவன் பேரிலும், மனுஷர் பேரிலும் பூரண அன்பு கொண்டிருக்கும் இலக்கில் நீங்கள் வந்துள்ளீர்கள். நீங்கள் அனைவருக்கும் நன்மை செய்ய வேண்டும் என்றும், யாருக்கும் தீமை செய்யக்கூடாது என்றும் விரும்புகின்றீர்கள். அதுமுதல் என்னுடைய புரிந்துகொள்ளுதலின்படி, நீங்கள் கிரீடம் கொடுக்கப்பட்டவராகக் கர்த்தரால் கருதப்படுவீர்கள். இது ஒரு காரியமாகவும், உன் கிரீடத்தை ஒருவனும் எடுத்துப் போடாதபடிக்கு உனக்குள்ளதைப் பற்றிக்கொண்டிரு என்பது இன்னொரு காரியமாகவும் இருக்கின்றது. கிரீடம் உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பின்னரும் கூட ஒருவேளை இலக்கினின்று விலகிப்போய்விடுவீர்களானால், பிரச்சனைகளின் நிமித்தம் இலக்கினின்று தள்ளிவிடுவீர்களானால் . . . நீங்கள் இப்பரிட்சையில் நிலைநிற்காதவர்களாய் இருப்பீர்கள் மற்றும் ஜெயம் கொண்டவராய் இருப்பதற்கு அபாத்திரராகிவிடுவீர்கள். ஆகவே குணலட்சணத்திற்கு ஓர் இலக்கு இருக்கின்றது என்பதைக் கவனியுங்கள் மற்றும் இதை அடையாமல் யாரும் ஆவிக்குரிய அல்லது பூமிக்குரிய இராஜ்யத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை. இப்பொழுது நம்

அன்பையும், அர்ப்பணிப்பையும் நாம் நிரூபித்தாக வேண்டும் மற்றும் இதற்காகவே நாம் இன்றைக்கும், நாளைக்கும், கிறிஸ்துவினுடைய பள்ளிக்கூடத்திற்குள் பிரவேசித்தது முதற்கொண்டுள்ள நம் கிறிஸ்தவ அனுபவ காலங்கள் முழுவதும் ஜீவித்துக்கொண்டு வருகின்றோம்; கூடுமானமட்டும் விரைவாக நாம் அவரிடம் கற்றுக்கொண்டு, அனைவர் மீதுமுள்ள பூரண அன்பிற்கான இலக்கில் வந்துவிட வேண்டும்.

(Q54:2) பிள்ளைகள் - நடக்க வேண்டிய வழியில் நடத்தப்படுதல்

கேள்வி (1907)-2- “பிள்ளையானவன் நடக்கவேண்டிய வழியிலே அவனை நடத்து; அவன் முதிர்வயதிலும் அதை விடாதிருப்பான்.” பிள்ளைகள் ஏன் அடிக்கடி சரியான வழியினின்று விலகுகின்றனர்?

பதில் - அவர்கள் நடக்க வேண்டிய வழியில் நடத்தப்படவில்லை என்பதே பிரதான காரணம் என்று நான் எண்ணுகின்றேன். சத்தியத்திலுள்ள ஜனங்களுக்குப் பிள்ளைகளைப் பயிற்றுவித்தல் விஷயத்தில் சிறு படிப்பினை அவசியம் என்று நான் எண்ணுகின்றேன். அநேகமாக இவ்விஷயத்தில் சில சாதகமின்மைகள் நமக்குக் காணப்படவே செய்யும். உங்கள் இருதயமானது எவ்வளவுக்கு அதிகம் பெரிதாகியும், மன்னிக்கிறதாகியும், தயவுள்ளதாகியும் உள்ளதோ, அவ்வளவுக்கு அதிகமாய் உங்கள் நண்பர்களையும், உங்கள் பிள்ளைகளையும் மன்னிக்கிறவர்களாகுவீர்கள்; ஆனாலும் உங்கள் பிள்ளைகளைக் கையாளும்போது, நீங்கள் அவர்களை மற்ற ஒரு புருஷனையோ அல்லது ஸ்திரீயையோ கையாளுகிறதுபோல கையாளக்கூடாது என்பதை நீங்கள் நினைவில்கொள்ள வேண்டும்; நீங்கள் உருவாகிவரும் குணலட்சணத்தைக் கண்ணோக்க வேண்டும் மற்றும் கர்த்தருடைய ஒழுங்குகளுக்கு இசைவாக, கர்த்தர் நடத்தப் பிரியப்படும் வழியில் அக்குணலட்சணத்தை வளையத்தக்கதாகப் பயிற்றுவித்திட வேண்டும். ஒருவேளை குணமானது, வளைந்த சிறு கிளையாக இருக்குமானால், வளைந்துள்ள பகுதிகளில் (splint) கட்டைகளை நீங்கள் கட்டி, அது நிமிரத்தக்கதாக உதவிட வேண்டும்; ஏனெனில் இவ்வளைந்த கிளைகளுடன் அதைப் பெரிய மரமாக வளர்வதற்கு நீங்கள் விட்டுவிடுவீர்களானால், பிற்பாடு அது நேராய் நிமிரத்தக்கதாக உங்களால் ஒருபோதும் அதற்குச் கட்டைகளைக் கட்டிட முடியாது. நண்பர்களில் சிலர் பிரம்பினைத் தவிர்த்து, வேதவாக்கியங்கள் கூறுவதைக் கவனிக்கத் தவறிவிடுகின்றனர் என்று நான் எண்ணுகின்றேன். பிரம்பு தேவைப்படும்போது, அதை நாம் தவிர்த்திடக்கூடாது. இவ்விஷயத்தில் நாம் தேவனுடைய வழிமுறையினைப் பின்பற்றிட வேண்டும். உங்கள் விஷயத்தில் பிரம்பு தேவைப்படுகையில், அதைத் தேவன் தவிர்த்துக்கொள்கின்றாரா? இல்லவேயில்லை. “உமது கோலும், உமது தடியும் என்னைத் தேற்றும்.” தேவன் தம் ஜனங்களுக்காக ஒரு கோலையும், ஒரு தடியையும் வைத்திருப்பதற்காக நான் மகிழ்கின்றேன்; நாம் திருத்தப்பட வேண்டியபோது, நம்மைத் திருத்தாமல் அப்படியே அவர் நம்மை விட்டுவிடாமல் இருப்பதற்காய் நான் மகிழ்கின்றேன். ஆனால் இது விஷயத்தில் சரியான ஆவியை உடையவர்களாய் இருப்போமானால் . . . சிட்சையைப் பெற்றுக்கொள்வதற்குப் பதிலாக, சிட்சைக்கான அவசியம் நமக்கு ஏற்படுவதைக்குறித்தே நாம் மிகவும் வருத்தம் அடைகிறவர்களாய் இருப்போம். “நான் சிட்சிக்கப்பட அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளபடியாலும், நான் என்னைத் தானே சரிப்பண்ணிக்கொள்ளாததினாலும் அல்லது என்னை நான் சரியான கட்டுப்பாட்டில் வைத்துக்கொள்ளாததினாலும் நான் மிகவும் வருந்துகின்றேன்” என்பதே பிரம்பின் காரியமாகும். இதைத்தான் நீங்களும் பிள்ளையினிடத்தில் வளர்த்திட வேண்டும் - பிள்ளையானவன் சில அடிகள் பெற்றுக்கொள்வதல்ல, மாறாக தேவனுடைய பிள்ளையென நீங்கள் (அடிக்கொடுப்பதை) இதைச் செய்வதை உங்களது கடமையாகவும், பொறுப்பாகவும் பெற்றிருக்கின்றீர்கள் மற்றும் நீங்கள் உங்கள் பிள்ளைக்கு அடிக்கொடுத்தாக வேண்டும். என்னுடைய ஜீவியத்தில் என் கைகளில் நான் எத்தனை அடிகள் வாங்கினேன் என்று என்னால் சொல்லமுடியும்; ஐந்து முறை அடிகள் வாங்கியிருக்கின்றேன்; மேலும் அவற்றையும், அந்தச் சம்பவங்களையும் நினைவில் வைத்திருக்கின்றேன். மூன்று அடிகளை என் தாயாரிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டேன். அவைகளில் ஒன்றைக்குறித்துச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். எனக்கு அப்போது ஐந்து வயதிருக்கும். நான் மிகச் சிறுபிள்ளையாக இருந்தபோது, இடுப்பின்கீழ், அதாவது பிட்டத்தில் சில அடிகள் பெற்றிருந்திருப்பேன், எனக்கு அதுகுறித்து ஞாபகமில்லை; ஆனால் ஐந்து வயது இருக்கையில், நான் அடி வாங்கினது எனக்கு ஞாபகம் இருக்கின்றது. என் தாயார், அவர்களால் முடிந்தவரை என்னைப் பயிற்றுவித்தார்கள். என் தாயார் ஒரு ஜோடி கோலிகுண்டு முனைகளை உடைய தோல் சாட்டையை பெற்றிருந்தார்கள்; அதன் முனைகள் வலியை உண்டாக்கும், ஆனாலும் உண்மையான சேதம் ஏதும் செய்யாது. அவைகளுக்குக் கிட்டத்தட்ட ஆறு அல்லது எட்டு வால் பகுதிகள் உண்டு - “அவைகளின் வால் முனைகளே வலியை உண்டாக்கும்.” “சார்லஸ் (ரசல்), தோல் சாட்டையை எடுத்துக்கொண்டு மாடிக்குவா” என்று என் தாயார் கூறினார்கள். நானும் தோல் சாட்டையை எடுத்துக்கொண்டு மாடிக்குச் சென்றேன். தாயார் என்னை நோக்கி: “இங்கே உட்காரு; நான் உனக்கு வேதத்திலிருந்து

சிலவற்றை வாசிக்க வேண்டும்” என்றார்கள். நான் அச்சம்பவத்தில் ஓர் உண்மையைப் புரட்டினதாக அல்லது திரித்துப் பேசினதாக என் தாயார் எண்ணினார்கள்; நான் முழுப்பொய்ப் பேசினேன் என்றல்ல, மாறாக உண்மையினைக் கொஞ்சம் திரித்துப் பேசினதாக அவர்கள் எண்ணினார்கள்; அதாவது விசேஷமாக ஒருவேளை பிள்ளைப் பேசுவதைக் கேட்டு சில வயதானவர்கள் சிரிக்கவும், பேசினது புத்திசாலித்தனமானது (smart) என்று எண்ணுவதற்கும் வாய்ப்புள்ள தருணங்களில், பெரும்பான்மையான பிள்ளைகள் இப்படி உண்மையைக் கொஞ்சம் திரித்துப் பேசுவது போன்று நான் பேசினதாக எண்ணினார்கள்; ஆனால் அப்படியாக நான் எண்ணி ஒருவேளை பேசியிருந்தாலும், பேசுவதைக் கேட்டுச் சிரிப்பதற்கும், பேசினது புத்திசாலித்தனமானது என்று எண்ணுவதற்கும் அங்கு யாரும் இருக்கவில்லை. இப்படியாகச் செய்யக்கூடாது என்று நான் கற்றிருந்தேன். நான் இப்படிப் பேசினதாக என் தாயார் எண்ணினப்படியால், வெளிப்படுத்தின விசேஷத்திலிருந்து, பொய்ப்பேசுபவர்கள் அக்கினியிலும், கந்தகத்திலும் எரிக்கப்படுவார்கள் என்று காணப்படும் வசனங்களை எனக்கு வாசித்துக் காண்பித்துவிட்டு, “சார்லஸ் (ரசல்), அக்கினியிலும், கந்தகத்திலும் சுட்டெரிக்கப்படப் போகிறவர்களோடுகூட நீயும் காணப்பட நான் விரும்பவில்லை; மேலும் உன் தாயென உன்னைச் சிட்சிப்பது என் கடமையாக இருக்கின்றது மற்றும் நான் இதைச் செய்தாக வேண்டும். உன்னைச் சாட்டையினால் அடிக்க எனக்கு விருப்பமில்லை, ஆனாலும் உன்னுடைய நன்மைக்காக இதை நான் செய்தாக வேண்டும். இதுவே கர்த்தருடைய வசனத்தின் போதனையாகும் மற்றும் நீ ஒருவேளை வளர்ந்து பொய்யனாய்க் காணப்பட்டாயானால், ஒருவேளை வளர்ந்து பொல்லாத மனுஷனாய்க் காணப்பட்டாயானால் இப்படியே சம்பவிக்கும்” என்று கூறினார்கள். வேதவாக்கியங்களிலிருந்துள்ள சிறுசிறு அந்த அறிவுரைகளானது என் மனதில் அதிகமாய்த் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தினது. ஒருவேளை காரியங்கள்குறித்து என் தாயார் புரிந்திருப்பார்களானால், அவர்கள் அப்படியாக அவ்வசனங்களைப் பொருத்திக் கூறியிருந்திருக்க மாட்டார்கள்; மாறாக அதற்கொத்த ஆற்றலுள்ள மற்றும் மிக அதிக ஆற்றலுள்ள வேறு ஏதேனும் வேதவாக்கியத்தினைக் கண்டுபிடித்து, எடுத்துக் கூறியிருந்திருப்பார்கள். தேவன் பொய்யர்களைப் பயன்படுத்துவதில்லை எனும் உண்மையானது மிகச் சலபமாகப் பிள்ளையினுடைய மனதில் பதியவைக்கப்படலாம்.

(Q54:1) பிள்ளைகள் - உபத்திரவ காலத்தின்போது பிள்ளைகள்மீது மேற்பார்வை

கேள்வி (1906)-1- அர்ப்பணம்பண்ணியுள்ள பெற்றோர்களை உடையவர்களாகவும், உபத்திரவ காலத்திற்குள் பிரவேசிக்கப்போகிறவர்களாகவும், பொறுப்பாய் நடந்துகொள்ளும் வயதை அடையாதவர்களுமான பிள்ளைகள் விஷயத்தில், தேவ வசனத்தில் ஏதேனும் அறிவுரையாகவும், ஆறுதலாகவும் விசேஷமாகக் காணப்படுகின்றதா?

பதில் - இத்தகைய பிள்ளைகளைக்குறித்து நேரடியாய்ப் பேசப்பட்டுள்ள எவ்வார்த்தைகளையும் நாங்கள் அறியோம் என்றபோதிலும், நாம் பின்வருபவற்றை அறிவோம்: அதாவது கர்த்தருடைய கண்ணோட்டத்தில் அவருடைய ஜனங்கள் அனைவரும் விலையேறப்பெற்றவர்கள் ஆவார்கள்; அவர்களுடைய நலனுக்கடுத்தவைகள் அனைத்தும் விலையேறப்பெற்றவையாகும்; இவர்கள் மாத்திரமல்லாமல், இவர்களது சிறுபிள்ளைகளும், இவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட அனைத்துமே கர்த்தருடைய பார்வையில் நிச்சயமாய் விலையேறப்பெற்றதாகக் காணப்படும். இது நிதரிசனமான உண்மை மற்றும் இதற்கான வேத ஆதாரங்கள் ஏதும் உண்மையில் அவசியப்படுகிறதில்லை. விசுவாசிகளினுடைய பிள்ளைகள் அனைவரும், பிள்ளைகள் தனிப்பட்ட பொறுப்புணர்வினை அடைவதுவரையிலும், அதாவது தங்களுக்குக்கென்று பொறுப்பினைப் பெற்றவர்களாகுவதுவரையிலும் கர்த்தருடைய விசேஷித்த பாதுகாப்பு மற்றும் பராமரிப்பின்கீழ்க் காணப்படுகின்றனர் என்று நான் சொல்லிடுவேன்; இப்படியான சிறுபிள்ளைகள் அனைவரும் கர்த்தருடைய தூதனின் விசேஷித்த மேற்பார்வையின்கீழ்க் காணப்படுவார்கள் என்று நாம் நிச்சயமாய் எண்ணிக்கொள்ளலாம்.

(Q55:1) பிள்ளைகளுக்கான ஆயிர வருஷ காலத்தின் ஆசீர்வாதங்கள்

கேள்வி (1909)-1- ஆயிர வருஷ யுகத்தின்போது பிள்ளைகள் எந்த ஸ்தானங்களில் காணப்படுவார்கள் மற்றும் அவர்கள் என்ன ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள்?

பதில் - பிள்ளைகள் மிகவும் சிறியவர்களாய் இருப்பார்களானால் அவர்கள் மடியில் காணப்படுவார்கள் என்று நான் எண்ணுகின்றேன். ஒருவேளை அர்ப்பணிக்கப்பட்டவர்கள் யாரேனும் பிள்ளைகள் உடையவர்களாய் இருப்பார்களானால், அவர்களின் பிள்ளைகளின் நிலைமை என்ன என்று கேட்கின்றீர்கள் என்று நான் எண்ணுகின்றேன். ஐயத்திற்கிடமின்றி அப்போது அநேகம் அன்புள்ள இருதயம்கொண்ட ஜனங்கள் ஜீவிப்பார்கள்; மேலும் இப்பிள்ளைகள் மகிமையடைந்து போனவர்களின் பிள்ளைகள் என்று இவர்கள் அறிகையில், அப்பிள்ளைகளைப் பராமரித்திடுவதில் இவர்கள் மகிழ்வார்கள். இன்னுமாகத் திரைக்கு அப்பக்கத்தில் காணப்படும் பெற்றோர்கள், தங்கள் பிள்ளைகளை இப்பக்கத்தில் இங்கு இருந்து பராமரிப்பதைப் பார்க்கிலும், மிக அதிகமாய்ப் பராமரிக்க முடிபவர்களாய் இருப்பார்கள் என்பதிலும் நமக்கு நிச்சயமே.

பிள்ளைகள் என்ன ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள்? கிறிஸ்து யாருக்காக மரித்து, தேவன் தம்மைக்குறித்து அறியப்பண்ணுவதற்காய் யாருக்காக திரளான ஏற்பாடுகள் பண்ணினாரோ, அந்தப் பூமியின் குடிகளிலுள்ள மீதமானவர்களோடு கூட, இந்தப் பிள்ளைகளும் ஒரே ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள்.

(Q55:2) காலம் குறைவாயிருக்கையில் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய கல்வியின் அளவு

கேள்வி (1910)-2- இக்காலத்திற்கும், உபத்திரவ காலத்திற்கும் இடையிலான காலம் குறைவாய் இருக்கின்றது என்பதை அறிந்திருக்கும் நிலைமையிலும், இன்னுமாக எந்தவிதமான மேற்கல்வியிலும் தேவன்மீது நம்பிக்கையின்மை ஏற்படுவதற்கு, வேதத்தின்மீது சந்தேகம் ஏற்படுவதற்கு, எதிர்ப்பதற்கு ஏதுவான இயல்பு உருவாகிவிடும் நிலைமையிலும் - சத்தியத்திலுள்ள ஜனங்கள், அதாவது வேத மாணவர்கள் எந்தமட்டிலும் தங்கள் பிள்ளைகளைக் கல்வி கற்க வைக்க வேண்டும்? இசைக்கலையின் அடிப்படைகளைக் கற்பிப்பதற்கு நீங்கள் பரிந்துரைப்பீர்களா?

பதில் - என் அருமையான நண்பர்களே, பெரும்பான்மையான பிள்ளைகள் பொதுக்கல்வி படிப்பைத் தாண்டி அல்லது இதற்கும் அதிகமாய்த் தாண்டிச் செல்லாமல் இருந்தால் நலமாயிருக்கும் என்பது என் கருத்தாய் இருக்கின்றது. உண்மையில் ஏதேனும் நன்மையினை உண்டுபண்ணும் விதத்திலுள்ள எந்த ஒரு கல்லூரியையும் நான் அறியேன். இந்தியாவிலிருந்து வந்திருந்த ஓர் இளைஞனைக்குறித்து நான் உங்களுக்குக்கூற வேண்டும். அந்த இளைஞனின் தகப்பன் இந்தியாவைச் சேர்ந்தவரும், கிறிஸ்தவத்தை நேசித்தவருமாவார்; மேலும் அந்த இளைஞனுடைய வாக்கின்படி, அவரது தந்தை ஓர் உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவன் ஆவார்; மேலும் இந்த இளைஞன் அமெரிக்காவிற்கு வந்து, தனது படிப்பைப் படிக்க மிகவும் ஆசைக்கொண்டிருந்தான். அவரது தந்தைக்கு இந்தியாவிலுள்ள மெத்தடிஸ்ட் சபை மிஷனூடன் தொடர்பு இருந்தது. அந்த இளைஞன் இங்குள்ள மெத்தடிஸ்ட் கல்லூரியில் சேர்ந்தார். படிப்பைப் படித்துக்கொண்டிருந்த நான்கு வருஷங்களில் அந்த இளைஞன் தனது கிறிஸ்தவத்தின் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் இழந்துபோனான்; வேதத்தின்மீதான தன் ஒவ்வொரு விசுவாசத்தையும் இழந்துபோனான்; மெத்தடிஸ்ட் கல்லூரியில் படிப்பை முடித்த போதோ வேதத்தைச் சந்தேகிக்கிறவனாய், முற்றிலும் ஓர் அவிசுவாசியாய் வெளியேறினான். பிற்பாடு ஒருமுறை இந்த இளைஞனை வேத மாணவர்களில் ஒருவர் சந்தித்தார் மற்றும் வேத மாநாடுகள் ஒன்றில் கலந்துகொள்ளுமாறு இளைஞன் அழைக்கப்பட்டான். தன்னிடம் பணம் இல்லை என்று இளைஞன் கூறியுள்ளான். அச்சகோதரர்கள் இளைஞனின் (மாநாட்டிற்கு வருவதற்கான பயண) செலவுக்குப் பணம் கொடுத்திருக்கின்றனர். இளைஞன் மாநாட்டில் கலந்துகொண்டான் மற்றும் மிகவும் கவரப்பட்டிருக்கின்றான் . . . ஆனாலும் இளைஞன் முழுமையாய்த் திருப்தியாகிடவில்லை, காரணம் அந்தளவுக்குத் தன் விசுவாசத்தினை இளைஞன் இழந்துபோயிருந்தான். இளைஞன் இன்னுமாகப் படிக்க வேண்டும் என்றும், வேதாகமப் பாடங்களினுடைய ஆறு தொகுதிகளையும் வாசித்திட வேண்டும் என்றும் பரிந்துரைக்கப்பட்டது. இளைஞன் ஆறு தொகுதிகளையும் வாசித்தான் மற்றும் வாசித்து முடிக்கையில், தான் மறுபடியுமாகத் தேவனையும், வேதாகமத்தையும் கண்டுபிடித்ததற்காகவும், கர்த்தராம் இயேசு கிறிஸ்துவை, தன் இரட்சகராகப் பெற்றதற்காகவும் களிகூருவதாகத் தெரிவித்தான். இளைஞன் இந்தியாவிற்குத் திரும்பிப்போய், அங்குக் கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கித்துக்கொண்டிருக்கின்றான்; உண்மையான கண்ணோட்டத்திலிருந்து அவரைக்குறித்துப் பிரசங்கித்துக்கொண்டிருக்கின்றான். இப்பொழுதும் நான் அன்புகூர்ந்திடும் எந்தப் பிள்ளையையும் இழக்க நான் தயாராக இல்லை - என்னுடைய எந்தப் பிள்ளையையும் நான் அன்புகூர்ந்திடுவேன்; ஒவ்வொரு பெற்றோரும் தன் பிள்ளையை அன்புகூர்ந்திட வேண்டும் - பிள்ளைப் பெற்றிருக்கும் சிறந்த காரியமாகிய அவனது விசுவாசத்தை இழந்துபோகச் செய்திடும் எதையும் பிள்ளைக்குச் செய்திட நான் விரும்பமாட்டேன். என்னுடைய பிள்ளை உயர்நிலை பள்ளிக்குக்கூடச் செல்வதற்கு நான் சம்மதம் தெரிவிக்கமாட்டேன்; ஏனெனில் கல்லூரிகளில் மாத்திரம் இல்லாமல், சாதாரண உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும்கூட இப்பொழுதுதெல்லாம் வேத விமர்சனங்கள் காணப்படுகின்றது. மனுஷன் குரங்காய் இருந்தான், பின்னர் அவனுக்கு வால் போய்விட்டது என்பது போன்றவைகள் அறிவியல் பாட நூல்கள் என்று அழைக்கப்படும் புத்தகங்களில் காணப்படுகின்றது.

இசைக் கற்கும் விஷயமானது பெற்றோரின் சூழ்நிலையினையும், பிள்ளையினுடைய திறமையையும் சார்ந்துள்ளது என்று நான் எண்ணிடுவேன். பிள்ளைக்கு இசைக்கடுத்த திறமை இல்லையெனில், அப்பிள்ளையை இசைக் கற்க வைக்க முயற்சிப்பது என்பது நேரத்தை வீணடிப்பதாக இருக்கும்; ஆனால் ஒருவேளை பிள்ளைக்கு இசைக்கடுத்த விஷயங்களில் நல்ல

திறமைகள் இருக்குமானால் . . . மேலாக இசை விஷயத்தில் அதிகம் கற்றுக்கொடுப்பது தகுதியாய் இருக்குமா அல்லது இல்லையா என்று நீங்கள் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தாலும், திறமையிருக்கும் காரியமானது, பிள்ளைக்கு இசைக்கடுத்த அடிப்படைகளையாகிலும் கற்றுக்கொடுப்பதற்கு ஏற்றக் காரணமாய் இருக்கும். ஆனால் ஒருவேளை பிள்ளைக்கு இசையில் உண்மையாய்த் திறமையிருக்குமானால் மற்றும் நீங்களும் அடிப்படைகளைக் கற்றுக்கொடுத்திருக்கின்றீர்கள் என்றால் . . . பிள்ளையின் திறமையானது மீதியைப் பார்த்துக்கொள்ளும். அநேகம் ஜனங்களின் பிரச்சனை என்னவெனில், அவர்களிடம் தாலந்து/திறமை ஏதும் இருப்பதில்லை; மேலும் திறமையை உற்பத்திச் செய்வது என்பது மிகவும் பயிற்சி எடுக்கப்பட வேண்டிய காரியமாய் இருக்கும் மற்றும் இப்படிப் பயிற்சி எடுப்பது பெரும்பாலும் அயலார்களுக்கு மிகவும் தொந்தரவாயும் இருக்கும்.

(Q57:1) பிள்ளைகள் - கல்வி

கேள்வி (1910)-1- இந்த யுகத்தில் தங்கள் பிள்ளைகள் பூமிக்குரிய ஸ்தானங்களை அடையமுடியாது என்பதை பரிசுத்தவான்கள் அறிந்திருக்கிற நிலைமையில், இந்தக் காலங்களில் தங்கள் பிள்ளைகளைப் பூமிக்குரிய ஸ்தானங்களுக்கென்று முயன்று, படிக்கவைக்க வேண்டுமா? இத்தகைய (கல்லூரியிலோ அல்லது பல்கலைக்கழகத்திலோ பெறப்படும்) கல்விக்கு, ஆயிர வருஷ யுகத்தில் மதிப்பு ஏதேனும் இருக்குமா?

பதில் - கல்வி என்பது மிகவும் அருமையான காரியம் என்று நான் பதிலளிக்கின்றேன்; மேலும் மேசியாவினுடைய இராஜ்யத்தின்போது சந்தேகத்திற்கிடமின்றி ஓட்டுமொத்த உலகத்திற்கும் அருமையான கல்வி வசதிகள் அருளப்பட்டிருக்கும்; ஆனால் அந்தக் கல்வி ஏற்பாடுகளானது வேறே மேற்பார்வையின்கீழ்க் காணப்படும் மற்றும் இப்பொழுது கொடுக்கப்படுகின்றதான கல்வியிலிருந்து அநேகம் விதங்களில் மிகவும் வேறுபட்டிருக்கும்.

கிறிஸ்தவர்கள் அனைவரும் தங்கள் பிள்ளைகளைக் கல்லூரிகளுக்கு அல்லது பல்கலைக் கழகங்களுக்கு அனுப்ப வேண்டாம் என்றுள்ள எனது அறிவுரையானது வாட்ச் டவர் பத்திரிக்கைமூலம் தெரிவிக்கப்படுகின்றது; ஏனெனில் பிள்ளைகளை அனுப்பி வைப்பார்களானால், அது பெருமளவில் பிள்ளைகளுக்கு அவநம்பிக்கையையும், நாத்திகத்தையும் கொண்டுவந்திடும் மற்றும் அது பிள்ளைகளுக்கு நிச்சயமாய்ப் பாதிப்பை ஏற்படுத்திடும்.

ஐந்து வருஷங்களுக்கு முன்னதாக தன் மகளைப் பெண்கள் கல்லூரிக்கு அனுப்புவது தொடர்பாக என்னிடம் விசாரித்த ஓர் அருமையான கிறிஸ்தவ சகோதரன்குறித்து எனக்கு ஞாபகம் வருகின்றது. மகளோ வேதத்தின்மீதான அவளது விசுவாசத்தினை அநேகமாக இழக்க நேரிடும் என்று நான் எதிர்மறையாய் அறிவுரை வழங்கினேன். தகப்பனோ நல்லதொரு கல்லூரியைத் தெரிவு செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணி, சிறந்த ஒன்றைத் தெரிவு செய்தார். அது ஒரு மத ஸ்தாபனமாகவும், சபை பிரிவு சார்ந்த கல்லூரியாகவும் இருந்தது. கொஞ்சம் காலத்திற்குப் பிற்பாடு அவர் என்னிடம் தன் மகள் கல்வி பெற்றுக்கொண்டாள் என்றார்; ஆனால் அந்த மகளோ கிறிஸ்தவமார்க்கமற்றவளாகவும், வேதத்தின்மீதோ அல்லது இயேசு கிறிஸ்துவின்மீதோ விசுவாசமற்றவளாகவும் போய்விட்டாள்; தேவன்மீது கொஞ்சமாகிலும் அவளுக்கு விசுவாசம் இருக்கின்றதா என்பது உண்மையில் சந்தேகமே.

இந்தியாவிலிருந்து இந்த நாட்டிற்கு வந்த ஓர் இளைஞன்குறித்த மற்றுமொரு சம்பவம் வாட்ச் டவர் பத்திரிக்கையில் சமீபத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அந்த இளைஞன் முன்னிலை வகிக்கும் பல்கலைக்கழகங்கள் ஒன்றில் பயின்று, நாத்திகனாகவும், அவிசுவாசியாகவும் வெளியே வந்தான். வேதாகமப் பாடங்களினுடைய ஆறு தொகுதிகளையும் வாசித்ததன்மூலம் தன் அவநம்பிக்கையிலிருந்து மீண்டுவந்த அந்த இளைஞன் இப்பொழுது இந்தியாவில் காணப்படுகின்றார் மற்றும் இப்பொழுது வேதத்தை முழுமையாய் விசுவாசிக்கும் விசுவாசியாகக் காணப்படுகின்றார். ஆகையால் உங்கள் பிள்ளைகளுக்குத் தொடக்கப்பள்ளி கல்வியைக் கொடுங்கள் . . . அவர்களை உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடத்திற்குக்கூட எடுத்துச்செல்ல முயற்சிக்காதீர்கள் என்பதே என் அறிவுரையாகும்; ஏனெனில் உயர்நிலை பள்ளிகளில் பிள்ளைகளுக்கு அவநம்பிக்கைகள் அநேகம் கற்றுக்கொடுக்கப்படுகின்றன மற்றும் சீக்கிரத்தில் இப்படியாகத் தொடக்கப்பள்ளிகளிலும்கூடக் கற்றுக்கொடுக்கப்படும்.

(Q58:1) பிள்ளைகளுக்கான உயிர்த்தெழுதலின் தளம்

கேள்வி (1911)-1- பொறுப்புணர்வு வரும் வயதை அடைவதற்கு முன்னதாக மரித்துப்போகும் அர்ப்பணிக்கப்பட்ட பெற்றோரின் பிள்ளைகளானவர்கள், முற்பிதாக்கள் வரும் அதே தளத்திற்கு வருவார்களா . . . அதாவது உடனேயே பரிபூரணத்திற்கு வருவார்களா?

பதில் - இல்லவே இல்லை. முற்பிதாக்கள் இருக்கப்போகிற தளத்திற்கு முற்பிதாக்கள் வருவதற்கு அநேகம் அனுபவங்கள் வாயிலாகவே கடந்துவருவார்கள். ஆபிரகாமின் விஷயத்தில், அது அவரது விசுவாசத்திற்கான பரீட்சையாக, அவரது நேர்மையினை நிரூபிப்பதற்கான அனுபவமாய் இருந்தது! தீர்க்கத்தரிசிகளுக்கு அவ்வனுபவங்கள் என்னவாக இருந்தது மற்றும் இதற்காய் எத்தனை பாடுபட்டார்கள் என்று சிந்தித்துப்பாருங்கள்! ஆபிரகாம், ஈசாக், யாக்கோபு மற்றும் அனைத்துத் தீர்க்கத்தரிசிகள் மற்றும் இராஜ்யத்தின் பூலோக பிரதிநிதிகளுடன், மனித பூரணத்தில் பங்கடைவதற்குப் பாத்திரவான்களாய்க் கருதப்படத்தக்கதாக, உங்கள் பிள்ளைகள் எந்த அனுபவங்களுக்குள்ளும் கடந்து செல்லவில்லை. குழந்தைக் குற்றமற்று (innocent) இருக்கும் காரியம் மிகவும் நலமே, ஆனால் இது பிள்ளைகளுக்குப் பலனாக எந்த ஒரு ஸ்தானத்தையும் கொடுத்திடாது. பிள்ளை ஏதேனும் பலன் அடைய வேண்டுமெனில், அது குணலட்சணத்தினை வளர்த்திடுவது அவசியமாகும். சிறுமந்தைக்குள் வருபவர்கள் குணலட்சணத்தினுடைய வளர்ச்சியின் விளைவாகவே அங்கு வருவார்கள். முற்பிதாக்கள் வகுப்பாரில் இடம்பெறுபவர்கள், குணலட்சணத்தினுடைய வளர்ச்சியின் காரணமாகவே அந்த வகுப்பில் காணப்படுவார்கள். அப்படியானால் விசுவாசிகளினுடைய பிள்ளைகளின் நிலைமை என்ன? விசுவாசிகளினுடைய பிள்ளைகள் விசேஷித்த தெய்வீகப் பராமரிப்பின்கீழ்க் காணப்படுகின்றனர் என்று வேதவாக்கியங்கள் தெளிவாய்ச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன என்று நான் பதிலளிக்கின்றேன். அது எப்படியிருக்கும் என்று என்னால் உங்களுக்குச் சொல்லமுடியாது. நான் அதை நம்புகின்றேன், காரணம் தேவ வசனமானது அப்படியாகச் சொல்கின்றது. இதோ அப்போஸ்தலனாகிய பவுலின் வார்த்தைகளை உங்களுக்கு மேற்கோளிடுகின்றேன்: “அவிசுவாசியான மனைவி தன் விசுவாசியான புருஷனால் பரிசுத்தமாக்கப்படுகின்றாள்” - அதாவது திவ்விய மேற்பார்வையின்கீழ்க் காணப்படுவதற்கென்று பிள்ளையின் பெற்றோர் இருவரும் கர்த்தருக்குள் காணப்பட வேண்டும் என்று அவசியமில்லை. பெற்றோரில் ஒருவர் கர்த்தருக்கு அர்ப்பணம்பண்ணியிருந்தால், பிள்ளையானது அந்த அர்ப்பணம்பண்ணின பெற்றோருடையதாகக் கருதப்படுகின்றது மற்றும் தேவ ஆசீர்வாதமும் கடந்துவரும். இதுபோலவே அவிசுவாசியான கணவனும், விசுவாசியான மனைவியினால் பரிசுத்தமாக்கப்படுகின்றான்; இல்லையேல் உங்கள் பிள்ளைகள் அசுத்தமாய் இருப்பார்கள். ஆனால் அதற்கென்று பிள்ளைகளைக் கர்த்தர் பரலோகத்திற்கு எடுத்துச்செல்வார் என்பதாகாது. பிள்ளைகள் வளர்கையில், அவர்கள் சிறுமந்தைக்குள் அடங்கத்தக்கதாகக் கர்த்தர் பார்த்துக்கொள்வார் என்றாகாது. பிள்ளைகளுடைய ஜீவியத்தின் காரியங்களானது, அவர்களுடைய நன்மைக்கு ஏதுவாக நடத்தப்படும் எனும் விதத்தில் தயவு பாராட்டப்படுவார்கள், ஆனாலும் பிள்ளையினுடைய சித்தமானது குறுக்கிடப்படுகிறதில்லை. தேவன் தம்முடைய எந்த ஒரு சிருஷ்டிகளினுடைய சித்தங்களையும் ஒருபோதும் வஞ்சிப்பதில்லை/அத்துமீறுதல்பண்ணுகிறதில்லை. அந்தப் பிள்ளை சித்தம் இல்லாமல் இருப்பதுவரையிலும், பகுத்தறிவில் முதிர்ச்சியடையாமல் இருப்பதுவரையிலும் திவ்விய மேற்பார்வையின்கீழ்க் காணப்படும். இதையே நான் - யாதொரு ஜாதியாரும் தோன்றினதுமுதல் உண்டாயிராத உபத்திரவ காலம் வருவதை வேதாகமம் நமக்குக் கூறுவதைக்குறித்துக் கொஞ்சம் பயத்துடன் காணப்படும் பெற்றோர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். நீங்கள் ஒருவேளை உங்கள் பிள்ளைகளோடு காணப்பட்டால் உங்களால் அவர்களைப் பராமரித்துக்கொள்ளுகிறதைக் காட்டிலும் கர்த்தர் அவர்களைப் பராமரிக்க முடிகிறவராக இருக்கின்றார் என்ற முழு நம்பிக்கையுடன் அந்தப் பிள்ளைகளைக் கர்த்தரிடத்தில் ஒப்படைத்துவிடுங்கள்.

(Q59:1) அர்ப்பணம்பண்ணியுள்ள பெற்றோர்களின் பிள்ளைகள் ஆவிக்குரிய சுபாவம் அடைதல் என்பது தொடர்பாக

கேள்வி (1911)-1- அர்ப்பணம்பண்ணியுள்ளதான ஜனங்களின் பிள்ளைகள் இறுதியில் ஆவிக்குரிய சுபாவத்தினை அடைவார்கள் என்பது உங்கள் கருத்தாக இருக்கின்றதா?

பதில் - இல்லை; அவிசுவாசியான கணவன் விசுவாசியான மனைவியினால் பரிசுத்தமாக்கப்படுகின்றான், அவிசுவாசியான மனைவி, விசுவாசியான கணவனால் பரிசுத்தமாக்கப்படுகின்றாள், இல்லையேல் அவர்கள் பிள்ளைகள் அசுத்தமாய் இருப்பார்கள்; ஆனால் அவர்கள் இப்பொழுது சுத்தமாயிருக்கின்றார்கள் என்று அப்போஸ்தலன் பேசுகையில், அவர் ஆவிக்குரிய சுபாவத்தைக்குறித்துப் பேசிடாமல், மாறாக பெற்றோரினால் தன் பிள்ளைக்குக் கொடுக்கமுடிகிற அந்தக் காரியத்தைக்குறித்து மாத்திரமே குறிப்பிடுகின்றார் - அதாவது பிள்ளையானவன் சிந்திக்கும் பருவமடைந்து, தானாய்ச் செயல்படும் வயதை அடைவதுவரையிலும், தற்காலிகமாய் நீதிமானாக்கப்பட்டுத் தேவனுடன் பெற்றிருக்கும் உறவுகுறித்து மாத்திரமே குறிப்பிடுகின்றார். ஆகையால் அர்ப்பணம்பண்ணாதவர்களின் பிள்ளைகள் பெற்றிராத விசேஷித்த மேற்பார்வையினையும், திவ்விய பராமரிப்பினையும், விசுவாசிகளான பெற்றோர்களின் பிள்ளைகள் அனைவரும் பெற்றிருப்பார்கள். ஆனால் இது பிள்ளைகள் ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்படுவதாகாது. தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட படிகள்மூலமே அல்லாமல், மற்றப்படி ஒருவராலும் ஆவியினால் ஜெனிப்பித்தலை அடையமுடியாது; மேலும் அந்தப் படிகள் பலியின் படிகளாக, உங்கள் சரீரங்களைப் பரிசுத்தமும், தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவபலிகளாக ஏற்றெடுப்பதாகும். அனுக்கிரக காலங்கள் முடிவடைவதற்கு முன்னதாகத் தங்களையே இப்படியாக இயேசுவின் நாமத்தில் அல்லது புண்ணியத்தில் பலியாகச் சமர்ப்பிக்கும் பிள்ளைகள் அனைவரும் - ஒருவேளை அவர்கள் தங்களையே இப்படி அர்ப்பணிப்பதற்குப் போதுமான வயதுள்ளவர்களாய் இருப்பார்களானால், அவர்கள் ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்படுவார்கள். தான் என்ன செய்கின்றான் என்பதை முழுமையாய் அறிந்துகொள்ள முடிவதற்குரிய போதுமான வயதில் பிள்ளைக் காணப்படுவானானால், அப்பிள்ளையைத் தேவன் மறுப்பார் என்ற எண்ணம் எங்களுக்கில்லை.

(Q59:2) பிள்ளைகள் - முற்பிதாக்கள் மற்றும் உருவெடுத்துவரும் பிசாசுகள்

கேள்வி (1911)-2- முற்பிதாக்கள் உயிர்த்தெழுந்துவிட்டார்கள் என்றும், அவர்கள் உருவெடுத்துவரும் பிசாசுகள் அல்ல என்றும் எப்போது, நம் பிள்ளைகள் நிச்சயம் அடைவார்கள்?

பதில் - இக்கேள்விக்கு என்னால் பதிலளிக்கமுடியாது என்று நான் எண்ணுகின்றேன். இது சம்பந்தமாக நான் சிலவற்றைச் சொல்லுவேன், ஆனாலும் அது இக்கேள்விக்கான துல்லியமான பதிலாய் இராது. என்னுடைய புரிந்துகொள்ளதலின்படி இங்குக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் வகுப்பாராகிய - பூரண மனுஷர்களென உயிர்த்தெழும்பிடும் முற்பிதாக்கள் வாயிலான திவ்விய வல்லமையின் வெளிப்பாடானது, மிகவும் முழுமையானதாக இருக்கும் . . . திவ்விய வல்லமையின் மிகவும் அற்புதகரமான வெளிப்படுத்துதலாக இருக்கும் என்பதினால், இது கர்த்தருடன் இசைவிற்குள் காணப்படும் அனைவருக்கும் போதுமான நிரூபணத்தினைக் கொடுத்திடும்; குறிப்பாக யூதர்கள் அவர்களை அடையாளம் கண்டுகொள்வார்கள். இப்படியே இக்கேள்விக்கு நான் பதிலளிக்கின்றேன்.

(Q101:1) சபை - கீழ்ப்படிதல் விஷயத்தில் மனசாட்சித் தவிர்க்கப்படுதல்/அடக்கிக்கொள்ளப்படுதல்.

கேள்வி (1909)-1- நம்முடைய கணிப்புகளானது, கீழ்ப்படிதலுடைய கொள்கை சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தில், நம்மால் எந்தமட்டும் தவிர்க்கப்படலாம் / அடக்கிவைத்துக்கொள்ளப்படலாம்?

பதில் - நம்முடைய கணிப்புகளானது அடக்கிவைக்கப்படுவது என்பது ஒரு காரியமாகவும், நம்முடைய மனசாட்சி அடக்கிவைக்கப்படுவது இன்னொரு காரியமாகவும் காணப்படுகின்றது. நம்முடைய மனசாட்சி அல்லது நம்முடைய கணிப்புகள் - இவற்றில் எது அடக்கப்பட வேண்டும் என்று கேள்வி எழுப்பப்பட்டால், நம்முடைய கணிப்புகள் அடக்கிவைக்கப்படுவதே நலமானதாய் இருக்குமென நான் பதிலளிப்பேன்; ஏனெனில் நமது மனசாட்சியினை நாம் அடக்கிவைக்கக்கூடாது. ஒருவேளை விஷயம், கணிக்க/பகுத்தறிய வேண்டிய விஷயமாக மாத்திரமே இருக்குமானால், மேலும் அவ்விஷயத்தில் கணிக்க/பகுத்தறிய வேண்டிய பொறுப்பும் நம்மீது கடந்துவராததாய் இருக்குமானால், அதைச் சபையாரிடத்திலேயே விட்டுவிடுங்கள். நீங்கள் கணித்தவைகளை/பகுத்தறிந்தவைகளை மற்றவர்களிடத்தில் ஒப்புவியுங்கள் - உங்கள் கருத்தினை மற்றவர்களுடைய தீர்மானத்திற்கென்று ஒப்புவியுங்கள். மற்றவர்களுடையதைக்காட்டிலும், நீங்கள் பகுத்தறிந்திருப்பவைகள் மேம்பட்டுக் காணப்படும் பட்சத்தில், அதை மற்றவர்களுக்குச் சொல்வதற்கு நீங்கள் கடமைப்பட்டிருக்கின்றீர்கள் மற்றும் பிற்பாடு அமைதலாய் இருங்கள். இல்லையேல் நீங்கள் - தான் பார்ப்பதுபோன்று மற்றப் பதினொரு மனிதர்களும் பார்க்கவில்லை என்பதினால், அந்த பதினொரு பேருக்கும் அறிவில்லை என்று சொல்கிற Juryman/முறைகாண் ஆய உறுப்பினர் (நீதிமன்றத்தில் தங்களுக்கு முன்கூறப்பட்ட வழக்கில் முடிவு தெரிவிப்பதாக ஆணையிட்டு அமர்ந்திருக்கும் குழுமத்தின் உறுப்பினர்) போன்று காணப்பட்டுவிடுவீர்கள்.

(Q102:1) சபை - மூப்பர்களுக்குக் கீழ்ப்படிதல்.

கேள்வி (1909)-1- மூப்பர் ஒருவரால் ஆலோசனையாகத் தெரிவிக்கப்படும் ஜெபத்திற்கான ஒழுங்குமுறையினை நாம் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு, கீழ்ப்படிதலின் கொள்கையானது நம்மை வழிநடத்திடுமா?

பதில் - சபை ஒழுங்குமுறையின் விஷயத்தில், நாம் ஒன்றுகூடி ஆராதனை பண்ணுகையில், சபையாரின் ஏற்பாடுகளுக்கு நம்மை நாம் கீழ்ப்படுத்துவது நமக்கு மிகவும் ஏற்றகாரியமாக இருக்கும். கர்த்தருடைய அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஜனங்களாக நாம் காணப்படுவோமானால், கூட்டத்தினுடைய (meeting) முறைமை என்னவாகக் காணப்பட வேண்டும் என்று நாம் சொல்ல வேண்டியவர்களாய் இருப்போம் மற்றும் மூப்பர் இல்லாமல் இருக்கும்போது கூட்டத்தினுடைய முறைமை என்னவாகக் காணப்படவேண்டும் என்று ஒன்றுகூடி ஆராதிப்பவர்கள் சொல்லிடுவதும் தகுதியானதாகும். ஒருவேளை மூப்பர் கலந்துகொள்ள முடியாத தருணங்களில், யார் கூட்டத்தை நடத்திட வேண்டும் என்று மூப்பர் கூறிடுவதும் தகுதியானதே மற்றும் மூப்பரினால் நியமிக்கப்பட்டவர், 'ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிந்திருங்கள்' எனும் அப்போஸ்தலனின் வார்த்தைகளுக்கு ஏற்ப, முடிந்தமட்டும் அன்புடன் மூப்பரின் கருத்துகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்திடுவதும் தகுதியானதேயாகும். உதாரணத்திற்குச் சகோ. ஷெர்மன் அவர்கள் கூட்டத்தைத் துவக்கிவைத்து, 'பாடல் பாடிட நாம் அனைவரும் எழும்பிடுவோமா?' என்று கூறுவாரானால், 'நாங்கள் எழும்ப வேண்டும் என்று எங்களுக்குச் சொல்லிட உமக்கு சுதந்திரம் தந்தது யார்?' என்று கேட்பதற்குப் பதிலாக, நாம் எந்தச் சரீர பலவீனங்களையும் பொருட்படுத்தாமல், எழும்பிட வேண்டும். உதாரணத்திற்கு யாரேனும் 'ஜெபிப்பதற்கென்று நம்முடைய தலைகளைத் தாழ்த்திடலாமா? என்கிறபோது, ஒருவர்: 'நான் ஜெபிக்கும்போது எழும்பி நிற்கும் பழக்கமுடையவன். நான் எழும்பி நிற்க போகிறேன்' என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக இசைந்திட வேண்டும். மனசாட்சி சம்பந்தப்படாத காரியங்களில் எல்லாம் இசைந்துபோவதற்கு விருப்பம் கொண்டிருப்பது நல்லதாகும். கர்த்தருடைய ஜனங்கள் அதிகளவில் எதிர்த்துப்போராடும் மனப்பான்மையைப் பெற்றிருப்பார்கள் மற்றும் இந்தத் தன்மையை நாம் பெற்றுக் கொள்ளாதவரையிலும், நாம் ஜெயங்கொண்டவர்களாக முடியாது. ஆனால் இத்தன்மையானது கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவரப்படவில்லையெனில், இது நம்மைச் சண்டையிடுகிறவர்களாகவும், ஒத்துப்போகச் சிரமமானவர்களாகவும்,

அனுசரித்துப்போகக் கஷ்டமானவர்களாகவும் ஆக்கிவிடும். நியாயமான ஒவ்வொரு ஒழுங்குகளுக்கும் நம்மால் முடிந்தமட்டும் நாம் கீழ்ப்படிந்திட வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் உரிமைகளையும், சித்தங்களையும் செயல்படுத்திக் கொண்டிருப்பார்களானால், எப்போதுமே குழப்பம் காணப்படும். நாம் ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிந்திருப்பது நல்லதே நம்மைக் கீழ்ப்படுத்துவதற்குக் கற்றுக்கொள்வதும் நல்லதே - ஆனால் விஷயம் மனசாட்சி சம்பந்தப்பட்டதாக இருக்கையில், மனசாட்சியினை நாம் மீறாதபடிக்கு, அந்த மனசாட்சிக்கு இசைவாக நிற்பதற்குப் போதுமான தைரியத்தையும் மற்றும் திடமனதையும் நாம் கொண்டிருக்க வேண்டும். மனசாட்சி சம்பந்தப்படாத அநேக காரியங்கள் உலகத்தில் காணப்படுகின்றது.

(Q103:1) சபை - தேவன் அங்கத்தினர்களை ஏற்படுத்துகின்றார்.

கேள்வி (1909)-1- 1 கொரி. 12:28-ஆம் வசனத்தில் . . . 'தேவனானவர் சபையிலே முதலாவது அப்போஸ்தலரையும்; இரண்டாவது தீர்க்கத்தரிசிகளையும்; மூன்றாவது போதகர்களையும்; . . . ஊழியங்களையும், ஆளுகைகளையும் ஏற்படுத்தினார்' என்று நாம் வாசிக்கின்றோம். யார் இந்த ஆளுநர்கள் மற்றும் எந்தளவுக்கு இவர்கள் ஆளுகை செய்வார்கள்?

பதில் - ஆளுநர்கள் என்பதாக வசனம் குறிப்பிடுகிறதில்லை, மாறாக ஆளும் பிரமாணம்/விதிமுறை, ஒழுங்குமுறை அல்லது சட்டம் என்றே குறிப்பிடுகின்றது. முழுச்சபையாரும் தேவனுடைய வார்த்தைகளின் வழிகாட்டுதலில், கூட்டங்களை நடத்திடுவதற்குரிய முறையான ஒழுங்குமுறைக்கடுத்த சில விதிமுறைகளை அங்கீகரிக்கின்றனர். தேவனுடைய பிள்ளையாகவும், கர்த்தருடைய வழியில் வளர்ந்துகொண்டிருப்பவனாகவும் காணப்படும் ஒவ்வொருவனும், கிறிஸ்துவின் சபையிலுள்ள சில ஒழுங்குமுறைகளிலுள்ள ஞானத்தைக் கண்டுகொள்ளும் நிலைக்கு வந்தாக வேண்டும். சபைக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளதான ஒழுங்குமுறைகளையும், விதிகளையும் அங்கீகரித்திட விரும்பிடாத எவனும், இவ்விதத்தில் கலகவாதியாக இருப்பான். இந்தத் தேசம் அல்லது இந்தப் பட்டணத்தினுடைய சட்டங்களில் நாம் நம்பிக்கை வைத்திருக்கின்றோம். சட்டங்களோ அல்லது விதிகளோ இல்லாமல் இருப்பதைவிட, அவைகள் பூரணமற்றவைகளாக இருப்பினும், அவைகளில் சிலவற்றைப் பெற்றிருப்பது சிறந்ததாகும். மிக அநேக பிரமாணங்களும் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகளும் மற்றும் கட்டுப்பாடுகளும் இருக்கக்கூடுமென நாம் ஒப்புக்கொள்கின்றோம்; எனினும் கர்த்தருடைய சபையானது, தேவன் கொடுக்கிற சுயாதீனத்தைக்குறித்து அறிந்துகொள்வதற்கும் மற்றும் உணர்ந்துகொள்வதற்கும் மற்றும் அதைப் பயன்படுத்திடுவதற்கும் நாடிட வேண்டும் - அனைத்துமே நல்லொழுக்கமாயும், கிரமமாயும் செய்யப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு சபையாருக்கும் நன்மையாய்க் காணப்படும் அளவுக்குத்தக்கதான சுயாதீனம் காணப்பட வேண்டும் என்பதே ஒவ்வொரு சபையாருடைய நோக்கமாகக் காணப்பட வேண்டும். ஆகையால் தேவனே சபையில் ஒழுங்குமுறையினை நிலைநாட்டினவர் என்று நாம் அடையாளம் கண்டுகொள்ள வேண்டும்.

(Q103:2) சபை - ஒரு சபையார் மத்தியில் பிரச்சனை.

கேள்வி (1910)-2- சபையில் இரு சகோதரர்களுக்கிடையே சில சிறு கசப்புகள் ஏற்பட்டிருக்க மற்றும் அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பேச மறுத்துக் காணப்படுகையில், அவர்கள் சரியான உறவுநிலையில் இல்லை என்பது சபையார் யாவருக்கும் தெரிந்திருக்க, இப்படியான சூழ்நிலையில் மூப்பர்கள் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும்? அவர்கள் இக்காரியத்தை ஏதேனும் விதத்தில் வெளிக்கொண்டுவர வேண்டுமா அல்லது இக்காரியமானது விசேஷமாக எவ்விதத்திலும் சபைக்கு இடையூறாக இல்லாமல் காணப்படுகையில், அப்படியே விட்டுவிடலாமா?

பதில் - சகோதரனே என்னுடைய கருத்தென்னவெனில் - சில காரியங்கள் தனிப்பட்ட காரியங்களாகக் காணப்படலாம் மற்றும் அவற்றைச் சபையார் கண்டுகொள்ளாமல் இருங்கள் மற்றும் தேவனால் சில விஷயங்களில் கையாளப்பட்ட விதம் குறித்து வேதாகமம் கூறுகின்றதான விதத்தில் கையாளுங்கள் என்பவையேயாகும். தேவன் சிலவற்றை காணாதவர்போல் இருந்தார் என்று நாம் வாசிக்கின்றோம். ஆகையால் சபையாரும் சிலவற்றை காணாதவர்கள்போல் - அதாவது சிலவற்றை கண்டுகொள்ளாமல் இருக்க வேண்டும். இரண்டு நபர்கள் இடையே சிறு கருத்துவேறுபாடு ஏற்பட்டிருக்கும் பட்சத்தில், ஒருவேளை சபையானது அதில் தலையிட முற்படுமாயின், சபை அநேகமாக எப்போதுமே (busy) ஓயாது குறுக்கிட்டுக்கொண்டே இருக்கும். ஆனால் காரியத்தைக் காண்பவர்கள் காரியத்தினை, பிரச்சனையில் காணப்படுபவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவது தகுதியானதே மற்றும் ஒருவேளை ஒருவரோ அல்லது இருதரப்பினருமே பிரிவினைகளை உண்டாக்கக்கூடியவர்களாக இருக்கும்பட்சத்தில், இது மற்றவர்களால் கவனிக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் மிகவும் பரிவுடன் கையாளப்படக்கூடாது - அவர்கள் சகோதர சகோதரிகள் அல்ல என்று புறக்கணிக்கப்படாமல், மாறாக சபையாருக்கான எந்தப் பணிக்கு அல்லது ஊழியத்திற்கு என்று நியமிக்கப்படக்கூடாது மற்றும் அவர்கள் வெளிப்படையாகவே விழிப்பற்று நடந்து, சில பிரிவினைகளை உண்டுபண்ணுகிறவர்களாகவும் இருப்பதினால், அவர்களிடம் கொஞ்சம் பேச்சுக்கொடுக்காமல் நடத்துங்கள். பின்பு மூப்பர்களில் யாரேனும் அந்தச் சகோதரர்களில் ஒருவரோடு தனிப்பட்டமுறையில் பேசக்கூடிய நல்லதொரு வாய்ப்புக் கிடைத்துள்ளதாக எண்ணி, 'சகோதரனே உங்களது விவகாரத்தில் நான் உதவ முடிகிற காரியம் ஏதாகிலும் உண்டா? நீங்களும், சகோதரன்

Brown/பிரவுண் அவர்களும், சுமுகமாக இல்லை என்பதை நான் கவனிக்கிறேன்; சபையின் மூப்பர் என்ற விதத்தில் நான் உங்களிடத்தில் சொல்ல விரும்புவதாவது: நீங்கள் மத்தேயு 18:15-ஆம் வசனத்தினை மறந்துவிட வேண்டாம்; ஒருவேளை சகோதரன் பிரவுண் அவர்கள் உங்களுக்கு ஏதேனும் தீங்கு செய்திருந்தால், அந்த வேதவாக்கியத்தினை மறந்துவிட வேண்டாம் மற்றும் நான் எவ்விதத்திலாவது உங்களுக்கு உதவிபுரிய வேண்டுமெனில், அதற்கு நான் எப்போதும் தயார்" என்று கூறுவதும் முறையானதேயாகும்.

அச்சகோதரன் பிரதியுத்திரமாக: 'நல்லது, அதைக்குறித்து நான் உங்களிடம் சொல்ல வேண்டும்" என்பாரானால்

மூப்பர்: 'இல்லை சகோதரனே, அதைக்குறித்து நீங்கள் என்னிடம் சொல்வதை நான் விரும்பவில்லை அவ்விஷயங்குறித்து நீங்கள் சொல்வதை நான் கேட்பது தவறான காரியமாயிருக்கும்; வேதவாக்கியம் முன்வைக்கிற விதத்திலேயே அவ்விஷயம் என்னிடம் வர வேண்டும். உங்களுக்கும், சகோ. பிரவுண் அவர்களுக்கும் இடையில் கருத்துவேறுபாடு காணப்படுமாயின், அதைக் கேட்பதற்கு நான் பிரியப்படவில்லை அதை நீங்கள் என்னிடம் கூறும்படிக்கு நான் ஊக்குவிப்பது என்பது தவறான காரியமாய் இருக்கும். இயேசு மத்தேயு 18:15-17 வரையிலான வசனங்களில் கூறியுள்ளதான வழியினைத் தேவன் அருளியிருக்கின்றார். நாம் அதை எவ்வாறு செய்யலாம் என்று அவர் நமக்கு எடுத்துக்கூறுகின்றார் - அதாவது, நீங்கள் முதலாவது சகோ. பிரவுண் அவர்களிடம் சென்று, ஒப்புரவாக்கிக்கொள்ள முயற்சியுங்கள்; ஒருவேளை இதில் பலன் காணமுடியவில்லையெனில் மற்றும் அவர் உங்களுக்குத் தீமையான சிலவற்றைச் செய்துவருகிறவராகக் காணப்பட்டு மற்றும் அதனால் உங்களால் அவரிடத்தில் அன்புள்ள சகோதரனாகக் காணப்பட முடியவில்லை என்று உணருவீர்களானால், நீங்கள் வந்து, உங்களோடுகூட வருவதற்கு இரண்டு சகோதரர்களை அழைத்திடலாம். உங்களோடுகூட என்னை அழைத்துச்செல்ல நீங்கள் விரும்பும்பட்சத்தில், அப்படி வருவதற்கும், சமாதானத்தையும், ஒற்றுமையையும் கொண்டு வருவதற்கென்று என்னால் செய்யமுடிந்தவற்றை செய்வதற்கும் நானும் பிரியப்படுவேன். ஆனால் முன்கூட்டியே எதையும் கேட்டிட நான் விரும்பவில்லை அப்படி கேட்பது சரியாய் இராது; நீங்கள் சொல்வதை நான் செவிகொடுத்துக் கேட்பேனானால், நான் இவைகளைச் செய்திட பொருத்தமற்றவனாய் இருப்பேன். ஒருவேளை சகோ. பிரவுண் அவர்கள் உங்களுக்குத் தீமை செய்திருக்கிறாரெனில் அவரிடமே செல்லுங்கள் மற்றும்

இதில் பயனில்லாமல் போயிற்று என்றால் மற்றும் அவ்விஷயம் உங்கள் மனதில் உங்களுக்கும், அவருக்கும் பிளவினை ஏற்படுத்துமளவுக்கு முக்கியமானதாய் இன்னும் தோன்றுமானால், அடுத்தக்கட்டமாக வேதவாக்கியங்கள் கூறுவதுபோன்று ஒன்றோ, இரண்டோ மற்றச் சகோதரர்களை அழைத்துச் சென்று அவரிடம் உரையாடுங்கள் மற்றும் தொடர்ந்து செவிசாய்க்கப்படவில்லையெனில் மற்றும் அவராலோ அல்லது உங்களாலோ அக்காரியத்தில் இணக்கத்திற்கு வரமுடியவில்லையெனில், அடுத்தக்கட்டமாக அது - நீங்கள் விரும்பும் பட்சத்தில் சபைக்கு முன்பாகக் கொண்டுவரப்படலாம்; ஆனாலும் இக்கட்டங்களுக்கெல்லாம் முந்தி கொண்டுவரப்படக்கூடாது" என்று கூறிடலாம்.

(Q104:1) சபை - சபையில் எதிர்ப்பு.

கேள்வி (1910)-1- எங்களுடைய சபையில் வலிமைவாய்ந்தவர்கள் ஏற்றகால சத்தியத்திற்கு எதிரானவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர் மற்றும் மிகவும் உண்மையாய்க் காணப்படுபவர்களோ போதகர்களாக இல்லை மற்றும் சத்தியத்திலும் இளையவர்களாய் இருக்கின்றனர். எதிர்ப்பவர்கள் பெரும்பாலும் மூப்பர்களாய் இருப்பதினால், அவர்களே கூட்டங்களைப் பொறுப்பேற்று நடத்துகின்றார்கள். உண்மையுள்ளவர்களும், பெரும்பான்மையினராய்க் காணப்படும் வலுவற்றவர்களும்/ weak majority என்ன செய்திட வேண்டும்?

பதில் - யாரிடமிருந்து இக்கேள்வி வந்துள்ளது என்பது குறித்து எனக்குத் தெரியவில்லை என்பதினால், மிகுந்த சுதந்திரத்துடன் இக்கேள்விக்கு என்னால் பதிலளிக்கக்கூடும். கர்த்தர் தம்முடைய ஜனங்கள் தொடர்புடைய விஷயத்தில் ஏற்படுத்தியுள்ளவைகள் யாவற்றிலும் சில கொள்கைகள் அடங்கியிருக்கின்றன என்றும், சபையார் மத்தியில் ஆண்டவருக்குப் பிரதிநிதியாகக் காணப்படுவதற்கு மிகுந்த தகுதியுடையவர்களாய் இருப்பவர்களைத் தங்கள் மத்தியிலிருந்து மூப்பர்களாக அல்லது மூப்பர் என்கிற சகோதரர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்றும் நான் காண்கின்றேன். நீண்ட காலமாய்ச் சத்தியத்தில் இருப்பவர்களில், இயல்பாகத் திறமைமிக்கவர்களாக இருப்பவர்களில் எவரேனும், கேள்வி கேட்டுள்ள சகோதரன் எண்ணுவதுபோன்று ஆகியுள்ளாரெனில், இவர்கள் அப்போஸ்தலனின் கண்ணோட்டத்தின்படி இறுமாப்புடையவர்களாகக் கருதப்பட வேண்டும் மற்றும் அடுத்தமுறை இவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல் அல்லது தேர்ந்தெடுக்காமல் இருத்தல் தொடர்புடைய விஷயத்தில் கர்த்தருடைய சித்தம் என்னவாக இருக்கின்றது என்று தாங்கள் நம்புகிறவற்றின்படி நடந்துகொள்வது சபையாருக்குத் தகுதியானதாய் இருக்கும். இம்மாதிரியான நிலைமையில் காணப்படும் எந்தச் சகோதரரையும் முதன்மையான ஸ்தானங்கள் எதற்கும் தேர்ந்தெடுப்பது என்பது அச்சகோதரருக்குத் தீங்கு விளைவிக்கிறதாய் இருக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்தாய் இருக்கிறது. இத்தகையவர்கள் சிறிதுகாலம் எவ்விதமான போதிக்கும் ஊழியங்களினின்றும் விலகிக் காணப்படும்படிக்கு அனுமதிக்கப்படுவார்களானால், அதுவும் கூட்டங்களின் ஆசீர்வாதமானது தடைபட்டுப்போனது போன்று வெளித்தோற்றத்தில் தோற்றமளித்தாலும் பரவாயில்லை, இப்படி விலகிக் காணப்படும்படிக்கு

அனுமதிக்கப்படுவார்களானால், இது அவர்கள் நன்மைக்கு ஏதுவாயும், சிறந்த விதமான உதவியாயும் இருக்கும். அநேகமாய்க் கூட்டங்களின் ஆசீர்வாதமானது தடைபடாது. ஏனெனில் இந்தக் கேள்வியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதான தவறான மனநிலையில் இருப்பவர் எவரும், ஒவ்வொரு நாளும் மற்றும் ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் நன்மை செய்வதற்குப் பதிலாகத் தீமையையே அதிகமாய் நிச்சயமாகச் செய்திடுவார்கள் மற்றும் தாங்களும் நன்மை அடைகிறதைப்பார்க்கிலும் அதிகம் தீமையையே அடைகிறவர்களாகவும் இருப்பார்கள். இக்கேள்வியினை எழுதியுள்ளதான சகோதரனும், காரியத்தினைக்குறித்த சரியான பார்வையினைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதாக தெரிகின்றது. ஒருவேளை இவர் சில தவறான கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கலாம்; நான் கணிப்பதற்கு அறியாதவனாய் இருக்கிறேன்; இவ்விவகாரம் குறித்து ஏதும் அறியேன்; அந்த மூப்பர்களைக் குறித்தும் அறியேன்; கேள்வியினை எழுதினவர் குறித்தும் அறியேன். மேலும் ஊழியம் புரிகின்றதான மூப்பர்களைச் சாந்தத்துடனும், பொறுமையுடனும், பரந்த மனப்பான்மையுடனும் பார்ப்பது இவரது கடமையாய் இருக்கின்றது; ஏனெனில் இப்படிச் செய்வது என்பது இவராலும் மற்றும் இது தொடர்புடைய விஷயத்தில் சபையார் யாவராலும் செய்ய இயலும் காரியமாய் இருக்கின்றது. மேலும் சரியாக இல்லை என்று இச்சகோதரனால் கருதப்படுகின்றதான மூப்பர்கள் ஒவ்வொருவரையும், ஒவ்வொருவராக இவர் அழைப்பித்து, தான் அஞ்சுவதைக்குறித்து அன்பாய்த் தெரிவிப்பதும் மற்றும் தான் நியாயந்தீர்க்க விரும்பவில்லை, மாறாக தான் சில காரியங்களைக் காண்பதாகவும், அவைகளை அவர்கள் கருத்தில் எடுத்துக்கொள்ள - அதாவது எதிராளியானவன் சில விதங்களில் அவர்களைப் பயன்படுத்துகின்றானா என்று சிந்தித்துப்பார்க்க, தான் யோசனை தெரிவிப்பதாகக் கூறுவதும் மற்றும் அன்பானதொரு சகோதர அல்லது சகோதரி உரையாடலைக் கொண்டிருப்பதும் ஞானமான ஒன்றாகவே அநேகமாக இருக்கும். நல்ல திட்டம் என்னவெனில் . . . நீங்கள் காரியத்தினை முன்வைத்த விதத்தில் மிகவும் அன்புடனும், பரிவுடனும் காணப்பட்டிருந்தீர்களானால் மற்றும் ஒருவேளை அவர்கள் சினமடைவார்களானால் - இது ஏதோ தவறு இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றதாய் இருக்கும். அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளாமல் இருக்கலாம்; அவர்கள்: 'ஏன், சகோதரனே, நீங்கள் என்னைத் தவறாய்ப் புரிந்துகொண்டுள்ளீர்கள்; நான் அப்படியான விதத்தில் பேசவேயில்லை; நீங்கள் அக்காரியத்தினை மிகவும் குற்றம் காணும் விதத்தில் பார்த்திருக்கின்றீர்கள்; நான் இன்னென்ன விதத்தில்தான் பேசினேன்" என்று சொல்லலாம்.

எப்படியாக இருப்பினும், இப்படியான தவறான நிலைமையில் காணப்படுவதாகக் கருதப்படுபவருக்கு உதவும் வண்ணமாகவே பிரயாசம் காணப்பட வேண்டும். இவ்வகையான எந்த ஒரு பிரயாசமும் எடுக்கப்படுவதற்கு முன்னதாக, ஒரு சகோதரனையோ அல்லது சகோதரியையோ சீர்ப்படுத்தும் வண்ணமாகவோ அல்லது யாருக்கேனும் யோசனை கூறுவதற்கோ பிரயாசம் எதையேனும் ஏறெடுக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் நான் அறிவுறுத்துவது என்னவெனில்: அவர்கள் முதலாவதாக இக்காரியத்தினை ஜெபத்தில் வைத்து, தங்கள் சொந்த இருதயமும், மனதும் சரியான நிலைமையில் இருக்கின்றதா என்றும், தங்களிடத்தில் எந்தக் கசப்பும் இல்லை என்றும், தாங்கள் முடிந்தமட்டும் தயவாகவே காரியங்களைக் கண்ணோக்குகின்றார்கள் என்றும் உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். முதலாவதாக நாம் நம்மைத் திருத்திக்கொள்வோமாக - கர்த்தர் சொன்னதுபோலவே ஒருவேளை இவ்விவகாரம் உன் கண்களினின்று உத்திரத்தை எடுத்துப்போடுவதற்குரிய விவகாரமாக இருக்குமானால், முதலாவது உன் சொந்த கண்களினின்று உத்திரத்தை எடுத்துப்போடு மற்றும் பின்னர் நீ தெளிவான பார்வையை இப்படி அடையப்பெற்று, கண்களில் உத்திரத்தைப் பெற்றிருக்கும் வேறொரு சகோதரனுக்கு நீ ஆசீர்வாதமாயிருக்க முடியும்.

(Q119:2) சபை - சபையில் கனம்பெறுவற்கான தகுதியான அடிப்படை.

கேள்வி (1915)-2- 'உங்களில் எவனாகிலும் முதன்மையானவனாயிருக்க விரும்பினால், அவன் உங்களுக்கு ஊழியக்காரனாயிருக்கக்கடவன்" என்று மத்தேயு 20:27-ஆம் வசனத்தில் வாசிக்கின்றோம். கர்த்தருடைய ஜனங்கள் மத்தியில் முதன்மையானவனாய் இருக்க விரும்புவது என்பது முறையான விருப்பம்தானா மற்றும் பரலோக இராஜ்யத்தில் ஸ்தானங்களானது, இங்கு நம்மால் ஏறெடுக்கப்படும் ஊழியத்தினுடைய அளவின் அடிப்படையில்தான் வழங்கப்படுமா?

பதில் - தம்முடைய சீஷர்களுக்கு, அவர்களுக்கு இருக்கும் குறிப்பிட்ட பெலவீனம் ஒன்றினை - அதாவது பெரியவர்களாய்க் காணப்படுவதற்கான ஒரு விருப்பத்தினை - அதாவது மனுஷகுடும்பத்தில் பொதுவாய்க் காணப்படுகின்றதான ஒரு விருப்பத்தினை - பேராசையின்/குறிக்கோளின் ஆவியினைக் கர்த்தர் சுட்டிக்காட்டிக்கொண்டிருந்தார். இவ்வசனத்தினுடைய முந்தின வசனங்களானது, புறஜாதிகள் மத்தியில், சிலர் அடக்கி ஆளும் அதிகாரம் செலுத்துபவர்களாய்க் காணப்பட்டு, மற்றவர்களைத் தங்களுக்குப் பணிவிடைச் செய்யப் பண்ணுகின்றார்கள் என்றும், ஆனால் இவ்விதமாய் இயேசுவின் சீஷர்கள் மத்தியில் காணப்படலாகாது என்றும் தெரிவிக்கின்றது. சீஷர்கள் வேறே ஆவியினால் இயக்கப்படுபவர்களாய் இருத்தல் வேண்டும். கிறிஸ்துவின் பின்னடியார்களிடத்தில் - இறுமாப்பாய் ஆளுவதற்குரிய, மற்றவர்களை அடக்கி ஆளுவதற்குரிய ஆவி இருத்தல் கூடாது; மாறாக மற்றவர்களுக்கு ஊழியம் புரிந்திடுவதற்கும், மற்றவர்களுக்காகக் காரியங்களைச் செய்திடுவதற்கும் நாடிடும் அன்பின் ஆவியானது மற்றும் மற்றவர்களுக்காக ஊழியம் புரிய தனது தனிப்பட்ட நலனுக்கடுத்தவைகளைப் பலிச் செலுத்திட விரும்பும் ஆவியானது காணப்பட வேண்டும்.

இதன் அடிப்படையில் நாம் இவ்வசனத்தினுடைய மற்ற வார்த்தைகளைப் பார்க்கின்றோம். கர்த்தருடைய ஜனங்கள் மத்தியில் சிலர் முதன்மையானவர்களாய்க் காணப்படுவார்கள்; இப்படியாகவே தாலந்துகளை அதிகமாகப்பெற்ற நிலையிலுள்ள சிலரையும் மற்றும் குறைவாகப்பெற்ற நிலையிலுள்ள சிலரையும் பெற்றிருக்கும் எவ்விடத்திலும் - அதாவது தாலந்துகளில் சமமாய் இராத ஜனங்கள் காணப்படும் எந்த ஒரு கூட்டத்தில் அல்லது வகுப்பில் நிச்சயமாய்க் காணப்படும். யாரோ ஒருவர்

முதன்மையானவராய் நிச்சயமாய்க் காணப்பட வேண்டும். முற்றும் முழுமையான சரிசமம் என்பது கூடாத காரியமாகும்.

தேவனுடைய பரிசுத்தவான்கள் மத்தியில், சபையை வழிநடத்திடுவதற்குச் சிலர் காணப்பட வேண்டும் என்பதும் கூடத் தகுதியானதே. அப்படியானால் யார் முதன்மையானவராய் இருக்க வேண்டும் என்பதற்கான தகுதிநிலை என்னவாக இருக்கும்? மற்றவர்களைப் பயமுறுத்தக்கூடிய ஒருவர் முதன்மையானவராய் இருக்கலாமா? இல்லை இது தகுதிநிலையல்ல. ஆதிக்க வல்லுநராகவும், இனிமையான சொற்களைப் பேசுபவராகவும், ஏதோ சில தாலந்துகளைப் பெற்றிருப்பதன் காரணமாக அல்லது சிறப்பான கல்வியோ, ஐசுவரியமோ பெற்றிருப்பதன் காரணமாக - இவ்வகையான எதையாகிலும் பெற்றிருப்பதன் காரணமாக மாத்திரம் ஆதிக்கம் பண்ணுபவராகவும் இருக்கும் ஒருவர் முதன்மையானவராய் இருக்கலாமா? இல்லை இது தகுதிநிலையாக இருக்க முடியாது. அப்படியானால், சபையில் முதன்மையானவர்களென அடையாளம் கண்டுகொள்ளப்படுபவர்களுக்குரிய தகுதிநிலை என்னவாக இருக்கும்?

சுய மகிமைக்காக எந்த ஆசையும் கொள்ளாதீர்

ஊழியம்புரிவதற்கான ஆவியினை மிகுதியாய்ப் பெற்றிருப்பவர்களை நாம் நாடித்தேடிட வேண்டும் என்பதே எங்களுடைய பதிலாய் இருக்கின்றது. பெருமளவில் ஊழியம்புரிந்து, சபையாருக்குப் பெருமளவில் ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதத்தினைக் கொண்டுவருபவன் - அதாவது உண்மையாய் ஊழியம் புரிவதற்கென மிகவும் பிரயாசம் எடுக்கிறவன் - இத்தகையவனை முதன்மையானவனாகக் கருதுங்கள். நமது கர்த்தருடைய இந்த வார்த்தைகளானது, ஒரு தனிப்பட்ட நபருக்கென்று மாத்திரம் இல்லாமல், அப்போஸ்தலர்கள் அனைவருக்குமாகப் பேசப்பட்டபோதிலும், இவ்வார்த்தைகள் தனிநபருக்கும் பொருந்தும். நம்மில் எவரேனும் ஏதேனும் விசேஷித்த விதத்தில் ஊழியம்புரிய விரும்புவோமானால், நாம் உலகப்பிரகாரமான ஜனங்கள் போன்று செய்திடக்கூடாது என்கிற சிந்தையானது நம் ஒவ்வொருவருடைய இருதயத்திற்குள்ளும் கடந்துவர வேண்டும். நாம் அவர்களுக்கு எதிர்மாறான பாதையினை எடுத்துக்கொண்டு, மனுஷரிடமிருந்து வரும் எந்தக் கனத்தையும், கருத்தில் எடுத்துக்கொள்வதற்குத் தகுதியற்றதென முற்றிலுமாய் விட்டுவிட வேண்டும்.

இக்காரியத்தினைத் தேவன் தமக்கு நலமாய்த் தோன்றும் விதத்தில் கையாளத்தக்கதாக, அவரிடமாய் நாம் விட்டு விட்டு, சகோதரருக்கு ஊழியக்காரனாய் இருப்பதற்கு மாத்திரம் திருப்தியடைந்து இருக்க வேண்டும். இப்படியான விதத்தில் ஊழியம் செய்திடுவதற்கு நீங்கள் எவ்வளவாய் விருப்பமுடையவர்களாய் இருக்கின்றீர்கள் என்று கர்த்தர் காண்பாராக. எந்தக் குறிக்கோளும், ஆசையும் இல்லாதவர், எதையும் செய்யமாட்டார். நாம் விதைத்தாலும் அல்லது உழுதாலும் அல்லது நாம் எதைச் செய்தாலும் நமக்குக் குறிக்கோள்கள் காணப்பட வேண்டும் - நாம் செய்துகொண்டிருக்கின்ற எதையும், திருப்திகரமான விதத்தில் செய்யும்படிக்குத் தூண்டிடுவதற்கு நமக்குக் குறிக்கோள் தேவையாய் உள்ளது. ஆகையால் சத்தியத்திற்கு ஊழியம்புரிவதற்கான வாய்ப்பு நமக்குக் கிடைக்கையில், முடிந்தமட்டும் மிகவும் ஆற்றல்மிக்க விதத்தில் அதற்கு ஊழியம் செய்திட நாம் நாடிட வேண்டும். இல்லையேல் நாம் கர்த்தருக்கு ஆற்றல்மிக்க ஊழியக்காரர்களாய் இருக்க முடியாது.

ஆனால் சுய மகிமைக்காக ஆசைப்பட்டு, முதன்மையானவர்களாக விரும்பும் எந்த ஒரு விருப்பத்தினையும் நாம் புறம்பே தள்ளிட வேண்டும். நம்மால் அறிய முடிந்திருக்கும் சிறந்த விதத்தில் கர்த்தருக்கு ஊழியம்புரிந்திட நாம் நாடிட வேண்டும். என்னைக்காட்டிலும் உங்களால் சில விதங்களில் கர்த்தருக்குச் சிறப்பாய் ஊழியம்புரிய முடிகிறதாய் இருக்கும் பட்சத்தில் மற்றும் உங்களிடமிருந்து நான் சிலவற்றைக் கற்றுக்கொள்ள முடிகிறதென்றால், அது நல்லது, நன்மையுமாகும். பிற்பாடு உங்களால் என்னிடமிருந்து ஏதோ சிலவற்றைக் கற்றுக்கொள்ள முடிகிறதென்றால், அப்படியே காணப்படுவதாக. உண்மைதான் விசேஷமாய்ப் பாராட்டத்தக்கதாய்க் காணப்படும் எதையும் நாம் பின்பற்றுகிறவர்களாய் இருந்து, கர்த்தருடைய காரணங்களை நடந்தேற்ற நம்மால் முடிந்த யாவற்றையும் செய்ய வேண்டும். மேலும் இந்த ஊழியமானது, அன்பினால் இயக்கப்பட வேண்டும். அன்பினால் இயக்கப்படாத எந்த ஊழியமும், கர்த்தருடைய பார்வையில் அங்கீகரிக்கப்படுவதில்லை.

தாழ்மை மிக முக்கியமான தேவை

கண்காணி ஊழியத்தினை விரும்புகிறவன் நல்ல ஊழியத்தை விரும்புகின்றான் என்று அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் கூறுகின்றார். அது ஓர் உயர்வான ஊழியமாகும். இந்த ஊழியமானது, இன்றைய நாட்களில்,

பெயர்ச்சபை அமைப்புகளில் உயர்வான அதிகாரப்பு+ர்வமான பதவியாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டுள்ளது போன்று அப்போஸ்தலனுடைய நாட்களில் இருக்கவில்லை. அந்நாட்களில் கண்காணி என்பவர், ஆடுகளின் நலனுக்கடுத்தவைகளைப் பார்த்துக்கொள்ளும் சபையின் பெயரற்ற மற்றும் தாழ்மையான ஊழியக்காரன் ஆவார். சபையின் ஒவ்வொரு ஊழியக்காரனும், தன்னால் முடிந்தமட்டும் தேவனுடைய மந்தையின் மீது திறமிக்க மேற்பார்வையாளராக இருக்க விரும்பிட, நாடிட வேண்டும். இந்த மூத்த சகோதரர்கள் - சபையாருக்கான மேய்ப்பர்கள் மத்தியில், வெவ்வேறு இயல்பான திறமைகளை உடையவர்களாய்க் காணப்படுவார்கள். ஒவ்வொருவரும் தனது தாலந்துகளை, தனது வாய்ப்புகளை, கர்த்தருக்கான, சகோதரருக்கான மற்றும் சத்தியத்திற்கான ஊழியத்தில் பயன்படுத்திடுவதற்கு நாடிட வேண்டும்.

இன்றைய நாட்களிலுள்ள கர்த்தருடைய ஜனங்களில் ஒருவர், ஆண்டவர் இங்கு முன்வைக்கின்றதான நெறிமுறைகளை மறந்துபோவது என்பது பரிதாபத்திற்குரிய காரியமாகும். இத்தகையவர்கள் தாங்கள் மூப்பர் ஊழியத்திற்குச் சபையாருடைய, கர்த்தருடைய ஜனங்கள் அடங்கின கூட்டத்தாருடைய vote/வாக்கினால் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்றும், கர்த்தருடைய ஜனங்களின் வாக்கானது, சபையினுடைய குரலாய் இருக்கின்றது என்றும் உணர்ந்துகொள்வதற்குப் பதிலாக, உரிமையின் காரணமாகத் தங்களுக்கு மூப்பர் ஊழியம் கிடைத்துள்ளது என்று எண்ணுகிறவர்களாய் இருக்கின்றனர். பிரித்தெடுக்கப்பட்டவர்களுடைய, சபையினுடைய - vote/வாக்கினை முழுமையாய் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு விருப்பமுள்ளவர்களாக, ஒவ்வொருவருடைய மனப்பான்மையும் காணப்பட வேண்டும் என்று நாம் எண்ணுகின்றோம். ஒருவன் மற்றவர்களோடு அனைத்திலும் பங்குகொள்வதன்மூலம், சபையாரில் ஓர் அங்கமாகியுள்ளானெனில், இவ்விதம் அவன் அதிகமான சதவீதத்தில் அல்லது ஓர் எண்ணிக்கையில் பெரும்பான்மையானவர்களாய்க் காணப்படும் அதிகாரமுடைய பெரும்பான்மையானவர்கள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஒழுங்குகளுக்குக் கீழ்ப்பட்டவனாகுகின்றான். இதைச் செய்த பிற்பாடு, அவன் மூப்பனாகவோ அல்லது வேறொருவர் மூப்பனாகவோ தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலும், இதே மனப்பான்மையினைத் தொடர்ந்து கொண்டிருக்க நாடிட வேண்டும். ஏற்ற தகுதிகளைக் கொண்டிராத ஒரு சகோதரனை மூப்பனாக தேர்ந்தெடுக்கும் தவறினைச் சபையார் மிக அடிக்கடி செய்துவருகின்றனர். இது அந்தச் சபையாரில் சிலருக்கு அதிருப்தியை

ஏற்படுத்தி, சிலர் பிரிந்துபோய், இன்னொரு சபையினை ஏற்படுத்திடுவதற்கு வழிநடத்துகின்றதாய் இருக்கின்றது. இது ஞானமான நடக்கையாய் இராது என்று நாம் எண்ணுகின்றோம். ஒருவேளை அந்தச் சபையார் தவறு செய்துவிட்டார்களெனில், அதை நன்மைக்கு ஏதுவாய் மாற்றிடுவதற்குக் கர்த்தர் வல்லவராய் இருக்கின்றார்; மற்றும் பிரிந்துபோய்விடுபவர்கள் தங்களுக்கு விலையேறப்பெற்றதாய்க் காணப்படுவதற்கு ஏதுவான சில அனுபவங்களை இழந்துபோகின்றவர்களாய் இருப்பார்கள்.

எனினும் சபையார் தவறு செய்துவிட்டனர் என்று நாம் எப்போதும் உறுதியாய்ச் சொல்லிட முடியாது. இவ்விஷயத்தில் கர்த்தர் படிப்பினைகள் சிலவற்றை வைத்திருக்கிறார் என்பதை நாம் எப்படி அறிவோம்? தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர் யாராயிருப்பினும், அவருக்காக நாம் கர்த்தருடைய ஆசீர்வாதத்தினை வேண்டியிருப்போமானால், அந்தத் தேர்வுடன் நாம் இணங்கிப்போக வேண்டும். தேர்ந்தெடுக்கப்படாதவர் ஒருவேளை சத்தியத்தினை நன்றாய் முன்வைத்திடுவதற்கான ஆற்றல் உடையவராகவும், தான் பயன்படுத்தப்படுவதற்கும், பயனாய்க் காணப்படுவதற்கும் ஏதுவான அநேகம் இடங்களை அறிவாரானால், அச்சகோதரன் தனக்கு வரும் எந்த ஒரு வாய்ப்பினையும் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். அவர் சபையை விட்டுப் பிரிந்து செல்ல தேவையில்லை. தன் கையில் கிட்டும் எந்த ஊழியத்தினையும் அவர் புரிந்திடலாம். அநேகமாக அவர் தனது நேரத்தையும், தாலந்துகளையும் புதிய வகுப்புகளை உருவாக்கும் வேலையில் (உடயளள நஓவநளௌழைn றழசம) பயன்படுத்திடலாம் - இதுவிஷயத்தில் தான் மூப்பராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை எனும் காரணம் தனக்குத் தடையாக இருக்கின்றது என்று கருதிட வேண்டாம். அவர் கடந்துபோய், ஊழியங்களுக்கான வாய்ப்புகளைக் கண்டடையலாம். ஆகையால் மூப்பர்களாக வேறு சகோதரர் வந்திருக்கும் காரியமானது, தேர்ந்தெடுக்கப்படாத சகோதரனுக்கு அல்லது மறுபடியும் தேர்ந்தெடுக்கப்படாத சகோதரனுக்கு - அவர் பயனாகும் வேறொரு களத்தினைக் கர்த்தர் சுட்டிக்காட்டுவதைக் குறிக்கின்றதாய் இருக்கின்றது. கூடுதலாய்ப் பயன்படும் விதத்தில் கர்த்தருடைய வழிநடத்துதலானது அவரை நடத்திடலாம்.

உலகத்தின் மனுஷர்கள் நம்மைக்குறித்து என்ன சொல்லுவார்களோ அல்லது என்ன எண்ணுவார்களோ என்ற எண்ணத்தினால் நாம் தாக்கத்திற்குள்ளாகுதல் கூடாது. இது முக்கியமற்றக் காரியமாகும்; மற்றும்

சபை என்ன எண்ணுமோ என்பதும் முக்கியத்துவமற்றக் காரியமாகும். நாம் கர்த்தரைப் பிரியப்படுத்திடவே நாடிட வேண்டும். நாம் நம்மைக்குறித்து எண்ண வேண்டியதற்கு மிஞ்சி எண்ணாமல், நம்முடைய கணிப்பில் மற்றவர்களுக்கு முன்னுரிமைக் கொடுப்போமாக. பரலோக இராஜ்யத்தில் ஸ்தானங்கள் அருளப்படுவது என்பது, பரிசுத்த ஆவியினுடைய கணிகளின் வளர்ச்சியினுடைய அளவின் அடிப்படையிலேயே ஆகும் என்று நாம் புரிந்திருக்கின்றோம் மற்றும் இது கர்த்தருடைய ஊழியத்தில் வைராக்கியம் கொள்வதற்கு வழிநடத்திடும் அன்பினைக் குறிக்கின்றதாய் இருக்கின்றது.

(Q125:1) சபை - சிலர் யாரையும் சார்ந்திராமல் செயல்படுதல்.

கேள்வி (1916)-1- ஓர் இடத்திலுள்ள வேதமாணவர்கள், அவ்விடத்திலுள்ள சபையின் அங்கத்தினர்களாக இருந்து, ஒரு குழுவாக யாரையும் சார்ந்திராமல் செயல்படலாமா?

பதில் - ஐயத்திற்கிடமின்றி ஓரளவிற்குக் கிறிஸ்தவ சுயாதீனம் காணப்படவே செய்கின்றது. இதனை ஜனங்கள் செயல்படுத்துகையில் கர்த்தர் பிரியமே கொள்வார் என்று நாம் நம்புகின்றோம். உதாரணத்திற்கு ஒரு சகோதரன், இன்னொரு சகோதரனுடைய இல்லத்திற்குச் செல்கின்றார் என்று வைத்துக்கொள்வோம் மற்றும் மாலை வேளையினைச் செலவழிக்க இரண்டு அல்லது மூன்று அயலகத்தார் வருகின்றார்கள். ஒருவர்: 'வாருங்கள் நாம் சதுரங்க விளையாட்டு (c'ress) விளையாடலாம்" என்று கூற, மற்றவரோ: 'வேண்டாம், நாம் வேத ஆராய்ச்சி பண்ணிடலாம்" என்று கூறுகின்றார் என்று வைத்துக்கொள்வோம். ஆனால் 'இல்லை, நாம் வேத ஆராய்ச்சி செய்திட முடியாது; காரணம் இதற்கு நம்முடைய சபையாரால் அதிகாரம் வழங்கப்படவில்லை ஆகையால் நாம் சதுரங்க விளையாட்டினை விளையாடலாம்" என்று கூறிடுவது கர்த்தருடைய சித்தமாய் இருக்குமென நாம் எண்ணுகிறதில்லை. இந்த இல்லத்தில் சபையாரால் கூட்டம் ஒழுங்குபடுத்தப்படவில்லை என்றாலும், வேத ஆராய்ச்சிச் செய்திடுவதற்கோ அல்லது வேதாகமம் சம்பந்தமாய் உரையாடுவதற்கோ எந்த ஆட்சேபணையும் இல்லை என்று நாம் நியாயமாய்ப் பகுத்தறிந்திடலாம். இல்லத்தின் உரிமையாளரான சகோதரன்: 'அடுத்த வாரத்தில் இன்னொரு கூட்டத்திற்கு வரும்படிக்கு நான் இன்னும் சில அயலகத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்வேன். இக்காரியங்களைக் குறித்தெல்லாம் நான் அவர்களிடம் கூறுவதற்கு முயற்சித்திருக்கின்றேன் மற்றும் நீங்கள் பேசுவதை அவர்களைக் கேட்கப்பண்ணுவதில் நான் சந்தோஷம் அடைவேன்" என்று கூறிடலாம். இப்படியான நடக்கையில் எந்தத் தவற்றையும் என்னால் காண முடியவில்லை. ஒருவேளை கலந்துகொள்பவர்கள், நிரந்தரமான கூட்டத்தினை விரும்புவார்களானால், அது வழிநடத்துபவர்களை அனுப்பிவைக்கும் I. B. S. A.-இன் உள்;ர் சபையாரிடத்தில் ஒப்படைக்கப்படவேண்டும்.

ஆனால் சபையாரில் சிலர்: 'நாம் வேறொரு நிரந்தர கூட்டத்தினைத் துவங்கலாம்" என்று கூறுவார்களானால், இது முற்றிலும் வேறு

விவகாரமாய்க் காணப்படும். அவர்களுக்கு ஒரு புதிய சபையை உருவாக்கிடுவதற்கு உரிமை உண்டு; ஆயினும் அப்படிச்செய்யும்போது, அவர்கள் ஏற்கெனவே இங்குக் காணப்பட்ட சபையாரிடமிருந்து (மூசையிடமிருந்து) பிரிந்து செல்பவர்களாய் இருப்பார்கள். இவர்கள் மறுபடியும் இங்கு வந்து, 'இங்கும், நாங்கள் வாக்குகள் செலுத்துவோம்' என்று கூறிட முடியாது. நாம் செய்கிற செயல்களுக்கு நிலையான தன்மை இருத்தல் வேண்டும். ஒரு சபையில் அங்கத்தினர்களாகிவிடும் அனைவரும், ஒத்துழைப்பின் பலனை அடையத்தக்கதாகக் கிட்டத்தட்ட தங்களது, தனிப்பட்ட சுயாதீனங்களை ஒப்புக்கொடுப்பவர்களாக இருக்கின்றனர். ஆனால் இது நாம் வேத ஆராய்ச்சிச் செய்யக்கூடாது, இதற்குப் பதிலாக மாலை வேளையினை விளையாட்டு விளையாடி களித்திட வேண்டும் எனும் அடிமை நிலையினைக் குறிப்பதாகாது.

(Q129:6) தொகுதி விநியோகிக்கும் வேலையை, நம்மைச் சார்ந்திருக்கும் குடும்பத்தை வைத்துக்கொண்டு எப்படிச் செய்வது?

கேள்வி (1906)-6- ஒருவர்மீது குடும்பத்தினர் சார்ந்திருக்க, அவர் ஒருவேளை இதற்கு ஏற்பாடுகள் பண்ணமுடியுமானால், அவர் தொகுதி விநியோகிக்கும் வேலைக்குச் செல்வது சரியாய் இருக்குமா?

பதில் - ஒரு மனைவி தன் வீட்டையும், கணவனையும் கவனிக்காமல் விட்டுவிட்டு இவ்வேலைக்குச் செல்வது சரியாயிருக்கும் என்று நான் எண்ணுவதில்லை. அவள் தன் கணவனுக்கும், தன் வீட்டிற்கும் மனைவிக்குரிய கடமைகளைப் பெற்றிருக்கின்றாள். ஆனால் ஒருவேளை அவள் கணவனும் சத்தியத்தில் காணப்பட்டு, இதற்கு இணங்குவாரானால், சரி. ஒருவேளை அவள் கணவன் உலகப்பிரகாரமான கணவனாய் இருப்பாரானால், தன் இல்லம் பராமரிக்கப்படும்படிக்குக் கேட்டுக்கொள்வதற்குரிய உரிமையினை அவர் உடையவராய் இருப்பார்; இது மனைவி (திருமணத்தில்) பண்ணின ஒப்பந்தத்தின் ஒரு பாகமாகும், மேலும் அதை அவள் மீறக்கூடாது என்று நான் எண்ணுகின்றேன்.

(Q130:1) தொகுதி விநியோகிக்கும் வேலை - திருமணம் பண்ணியுள்ளதான உடன் துணையைக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்.

கேள்வி (1906)-1- கணவன் ஒருவேளை உலகப்பிரகாரமான மனுஷனாக இருந்தும், தன் மனைவி இவ்வேலைக்கென்று வெளியே செல்வதற்கு இணக்கம் தெரிவிப்பாரானால், என்ன செய்யலாம்?

பதில் - கணவன் விரும்பினால் சரி சகோதரியே; ஆனாலும் இம்மட்டிலுமாக நான் பதிலை நிறுத்துகிறதில்லை. எப்போதுமே உங்கள் ஜீவித துணையானவரையும், அவரது நலனுக்கடுத்த காரியங்களையும், அவரால் நியாயமாய்க் கேட்கப்படும் அல்லது எதிர்ப்பார்க்கப்படும் காரியங்களையும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்.

(Q144:1) அர்ப்பணிப்பு - சொத்துக்கள் மற்றும் பிள்ளைகள்

கேள்வி (1909)-1- அர்ப்பணம் பண்ணியுள்ள ஒருவர் தன்னால் அர்ப்பணிக்கப்பட்டுள்ள சொத்தினுடைய எந்த ஒரு பாகத்தையேனும் பிள்ளைகளுக்கோ அல்லது சுதந்தரவாளிகளுக்கோ உரிமையாகக் கொடுக்கும் உரிமை பெற்றிருக்கின்றாரா?

பதில் - தன் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுப்பது என்பது ஒவ்வொரு பெற்றோருடைய கடமையாக இருக்கின்றது என்று நான் எண்ணுகின்றேன். உதாரணத்திற்கு உங்களுக்கு ஆறு பிள்ளைகள் இருக்கின்றனர் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள் மற்றும் பிள்ளைகளில் சிலர் மிகவும் சிறு பிள்ளைகளாய் இருக்கின்றனர் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள் . . . அவர்களிடத்தில் பெற்றோர்களென நீங்கள் கடமை ஒன்றினைப் பெற்றிருக்கின்றீர்கள். நீங்களே அவர்களை உலகத்திற்குள்ளாகக் கொண்டுவந்தீர்கள், மேலும் அவர்களின் விஷயத்தில் சில பொறுப்புகளை, அதிலும் விசேஷமாக அவர்கள் தங்கள் தங்கள் தேவையைச் சந்தித்துக்கொள்ள முடியாத வயதுள்ள காலங்களின்போது சில பொறுப்புகளை நீங்கள் பெற்றிருக்கின்றீர்கள்; ஒருவேளை நான் ஏதேனும் பிள்ளைக்குத் தகப்பனாய் இருந்தேனாகில், என் பராமரிப்பின்கீழ் நான் சம்பாதித்துப் பெற்றிருக்கும் சொத்தில் சில பங்கினைப் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுப்பது சரியே என்று எண்ணுவேன். ஒருவேளை பத்து வருடங்களுக்குப் பிற்பாடு சொத்திற்கு எந்த மதிப்பும் இல்லாமல் போகும் என்பதில் எனக்கு உறுதி இருப்பினும், ஒரு குறிப்பிட்ட பங்கைத் தனியே ஒதுக்கி வைத்துக்கொள்வது சரி என்று எண்ணிடுவேன். என்னை நான் இயக்கிடும் அதே கண்ணோட்டத்தில் அவர்களை நான் நடத்தாமல், மாறாக அவர்களை அவர்களுடைய கண்ணோட்டத்தின்படியே நடத்திடுவேன்.

இவ்வளவுதான் கேள்வி என்று நான் எண்ணுகிறதில்லை. ஒருவேளை ஒரு தகப்பன் அதிகமான பணம் வைத்திருந்தாரானால், அவை தன்னுடைய பிள்ளைகளுக்குரியது என்றும், அவர்களுக்குப் பங்கிட்டுக்கொடுத்துவிட வேண்டும் என்றும் எண்ணிட வேண்டுமா? இது வேறே விதமான கேள்வியாகும். தங்களுடைய தேவைகளைச் சந்திக்க முடியாதவர்களுக்குத் தேவைகளைச் சந்திப்பது என்பது ஒரு காரியமாகவும், பணத்தைக் கொடுத்துவிடுவது வேறொரு காரியமாகவும் இருக்கின்றது. நாம் தேவனுக்கே கணக்குக் கொடுக்க வேண்டுமே ஒழிய, நம் பிள்ளைகளுக்கல்ல. இவை இரண்டு வெவ்வேறு காரியங்களாகும். உங்கள் பிள்ளைகளுக்குப் பராமரிப்புத் தேவையாய் இருக்கும் காலப்பகுதியில் உங்கள் பிள்ளைகளுக்கான பொறுப்பாளியாகத் தேவன் உங்களை ஆக்கியிருந்தார் மற்றும் நீங்கள் அவர்களுக்காகச் சில ஏற்பாடுகள் பண்ணிடவும் அவர் நோக்கம் கொண்டுள்ளார்.

(Q148:1) அர்ப்பணம் - பிற்பாடு வெளியே இருப்பவர்களிடத்தில் ஐக்கியமாயிருத்தல்.

கேள்வி (1909)-1- வாக்குறுதி (vow), உடன்படிக்கை முதலானவைகளைக் காரணம்காட்டிச் சபையாருடன் கூடுகைகளில் கலந்துகொள்ளாமல் இருப்பவர்களுடன் ஐக்கியத்தினைத் தொடர்ந்து வைத்துக்கொண்டும் மற்றும் சத்தியத்தினை எதிர்ப்பவர்களிடத்தில் தங்களுக்கு அனுதாபம் உள்ளது என்று ஒப்புக்கொண்டும் மற்றும் சத்தியத்தினுடைய உபதேச ரீதியிலான அனைத்து விஷயங்களிலும் இசைவாய் இருப்பது போன்றும் தோற்றமளிப்பவர்களிடத்தில் நாம் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும்?

பதில் - உரோமர் 16:17-ஆம் வசனத்தில்: 'சகோதரரே, நீங்கள் கற்றுக்கொண்ட உபதேசத்திற்கு விரோதமாய்ப் பிரிவினைகளையும், இடறல்களையும் உண்டாக்குகிறவர்களைக்குறித்து எச்சரிக்கையாயிருந்து, அவர்களை விட்டு விலகவேண்டுமென்று உங்களுக்குப் புத்திசொல்லுகிறேன்' என்று அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் சுருக்கமாய்க் கூறியுள்ளதுபோன்றே, அத்தகையவர்களிடத்தில் நாம் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று நான் எண்ணுவேன். அர்த்தமென்னவெனில் . . . அவர்கள் வேறே ஆவியினை வெளிப்படுத்துகையில், நாம் எப்போதும் கொண்டிருக்கும் அதே இருதயப்பூர்வமான ஐக்கியத்துடன் அவர்களை நடத்திடக்கூடாது என்பதாகும். அவர்கள்பால் கோபத்தின் ஆவியினை வெளிப்படுத்துவதோ அல்லது அவர்களுக்கு ஏதேனும் தீங்கு செய்வதோ அல்லது அவர்கள் யாரைக்குறித்தேனும் எவ்விதமான தீமை பேசுவதோ சரியாய் இராது; அவர்களுடைய நலனுக்காகவும், நம்முடைய நலனுக்காகவும் மற்றும் மற்றவர்களுடைய நலனுக்காகவும் வேண்டி, அவர்களது நடக்கைகளை நாம் ஆதரிக்காமல் இருப்பது என்பது நம் சார்பிலான சரியான நடக்கையாய் இருக்கும். அவர்களை விட்டு விலகிடுங்கள் மற்றும் சத்தியத்தினுடைய ஆவியிலும், ஐக்கியத்திலும் காணப்படுபவர்களின் தோழமையையே விரும்பிடுங்கள்.

இக்கேள்வியில் 'வாக்குறுதி' எனும் வார்த்தைக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றபடியால், ஒருவன் அல்லது ஒருவள் வாக்குறுதியினை எடுத்துக்கொள்ளாத காரணத்தினால், ஐக்கியத்தில் யாரையாவது பிரித்துப்பார்ப்பது சரியானதாகவும், முறையானதாகவும் இருக்காது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயமாய் இருக்கின்றது என்று நான்

சொல்லுகின்றேன்; வாக்குறுதி என்பது ஒரு பிரமாணமல்ல அது ஒரு சிலாக்கியமாகும். ஒருவேளை நாம் வாக்குறுதியினை எடுத்துக்கொண்டு, அதனால் ஆசீர்வாதம் அடைவோமானால், தேவனுக்கு நன்றி சொல்லுவோமாக. ஒருவேளை அவர்கள் இதைச் செய்ய தவறி, ஆசீர்வாதத்தினை இழந்துபோவார்களானால், அப்பொழுது அவர்களே அவ்விழப்பினால் சிரமப்படுவார்கள். ஆனால் ஒருவேளை அந்நபர் சபையில் மூப்பராகவோ அல்லது போதகராகவோ இருப்பாரானால், அது கொஞ்சம் வித்தியாசமான காரியமாகும். எந்த ஒரு சபையிலும் மூப்பராக இருப்பவர் அல்லது வழிநடத்துபவராகப் பார்க்கப்படும் ஒருவர் வாக்குறுதியினை எடுத்துக்கொள்ள எதிர்ப்பார்க்கப்படுகின்றார் அல்லது தான் ஏன் அதை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதைக் கூறிடுவதற்கு நியாயமாய் எதிர்ப்பார்க்கப்படுவார்; இல்லையேல் இது வாக்குறுதிக்கு முரணான ஏதோ ஒன்று அந்த வழிநடத்தும் சகோதரனின் ஜீவியத்திலோ அல்லது நடத்தையிலோ இருக்கின்றது என்று அச்சபையார் எண்ணிடுவதற்குக் காரணமாகுகின்றது. என்னைப் பொறுத்தமட்டில் வாக்குறுதிக்கு முரண்பாடான எதையாகிலும் தனது மனதிலோ அல்லது நடத்தையிலோ கொண்டிருக்கும் எந்த ஒரு மூப்பரும் அல்லது சகோதரனும் சபையாரின் பிரதிநிதியாய்க் காணப்படுவதற்குப் பொருத்தமானவரல்ல. பகுத்தறியும் மனம் கொண்ட எந்த ஒரு சகோதரனும், வாக்குறுதிக்கு எதிராக என்ன மறுப்புக் கூறிட முடியும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இது ஒரு கட்டாயமான கடமையல்ல என்பதை நாங்கள் ஒத்துக்கொள்கின்றோம்; ஆனாலும் மூப்பர்களாய் இருப்பவர்களிடத்தில் நாம் மிக அதிகமாய் எதிர்ப்பார்க்கின்றோம் மற்றும் நம் எதிர்ப்பார்ப்பில் தவறில்லை என்பது, அவர்களிடத்தில் பெருமளவில் முன்மாதிரியான நடக்கை இருப்பதைக் காண்கையில் நிரூபணமுமாகின்றது. ஒரு சபையின் பிரதிநிதியாகவோ அல்லது வழிநடத்துபவராகவோ காணப்படுபவர், அப்போஸ்தலன் கூறியுள்ள பிரகாரம் சராசரிக்கு மேலாகக் காணப்பட வேண்டும் மற்றும் சராசரி நிலைக்கு மேலாகக் காணப்படும் ஒருவர் வாக்குறுதிக்கு எதிராக என்ன மறுப்பினைக் கண்டுபிடிக்க முடியும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஒருவேளை யாரேனும் எதையாகிலும் கண்டுபிடித்தால், அவர் அதை எனக்குக் காண்பித்துத்தர நான் விரும்புவேன்.

(Q161:1) மாநாடுகள் - நீங்கள் ஐந்தாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை மாநாடுகளுக்கு ஒப்புதலளிக்கின்றீர்களா?

கேள்வி (1912)-1- ஐந்தாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை மாநாடுகளுக்கு நீங்கள் முழு ஒப்புதலளிக்கின்றீர்களா? வெகு சிலரே ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் பங்கெடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நிலையில், அதிக எண்ணிக்கையில் கூட்டங்களை ஒரு சபையார் கொண்டிருக்க வேண்டுமென நீங்கள் எண்ணுகின்றீர்களா?

பதில் - ஐந்தாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை மாநாடுகள் குறித்து எனக்குக் கொஞ்சம் தெளிவில்லை. ஆனால் தெளிவு இல்லாதபோது, காத்திருக்க வேண்டும் என்பதே, எனக்கு நான் கொண்டிருக்கும் கோட்பாடாகும். அவை பிரயோஜனமானதா அல்லது பிரயோஜனமற்றதா எனும் விஷயத்தினை நான் ஒப்பிட்டுப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றேன்; எனினும் நிச்சயம் இல்லாததால், அதைக்குறித்து நான் எதையும் சொல்வதற்கில்லை. ஐந்தாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை மாநாடுகளைக் குறித்துக் குறிப்பிடும் கடிதம் ஒன்றினை நான் வாட்ச் டவரில் வெளியிட்டது எனக்கு ஞாபகம் இருக்கின்றது. அது சிலரால் ஒப்புதலாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டுள்ளது. நான் கவனித்திருந்தேனாகில், கடிதத்தினுடைய அப்பகுதியினை வெளியிட்டிருந்திருக்க மாட்டேன் என்று எண்ணுகின்றேன். எனினும் என்னால் கிரகிக்க முடிந்த வரையின்படியான என்னுடைய அறிவுரை என்னவெனில்: இவ்விஷயத்தில் ஒவ்வொரு சபையாரும் பரத்திலிருந்து வரும் ஞானத்தினை நாடிடுவார்களாக ஒருவேளை அது ஆவிக்குரிய காரியத்திற்குப் பிரயோஜனமானதாக இருப்பதாகக் கண்டுகொள்வார்களானால், அதைத் தொடருங்கள். அதன் பிரயோஜனத்தைக் குறித்து உங்களுக்கு ஐயப்பாடு இருக்குமானால், அதைத் தொடராதிருங்கள். ஒருவேளை நான் அறிவுரை கொடுக்கவேண்டுமெனில், என் அறிவுரை அதற்கு எதிராகவே காணப்படும்; எனினும் அதுகுறித்து நான் போதுமானளவுக்கு உணர்ந்துகொள்ளவில்லை என்பதால், எதிரிடையான அறிவுரையினை வழங்கிடுவதற்கு நான் ஆயத்தமாயில்லை.

ஒரு சிலரே பங்கெடுத்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையில், அதிக எண்ணிக்கையில் கூட்டங்களைப் பெற்றிருத்தல் தொடர்பாக நான் எண்ணுவது என்னவெனில்: சபையார் பொதுவாகக் கலந்துகொள்ளக்கூடிய பாட வகுப்புகளைப் பெற்றிருப்பது சிறந்ததாய் இருக்கும். பொதுவாகவே

வேதாகம ஆராய்ச்சி வகுப்புகளில் அதிக எண்ணிக்கை இருப்பதில்லை. ஞாயிற்றுக்கிழமைக் கூட்டங்களைத்தவிர, மற்றப்படி நான் எப்போதுமே புதன்கிழமை இரவில் ஜெபம் மற்றும் சாட்சி கூட்டங்களைப் பெற்றிருக்க நண்பர்களை ஊக்குவிப்பதுண்டு. பின்வரும் வியாழக்கிழமையினுடைய மன்னாவினை அடுத்த கூடுகைக்கான மையக்கருத்தாகப் பயன்படுத்துவதில், தாங்கள் மிகுந்த ஆசீர்வாதத்தினை அடைவதாக அவர்கள் என்னிடம் கூறுகின்றார்கள். அவ்வாரத்தினுடைய அனுபவங்களானது, அடுத்துவரும் புதன்கிழமையன்று திரளான மற்றும் உதவிகரமான சாட்சியங்களைப் பகிர்ந்திடுவதற்கு ஏதுவாகின்றது. இந்த இடைவாரக் கூட்டங்களானது மிகவும் பரவலாக நண்பர்களினால் நடத்தப்பட்டு வருவதைக் காண்கையில் நாங்கள் மகிழ்ச்சியுறுகின்றோம்.

மற்றக் கூட்டங்கள் தொடர்பாக: பொதுவான கூடுகைகளில் வேதாகமப் பாடங்கள் வாசிக்கப்படுவதை நான் பரிந்துரைப்பதில்லை. ஒவ்வொருவரும் முன்னமே வீட்டிலோ அல்லது பேருந்தில் வரும்போதோ வாசித்துக்கொள்ள வேண்டும். சபையாராய்க் கூடி ஆராய்வது என்பது முற்றிலும் வேறுபட்ட காரியமாகும். கேள்விகளை நிச்சயமாகவே நீங்கள் தனிப்பட்ட விதத்தில் படிக்கும்போது பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் மற்றும் அதிலிருந்து மிகுந்த நன்மையும் அடையலாம்; ஆனால் சபையாராய்க் கூடிப்படிக்கையில், கேள்விகள் பயன்படுத்தப்படுவது என்பது மிகவும் உதவிக்கரமாய் இருக்கும். நம்முடையது மிகவும் ஓட்டை ஒழுக்கான பாத்திரங்களாய் இருப்பதினால், நாம் வேதாகமத்தினைத் திரும்பத்திரும்ப வாசிப்பது பலன் தருவதாய் இருக்கும். மேலும் வேதாகமப் பாடங்களானது, வகைப்படுத்தப்பட்ட வடிவிலுள்ள வேதாகமம் மாத்திரம்தான்; தலைப்புவாரியாகப் பிரிக்கப்பட்டு, விவாதிக்கப்பட்டுள்ள வடிவமைப்பானது என்று சொல்லப்படலாம். நீங்கள் டாண்களை/Dawns வாசிக்கையில், நீங்கள் வேதாகமத்தையே வாசிக்கின்றீர்கள். இவ்விதமாய் வேதாகமத்தினை வாசிப்பவர்கள், வேதாகம அறிவினை மிக அதிகமாய்ப் பெற்றுக்கொள்பவர்களாய் இருப்பார்கள். இங்குமங்குமாகத் தொடர்பில்லாமல் வேதாகமத்தினை வாசிப்பது என்பது, தலைப்புவாரியான ஆராய்ச்சி அளவுக்கு அதிகம் தகவல்களைக் கொணர்வதாய் இராது.

சகோதரர்களில் சிலர் தாங்கள் சார்ந்துள்ள சபைகளில், அவர்கள் டாண் ஆராய்ச்சி குழுக்களை/Dawn Study League உருவாக்கிக்கொண்டதாக எனக்குத் தெரிவித்தனர். இதன் ஒவ்வொரு அங்கத்தினனும், தன்னால் முடிந்தமட்டும்

ஒவ்வொரு நாளும் இத்தனை பக்கங்களை வாசிப்பதாக ஒப்புக்கொள்கின்றான். இது நன்றாய்ப் போய்க்கொண்டிருக்கிறதென என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. வாட்ச் டவரில் வெளியிட்ட கடிதம் ஒன்றில், யாரோ ஒருவர் கொடுத்திருந்த யோசனை உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கும். அந்த யோசனையை அநேகர் பின்பற்றிக்கொண்டு ஆறு தொகுதிகளையும் ஆறு முதல் பன்னிரண்டு மாதக் காலம் - நாள் ஒன்றிற்கு இருபத்துநான்கு அல்லது பன்னிரண்டு பக்கங்கள் கொண்டு வாசித்து வருகின்றனர். தொகுதிகளை ஒவ்வொரு வருஷமும் வாசிப்பது என்பது, சத்தியத்தினை ஞாபகத்திலும், இருதயத்திலும் புத்துணர்வுடனும், தெளிவுடனும் வைத்துக்கொள்ளும். அநேகரால் தனிப்பட்ட விதத்தில் பின்பற்றப்பட்டுள்ளதான இத்திட்டமானது, சபையாராய்க் கூடி முயற்சிக்கையில், சந்தேகத்திற்கிடமின்றி நன்மையானதாய் இருக்கும்.

(Q162:1) திருத்தங்கள் எப்படிச் செய்யப்பட வேண்டும்?

கேள்வி (1908)-1- பெரோயா வகுப்புகளிலோ அல்லது வேறு ஏதேனும் வேதாகம வகுப்புகளிலோ, வழிநடத்துபவரிடமிருந்தோ அல்லது வேறு யாரிடமிருந்தோ வேதவாக்கியங்களுக்கு முரணானது என்று அறியப்பட்டிருக்கிற குழப்பமான கருத்துகள் வருகையில் மற்றும் அவைகள் கிறிஸ்துவுக்குள்ளான குழந்தைகளினால் சத்தியமென ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்போது - சத்தியத்தில் உறுதியடைந்திருப்பவர்கள், ஆனால் நியாயந்தீர்க்கவோ அல்லது விமர்சிக்கவோ விருப்பமில்லாதவர்களாய் இருப்பவர்கள் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும்? அவர்கள் அமைதியுடன் காணப்படவேண்டுமா அல்லது சத்தியத்தினை வெளிக்கொண்டுவரத்தக்கதாக ஏதேனும் சில கேள்விகள் கேட்க வேண்டுமா? ஒருவேளை சத்தியமானது, யாரேனும் ஐக்கியத்தினின்று ஒதுங்கிவிடுவதற்குக் காரணமாகும் பட்சத்தில், அர்ப்பணிக்கப்பட்டவர்கள் எப்படி அணுகிட வேண்டும்?

பதில் - அன்பான நண்பர்களே, என்னுடைய பதில் என்னவெனில் . . . சில முக்கியத்துவமற்றக் காரியங்கள் இருக்கின்றன - ஒரு விதத்தில் பார்க்கும்போது, எந்தச் சத்தியமும் முக்கியத்துவமற்றதல்ல - ஆனாலும் சில சத்தியங்களானது, வேறு சில சத்தியங்களின் அளவுக்கு முக்கியமானவைகளல்ல மற்றும் அவைகள் ஒருவேளை கொஞ்சம் மீறப்பட்டாலும், கண்டுகொள்ளாமல் விடப்படலாம். சபையார் மத்தியில் பேசிக்கொண்டிருக்கும் சகோதரனோ அல்லது சகோதரியோ அல்லது பேசுவது யாராயினும், சத்தியம் தொடர்பான அவனது அல்லது அவளது கண்ணோட்டத்தினை முன்வைப்பவர்களாய் இருப்பார்கள் மற்றும் அது அவன் அல்லது அவள் கண்ணோட்டமெனச் சபையாரால் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும் மற்றும் பேசும் நபரும், தான் தேவ ஏவுதலால் பேசுவதாகவோ அல்லது தவறிழைக்காத தன்மையுடையவராக இருப்பதாகவோ உரிமைப்பாராட்டுவதில்லை; மாறாக அவன் அக்காரியம் தொடர்பான தனது கண்ணோட்டத்தினைத் தெரிவிப்பதாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும்; மேலும் ஒவ்வொருவனும் அக்காரியம் தொடர்பான அவனது அல்லது அவளது கண்ணோட்டத்தினைத் தெரிவித்திடலாம் என்று சபையாரால் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். ஒருவேளை இங்கே தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது போன்றதொரு சந்தர்ப்பத்தில் நான் காணப்படுவேனாகில், அக்காரியத்தினை சரியான விதத்தில் கேள்வியாக வைக்கத்தக்கதான நிலைமையில் சபையார்

காணப்படுவார்கள் என்று நான் நம்புவேன் மற்றும் நான் எதிர்த்துப் போராடும் விதத்தில், 'இல்லை, நீங்கள் கூறும் கருத்திற்கு எனக்கு உடன்பாடில்லை' என்று கூறிடுவதற்கு முயலமாட்டேன். காரியங்களைக் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்குப் பல்வேறு வழிகள் காணப்படுகின்றன. நீங்கள்: 'சகோதரனே, அக்காரியத்தினை இந்த ஒரு கண்ணோட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்ளலாமல்லவா? கருத்தில் எடுத்துக்கொள்வதற்கு இது முரண்பாடற்றக் கண்ணோட்டமாய் இருக்கின்றதல்லவா? சரியாய் இருக்குமென நான் எண்ணுகின்ற கண்ணோட்டத்தினை இதோ விவரிக்கின்றேன்' என்று கூறிடலாம். பின்னர் உங்கள் கண்ணோட்டத்தினைத் தெரிவியுங்கள்; அவர் தனது கண்ணோட்டத்தினைக் கூறிவிட்டார் மற்றும் உங்களது கண்ணோட்டமானது சுருக்கமாயும், அன்பான விதத்திலும் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், உங்கள் கண்ணோட்டத்தினை நீங்கள் கூறிடுவதற்கு அவர் மறுப்புத்தெரிவிக்க முடியாது. நீங்கள் உங்கள் கடமையினைச் செய்து முடித்துவிட்டீர்கள் மற்றும் அக்காரியத்தில் நீங்கள் சண்டையிட அவசியமில்லை மற்றும் கருத்தில் சிறு வேறுபாடு இருப்பதன் நிமித்தம் ஒருவர் ஒதுக்கிவைக்கப்பட வேண்டுமென முடிவெடுப்பதற்கும் அவசியமில்லை. அவர் காரியம் குறித்த தன்னுடைய புரிந்துகொள்ளுதலைத் தெரிவித்திடுவதற்குரிய தனது வாய்ப்பினைப் பெற்றுக்கொண்டு அதைத் தெரிவித்துள்ளார்; சத்தியமானது, அதிலும் விசேஷமாக ஒருவேளை அது ஏதேனும் முக்கியமான காரியமாய் இருக்கும் பட்சத்தில், சத்தியமானது எப்போதும் தெரிவிக்கப்படுகின்றதா என்று பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்; ஆனால் ஒருவேளை அது அதிகம் வித்தியாசமற்றவைகளாக இருக்குமானால், அதைக் கவனித்திட வேண்டாம். இப்பொழுது எனக்கு ஒரு சகோதரன் ஞாபகத்திற்கு வருகின்றார்; அவர் மிகவும் நல்ல இருதயம் கொண்ட சகோதரன் ஆவார் என்பதில் எனக்கு நிச்சயம் ஆனால் ஒரு கருத்து முன்வைக்கப்பட்டால், அக்கருத்தோ அல்லது மற்றக் கருத்தோ, இரண்டில் ஒன்று உறுதியற்றுப்போகுமளவும் போராட்ட வேண்டும் எனும் தவறான எண்ணம் கொண்டவராய் இருந்தார். அன்புக்குரிய நண்பர்களே இது தவறான எண்ணமாகும். நண்பர்கள் அனைவருமே தங்கள் சொந்த மனதில் புகுத்தறிந்திட வேண்டும் மற்றும் நீங்களும் சரி, நானும் சரி, நம்முடைய கண்ணோட்டத்தினைக் குறித்துத் தெரிவித்ததில் மிக்க மனநிறைவு கொள்ள வேண்டும் மற்றும் மற்றவர்கள் எதை விரும்புகின்றார்களோ, அக்கண்ணோட்டத்தினை அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளட்டும். இதைத்தானே நாம் நடைமுறையில் செய்துகொண்டிருக்கின்றோம்? வாட்ச் டவர் வெளியீட்டில் நீங்கள் சில கண்ணோட்டத்தினைப் பெற்றுக்கொள்கின்றீர்கள்; நீங்கள் அதை

நம்பவேண்டும் என்ற கட்டாயம் உங்களுக்கில்லை மேலும் நீங்கள் அதை நம்பவில்லை என்றால், அதற்காக நான் உங்களிடத்தில் கோபம் கொள்வதில்லை. அது உங்கள் சார்பிலான காரியமாய் இருக்கின்றது. அடுத்த வாட்ச் டவர் வெளியீட்டில் நான் தொடர்ந்து, மறுபடியுமாக எண்ணுவதை நான் தெரிவித்திடுவேன் மற்றும் நீங்கள் எனக்குக் கடிதம் எழுதிடுவதற்கும், நீங்கள் அதை நம்பவில்லை என்று கடிதத்தில் குறிப்பிடுவதற்கும் உங்களுக்கு உரிமை உண்டு மற்றும் நானும், 'சரி நீங்கள் நம்பவேண்டிய கட்டாயம் உங்களுக்கு இல்லை' என்று சொல்லிடுவேன்.

(Q175:1) உடன்படிக்கைகள் - கலந்தாய்விற்குப் பின் கருத்துப்பிரிவினை.

கேள்வி (1910)-1- வாட்ச் டவர் வெளியீட்டிலிருந்து நாங்கள் பெற்றுக்கொண்ட கருத்தின் அடிப்படையில் உடன்படிக்கைகளைக்குறித்து ஆராய்ச்சி மேற்கொண்டபோது, மத்தியஸ்தர் குறித்துப் பார்க்கையில், குறிப்பிட்ட சில விஷயங்களானது வகுப்பில் கருத்துப்பிரிவினையைக் கொண்டுவருவதாகத் இருக்கின்றது. எதன் காரணமாகப் கருத்துப்பிரிவினைகள் வந்ததோ அதைத் தொடர்வதா அல்லது அந்த ஆராய்ச்சியினை விட்டுவிட்டு, வேறு எதையாகிலும் ஆராய்வதா, இதில் எது ஞானமானதாய் இருக்குமென நீங்கள் எண்ணுகின்றீர்கள்?

பதில் - கலந்தாய்விற்கு உடன்படிக்கைகள் எனும் தலைப்பு மிகவும் பொருத்தமானது என்று நான் எண்ணுகின்றேன் மற்றும் சபையில் வழக்கமாய்க் கலந்துகொள்ளும் சகோதரன் ஒருவர் கலந்தாய்வின்போது காணப்பட்டு, சில வேறுபட்ட கண்ணோட்டங்களைக் கொண்டிருப்பாரெனில், அவர் தான் சொல்ல விரும்புவற்றைத் தொடர்ச்சியாய்த் தெரிவித்துக்கொண்டிருப்பதற்குரிய கண்ணோட்டத்தில் இல்லாமல் மற்றும் ஒவ்வொரு கலந்தாய்விலும் வகுப்பைத் தொடர்ச்சியாய்க் குறுக்கிடுவதற்குரிய கண்ணோட்டத்தில் இல்லாமல், மாறாக அதைத் தெரிவித்திடுவதற்கு வாய்ப்பளிக்கப்படுவது மிகவும் சரியே என்று நான் எண்ணுகின்றேன். ஒருவேளை அவர் எடுத்துக் கூறிடுவதற்கு ஏதேனும் இருக்கிறதென்றால் மற்றும் அதைச் சுவாரசியமான விதத்தில் அவரால் எடுத்துக்கூறிட முடியுமானால், கூறிடுவதற்கு அவரை விட்டுவிடுங்கள், ஏனெனில் அவருக்கு அந்த உரிமை இருக்கின்றது; சபையாரில் ஓர் அங்கத்தினனாக, அவர் பேசிடுவதற்கான உரிமையினை உடையவராவார்; ஆனால் ஒருவேளை சபையாரில் பெரும்பான்மையானவர்கள், அவர் முன்வைத்திட்டவைகளுக்கு ஆதரவாய் இல்லையெனில் மற்றும் அவர் அதைத் தொடர்ந்து முன்வைப்பதில் அவர்களுக்கு விருப்பமில்லையெனில், அச்சகோதரனிடம், 'சகோதரனே, நாங்கள் உங்களுக்கு ஒரு நல்வாய்ப்பினைக் கொடுத்தோம் மற்றும் நீங்கள் சொல்ல விரும்பியவற்றைச் சபையாரும் கேட்டார்கள் மற்றும் அதைத் தொடர்ந்து சிந்தித்திடுவதற்குச் சபையார் விரும்பவில்லை. ஆகையால் தயவாய் இனிமேல் நீங்கள் அத்தலைப்பின்பேரிலான எங்களது ஆராய்ச்சியினைக் குறுக்கிட வேண்டாம்" என்று கூறி, அச்சகோதரன் தன் வாதத்தினை நிறுத்திக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று நான் எண்ணுகின்றேன். மேலும் சபையாருடைய விருப்பத்திற்கு இசைவாக,

அத்தலைப்புப் பற்றின கலந்தாய்வு தொடரப்படலாம். ஒருவேளை சபையார் யாவரும், அத்தலைப்பின் பேரிலான கலந்தாய்வை நிறுத்திட விரும்புவார்களானால், ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் சபையாரிடமே தீர்மானிப்பதற்கான உரிமை காணப்படுகின்றது என்ற புரிந்துகொள்ளுதலின் காரணமாக, சபையாருடைய அறிவுறுத்தலின்படி செய்வதைத் தவிர வேறு எதையும் நான் அறியேன்.

(Q200:1) பெண் உதவிக்காரர்களின் (Deaconess) தேர்ந்தெடுத்தல்.

கேள்வி (1912)-1- ஏதேனும் சூழ்நிலைகளுக்காக, நீங்கள் பெண் உதவிக்காரர்களின் தேர்ந்தெடுத்தல் மற்றும் நியமனத்தைப் பரிந்துரைக்கின்றீர்களா? ஆம் என்றால், எச்சூழ்நிலையின்போது?

பதில் - தற்போது புருக்கிலின் கூடாரத்தில் நாங்கள் பெண் உதவிக்காரர்கள் யாரையும் பெற்றிருக்கவில்லை ஆனால் முன்னே பெற்றிருந்தோம் மற்றும் அவர்களைப் பெற்றிருந்ததால் சில நன்மையும் இருந்தது என்று எண்ணுகின்றோம். செய்வதற்கு அவர்களுக்கு ஏதாகிலும் இருந்தால் அல்லது அந்த வேலைக்கு நபர்கள் பொருத்தமானவர்களாய் இருந்தால் தவிர மற்றபடி வெறுமனே ஊழியர்களைப் பெற்றிருப்பதில் எந்தப் பயனுமில்லை. டீக்கனஸ்/Deaconess எனும் வார்த்தையானது பெண் ஊழியர் எனும் அர்த்தத்தினைக் கொடுக்கின்றதாய் இருக்கின்றது. ஒரு சபையிலுள்ள சகோதரிகள் மத்தியில் சகோதரி ஒருவர் நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கும்போது, அவர்களிடத்தில் போய், அவர்களுக்கு உதவிடுவதற்கும், அவர்களைப் பராமரித்துப் பார்த்துக்கொள்வதற்கும் ஒருவர் அவசியமாகுவார். இல்லையேல் துன்பத்தில் இருக்கும் சகோதரி ஒருவர் போய்ச் சந்திக்கப்படுவது அவசியமாயிருக்கும் மற்றும் இதைச் செய்திடுவதற்குச் சகோதரர்களுக்கு நேரம் கிடைக்காமல் இருக்கலாம். இம்மாதிரியான ஊழியங்களைச் சகோதரிகள் பெண் உதவிக்காரராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டோ அல்லது தேர்ந்தெடுக்கப்படாமலோ செய்திடலாம். பெண் உதவிக்காரர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்பது கர்த்தருடைய வசனத்திற்கு முரணானதல்ல. ஒரு சபையார் தங்களுக்கு இத்தகைய ஊழியர்கள் அவசியம் என்று கண்டுகொள்வார்களானால், அவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான முழு அதிகாரமும் வேதவாக்கியங்களில் காணப்படுகின்றது; எனினும் மிகவும் கவனமாய் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் - அதாவது அவர்கள் செய்யும்படிக்கு அழைக்கப்படும் எந்த வேலைக்கும் பொருத்தமானவர்களாகவும், சகோதரிகளின் மத்தியில் கர்த்தருடைய ஆவியைப் பெற்றவர்களுக்கான உதாரணமாகக் குறிக்கப்பட்டவர்களாகவும், தங்களுடைய நடை, உடை, பாவனையில் சபையாருடைய நியாயமான, அதேசமயம் பட்சமான ஆதரவையும் பெற்றவர்களாகவும் காணப்படுபவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும்.

(Q226:3) பிரிவினைகள் - ஒழுங்கில்லாதவர்கள் மற்றும் குழம்பியிருப்பவர்கள்.

கேள்வி (1910)-3- உரோமர் 16:17-ஆம் வசனத்தில் பிரிவினைகளை உண்டாக்குகிறவர்களைக் குறித்து எச்சரிக்கையாயிருந்து, அவர்ளை விட்டு விலகவேண்டுமென்று நமக்குக் கூறப்பட்டுள்ளது. இத்தகையவர்களுக்கும் மற்றும் வெறுமனே குழம்பிக்காணப்படுகிறவர்களுக்கும் அல்லது சத்தியத்தினுடைய ஏதோ சில மேலான கருத்தினை உடனடியாகப் பார்க்க முடியாதவர்களாகக் காணப்படுகிறவர்களுக்கும் இடையில் உள்ள வித்தியாசத்தை அறிந்திட எக்காரியங்கள் நமக்கு உதவிடும்? தங்களுடைய கருத்துவேறுபாட்டைக் குறித்துத் தெரிவிக்கும் விஷயத்தில் வழக்கத்திற்கு மாறாக ஆவல் உள்ளவர்களாக ஒருவேளை இந்த இரண்டாம் வகுப்பார் காணப்படுவார்களானால், அவர்களை நாம் எப்படிக் கையாள வேண்டும்?

பதில் - அது ஒரு பகுத்துணரும் காரியம் என்றும், கர்த்தருடைய வழிநடத்துதலை வேண்டிக்கொண்டு நீங்கள் உங்கள் சொந்த பகுத்துணர்தலைப் பயன்படுத்திட வேண்டும் என்றும், சகோதரர்கள் யாவரோடும் ஞானமாய் நடந்துக்கொள்ளுங்கள் மற்றும் எப்போதும் இரக்கத்துடனும், அன்புடனும் நடந்துகொள்ளுங்கள் என்றும் நான் சொல்லுவேன். பிரிவினைகளை உண்டுபண்ணுகிறவர்களைக் குறித்து எச்சரிக்கையாயிருக்கும்படி அப்போஸ்தலன் கூறினதற்கான அர்த்தமானது. . . யாரேனும் நம்மிலிருந்து வேறுபட்டுப் பேசுகிறார்கள் என்றால், நாம் அவரோடு பிரச்சனைப்பண்ணி, அவரை வெளியேற்றக்கூடாது என்று நான் புரிந்துகொள்கின்றேன். அவர்கள் தங்கள் கருத்தை முன்வைப்பதற்கான வாய்ப்பைப் பெற்றுக்கொண்டு அதை முன்வைத்த பிற்பாடும், போராடிக்கொண்டிருக்கும் மனப்பான்மையில் காணப்பட்டு, தொடர்ந்து மோதிக்கொண்டும், பிரிவினையை உண்டாக்கத்தக்கதாகச் செயல்பட்டுக்கொண்டும் காணப்படுவார்களானால், அவர்களை விட்டு விலகிட வேண்டும் என்ற அர்த்தத்தில் அப்போஸ்தலன் கூறியுள்ளார். அவர் விட்டுவிலக வேண்டுமென்று சொல்கையில், அவர்களைக் காட்டு விலங்குகளைப்போன்றோ, எதிர்ப்பவர்களைப்போன்றோ கருதி விட்டுவிலக வேண்டும் என்று நான் புரிந்துகொள்ளவில்லை மாறாக இசைவான நிலையில் காணப்படுபவர்களோடு நாம் முழுமையாயும், சுதந்தரமாயும் நம் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்த விரும்புவதுபோன்று நாம் யாரிடத்தில் வெளிப்படுத்திட விரும்பிடாமல் இருப்போமோ, அத்தகைய நபர்களென அவர்களைக்கருத வேண்டியதைக் குறிப்பதாகப் புரிந்துகொள்கின்றேன்.

உதாரணத்திற்கு, ஏதோ ஒரு வேதவாக்கியப் பகுதியின்மீது, ஏதோ சில வேறுபட்ட கருத்தினை ஒரு சகோதரன் கொண்டிருப்பதற்காக, நாம் அவரை விட்டு விலகிடுவதற்கும், அவரைச் சகோதரன் என்று மறுத்திடுவதற்கும் நாம் அனுமதிக்கப்படவில்லை. கிறிஸ்துவினுடைய சரீரத்தின் அங்கத்தினனாகக் கருதப்பட்டிருக்கும் ஒருவரை ஐக்கியத்தினின்று ஒதுக்கிவைத்திடுவதற்கு ஒரு செயல்முறை, ஒரே ஒரு வழிமுறை காணப்படுகின்றது; முதலாவது சம்பந்தப்பட்டவரிடத்திற்குத் தனிமையில் செல்ல வேண்டும். ஒருவேளை காரியத்தினைக்குறித்த சரியான புரிந்துகொள்ளுதலுக்குள்ளாக வரமுடியவில்லையெனில், உங்களோடுகூட வேறு இரண்டு அல்லது மூன்று பேரை அழைத்துச் செல்லுங்கள். ஒருவேளை இன்னமும் ஒருமனப்பாட்டிற்குள் வரமுடியவில்லையெனில், விஷயமானது முறையான பிரதிநிதிகள் வாயிலாகச் சபையினிடத்திற்குத் தெரிவிக்கப்படலாம். இரண்டு அல்லது மூன்று பேரை அழைத்துச் செல்லும் விஷயத்தில், நீங்கள் சபையினுடைய இரண்டு அல்லது மூன்று மூப்பர்களை அழைத்துச் செல்லலாம்; ஏனெனில் அழைத்துச் செல்லப்படுவதற்கு அவர்கள் மிகப் பொருத்தமான நபர்களாய் இருப்பார்கள். ஒருவேளை அச்சகோதரன் இவர்களுக்குச் செவிக்கொடுக்க மறுப்பாரானால், பின்னர் அது சபையாருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படலாம்; மற்றும் இந்த ஒரு வழியினால் மாத்திரமே மற்றும் ஒன்றுகூடிவரும் தேவனுடைய ஜனங்கள் அடங்கின முழுச்சபையாரின் வாக்குரிமையினால், அதாவது இவ்விஷயத்தில் அவர்களது வாக்கின் (vote/voice) மூலமாக மாத்திரமே, ஒருவர் சகோதரனென ஐக்கியத்திலிருந்து ஒதுக்கி வைக்கப்பட முடியும். சகோதரர்களென நீங்கள் அடையாளம் கண்டுகொள்பவர்களின் மத்தியில், மற்றவர்களைக்காட்டிலும் சிலரிடத்தில் நீங்கள் மிகவும் நெருக்கமான ஐக்கியம் கொண்டிருப்பீர்கள் மற்றும் இவர்களுக்கு நீங்கள் விசேஷித்த கவனம் செலுத்துவீர்கள்; இதற்குக் காரணம் அவர்களது கல்வியோ அல்லது சமுதாய அந்தஸ்தோ அல்லது ஐசுவரியமோ இல்லாமல், மாறாக கர்த்தரிடத்திலான அவர்களது உறவேயாகும்; மற்றும் பிரிவினையை உண்டுபண்ணுகிற ஒருவரிடத்தில், உங்களது ஐக்கியத்தினை அதிகமாய்க் கொடாதிருங்கள்; மேலும் ஒருவேளை அவர் முழுமையான ஐக்கியத்தில் காணப்பட்டும், பிரிவினைகளை உண்டுபண்ணாமலும் இருந்திருந்தால், நீங்கள் அவரிடத்தில் எப்படி நடந்திருந்திருப்பீர்களோ அப்படி நடந்துகொள்வதற்குப் பதிலாக, இப்பொழுது கொஞ்சம் அதிகமாகவே முகம் கொடுத்துப் பேசாதீர்கள். அவர் 'முரண்கோட்பாடுடையவர்' (heretics) என்று அவருக்குக் கெட்டப் பெயர் உண்டாக்கிட வேண்டுமென அப்போஸ்தலன் கூறிடவில்லை. அந்நபர் ஆபத்தான

நிலையில் இருப்பதை நீங்கள் காணும்பட்சத்தில், அவரை எந்த ஓர் ஊழியத்திற்கும் அல்லது அவருக்கு விசேஷமாய் ஆதரவாகக் காணப்பட வாய்ப்புள்ள எதற்கும் நியமிப்பதைத் தவிர்த்திடுங்கள். அவரைத் தள்ளிவிடாதிருங்கள்; அவருக்கு உதவிசெய்ய ஆயத்தமாய் இருங்கள் மற்றும் அவருக்குப் பாதகம் செய்யாதிருங்கள்; இதுவே அப்போஸ்தலனின் கருத்தென்று நான் எண்ணுகின்றேன்.

(Q232:3) மூப்பர்கள் - சபையில் அதிகாரம்

கேள்வி (1909)-3- சபையாரை நடத்துவதற்கும் மற்றும் கூட்டங்களை நடத்துவதற்கும் மாத்திரமே ஒரு மூப்பர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றாரா? அல்லது அவருக்கு இன்னும் அதிகமான பொறுப்புகள் இருக்கின்றதா? (பு.சி.ஒ)

பதில் - அதிகாரத்தை அருளியுள்ளவர்களுக்கு இருப்பதைக்காட்டிலும், அதிகாரமானது மூப்பருக்கு அதிகமாய் இருக்க முடியாது. இன்னும் வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லவேண்டுமெனில், ஒருவேளை சபையார், ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதின் மூலம் அவரிடம் மூப்பருக்குரிய பொறுப்பை அளிப்பார்களானால், இது - முதலில் சபையிடமே அந்த பொறுப்பு இருந்தது என்பதையும், இல்லையேல் சபையானது அப்பொறுப்பினை மூப்பருக்கு அளித்திருக்க முடியாது என்பதையும் மற்றும் இதன் காரணமாக சபையார் அனுமதியளிக்கும் அதிகாரத்தையே அந்த மூப்பர் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் தெரியப்படுத்துகின்றதாய் இருக்கின்றது. ஒருவேளை அவருடைய மனசாட்சியானது, சில குறிப்பிட்ட விஷயங்களைச் செய்வதற்குச் சம்மதிக்கவில்லையெனில், சபையாரிடம் தனது மனநிலையைப் பற்றி எடுத்து விவரித்துக் கூறுவது தகுதியாகவே இருக்கும் மற்றும் ஒருவேளை அவர்கள் விரும்பும் பட்சத்தில் இவ்வூழியத்திலிருந்து விலகிக் கொள்ளும்படிக்குத் தன்னிடம் கூறப்படலாம் என்றும், தானும் மகிழ்ச்சியோடு விலகிக்கொள்வார் என்றும் கூறுவது தகுதியாகவே இருக்கும். சபையாருக்கு ஊழியம் செய்யும் விஷயத்தில் மூப்பர் தனது மனசாட்சியை மீறி செயல்படக்கூடாது. மேலும் மூப்பரைத் தங்களுக்கு ஊழியம் புரியவைக்கும் விஷயத்தில், சபையாருங்கூடத் தங்களது மனசாட்சியை மீறிச் செயல்படவும் வேண்டாம். சபையாரின் விருப்பங்களுக்கு இசைவாக, அதிலும் தன்னுடைய மனசாட்சி தன்னைத் தடை செய்யாத எல்லை வரையிலும், ஒரு மூப்பர் சபையாருக்கு ஊழியம் புரிந்திடலாம்.

இன்னுமாக கரங்களை தூக்குவதன் மூலம் மூப்பர், மேற்பார்வையாளராகப் (overseer) பரிசுத்த ஆவியினால் ஏற்படுத்தப்படுகின்றார் என்று வேதவாக்கியங்கள் குறிப்பிடுவதை நான் தெரிவிக்கின்றேன்; இவ்விதமாகப் பரிசுத்த ஆவியானது சபையாரின் மூலமாகவே செயல்படுகின்றது.

(Q233:1) மூப்பர்கள் - சபையின்

நலன்களுக்கடுத்தவைகளைக்குறித்துப் பேசுவதற்குக் கூட்டம் நடத்துதல்.

கேள்வி (1910)-1- ஒவ்வொரு சபையிலும் அல்லது பல்வேறு சபையிலும் உள்ள மூப்பர்கள் தாங்கள் பொறுப்பேற்றுள்ள சபைகளின் நலன்களுக்கடுத்தவைகளைக் குறித்துப் பேசுவதற்கு ஒன்று கூடுவது சரியான காரியமாக இருக்கும் என்று நீங்கள் எண்ணுகின்றீர்களா? மற்றும் இதனை வேதவாக்கியங்கள் ஆதரிக்கின்றனவா?

பதில் - இதனை வேதவாக்கியங்கள் ஆதரிக்கின்றன என்றும், இது பரிந்துரைக்கப்பட வேண்டியது என்றும் நான் எண்ணுகின்றேன். அப்போஸ்தலனாகிய பவுல், எபேசுவினுள்ள சபையின் மூப்பர்களை ஒன்றுகூட அழைத்தது நம்முடைய நினைவுக்கு வருகின்றது. சபையின் நலனுக்கடுத்த விஷயங்களைக் கலந்து ஆலோசிக்கும்படிக்கு அவர் மூப்பர்களை ஒன்றுகூடும்படி அழைத்தார். அவர் ஒரு மூப்பருக்கான அல்லது பாஸ்டருக்கான பொறுப்பை உடையவராய் இருந்து, சபையாரின் நலனுக்கடுத்த விஷயங்களை அங்கே அவர்களோடு கலந்து பேசிக்கொண்டிருந்தார். ஒருவேளை சபையாரின் நலனுக்கடுத்த விஷயங்கள்பற்றி கலந்துபேச மூப்பர்கள் ஒன்றுகூடுவது தவறாக இருக்குமாயின், என்னுடைய கணிப்பின்படி இப்படியானதொரு கூட்டத்தை அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் நடத்தினதும் தவறாய் இருந்திருக்கும். சபையாரின் நலனுக்கடுத்த விஷயங்களைக் கலந்து ஆலோசிப்பதற்கு மூப்பர்கள் ஒன்றுகூடுவது சரியென்று நான் எண்ணுகின்றேன். ஆனாலும் ஒரு விஷயத்தைக் குறித்து நான் உங்களை எச்சரிக்க வேண்டும். சபையை நடத்துவதற்கடுத்த கருத்துகளைத் தெரிவிப்பது அல்லது இது சம்மந்தமாக முடிவு எடுப்பது தொடர்பானவிதத்தில் ஒருவேளை மூப்பர்கள் ஒன்று கூடுவார்களானால், இது கெடுதலான காரியமாக இருக்கும் என்றே நான் எண்ணுகின்றேன். இது வேறே காரியமாகும். சபையாரின் நலனுக்கடுத்த விஷயங்கள் முதலானவைகள் குறித்துச் சிந்திப்பதற்கு ஒன்றுகூடுவதும் மற்றும் பின்னர்ச்சபையை நடத்துவதற்கடுத்தவைகளை மேற்கொள்ள முற்படும் விஷயமும், இரு வேறுபட்ட காரியங்களாகும். மூப்பர்கள் ஒன்றுகூடுவதற்கான வாய்ப்பு வருகின்றது என வைத்துக்கொள்ளுங்கள், மேலும் மூப்பர்களின் கணிப்பின்படி சபையாருக்கு நலமாயிருக்கும் ஏதோ

ஒரு காரியத்தை அவர்கள் மனதில் வைத்திருக்கின்றார்கள் என வைத்துக்கொள்வோம். சபையாரால் முழுமையாகப் புரிந்துகொண்டு வாக்கெடுப்பின் (vote) மூலம், மூப்பர்களிடம் விசேஷமாக ஒப்படைக்கப்பட்ட காரியமாய் இருந்தால் ஒழிய மற்றபடி - ஒருவேளை சந்தேகம் அல்லது கேள்விகள் எழும்புவதற்கு ஏதுவான புதிதான திட்டமாக இருக்கும்பட்சத்தில், இந்த மூப்பர்கள் அக்காரியத்தைச் சபையார் முன் வைத்து: 'நாங்கள் சபையாரின் நலன்கருதி, இப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்தை மனதில் கொண்டுள்ளோம், இப்பொழுது அதை உங்கள் முன் வைத்து, இதற்கான உங்கள் வாக்கை (vote) கேட்கின்றோம்' எனப் பரிந்துரைப்பது சரியான மற்றும் தகுதியான வழிமுறையாகக் காணப்படும் என்று நான் கருதுகின்றேன். இதுவே பாதுகாப்பான திட்டமாக இருக்கும். மிகச் சிறந்த நோக்கங்களையும், மிக நல்ல யோசனைகளையும் உடைய மிகச் சிறந்த சகோதரர்களில் சிலர், சபையாரிடம் கலந்து ஆலோசிக்காமலேயே அந்த ஆலோசனைகளைச் செயல்படுத்த முற்பட்டபோது, அது சபையாருடைய விருப்பத்திற்கு மாறாக இருந்துள்ளதை நான் பார்த்திருக்கின்றேன். ஊதாரணத்திற்கு நீங்கள் நாயினுடைய மயிரை எதிர்திசையில் கோதிவிட முயற்சிப்பீர்களாகில், அப்படிச் செய்வது மென்மையாக இருக்காததால், நாய்க்கு அது பிடிக்காது. இதுபோலவே சபையாரும் இப்படியாகச் செய்யப்படுவதை விரும்புவதில்லா ஏனெனில் இப்படிச் செய்வது என்பது, அவர்களை ஆளுவது போன்றும், இன்னுமாக அவர்கள் விசேஷமாக அங்கீகாரம் கொடுக்காத ஒன்றைச் செய்வதுபோலும் அவர்களுக்குத் தோன்றும். ஒருவேளை நீங்கள் நாயின் மயிரை கோதிவிட வேண்டுமானால், மயிர் வளர்கின்ற திசையில் அதற்கு கோதிவிடுவது எப்போதும் ஞானமான காரியமாய் இருக்கும் என்பதே என்னுடைய கருத்தாகும். அதுபோல சபையாரைக் கையாளும் விஷயத்தில், மனித சுபாவம் ஒரு குறிப்பிட்ட நடைமுறையைக் கொண்டுள்ளது என்பதை நினைவில் கொண்டு, அந்நடைமுறைக்கு இசைவாகவே நடக்க முயற்சியுங்கள் மற்றும் தேவைக்கு மிஞ்சி மனித சுபாவத்தைத் தொல்லைக்குள்ளாக்காதீர்கள். சபையின் ஒவ்வொரு அங்கத்திற்கும் மனித சுபாவம் உள்ளது; அவனுக்கு அழியக்கூடிய

சரீரமுள்ளது; மேலும் கொஞ்சம் அல்லது மிகுதியாக எதிர்த்துப்போரிடும் மனப்பான்மையைக் கொண்டிருப்பான்; தான் அலட்சியம் பண்ணப்படக்கூடாது எனும் விருப்பத்தை கொஞ்சமாகவோ அல்லது மிகுதியாகவோ கொண்டிருப்பான்; சத்தியத்தில் இருக்கும் அனைவரிடமும் விசேஷமாக, அதிக அளவில் இக்குணங்கள் காணப்படுவதை உங்களால் பார்க்க முடியும். இவர்கள் ஆற்றல்மிக்க குணநலன்கள் கொண்டிருக்க வேண்டும்,

இல்லையேல் இவர்கள் ஒருபோதும் ஜெயங்கொண்டவர்களாக ஆக முடியாது. மேலும் இன்று அவர்கள் காணப்படும் நிலைக்கு அவர்களைக் கொண்டு வந்து நிறுத்தியுள்ளதும் மற்றும் பாபிலோனிலிருந்து வெளியேறுவதற்கு அவர்களுக்கு உதவியதுமான இந்த பண்புதான் - கொஞ்சம் வாதாடவும், சிலசமயம் கொஞ்சம் போரடவும் விரும்புகின்றது. ஒருவேளை நீங்கள் பின்வருமாறு: 'இப்பொழுது நாம் ஒரு புதிய திட்டம்/காரியம் வைத்திருக்கின்றோம்; அதற்கு வாக்குகள் (vote) இன்னமும் பெறப்படவில்லை. சபையார் இதை விரும்புவார்கள் என்று எங்களுக்கு நிச்சயம் உள்ளதே அதை எங்களுடைய பரிந்துரையுடன் கூடச் சபையார் முன் வைக்கின்றோம்" என்று சொல்வீர்களானால் - இப்பொழுது சபையார் உங்களுக்கு ஆதரவாய் இருப்பார்கள்.

(Q234:1) மூப்பர் - (Presiding Elder) தலைமை மூப்பரின் வேலை.

கேள்வி (1913)-1- தலைமை மூப்பரின் வேலை என்ன?

பதில் - தலைமை மூப்பருக்கான பணி குறித்து வேதாகமத்தில் விவரிக்கப்படவில்லை. தலைமை மூப்பர் என்ற ஒன்று வேதவாக்கியங்களில் குறிப்பிடப்படவே இல்லை.

(Q234:2) மூப்பராக தேர்ந்தெடுக்கப்படாததால், ஒருவர் வேறு இடங்களுக்கும் தகுதியற்றவராகிடுவாரா ?

கேள்வி (1914)-2- ஒரு சபையில் அநேக வருடங்களாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட மூப்பராக இருந்து வந்துள்ள சகோதரன் ஒருவர், சபையில் ஏற்பட்ட ஒரு பிரச்சனையின் காரணமாக, தேர்ந்தெடுத்தலில் தேர்ந்தெடுக்கப்படாத ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் - அவர் அறிமுகமானவராகக் காணப்படும் அருகாமையிலுள்ள சபையார் - ஒருவேளை அவரது தேவ செய்திகள் பயனுள்ளதாய் இருக்கின்றதெனக் கூறி, அவர் தங்களிடத்தில் வருகைத் தருவதை விரும்பும் பட்சத்தில், அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படாத காரியமானது அச்சபையாருக்குத் தேவ செய்திகள் கொடுப்பதற்கு அவரைத் தகுதியற்றவராக்கிடுமா? அவர் புதிய வகுப்புகளை உருவாக்கும் வேலைக்கு Class extension work தகுதியற்றவராகிடுவாரா? இதோடு கூட அவர் உபதேசத்தில் ஆரோக்கியமாயும் இல்லாதிருக்கையில், அவரது சொந்த சபையாரின் சில குறிப்பிட்ட அங்கத்தினர்கள் இத்தகைய ஊழியத்தினைத் தடுப்பதற்குத் தங்களது செல்வாக்கினைப் பயன்படுத்துவது நியாயமாய் இருக்குமா?

பதில் - தான் ஊழியம் புரிந்துகொண்டிருந்த சபையின் தேர்ந்தெடுத்தலில் தேர்ந்தெடுக்கப்படாமல்போன அந்த மூப்பர் - ஒருவேளை மற்ற இடங்களிலுள்ள நண்பர்கள், அந்நபர் தங்களுக்கு மூப்பராக ஊழியம் புரிந்திட தகுதியான நபர் என்று நன்கு பகுத்துணர்ந்து எண்ணும்பட்சத்தில் - அவர் மற்ற இடங்களில் ஊழியம் புரிந்திடுவதற்குத் தகுதியற்றவராகிடுவதில்லை. ஒவ்வொருவரும் தங்கள் பகுத்துணர்தலைப் பயன்படுத்திடுவதற்கு உரிமை கொண்டிருக்கின்றனர். ஒருவேளை இச்சகோதரனை மறுத்திட்டதான சபையார், அவர் ஒழுக்க ரீதியிலான குணலட்சணத்திலோ அல்லது போதனையிலோ குறைவுற்றிருப்பதன் காரணமாக, அவரை இப்படிச் செய்திருக்கின்றனர் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அப்படியானால் அவரைத் தேர்ந்தெடுத்த மற்றச் சபையாரின் கவனத்திற்குக் காரியத்தினைக் கொண்டுவருவது இந்தச் சொந்த சபையாரின் கடமையாகவும், சகோதர சிறப்புரிமையாகவும் இருக்கும் என்று நான் எண்ணுகிறேன். மற்றச் சபையார் அவரைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளார்களானால், முதலாம் சபையார் பின்வரும் வார்த்தையினை: 'அச்சகோதரனுக்கு எதிராக இப்படி ஒரு காரியம் இருக்கின்றது என்று சகோதரர்கள் என உங்களுக்கு நாங்கள் முன்னெச்சரிக்கைத் தர விரும்புகின்றோம் மற்றும் இதுகுறித்து உங்களுக்குத்

தகவல் கொடுப்பது எங்களுடைய கடமையாக இருக்கின்றது என்று நாங்கள் சிந்தித்தோம்" என்று தகவலாக அனுப்பிட வேண்டும்.

புதிய வகுப்புகளை உருவாக்கிடும் வேலையைப் பொறுத்தமட்டில், மூப்பராய் இல்லாத எவரும் சபையாருக்கு, புதிய வகுப்புகளை உருவாக்கிடும் ஊழியத்தினைப் புரிதல் என்பது முறையாய் இராது; ஏனெனில் சொஸைட்டியினுடைய ஒத்துழைப்போடு, மூப்பர்களாய் இருப்பவர்களை மாத்திரமே சபையார் இவ்வேலைக்கு அனுப்பி வைக்கின்றனர். இப்படி இல்லாவிடில் சொஸைட்டியானது, இவ்விதத்தில் அவர்கள் கடந்து செல்வதற்கு ஒத்துழைப்புக்கொடுக்க விரும்புகிறதில்லை. ஒருவேளை அவர் வேறொரு சபையாரிடத்திற்குச் சென்று, அவர்கள் அவரை மூப்பராய்த் தேர்ந்தெடுத்து, புதிய வகுப்புகளை உருவாக்கும் வேலைக்கென அவரை அனுப்பிடுவதற்கு அச்சபையார் முடிவெடுத்தார்களானால், அது அவர்களது மற்றும் அவரது காரியமாக இருக்கும். அல்லது அவர் சபையார் அல்லது சொஸைட்டியின் பொறுப்பேற்றில்லாமல் கடந்துபோக முடிவெடுத்தாரானால், அது அவரது காரியமாக இருக்கும். அவர் அவரது சொந்த பொறுப்பில்தான் வேலை புரிகிறவராக இருப்பார். அந்த உரிமையினைத் தேவன் நமக்குக் கொடுத்துள்ளார். ஒருவேளை அவர் செல்வம் மற்றும் பேசுவதற்கான தாலந்தைப் பெற்றிருந்து, அவற்றைப் பயன்படுத்த விரும்புவாரானால், அப்படிச் செய்திடுவதற்கு அவருக்கு முழுமையான உரிமை இருக்கின்றதென நாம் நம்புகின்றோம். அவர் பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டிருந்தாரானால், 'நீங்கள் உலகமெங்கும் போய், சர்வ சிருஷ்டிக்கும் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கியுங்கள்" என்ற அழைப்பினை அவர் பெற்றவராய் இருப்பார்.

(Q235:1) மூப்பர்கள் - ஏன் மூப்பர்கள் கவனமாக தெரிந்தெடுக்கப்பட வேண்டும்?

கேள்வி (1916-Z)-1- ஏன் மூப்பர்கள் கவனமாய்த் தெரிந்தெடுக்கப்பட வேண்டும்?

பதில் - ஏனெனில் ஊழியம் புரிவதற்கான ஆவி, கிறிஸ்துவின் சபையினுடைய மூப்பர்களின் அல்லது பயண ஊழியர்களின் ஆவியாக மாத்திரம் இராமல், சபையின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினருடைய ஆவியாகவும் கூட இருக்கின்றது; காரணம் நம்மில் ஒவ்வொருவரும் மற்றவர்களுடைய இருதயங்களில் தேவனுடைய கிருபைக் குறித்த செய்தியை எழுதும் விஷயத்தில், ஊழியக்காரனாக அல்லது வேலைக்காரனாக இருப்பதற்கான சிலாக்கியம் பெற்றிருக்கின்றோம்.

நம்முடைய சொந்த இருதயங்களில் ஏற்கெனவே எழுதப்படாத விஷயங்களை, மற்றவருடைய இருதயங்களில் எப்படி எழுத வேண்டும் என்பதை நாம் அறியாதவர்களாய் இருப்போம் என்பதை நாம் மறந்துவிட வேண்டாம். எனவேதான் மூப்பர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் விஷயத்தில் - ஏற்கெனவே தங்களுடைய இருதயங்களில் கர்த்தருடைய காரியங்களை எழுதப்பெற்றவர்களைக் கண்டுபிடிப்பதில் மற்றும் இதன் காரணமாக வளர்ந்துவரும் சகோதர சகோதரிகளுடைய இருதயங்களில் பரிசுத்த ஆவியினுடைய வழிநடத்துதலினால் கர்த்தருக்கு ஒத்த குணலட்சணங்களை எழுதுவதற்குத் தகுதியுள்ள உதவியாளர்களாக இருக்கக்கூடியவர்களைக் கண்டுபிடிப்பதில் மிகுந்த கவனம் அவசியமாயுள்ளது.

நம்முடைய இருதயங்களில் பல்வேறு பிரதிநிதிகள் மூலம் பரிசுத்த ஆவியினால் எழுதப்பட வேண்டியுள்ள செய்தி யாது? நிருபம் யாது? அது காலக்கணக்குப்பற்றின சத்தியமா? அது நிழல்கள் குறித்த தெளிவான காரியங்களா? அது வேறு விதமாய்ப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டுள்ள வேதவாக்கியப் பதிவுகள் தொடர்பான விஷயத்தில், கடினமான இறையியல் கோட்பாடுகளை உடைக்கும் காரியமா? அது யு+தர்களின் வரலாறு, உலகத்தின் வரலாறு, சபையின் வரலாறு குறித்த அறிவா? அது கடந்தகாலம், நிகழ்காலம் மற்றும் வரவிருக்கின்ற காலத்தில் இருக்கும் பல்வேறு உடன்படிக்கைகள் குறித்த புரிந்துகொள்ளுதல் மற்றும் உணர்ந்துகொள்ளுதலா? இல்லை, அது இவைகளில் ஒன்றுமேயில்லை. ஆண்டவருடைய பண்பு இயல்புகளை நம்முடைய இருதயங்களில் ஆழமாகப் பதியப் பெற்றிருப்போமாகில்,

'நம்முடைய கர்த்தரும், இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய நித்திய இராஜ்யத்துக்குட்படும் பிரவேசம் நமக்கு நிறைவாக அருளப்படும்" - 2 பேதுரு 1:8,11.

இந்த அனைத்துப் பாடங்களும் ஏறக்குறைய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவைகள்தான். மேலும் இப்பாடங்கள், கர்த்தர் தம்முடைய ஜனங்களுடைய இருதயங்களில் எழுதப்பட வேண்டியவைகள் தொடர்பாக ஏறக்குறைய பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆனால் கிறிஸ்துவின் நிருபத்தை எழுதுவது என்பது - ஆண்டவருடைய ஜனங்களின் இருதயங்களில் அவருடைய குணலட்சணத்திற்கு ஒத்த தடத்தைப் பதிப்பது, எழுதுவது என்பது - அதாவது அவருடைய சாந்தம், அவருடைய நற்பண்புகள், அவருடைய பொறுமை, அவருடைய நீடிய பொறுமை, அவருடைய சகோதர சிநேகம், அவருடைய அன்பு, அவருடைய சந்தோஷம், அவருடைய சமாதானம் குறித்து எழுதுவது என்பது வித்தியாசமான காரியமாகும்.

காலக்கணக்கு மற்றும் வரலாறு தொடர்பான அறிவை நாம் அனைவரும் பெற்றிருக்கலாம்; வேதாகமத்தின் ஒவ்வொரு வசனத்தையும் நம்மால் மேற்கோளிட்டுக் கூறமுடியலாம் மற்றும் வசனம் எங்குள்ளது என்றும் கூடக் கூறமுடியலாம்; ஆனாலும் கிறிஸ்துவின் நிருபத்தை நம்முடைய இருதயங்களில் எழுதப்பெறாமலும்கூட இருக்க வாய்ப்புண்டு. இந்த நிருபத்தைக் குறித்துதான் அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு, 'இவைகள் உங்களுக்கு உண்டாயிருந்து பெருகினால், உங்களை நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை அறிகிற அறிவிலே வீணரும் (சோம்பேறி, பயனற்றவர்) கனியற்றவர்களுமாய் இருக்க வொட்டாது" என்று கூறியுள்ளார்; ஏனெனில் அறிவானது அது செய்ய வேண்டியதைச் செய்திடும்.

(Q235:2) தேர்ந்தெடுத்தல் - சபையில் பெண் போதகர்கள்.

கேள்வி (1905)-2- அலிகெனியில் (யுட்டாநபாநலெ) உள்ள சபையில் ஸ்திரீகள் வழிநடத்துபவர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றார்களா என்பதை எனக்குத் தயவுசுரந்து தெரிவிக்கவும்? ஒருவேளை இல்லையெனில் ஏன் தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடாது? ஸ்திரீகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளார்கள் என்று சொல்லப்படுகின்றதே.

பதில் - இல்லை, இப்படியாக நடந்ததில்லை. அலிகெனியிலுள்ள சபையில் எந்தச் சகோதரிகளும் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. சகோதரிகளை அப்போஸ்தலர்களாகவோ அல்லது எழுபது சீஷர்களாகவோ கர்த்தர் தேர்ந்தெடுக்கவில்லை. மேலும் இயேசு, சகோதரிகளை நேசித்தார். அவர் மார்த்தானையும், மரியானையும் நேசித்தார். அவர்களுடைய சகோதரனாகிய லாசருவையும் நேசித்தார். கர்த்தர் ஒருபோதும் சகோதரிகளைச் சபையில் பேச்சாளர்களாக (speakers) நியமிக்கவில்லை மற்றும் இதற்கு மாறாய் வித்தியாசமாகப் பேசுவதற்கு நமக்கு அதிகாரமும் இல்லை. கர்த்தருடைய திட்டம் சிறப்பானதென நான் எப்போதும் எண்ணுகின்றேன். இங்குள்ள சபையை நடத்துவதற்கான கர்த்தருடைய திறமையை நான் சந்தேகிக்க ஆரம்பிப்பேனாகில், பரலோகத்தை நடத்துவதற்கான அவருடைய திறமையையும் நான் சந்தேகிப்பவனாகிவிடுவேன். அவருடைய வழியிலேயே நாம் நடக்க வேண்டும். மாறாக நமக்குரிய சொந்த வழியைத் தெரிந்துகொண்டு, கர்த்தரை நம்முடைய வழியில் நடக்க வரும்படி கேட்கக்கூடாது.

(Q236:1) தேர்ந்தெடுத்தல் - கூட்டத்தலைவர்/chairman.

கேள்வி (1909)-1- மூன்று முதல் ஏழு மூப்பர்கள் இருக்கும் ஒரு சபையில் அதிக வேலைகள் குவிந்து காணப்படும் தருணங்களில் மூப்பர்களால், கூட்டத்தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு எதிராக, வேதவாக்கியங்களின் அடிப்படையிலான காரணங்கள் ஏதேனும் உள்ளதா?

பதில் - இல்லை. உண்மை என்னவெனில், ஒழுங்கு காணப்பட வேண்டும். யார் கூட்டத்தலைவராக இருக்க வேண்டும் என்பதைச் சபையார் தீர்மானிக்காத பட்சத்தில், மூப்பர்கள் தாங்களே கூட்டத்தலைவரைத் தெரிவு செய்து கொள்ளலாம்.

(Q236:2) தேர்ந்தெடுத்தல் - வேதவாக்கியங்களின் அடிப்படையிலான தகுதிகள்.

கேள்வி (1909)-2- மூப்பர்கள் மற்றும் உதவிக்காரர்கள் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான வேதவாக்கியங்களின் அடிப்படையிலான தகுதிகளைக் கூறவும்.

பதில் - ஆறாம் தொகுதியை (எழ்டரஅந) பார்க்கவும். அதில் இப்பாடம் தொடர்பாக நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட பக்கங்கள் உள்ளன. தேர்ந்தெடுத்தல் நடைபெறுவதற்கு ஒரு மாதம் முன்னரே வழிநடத்துபவர், இவ்விஷயத்தை கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவதும் மற்றும் அனைவரும் இக்காரியத்தை முழுமையாய் மனதில் புரிந்துகொள்ளத்தக்கதாக ஆறாம் தொகுதியில் காணப்படும் இக்காரியங்களை வாசிக்கும்படி யோசனை தெரிவிப்பதும்- நல்லது என்று எண்ணுகின்றேன்.

(Q236:3) தேர்ந்தெடுத்தல் - தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டிய மூப்பர்களின் எண்ணிக்கை.

கேள்வி (1910)-3- நாங்கள் சபையாராக ஆறாம் தொகுதியின் காரியங்களின்படி தேர்ந்தெடுத்தல் செய்ய முற்பட்டுள்ளோம். ஆனால் எங்கள் அனைவராலும் ஒன்றுபோல் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. மூப்பர்களுக்குத் தகுதியுள்ள அனைவரும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்பது போல் ஓரிடத்திலும், வேறொரு இடத்தில் சபையின் எண்ணிக்கைக்குத் தகுந்தாற்போல் மூப்பர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்பது போலவும் காணப்படுகின்றது. எங்களுக்குள் கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டது; மேலும் அதைக் குறித்து உங்களுக்கு நாங்கள் எழுதினோம். ஏன் பிரச்சனை எழும்பினது என்பதை உங்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை என்பதைத் தெரிவித்தீர்கள். சிலர் புரிந்துகொண்டவிதமே பிரச்சனையாகும்; அதென்னவெனில்: சபையில் மூப்பருக்கான சமநிலை தகுதியுடன் ஆறு பேர் காணப்படுகின்றார்கள் என்றால், அனைவரையும் நாம் தேர்ந்தெடுக்கலாம்; ஒருவேளை சபையாரின் எண்ணிக்கை பன்னிரண்டாக அல்லது இருபத்திநான்காகக் காணப்படுமாயின், சபையாரின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்து மாத்திரம் நாம் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று சிலர் புரிந்திருக்கின்றனர். உதாரணத்திற்கு, ஒருவேளை சபையாரின் எண்ணிக்கை பத்து என்றால், நாம் ஒரு மூப்பரைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம். ஒருவேளை சபையாரின் எண்ணிக்கை இருபத்தைந்து என்றால், நாம் இருவரைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம் என்று சிலர் புரிந்திருக்கின்றனர்.

பதில் - மூப்பர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் இவ்விஷயத்தைக் குறித்து என்ன சொல்லலாம்? மூப்பருக்கான தகுதிகளுடைய அனைவரும் தேர்ந்தெடுக்கப்படலாமா அல்லது சபையாரின் எண்ணிக்கையில் பத்துச் சதவிகிதமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படலாமா? ஒருவேளை சபையாரின் எண்ணிக்கை ஐம்பது என்று வைத்துக்கொள்வோமானால், இவர்களில் பத்துச் சதவிகிதம் என்பது ஐந்து பேராக இருக்கும். மேலும் ஒருவேளை சபையாரின் எண்ணிக்கை நூறு என்று வைத்துக்கொள்வோமானால், இவர்களில் பத்துச் சதவிகிதம் என்பது பத்துப் பேராக இருக்கும். என்னுடைய பதில் இதுவே: நான் புரிந்துகொண்ட வரையிலும், மூப்பருக்கான தகுதிகளை வெளிப்படுத்தும் அனைவரும் மூப்பர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படலாம். ஆகவே ஒருவேளை ஆறு என்ற எண்ணிக்கையைக் கொண்டுள்ள சபையில், ஆறு பேரும் மூப்பர்களாகப் பணிபுரிய சமநிலையான தகுதியுடையவர்களாக

இருப்பார்களானால், நான் அவர்கள் ஆறு பேரையும் தேர்ந்தெடுப்பேன். பின்னர் அவர்கள் பணிபுரிவதற்கு turns/சுழற்சி முறையில் செயல்படும்போது, வெளியே செல்வதற்கும், கூட்டங்கள் நடத்துவதற்கும் வாய்ப்புகள் உண்டாகும். தேவன் அவர்களை ஆசீர்வதிக்கட்டும் - அதிகமான மூப்பர்கள் இருக்கும் இடம் சிறப்பாய் இருக்கும்! ஆனால் ஆறு பேர் எண்ணிக்கையுள்ள சபையில், ஆறு பேரும் மூப்பருக்கான தகுதியோடு இருப்பார்கள் என்று சொல்ல முடியாது என்று நான் எண்ணுகின்றேன். ஆனால் ஒருவேளை ஆறு பேர் இருப்பார்களானால், அதிலும் ஆறு பேரும் ஊழியம் புரிய தகுதியுடையவர்களாய் இருப்பார்களானால், அவர்கள் ஆறு பேரும் ஊழியம் புரிவதையே நான் விரும்புகின்றேன். பரிசுத்த ஆவியினால் அபிஷேகம் பெற்றுள்ள ஒவ்வொருவரும், போதிப்பதற்காக அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டுள்ளனர் என்பது தேவனுடைய சித்தமாய் இருக்கின்றது என்று நான் புரிந்திருக்கின்றேன். நமது கர்த்தர் இயேசு குறித்த தீர்க்கதரிசனத்தின் வார்த்தைகளை நீங்கள் நினைவில் கொள்ளுங்கள் - கர்த்தராகிய தேவனுடைய ஆவியானவர் என் மேல் இருக்கிறார்; சிறுமைப்பட்டவர்களுக்கு சுவிசேஷத்தை அறிவிக்க கர்த்தர் என்னை அபிஷேகம் பண்ணினார். இப்பொழுது யாரெல்லாம் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக்கொள்கின்றார்களோ, அவர்கள் போதிப்பதற்கெனப் பிதாவிடமிருந்து அபிஷேகம் பெற்றிருக்கின்றனர். இதற்காகவே அபிஷேகம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவே போதகம் பண்ணுவதற்கென அவர் கொடுத்த அதிகாரமாகும். இதுவே போதிப்பதற்கான, அவரது மூசனயெவமைⁿ ஏற்படுத்துதலாகும். ஒருவேளை அவனுக்கு நல்ல குரல் வளம் இருக்கின்றது என்றால், அதுவும் இன்னொரு நல்ல விஷயந்தான். ஒருவேளை அவனுக்கு நல்ல ஞாபகசக்தி இருக்கின்றது என்றால், அதுவும் இன்னொரு நல்ல விஷயந்தான். ஒருவேளை இவைகளுக்கு இசைவாக அவனிடத்தில் இன்னும் வேறே விஷயங்கள் இருக்குமாயின், இவைகள் அனைத்தும் அவனுக்கு உதவியாக இருக்கும். மேலும் அவனுடைய தாலந்திற்கேற்ப போதகம் பண்ண அவனுக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பொழுது சகோதரிகளின் விஷயத்தில் பார்க்கும்போது சில கட்டுப்பாடுகள் இருக்கின்றன. ஒரு சகோதரி பொதுவில் போதிக்கக்கூடாது. ஆயினும் போதிப்பதற்கான மற்றப் பல்வேறு வழிகள் ஒரு சகோதரிக்கு உண்டு. நற்செய்தியை அறிவிப்பதற்கும், உதவிகரமாய் இருப்பதற்குமான அநேக வாய்ப்புகள் அவளுக்கு இருக்கின்றன. மேடைகளில் பிரசங்கம் பண்ணுவதற்கான வாய்ப்புடையவர்கள் மாத்திரமல்ல - நாம் அனைவருமே நம்முடைய அன்றாட ஜீவியத்தின் வாயிலாக பிரசங்கிக்க

முடியும்; ஏனெனில் நாம் அவனைவரும் பிரசங்கிமார்களாய் இருக்கின்றோம் மற்றும் அவனைவரும் பிரசங்கிக்கின்றார்கள் என நான் நம்புகின்றேன்.

'உங்களிடம் எத்தனை பிரசங்கிமார்கள் இருக்கின்றனர்?' என்று ஒருமுறை ஒருவர் என்னிடம் கேட்டார். நானோ: 'இருபதாயிரத்துக்கு மேற்பட்டவர்கள் நம்மிடத்தில் இருக்கின்றார்கள்' என்று கூறினேன். அவாரோ: 'ஆச்சரியமாயிருக்கே!' என்றார். நானோ: 'சகோதரரே, நீர் தவறாய்ப் புரிந்துகொள்ள வேண்டாம். என்னுடைய புரிந்துகொள்ளுதலின்படி கர்த்தருடைய ஜனங்கள் அவனைவரும் பிரசங்கம் பண்ணும்படி அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டுள்ளனர். சிலசமயம் நாங்கள் பொதுவில் பிரசங்கிப்போம் மற்றும் சிலசமயம் தனியே சந்தித்துப் பிரசங்கம் பண்ணுவோம். சிலசமயம் நாங்கள் ஒரு நபருக்கு மாத்திரமே பிரசங்கம் பண்ணுவோம். மேலும் சிலசமயம் இருவரோடு பேரைக் கொண்ட சபையாருக்குப் பிரசங்கம் பண்ணுவோம். மேலும் சிலசமயம் பத்தாயிரம் பேரைக் கொண்ட சபையாருக்கும் பிரசங்கம் பண்ணுவோம்' என்றேன்.

(Q237:1) தேர்ந்தெடுத்தல் - கர்த்தருடைய சித்தம் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது.

கேள்வி (1910)-1- ஊழியர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் விஷயத்தில் சபையார் கர்த்தருடைய சித்தத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார்கள் என்று நாம் புரிந்துள்ளோம். நாங்கள் ஒரு சகோதரனை எங்களுக்கு மூப்பராக ஊழியம் புரிவதற்கெனத் தேர்ந்தெடுத்த பின்னர், நாங்கள் அவரைக்குறித்து கருதினவைகளுக்கு ஏற்ப அவர் இல்லை என்று பின்நாட்களில் கண்டுபிடிக்கும்போது, அது சபையாரின் தவறு என்றா? அல்லது கர்த்தருடைய தவறு என்றா? நாங்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்?

பதில் - யாரிடத்தில் தவறு உள்ளது என்று சிந்திக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. சபையார் போதுமான அளவு கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதே தெரிகின்றது. சபையார் யாரையாவது மூப்பராகத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு முன்பாகவே அவரைக் குறித்து நன்கு அறிந்திருக்க வேண்டும். நூதன சீஷனைத் (சபையில் புதிதாகச் சேர்ந்த ஒருவரை) தேர்ந்தெடுக்கக்கூடாது என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகின்றார். ஒரு நூதன சீஷனைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு உங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை. ஒருவேளை இப்படிச் செய்திருப்பீரானால், இப்பிரச்சனைகள் உமக்கு வேண்டியதே. ஒருவேளை குறிப்பிட்ட காலம் ஒரு நூதன சீஷனை மூப்பராகப் பெற்றிருப்பதின் வாயிலாக நீர் நல்ல படிப்பினையையும் பெற்றுக்கொள்வீர். மேலும் ஒருவேளை சபையிலுள்ள நண்பர்கள் இப்படியானதொரு காரியத்தைச் செய்திருப்பார்களானால், அநேகமாக இது முடிவில் நன்மையாகக் காணப்படும் மற்றும் அவர்களும் அடுத்தமுறை மிகவும் கவனமாகக் இருக்க வேண்டும் என்பதைக் கற்றுக்கொள்வார்கள். ஆனால் இவ்விதத்தின் மூலம் அவர்கள் படிப்பினை பெற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாக கர்த்தர் அனுமதிக்கும் காரியமானது, கர்த்தரும் அறியாமல் செய்துவிட்டார் என்பதைக் குறிக்காமல், மாறாக தமது கட்டளையைப் பின்பற்றாமல், ஒரு நூதன சீஷனைத் தேர்ந்தெடுத்ததற்காக வருங்காரியங்களை அவர்கள் அனுபவிக்கத்தக்கதாக அவர் அனுமதித்துவிட்டார் என்பதாகவே இருக்கும். நூதன சீஷன் என்பவன் சபையின் விஷயங்களில் புதிதானவன் ஆவான். மேலும் ஒருவேளை அவன் இவ்விஷயங்களில், புதிதாய் இருப்பானானால், இதைக் குறித்து சபையார் கண்டிப்பாக அறிந்திருப்பார்கள். ஏனெனில் அவனுக்காக வாக்களிப்பதற்கு (vote) முன்னதாகவே அவன் எப்படிப்பட்டவன் என்பதை அவர்கள் கண்டிப்பாக அறிந்திருப்பார்கள்.

(Q237:2) தேர்ந்தெடுத்தல் - கூட்டத்தலைவியை நியமித்தல்.

கேள்வி (1910)-2- தேர்ந்தெடுத்தல் நடைபெறும்போது, தேர்ந்தெடுத்தலை நடத்தித்தருமாறு எவரையேனும் கூட்டத்தலைவராக வைக்க ஒரு மூப்பர் விரும்பினார் என்றால், இந்நோக்கத்திற்காக ஒரு சகோதரியை அந்த ஸ்தானத்தில் வைப்பது முறையாக இருக்குமா?

பதில் - சபையில் சில தவறான புரிந்துகொள்ளுதல் காணப்பட்டு, மேலும் அங்குச் சகோதரன் அல்லது சகோதரர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட முடியாமல் இருக்கும் ஒருநிலை காணப்பட்டாலொழிய, மற்றபடி ஒரு சகோதரியை நியமனம் செய்யமாட்டேன் என்று நான் எண்ணுகின்றேன். இப்படியான மிக விநோதமான சூழ்நிலைகள் காணப்படும் பட்சத்தில் மாத்திரமே, தேர்ந்தெடுத்தல் கூட்டத்தில் ஒரு சகோதரியைக் கூட்டத்தலைவராகச் (chairman) செயல்படக் கேட்பதற்கு நான் இணங்குவேன். இப்படிப்பட்டதான ஒரு சூழ்நிலை ஒருபோதும் வராது என்று நான் கூறமாட்டேன். ஆயினும் அது அபூர்வமாய்ச் சம்பவிக்கும் சம்பவமாகத்தான் இருக்கும் என நான் எண்ணுகின்றேன்.

(Q238:1) தேர்ந்தெடுத்தல் - அர்ப்பணம் பண்ணினவர்களும், நீதிமான்களாக்கப்பட்டவர்களும் வாக்குகள் (vote) அளிக்கலாமா?

கேள்வி (1910)-1- சபையில் நடக்கும் தேர்ந்தெடுத்தலில், அர்ப்பணம் பண்ணியுள்ள விசுவாசிகள் மாத்திரமே வாக்குகள் (vote) செலுத்த வேண்டும் என்று எப்போதும் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டுமா அல்லது நீதிமானாக்கப்பட்ட விசுவாசிகளும்கூட வாக்குகள் (vote) செலுத்தலாமா?

பதில் - கொஞ்சம் முன்புதான் இதைக் குறித்து நாம் பேசினோம். வாக்குகள் (vote) அளிக்கப்படுவதற்கு முன்பு, அர்ப்பணம் பண்ணியுள்ளவர்கள் மாத்திரமே, சபை தொடர்பான எக்கேள்விகளுக்கும் அனைத்துத் தருணங்களிலும் வாக்குகள் (எழுவந்) செலுத்த உரிமை உடையவர்களாய் இருக்கின்றனர் என்பது தெளிவாய் அறிவிக்கப்பட வேண்டும் என்று நாம் எண்ணுகின்றோம். ஏனெனில் மற்றவர்கள் எவரும் கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய சபையின் அங்கங்கள் அல்ல. ஒருவேளை எவ்விடத்தில் கூட்டம் நடத்தலாம் என்பது தொடர்பான சில கேள்விகளைச் சபையார் கேட்க விரும்புவது என்பது வேறுபட்ட காரியமாகும்; இவ்விஷயம் தொடர்பாகக் கேள்விக் கேட்கப்படும்போது, நீங்கள்: 'கூட்டத்திற்கான இந்த இடத்தை மாற்றி, வேறொரு இடத்தில் கூட்டத்தை நடத்தலாமென நாம் எண்ணுகின்றோம். மேலும் நாம் அர்ப்பணம் பண்ணியுள்ளவர்களிடம் மாத்திரம் இல்லாமல், அனைத்து நண்பர்களிடமும் கேட்கின்றோம்; ஏனெனில் இவ்விஷயத்தில் அனைவரும் விருப்பம் கொண்டுள்ளனர்; நேரம் மற்றும் இடம் குறித்த தங்கள் கருத்தைத் தெரிவிக்கும்படி முழு விசுவாச வீட்டாரிடமும் கேட்டுக்கொள்கின்றோம்" என்று கூறலாம். ஆனால் சபைக்கான ஊழியர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் விஷயம் அல்லது இவ்விஷயம் தொடர்பான எதுவும் அர்ப்பணம் பண்ணினவர்களுக்கு மாத்திரமே உரியதாகும்.

(Q238:2) தேர்ந்தெடுத்தல் - தொகுதிகள் (volumes) விநியோகம் பண்ணுபவர்கள் வாக்களித்தல்(vote).

கேள்வி (1910)-2- ஒரு நகரத்தில் குறிப்பிட்ட சில காலம் தொகுதிகள் விநியோகிப்பவர்களாகக் (colporteurs) காணப்பட்டு, அந்நகரத்திலுள்ள சபைக்குச் சென்றுகொண்டிருப்பார்களானால், அவர்கள் வாக்குகள் (vote) அளிக்கலாமா?

பதில் - ஒருவேளை அவருக்கு அச்சபையாரின் சூழ்நிலைகள் குறித்தெல்லாம் எவ்விதமான விஷயமும் தெரியாமல் இருக்கும் பட்சத்தில் அவர் அவர்களை நோக்கி: சகோதரரே, என்னுடைய வாக்கை (vote) நான் அளிக்கத்தக்கதாக இங்குள்ள எவரையும் பற்றி எனக்குப் போதுமான அளவு தெரியாது. ஆகவே வாக்கு (vote) அளிக்க நான் மறுக்கின்றேன் என்று கூறுவாரானால், அவர் ஞானமாய் நடந்துகொண்டவராய் இருப்பாரென நான் எண்ணுகின்றேன். ஆனால் ஒருவேளை அவர் அவ்விடத்தில் சில நாட்கள் அல்லது சில வாரங்கள் தங்கியிருந்தாரானால், மேலும் சில வாரங்கள் அல்லது மாதங்கள் அவ்விடத்தில் தங்கும் வாய்ப்பு அவருக்கு இருக்கும் பட்சத்தில், மற்றவர்களைப் போன்று அவருக்கும் அங்கு வாக்கு (vote) செலுத்த உரிமையுண்டு என்று நான் எண்ணுகின்றேன். அவர் தொகுதிகள் விநியோகிப்பவராய் இருப்பதினால் அவர் தடைப்பண்ணப்படக்கூடாது. மாறாக அவருக்கும் நன்மை உண்டாகத்தக்கதாக, அவர் வாக்களிக்க அனுமதிக்கப்படலாம். அவர் தனது ஜீவியத்தை தத்தம் பண்ணினதின் மூலம், தனது அர்ப்பணிப்பை வெளிக்காட்டுபவராக இருக்கின்றார்.

(Q238:3) தேர்ந்தெடுத்தல் - சபையைச் சந்திக்க வரும் சகோதர, சகோதரிகள் வாக்கு(vote) அளித்தல்.

கேள்வி (1910)-3- வாக்காளருக்கான தகுதி தொடர்பான விஷயத்தில், அர்ப்பணம் பண்ணியுள்ளவர்களே வாக்களிக்க (VOTE) வேண்டுமென்று நீங்கள் கூறினீர்கள். சபையைச் சந்திக்க வருபவர்கள் குறித்து என்ன சொல்லுகின்றீர்கள்? அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வந்து கொண்டிருப்பதோ அல்லது அவர்கள் அங்கேயே தொடர்ந்து வரும்படியான தங்களுடைய நோக்கத்தை தெரியப்படுத்துவதோ - அவர்கள் வாக்கு (VOTE) அளிப்பதற்கு அவர்களைத் தகுதியுள்ளவர்கள் ஆக்குமா?

பதில் - வாக்குகள் (vote) செலுத்தும்படிக்குக் கேட்டுக்கொள்ளப்படும்போது, 'இன்று இங்குக் கூடியிருக்கும் தேவனுடைய அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஜனங்கள் அனைவரும் - இச்சபையில் கூடி வருவதற்கான விருப்பம் கொண்டுள்ளவர்கள், வாக்குகள் (vote) செலுத்தும்படிக்கு ஆவலுடன் அழைக்கப்படுகின்றார்கள் மற்றும் இச்சபையில் தொடர்ந்து கூடுவதற்கு வர வேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லாதவர்கள், வாக்குகள் (vote) செலுத்த வேண்டாம் மற்றும் முழுமையாக அர்ப்பணம் பண்ணாத எவரும் வாக்குகள் (vote) செலுத்த வேண்டாம் என எதிர்ப்பார்க்கப்படுகின்றது. ஏனெனில் இதுவே இக்காரியம் தொடர்பான கர்த்தருடைய சித்தமாக இருக்கின்றது' என்று கூறுவது சரியாயிருக்கும் என்பது நமது எண்ணமாக இருக்கின்றது. வாக்கு என்பது ஓர்/ஒவ்வொரு இடத்தில் காணப்படும் சபையாரால் வெளிப்படுத்தப்படும் தேவசித்தமாக இருக்கின்றது. மேலும் அந்தந்த இடங்களில் அர்ப்பணம் பண்ணினவர்கள் எத்தனை பேர் இருக்கின்றார்களோ, அவர்களே சபையாராய் இருக்கின்றனர். என்னுடைய கணிப்பின்படி, அப்பட்டணத்தில் வாழும்படிக்குப் புதிதாய் வந்துள்ள ஒரு சகோதரன் அல்லது சகோதரியின் விஷயம் எவ்விதமான வித்தியாசத்தையும் காட்டுவதில்லை. ஏனெனில் நாம் ஜேம்ஸ் டவுனில் அல்லது புருக்ளின் அல்லது பிட்ஸ்பர்க் அல்லது நியூ ஓர்லியன் அல்லது வேறு ஏதாகிலும் இடத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தாலும் சரி, நாம் அனைவரும் கிறிஸ்துவில் ஒன்றாய் இருக்கின்றோம்.

(Q239:1) தேர்ந்தெடுத்தல் - மூப்பரின் நடவடிக்கைகள் அங்கீகரிக்கப்படாத பட்சத்தில்.

கேள்வி (1910)-1- மூப்பராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு சகோதரனிடத்தில் குற்றம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதெனில், அவருடைய மூப்பருக்கான பணிக்காலம் நிறைவடையும்போது, மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு அவர் மறுப்புத் தெரிவிப்பது என்பது ஞானமான முறையாக இருக்குமா என்று அறிய விரும்புகின்றேன்?

பதில் - ஒருவேளை நான் இப்படிப்பட்டதான தூழ்நிலையில் காணப்பட்டால், நான் இவ்வாறாகவே நடந்துகொள்வேன் என்று நம்புகின்றேன். சபையிலுள்ள வேறொரு சகோதரனை என் மனதில் நான் கொண்டு, அவரை முன்மொழிவேன் (nominate). ஆனால் ஒருவேளை நான் முன்மொழியப்பட்டால், நான் பின்வருமாறு : 'சகோதர சகோதரிகளே, என்னால் முடிந்தமட்டும் உங்களுக்கு ஊழியம் புரிந்துள்ளேன் மற்றும் உங்களைத் திருப்திப்படுத்துவதில் குறைவுப்பட்டுள்ளேன் என்பதையும் அறிவேன். ஆனாலும் என்னால் முடிந்ததை உங்களுக்குச் செய்தேன் என்பதை நீங்கள் அறிய வேண்டும் என்று விரும்புகின்றேன். எனினும் நான் உங்களை திருப்திப்படுத்தவில்லை என்று அறிவேன். ஏனெனில் நான் திருப்தியாய் நடந்துகொள்ளவில்லை என்பதை உங்களில் அநேகர் என்னிடம் தெரிவித்தீர்கள். மேலும் என்னால் முடிந்தமட்டும் சீர்த்திருத்திக்கொள்ள முயற்சித்தேன். ஆனாலும் போதுமானளவு நான் முன்னேற்றம் அடையவில்லை. இதனால் உங்களில் சிலர் என்னிடத்தில் இன்னமும் குற்றத்தைக் கண்டீர்கள். நான் உங்களைக்குறித்து இப்பொழுது குற்றம் சாட்ட வரவில்லை - குற்றம் என்னிடத்தில் இருக்கின்றது என ஏற்றுக்கொள்கின்றேன். இன்னின்னப்படி இருக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறபடியெல்லாம் என்னால் இருக்க முடியவில்லை மற்றும் நான் உங்களுக்கு எப்படி ஊழியம் புரிய விரும்புகின்றேனோ அப்படி என்னால் ஊழியம் புரியமுடியவில்லை. ஆகவே என்னுடைய ஆலோசனையை ஏற்றுக்கொள்வது உங்களுக்கு நலமாய் இருக்குமென நான் எண்ணுகின்றேன். நான் இன்னின்ன சகோதரரை முன்மொழிந்துள்ளேன். ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு - மூன்று மாதங்கள் அல்லது ஆறு மாதங்கள் அல்லது உங்கள் விருப்பத்திற்கேற்ப இச்சகோதரனை நீங்கள் தேர்ந்தெடுக்க உங்களுக்கு ஆலோசனை கூறுகின்றேன் - அநேகமாக இவர் நம் அனைவரையும் நன்கு திருப்திப்படுத்தலாம். நான் இவருக்கு உதவி செய்ய முயற்சிப்பேன் என்றும், இவருடைய கரங்களைத் தாங்கிபிடிப்பதற்கு என்னால் முடிந்த

அனைத்தையும் செய்வேன் என்றும் நான் வாக்களிக்கின்றேன்" என்று கூறிடுவேன். மேலும் மற்றச் சகோதரன் தேர்ந்தெடுக்கப்படத்தக்கதாக நான் உண்மையாய் முயலுவேன். ஆனால் இப்படியெல்லாம் கூறின பிற்பாடும் சபையார் என்னிடம் -'இல்லை. உம்மிடத்தில் நாங்கள் குறைவுகள் கண்டுபிடித்திருந்தாலும்கூட உம்மைதான் நாங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்போகின்றோம்" என்று கூறுவார்களேயானால், நான் அவர்களிடம் பின்வருமாறு : 'ஒருவேளை கடந்த காலத்தில் நான் செய்தவைகளைக் காட்டிலும் அடுத்தமுறை என்னால் செய்யமுடியாமல்கூட இருக்கலாம். அதற்கான பொறுப்பு உங்களிடத்திலேயே உள்ளது. காரணம் என்னால் முடிந்தவைகளையே நான் இப்பொழுது செய்து கொண்டிருக்கின்றேன் என்று நான் உங்களிடத்தில் தெரிவிக்கின்றேன். ஆகையால் ஒருவேளை நான் உங்கள் அனைவரையும் திருப்திப்படுத்தாமல் காணப்படும்போது, என்னைக் குறித்து மனஸ்தாபத்திற்குள்ளாகாதீர்கள்" என்று கூறுவேன். இவைகளை நான் சபையாரிடம் உறுதியாகப் பேசிவிடுவேன். இதனால் அவர்கள் என்னைக்குறித்த முடிவிற்கு வரமுடியும். ஆனால் ஒருவேளை அவர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் (majority) உதாரணத்திற்கு, தொன்னூறு சதவிகிதம் அல்லது சபையாரின் ஓரளவு எண்ணிக்கையானவர்கள் என்னைத் தேர்ந்தெடுக்கின்றார்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள்; நான் அதைக் கர்த்தருடைய சத்தமாகக் கருதி, இப்பொழுது நான் மறுப்புத் தெரிவிக்கமாட்டேன் என்று கூறுவேன். எந்தவிதத்திலும் உணர்வுகளைப் புண்படுத்தும் விதத்தில் நான் நிச்சயமாய் மறுப்புத் தெரிவிக்கவுமாட்டேன் மற்றும் நான்: 'இல்லை. நீங்கள் என்னிடத்தில் குற்றம் கண்டுபிடித்தீர்கள், ஆகையால் இப்பொழுது மூப்பர் ஊழியத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டேன்" என்று கூறவுமாட்டேன். இப்படிக் கூறுவது தவறாயிருக்கும். இப்படிப்பட்டதான ஆவி நம்மிடத்தில் இருக்க வேண்டாம். இச்சூழ்நிலையில் காணப்படும் சகோதரன் குற்றஞ்சாட்டுவதற்குச் சில காரணங்கள் இருக்கின்றது என நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். அவ்வப்போது ஏதாகிலும் விதத்தில் குற்றம் காணப்படாமல் இருப்பதற்கு நம்மில் எவரும் ரணர்கள் இல்லை. மேலும் ஒருவேளை சகோதரர்கள் குற்றம் கண்டுபிடிப்பார்களானால், நாம் அதைச் சகிப்போமாக மற்றும் அதன் மூலம் நன்மை பெற்றுக்கொள்ள முயற்சிப்போம். மேலும் அவ்விஷயத்தில் தாழ்மையாயிருப்போம். ஒருவேளை இது நாம் இறுமாப்பு அடையாதபடிக்கும், வீழ்ச்சிக்குள்ளாகப் போகாதபடிக்கும் நம்மைக் காத்துக்கொள்ளும்.

(Q239-2) தேர்ந்தெடுத்தல் - முன்மொழிதல்.

கேள்வி (1910)-2- மூப்பர்களுடைய தேர்ந்தெடுத்தலின்போது, அச்சபையாரில் ஒருவர் முன்மொழிவதற்குப் பதிலாக, தற்போது மூப்பராகக் காணப்படும் ஒருவர், முன்மொழிவது சரியாக இருக்குமென்று நீங்கள் எண்ணுகின்றீர்களா?

பதில் - தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மூப்பருக்கான காலப்பகுதி முடிவடைந்த பிற்பாடு, அவர் மூப்பர் அல்ல என்று நான் எண்ணுகின்றேன். ஆகவே அவரும் சபையாரிலுள்ள மற்றவர்களைப் போன்றவராகவே காணப்படுகின்றார். மேலும் மற்றவர்களைப் போன்று அவரும் முன்மொழியலாம். ஏனெனில் அவரும் மற்றவர்களைப் போன்றவரே ஆவர். அவருக்கான காலம் முடிந்த பிறகு அவர் மூப்பர் இல்லை. மேலும் தேர்ந்தெடுத்தலின்போது வேறொருவரைக் கூட்டத்தலைவராகப் பெற்றிருக்க வாய்ப்பு இருக்கும் பட்சத்தில், முன்பு மூப்பராய் இருந்த ஒருவர் கூட்டத்தலைவராய்ச் செயல்பட்டு, தேர்ந்தெடுத்தலை நடத்துவது என்ற காரியம் மிகவும் ஞானமற்றது என நான் எண்ணுவதை இங்குக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

அறிவு கூர்மைமிக்க ஒரு சகோதரனை - நேர்மையுடனும், நியாயத்துடனும் நடந்துகொள்ளும் ஒரு சகோதரனை - மூப்பருக்கான தகுதியில்லாதவர் அல்லது தகுதியுடையவராகக் கருதப்படாத ஒரு சகோதரனை - கூடுமானமட்டும் கூட்டத்தலைவராக (chairman) செயல்படும்படிக்குக் கேட்டுக்கொள்வது எப்போதும் விரும்புவதற்கு ஏதுவாய்க் காணப்படும். இவ்விதமாய்ச் செய்யப்படும்போது, கூட்டத்தலைவராக இருந்ததின் மூலம் ஒருவர் தனக்கு ஆதரவு சேர்த்துக்கொண்டார் என்று எழும்ப வாய்ப்புள்ள குற்றச்சாட்டிலிருந்து (மூப்பர் தகுதியுள்ள) ஒருவர் தப்பித்துக்கொள்ளலாம்; மற்றும் சபையாரும் கூட முன்மொழியப்பட்டவராகவும், கூட்டத்தலைவராகவும் தங்களுக்கு முன்பு நிற்குகொண்டிருக்கும் ஒருவருக்கு, தங்களுடைய வாக்குகளைச் செலுத்தாத சூழ்நிலையிலிருந்தும் தப்பித்துக்கொள்ளலாம் மற்றும் அச்சகோதரனும் கூடச் சபையார் முன் நின்று, முன்மொழியப்பட்டிருக்கும் தனக்கு வாக்களிக்கும்படிக்குக் கேட்க வேண்டிய தர்மச்சங்கடமான நிலைமையினின்றும் தப்பித்துக்கொள்ளலாம்; மற்றும் ஒருவேளை அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படாமல், பெரும்பான்மையானவர்கள் தனக்கு எதிராக காணப்படுவதைப் பார்க்க வேண்டிய தர்மச்சங்கடமான நிலைமையினின்றும் தப்பித்துக்கொள்ளலாம். எப்போதும் சாத்தியமாய் இராவிட்டாலும்,

ஒருவேளை சாத்தியமாய் இருக்கும்பட்சத்தில் மூப்பராக
முன்மொழியப்படுவதற்கான வாய்ப்புள்ள ஒருவரைக் கூட்டத்தலைவராகப்
பெற்றிருப்பதைப் பார்க்கிலும், வேறொருவரைக் கூட்டத்தலைவராகப்
பெற்றிருப்பது விரும்பப்படுவதற்கு ஏதுவாகக் காணப்படும் என்று நான்
எண்ணுகின்றேன்.

(Q240:1) தேர்ந்தெடுத்தல் - சீட்டு மூலம் வாக்களித்தல்.

கேள்வி (1910)-1- முன்மொழிதல் (nomination) எதுவும் பண்ணாமலேயே சீட்டு மூலம் மூப்பர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதும் மற்றும் இதில் பெரும்பான்மையான வாக்குகளை உடையவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதும் மிகவும் இணக்கமான நிலைக்கு வழிநடத்துவதாய் இருக்குமா?

பதில் - நம்முடைய கருத்து அநேகமாகக் கொஞ்சம் குழப்பமாய்க் காணப்படலாம். இரண்டுவிதத்தில் ஏதாகிலும் ஒன்றிற்கு ஆதரவாக என்னால் கூறமுடியும். ஆனாலும் சீட்டு மூலம் வாக்கு (vote) அளிக்கும் முறையைக் கர்த்தர் ஏற்படுத்தவில்லை என்பதே என் மனதில் உள்ளது. கைகளை மேலே உயர்த்துவதின் மூலமே வாக்குகள் (vote) அளிக்கப்படும்படிக்குக் கர்த்தர் ஏற்பாடு பண்ணியுள்ளார். சீட்டுகள் மூலம் வாக்குகள் அளிப்பது, அதாவது ஒன்றும் கூறாமலும், நீங்கள் வாக்குகள் அளித்தவிதம் குறித்து எவருக்கும் தெரியாமலும் இருப்பது என்பது எளிமையாக இருக்கும் என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கின்றேன். ஆனாலும் கர்த்தர் சுட்டிக்காட்டியுள்ள வழியை விட்டுவிடுவது ஞானமான காரியமாக இருக்குமா? ஒருவேளை ஓர் இடத்திலிருக்கும் சபை அங்கங்கள் சீட்டு மூலம் வாக்குகள் (vote) செலுத்த முடிவெடுத்திருந்தால், அவர்கள் விஷயத்தில் தலையிடுவது எனக்கடுத்தக் காரியமல்ல. ஒருவேளை நான் அவர்களுக்கு ஆலோசனை கொடுத்த பிற்பாடும் கூட அவர்கள் ஆலோசனையை ஏற்க மறுத்தால், அவர்கள் விஷயத்தில் தலையிடுவது இன்னமும் எனக்கடுத்தக் காரியமல்ல. மீதி பதினொரு jurors/ஜூரி உறுப்பினர்களும் மிகவும் பிடிவாதக்காரர்கள் என்று நினைக்கும் முறைக்காண் juryman/ஜூரி உறுப்பினன் போல இருக்க நான் விரும்பவில்லை. நாம் நினைப்பது போன்று மற்றவர்கள் நினைக்கவில்லை என்ற காரணத்திற்காக, மற்றவர்கள் அனைவரும் பிடிவாதக்காரர்கள் என்று நாம் எண்ணக்கூடாது; ஆகவே எல்லாவற்றையும் விளக்கின பிற்பாடு, காரியத்தைச் சபையார் பகுத்தறிவதற்கும் மற்றும் சபையார் வாக்களிப்பதற்கும் (vote) விட்டுவிடுவோமாக மற்றும் முடிவைக் கர்த்தரிடத்தில் விட்டுவிடுவோம். ஒருவேளை தாங்கள் தவறு செய்துள்ளதை அவர்கள் கண்டு கொண்டால், அதை அடுத்தமுறை நினைவுகூர்ந்து, ஜாக்கிரதையாய் இருப்பார்கள் மற்றும் பாடம் ஒன்றைக் கற்றுக்கொண்டவர்களாக இருப்பார்கள். ஒருவேளை நாம் ஞானமாகச் செய்தால், நாம் ஒரு படிப்பினையைக் கற்றுக்கொள்வோம். சகோதர சகோதரிகளே, வேதவாக்கியங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள முறைக்கு

ஆதரவாகவே என்னுடைய செல்வாக்கை நான் எப்பொழுதும் பயன்படுத்துவேன். மேலும் இம்முறையானது, சபையார் சரியான தைரியம் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்பதைப் போதிக்கின்றது என்ற இதன் நன்மையும் எடுத்துரைக்கப்பட வேண்டும். ஒரு நபர் ஊழியத்திற்குப் பொருத்தமற்றவராய் இருந்தும் கூட, அவர் எனக்கு உறவினராக இருப்பதினால், அவருக்கு என் கரங்களை உயர்த்துவேனா? இல்லை, என்னுடைய தேவனுக்கு நான் உண்மையாய் இருக்க வேண்டும்.

(Q240:2) தேர்ந்தெடுத்தல் - முன்மொழியப்பட்டவரைக் குறித்துக் கருத்துப்பரிமாறுதல் (discuss).

கேள்வி (1910)-2- ஒரு சகோதரன் மூப்பராக முன்மொழியப்பட்டிருக்கும்போது, தேர்ந்தெடுத்தலுக்கு முன் அச்சகோதரனைக் குறித்து எவ்வளவுக்குக் கருத்துப்பரிமாறப்படலாம்? எதுவரை வரம்பு உள்ளது?

பதில் - சபையில் ஊழியம் புரிபவர்களுக்கான தேர்ந்தெடுத்தலுக்காய் முன்மொழியப்பட்டிருப்பவர்களைக் குறித்து அதிகமாய்க் கருத்துப்பரிமாறுவது சரியென்பது என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததாகும். நாம் ஒருவேளை ஒருவரையொருவர் கடித்துப் பட்சிப்போமானால், ஒருவரால் ஒருவர் அழிக்கப்படுவோமென்று அப்போஸ்தலர் கொடுக்கும் எச்சரிப்பை நீங்கள் நினைவுகூரலாம். நீங்கள் என் சகோதரனுக்கு எதிராக, அவர் தலையைச் சீவுகிற விதத்தில் அல்லது அவர் அணியும் வஸ்திரங்களின் நிறத்தில் மற்றும் அவர் குடும்பத்தில் அவருக்கு எத்தனை குழந்தைகள் இருக்கின்றார்கள் மற்றும் இது மற்றும் அது என்று குற்றங்கண்டுபிடிக்க தொடங்கினால், ஆராய்வதற்குக் கருத்துப்பரிமாறிடுவதற்கு உங்களுக்கு அநேக காரியங்கள் இருக்கும். மேலும் நீங்கள் அவரைக்குறித்து மற்றும் முழுமையாய் கருத்துப்பரிமாறி முடியும்போது, அவர் அடுத்து, உங்களைக் குறித்து கருத்துப்பரிமாற ஆரம்பிப்பார். சபையார் அனைவரும் இப்படியான அனுபவம் பெற்றிருக்கக்கூடும்; இதனால் நன்மை உண்டாகுவதில்லை. என்னுடைய கருத்துப் பின்வருமாறு: சகோதரருடைய குணநலன்களைக் குறித்து அதிகம் கருத்துப்பரிமாறிடுவதற்கான அவசியமில்லை. ஏனெனில், சபைக்கு ஏதோ விதமான ஊழியம் புரிவதற்கென ஒரு சகோதரனுக்கு வாக்களிக்கும் (எழுவந்) ஒவ்வொருவரும், அவரைப் பற்றிக் கொஞ்சமாகிலும் அறிந்திருக்க வேண்டுமென்பதே ஆலோசனையாக வழங்கப்படுகின்றது. மேலும் ஒருவேளை தனிப்பட்ட பழக்கத்தின் வாயிலாக ஒருவருக்கு அவரைப்பற்றித் தெரியவில்லையென்றால், மற்றொரு சகோதரனுடைய கணிப்பை வழிக்காட்டியாகத் தனக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். உதாரணத்திற்கு, நான் சமீபத்தில் ஓர் இடத்திலுள்ள சபையாருடன் சேர்ந்துள்ளேன் மற்றும் அவர்களது எண்ணிக்கைப் பன்னிரண்டு என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். மேலும் அச்சபையிலுள்ள நண்பர்களுடன் கொஞ்சம் பழக்கமே எனக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. மேலும் அவர்களில் எவருடைய குறைவுகளும் எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அவர்கள் அனைவருடைய நற்குணங்கள் சிலவற்றை நான் அறிவேன். ஒருவேளை

தேர்ந்தெடுத்தலுக்கான (election) வேளை வந்துவிட்டது என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள்; நான் ஒன்று அல்லது இரண்டு சகோதரர்கள் மிகவும் தெளிவுள்ளவர்களாகவும், மிகவும் ஒளிவுமறைவு அற்றவர்களாகவும் இருப்பதைக் கவனித்து வந்திருக்கிறேன்; மேலும் அவர்கள் மீது எனக்கு மிகுந்த நம்பிக்கையும் காணப்படுகின்றது. ஒருவேளை இந்தச் சகோதரன் இன்னொரு சகோதரனை முன்மொழிந்தால், மேலும் முன்மொழியப்பட்ட சகோதரனோடு எனக்குப் பழக்கமும் இல்லை மற்றும் முன்மொழியப்பட்டவருக்கு எதிரான எந்தக் குறையும் எனக்குத் தெரியாமலும் இருக்கும்போது, முன்மொழியப்பட்டவருக்கு நான் வாக்குகள் (எழுவந்) செலுத்துவதில் தவறில்லை என்று எண்ணுகின்றேன்; ஏனெனில் இவரை முன்மொழிந்த சகோதரன் இவருடைய நற்பண்பைப்பற்றி ஏதோ அறிந்தவராக இருக்கின்றார். ஒருவேளை இவரை முன்மொழிந்தச் சகோதரனோடு எனக்குப் பழக்கமிருக்குமாயின், முன்மொழியப்பட்ட சகோதரனோடு எனக்கும் மறைமுகமான/நேரடியற்ற பழக்கமுள்ளது. நான் சொல்வது புரிந்திருக்குமென்று நம்புகின்றேன். ஆகவே எவருடைய குணநலன்கள் குறித்து விசேஷமாகக் கருத்துப்பரிமாறப்படாமலேயே, வாக்குகள் (vote) செலுத்தப்படுவதற்கு முன்பு ஒருவரால் பின்வருபவைகள் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும் - அதாவது வாக்குகள் அளிக்கும் உரிமையைச் செயல்படுத்தப் போகிறவர் ஒவ்வொருவரும் முதலாவதாகக் கர்த்தருடைய விசுவாசியாக இருந்து, பாவத்திலிருந்து திரும்பித் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணம் பண்ணினவனாக இருக்க வேண்டுமென்பதும், அச்சபையாரின் அங்கங்கள் மாத்திரமே வாக்குகள் செலுத்த வேண்டுமென்பதும் மற்றும் வாக்குகள் செலுத்துபவர்கள் தாங்கள் எவ்விதமாய் வாக்குகள் செலுத்த கர்த்தர் விரும்புவார் என்று நம்புகின்றார்களோ அவ்விதத்திலேயே அல்லாமல் வேறுவிதத்தில் செலுத்தக்கூடாது என்பதும் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும்.

இவைகள் போதுமானதென்று நான் நம்புகின்றேன். மேலும் சபையார் ஒரு சகோதரன் குறித்து ஒன்றையும் அறியாமல் அவருக்கு நிர்விசாரமாய் வாக்குகள் செலுத்திவிடாமல், மாறாக தங்களுடைய நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாய் இருக்கும் ஒருவருடைய கணிப்பு அல்லது ஆலோசனையின்படி வழிநடத்தப்படுவதற்கு நாடத்தக்கதாக, மேற்கூறிய காரியங்களானது அவர்கள் மீது போதுமான பொறுப்பை ஏற்படுத்தும் என்றும் நான் நம்புகின்றேன். ஒருவேளை தவறு செய்யப்பட்டால், ஒருவேளை தவறான நபர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுவிட்டால் என்ன சொல்வது? தவறான காரியம் நடந்துவிட்டது என்ற முடிவிற்கு நான் வருவேன். யாரைத் தேர்ந்தெடுக்க

வேண்டும் எனும் விஷயத்தில் அதிக கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்ற படிப்பிணையை அச்சபையார் கற்றுக்கொள்ளப் போகின்றார்கள் என்று எண்ணுவதே சரியான விஷயமாய் இருக்கும் என்று நான் எண்ணுகின்றேன். ஆகவே ஒருவேளை தேர்ந்தெடுக்கும் விஷயத்தில் அவர்கள் கண்மூடித்தனமாகச் செயல்பட்டிருந்திருப்பார்களானால், இதனால் அவர்களுக்கு நல்லதொரு பாடம் உண்டாகும். அடுத்தமுறை தேர்ந்தெடுத்தல் வரும்போது, அநேகமாக அவர்கள் மிகவும் கவனமாய் இருப்பதற்குக் கற்றுக்கொள்வார்கள். அநேகமாக இச்சபையின் அங்கங்கள் மிகவும் கவனமாய் இருக்கத்தக்கதாக அவர்கள் இவ்விதத்திலேயே கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பது கர்த்தருடைய சித்தமாகக் கூட இருக்கலாம். எந்தச் சூழ்நிலையிலும் சரி, கர்த்தருடைய ஜனங்களில் யாரையேனும் நார்நாராகக் கிழித்துப்போடப்படக்கூடியதான எத்தகைய காரியத்திற்கும் எதிராக என்னுடைய முழுச்செல்வாக்கை எந்தச் சபையிலும் செலுத்துவேன். சகோதர சகோதரிகளுக்கு உண்மையில் குறைச்சல் உண்டாக்கும் காரியங்கள் பேசப்பட வாய்ப்புள்ள சில சம்பவங்களையும் நான் அறிவேன்; இக்குறைகள் அவர்களுடைய கடந்தகால ஜீவியத்தில் காணப்பட்டது அநேகமாக உண்மைதான்; மேலும் இவைகளை உணர்ந்த மாத்திரத்தில் அவர்கள் தங்களை முற்றிலும் மாற்றிக்கொண்டார்கள். இவ்விஷயத்திலும் சரி, வேறு விஷயத்திலும் சரி என்னுடைய கருத்து ஒன்றுதான். மேலும் கர்த்தருடைய ஆடுகளுக்கு எதிரான இத்தகைய அடிகளுக்கும், பீறிப்போடுதலுக்கும் எதிராக என்னுடைய செல்வாக்கை நான் செலுத்துவேன். இக்காரியங்கள் ஆடுகளில் ஓநாயின் ஆவியை விதைத்து, விருத்தியாக்கும் என நான் எண்ணுகின்றேன்; ஆகவே இவைகள் தடுக்கப்பட வேண்டும். ஒருவேளை சபையார் மத்தியில் முக்கியமானவராகக் காணப்படும் ஒரு சகோதரனிடம் இந்த முன்மொழிதல் பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கின்றீர்கள்? என்று மற்றவர்களால் கேட்கப்பட்டால் அல்லது அவர் ஏதோ விதத்தில் அதனை குறிப்பிட வேண்டும் என்று எண்ணம் கொண்டிருந்தாரானால், அவர் பின்வருமாறு: 'என் அன்பு சகோதரரே, நீங்கள் கேட்ட முன்மொழிதல் குறித்து சில ஆலோசனைகளைக் கொடுக்க நான் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளேன். இதைக்குறித்து நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவெனில், நான் இப்படியாக, அப்படியாக வாக்கு செலுத்த வேண்டுமென்பது தேவனுடைய சித்தமாயிருக்கின்றது என நான் எண்ணுகின்றேன்' என்று கூறுவது சரியாக இருக்கும். மேலும் இவ்வார்த்தைகள் இவருடைய செல்வாக்குச் செலுத்தப்படும் சகோதரர்களுக்கு ஓரளவுக்கு உதவியாக இருக்கும். மேலும்

ஒருவேளை இவருக்குச் செல்வாக்கு இல்லையெனில், இவ்வார்த்தைகள் உதவியாய் இராது.

(Q242:1) தேர்ந்தெடுத்தல் - வாக்களிக்காதவர்கள் குறித்துப் பதிவு செய்தல்.

கேள்வி (1910) -1- வாக்களிக்க (vote) தவறுகிறவர்கள் குறித்து ஏதேனும் பதிவுகள் நாம் பதித்து வைத்திருக்க வேண்டுமா?

பதில் - வாக்குகள் (vote) அளிக்கப்படுவதற்கு முன்னதாகவே, கூடியிருக்கும் ஒவ்வொரு சகோதரனும், சகோதரியும் தங்களுக்குப் பொறுப்பு இருக்கின்றது என்று உணரத்தக்கதாக அவர்களைத் தெளிவுப்படுத்துவது என்னுடைய வழக்கமாகும்; அதென்னவெனில்: முன்மொழியப்பட்டிருப்பவருக்கு (candidate) எதிராக அல்லது ஆதரவாக வாக்கு(vote) விஷயத்தில் செயல்படுவதற்குரிய பொறுப்புத் தங்களுக்கு இருக்கின்றது என்று அவர்கள் உணர வேண்டும்; மேலும் வாக்குகள் (vote) செலுத்தத்தக்கதாக ஒருவருக்கு போதுமான அறிவு இருக்கிறதென்றால் அல்லது அவர் அர்ப்பணம் பண்ணினவராக இருந்து அச்சபையாரோடு தொடர்ந்து கூடுகைகளில் கலந்துகொள்ள நோக்கம் கொண்டிருந்தால், அவர் வாக்குச் (vote) செலுத்துவதற்கான பொறுப்பை உடையவராய் இருக்கின்றார் என்று உணர வேண்டும்; மேலும் அவர் வாக்குச் செலுத்துவாரா அல்லது இல்லையா என்பது விருப்பத்திற்கு விடப்பட்ட காரியமாக இல்லாமல், மாறாக வாக்குச் செலுத்துவது அவருக்குரிய கடமையாகும் என்று உணர வேண்டும். இக்காரியங்கள் வாக்குகள் (vote) செலுத்தப்படுவதற்கு முன்னதாகவே வலியுறுத்தப்பட்டால், அனைத்து அன்புக்குரிய நண்பர்களும் பொறுப்பை உணர்ந்துகொள்ள முடியும். வெகுசிலரே பின்வாங்குவதற்கு முயற்சிப்பார்கள். இது முன்னதாகவே மிகத் தெளிவாகத் தெரிவிக்கப்பட வேண்டும்.

(Q242:2) தேர்ந்தெடுத்தல் - ஏழு பேரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் அப்போஸ்தலர்களின் வழக்கத்தைப் பின்பற்றுதல்.

கேள்வி (1911)-2- சபைக்கான மூப்பர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் விஷயத்தில் நாம் அப்போஸ்தலர்களின் மாதிரியைப் பின்பற்றி ஏழு பேரை நியமிக்கலாமா? ஒருவேளை கூடாது என்றால் ஏன் செய்யக்கூடாது?

பதில் - ஏழு பேரை நியமிக்கும் அப்போஸ்தலரின் எந்த மாதிரியையும் நான் அறியேன். ஒருவேளை அப்படிப்பட்டதான ஏதாகிலும் மாதிரி இருக்குமாயின் அதைக்குறித்த அனைத்தையும் கண்டுபிடிக்கும் விஷயத்தில் மிகவும் மகிழ்ச்சிக்கொள்பவர்கள் மத்தியில் நானும் ஒருவராய் இருப்பேன். ஏழு உதவிக்காரர்களை அப்போஸ்தலர் நியமித்ததைக் குறித்து எனக்கு ஞாபகமுள்ளது. ஏழு மூப்பர்கள் தொடர்பாக நான் ஒருபோதும் கேட்டதில்லை. இது எனக்குப் புதிதாக இருக்கின்றது. ஒருவேளை நாம் உதவிக்காரர்களைக் குறித்துச் சிந்திக்கும்போது அதுவும் ஒவ்வாது. ஏனெனில் சூழ்நிலையின் தேவைக்கு ஏற்ப அவர்கள் அன்று அவ்வளவு உதவிகாரர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். ஒரு சபையின் எண்ணிக்கை ஆறு என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள், அவர்களால் எப்படி ஏழு மூப்பர்களையும், ஏழு உதவிக்காரர்களையும் நியமிக்கமுடியும்? சபையார் இரண்டு அல்லது மூன்று பேரையுடைய சிறு கூட்டமாக இருப்பார்கள் என்று கர்த்தர் கூறுகின்றார் - 'எங்கே என் நாமத்தினிமித்தம் இரண்டு அல்லது மூன்று பேர் கூடுகின்றார்களோ, அங்கே அவர்கள் நடுவில் நான் இருப்பேன்.' இவ்விஷயம் குறித்ததான நமது கருத்துக்கள் வேதாகமப் பாடங்களின் ஆறாம் தொகுதியில் மிகவும் குறிப்பாக முன்வைக்கப்படுவதை நீங்கள் பார்க்கலாம்.

(Q242:3) தேர்ந்தெடுத்தல் - தகுதியுடையவர், ஆனால் ஞானஸ்நானம் பெறாதவர்.

கேள்வி (1911)-3- ஒருவேளை மூப்பராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு ஒரு சகோதரன் புதிய ஏற்பாட்டின் காரியங்களுக்கு இசைவாக தகுதியுடன் காணப்பட்டபோதிலும், அவர் எவர் மூலமாகவும் ஞானஸ்நானம் பெற்றுக்கொள்ளவில்லையெனில், இப்படிப்பட்ட சகோதரன் மூப்பராக நியமிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு இதுவே போதுமான காரணமாக இருக்கும் என்பது உங்கள் கணிப்பாக இருக்குமா?

பதில் - அப்படிதான் இருக்கும். நம்முடைய பேப்டிஸ்ட் சபைபிரிவு (Baptist) நண்பர்கள் நினைக்கும் அதே கண்ணோட்டத்தில் நாம் தண்ணீர் ஞானஸ்நானம் முக்கியமானது என்று எண்ணுவதில்லை - அதனை ஓர் அடையாளமாகத் தவிர மற்றபடி நாம் எதுவும் எண்ணுவதில்லை. ஆனால் ஞானஸ்நானமாகிய மிக எளிமையான ஓர் அடையாளத்தை இதுவரையிலும் பார்க்க/உணர்ந்துகொள்ள முடியாத சகோதரன் இவ்விஷயத்தில் குருடனாகவே இருக்க வேண்டும். ஒருவேளை அவர் ஒரு விஷயத்தில் குருடனாக இருப்பாரானால், வேறு எத்தனை விஷயங்களில் அவர் குருடராக இருக்கக்கூடும்? இவரை மற்றவருக்குப் போதிப்பதற்கு அனுமதிப்பதற்கு முன்பு, அதாவது ஒருவேளை இவரைக்காட்டிலும் அதிகமாக ஏற்கெனவே கண்டிருக்கும் ஒருவருக்குப் போதிப்பதற்கு அனுமதிப்பதற்கு முன்பு - அவர் ஞானஸ்நானம் காரியத்தைப் பார்க்க ஆரம்பிப்பது வரையிலும் நான் காத்திருப்பேன். சகோதரத்துவத்திற்கான பரீட்சையாக நாம் தண்ணீர் ஞானஸ்நானத்தை ஆக்கவில்லை என்பதை புரிந்துகொள்ளுங்கள். ஞானஸ்நானம் பெற்றுக்கொள்ளாத ஒரு சகோதரன், நாம் புரிந்துகொண்டவரைக் கர்த்தருடைய பந்தியில் வரவேற்கப்பட வேண்டும் அல்லது எல்லாவிதத்திலும் கர்த்தருக்குள் சகோதரனாக வரவேற்கப்பட வேண்டும். ஆனால் ஒருவரைக் கர்த்தருடைய சகோதரனாகவும், சரீரத்தினுடைய அங்கமாகவும் எல்லாவிதத்திலும் அடையாளம் கண்டுகொள்வது என்பது ஒரு காரியமாகவும் மற்றும் அவர் போதிப்பதற்கான தகுதியுடையவர் என்று அடையாளம் கண்டுகொள்வது என்பது வேறு காரியமாகவும் உள்ளது. என்னைப் பொறுத்த வரையில் புதிய ஏற்பாட்டின் மிகவும் எளிமையான விஷயத்தை - கர்த்தரும், அனைத்து அப்போஸ்தலர்களும் உண்மையான முழுகுதலாகிய அர்ப்பணிப்பிற்கான அடையாளமாகத் தண்ணீர் ஞானஸ்நானத்தில் பங்குகொண்டதுமான

விஷயத்தை - ஏற்கெனவே உணர்ந்தவனே போதிப்பதற்குத்
தகுதியுடையவனாவான்.

(Q243:1) தேர்ந்தெடுத்தல் - எப்போது வேண்டுமானாலும் நடத்தப்படலாம். விசேஷமான நாளென்று ஒன்றில்லை.

கேள்வி (1911)-1- மூப்பராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படாமலும் மற்றும் ஆவிக்குரிய தகுதிகளையுடையவராய் இருந்தும், சில பூமிக்குரிய சந்தர்ப்பச் சூழ்நிலைகளினிமித்தம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது தடங்கல்பட்டுள்ள நிலையிலும் சகோதரன் ஒருவர் இருக்க, திறமைமிக்க இச்சகோதரன் விசேஷித்த தருணங்களில் ஒழுங்குச் செய்யப்பட்டிருக்கும் ஒரு கூடுகை நிகழ்ச்சியில் தூது கொடுக்க வாய்ப்பளிக்கப்படுவது குறித்த உங்களது கருத்தென்ன?

பதில் - ஒருவேளை சபையாரும் அவரைத் தேர்ந்தெடுக்க விரும்பினால், அவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் காரியத்தை மிகச் சுலபமாக நடத்தலாம் என்று நான் எண்ணுகின்றேன். இதனை பற்றின யோசனையை முன்வைத்து, வாக்கு (vote) எடுங்கள்; இப்படிச் செய்வது, காரியத்தை உடனடியாக முடிவிற்குக் கொண்டுவரும். அவர் எப்போது வேண்டுமானாலும் தேர்ந்தெடுக்கப்படலாம். குறிப்பிட்ட நாட்களில்தான் மூப்பரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று எதுவுமில்லை. அவரைச் சபையார் தகுதியான நபர் என்று ஒருவேளை கருதினால், மேலும் அவசியம் இருக்கும் பட்சத்தில் அவர் வருடத்தின் நடுவில் அல்லது அடுத்த மாதம் அல்லது வேறு எந்த நேரத்திலும் தேர்ந்தெடுக்கப்படலாம். இதுபோன்றதான சூழ்நிலைகளில், காரியத்தைச் சபையாரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, அதைக்குறித்து, ஒருமாத காலமாக அல்லது இன்னும் அதிகக்காலமாகச் சிந்தித்து, பின்னர் ஒரு குறிப்பிட்ட ஞாயிற்றுக்கிழமை அன்று, இதற்காகச் சபையாரை வாக்குச் செலுத்தும்படி கேட்டுக்கொள்வது நலமாயிருக்கும் என்று நான் எண்ணுகின்றேன். இது சபையாருக்கு முழு வாய்ப்பை அளிக்கின்றது மற்றும் ஒருவேளை அவர்கள் வாக்கு (vote) செலுத்தினார்களெனில், அவ்வாக்கின்படி தீர்மானம் எடுக்கப்படும்.

(Q243:2) தேர்ந்தெடுத்தல் - நியமிக்காமல் ஊழியம் செய்தல்.

கேள்வி (1911)-2- ஒருவேளை தான் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் விஷயத்தில் எவ்விதமான மறுப்புமிராது என்று எந்த ஒரு சகோதரனுக்கு உறுதி இருப்பினும், தேர்ந்தெடுக்கப்படாத நிலையில் அவர் சபையில் வழிநடத்துபவராக, போதகராக, பிரதிநிதியாகப் பொதுப் பொறுப்புக்களை எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று நாம் சில இடங்களில் வாசித்துள்ளோம். மற்ற இடங்களிலும் கூட இப்படியாகவே பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இப்படியாக இருக்குமானால், சபையில் பத்தொன்பது உதவிக்காரர்களையும் மற்றும் சபையாரையும் சேர்க்காமல், நம்முடைய மூப்பர்கள், கூட்டங்கூடி ஓர் உதவிக்காரரைச் சபையின் மூப்பராக அல்லது போதகராக அல்லது பிரதிநிதியாக நியமிப்பது என்பது - அதாவது முறையான விதத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட மூப்பர் காணப்பட வேண்டும் என்று கர்த்தர் கூறும் மூப்பர் ஸ்தானத்திற்கு நியமிப்பது என்பது தவறுதானே?

பதில் - இக்கேள்வியைக் கருத்தில் எடுத்துக்கொள்ளும்போது, நாம் அப்போஸ்தலருடைய வார்த்தைகளையும், கொடுக்கப்பட்டுள்ள வேதாகம உதாரணத்தையும் நினைவில்கொள்ள வேண்டும். பரிசுத்தவானாகிய ஸ்தேவானின் சம்பவம் உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கின்றதா? அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் புஸ்தகத்திலுள்ள பதிவின்படி அவர் சபையில் உதவிக்காரராகத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டார். மேலும் பரிசுத்தவானாகிய ஸ்தேவானுக்குப் பிரசங்கம் பண்ணுவதற்கான நல்லதொரு வாய்ப்புக் கிடைத்தது. வாய்ப்புக் கிடைத்தபோது அவர்: 'சகோதரரே, நான் மூப்பனாகத் தெரிவு செய்யப்படவில்லை, அதனால் என்னால் உங்களுக்குப் பதில் தெரிவிக்க முடியாது' என்று கூறவில்லை. மாறாக அவர் நேரே சென்று பிரசங்கம் பண்ணினார் மற்றும் கர்த்தரும் அவரை அதிகளவில் ஆசீர்வதித்தார்; அவருக்கு நல்ல வாய்ப்புகள் கிடைத்தது மற்றும் பிற்பாடு கல்லெறிந்து கொல்லப்பட்டார். இன்னுமாக இவர் தனது கர்த்தருக்கு அடுத்தபடியாக, முதலில் இரத்தசாட்சியாக மரித்து, கிறிஸ்தவன் என்ற நற்சான்றும் வாங்கினார். அப்போஸ்தலர் கூறுகின்ற காரியங்களை நாம் மீண்டும் நினைவில்கொள்வோமாக - அவர் கூறின வார்த்தைகளில் கொஞ்சத்தை நான் இங்குக் குறிப்பிடுகின்றேன் - யாரொருவர் உதவிக்காரராக இருந்து, தனக்கான ஸ்தானத்தின்படி ஊழியம் புரிந்து, தன்னுடைய ஊழியத்தில் தாழ்மை காட்டுகின்றாரோ, அவர் தனக்கு நல்ல நிலையைப் பெறுவார் என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகின்றார் (1 தீமோத்தேயு 3:13). அதாவது

சுயாதீனம், சிலாக்கியம் மற்றும் வாய்ப்பாகிய நல்ல நிலையைப் பெறுவார்கள். வேறு வார்த்தைகளில் சொல்ல வேண்டுமெனில் யார் மூப்பர்களாக ஊழியம் புரியலாம் என்பதற்கு வாக்கு (vote) செலுத்தும்போது, சபையார் தாங்கள் முந்தின முறை உதவிக்காரர்களாகத் தேர்ந்தெடுத்தவர்களையும், அந்த உதவிக்காரர்கள் எவ்வளவு கவனமாய் இருந்தார்கள் என்பதையும் மற்றும் அந்த உதவிக்காரர்கள் எவ்வளவு உண்மையுடன் இருந்தார்கள் என்பதையும் கவனித்தவர்களாய் இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் இவர்கள் உதவிக்காரர்கள் என்ற விதத்தில், temporal/ஆவிக்குரியதல்லாத சில வேலைகளைச் செய்வதிலேயே ஒருவேளை உண்மையற்றவர்களாக இருப்பார்களானால், இவர்கள் மூப்பர்களுக்குரிய ஊழியங்களில் உண்மையுடன் இருப்பார்களென்று எவ்விதத்திலும் எதிர்பார்க்க முடியாது. இவ்விதமாக இந்த உதவிக்காரர்கள் தங்களுடைய உதவிக்காரருக்குரிய ஸ்தானத்தில் உண்மையாய் இருந்ததினிமித்தம் சபையில் கனமும், முன்னுரிமையுமாகிய நல்ல நிலையைத் தங்களுக்கென்று பெற்றுக்கொள்வார்கள் என்பதே அப்போஸ்தலனுடைய கருத்தாகும். என்னுடைய கருத்து என்னவெனில், ஆதிசபையில் உதவிக்காரர்கள் எனும் வகுப்பார் படிப்படியாக மூப்பர் ஸ்தானத்திற்கும் மற்றும் சத்தியத்திற்கு மிக முக்கியமான ஊழியம் புரியும் ஸ்தானத்திற்கும் முன்னேறுவதற்கு ஏதுவாக ஒழுங்குப்படுத்தப்பட்டிருந்தார்கள். ஆகவே உதவிக்காரர்கள் ஆரம்பத்தில் சில விதமான வேலைகளுக்கென்று தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள். ஆனால் இவர்கள் தேவைப்படும் சமயங்களில் பயன்படுத்தப்படுபவர்களாக வைக்கப்பட்டிருப்பார்கள். ஆகையால் ஏதேனும் வேலை புரிவதற்கு ஒரு மூப்பர் இல்லாமல் இருந்தாரானால், committee/மூப்பர் குழுவினர் உதவிக்காரர்களைப்பற்றி: 'இன்றைய இரவிலுள்ள கூட்டத்தில் இந்தச் சகோதரனை நாம் பயன்படுத்திப் பார்ப்போமா?' என்றும், வேறொரு தருணத்தில் இதே committee/குழுவினர்: 'இன்றைய இரவில் நடக்கும் கூட்டத்திற்கு நாம் அந்த இன்னொரு உதவிக்காரரைப் பயன்படுத்திப் பார்க்கலாமா? இன்றைய இரவு கூட்டத்தில் நமக்கு ஒருவர் அவசியம், இவருக்கு வாய்ப்புக் கொடுத்துப் பார்க்கலாம்' என்பார்கள். இவ்விதமாக உதவிக்காரர்களின் ஆற்றலைக் காணத்தக்கதாக அவர்களைப் பயன்படுத்திப் பார்த்து அறிந்துகொள்வார்கள். இல்லையேல், உதவிக்காரர்கள் வளர்வதற்கோ அல்லது சபைக்கான ஊழியம் தொடர்புடைய விஷயத்தில் தங்களுடைய திறமை என்னவென்பதை வெளிக்காட்டுவதற்கோ வாய்ப்புகள் இல்லாமல் இருப்பார்கள். இக்கருத்துக்கு எதிரான ஒன்றும் வேதாகம ஆராய்ச்சிப் பாடங்களில் (volumes) எழுதப்படவில்லை. ஏனெனில் இக்கருத்தையே நாம்

எப்போதும் கூறிவருகின்றோம். மேலும் இக்கருத்து வேதவாக்கியங்களின் அடிப்படையிலானது என்றும் நாம் நம்புகின்றோம்; இதுபுருக்கிளினிலும், மற்ற இடங்களிலும் செயல்படுத்தப்பட்டும் வருகின்றது.

சகோதரன் கேள்வியில் என்ன கேட்க வருகின்றார் என்பதை என்னால் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. எனினும் என்னுடைய பதில் பின்வருமாறு உள்ளது. ஒருவேளை சபையார் தங்களுக்கு நான்கு அல்லது ஐந்து மூப்பர்களைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்க, அந்த நான்கு அல்லது ஐந்து மூப்பர்கள் ஊழியத்திற்கு வந்த பிற்பாடு, உதவிக்காரர்களில் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து, அந்த உதவிக்காரரை மூப்பராக்குவது என்பது, சரியான காரியமாக இருக்கும் என்று நான் எண்ணுவதில்லை. இப்படிச் செய்வது அவர்களுக்கடுத்த அதிகாரம் இல்லை என்று எண்ணுகின்றேன். ஒருவேளை சபையார் அந்த உதவிக்காரர் சகோதரனை மூப்பராகவும், முறையான ஊழியனாகவும் இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புவார்களானால், அவரை நியமிப்பது அவர்களுடைய பொறுப்பாய் இருக்கும். ஒருவேளை மூப்பர்கள் தங்களுக்குள் போதுமானவர்கள் இல்லையென்று எண்ணினால், அவர்கள் சபையார் கூடிவரும் ஒரு நாளில் இன்னொரு மூப்பர் தேவையாக இருப்பதினால், இன்னொரு மூப்பரைக் கூடுதலாகத் தேர்ந்தெடுப்பதில் சபையார் பிரியம் கொள்வார்களா எனக் கேட்கலாம். ஆனால் ஒருவேளை தேவைத் தற்காலிகமான தேவையாகதான் இருக்கும் பட்சத்தில், தற்காலிகமான அத்தேவைகளைப் பூர்த்திச் செய்வதற்கு ஏதாவது சில திறமைகளை வெளிப்படுத்தும் உதவிக்காரர்களை அவ்வப்போது மாத்திரமே இந்த மூப்பர்கள் தெரிவுசெய்ய சபையார் விரும்புகின்றார்கள் எனில், இது சரியான காரியமாக இருக்கும் என்று நான் எண்ணுவேன். ஆனால் சபையார் ஓர் உதவிக்காரனை மூப்பராகத் தெரிந்தெடுக்காதபட்சத்தில், அவரை மூப்பராக நியமிப்பது சரியான காரியமாக இராது.

(Q244:1) தேர்ந்தெடுத்தல் - மீண்டும் வாக்கு (vote) செலுத்துதல்

கேள்வி (அவையோரிடமிருந்து எழும்பினது) (1911)-1- ஒரு சகோதரன் எழுபத்தைந்து சதவிகிதமாக வாக்குகளுக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று வாக்குகள் (எழுவந்) குறைவாகப் பெற்றிருப்பாரானால், அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படத்தக்கதாகப் போதுமான அளவு வாக்குகள் பெற்றுக்கொள்ளும்படிக்கு, இரண்டாம் விசை அவர் சார்பாக வாக்கெடுப்பது ஞானமான காரியமாக இருக்குமா?

பதில் - இதைச் சபையார் ஏகமனதுடன் செய்தால் கூட இதற்கு நாம் மறுப்புத் தெரிவிப்பதில்லை. காரியம் நடந்தால்போதும் என்று நாம் எண்ணாமல், சபையாரின் கருத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதும், சபையாருடைய விருப்பத்தைப் பூர்த்திச் செய்ய வேண்டும் என்பதும்தான் நமக்கு வேண்டிய காரியமாகும். பிணக்கு உண்டுபண்ணுவதற்கு மாத்திரமே ஏதுவான எவ்விஷயமும் கூடுமானமட்டும் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். ஒருவேளை ஒரு சபையார் தங்களுடைய தேர்ந்தெடுத்தலில் எழுபத்தைந்து சதவிகிதமான விதியை நியமித்தார்களானால், இதே சதவிகிதமான விதிதான் அடுத்த தேர்ந்தெடுத்தலுக்கும் காணப்பட வேண்டுமென்ற கட்டாயமில்லை. மாறாக, அவ்விதி அந்த ஒருமுறைக்கு மாத்திரமே கட்டளையாக இருக்கும். ஒருவேளை அடுத்த தேர்தலிலும் சபையார் அதே எழுபத்தைந்து சதவிகிதம் விதியைத் தெரிந்துகொண்டார்களானால், இன்னுமாக ஒருவர் இந்தச் சதவிகிதமான விதிக்குக் கொஞ்சம் கிட்ட எட்டியும் முழுமைக்கு வரவில்லையெனில், அவர் அடைந்த வாக்கு சதவிகிதத்தைக் கருத்தில் எடுத்துக்கொண்டு மீண்டும் வாக்கெடுங்கள். மேலும் பின்னர் நியமிக்கப்பட்ட சதவிகிதம் விதி அளவைக் காட்டிலும் அவருக்கு வாக்குகள் அதிகம் கிடைத்திருக்குமாயின், சபையாரின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப சபையார் காரியங்களை முடிவு செய்ய முழு அதிகாரம் உடையவர்களாய் இருக்கின்றார்கள்.

(Q245:1) தேர்ந்தெடுத்தல் - (ஏகமன நியதி) ஜூரி விதி.

கேள்வி (1911)-1- வேதாகம பாடங்களினுடைய ஆறாம் தொகுதியில், சபையில் மூப்பர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் விஷயத்திற்குப் பெரும்பான்மையானது போதுமாயிராது, மாறாக (ஏகமன நியதி/ Jury rule) ஜூரி விதி நிலவ வேண்டுமென்று நாம் வாசிக்கின்றோம். அப்படியானால், அதுவே உதவிக்காரர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகையிலும் பின்பற்றப்பட வேண்டிய ஞானமான வழிமுறையாய் இருக்கும்ல்லவா? மூப்பர்கள் மற்றும் உதவிக்காரர்கள் இருவரின் தேர்ந்தெடுத்தலில் ஒரே ஒழுங்குமுறை நிலவ வேண்டுமென நாம் தொகுதியில்/ volume வாசிக்கின்றோமே.

பதில் - இந்தக் காரியத்தில், சட்டம் ஒன்றை முன்வைத்திட நாம் நாடுகிறதில் சட்டம் ஒன்றினை இயற்ற நமக்கு உரிமை இல்லை சபைக்கு ஞானமான வழிமுறையாகக் காணப்படும் என்று நாம் நம்புகிறவற்றை நாம் யோசனையாக வழங்க மாத்திரமே செய்கின்றோம். உதாரணத்திற்கு ஒரு சபையில், (bare majority) குறைந்தளவு எண்ணிக்கையில் வித்தியாசத்தில் பெரும்பான்மையினராகினவர்கள், காரியங்களை நிர்ணயிக்க அனுமதிக்கப்படுவார்களாகில், மிகப்பெரிய எண்ணிக்கையிலுள்ள, அதாவது பெரும்பான்மையினரைப் போன்று கிட்டத்தட்ட எண்ணிக்கையில் பெரியதாகக் காணப்படும் சிறுபான்மையினர் முழுக்க அதிருப்திக்குள்ளாவார்கள்; மற்றும் ஒரு எண்ணிக்கையில் பெரும்பான்மையினராகினவர்கள் அச்சபையை மிகவும் நியாயமற்ற விதத்தில் நடத்துபவர்களாய் இருப்பார்கள். ஆகையால் சபையார் தங்கள் வாக்குகளைச் சரிப்படுத்த முயற்சித்திட வேண்டும் மற்றும் கூடுமானால் சபையிலுள்ள அனைவரையும் பிரியப்படுத்தவும், திருப்திப்படுத்தவும் தக்கதாக மூப்பர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்பது எங்கள் யோசனையாக இருக்கின்றது. இப்படியாக முடிந்தமட்டும் mere majority rule/வெறும் பெரும்பான்மை விதியானது புறக்கணிக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் முடிந்தமட்டும் (ஏகமன நியதியானது) ஜூரி விதியானது அடையப்பெறவேண்டும் - அது ஏகமன நியதியாக இருக்க வேண்டும் என்று நாம் சொல்லாமல், மாறாக முடிந்தமட்டும் சபையில் கருத்து வேறுபாடினமையானது அடையப்பெற வேண்டும் என்று சொல்லுகின்றோம். ஒரு சபையில் யார் உதவிக்காரராக அல்லது மூப்பராக இருக்க வேண்டும் என்பது தொடர்பான காரியத்தில், முழுச்சபையாரும் ஒன்றையே சிந்திக்கும் நிலையினை அடைவது எப்போதும் சாத்தியமல்ல ஆனால் என்ன விதி கைக்கொள்ளப்பட்டாலும், அது மூப்பர்கள் விஷயத்தில் கைக்கொள்ளப்படுவது

பொருத்தமாய் இருப்பதுபோன்று, உதவிக்காரர்கள் விஷயத்திலும்
கைக்கொள்ளப்படுவது பொருத்தமானதாகவே இருக்கும். எந்த ஓர்
ஊழியத்திற்கும், யார் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலும், சபையாருக்கு
ஊழியக்காரர்களாய்க் காணப்படப்போகிறவர்களிடத்தில், சபையார்
அனைவரையும் திருப்தியும், பிரியமும் கொண்ட நிலையில் பெற்றிருக்க
நாடும்படியாக, கொள்கைகள் சம்பந்தப்படாதவைகளில் சபையார்
ஒருவருக்கொருவர் சிறு சிறு காரியங்களில் முடிந்தமட்டும்
விட்டுக்கொடுக்கத்தக்கதாகப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

(Q245:2) தேர்ந்தெடுத்தல் - வர இயலாதிருக்கும் அங்கத்தினர்கள் கடிதம் மூலம் வாக்குப்பதிவு செய்தல்.

கேள்வி (1912)-2- இரண்டு ஞாயிற்றுக்கிழமைகளுக்கு முன்னரே தேர்தலுக்கான முன்மொழிதல் இடம்பெற்றிருக்க, கைகளை நீட்டுவதன் மூலம் மூப்பர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் போது, வகுப்பின் இரண்டு (அ) மூன்று அங்கங்கள், நேரில் வரஇயலாதிருக்கும் தருவாயில், தங்கள் வாக்குப்பதிவை கூட்டத்தலைவருக்குக் கடிதத்தின் மூலம் அனுப்புவது அனுமதிக்கத்தகுந்ததா?

பதில் - இதில் மறுப்புக்கிடமானது ஒன்றுமே இல்லை. அரசியலில் ஒரு கட்சி, மற்றக் கட்சிக்கு எதிராக சூழலைச் சாதகமாக்கிக் கொள்ளுகிற கட்சி மனப்பான்மை காணப்படுகிறது. எனினும், இது உங்களிடத்தில் இருக்கலாகாது. மூப்பருக்கான தேர்ந்தெடுத்தலுக்கென்று நீங்கள் ஒன்றுகூடும்போது, ஒவ்வொரு சகோதரன் மற்றும் சகோதரியும் தனது கருத்தைத் வெளிப்படுத்தக்கூடிய முழுமையான வாய்ப்பைப் பெறவேண்டும் என்று நீங்கள் எண்ணிட வேண்டும். இப்படி விரும்புவது மாத்திரமல்லாமல், ஒவ்வொருவரும் தங்கள் கருத்தினைத் வெளிப்படுத்திட வேண்டும் என்று நீங்கள் காணப்பட வேண்டும். நமக்கு அவர்களுடைய சொந்தக் கருத்து மட்டுமே அவசியமானது அல்ல, மாறாக சபைக்கான தேவனுடைய சித்தம் இன்னது என்பதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். இவ்விஷயத்தில், தேவனுடைய சித்தமாக இருக்குமென நாம் நினைப்பது எதுவோ அதை நாம் அனைவரும் வெளிப்படுத்துவோமாக. வரஇயலாதிருப்பவர்கள், கூட்டத்தின் கூட்டத்தலைவரிடத்தில் தங்களின் வாக்குப்பதிவை அனுப்பிவைப்பதற்கு எந்தத் தடையும் இருப்பதாக நான் காணவில்லை. நீங்கள் வந்திருப்பீர்களேயானால், நீங்கள் எண்ணியிருப்பவருக்கு உங்கள் வாக்குப்பதிவைக்கொடுக்கலாம். ஆனால் உங்களுக்காக வேறொரு சகோதரன் அல்லது சகோதரி பதிலாளாக இருந்து, தாங்கள் சிறந்தவர்கள் என்று கருதக்கூடியவர்களுக்கு வாக்களிப்பதற்குரிய உரிமை கொடுக்கப்படலாகாது. இவ்விஷயத்தில், அதுவே என் கருத்தாகும்.

(Q246:1) தேர்ந்தெடுத்தல் - ஆங்கில மொழிக் கூடுகைகளுக்காக வெளிநாட்டுச் சகோதரர்கள்.

கேள்வி (1913)-1- குறைவுகளோடு ஆங்கில மொழியைப் பேசுகின்றதான ஜெர்மனிய அல்லது ஸ்வீடிஷ் மொழி பேசும் வெளிநாட்டுச் சகோதரனைப் பொதுப்பேச்சாளராகத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு நீங்கள் பரிந்துரைப்பீர்களா?

பதில் - ஒருவேளை வகுப்பில் அந்த வெளிநாட்டு மொழி பேசுபவர்கள் போதுமான எண்ணிக்கையில் இருப்பார்களானால், அத்தகைய ஒரு பேச்சாளர் விரும்பப்படத்தக்கவராக இருப்பார் மற்றும் அவரைத் தேர்ந்தெடுப்பது முறையாய் இருக்குமென நான் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றேன். உதாரணத்திற்கு, புருக்கிளின் சபையாரில் பிரெஞ்சு மொழியில் வகுப்பினை நடத்திடுவதற்கு நன்கு தகுதிவாய்ந்த பிரஞ்சு சகோதரன் ஒருவரை நாங்கள் பெற்றிருக்கின்றோம். இத்தாலிய மொழியில் வகுப்பினை நடத்திடுவதற்கு நன்கு தகுதிவாய்ந்த இத்தாலிய சகோதரன் ஒருவரை நாங்கள் பெற்றிருக்கின்றோம். ஸ்வீடிஷ் சகோதரன் ஒருவரையும் நாங்கள் பெற்றிருக்கின்றோம். வகுப்பிலுள்ள நண்பர்கள் ஆங்கிலம் புரிந்துகொள்ள முடியாதவர்கள் என்றல்ல, மாறாக இவர்கள் தங்கள் மொழியினைக் கொஞ்சம் விரும்புவதினால், இவர்களது சொந்த மொழியினை நன்கு தெரிந்த ஒருவரைப் பெற்றிருக்க விரும்புகின்றனர். இது மிகவும் சரியே என்று நாம் எண்ணுகின்றோம். இப்படியாகவே ஐரோப்பிய இனமில்லாத சகோதரர்கள் விஷயத்திலும் காணப்படுகின்றது; நாங்கள் வெவ்வேறு தேச வகுப்புகளைப் பெற்றிருக்கின்றோம். சபையார் மத்தியில் எத்தனை வெவ்வேறு இன வகைகளைப் பெற்றிருக்கின்றார்கள் என்பது கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

(Q246:2) தேர்ந்தெடுத்தல் - தகுதியற்றவர்கள் தொடர்பாக.

கேள்வி (1913)-2- ஓர் இடத்தில் மூப்பருக்கான தகுதிகளைப் பூர்த்திச் செய்திடுவதற்குத் தகுதிவாய்ந்தவர்கள் இல்லாததாகத் தோன்றுகையில், மூப்பர்களைத் தேர்ந்தெடுக்காமல் இருப்பதற்கும் மற்றும் பாஸ்டர் ரசல் அவர்களை மூப்பராகத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கும் நீங்கள் பரிந்துரைப்பீர்களா?

பதில் - இம்மாதிரியான கேள்விகள் விவாதிக்கப்படுகையில் கவனமாகக் கையாளப்பட வேண்டியவைகளாக இருக்கின்றன மற்றும் எதை அறிவுறுத்துவது சிறந்ததாயிருக்குமென அறிந்துகொள்வதற்கும் கடினமாய்க் காணப்படுகின்றது. நண்பர்களே கூடுமானமட்டும் ஞானத்தோடும், விவேகத்தோடும் நடந்துகொள்ளுங்கள் என்பதே என் பொதுவான பரிந்துரையாய் இருக்கின்றது. இம்மாதிரியான விஷயங்களில் கர்த்தருடைய சித்தத்தைக் குறித்துக் கர்த்தருடைய ஜனங்கள் முழுமையாய் உணர்ந்துகொள்ளாததே, ஒரு பிரச்சனையாகக் காணப்பட்டு வந்தது மற்றும் அநேகமாக இன்னமும் காணப்பட்டு வருகின்றது. தீமோத்தேயு மற்றும் தீத்துவுக்கு எழுதுகையில் அப்போஸ்தலன் ஒரு மூப்பனுக்கான தகுதிகளை முன்வைக்கையில், அவர் திட்டவட்டமான விதிகளை முன்வைத்திடுவதாகவும் மற்றும் அந்த நிபந்தனைகள் அனைத்திலும் ஒவ்வொரு மூப்பனும் மிக உயர்ந்த நிலையில் காணப்பட வேண்டும் என்பதாகவும் கர்த்தருடைய ஜனங்கள் எண்ணம் கொண்டிருக்கின்றனர். இப்படியான நிலையில் காணப்படுபவர் பூரணமான மனுஷனாக, மிகவும் நல்லதொரு மூப்பராகக் காணப்படுவார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இப்படியாகவே - அதாவது அப்போஸ்தலன் அங்கு எழுதியுள்ளவைகள் யாவற்றின் நிலையினை மற்றக் கிறிஸ்தவர்களும் அடைவார்களானால், இந்தக் கிறிஸ்தவர்கள் யாவரும் கூட இப்படியாகவே காணப்படுவார்கள். அப்போஸ்தலன் உண்மையில் தன்னுடைய வார்த்தைகளானது, நேரடியான விதத்தில் அப்படியே புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும் என்று எழுதவில்லையெனில், பின் ஏன் அவர் இப்படித் திட்டவட்டமான வார்த்தைகளைப் பேசியுள்ளார் என்று நீங்கள் கேட்கலாம்? சபை யாவரிடமும் இயேசு வேறொரு தருணத்தில், 'பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாவைப் போன்று நீங்களும் இருக்கக்கடவீர்கள்' என்று கூறின விதத்தைப்போலவே அப்போஸ்தலனும் காரியத்தினை முன்வைக்கின்றார் என்று நாம் பதிலளிக்கின்றோம். நீங்கள் உங்கள் பிதாவைப்போன்று இருக்கின்றீர்களா என்று நான் கேட்டால்? 'நான் முயற்சித்துக்கொண்டிருக்கின்றேன்' என்று

நீங்கள் சொல்லுவீர்கள். என் அன்பு சகோதரனே நீங்கள் சொல்வது சரிதான். சரி உங்கள் பிதாவைப்போன்று இருக்கின்றீர்களா என்று நான் கேட்டால்? சில விதங்களில் நீங்கள் இருக்கின்றீர்கள் - அதாவது உங்கள் மனதில் நீங்கள் இருக்கின்றீர்கள் என்று சொல்லுவீர்கள். சரி வார்த்தைகள் மற்றும் கிரியைகள் மற்றும் சிந்தனைகள் யாவற்றிலும் நீங்கள் இருக்கின்றீர்களா என்று நான் கேட்டால்? இல்லை நான் பிதாவைப் போன்று அனைத்திலும் இருக்கிறதில்லை ஆனால் தேவனுக்கு ஒத்த குணலட்சணத்தை அதிகமதிகமாய் அடைந்திட நான் முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன் என்று சொல்லுவீர்கள். நல்லது. இதுபோலத்தான் அப்போஸ்தலன் இங்கு ஒரு மூப்பருக்கான தராதரத்தினை/அளவுகோலினை சபைக்கு முன்வைக்கின்றார்; அதாவது ஒரு மூப்பர் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்று சபைக்கு முன்வைக்கின்றார். நீங்கள் மூப்பர்களைக்குறித்துச் சிந்திக்கையில், அதைப் பாருங்கள் மற்றும் சகோதரரை நீங்கள் மதிப்பிடுகையில் அதை மனதில் கொண்டிருங்கள் மற்றும் இந்தத் தகுதிகளைக் கொஞ்சம் கொண்டிராதவர்கள், பொருத்தமானவர்களாய் இருக்கமாட்டார்கள் மற்றும் உங்களால் முடிந்தவரைத் தகுதியானவரைத் தேர்ந்தெடுங்கள். பூரணமான மூப்பர்கள் கிடைக்கும் வரைக் காத்திருப்போமானால், நாம் எந்த மூப்பர்களையும் ஒருபோதும் பெற்றுக்கொள்ள மாட்டோம். ஆகையால் சகோதரர் ரசலும் சரி, வேறு எந்த நபரும் சரி பரிபூரண மூப்பராய் இருந்திடமுடியாது என்று நான் சொல்லுவேன். ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரையிலும் மூப்பராக எவரையும் தேர்ந்தெடுக்காமல் இருப்பது நலமாயிருக்கும் எனும் நிலைமையுள்ள சந்தர்ப்பங்களும் காணப்படக்கூடும் என்று நான் நம்புகின்றேன். அப்படியான சந்தர்ப்பங்கள் இருக்கின்றன, ஆனால் மிகவும் அரிதாகவே இருக்கின்றன. அப்படித்தான் என்று நான் நம்புகின்றேன். இது அறிவுரை கூறுவதற்கு மிகக் கடினமான சந்தர்ப்பங்களாய் இருப்பவைகளில் ஒன்றாய் இருக்கின்றது. இவ்விஷயத்தில் அநேகக் காரியங்கள் சம்பந்தப்பட்டுள்ளது மற்றும் ஒவ்வொரு சிறு சபையாரும், சபையாரிலுள்ள ஒவ்வொரு அங்கத்தினனும், முடிந்தமட்டும் ஞானமாயும், முடிந்தமட்டும் முன்யோசனையோடும், ஜாக்கிரதையோடும், முடிந்தமட்டும் தேவனுக்கும், அவரது நீதியின் கொள்கைகளுக்கு நேர்மையாயும் காணப்பட்டு, தெய்வீக வழிநடத்துதலின்படி செய்திடுவதற்கு ஜெபத்தோடு நாடுவார்களாக. ஒருவேளை முழுச்சபையாரும் அல்லது சபையாரில் பெரும்பான்மையினர், ஒரு குறிப்பிட்ட நடவடிக்கையினைத் தீர்மானித்திடுவார்களானால், சபையார் வாக்குகள் செலுத்திட்டாலும், உங்கள் சித்தமே செய்யப்பட வேண்டும் என்று எண்ணாதீர்கள்; மாறாக பின்வருமாறு கூறிடுங்கள்: 'சரி, பரவாயில்லை

சபையார் வாக்குகள் அளித்துள்ளனர் மற்றும் நியாயமாய்க் காரியம் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது; நான் என் கருத்தைச் சொல்லியுள்ளேன் மற்றும் நான் சிந்திப்பதுபோன்று, அவர்கள் சிந்திக்கவில்லை மற்றும் சபையாரை நான் வற்புறுத்திடக்கூடாது; நான் சிறுபான்மையாய் இருப்பவர்களில் ஒருவனாய் இருக்கின்றேன் மற்றும் சபையார் மத்தியிலுள்ள மற்றவர்களுக்கு நான் பணிந்திடுவேன் மற்றும் நான் அவர்களோடுகூட ஒத்துழைப்பேன் மற்றும் நான் சொன்ன வழிதான் சரியான வழி என்றும், ஒருவேளை சபையார் என் வழியில் வரவில்லையெனில் காரியங்கள் அனைத்தும் தவறாகிவிடும் என்றும் காண்பிப்பதற்கென, அவர்களுக்கு எதிராய் நான் காரியங்களைச் செய்திடமாட்டேன். இல்லை, நான் தேவனுக்கு இசைவாய்க் காணப்பட வேண்டும் மற்றும் சபையாரால் எது தீர்மானிக்கப்படுகின்றதோ, அதற்கு என்னுடைய பங்கினைச் சிறந்த விதத்தில் நான் செய்திட வேண்டும்; சமாதானமும், நீதியும் நிலவும்படி அனுமதிக்கத்தக்கதாகவும் மற்றும் சத்தியத்தின் காரணங்களை முன்னேற்றத்தக்கதாகவும் மற்றும் சமாதானம் பண்ணுகிறவராகிடத்தக்கதாகவும் என்னால் இயன்ற மட்டும் சிறப்பாய் இப்பொழுது ஒத்துழைத்திடுவேன்" என்பதாகும். இதை மறந்துவிட வேண்டாம். தேவனுடைய ஜனங்கள் யாவரும், 'சமாதானம் பண்ணுகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள்; அவர்கள் தேவனுடைய புத்திரர் என்னப்படுவார்கள்' என்று இயேசு கூறியதைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஜெயங்கொள்பவர்களாகிடுவதற்கு, எதிர்த்துப்போராடும் மனப்பான்மையினைக் கர்த்தருடைய ஜனங்கள் யாவரும் ஓரளவுக்குப் பெற்றிருப்பது அவசியம் என்பதை நினைவில் கொள்வோமாக் இதைக் கொஞ்சமேனும் பெற்றிருக்கவில்லையெனில், உங்களால் ஜெயங்கொண்டவராகிட முடியாது. உலகத்தினை ஜெயங்கொள்வதற்குப் போதுமான அளவுக்கு நீங்கள் எதிர்த்துப் போராடுகிறவராயும் மற்றும் சகோதரரோடு சண்டைப்பண்ணாமல் இருப்பதற்குப் போதுமான அளவுக்கு நீங்கள் சமாதானம் பண்ணுகிறவராயும் இருத்தல் வேண்டும். சகோதரரோடு போராடிக்கொண்டிராதீர்கள்; மாறாக உங்களால் முடிகிற அளவுக்குப் பரிவாயும், அனுதாபம் உடையவர்களாயும், உதவிகரமாயும் இருங்கள்.

(Q247:1) தேர்ந்தெடுத்தல் - யார் வாக்களிக்கலாம்?

கேள்வி (1913-Z)-1- சபையில் வாக்களிக்க யார் உரிமை பெற்றுள்ளனர்?

பதில் - முழு அர்ப்பணம் பண்ணியுள்ளதாக அறிக்கைப்பண்ணி மற்றும் அதை வெளிப்படையான அடையாளமாகிய - தண்ணீரில் மூழ்குதல் மூலம் வெளிப்படுத்தியவர்கள் தவிர வேறு யாரும் வாக்களிக்கக்கூடாது என்பதை எப்பொழுதும் கருத்தில்கொள்ள வேண்டும். இப்படிப்பட்ட அர்ப்பணிப்பை அடையாளத்தில் காட்டாதவர்கள் சகோதரர்கள் அல்ல என்று தள்ளிவிடாமல், மாறாக சபைக்கு ஊழியஞ்செய்ய தகுதியானவர்கள் யார் என்பது பற்றிக் கருத்துத் தெரிவிக்கப் போதிய வளர்ச்சியற்றவர்கள் என்றும், சபையின் ஊழியக்காரர்களாக ஆகுவதற்குத் தகுதி பெறாதவர்கள் என்றும் கருதப்பட வேண்டும்.

(Q247:2) தேர்ந்தெடுத்தல் - மூப்பர்கள் மற்றும் உதவிக்காரர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல்.

கேள்வி (1913 - Z.5336)-2- குறைந்தளவு எண்ணிக்கையில் (bare majority) பெரும்பான்மை என்பது தேர்தலின் விதியாக இருக்கமுடியுமா?

பதில் - சபையாருக்கான ஊழியக்காரர்களாகிய - மூப்பர்களையும், உதவிக்காரர்களையும் தேர்ந்தெடுத்தல் குறித்து ஆறாம் தொகுதியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதான யோசனைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதில் சகோதரர்களில் சிலர் சிரமப்படுவதை நமக்கு வந்திட்டதான அநேகம் கேள்விகளானது சுட்டிக்காட்டுகின்றதாய் இருக்கின்றது.

தேர்ந்தெடுத்தல் காரியத்தில் மாற்ற முடியாத நிலையான விதிகளை/நியமங்களைக் கொடுத்திட வேண்டும் என்ற எண்ணம் எங்களுக்கு இல்லை. வேதாகமம் அப்படியாக எதையும் கொடுக்கவில்லை மற்றும் அப்படியாக நியமங்களை ஏற்படுத்திடுவதற்கு எவருக்கும் உரிமையும் இல்லை. கூடுமானமட்டும் தேர்ந்தெடுத்தலானது ஏகமனதுடன் காணப்பட வேண்டும் என்பதும், ஒரு சகோதரனுக்குச் சபையாரில் 75 அல்லது இதற்கும் அதிகமான சதவீதமானவர்கள் ஆதரவு கொடுக்காத பட்சத்தில், அந்த ஊழியத்தினை - பணியினை அவர் ஏற்றுக்கொள்வது ஞானமற்றதாய் இருக்கும் என்பதும் தான் எங்களுடைய கருத்தாய் இருந்தது. இதினிமித்தம் 25 அல்லது 30 சதவீதமானவர்களாய்க் காணப்படும் சிறுபான்மையானவர்கள், சபையாருக்குத் தடங்கல் செய்யவும் மற்றும் தேர்ந்தெடுத்தலைத் தடைப்பண்ணவும் தைரியமூட்டப்பட வேண்டும் என்ற அர்த்தத்தில் நாங்கள் சொல்கின்றோம் என்றாகாது.

சரியாகச் சொல்ல வேண்டுமெனில் அன்பானது, மற்றவர்களின் உணர்வுகளையும் கருத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று வலியுறுத்தும் தருணங்களைத் தவிர மற்றபடி சபையில் - ஒரு வாக்கில் (vote) பெரும்பான்மையானவர்களாய்க் காணப்படுபவர்களே எந்தக் காரியத்தையும் தீர்மானிக்கின்றவர்களாய் இருப்பார்கள். உதாரணத்திற்கு நூறு பேரைக் கொண்ட ஒரு சபையில் 51-பேர்கள், சபையின் ஊழியக்காரர்களாய் யார் இருக்க வேண்டும் என்பது தொடர்பான காரியத்தில், தீர்மானிப்பதற்கு உரிமை பெற்றவர்களாய் இருக்கின்றனர் மற்றும் மீதமான 49 பேரும் தாங்கள் சிறுபான்மையானவர்களாய் மாத்திரம் இருக்கின்றார்கள் என்பதை உணர்ந்து

மிகவும் அமைதலுடன், ஆட்சேபணையின்றி ஒத்துக்கொண்டு, பெரும்பான்மையானவர்களின் விருப்பத்திற்கு ஆதரவு வழங்கிட உண்மையாய் நாடிட வேண்டும்.

அன்பின் ஆவியும், சபையார் யாவருடைய சிறந்த நலனுக்கடுத்தக் காரியங்களும் மாத்திரந்தான் 51 சதவீதத்திற்கு அதிகமானதை யோசனையாகத் தெரிவிக்கின்றதாய் இருக்கும். அன்பானது ஏகமனதான வாக்கினைச் செலுத்திட நாடிட வேண்டும். ஆனால் இது எப்படி அடையப் பெறலாம்? நாங்கள் ஒரு யோசனையை முன்வைக்கின்றோம்:

ஒருவேளை ஒரு சபையில் நூறு பேர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்றும், ஊழியத்திற்கு ஆறு மூப்பர்கள் தேவைப்படுவதாகக் கருதுகின்றார்கள் என்றும் வைத்துக்கொள்ளலாம். A, B, C, D, E, F - ஆகியோர் ஏறக்குறைய திறமையுடைய சகோதரர்களாய் அங்குக் காணப்பட்டு, முன்மொழியப்பட்டிருக்கின்றார்கள். A - அவர்களுக்கு 100-வாக்குகளும்; B - அவர்களுக்கு 90- வாக்குகளும்; C - அவர்களுக்கு 80-வாக்குகளும்; D - அவர்களுக்கு 70-வாக்குகளும்; E - அவர்களுக்கு 60-வாக்குகளும்; F - அவர்களுக்கு 50-வாக்குகளும் கிடைத்துள்ளது. சிறந்தவர்கள் என்ற அடிப்படையிலான வாக்குகளின்படி தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமானால், 90 சதவீதம் எனும் அடிப்படையில், இருவர் மாத்திரமே தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடும்; ஆனால் ஒருவேளை அந்த ஆறுபேரும் சபையார் பெற்றிருப்பதான நல்ல பாத்திரங்களெனச் சராசரியாகச் சபையாரின் மதிப்பீட்டில் காணப்படும் பட்சத்தில் மற்றும் அவர்களது நல்லொழுக்கக் குணலட்சணத்தில் குறைவற்றவர்களாக அறியப்பட்டிருக்கும் பட்சத்தில், அவர்கள் ஆறு-பேருமே ஏகமனதுடன் தேர்ந்தெடுக்கப்படலாம் என்பது நம்முடைய யோசனையாய் இருக்கின்றது.

பரிசுத்த பவுலடிகளால் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதான தகுதிநிலையானது, அப்படியே கருத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று எண்ணுவது தவறாய் இருக்கும்; ஏனெனில் எவருமே இந்தத் தகுதி அனைத்திலும் முழுமையான நிலையில் காணப்படுவதில்லை. அப்போஸ்தலன் சிறந்த ஒரு மூப்பர் எப்படி இருப்பார் என்று தெரிவித்துள்ளார். கர்த்தருடைய சித்தத்தைக் குறித்துச் சிந்திக்கையில் வாக்களிப்பவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இந்த மாதிரியினை/கொள்கையினைத் தனது மனதிற்கு முன்பாகப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்; ஆனால் கடுமையான களங்கங்கள்/குறைபாடுகள் காணப்படும்

பட்சத்தில் தவிர, மற்றப்படி சபையார் மூப்பர் அற்றவர்களாகக் காணப்படக்கூடாது.

நமது கர்த்தர் இதுபோலவே - அடைய வேண்டிய ஒரு புரணமான நிலையினை, 'பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதா பூரண சற்குணராயிருக்கிறதுபோல, நீங்களும் பூரண சற்குணராயிருக்கக்கடவீர்கள்' என்று கூறினபோது, நமக்கு முன்வைத்தவரானார் (மத்தேயு 5:48). தேவன் பூரண சற்குணராயிருப்பது போன்று, யார் பூரண சற்குணராயிருக்கிறன்றனர்? 'நீதிமான் ஒருவனாகிலும் இல்லை' (உரோமர் 3:10). நாம் நம்மைக் குறைவான அளவுகோலுடன் ஒப்பிட்டு மதிப்பிடாமல், மாறாக பூரண அளவுகோலுடன் ஒப்பிட்டு மதிப்பிட வேண்டும் எனும் அர்த்தத்திலே ஆண்டவர் கூறியுள்ளார்; மேலும் இதன் மூலம் நாம் நம்முடைய சொந்த ஜீவியங்கள் மற்றும் குணலட்சணங்கள் தொடர்புடைய விஷயத்திலும், மூப்பர்களாகவும், மந்தைக்கு மாதிரிகளாகவும் இருக்கும்படிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர்கள் விஷயத்திலும் நாம் உயர்வான கொள்கைகளைக் கொண்டிருக்க நமக்கே உதவி புரிகின்றவர்களாய் இருப்போம்.

(Q248:1) தேர்ந்தெடுத்தல் - பதிலாள் மூலம் வாக்கு.

கேள்வி (1913)-1- சபையிலுள்ள அர்ப்பணிக்கப்பட்ட சகோதரன் ஒருவர், மூப்பர் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் கூட்டம் ஒன்றில், நோயுற்றிருப்பதன் காரணமாகக் கலந்துகொள்ள முடியாதபோது, மூப்பர் ஊழியத்திற்காக, தான் தேர்ந்தெடுப்பவரைக்குறித்துச் சபைக்கு எழுதிக்கொடுத்திடலாமா? அல்லது பதிலாள் வாயிலாக வாக்குச் செலுத்திடலாமா?

பதில் - ஒருவன் இதைச் செய்யலாம் என்று கூறும் எதுவும் வேதாகமத்தில் இல்லை மற்றும் ஒருவன் இதைச் செய்ய இயலாது என்று கூறும் எதுவும் வேதாகமத்தில் இல்லை. நீங்கள் என்ன செய்யப்போகின்றீர்கள்? அதைச் சபையாரிடம் விட்டுவிடுங்கள். சபையார் முடிவெடுக்கட்டும்.

(Q249:1) தேர்ந்தெடுத்தல் - தேர்ந்தெடுத்தலுக்கான சதவீதம்.

கேள்வி (1913)-1- சபையின் தேர்ந்தெடுத்தல் விஷயத்தில், தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு எதிர்ப்பார்க்கப்படுகின்றதான வாக்குச் சதவீதத்தில், சபையாரால் பின்பற்றப்படும் அந்த விதிகளானது, உதவிக்காரராக முன்மொழியப்பட்டிருக்கின்ற சகோதரனுக்கான வாக்குகள் விஷயத்திலும் பொருந்துமென நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமா?

பதில் - நிச்சயமாக. சபையின் காரியங்களை நிர்வகிப்பது தொடர்புடையதான வேதாகம ஏற்பாடானது, அனைத்துப் பொறுப்பினையும் சபையார் மீதே வைக்கின்றது. நான் பொதுவான அர்த்தத்திலுள்ள சபையாரைக் குறிப்பிடவில்லை, மாறாக சபையை, கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய கூட்டத்தாரை, அதாவது அர்ப்பணிக்கப்பட்டவர்களைக் குறிப்பிடுகின்றேன். ஒவ்வொரு காரியத்தினையும் நிர்வகிக்கும் திட்டவட்டமான விதிகளைக் கர்த்தர் கொடுக்காததால், கர்த்தருடைய திருவசனத்தைக் கொண்டும் மற்றும் வேதவாக்கியங்களிலுள்ள மாதிரிகள் மற்றும் உதாரணங்களையும் கொண்டும், மகா பரிசுத்தமான விசுவாசத்தில் கட்டியெழுப்பப்படும்படி நாடிடுவதற்கான பொறுப்பு ஒட்டுமொத்த சபையின் மீது விடப்பட்டுள்ளது. ஒருவேளை கர்த்தர் காரியத்தினை மிக எளிமையாயும் மற்றும் தெளிவாயும், அவரது ஜனங்களுடைய கைகளில் விட்டிருப்பாரானால், அதை ஏதோ ஒரு தனிப்பட்ட நபரின் அல்லது குருமார் வகுப்பாரின் கைகளுக்குத் திசைமாற்றிட நீங்களோ அல்லது நானோ முற்படுவது என்பது முற்றிலும் தவறான காரியமாய் இருக்கும். இதற்கு வேதாகமத்தில் எந்த அதிகாரமும் இல்லை. நிர்வாகங்கள் தவறிடுவதுபோல, ஜனங்களும் தவறிடுவது சாதாரண காரியமாய் இருக்கின்றது. உதாரணத்திற்குச், சில தீவுகளில் காணப்படும் ஜனங்கள் தங்களாகவே நிர்வகித்துக்கொள்வதற்குப் பதிலாக, சில நிர்வாகங்களானது தங்களால் அத்தீவுகளை நன்கு நிர்வகிக்க முடியும் என்று எண்ணுகின்றனர். ஆகையால் ஒருவேளை ஜனங்கள், அதற்கு அடிபணிந்திடுவார்களானால், குருமார் என்று அழைக்கப்படுகின்றதான ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பார், தங்களுக்கென அதிகாரத்தினை தகாத விதத்தில் உரிமைகொண்டாடி, சட்டங்களையும், விதிகளையும் இயற்றிவிடுகின்றனர். ஆனால் இதற்கான எளிமையான காரணம் - சபையார் தங்கள் கைகளில் கர்த்தர் அதிகாரத்தைக் கொடுத்துள்ளார் என்பதையும், ஒருபோதும் எந்த ஒரு குருமார் வகுப்பாரை அவர் அங்கீகரித்ததில்லை என்பதையும் அறியாமல் இருப்பதேயாகும். கர்த்தர்தாமே போதகராய் இருப்பார் - நீங்கள் அனைவரும் சகோதரராய்

இருக்கின்றீர்கள். கர்த்தருடைய ஜனங்கள் அடங்கின ஒரு கூட்டத்தாரெனச் சபையாரால் அடையாளம் கண்டுகொள்ளப்படும் வேற்றுமை தவிர, மற்றபடி சகோதரர்கள் மத்தியில் எந்த வேற்றுமையும் காணப்படக்கூடாது மற்றும் சில குறிப்பிட்ட நபர்களை மூப்பர்களாகத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்வார்களெனில், பொறுப்புச் சபையாரிடத்திலேயே இருக்கும். சபையாரிலுள்ள ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட நபரும், மிகுந்த பகுத்துணர்தலையும் மற்றும் விவேகத்தினையும் பயன்படுத்திட வேண்டும் மற்றும் இவ்விஷயத்தில் தாங்கள் கர்த்தருக்காக வாக்களிப்பதாகவும், செயல்படுவதாகவும் நினைவில்கொள்ள வேண்டும். சபையார் தங்களது வழிநடத்துபவர்கள் முதலானவைகள் தொடர்பாக எடுக்கும் தீர்மானம், அக்காரியத்தில் இறுதி தீர்மானமாக இருக்கும் என்பதினால் சபையில் ஒழுங்குமுறைக்குரிய சரியான முறைமை தொடர்பாக, வேதவாக்கியங்களினால் முன்வைக்கப்படுபவைகளை ஆறாம் தொகுதியில் - பிரமாணமாக இல்லாமல், யோசனைகளாகச் சுட்டிக்காட்டிடுவதற்கு நாங்கள் முயற்சித்துள்ளோம்; சதவீதம் குறித்துச் சிலவற்றை நாங்கள் யோசனையாகக் கூறியிருந்தோம்; சதவீதங்கள் குறித்து எதுவும் வேதவாக்கியங்களில் கூறப்படவில்லை எனினும் உலக ஜனங்களுடைய ஒரு சாதாரணமான கூட்டத்தில், உதாரணத்திற்கு ஒரு விஷயத்திற்கென வாக்கெடுக்கப்படுகிறதெனில், ஓர் எண்ணிக்கையில் பெரும்பான்மையாய் இருப்பவர்கள், காரியத்தைத் தீர்மானிப்பவர்களாக இருப்பார்கள்; 100 பேர்க் கொண்ட சபையார் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள், இதில் 51-பேர்கள் தீர்மானிப்பவர்களாய் இருப்பார்களானால், மற்ற 49- பேரும் பிரதிநிதி என்று யாரும் இல்லாமல் விடப்படுவார்கள்; இது கர்த்தருடைய ஆவியல்ல என்பது நம்முடைய கருத்தாய் இருக்கின்றது. முழுச்சபையுமே நலனுக்கடுத்த விருப்பங்களில் ஏகத்துவத்தினை/ஒற்றுமையினை உணர்வதே கர்த்தருடைய ஆவியாய் இருக்கின்றது. ஆனால் ஒருவேளை பெரும்பான்மையினராய்க் காணப்படும் 51-பேரும் பின்வருமாறு: 'ஆம், இது எங்கள் விருப்பம்; இந்தச் சகோதரனை மூப்பராய்ப் பார்த்திடுவதற்கு நாங்கள் விரும்புகின்றோம்; இவர் நன்கு தகுதியுடையவராகக் காணப்படுகின்றார் என்று நாங்கள் எண்ணுகின்றோம்; மேலும் எங்கள் சகோதரரிலுள்ள 49-பேரின் விருப்பங்கள் என்னவாக இருப்பினும், அதற்கு நாங்கள் கவனம் கொடுக்கமாட்டோம்' என்று கூறுவார்களானால் இது அன்பின் ஆவியாய்க் காணப்படாது. 51-பேருக்கு மாத்திரமல்லாமல், சிறுபான்மையினராகக் காணப்படும் 49- பேருக்கும் பொருத்தமான பிரயாசம் எடுக்கப்பட வேண்டுமென்று நாங்கள் யோசனை கூறுகின்றோம்; ஒவ்வொருவனும் தனக்கு விருப்பமானதை மாத்திரம் செய்கிறவனாய் இராமல், மாறாக ஒருவர்

இன்னொருவரின் உணர்வுகளை மதிக்கவும், ஒருவரையொருவர் மதிக்கவும், ஒருவரிலொருவர் அக்கறை கொள்ளவும் முயற்சித்திட வேண்டும். ஒருவேளை 100-பேர் எண்ணிக்கையுள்ள சபையாரில், ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையானது, உதவிக்காரர்களின் ஸ்தானத்திற்கு ஒருவரைத் தகுதியாக்கிடும் என்று தீர்மானிக்கப்படுகின்றது என்று வைத்துக்கொள்வோம். சகோதரர்கள் A, B மற்றும் C என்பவர்கள், சகோதரர்கள் D, E மற்றும் F-ஐ விட நன்கு தகுதியானவர் என்ற மிகவும் தெளிவான கருத்தினை, சபையாரில் ஒருவனாகிய நான் கொண்டிருக்கலாம் மற்றும் அந்த மூவருக்கும் வாக்கு அளிப்பதற்கு எனக்கு உரிமையும் காணப்படுகின்றது; பின்னர் ஒருவேளை யாரோ ஒருவர் சகோதரர்கள் D, E மற்றும் F-ஐ குறித்து நல்லெண்ணம் கொண்டுள்ளாரெனில், நானோ: ஆம்! அந்தச் சகோதரன் இந்த மற்றச் சகோதரர்களை விரும்புகின்றார்; இச்சகோதரர்களுக்கு எதிராக உண்மையில் ஏதாகிலும் எனக்குத் தெரியுமா? என்று எனக்குள்ளாகச் சொல்லிடுவேன். ஒருவேளை இவர்களுக்கு எதிராய் நான் எதையும் அறியேனாகில் மற்றும் மற்றச் சகோதரரில் அநேகர் இச்சகோதரர்களை விரும்புகிற காரியமானது, மற்றச் சகோதரர்கள் இச்சகோதரர்களைப் பெற்றுக்கொள்வதை நான் காண விரும்பிடுவதற்கு நல்ல காரணமாய் அமைந்திடும். ஒருவேளை நான் மூப்பனாகப்போகிறேன் என்றால், அந்நேரம் mere majority/வெறும் பெரும்பான்மையினர்களினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருவராக இருப்பதைக் காட்டிலும், முழுச்சபையாரினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருவராக இருப்பதே நலமாயிருக்கும். சபையார் யாவரும் தங்கள் மனங்களில் திருப்தியும், மனநிறைவும், மனரம்மியமும் அடைந்திட நான் விரும்பிடுவேன். நான் என்னை அவர்களுடைய இடங்களில் வைத்துப் பார்த்திட விரும்புகின்றேன். எனக்குச் சிறுபான்மையினர் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகின்றேனோ, அதையே நானும் சிறுபான்மையினருக்குச் செய்திட வேண்டுமெனப் பொன்னான பிரமாணமானது எதிர்ப்பார்க்கின்றது. ஒருவேளை நான் சிறுபான்மையினரில் ஒருவராகக் காணப்பட்டு, அவர்கள் பெரும்பான்மையானவர்களாகக் காணப்பட்டிருந்திருப்பார்களானால், என்னைக் குறித்து அவர்கள் கருத்தில் எடுத்துக்கொள்ளும்படிக்கு நான் எவ்வளவாய் விரும்பிடுவேன்? நான் கவனிக்கப்படும்படிக்கும் கூட விரும்பிடுவேன். அப்படியானால் நாம் மற்றவர்களைப்போன்று சமமாய்ப் பெருந்தன்மையுடன் காணப்பட வேண்டும். இது உண்மையில் முக்கியமாயுள்ள ஏதாகிலும் காரியத்தைக் குறித்து நாம் கவனம் குறைவாகவோ அல்லது அக்கறையற்றோ காணப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பதாய் இராது. ஒருவேளை ஒருவர் மோசமான மனுஷனாகவோ அல்லது

அர்ப்பணிக்கப்படாத மனுஷனாகவோ அல்லது ஏதேனும் விதத்தில் மூப்பனாகுவதற்கு முற்றிலுமாய்த் தகுதியற்றவராய் இருப்பாரெனில், அப்பொழுது நான் முகமுகமாய் எதிர்த்துநின்று, குறிப்பிட்ட காரணங்களினால் என்னால் இந்தச் சகோதரனுக்கு வாக்களிக்க முடியாது என்று கூறிடுவேன். காரணங்களைத் தெரிவிப்பதை என்னால் முடிந்தமட்டும் நான் தவிர்த்துக்கொள்வேன்; ஆனால் ஒருவேளை காரணங்களைத் தெரிவிப்பது அவசியமாகுமானால், அதை என்னால் முடிந்த மட்டிலுமான அன்பான விதத்தில் செய்திடுவேன். நான் எந்தச் சகோதரனைக் குறித்துமான அன்பற்ற வார்த்தையைக் கூறிடவோ அல்லது தீமை பேசவோ மாட்டேன் என்று சகோதர சகோதரிகள் அறிந்திருக்குமளவுக்கு மற்றும் முழுமையான அவசியம் காரணமாகத்தான் ஒரு சகோதரனை எதிர்க்கும் கடமையினை - அதாவது தேவனுக்கான மற்றும் சபையிடத்திலுமுள்ள இப்படிப்பட்ட கடமையினை நான் செய்கின்றேன் என்று சகோதர சகோதரிகள் அறிந்திருக்குமளவுக்கு, அனைவரின் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான நிலைமையினை நான் அடைந்திட முற்காலங்களில் பிரயாசம் எடுத்திடுவேன். நாம் ஒருவரிலொருவர் அந்த நம்பிக்கையினை அடைவோமானால், நாம் சொல்லுகிற எதற்கும், அனைத்து மதிப்பும், முக்கியத்துவமும் இருக்கும்.

(Q250:1) தேர்ந்தெடுத்தல் - முன்மொழிதல்களை நிறைவுசெய்தல்.

கேள்வி (1913)-1- ஒரு குறிப்பிட்ட ஆராய்ச்சி வகுப்பினை நடத்தும்படிக்கு மூப்பர் ஒருவரை நியமித்தல் - தொடர்புடைய விஷயத்தில், ஒருவர் முன்மொழியப்பட்ட பிற்பாடு, இன்னும் முன்மொழியப்படுவதற்கு நேரம் கொடுக்காமல், முன்மொழிதலை நிறைவு செய்வது சரியான காரியமாய் இருக்குமா? இது மூன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட சகோதரர்களால் மூப்பர்களாக ஊழியம் புரியப்படும் ஒரு சபைக்குப் பொருந்துமா?

பதில் - பாராளுமன்ற விதிகள் என்று அழைக்கப்படுகின்ற விதிகள் காணப்படுகின்றன. அதாவது பாராளுமன்ற அவைபோன்ற குழுவினுடைய செயல்பாடுகளுக்குப் பொருந்தும் விதிகளாகும் மற்றும் இந்த விதிகளானது மகாசட்டசபைக் கூட்டங்கள் தொடர்பாகவும், சிறு கூட்டங்கள் மற்றும் பெரிய கூட்டங்கள் தொடர்பாகவும் கூடப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இவைகள் மிகவும் நல்ல விதிகளாகவும், பொதுவாய் மறுப்புத் தெரிவிக்கப்படக் கூடாதவைகளாகவும் காணப்படுகின்றன. இவைகள் பொதுவாகவே நியாயத்திற்குரிய மிகவும் ஞானமான மற்றும் பரிவுள்ள விதிகளாகக் காணப்படுகின்றன. அதேவேளையில் தேர்ந்தெடுத்தலின் விஷயத்திலும் மற்றும் கூட்டங்களுக்கான விதிகளின் விஷயத்திலும், நீதிக்கும் அதிகமாய்க் கடந்துசென்று, அன்பிற்கேற்ப நிர்வகிக்க வேண்டியவர்களாகவும் மற்றும் அன்பே நியாயப்பிரமாணத்தினுடைய நிறைவேறுதலாய் இருக்கின்றது என்று அறிய வேண்டியவர்களாகவும், இக்காரியங்கள் தொடர்பான நீதியான மற்றும் நியாயமானவைகளுக்கும் மேலாக செய்ய வேண்டியவர்களாகவும் கர்த்தருடைய ஜனங்கள் இருப்பதினால், அவர்கள் வேறுவகையான பொதுக்கூட்டங்களுக்குப் பொருந்தக்கூடிய பிரமாணத்தின் விஷயத்தில், பிரமாணத்தினுடைய எழுத்தினைக் கடைபிடிக்க வேண்டுமென ஒருவரையொருவர் மிகவும் கடுமையாய் வற்புறுத்துகிறவர்களாய்க் காணப்படக்கூடாது. அவர்களுடைய அன்பின் அனுதாப கட்டுகளானது, அவர்கள் அனைவரையும் பிரியப்படுத்துவதற்கு விரும்புமளவுக்குக் காணப்பட வேண்டும். ஒருவேளை இது ஒரு கூட்டம் என்று வைத்துக்கொள்வோம் மற்றும் இங்கு மூப்பர்கள் சிலரை நாம் தேர்ந்தெடுக்கப்போகின்றோம். இங்கு இருப்பவர்களில் சிலர் சகோதரர் "A"கும் மற்றும் சிலர் சகோதரர் "B"-கும் மற்றும் சிலர் சகோதரர் "C"-கும் மற்றும் சிலர் சகோதரர் "D"-கும் மிகுந்த மதிப்பு வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர் என்பதை நான் அறிவேன் என்று வைத்துக்கொள்வோம்; மற்றும் இவர்களில் சகோதரர் "A" மற்றும் "C" எனது

விருப்பத்தின்படியானவர்களாய் இருக்கின்றனர்; சகோதரர்கள் “B” மற்றும் “D” குறித்து நான் அவ்வளவுக்கு எண்ணுகிறதில்லை. சகோதரர் “A” மற்றும் “C” -ஐ நான் முன்மொழிந்து, முன்மொழிதலை நிறைவுபண்ணிடுவேன் என்று நான் சொல்லிடலாம். இதனால் மிகவும் துணிவற்றவர்கள் வாய்ப்பில்லாதவர்களாய்ப் போவார்கள். இது அன்பானதாய் இருக்குமா? இல்லை. அன்பே நம்முடைய விதியாய் இருக்கின்றது மற்றும் அன்பானது உலகத்திலுள்ள பாராளுமன்ற விதிகள் அனைத்திற்கும் முன்னதாகக் கடந்துவந்து செயல்படுகின்றது. அன்பானது - இதோ அங்குக் காணப்படும் சகோதரனுக்கும், இதோ அங்குக் காணப்படும் சகோதரிக்கும் மற்றும் அனைத்துச் சகோதரர்களுக்கும், சகோதரிகளுக்கும் நல்ல மற்றும் நியாயமான பாரபட்சமற்ற வாய்ப்புக் கிடைக்கவேண்டும் மற்றும் இவ்விஷயத்தில் அவர்களது கருத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் விரும்புகின்றேன் என்று கூறிடும். கர்த்தருடைய ஏற்பாட்டின் கீழ் அவர்களுக்கு உரியதான உரிமைகளை நான் அவர்களிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்ள விரும்புகிறதில்லை. ஒருவேளை நான் நுணுக்கமாக ஆராய்வராகவும், மிகவும் அனுபவமுடையவராகவும் காணப்பட்டு, எனக்குத் தகுந்தாற்போல் அனைத்தையும் மாற்றமுடிபவராகக் காணப்படலாம்; ஆனால் இளையச் சகோதரர்களை மனதில் குழப்பி, அவர்களது சித்தங்களைச் செய்ய விடாமல் ஆக்கிடுவதும், அவர்களை ஏதோ ஒன்றிற்கு வாக்களிக்க (vote) பண்ணுவதும் மற்றும் இப்படிச் செய்ததை அவர்கள் அறியாமலிருந்து, ஆனால் பிற்பாடு அதிருப்தியடைந்து, 'அக்காரியத்தினை நான் சரியாய்ப் புரிந்திருப்பேனாகில், நான் வேறு மாதிரி செயல்பட்டிருப்பேனே' என்று கூறிடுவதற்கு ஏதுவான நிலையில் இளையச் சகோதரர்களை ஆளாக்குவதும், ஒரு மூத்த சகோதரனான எனக்குத் தகுதியாய் இராது. இது திருப்திகரமான கூட்டமேயல்ல. ஒரு சபையார் மூப்பர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கெனக் கொண்டிருக்கும் கூட்டமானது, எல்லாருடைய உரிமைகளும் கருத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட மற்றும் முடிவுகளில் அனைவருமே மகிழ்ச்சியும், திருப்தியும் உணரத்தக்கதாய் மிகவும் வெளிப்படையாயும் மற்றும் நியாயமாயும் நடைபெறும் ஒரு கூட்டமாகக் காணப்பட வேண்டும். நம் அனைவருக்குமே நம்முடைய வாய்ப்புகள் கிடைத்தது மற்றும் நான் விரும்பத்தக்க விதம் என்று எண்ணின விதத்தில் ஒருவேளை நடைபெறவில்லை என்றாலும், அது நல்லதொரு விதத்தில் செய்யப்பட்டுள்ளது என்று எண்ணிடுவேன்; ஏனெனில் எல்லாருக்கும் நியாயமான பங்குகிடைத்தது - அது ஒருவரையொருவர் கிழித்தெறிவதற்கான பிரயாசமாக இருக்கவில்லை. நாம் ஒருவரையொருவர் கிழித்தெறிய கூடாது.

ஒருவேளை ஒருவரை நீங்கள் அறிந்திருக்கவில்லையெனில் மற்றும் நீங்கள் அறிந்திருக்கும் எவராலும் அவருக்குச் சான்று பகிரப்படவில்லையெனில், அவருக்கு வாக்குச் செலுத்திடாமல் இருந்துவிடுங்கள். ஒருவேளை நீங்கள் மிகுந்த நம்பிக்கைக்கொண்டிருக்கும் யாரோ ஒருவர் அங்கிருந்து, இச்சகோதரனுக்குச் சான்று பகர்ந்து, நான் அச்சகோதரரை முன்மொழிகின்றேன் என்று கூறுவாரானால்; பின்னர் நீங்களோ: 'சகோதரர் ரசல் அவர்கள் சகோதரர் "W" அவர்களை முன்மொழிந்துள்ள காரியமானது, அவர் இவரைக்குறித்து அறிந்திருக்கின்றார், இல்லையேல் அவர் இவரை முன்மொழிந்திருக்க மாட்டார். எனக்குச் சகோதரர் "W" அவர்கள் பரிட்சயமானவரல்ல, ஆனாலும் சகோதரர் ரசல் அவர்கள் இவரை முன்மொழிந்தும் மற்றும் சகோதரர் ஹிரிஷ் அவர்கள் வழிமொழிந்தும் இருக்கின்றனர் மற்றும் அவர்கள் இருவரையும் குறித்து நான் அறிந்திருப்பதினால், சகோதரர் "W" அவர்கள் சரியானவர் என்று அறிந்துகொள்வேன்" என்று எண்ணிட வேண்டும். பிறர் வழியான கூற்றினால் (indirect) பெறப்படும் அறிவின் மீது சார்ந்திருக்கும் ஓர் உரிமையினை நாம் பெற்றிருக்கின்றோம். சகோதரர் "W"-ஐ நமக்கு நன்கு பரிட்சயமில்லை மற்றும் அவருக்கு வாக்களிக்க அவரது காரியங்கள் அனைத்தும் போதுமாய் நமக்குத் தெரியாது; அவருக்கு வாக்களிப்பதற்கு ஏதுவாகச் சுட்டிக்காட்டுவதற்கு ஏதாகிலும் நமக்குக் காணப்பட வேண்டும். ஆனால் ஒருவேளை யாரேனும் அவருக்குச் சான்று பகருவார்களானால், அது வங்கியில் நடைபெறுவது போன்றே காணப்படும்; அதாவது நீங்கள் வங்கிக்குச் செல்கின்றீர்கள் மற்றும் உங்களது பெயர் ஸ்மித் என்று வைத்துக்கொள்ளலாம்.

வங்கியில்: 'திரு. ஸ்மித் அவர்களே இந்த வங்கியில் எங்களுக்கு உங்களைத் தெரியாது; மற்றும் நாங்கள் உங்கள் தரப்பினர்களை அறிந்து கொள்ளாதது வரையிலும் எங்களால் உங்களுக்கு எந்தத் தொகைகளையும் செலுத்திட முடியாது. உங்களுக்கு திரு. ஹிரிஷ் அவர்களைத் தெரியுமா?' என்று கேட்கப்படுகின்றது.

நீங்களோ: 'ஆம், அவர் எனக்கு உறுதிச் சீட்டு அளிப்பார்' என்று சொல்கின்றீர்கள்.

வங்கியோ: 'திரு.ஹிரிஷ் அவர்களே, நீங்கள் திரு. ஸ்மித் அவர்களுக்கு உறுதிச் சீட்டு அளிக்கின்றீர்களா?' என்று கேட்கின்றது.

திரு. ஹிரிஷ் அவர்கள்: 'ஓ! ஆம், இது திரு. ஸ்மித் ஆவார்; அவருக்கு நான் உறுதிச் சீட்டு அளிக்கின்றேன்; அவருக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கின்றேன்" என்று சொல்கின்றார்.

பின்னர் வங்கியானது: 'சரி, திரு ஸ்மித் அவர்களே, உங்களை திரு. ஹிரிஷ் அவர்கள் அறிவார் என்று கூறுகின்றார்; ஆகையால் நாமும் அறிமுகமாகிக்கொள்கின்றோம்" என்று கூறிடும்.

இப்படியே சபையாரிலும்கூடக் காணப்படுகின்றது. யாரோ ஒருவர் சகோதரர் ஸ்மித் அவர்களுக்குச் சான்று பகருகின்றார் மற்றும் நீங்களோ: இச்சகோதரனுக்குச் சான்று பகரப்போகிறவர்களையும் அறிவேன் என்பீர்கள். நீங்கள் அறியாத ஒருவரை நீங்கள் ஒருபோதும் முன்மொழியக்கூடாது; யாரோ ஒருவர் ஸ்மித் என்று கூறினதற்காக மாத்திரம் நீங்கள் அவரை ஒருபோதும் முன்மொழியக்கூடாது. யாரோ ஒருவர் சொல்லிவிட்டார்கள் என்பதற்காக விவேகமற்று, ஸ்மித்தையோ அல்லது பிரெவுண் அவர்களையோ கூறிவிடாதீர்கள். நீங்கள் என்ன செய்கின்றீர்கள் என்று அறிந்து செயல்படுங்கள் அல்லது அதைச் செய்யாதீர்கள்.

இன்னொரு காரியம்: மூப்பர்களுக்கான இத்தகைய தேர்ந்தெடுத்தலை நாம் பெற்றிருக்கும்போது, நான் பின்வருமாறு: 'எனக்குச் சகோதரர் "A" அவர்களையும், சகோதரர் "C" அவர்களையும் பிடிக்கும் மற்றும் என்னைப் பொறுத்தவரையில் இந்த இரண்டு சகோதரர்களே மற்றச் சகோதரரைக் காட்டிலும் மிகவும் சிறப்பானவர்களாகத் தெரிகின்றனர் மற்றும் சகோதரர்கள் "A" மற்றும் "C" மூப்பர்களாக இருந்தால்தான் மற்றும் சகோதரர்கள் "B" மற்றும் "D" மூப்பர்களாக இல்லாமலும் இருந்தால்தான் சபையாருக்கு நன்கு ஊழியம் புரியப்படலாம் என்று நான் எண்ணுகின்றேன்" என்று வைத்துக்கொள்வோம். இதை நான் திணிக்க முற்பட்டு, முகஸ்துதி செய்து பணியவைத்திடலாம் மற்றும் நயமாய்ப் பேசி அவர்களது வாக்கினைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால் இப்படிச் செய்வது சரியாய் இருக்காது. மாறாக நான் பின்வருமாறு: 'அநேகர் சகோதரர் "B" அவர்களையும் மற்றும் வேறு சிலர் சகோதரர் "D" அவர்களையும் மிகவும் விரும்புகின்றனர் என்று நான் நன்கு அறிவேன்; இவர்கள் இருவருக்குமே, சகோதரர்கள் "A" மற்றும் "C" போன்று நல்ல தகுதிகள் காணப்படுவதாக எனக்குத் தெரியவில்லை ஆனால் சிலர் இவர்களை விரும்புகின்றனர் மற்றும் தங்களுக்கு இவர்களால் பிரயோஜனம் உண்டாகும் என்று கூறுகின்றனர் மற்றும் அவர்களது குணங்களுக்கு எதிராய்ச்

சொல்லிடுவதற்கு நான் எதையும் அறியேன் மற்றும் மற்றவர்கள் அவர்களுடைய ஊழியத்தினால் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக்கொள்பவர்களாக இருப்பதினால், அவர்களும் ஊழியம் புரிவதில் நான் மகிழ்ச்சிக்கொள்ள வேண்டும்" என்று எண்ணிட வேண்டும். அவர்கள் நல்ல குணலட்சணமுடைய மனிதர்கள் என்று அறிந்து, அவர்களில் யாருக்கேனும் மற்றும் அனைவருக்குமே முன்மொழிவதில் நான் பிரியம்கொள்வேன். இது அவர்கள் சிறந்தவர்கள் என்று நான் எண்ணுவதாகாது, மாறாக நான் விரும்புகிறவர்களையே நான் முன்மொழிந்திடுவேன் மற்றும் ஒருவேளை மற்றவர்களும் முன்மொழியப்பட்டிருக்க மற்றும் வழிமொழிய ஆள் இல்லாமல் இருந்தால், 'நான் சகோதரர்கள் "B" மற்றும் "D" அவர்களை வழிமொழிகின்றேன்' என்று கூறிடுவேன். ஏன்? அவர்கள் நீங்கள் விரும்பினவர்கள் இல்லையே என்று நீங்கள் என்னிடம் கேள்விக் கேட்கலாம். இல்லைதான், ஆனாலும் அவர்களை மற்றச் சில சகோதரர்கள் விரும்புகின்றனர் என்று நான் அறிவேன் மற்றும் சபையார் யாவரும் ஊழியம்புரியப்பட நான் விரும்புகின்றேன். நான் சிறந்தவர்கள் என்று எண்ணினவர்களை மாத்திரம் பெற்றுக்கொள்ள நான் விரும்பவில்லை, மாறாக மற்றவர்களாலும் சிறந்தவர்கள் என்று கருதப்பட்டவர்களைப் பெற்றுக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்; நான் திருப்திக் கொள்வது மாத்திரமல்லாமல், சகோதரர்கள் யாவரும் திருப்தியடைய விரும்புமளவுக்குப் போதுமான அன்பையுடையவனாக நான் இருக்க வேண்டும். இந்த ஆவியே ஒவ்வொரு சபையாரிடத்திலும், ஒவ்வொரு தேர்ந்தெடுத்தலிலும் காணப்பட வேண்டும் மற்றும் அங்குக் குழப்பம் குறைவாகவே காணப்படும் என்று நான் கருதுகின்றேன்.

ஒருவேளை வேறுயாரையாகிலும் பெற்றுக்கொள்வதற்குப் பிரியப்படுகின்ற சிலர் காணப்படுகின்றனர் என்று வைத்துக்கொள்வோம். முற்றிலுமாகப் பொருத்தமற்றவர்கள் என்று நான் கருதிடும் சிலர் முன்மொழியப்பட்டிருக்கின்றனர் என்று வைத்துக்கொள்ளலாம்; அவருக்காய் யாராகிலும் வாக்களித்துவிடுவார்கள் என்று நான் அச்சமடைவேன். நானோ: 'அருமையான நண்பர்களே சகோதரர் "W" அவர்கள் முன்மொழியப்பட்டிருக்கின்றார். அவருக்கு எதிராய் ஒரு வார்த்தைச் சொல்லிடுவதற்கோ அல்லது அவரைச் சத்துருப்போன்று காண்பித்திடுவதற்கோ நான் விரும்பவில்லை எனினும் என்னுடைய கணிப்பின்படி, அவரை நாம் மூப்பர்களில் ஒருவராகப் பெற்றுக்கொள்ளாமல் இருப்பதே சிறந்தது என்று நான் எண்ணினேன். ஆகையால் தேர்வு செய்வது

குறித்த காரியங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கையில், நான் அவருக்கு வாக்களிப்பதில்லை என்று தெரியப்படுத்துகின்றேன். சகோதரர் “W” அவர்களே நீங்கள் மூப்பராக ஊழியம் புரியாமலிருப்பது நலமாயிருக்கும் என்று நான் எண்ணுகிறதினாலேயே நான் உங்களை எதிர்க்க வேண்டியிருக்கிறதேயொழிய, மற்றப்படி நான் எந்த விதத்திலும் உங்களை எதிர்க்கவில்லை” என்பேன். நான் அவரிடத்தில் முழுமையாய் ஒளிவுமறைவு இன்றிக் காணப்படுவேன் மற்றும் அவருக்கு எதிராய் ஒரு வார்த்தைக்கூடச் சொல்லமாட்டேன் மற்றும் ‘அவர் பட்டணத்தில் அநேகம் கடன்பட்டிருக்கின்றார் என்பதினால் நான் அவரை எதிர்க்கின்றேன் மற்றும் பட்டணம் எங்கும் இவர் கடன்பட்டிருக்கின்றார் என்பதை அறிவார்கள் மற்றும் அவரால் நம்முடைய சபைக்கு அவமானம் காணப்படுகின்றது” என்று சொல்லமாட்டேன். சகோதரர் “W” அவர்களைக் குறித்து நான் எதுவுமே பேச வேண்டியதில்லை. நானோ: ‘சகோதரர் “W” அவர்கள் மூப்பராகிடுவதற்கு என்னால் வாக்கு (vote) அளித்திட முடியாது மற்றும் அவரை மூப்பராகக் காண நான் விரும்பவில்லை” மற்றவர்களால் கர்த்தருடைய காரணங்களானது நன்கு ஊழியம்புரியப்படும் என்று நான் நம்புகின்றேன்” என்று மாத்திரம் கூறிடுவேன். நாம் ஒருவரையொருவர் துண்டுத்துண்டாகக் கிழித்துப் போட அவசியமில்லை. சகோதரர் “W” அவர்கள் பட்டணத்தில் கடன்பட்டிருக்கின்றார் என்பது உண்மையாக இருக்கலாம் அல்லது இல்லாமலும் இருக்கலாம். ஒருவேளை நாம் அவரிடத்தில் கேட்டால், அவர் சில நல்லக் காரணங்களைக் கொடுக்க முடிபவராகக் காணப்படலாம்.

(Q253:1) தேர்ந்தெடுத்தல் - கூட்டங்களில் கலந்துகொள்ளாத மூப்பர்களின் தேர்ந்தெடுத்தல்.

கேள்வி (1913)-1- வாரநாட்களில் பிற்பகல் நடக்கும் கூட்டத்திலோ, அனைத்து மாலை கூட்டங்களிலோ மற்றும் பயண ஊழியர் சபைக்கு வரும்போதுகூடக் கலந்துகொள்ளாத மூப்பரைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

பதில் - ஏதோ சில வேலையின் நிமித்தமாக மதிய கூட்டத்திற்கு அவரால் வரமுடியாமல் போயிருக்கலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன். மூப்பராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அந்தச் சகோதரன், அவர் பேசக்கூடிய கூட்டத்திற்கு மாத்திரம் வருவாரானால், அவர் அனைத்துக் கூட்டத்திற்கும் வரும்வரை, அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படாமல் விடப்படவேண்டும் என்று நான் நினைக்கிறேன். மற்றக் கூட்டத்திற்கு வராமல், தான் பேசக்கூடிய கூட்டத்திற்கு மாத்திரம் வருவது என்பது - அவர் மூப்பருக்குத் தகுதியானவர் அல்ல என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றதாய் இருக்கும்; இன்னுமாக மற்றவர்களால் போதிக்கப்படுவதற்கும், மற்றவர்களின் வார்த்தைகளைக் கேட்பதற்கும் விருப்பம் தெரிவிக்காமல், தான் மாத்திரமே பேச வேண்டும் என்றும், சபையிலுள்ள யாவையையும் காட்டிலும் தான் மேன்மையாக இருப்பவர் என்றும் அவர் எண்ணுவதைச் சுட்டிக்காட்டுவதாக நான் நினைக்கிறேன். 'நாம் அனைவரும் சகோதரர்கள்.' ஒருவர் 'நான் சகோதரர்களில் ஒருவரல்ல' என்றும், 'தனக்குப் பேசும் வாய்ப்பு இருக்கும்போது மாத்திரமே சபைக்கு வரவேண்டும்' என்றும் நினைக்கின்ற ஒரு சகோதரனுக்காக நான் அஞ்சுகிறேன். அவருடைய நன்மைக்காக அவரைத் தேர்ந்தெடுக்காமல் இருப்பது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். அந்தச் சகோதரனை இராஜ்யத்திற்குத் தகுதியற்றவராக மாற்றக்கூடிய வேலையை நாம் செய்ய வேண்டாம். நாம் அந்தச் சகோதரனையும், அவருடைய நலனையும், சபை மற்றும் அதன் நலனையும் கருத்தில் கொள்ளவேண்டியவர்களாய் இருக்கிறோம்.

(Q253:2) தேர்ந்தெடுத்தல் - குழப்பத்திலிருக்கும்போது வாக்களிக்காமல் இருப்பது தவறா?

கேள்வி (1914)-2- சபையின் காரியங்களினிமித்தமாக வருத்தத்திலும், குழப்பமடைந்த நிலையிலும் காணப்பட்ட ஒரு சகோதரி, தேர்ந்தெடுத்தல் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டும் வாக்களிப்பதில் பங்குகொள்ளவில்லை. அச்சகோதரி வாக்குகள் ஒருவேளை செலுத்தியிருந்தால், யாருக்குச் செலுத்தியிருப்பார்களோ, அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டும் விட்டார்கள். இந்தச் சகோதரி வாக்குச் செலுத்தாதது தவறா? இது பாவமா?

பதில் - அச்சகோதரி தனது சிறந்த பகுத்தறிதலின்படி இதைச் செய்திருக்கிறாள் என்று நான் அனுமானிக்கின்றேன். ஆகையால் இது பாவமல்ல என்று நாம் அறிவோம். உங்கள் மனசாட்சி உங்களை வழித்தவற செய்யக்கூடியதாய் ஒருவேளை இருந்தாலும்கூட, உங்களுடைய மனசாட்சியின்படி நடப்பதினால் ஒருபோதும் நீங்கள் குற்றவாளிகளல்ல. எத்தகைய பிரச்சனைகள் வந்தாலும், உங்கள் மனசாட்சியின்படி நீங்கள் செய்தால், நீங்கள் சரியானவைகளைச் செய்பவர்களாகவே இருப்பீர்கள். ஆகவே தான் அறிந்துகொண்டதற்குஏற்ப, தன்னால் முடிந்ததைச் செய்யும் ஒருவனை அல்லது ஒருத்தியைத் தேவன் பாவஞ்செய்ததற்கான பொறுப்பாளியாகக் கருதுவதில்லை. இதை இப்படியாகக் கருதி விட்டுவிடுங்கள்.

(Q253:3) தேர்ந்தெடுத்தல் - சபைக்கான தகுதியான ஊழியர்கள்.

கேள்வி (1915)-3- உயர்வான சமுதாய அந்தஸ்துடைய மனுஷன் ஒருவர் சத்தியத்தின் மீது ஆர்வம் அடைந்தவரானார்; ஆனால் அவர் அர்ப்பணம் பண்ணிடவில்லை. போதிய வசதி வாய்ப்புள்ளவர்களும் மற்றும் இப்போது சத்தியத்தில் இல்லாதவர்களுமான ஒரு சகோதரி மற்றும் அவளது கணவனின் செல்வாக்கினால் இம்மனுஷன் எங்களது சபையின் வழிநடத்துனனாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். வேறொரு சகோதரன் அவ்வளவுக்கு அறிவுடையவராக இராதபடியினால், அவரைச் சபையார் தேர்ந்தெடுக்கவில்லை. எங்கள் சபையில் இதன் தாக்கமானது அடிக்கடி உணரப்படுகின்றது மற்றும் எங்கள் சபையின் ஒழுங்கானது, வேதாகம பாடங்களினுடைய ஆறாம் தொகுதியினுடைய காரியங்கள்படியாக இல்லை. இதற்கு உங்களது ஆலோசனை என்ன?

பதில் - அன்பார்ந்த நண்பர்களே, ஆறாம் தொகுதியானது, வேதாகமத்திற்கு முழு இசைவாகவே உள்ளது என்று நாம் எண்ணுகின்றோம். அது வேதாகமத்திற்கு இசைவாய்க் காணப்படுகின்றது என்று நீங்கள் நம்புகிறீர்கள் என்றால், வேதவசனத்தின் அடிப்படையிலான அந்த யோசனைகளை நடைமுறைப்படுத்துவது உங்களது கடமையாக இருக்கும். கர்த்தருக்கு முழுமையாய் அர்ப்பணித்துள்ளதாகத் தன்னைக் குறித்து அறிக்கைப்பண்ணிக்கொள்ளாத ஒரு நபரை போதிக்கும் பொறுப்புடைய எந்த ஓர் ஊழியத்திற்கும், மூப்பராகவோ அல்லது உதவிக்காரராகவோ தேர்ந்தெடுப்பது என்பது சரியான ஒழுங்காய் நிச்சயமாக இருக்காது என்பது என்னுடைய கணிப்பாய் இருக்கின்றது. அவர் கிறிஸ்துவினுடைய சபையின் அங்கத்தினனே அல்ல ஆகையால் அவரால் சபையில் எந்த மேற்பார்வை ஊழியத்தினையும் செய்திட முடியாது மற்றும் அவரை இத்தகைய ஊழியத்தில் வைப்பது என்பது வசனத்தினுடைய ஆவிக்கு முரணான காரியமாய் இருக்கும் மற்றும் சபையாரும் இப்படிச்செய்வது தவறாகும். அடுத்த தேர்ந்தெடுத்தலின்போது சபையார் என்ன செய்திட வேண்டும்? அவர்கள் இம்மனுஷனுக்கு வாக்கு (vote) கொடுத்திடக்கூடாது.

யாரைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது என்பது எனக்குத் தெரியாது; ஆனால் ஒருவேளை அது நானாக இருந்தாலும்கூட, எனக்கும் இப்படியே செய்யப்படவேண்டும். இம்மாதிரியான சந்தர்ப்பத்தில், நான் எவ்வளவுதான் செல்வாக்குடையவனாக இருப்பினும், சபையார் என்னைத்

தேர்ந்தெடுக்கக்கூடாது என்று நான் எண்ணிடுவேன். இவ்விஷயமானது
 வேறொரு மூப்பனைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு ஏதுவாய்க் சபையாருக்குக் கருத்து
 வேறுபாட்டினை உண்டாக்குகிறதென வைத்துக்கொள்ளுங்கள்.
 அப்படியென்றால் இவ்விஷயம் சபையாரைப் கருத்து
 வேறுபாட்டிற்குள்ளாக்கட்டும். சபையானது கருத்து
 வேறுபாட்டிற்குள்ளாவதைக் குறித்து நாம் அக்கறையற்று இருக்க
 வேண்டுமென்றும், மற்றவர்களுடைய உணர்வுகளைக் குறித்து நாம்
 அக்கறையற்று இருக்கவேண்டுமென்றும் நான் சொல்லவில்லை. மாறாக
 காரியம் முழுமையாகச் சபையாருக்கு முன்வைக்கப்பட்ட பிற்பாடு, சரியான
 வழிமுறையைக் காண்பவர்கள், தேவனுடைய பிள்ளை என்று தன்னைக்
 குறித்து அறிக்கைப்பண்ணுகின்ற ஒருவரைத்தவிர, வேறு எவரும் எந்த
 ஊழியமும் செய்திடக்கூடாது என்றும், முழுமையாய் அர்ப்பணம்
 பண்ணாதவர்கள் தவிர மற்றபடி யாரும் வாக்களிக்கக்கூடாது என்றுமுள்ள
 உண்மைக்காக நின்றிடவேண்டும். ஒருவேளை இக்கருத்தானது
 சபையாருடைய கருத்தாகக் கொண்டுவரப்பட முடியவில்லை,
 உண்மையுள்ளவர்களாய் இருப்பவர்கள் பின்வாங்கிட வேண்டும் மற்றும்
 வேதாகம ஏற்பாட்டின்படி, அவர்கள் ஒரு மகத்தான ஆசீர்வாதத்தினைப்
 பெற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நான் எண்ணுகின்றேன்.

(Q254:1) தேர்ந்தெடுத்தல் - வாக்குறுதி (vow) தொடர்பாக.

கேள்வி (1915 - Z.5793)-1- நம்மில் அநேகர் மிகவும் உதவிகரமாக உள்ளது என்று கண்டுகொண்டுள்ளதும் மற்றும் அனைவருக்கும் பரிந்துரைக்கப்பட்டதுமான விசேஷித்த வாக்குறுதியை (vow) எடுத்துக்கொள்ளாதவர்கள் சபைக்கான ஊழியக்காரராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படலாமா?

பதில் - கர்த்தர் தாமே விசேஷமாய் அதை இந்தக் காலக்கட்டத்தில் கொண்டு வந்துள்ளார் என்றும், அது ஓரளவுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டவர்கள் மத்தியில் பரீட்சையாக விளங்கும்படிக்கு நோக்கம் கொண்டுள்ளார் என்றும் நாம் நம்பினாலும், வாக்குறுதியைச் சகோதரத்துவத்திற்கான பரீட்சையாக நாம் ஆக்கிவிட முடியாது; அதைச் சகோதரத்துவத்திற்கான பரீட்சையாக்குவதற்கு வேதமும் நமக்கு அதிகாரம் வழங்கிடவில்லை. மூப்பர்களுக்கான தகுதிகளின் மத்தியில் குறிப்பிடப்படவில்லை என்கிறபோதிலும், முன்மொழியப்படும் சகோதரனுடைய விநோதமான பாணிகள் அல்லது சரியற்ற ஆங்கில மொழிப்பேச்சானது கவனிக்கப்படப் பாத்திரமானவைகளாய் இருப்பதுபோன்று, வாக்குறுதியும் தெய்வீகக் கட்டளையின் காரியமாய் இராமல், மாறாக பகுத்துணரும் காரியமாய்க் காணப்படுகின்றது.

எங்குமுள்ள கர்த்தருடைய ஜனங்கள் மத்தியிலுள்ள அன்புக்குரிய மூப்பர்கள் மற்றும் உதவிக்காரர்கள் அனைவருமே - வாக்குறுதி நியாயமான ஒன்று என்றும், அது தெய்வீக வார்த்தைகளுடனும், நம்முடைய அர்ப்பணிப்பின் வாக்குறுதியுடனும் இசைவாய் இருப்பதையும் மற்றும் இவைகளை நிறைவுப்படுத்தும் இளநீல தொங்கல்களாக அது இருக்கின்றது என்றுமுள்ள ஒருமித்தக் கருத்தில் பார்க்கின்றார்கள் என்று நாம் அறிவோமானால், இதனிமித்தம் நாம் பெரிதும் களிகூருவோம். அந்த வாக்குறுதிக்குக் கிறிஸ்தவ சகோதரன் அல்லது சகோதரி என்ன மறுப்புத் தெரிவிக்கக்கூடும் என்று யோசிக்காமல் யாராலும் இருக்க முடியாது. அவர்களின் மறுப்பானது, அவர்களின் இருதயத்தினுடைய நோக்கங்களில் ஏதேனும் தவறு காணப்படக்கூடும் அல்லது அவர்களது புரிந்துகொள்ளுதலில் ஏதேனும் குறைபாடு இருக்கக்கூடும் என்று சுட்டிக்காட்டுகின்றது என்று நம்மில் சிலருக்குத் தோன்றலாம். எனினும் மிகவும் நன்றாய்

நியாயந்தீர்ப்பதற்கு நாம் வல்லவர்களல்ல. 'மற்றவர்களைக் குற்றவாளிகளென்று தீர்க்காதிருங்கள்' என்று ஆண்டவர் கூறியுள்ளார்.

வாக்குறுதியை எடுத்துக்கொண்டுள்ளவர்களுக்கும், அதுகுறித்த ஒருமித்த கருத்தினைக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கும், மூப்பர்கள் அல்லது உதவிக்காரர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் விஷயத்தில் முன்னுரிமைக் கொடுக்கப்படலாம் என்பது எங்களுடைய கருத்தாய் இருக்கின்றது. எனினும் ஒருவேளை சபையாரை வழிநடத்துவதற்குத் திறமிக்கவர்களாய் இருக்கும் சகோதரர்கள், மற்ற அனைத்து விதங்களிலும் ஏற்கத்தகுந்தவர்களாகவும், வாக்குறுதியினை எதிர்க்காதவர்களாகவும் இருப்பார்களானால், அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படலாம். இப்படியாகவே - தங்களால் முடிந்தமட்டும், வாக்குறுதி உள்ளடக்கியுள்ள காரியங்கள் அனைத்திற்கும் இசைவாக தாங்கள் வாழ்வதாகக் கூறிக்கொண்டு, அந்த எளிமையான வாக்குறுதி மற்றவர்களுக்கு உதவியாக இருக்க, அந்த வாக்குறுதியைத் தாங்கள் எடுப்பது என்பது ஏதேனும் விதத்தில் தங்களுக்குப் பாதிப்பை ஏற்படுத்திவிடும் என்ற அச்சத்தினால், அதை எடுக்க மறுக்கிறவர்களாக மாத்திரம் காணப்படுபவர்களுக்கும் பொருந்தும். நம்மால் ஒருவேளை அவர்கள் இருதயங்களினுடைய எண்ணத்தினையோ, அவர்களது மனதின் விவாதங்களையோ புரிந்துகொள்ள முடியாமல் இருக்கலாம், எனினும் இம்மாதிரியான தருணங்களில் நம்மால் புரிந்துகொள்ள அல்லது உணர்ந்துகொள்ள முடியாதவைகளை விட்டுவிடலாம்.

(Q255:1) தேர்ந்தெடுத்தல் - மூப்பர்களையும், உதவிக்காரர்களையும் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான விதிமுறைகள்.

கேள்வி (1915 - Z.5793)-1- மூப்பர்களையும், உதவிக்காரர்களையும் தேர்ந்தெடுப்பதற்குரிய விதிமுறைகள் யாவன?

பதில் - சபையாருக்கான ஊழியக்காரர்களாகிய - மூப்பர்களையும், உதவிக்காரர்களையும் தேர்ந்தெடுத்தல் குறித்து ஆறாம் தொகுதியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதான யோசனைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதில் சகோதரர்களில் சிலர் சிரமப்படுவதை நமக்கு வந்திட்டதான அநேகம் கேள்விகளானது சுட்டிக்காட்டுகின்றதாய் இருக்கின்றது.

தேர்ந்தெடுத்தல் காரியத்தில் மாற்ற முடியாத நிலையான விதிகளை/நியமங்களைக் கொடுத்திட வேண்டும் என்ற எண்ணம் எங்களுக்கு இல்லை. வேதாகமம் அப்படியாக எதையும் கொடுக்கவில்லை மற்றும் அப்படியாக நியமங்களை ஏற்படுத்திடுவதற்கு எவருக்கும் உரிமையும் இல்லை. கூடுமானமட்டும் தேர்ந்தெடுத்தலானது ஏகமனதுடன் காணப்பட வேண்டும் என்பதும், ஒரு சகோதரனுக்குச் சபையாரில் 75 அல்லது இதற்கும் அதிகமான சதவீதமானவர்கள் ஆதரவு கொடுக்காத பட்சத்தில், அந்த ஊழியத்தினை - பணியினை அவர் ஏற்றுக்கொள்வது ஞானமற்றதாய் இருக்கும் என்பதும்தான் எங்களுடைய கருத்தாய் இருந்தது. இதினிமித்தம் 25 அல்லது 30 சதவீதமானவர்களாய்க் காணப்படும் சிறுபான்மையானவர்கள், சபையாருக்குத் தடங்கல் செய்யவும் மற்றும் தேர்ந்தெடுத்தலைத் தடைப்பண்ணவும் தைரியமூட்டப்பட வேண்டும் என்ற அர்த்தத்தில் நாங்கள் சொல்கின்றோம் என்றாகாது.

சரியாகச் சொல்ல வேண்டுமெனில் அன்பானது, மற்றவர்களின் உணர்வுகளையும் கருத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று வலியுறுத்தும் தருணங்களைத் தவிர மற்றபடி சபையில் - ஒரு வாக்கில் (vote) பெரும்பான்மையானவர்களாய்க் காணப்படுபவர்களே எந்தக் காரியத்தையும் தீர்மானிக்கின்றவர்களாய் இருப்பார்கள். உதாரணத்திற்கு நூறு பேரைக் கொண்ட ஒரு சபையில் 51-பேர்கள், சபையின் ஊழியக்காரர்களாய் யார் இருக்க வேண்டும் என்பது தொடர்பான காரியத்தில், தீர்மானிப்பதற்கு உரிமை பெற்றவர்களாய் இருக்கின்றனர் மற்றும் மீதமான 49 பேரும் தாங்கள் சிறுபான்மையானவர்களாய் மாத்திரம் இருக்கின்றார்கள் என்பதை உணர்ந்து

மிகவும் அமைதலுடன், ஆட்சேபணையின்றி ஒத்துக்கொண்டு, பெரும்பான்மையானவர்களின் விருப்பத்திற்கு ஆதரவு வழங்கிட உண்மையாய் நாடிட வேண்டும்.

அன்பின் ஆவியும், சபையார் யாவருடைய சிறந்த நலனுக்கடுத்தக் காரியங்களும் மாத்திரந்தான் 51 சதவீதத்திற்கு அதிகமானதை யோசனையாகத் தெரிவிக்கின்றதாய் இருக்கும். அன்பானது ஏகமனதான வாக்கினைச் செலுத்திட நாடிட வேண்டும். ஆனால் இது எப்படி அடையப் பெறலாம்? நாங்கள் ஒரு யோசனையை முன்வைக்கின்றோம்:

ஒருவேளை ஒரு சபையில் நூறு பேர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்றும், ஊழியத்திற்கு ஆறு மூப்பர்கள் தேவைப்படுவதாகக் கருதுகின்றார்கள் என்றும் வைத்துக்கொள்ளலாம். A, B, C, D, E, F - ஆகியோர் ஏறக்குறைய திறமையுடைய சகோதரர்களாய் அங்குக் காணப்பட்டு, முன்மொழியப்பட்டிருக்கின்றார்கள். A - அவர்களுக்கு 100-வாக்குகளும்; B - அவர்களுக்கு 90- வாக்குகளும்; C - அவர்களுக்கு 80-வாக்குகளும்; D - அவர்களுக்கு 70-வாக்குகளும்; E - அவர்களுக்கு 60-வாக்குகளும்; F - அவர்களுக்கு 50-வாக்குகளும் கிடைத்துள்ளது. சிறந்தவர்கள் என்ற அடிப்படையிலான வாக்குகளின்படி தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமானால், 90 சதவீதம் எனும் அடிப்படையில், இருவர் மாத்திரமே தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடும்; ஆனால் ஒருவேளை அந்த ஆறுபேரும் சபையார் பெற்றிருப்பதான நல்ல பாத்திரங்களெனச் சராசரியாகச் சபையாரின் மதிப்பீட்டில் காணப்படும் பட்சத்தில் மற்றும் அவர்களது நல்லொழுக்கக் குணலட்சணத்தில் குறைவற்றவர்களாக அறியப்பட்டிருக்கும் பட்சத்தில், அவர்கள் ஆறு-பேருமே ஏகமனதுடன் தேர்ந்தெடுக்கப்படலாம் என்பது நம்முடைய யோசனையாய் இருக்கின்றது.

பரிசுத்த பவுலடிகளால் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதான தகுதிநிலையானது, அப்படியே கருத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று எண்ணுவது தவறாய் இருக்கும்; ஏனெனில் எவருமே இந்தத் தகுதி அனைத்திலும் முழுமையான நிலையில் காணப்படுவதில்லை. அப்போஸ்தலன் சிறந்த ஒரு மூப்பர் எப்படி இருப்பார் என்று தெரிவித்துள்ளார். கர்த்தருடைய சித்தத்தைக் குறித்துச் சிந்திக்கையில் வாக்களிப்பவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இந்த மாதிரியினை/கொள்கையினைத் தனது மனதிற்கு முன்பாகப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்; ஆனால் கடுமையான களங்கங்கள்/குறைபாடுகள் காணப்படும் பட்சத்தில் தவிர, மற்றப்படி சபையார் மூப்பர் அற்றவர்களாகக் காணப்படக்கூடாது.

நமது கர்த்தர் இதுபோலவே - அடைய வேண்டிய ஒரு பூரணமான நிலையினை, 'பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதா பூரண சற்குணராயிருக்கிறதுபோல, நீங்களும் பூரண சற்குணராயிருக்கக்கடவீர்கள்" என்று கூறினபோது, நமக்கு முன்வைத்தவரானார் (மத்தேயு 5:48). தேவன் பூரண சற்குணராயிருப்பது போன்று, யார் புரண சற்குணராயிருக்கிறின்றனர்? 'நீதிமான் ஒருவனாகிலும் இல்லை" (உரோமர் 3:10). நாம் நம்மைக் குறைவான அளவுகோலுடன் ஒப்பிட்டு மதிப்பிடாமல், மாறாக பூரண அளவுகோலுடன் ஒப்பிட்டு மதிப்பிட வேண்டும் எனும் அர்த்தத்திலே ஆண்டவர் கூறியுள்ளார்; மேலும் இதன் மூலம் நாம் நம்முடைய சொந்த ஜீவியங்கள் மற்றும் குணலட்சணங்கள் தொடர்புடைய விஷயத்திலும், மூப்பர்களாகவும், மந்தைக்கு மாதிரிகளாகவும் இருக்கும்படிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர்கள் விஷயத்திலும் நாம் உயர்வான கொள்கைகளைக் கொண்டிருக்க நமக்கே உதவி புரிகின்றவர்களாய் இருப்போம்.

முழுமையான அர்ப்பணம்பண்ணி, அதைத் தண்ணீர் முழுக்கு எனும் வழக்கமான அடையாளத்தின் மூலம் தெரிவித்துள்ளவர்கள் யாவரும் தவிர மற்றபடி எவரும் வாக்களிக்கக்கூடாது என்பதும் எப்போதும் நினைவில் கொள்ளப்பட வேண்டும். இப்படியாகத் தங்களது அர்ப்பணத்தினை அடையாளத்தின் மூலமாகத் தெரிவித்திடாதவர்கள், சகோதரர்கள் அல்ல என்று புறக்கணிக்கப்படக்கூடாது, மாறாக சபையாருக்கு ஊழியம் புரிவதற்கு யார் தகுதியானவர்களாய் இருப்பார்கள் என்பதில் தங்களது எண்ணத்தினை வெளிப்படுத்துவதற்கு ஆற்றலற்றவர்களாய் இருப்பதினால் மிகவும் வளர்ச்சியற்றவர்களாய் இருப்பவர்களெனக் கருதப்பட வேண்டும் மற்றும் இவர்கள் ஊழியக்காரர்களாகுவதற்கும் தகுதியற்றவர்களாய் இருப்பார்கள்.

(Q256:1) தேர்ந்தெடுத்தல் - மற்றச் சபையார் மத்தியிலிருந்து மூப்பர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல்.

கேள்வி (1916)-1- மூப்பர்களுக்கான தகுதியுடையவர்கள் சபையில் போதுமான எண்ணிக்கையில் இருக்க, சபையாருடைய மேலான நன்மைக்காக மற்றச் சபையார்கள் மத்தியில் காணப்படும் சகோதரர்களிலிருந்து தங்களுக்கான மூப்பர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ளலாமா?

பதில் - மூப்பர்களுக்கான தகுதியுடையவர்கள் சபையார் மத்தியில் போதுமான எண்ணிக்கையில் இருக்க, சபையார் வெளியிலிருந்து மற்ற மூப்பர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க முற்படுவது என்பது ஞானமானதாய் இராது. இதைச் சொல்லாமலேயே புரிந்துகொள்ளலாம். ஆனால் சபையார் மத்தியில் போதுமானவர்கள் இருக்கின்றார்களா என்று தீர்மானிப்பவர்கள் யார்? சபையாரே தங்களுக்காக அதைத் தீர்மானித்துக் கொள்ள வேண்டும். சபையார் மத்தியில் தங்களுக்குப் போதுமானவர்கள் இருக்கின்றார்களென யாரால் தெரிவித்திட முடியும்? சபையாரே அதைத் தீர்மானித்திட வேண்டுமேயொழிய, சகோதரர் ரசல் அவர்களோ அல்லது வேறொருவரோ அல்ல. ஒருவேளை தங்களிடத்தில் தகுதிவாய்ந்த மூப்பர்கள் இல்லையென்று சபையார் கருதுவார்களானால், அப்படி இருக்கும் பட்சத்தில் வெளியிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்வார்களாக. ஒருவேளை தகுதிவாய்ந்த மூப்பர்கள் அநேகரை அவர்கள் பெற்றிருப்பார்களாகில், தேவன் அருளியுள்ளவைகளை அவர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்வார்களாக மற்றும் வீட்டில் - சொந்த சபையில் இருக்கும் சகோதரரை ஊக்குவிப்பார்களாக.

(Q256:2) தேர்ந்தெடுத்தல் - சதவீதம் தொடர்பாக.

கேள்வி (1916)-2- ஒரு குறிப்பிட்ட வாட்ச் டவர் வெளியீட்டில் (அதன் தேதி எனக்கு ஞாபகமில்லை) ஐம்பது சதவீத ((nominating vote) முன்மொழிதலின் வாக்கினையாகிலும் பெற்றிருக்கும் முன்மொழியப்பட்டவர்கள் யாவரும் ஏகமனதாய்த் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் எனும், ஒரு தேர்ந்தெடுத்தல் வழிமுறையினை நீங்கள் தெரிவித்திருந்தீர்கள். பிரச்சனைகளும், பிணக்குகளும் உள்ள ஒரு சபையில் இந்த வழிமுறையைக் கையாளுவது நலமாய் இருக்குமா? அல்லது மூப்பராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு முன்மொழியப்பட்டவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் 75 சதவீத வாக்குகள் வேண்டுமென்று வலியுறுத்துவது நலமாய் இருக்குமா?

பதில் - என்ன செய்யப்படலாம் என்று வேதாகமம் நமக்குத் தெரிவிக்கிறதில்லை என்று முதலாவதாக நாம் நினைவில்கொள்ள வேண்டும். இப்படியிருப்பதினால் இதைச் செய்வதில் மிகவும் அனுசூலமிக்க வழிமுறையாக எது காணப்படும் என்று கண்டுபிடிப்பதில் பகுத்தறிதலே காரியமாகும். எது சிறந்த வழி என்று கண்டுகொள்வதில் பகுத்தறிதலே காரியமாய் இருக்கின்றது. உங்களுடைய பகுத்தறிதலின் அளவிற்கு, என்னுடைய பகுத்தறிதலானது நலமாய்க் காணப்படாமல் இருக்கலாம். இதுபோன்ற எந்த ஒரு தலைப்பின் விஷயத்திலும் வாட்ச் டவர் வெளியீட்டில் எந்தவொரு ஆலோசனைகளையும் முன் வைக்கையில், அவைகள் என் அபிப்பிராயங்களாக மாத்திரமே இருக்கின்றன. சகோதரர் ரசல் கட்டளையிடுவதற்கோ அல்லது எவ்விதத்திலும் சர்வாதிகாரியாகக் காணப்படுவதற்கோ விரும்புகிறது இல்லை. வேதாகமம் எதுவும் பேசிடாத இம்மாதிரியான விஷயங்களில் அவர் தனது அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்திட முயற்சித்திட மாத்திரமே செய்கின்றார். நான் அறிந்திருக்கிறதைவிடச் சபையார் சில சிறந்த வழியை அறிந்திருப்பார்களாகில் அதில் எனக்குத் திருப்தியே. தேவனுடைய சித்தமானது சபையாரினால் தெரிவிக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் சபையாருடைய சித்தத்தைத் தள்ளிவிடுகிறவன் தவறு செய்கிறவனாகவும், கர்த்தருடைய அங்கீகரிப்பைப் பெற்றுக்கொள்ளாதவனுமாய் இருப்பான். விரும்பியதை அடையத்தக்கதாக இரகசியமாய்ச் சிலர் தங்களது செல்வாக்கினைப் பயன்படுத்துவது குறித்தும், இப்படியாகத் தற்போதைக்குச் சபையாருடைய நலனுக்கடுத்தவைகள் குறுக்கிடப்படுகிறதைக் குறித்தும் மற்றும் இது நிச்சயமாய்ச் சரியற்றது

என்பது குறித்தும் நான் அறிந்திருக்கின்றேன். கர்த்தர் ஏற்பாடுபண்ணியுள்ளவைகளுக்கு மிஞ்சி செல்வதற்கு நாம் முயற்சித்திடக்கூடாது. இப்படியான எதிலும் கர்த்தர் பிரியப்படுகிறது இல்லை. நாம் கர்த்தருக்கும், சகோதரருக்கும் நேர்மையாய்க் காணப்பட்டு, சகோதரர் அனைவரும் பின்வரும் சரியான எண்ணத்தினைப் பெற்றுக்கொள்ள உதவிட வேண்டும்; அதென்னவெனில் - 'நான் மூப்பராகத் தெரிந்தெடுக்கப்படுவதோ, அல்லது தெரிந்தெடுக்கப்படாமலிருப்பதோ என்னுடைய காரியமல்ல. சபையாருக்கு நலமாய்த் தோன்றுகிறதை அவர்கள் செய்யட்டும். ஒருவேளை அவர்கள் என்னைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்வார்களானால் என்னால் முடிந்த மட்டும் அவர்களுக்கு நன்றாய் ஊழியம் புரிந்திடுவதற்கு நான் முயற்சித்திடுவேன்; ஆனால் ஒருவேளை அவர்கள் என்னைத் தேர்ந்தெடுக்காவிட்டாலும், எந்தவிதத்திலும் என்னால் முடிந்தமட்டும் அவர்களுக்கு நன்கு ஊழியம் புரிந்திட முயற்சித்திடுவேன்' என்பதேயாகும். ஒருவேளை நாம் இத்தகைய ஓர் ஆவியினைப் பெற்றிருப்போமானால் அதை நிச்சயமாய்ச் சபையார் ஏற்றகாலத்தில் காண்பார்கள். கர்த்தர் அதை எப்போதுமே கண்ணோக்கிக்கொண்டிருக்கின்றார் மற்றும் தேவனிடத்தில் நீங்கள் சரியாய்க் காணப்பட்டீர்கள் என்றால், மற்றவர்களிடத்தில் உங்களது நிலைப்பாடு எப்படிக் காணப்படுகின்றது என்பது ஒரு பொருட்டல்ல. ஒருவேளை நாம் 80 அல்லது 75 சதவீதத்தை அல்லது வேறு எதையாகிலும் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று நீங்கள் சொல்வீர்களானால், சதவீதம் தொடர்புடைய விஷயத்தில், அதை விதிக்குட்படுத்த எதுவுமில்லை - வேதாகமத்தில் எதுவுமில்லை. வாக்கு விஷயத்தில் 75 அல்லது 80 சதமானவர்களைப் பிரியப்படுத்துவதைக் காட்டிலும், உங்கள் மனசாட்சியினால் முடிந்தமட்டும் சபையாரிலுள்ள அனைத்துச் சகோதரர்களையும் பிரியப்படுத்துவதற்கும், அனைவருக்கும் திருப்திகரமாய் இருக்கும் ஓர் தேர்ந்தெடுத்தலைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் விரும்புவது நலமாய் இருக்கும் என்று நாங்கள் யோசனை கூறுவோம். சபையாரிலுள்ள ஒவ்வொருவருக்காகவும் அக்கறை கொள்ள வேண்டும் மற்றும் ஒவ்வொருவனும் சரி என்று தான் கருதுபவைகளைச் செய்திடவும் வேண்டும். அனைவருமே முழுமையாய்த் திருப்தி அடைய மாட்டார்கள் என்று அறிந்த நிலையில், சிறுபான்மையினரின் எண்ணங்களைப் பொருட்படுத்தாமல், பெரும்பான்மையினர் தங்கள் எண்ணங்களின்படி நடந்தேற்றுவது என்பது நிச்சயமாய்ச் சரியாய் இராது. ஒருவேளை ஒரு குறிப்பிட்ட சகோதரன் மூப்பராகிட வேண்டுமென்று நீங்கள் எண்ணுகின்றீர்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளலாம் மற்றும் அச்சகோதரனிடத்தில்

எக்குறையினையும் நான் காண்கிறது இல்லை என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். நீங்கள் அவர் மூப்பராகிட வேண்டுமென்று விரும்புகின்றீர்கள் என்ற காரியமே, நான் அவருக்காக வாக்களிப்பதற்கு ஒரு காரணமாக அமைகின்றது; எனினும் அவரைத் தகுதியற்றவர் என்று கருதிடுவதற்கு ஏதுவாய் அவரது குணலட்சணம் குறித்து நான் எதையேனும் அறிந்திருப்பேனானால், இச்சூழ்நிலையில் அவருக்குநான் வாக்களிப்பது என்பது கர்த்தருடைய சித்தத்திற்கு விரோதமாய் இருக்கும். அப்படியானால் ஒரு குறிப்பிட்ட காரணத்திற்காக என்னால் அவருக்கு வாக்களித்திட முடியாது. (வாக்களித்தல் தொடர்புடைய விஷயத்தில் என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்க மாத்திரமே செய்கின்றேன்.) முடிந்தமட்டும் நம்முடைய தேர்ந்தெடுத்தலை ஏக மனதுடன் பெற்றிருக்க விரும்புகின்றேன். எனினும் ஒரு குறிப்பிட்ட காரணத்தினால் என்னால் அவருக்கு வாக்களிக்க இயலவில்லை. அச்சகோதரனும் இதைச் சரியாய் எடுத்துக்கொண்டு, அவர் பின்வருமாறு: 'உங்களது நேர்மையினையும், யதார்த்தத்தையும் நான் பாராட்டுகின்றேன். நான் ஓஹ உயர் தரத்திற்கு என்னையே கொண்டுவந்திடுவதற்கு முயற்சித்திடுவேன்' என்று கூறிட வேண்டும். இதுவே சரியாய் இருக்கும்; அதாவது சரியாய்ச் செயல்பட்டு, பின் முழுச்சபையாரையுமே பிரியப்படுத்துவதாயிருக்கும் என்று எதிர்பார்ப்பதாகும்; அதுவும் அவர்களைப் பிரியப்படுத்துகிறதாக இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும், சரியானவற்றைச் செய்வதாகும். அதுவும் எவ்வித சுயேட்சையான ஆவியினால் இல்லாமல், மாறாக ஒவ்வொருவரின் மற்றும் அனைவரின் கருத்துக்களையும் முறையே கருத்தில் எடுத்துக்கொள்வதற்குரிய பெருந்தன்மையின் ஆவியினால் செய்யப்பட வேண்டும். 85 சதமான விதியானது நிலைநாட்டப்பட்டும், சபையாரினுடைய சித்தம் உண்மையில் நிறைவேற்றப்படாத நிலையில் காணப்பட்ட சில சந்தர்ப்பங்களை நான் அறிவேன். அது எப்படி? 85 சதமானம் அடையப்பெற்றிருக்குமானால், ஏன் அது சபையாருடைய சித்தமாகக் காணப்பட முடியவில்லை? ஏனெனில் 15 சதமானவர்கள் கட்டுக்கடங்காதவர்களாகிடுவதற்குத் தீர்மானிக்கக்கூடும் மற்றும் 85 சதமானவர்களின் விருப்பத்தினை அடையவிடக்கூடாது என்று தீர்மானிக்கக்கூடும். பெரும்பான்மையினரைச் சிறுபான்மையினர் ஆளமுயல்கின்றனர் மற்றும் இணங்கி விட்டுக்கொடுப்பதில்லை. எனினும் சபையாரினுடைய விருப்பத்தைத் தீர்மானிப்பதற்குப் பெரும்பான்மை மாத்திரமே தேவையாய் இருக்கின்றது; 51 சதமானம் என்பது பெரும்பான்மையாகும். ஒருவேளை 85 சதவீதம் வேண்டுமென்று முன்வைக்கப்படுகிறதென்றால், அது சிறுபான்மையினரைப்

பிரியப்படுத்துவதற்கென்றுள்ள பெரும்பான்மையினரின் சார்பிலான சலுகையேயாகும். 51 சதமானவர்கள் நாங்கள் தீர்மானிப்போம் என்றும், எங்கள் வழியின்படி செய்வோம் என்றும் சொல்ல முடியும், ஆனால் அது மற்றவர்களைப் புறக்கணிக்கிற காரியமாய் இருந்து பிரிவினையை உண்டுபண்ணிடலாம். இப்படிச் செய்வது ஞானமான அல்லது அன்பான காரியமாய் இராது. பெரும்பான்மையானவர்கள் சிறுபான்மையினரைக்குறித்துக் கருத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்; கூடுமானால் ஒவ்வொருவரையும் உள்ளடக்கின நிலையில் 100 சதவீதத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள விரும்புகின்றோம் என்று தெரிவித்திட வேண்டும். ஆனால் பெரும்பான்மையினர் சிறுபான்மையினரைக் கவனத்தில் கொள்ளாமல் இருந்து, இதனால் சிறுபான்மையினர் சபையாருடைய வேலைக்குத் தடங்கலும், இடர்பாடும் உண்டு பண்ணுவதும், இந்த 85 சதமானவர்களுக்கு இடையூறு உண்டுபண்ணத்தக்கதாக, தங்களால் முடிந்த யாவற்றையும் செய்வோம் என்று கூறுவதும், இவர்கள் - முன்னிலையிலிருந்து நல்லோக்கங்களை நிறைவேற்றுவவர்களைத் தடைச்செய்கிற நோக்கோடு அரசியலில் பயன்படுத்தப்படும் தந்திரமான முறைமைகளை எடுத்துள்ளனர் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றதாய் இருக்கும். இது முற்றிலும் தவறாக இருக்கும். இந்தக் காரியங்கள் குறித்த சரியான கண்ணோட்டங்களை நாம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். புரக்கிளினிலும், நியூ+யார்க்கிலும் உள்ள சபைகளில் ஏகமனதுடன் கூடிய வாக்கை எப்போதும் நாம் பெற்றிருப்போம். ஏனெனில் வேலை தொடர்புடைய விஷயத்தில் நாம் அறிந்திருக்கிற எல்லாவற்றையும் செய்திடுவதற்கு நாங்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றோம். ஒருவேளை யாரேனும் ஒருவர் ஒரு குறிப்பிட்ட சகோதரனை மூப்பனாகவோ அல்லது உதவிக்காரனாகவோ பெற்றிருக்க விரும்பினால் அவரைப் பெற்றிருப்பதற்கு நாமும் மகிழ்வோம். இப்படியாகவே கிட்டத்தட்ட எல்லாவிடங்களிலும் காணப்படும் சபையார்களின் மனநிலையாக இருக்கும் என்று நாம் நம்புகின்றோம்; ஆனால் சிலசமயங்களில் நம்முடைய மனங்களானது திரித்துக் காணப்படுகின்றது. 85 சதவீதம் பெற்றுக்கொள்ளாததுவரையிலும், எங்களால் எதுவும் செய்ய முடியாது என்று சிறுபான்மையினர் கூறும்போது, நான் ஒரு மாற்றத்தை முன்வைத்து அதை 51 சதவீதமாக்கிடுவேன் மற்றும் 51 சதமானவர்கள் தங்களால் முடிந்தமட்டும் மற்றவர்களிடத்தில் அன்பாய் இருப்பார்களாக ஆனால் கர்த்தருடைய வேலைக்குத் தடங்கல் உண்டு பண்ணும் எந்தவொரு வழிமுறையையும் நாங்கள் அனுமதிப்பது இல்லையென்று மற்றவர்கள் தெரிந்து கொள்வார்களாக. சபையாரிலுள்ள பெரும்பான்மையானவர்கள் சபையாரை

நடத்திடவும், அதன் நடைமுறைகளைத் தீர்மானித்திடவும் வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகின்றார்; எனினும் பெரும்பான்மையானவர்கள், சிறுபான்மையானவர்களிடத்தில் மிகவும் அன்பாய்க் காணப்படவும் கர்த்தர் விரும்புகின்றார்; அவர்கள் ஒருமித்த மனதில் காணபடமுடியுமென்றால் அது இன்னும் சிறப்பாய் இருக்கும்.

(Q286:3) பொன்னான பிரமாணம்- தவறான விளக்கம்.

கேள்வி (1909)-3-ஒருவன் தனக்குத் தன் சகோதரன் என்ன செய்யக்கூடாது என்பானோ, அதையே அவன் தன் சகோதரனுக்குச் செய்யக்கூடாது என்பதாகப் பொன்னான பிரமாணத்திற்கு விளக்கம் கொடுக்கப்படலாமா?

பதில் - இல்லை. பொன்னான பிரமாணமானது எதிர்ப்பார்ப்பவைகளுக்கும் அதிகமாய்ச் செய்வதற்கு அது தடைவிதிக்கும் என்று நான் கருதுகிறதில்லை. ஒருவேளை தாங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவன் என்றால், நீங்கள் அதிகமாகவே செய்ய வேண்டும். பொன்னான பிரமாணம் என்பது அனைவருக்கும் பொருந்தும், ஆனால் கிறிஸ்தவனுக்கு வேறொரு பிரமாணம் காணப்படுகின்றது. “புதிதான கட்டளையைக் கொடுக்கிறேன்” என்று இயேசு உலகத்தாரிடமோ, யூதர்களிடமோ சொல்லாமல், சீஷர்களிடமே சொன்னார்; “நீங்கள் ஒருவரிலொருவர் அன்பாயிருங்கள்” என்று சீஷர்களிடமே சொன்னார். ஒருவேளை இயேசு நம்மைப் பொன்னான பிரமாணத்தினுடைய அடிப்படையில் மாத்திரம் அன்புகூர்ந்திருந்தாரானால், அவர் நமக்காக மரித்திருக்கவே மாட்டார்; ஆனால் அவர் அதிகமாகவே செய்திட்டார் மற்றும் அவரது பின்னடியார்களென நீங்களும், நானும் ஒருவர் இன்னொருவருக்காய் அதிகமாய்ச் செய்திட வேண்டும் என்று அவர் எதிர்ப்பார்க்கின்றார்.

(Q305:2) திரள்கூட்டத்தினர் - பூரண அன்பிற்கான இலக்கினின்று விழுந்துபோகுதல்.

கேள்வி (1910)-2- பூரண அன்பிற்கான இலக்கை அடைந்திட்ட யாரேனும் திரள்கூட்டத்தினராக விழுந்துபோகக்கூடுமா?

பதில் - கூடும் என்று நான் எண்ணுகின்றேன்; ஒருவன் இப்படித் திரள்கூட்டத்திற்குள்ளாக வீழ்ந்துபோவது மாத்திரமல்லாமல், அவன் முற்றிலுமாய் வீழ்ந்து போவதற்கும் வாய்ப்புள்ளது என்று நான் எண்ணுகின்றேன். ஒருவேளை ஒருவன் பூரண அன்பிற்கான இலக்கினை அடைந்தவனாகவும், அவன் மற்றவர்களுக்குப் போதிப்பவனாகவும் இருப்பானாகில், அவன் கர்த்தருடனான தன் உறவையும், கர்த்தருடைய அங்கீகரிப்பையும் தக்கவைத்து/காத்துக்கொள்ளவில்லையெனில், அவன் ஆகாதவனாய் வீழ்ந்துபோவான்.

1. (Q372:2) இயேசு - ஜீவ-உரிமைகள்.

கேள்வி (1911)-2- அர்ப்பணிப்புச் செய்தபோது இயேசு தம்முடைய ஜீவ-உரிமைகளைக் laid down/கொடுத்து வைத்துவிட்டாரெனில், அவரது உயிர்த்தெழுதலில் அவர் இன்னமும் அவற்றை எப்படிப் பெற்றிருக்கிறவராகக் காணப்பட முடியும்?

பதில் - நாம் ஆங்கில மொழியினை இதுவரையிலும் சரிவர கற்றிராததாகத்தான் தோன்றுகின்றது அல்லது நாம் வெவ்வேறு பள்ளிகளில் பயின்றவர்களாகவும், வெவ்வேறு அகராதினைப் பெற்றிருந்தவர்களாகவும் தோன்றுகின்றது - ஏனெனில் இந்த ஒரு கருத்தினை, மனதில் ஒரேமாதிரியான சிந்தனையுடைய கர்த்தருடைய ஜனங்கள், வெவ்வேறு வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தி வெளிப்படுத்துபவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இப்பொழுதும் ஜீவ-உரிமைகளைக் கொடுத்து வைத்தல் (lay down life-rights) என்றால் என்ன?

இயேசு தம்மை அர்ப்பணிக்கையில், “தேவனே, உம்முடைய சித்தத்தின்படி செய்ய, இதோ வருகிறேன்” என்று கூறினபோது, அவர் எதை lay down/ ஒப்படைத்தார்? அவர் தமது சித்தத்தை ஒப்படைத்தார். அவருடைய சித்தத்தில் எவைகளெல்லாம் உள்ளடங்குகின்றது? அவருக்குச் சம்பவிக்கவிருக்கும் அனைத்தையும் - அவரது ஜீவனையும், எல்லா வகையான அவரது உரிமைகள் அனைத்தையும், அவரது சித்தமானது உள்ளடக்கினது; அவர் தம்முடைய முழுச்சித்தத்தை, தமது முழு இருதயத்தைத் தேவனுக்குக் கொடுத்தபோது, அது அனைத்தையும் உள்ளடக்கினதாக இருந்தது. அப்படியானால் அவரிடத்தில் ஜீவ-உரிமைகள் எஞ்சி காணப்படவில்லையா? இருதயமானது அவருக்கு எஞ்சி காணப்பட்டது மற்றும் சிலுவையில் “முடிந்தது” என்று சத்தமிடுவது வரையிலும் ஒப்படைப்பதற்கு அவரிடம் அந்த ஜீவன் எஞ்சியிருந்தது; ஆகையால் அவர் ஒருவிதத்தில் அவருடைய ஜீவனை ஒப்படைக்கவில்லை மற்றும் அவர் இன்னொரு விதத்தில் அதை ஒப்படைத்தவராகவே இருந்தார்; பிதாவின் சித்தமாக இருக்கும் எதற்கும் தாம் தடைச் சொல்வதில்லை என்றும், பிதாவின் சித்தம் என்னவாக இருப்பினும், தாம் அதைச் செய்வார் என்றும் ஒப்புக்கொண்ட விதத்தில், அவர் அதைக் கொடுத்து வைத்தவராய் இருந்தார். இந்த விதத்தில் அவர் தம்முடைய அனைத்தையும் அர்ப்பணம் பண்ணினார். ஒரு பொருளை lay it down/கொடுத்து வைப்பது என்பது ஒரு காரியமாகவும், அதனை apply/பயன்படுத்திடுவது என்பது இன்னொரு காரியமாகவும் காணப்படுகின்றது. என்னுடைய தொப்பியை இங்கு ஏதோ ஓரிடத்தில் laid down/கழற்றி வைக்கின்றேன் என்று வைத்துக்கொள்ளலாம், ஆனால் அதற்கென்று அது என்னுடைய தொப்பியல்ல என்றாகாது, அப்படித்தானே? என்னுடைய தொப்பி இப்பொழுது எங்கே காணப்படுகின்றது என்றாகூட எனக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம், ஆனால் என்னுடைய தொப்பியை நான் கழற்றி வைத்துள்ளேன்; அதை நான் யாரோ ஒருவர் வசத்தில் கொடுத்து வைத்துள்ளேன். இனிமேல் அந்தத் தொப்பிக்கும், எனக்கும் சம்பந்தமில்லை என்றாகாது. அந்தத் தொப்பியை நான் யார் வசத்தில் கொடுத்து வைத்திருக்கின்றேனோ, அவர் உங்களிடத்திற்கு அதைக் கொடுக்கும்படிக்கு அவரிடம் நான் கூறக்கூடாது என்றும் இல்லை. நான் அதைக் கழற்றிவைத்துவிட்டேன்; இன்னொருவர் வசத்தில் அதைக் கொடுத்து வைத்திருக்கின்றேன்; அவர் உங்களிடத்திற்கு அதைக் கொடுக்கும்படிக்கு என்னால் அவரிடம் சொல்லிட முடியும். இப்படியாகத்தான் நமது கர்த்தராகிய இயேசுவும் தமது முழு ஜீவியத்தையும் பிதாவின் கரத்தில் வைத்தவராக, ஒன்றையும் விட்டுவிடாமல் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் பிதாவின் சித்தத்தைச் செய்யத்தக்கதாக தாம் ஆயத்தமாயும், விருப்பமாயும் இருப்பதாகத் தெரிவித்தார். பிதாவின் சித்தப்படி சோதனைகளும், அனுபவங்களும் அவருக்குக் கடந்துவந்தது; இறுதியானது சிலுவையில் மரணமாகும்; மற்றும் அவர் உண்மையுள்ளவராய் இருந்தார்; அவர் எதற்கும் மறுக்கவில்லை, கடைசிமட்டும் தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுத்து வைக்கும்படியாக அனுமதித்து, கொடுத்து வைத்திடும் வேலையினை நிறைவேற்றினார்; ஆனால் அந்த ஜீவனுக்கான உரிமை அவருக்கில்லை என்றாகாது; அவர் தம்முடைய ஜீவனைத் துறந்துவிடவில்லை. ஒரு பொருளைக் கீழே வைப்பது அல்லது அதை ஒருவர் வசத்தில் ஒப்புவிப்பது என்பது துறந்துவிடுவதாகாது. ஆகையால் இயேசு பெற்றிருந்ததும், பிதாவிடம் அவரால் ஒப்புவிக்கப்பட்டதுமான இந்த ஜீவ-உரிமைகளானது, அவரால் துறக்கப்படவில்லை, மாறாக அதைக் கொடுத்து விடுவதற்கென்று (give it away) அவர் இன்னமும் அதை வைத்துவைத்திருக்கின்றார். கொடுத்துவிடுவதற்கென்று அவர் ஒருவேளை இந்த ஜீவ-உரிமைகளைப் பெற்றிருக்கவில்லையெனில்,

கொடுத்துவிடுவதற்கென்று அவர் ஒருவேளை இந்த ஜீவ-உரிமைகளைப் பெற்றிருக்கவில்லையெனில், இந்த உரிமைகள் மீது அவருக்கு ஒருவேளை எந்த அதிகாரமும் இல்லையெனில், இவைகளுக்கடுத்த எந்த உரிமைகளும் அவருக்கு ஒருவேளை இல்லையெனில், அவரால் ஒருபோதும் உலகத்தினுடைய இரட்சகராகிட முடியாது; ஏனெனில் இந்த ஜீவ-உரிமைகளைத்தான் அவர் தியாகமாக ஒப்புக்கொடுத்திட்டார் அல்லது பொல்லாத மனிதர்களினால் கல்வாரியில் வைத்துத் தம்மிடமிருந்து எடுக்கத்தக்கதாக அனுமதித்திருந்தார்; இந்த ஜீவனுக்கான உரிமைகள்தான் உலகத்திற்கு அவசியமானவையாகும் மற்றும் தேவனுக்கும், மனுஷனுக்கும் இடையில் மாபெரும் மத்தியஸ்தரென அதைப் புதிய உடன்படிக்கையினுடைய நிபந்தனைகளின் கீழ் மனுக்குலத்தின் உலகத்திற்குக் கொடுத்துவிடுவதற்கு அவர் நோக்கம் கொண்டுள்ளார். இந்த ஒரு நோக்கத்திற்காகத்தான், உலகத்திற்கு அவர் இந்தப் பூமிக்குரிய ஜீவனுக்கான உரிமைகளைக் கொடுத்துவிடத்தான், தேவன் அவர் ஓர் இராஜ்யத்தைப் பெற்றிருக்க ஏற்பாடு பண்ணினார்; அவர் உலகத்தை ஆளவும், அவர்களுக்குப் போதிக்கவும், அவர்களுக்காக அவர் கொடுத்துவிடவிருக்கின்றதை, அவரது நிபந்தனைகளின் கீழ், அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு ஆயத்தமாகத்தக்கதாக, அவர் என்ன கொடுத்துவிடவிருக்கின்றார் என்பதைக் குறித்த உணர்ந்துகொள்ளுதலுக்குள்ளாக அவர்களை அவர் கொண்டுவரவும் தேவன் ஏற்பாடுபண்ணினார்.

2. (Q373:1) இயேசு ஜீவ-உரிமைகளைக் கொடுத்தான்

கேள்வி (1911)-1- யோர்தானிலும், பெந்தெகொஸ்தே நாளிலும் இயேசுவினால் எப்படித் தம்முடைய ஜீவிக்கும் உரிமைகளை, இருமுறை கொடுக்க இயலும்?

பதில் - பெந்தெகொஸ்தே நாளில் அவர் ஜீவ-உரிமைகள் எதையும் கொடுக்கவில்லை. அவர் யோர்தானில் தமது ஜீவ-உரிமைகளைக் கொடுத்து வைத்துவிட்டார்/ஒப்புக்கொடுத்திட்டார். பிதாவின் சித்தத்தைச் செய்யத்தக்கதாக அவர் தமது ஜீவ-உரிமைகளைக் கொடுத்து வைத்துவிடும் காரியத்தினைக் கல்வாரியில் நிறைவேற்றி முடித்தார். அவர் அங்குத் தம்மைக் கொடுத்து வைத்துவிடும் காரியத்தினை நிறைவேற்றி முடித்தார்; ஆனால் இப்படியாக அவர் தம்மைக் கொடுத்து வைத்துக்கொண்டிருக்கும் காரியமானது, புண்ணியத்தினைப் பயன்படுத்திடும் காரியத்திலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட காரியமாகும். இந்த ஒரு காரியமே சில மனங்கள் கிரகித்துக்கொள்வதற்கு மிகவும் சிரமமான காரியமாய்த் தென்படுகிறது. ஏன் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. என்னுடைய மனதிற்கு இது எளிமையாய்ப் புரிந்துகொள்ளப்படுகின்ற காரியமாய் இருக்கின்றது; ஆனால் நமது கர்த்தர் அர்ப்பணிப்பின்போது தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுத்து வைக்க ஒப்புக்கொடுத்ததற்கும், அதைக் கல்வாரியில் உண்மையாகவே நிறைவேற்றி முடித்ததற்கும் மற்றும் புண்ணியத்தினை “மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில்” அவர் பயன்படுத்துவதற்கும் இடையிலுள்ள வித்தியாசத்தினைக் காண்பது என்பது சில மனங்களுக்கு மிகவும் சிரமமான காரியமாய் இருக்கின்றது. இது விஷயத்தில் உங்களுக்கு உதவிச் செய்யத்தக்கதாக நான் ஒரு பூமிக்கடுத்த உதாரணத்தைப் பயன்படுத்த இருக்கின்றேன்; இதோ அது என்னவெனில்: உங்களிடத்தில் சொத்து ஒன்று இருக்கின்றது என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள் மற்றும் அதைப் பத்தாயிரம் டாலருக்கு நீங்கள் விற்றுள்ளீர்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். “பத்தாயிரம் டாலருக்கென்று எனக்கொரு விசேஷித்த நோக்கம் அல்லது தேவை இருக்கின்றது மற்றும் அந்தச் சொத்தை விற்றுவிடுகின்றேன்” என்று நீங்கள் சொல்லுகின்றீர்கள். முதலாவதாக நீங்கள் (sale-deed) கிரயப்பத்திரம் கொடுப்பதாக முகவரிடம்/காரியஸ்தனிடம் ஒப்பந்தம் போட்டுக்கொள்வீர்கள். இக்காரியமானது யோர்தானில் நமது கர்த்தரினால் பண்ணப்பட்ட உடன்படிக்கை காரியத்திற்கு ஒத்திருக்கின்றது. கொஞ்சம் காலம் கழித்து, அதாவது ஒரு மாதம் கழித்து, நீங்கள் கிரயப்பத்திரத்தில் கையெழுத்திடுவீர்கள் -- அச்சொத்தின் மீதான உங்கள் விருப்பம் யாவற்றையும் விட்டுவிட்டு, பத்தாயிரம் டாலரைப் பெற்றுக்கொண்டு, அதை வங்கியில் வைப்புத் தொகையாகப் போட்டுவிடுவீர்கள் (deposit). வங்கியில் அந்தப் பணத்தான், அந்தச் சொத்தை விற்றதன் பலனாகக் காணப்படுகின்றது. அந்தப்பணம் (வங்கியில் இருப்பினும்) அது இன்னமும் உங்களுடையதுதான்; சொத்தை விற்றுக்கிடைக்கும் பலனைக்கொண்டு ஏதோ ஒரு காரியத்தைச் செய்யும்படியாக, அச்சொத்தை நீங்கள் விற்றிருக்கின்றீர்கள்; மற்றும் அந்தப்பலன், வங்கியில் காணப்படும் பத்தாயிரம் டாலராகும். சில குறிப்பிட்ட காரணத்திற்குப் பயன்படுத்தும்படி அந்தப்பணத்தை எடுக்கத்தக்கதாக, வங்கிக்கு நீங்கள் காசோலைக் கொடுத்திடலாம் அல்லது வேண்டுமோள் விடுத்திடலாம்.

இந்த நான்கு கட்ட காரியங்களானது, நமது கர்த்தருடைய நான்கு செயல்களுக்கு ஒத்திருக்கின்றது. காரியக்காரனிடத்தில் ஒப்பந்தம் கையெழுத்திடப்படுவது போன்று நமது கர்த்தர் முதலாவதாகத் தம்முடைய அர்ப்பணிப்பை ஏற்றெடுத்தார்.

கிரயப்பத்திரத்தில் கையெழுத்திடப்பட்டு, கிரயத்தினை நிறைவேற்றுவது போன்று நமது கர்த்தர் இரண்டாவதாகக் கல்வாரியில் காரியத்தினை நிறைவேற்றி முடித்தார்.

பணமானது வங்கியில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் கணக்கில் வந்தடைவது போன்று, மூன்றாவதாக நமது கர்த்தர் தம்மைப் பிதாவின் கரங்களில் கையளித்துவிட்டார் - “உம்முடைய கைகளில் என் ஆவியை ஒப்புவிக்கிறேன்” என்றார்

வங்கியில் காணப்படும் பணத்தை நீங்கள் வைப்புத்தொகையாக வைத்திருப்பது (deposit) அல்லது பயன்படுத்துவதுபோன்று, நான்காவதாக நமது கர்த்தர் பிதாவின் கரங்களில் காணப்பட்ட அந்தப் புண்ணியத்தினைக் கிரயமாக (deposit) வைத்திருந்தார் அல்லது அதைப்பயன்படுத்துவார். அது உங்கள் கணக்கில் காணப்படும். உங்களால் மாத்திரமே காசோலையைக் கொடுக்க முடியும். இதுபோலவே நமது கர்த்தருடைய புண்ணியமும் பிதாவின் கரங்களில் தம்முடைய சொந்த கணக்கிலேயே காணப்பட்டது மற்றும் அவராலும் காசோலைக்கொத்த காரியத்தைச் செய்யலாம் மற்றும்

அந்தப் புண்ணியத்தைச் சாற்றிடலாம் மற்றும் அப்போஸ்தலன் கூறியுள்ளது போன்று அவர் அப்புண்ணியத்தினை நமக்குச் சாற்றியுள்ளார். மேலும் அது நமக்குச் சாற்றப்பட்டுள்ளதற்கு ஆதாரம், பெந்தெகொஸ்தே நாளின்போது கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய சபையின் சில அங்கத்தினர்கள் மீது ஆசீர்வாதம் கடந்துவந்ததில் சுட்டிக்காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

(Q429:1) இராஜ்யம் - இராஜ்யத்தின் சுதந்திரர்கள்.

கேள்வி (1916)-1- இராஜ்யத்தின் சுதந்திரர்களாகப் போகிறவர்கள் எந்த மாபெரும் படிப்பினைகளைக் கற்றுக்கொள்ளும்படி எதிர்பார்த்துக்கொள்கின்றனர்?

பதில் - (1) நீதியினைக் குறித்தச் சரியான, முழுமையான உணர்ந்துகொள்ளுதல் ஆகும் மற்றும் உங்களை அன்புகூருவதுபோன்று அயலார்களை அன்புகூருதலாகிய பொன்னான பிரமாணம் முன்வைக்கும் காரியங்களுக்கு இசைவாய் வர பிரயாசம் எடுப்பதன் வாயிலாக நீதியினைக் குறித்த அந்த உணர்ந்துகொள்ளுதலை வெளிப்படுத்துவதாகும். (2) மேலும் அன்பு, அனுதாபம், மனதுருக்கம், இரக்கம் குறித்த படிப்பினைகளாகும். நம்மைக் குறித்து, நமது எண்ணங்கள், வார்த்தைகள் மற்றும் கிரியைகள் குறித்து நாம் எவ்வளவுதான் கடுமையாய், இம்மியும் பிசகாமல் காணப்பட்டாலும்கூட, நாம் மற்றவர்கள் விஷயத்தில் இம்மியும் பிசகாத எதிர்பார்ப்பினைக் கொண்டிருக்கக்கூடாது; மாறாக நமது இரட்சகர் போன்று, அவர்கள் கொடுக்கப்பிரியப்படும் எதையும் அவர்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்வதற்கு விருப்பமுடையவர்களாய் நாம் காணப்பட வேண்டும். இது (3) கிறிஸ்துவோடு பாடுபடுவதை, அவரது பாடுகளில் ஐக்கியம் கொண்டிருத்தலைக் குறிக்கின்றதாயிருக்கும். இது நமது கர்த்தரோடுகூட, வரவிருக்கும் அவரது இராஜ்யத்தில் இராஜாக்களென, ஆசாரியர்களென, நியாயாதிபதிகளென, நாம் செய்யவிருக்கும் வேலைக்கு நம்மைப் பொருத்தமானவர்களாக மற்றும் தகுதியானவர்களாக்க விலையேற்பெற்றப் படிப்பினைகளை நாம் கற்றுக்கொள்வதைக் குறிக்கின்றதாயிருக்கும்.

மகிமையின் சபையாக இருக்கப்போகின்றவர்கள் யாவரும், தேவனுடைய அன்பான குமாரனின் சாயலாக வேண்டுமென்று - தங்கள் இருதயங்களில் கிறிஸ்துவின் நிருபத்தினை எழுதப்பெற்றவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்று தேவன் முன் குறித்துள்ளார் எனப் பரிசுத்த பவுல் அடிகளார் எழுதிட்டபோது, இவர் கிறிஸ்துவின் குணலட்சணங்கள் நம் இருதயங்களில் பதியப்பெற்றிருக்க வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தினை வலியுறுதின வரானார் (உரோமர் 8:28-30). இவர்களது சரீரங்களானது எவ்வளவுதான் பூரணமற்றவைகளாக இருப்பினும், இவர்கள் தங்கள் கொள்கைகளுக்கு ஏற்ப காணப்படும் விஷயங்களில் எவ்வளவு பூரணமற்றவர்களாக இருப்பினும், அந்தக் கொள்கைகள் திவ்விய நியமங்களின்படியானவைகளாகக் காணப்பட வேண்டும். கொள்கைகளை நிறைவேற்றும் விஷயத்தில் பாடுபடுவதில் மகிழ்த்தக்கதாக, அந்தக் கொள்கைகளுடன் நாம் இணக்கமாய்க் காணப்பட வேண்டும்.

3. (Q444:1) ஜீவ-உரிமைகளுக்கான தேவை

கேள்வி (1911-Z4922)-1- தம் வசத்தில் ஒருவேளை பூமிக்குரிய ஜீவனுக்கான உரிமைகளைக் கிறிஸ்து பெற்றிருக்கவில்லையெனில், அவரால் உலகத்திற்கான நித்திய பிதாவாக முடியுமா?

பதில் - ஒருவேளை நமது கர்த்தராகிய இயேசு ஆயிரவருட ஆளுகையின்போது ஆதாமிற்கும், அவரது சந்ததிக்கும் பூமிக்குரிய ஜீவனுக்கான உரிமையினை கொடுத்துவிடுவதற்கென, அந்த உரிமையினைச் சொத்தாகப் பெற்றிருக்கவில்லையெனில், அவரைக்குறித்து அந்தச் சந்ததியின் பிதா என்று கூறமுடியாது. கொடுத்துவிடுவதற்கென்று ஜீவனை - பூமிக்குரிய ஜீவன் ஒன்றை அவர் பெற்றிராதது வரையிலும் அவரால் மனுக்குலத்தின் சந்ததியை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்க முடியாது.

4. (Q445:1) ஜீவ-உரிமைகளானது இயேசுவினால் சபைக்குச் சாற்றப்பட்டுள்ளதா?

கேள்வி (1912)-1- ஜீவ-உரிமைகளை இயேசு சபைக்குத் தரிப்பித்துள்ளதாக/ சாற்றியுள்ளதாகத் தாங்கள் போதிக்கின்றீர்களா?

பதில் - உண்மையில் அப்படித்தான்! இயேசு இரண்டு ஜீவ-உரிமைகளை உடையவராயிருந்தார். மனிதனென ஜீவிப்பதற்கென உரிமை ஒன்றினை அவர் பெற்றிருந்தார். அவர் தமது பூமிக்குரிய ஜீவனை laid down/கொடுத்து வைத்திட்டார்; அது அவரிடமிருந்து forfeit/பறிமுதல் செய்யப்படவில்லை. அதை அவர் திவ்விய ஏற்பாட்டிற்கு இசைவாக “மரணபரியந்தம்” laid down/கொடுத்து வைத்திட்டார். அவரால் கொடுத்து வைக்கப்பட்ட அது இன்னமும் அவருடையதே. உதாரணத்திற்கு என்னுடைய புத்தகத்தை நான் இங்கே மேஜையில் வைத்துள்ளேன் (laid down) என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள் மற்றும் அது கொஞ்சம் நேரம் மேஜையிலேயே இருக்கட்டும்; எனினும் அது இன்னமும் என்னுடையதே மற்றும் நான் திரும்பிவந்து, மீண்டும் எனது புத்தகத்தை எடுத்துக்கொள்வதற்கு முழு உரிமையுடையவனாக இருக்கின்றேன். அப்படித்தானே? இயேசு தமது ஜீவனைப் பறிக்கொடுக்கவில்லை. அவர் தாமே முன்வந்து தம் ஜீவனைக் கொடுத்து வைக்க மாத்திரமே செய்தார். “அதைக் கொடுத்து வைப்பதற்கும் மற்றும் மறுபடியுமாய் வந்து பெற்றுக்கொள்வதற்கும் அதிகாரம் காணப்படுகின்றது.” மரணத்திலிருந்து அவர் உயிர்த்தெழுவதற்கான வேளை வந்தபோதோ, அவர் திவ்விய தளத்தில் தேவனுடைய குமாரனென, உயர்த்தளத்தில் ஜீவனைப் பெற்றுக்கொண்டார். அது அவர் தமது ஜீவனை ஒப்படைத்ததற்கான வெகுமானமாகும். இது “வெகுமான ஜீவனாகும்.” இது அவருக்கான தேவனுடைய அன்பளிப்பாகும். இது மரணம் வரையிலுமான அவரது கீழ்ப்படிதலுக்கான வெகுமானமாகும். பூமிக்குரிய ஜீவனுக்கான உரிமையினை அவர் இன்னமும் உடையவராயிருந்தார், ஆனால் வெகுமதியாக அவருக்குத் திவ்விய ஜீவன் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தத் திவ்விய ஜீவனை அவர் பெற்றவராயிருக்க, பூமிக்குரிய ஜீவனுக்கான அந்தப் பூமிக்குரிய உரிமையையும் கூட அவர் உடையவராயிருந்தார் மற்றும் அதை அவர் விருப்பம் போல் கையாள முடிந்தவராய்க் காணப்பட்டார். அது தேவனுடைய கரங்களில் காணப்பட்டது; “பிதாவே உம்முடைய கரங்களில் என் ஆவியை ஒப்புவிக்கின்றேன்.” இதை அவர் யாருக்கேனும் apply/பயன்படுத்தினாரா? இல்லை! இயேசு திவ்விய ஜீவனுக்கான உரிமையினை உடையவராயிருந்தது போன்று, அவர் தம்முடைய பூமிக்குரிய உரிமைகளையும் இன்னமும் உடையவராயிருந்தார். பூமிக்குரிய ஜீவனுக்கான தம்முடைய உரிமைகளை அவர் உலகத்திற்குக் கொடுத்துவிடுவதற்கு நோக்கம் கொண்டுள்ளார். பூமிக்குரிய ஜீவனுக்கான இந்த உரிமைகளை ஆதாமுக்கும், அவருடைய பிள்ளைகளுக்கும் வழங்குவதே, இந்த ஏற்பாடுகளைப் பண்ணினதற்கான தேவனுடைய நோக்கமாய்க் காணப்படுகின்றது. ஆனாலும் இப்பொழுதல்ல! அவர் இப்பொழுது ஆட்டுக்குட்டியானவரின் மணவாட்டியாகிய சபையைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றார். இயேசுவின் மூலமாய் பிதாவினிடத்திற்கு வருகிற நம் அனைவருக்கும், இயேசு “உத்தரவாதமாகிறார்.” இப்படியே அவர் - தங்கள் சரீரங்களை “ஜீவபலிகளாக” ஒப்புக்கொடுத்துள்ள அனைவருக்கும் இருக்கின்றார். இவர்களைத் தம்முடைய சொந்த புண்ணியத்தின் வாயிலாக ஏற்றுக்கொண்டு, நிறுத்துகின்றார். புண்ணியத்தினால் imputation/சாற்றப்படுவதற்கும், அது கொடுத்துவிடப்படுவதற்கும் இடையில் வித்தியாசம் காணப்படுகின்றது. ஒருவேளை நீங்கள் என்னிடம் பணம் கொஞ்சம் கேட்க மற்றும் நான் உங்களுக்குக் காசோலை ஒன்றின் பின்னால் சம்மதம் எழுதிக்கொடுத்தால், அந்தக் காசோலையை நீங்கள் வங்கியில் சமர்ப்பித்து, அதற்குரிய பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இப்படியே இயேசுவின் புண்ணியத்தினுடைய விஷயத்திலும் செய்யப்பட்டுள்ளது என்று சொல்லலாம். அவர் தமது பூரண முழுமையினுடைய புண்ணியத்தினை நமக்குத் தரிப்பிக்கின்றார் அல்லது சாற்றுகின்றார் மற்றும் இப்படியாக நாம் நம்மைத் தேவனுக்கு முன்பு பரிசுத்தமான, ஏற்றுக்கொள்ளப்படத்தக்கதான நிலைமையில் ஒப்புக்கொடுத்திடலாம்.

5. (Q446:4) ஜீவ-உரிமைகள் – ஜீவிப்பதற்கான உரிமை

கேள்வி (1916-Z5881)-4- “ஜீவிப்பதற்கான உரிமை” மற்றும் “ஜீவ-உரிமைகள்” ஆகிய வார்த்தைகள் அர்த்தப்படுத்துவது என்ன? இவ்விரண்டு பதங்களுக்கு இடையிலான வித்தியாசம் என்ன?

பதில் - தேவனுடன் இசைவாய்க் காணப்படுவதன் மூலம் ஜீவிப்பதற்கான உரிமையினை ஒருவர் பெற்றுக்கொள்ளலாம்; காரணம் தம்முடைய அறிவுடைய சிருஷ்டிகள் யாவும், தம்முடைய திவ்விய பிரமாணங்களுக்கும், அதன் நிபந்தனைகளுக்கும் இசைவாய் ஜீவிக்கும் பட்சத்தில் தொடர்ந்து ஜீவிக்கலாம் என்று தேவன் ஏற்பாடு பண்ணியிருந்தார். ஆகையால் ஜீவிப்பதற்கான உரிமை என்பது ஆரம்பத்தில் தகப்பனாகிய ஆதாமினால் அனுபவிக்கப்பட்ட சிலாக்கியமாய்க் காணப்படுகின்றது. அவர் ஜீவிப்பதற்கான உரிமை ஒன்றினைப் பெற்றவராயிருந்தார் மற்றும் அவர் பாவம் செய்யாதிருந்தாரானால் அந்த உரிமையானது அவரிடமிருந்து பறிமுதல் செய்யப்பட்டிருக்காது. இயேசுவும்கூட ஜீவிப்பதற்கான உரிமை ஒன்றினைப் பெற்றிருந்தார். உலகத்திற்குள் வருவதற்கு முன்பு மாத்திரமல்லாமல், மனிதனாகிய இயேசுவான பிற்பாடும் அவர் அந்த உரிமையினை உடையவராயிருந்தார். அந்த உரிமையின் காரணமாகத்தான் அவரால் தம்முடைய ஜீவனை ஆதாம் மற்றும் அவரது சந்ததிக்காகப் பலியாய்க் கொடுத்து வைக்க முடிந்தது. ஞானஸ்நானத்தின்போது அவர் தம்முடைய அர்ப்பணிப்பைப் பண்ணின பிற்பாடு, அவர் ஒரு மனிதனாக ஜீவிக்கும் உரிமை இல்லாதவராயிருந்தார்; காரணம் ஜீவிப்பதற்கான அந்த உரிமையினை அவர் விட்டுக்கொடுத்துவிட்டவராகக் காணப்பட்டார். ஆனால் ஏதோ சில திவ்விய பிரமாணத்தை மீறுவதன் மூலமோ அல்லது தம்முடைய ஒப்பந்தத்தை அல்லது உடன்படிக்கையை மீறுவதன் மூலமோ தவறாதது வரையிலும், பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டிருப்பதன் காரணமாக அவர் ஆவியில் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட ஒரு புதுச்சிருஷ்டியென ஜீவிப்பதற்கான உரிமையினை உடையவராயிருந்தார். மனுக்குலத்தின் உலகமானது, ஆயிரவருடயுகத்திற்குப் பிற்பாடு, பூரணத்தை அவர்கள் அடைந்த பிற்பாடு, அவர்கள் பிதாவினிடத்தில் ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டு, அவர்களை அவரும் ஏற்றுக்கொண்ட பிற்பாடு, அவர்கள் ஜீவிப்பதற்கான உரிமையினை உடையவர்களாய் இருப்பார்கள். தகப்பனாகிய ஆதாம் பாவம் செய்வதற்கு முன்னதாக ஆரம்பத்தில் பெற்றிருந்த ஜீவனுக்கான அதே உரிமையினை மனுக்குலம் பெற்றுக்கொண்டவர்களாய் இருப்பார்கள்.

“ஜீவ-உரிமைகள்.” இந்த வார்த்தையானது பல்வேறு விதங்களில் நாம் பயன்படுத்தக்கூடியவர்களாய் இருப்போம். இவ்வார்த்தை கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்குப் பயன்படுத்தி, அவர் ஜீவ-உரிமைகளை உடையவர் என்று சொல்லுகையில், அவர் ஒரு மனிதனாக தம்முடைய ஜீவனை அர்ப்பணம் பண்ணினபோது, அவர் அந்த ஜீவனைப் பறிக்கொடுப்பதற்கு ஏதுவாய் உண்மையில் ஏதும் செய்திடவில்லை என்று நாம் சொல்லலாம். அதைக் lay down/ கொடுத்து வைக்க அவர் சம்மதித்திருந்தார்; அது நியாயமாய் அவருடையதாகும்; இல்லையேல் மறுபடியும் அந்த உரிமைகளை மற்றவர்களுக்குப் பயன்படுத்துவதற்கென்று அவற்றைப் பெற்றிராதவராகக் காணப்பட்டிருந்திருப்பார். அவரது தனிப்பட்ட நீதியினால் அந்த உரிமையினை அவர் தக்கவைத்துக் கொண்டவராய்க் காணப்பட்டார். ஆகையால் மனுஷீக ஜீவனுக்கான உரிமை ஒன்றினை அவர் இன்னமும் உடையவராகவே இருக்கின்றார்; காரணம் தம்மிடமிருந்து எடுக்கப்படும்படிக்கு அவர் அனுமதித்ததான இந்த ஜீவனை அவர் பறிக்கொடுத்து, இழந்துபோகவில்லை. அவருக்கென்று தனிப்பட்ட விதத்தில் இப்பொழுது மனுஷீக ஜீவனோ அல்லது ஜீவ-உரிமைகளோ தேவைப்படாது என்றபோதிலும், மனித ஜீவிக்கான ஜீவ-உரிமைகளை அவர் இன்னமும் உடையவராய் இருக்கின்றார்; அவருக்கென்று இந்த ஜீவ-உரிமைகள் தேவைப்படாததற்கான காரணம் அவர் மேலான ஒன்றைப் பெற்றுக்கொண்டவராக இருக்கின்றார் மற்றும் அவரால் ஒரே நேரத்தில் இரண்டு ஜீவன்களைப் பயன்படுத்த முடியாது. அவர் திவ்விய ஜீவ-உரிமைகளை உடையவராய் இருக்கின்றார்; ஆனால் அவர் இன்னமும் இந்த மனுஷீக ஜீவ-உரிமைகளைத் தக்கவைத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்; மேலும் இதை அவர் ஆதாமுக்காகவும், அவர் வாயிலாக இழந்துபோகப்பட்டதுமான அனைத்திற்காகவுமான முழுமையான ஈடாக, விலைக்கிரயமாகப் பயன்படுத்திப் பகிர்ந்தளிக்கவிருக்கின்றார்.

கேள்வி (1909)-1- பரம அழைப்பிற்கு அழைக்கப்பட்டவர்கள் அனைவரும், அன்பின் பூரண இலக்கினை அடைய வாய்ப்புள்ளதா மற்றும் அது எப்படி?

பதில் - ஒவ்வொரு மனுஷ ஜீவியினாலும் அந்த இலக்கினை அடைய முடியும் மற்றும் சிறுமந்தையிலோ அல்லது திரள்கூட்டத்திலோ அல்லது திரும்பக்கொடுத்தவின் ஆசீர்வாதம் பெறும் வகுப்பாரிலோ உள்ள அங்கத்தினனென நித்திய ஜீவனை அடையும் ஒவ்வொருவனும், எந்த ஒரு ஜீவதளத்திலும் நித்திய ஜீவனைப் பெற்றுக்கொள்ளும் யார் ஒருவரும் . . . பூரண அன்பின் இலக்கிற்கு அல்லது இந்நிலைக்கு வந்தாக வேண்டும்; ஏனெனில் இப்படி இல்லாத யாருக்கும் தேவன் நித்திய ஜீவனைக் கொடுக்கிறதில்லை. அன்பின் பிரமாணம் என்பது தேவனால் அங்கீகரிக்கப்படும் மிக அடிப்படையான காரியமாகும். ஆவியின்படி நீங்கள் பிரமாணத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களாக இருக்கின்றீர்கள் மற்றும் யூதன் மாம்சத்தில் செய்ய வேண்டியவைகள் அனைத்தையும் நீங்கள் ஆவியில் செய்து ஜீவிக்கும்படிக்குக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றீர்கள். “உன் தேவனாகிய கர்த்தரை உன் முழு இருதயத்தோடும், உள்ளத்தோடும், ஆத்துமாவோடும் மற்றும் பலத்தோடும் அன்புகூருவாயாக” என்று எழுதப்பட்டிருப்பது உங்களுக்கு ஞாபகமிருக்கும். “இதைவிடக் குறைவாய்ச் செய்தால் போதாதா?” என்று நீங்கள் கேட்கலாம். இல்லை என்பதே பதில். “ஓ! ஆனால் எனக்கு மாம்சத்தின் பெலவீனங்கள் காணப்படுகின்றன மற்றும் நான் செய்ய வேண்டுமென்றிருப்பவைகளை என்னால் செய்ய இயலவில்லை” என்று நீங்கள் சொல்லலாம். நம்மைக் கர்த்தர் இப்பொழுது நம்முடைய மாம்சத்தின்படி நியாயந்தீர்க்காமல், நம்முடைய இருதயத்தினுடைய உணர்வுகளின் அடிப்படையில் நியாயந்தீர்த்துக்கொண்டிருக்கின்றார் என்று அப்போஸ்தலன் கூறியுள்ளார். ஒருவேளை உங்கள் முழு ஆன்மாவோடும், மனதோடும், பலத்தோடுமுள்ள கர்த்தருக்கான அன்பினால் உங்கள் இருதயம் நிறைந்து காணப்படுமானால் . . . அப்போது நீங்கள் பூரண இலக்கினுடைய அந்த அம்சத்தை எட்டியிருக்கின்றீர்கள். நீங்கள் விரும்பினாலும், இதைக்காட்டிலும் அதிகமாய்ச் செய்ய முடியாது மற்றும் குறைவாயும் நீங்கள் செய்யக்கூடாது. உங்கள் இருதயம் இப்படியாக இல்லையெனில், நீங்கள் சிறுமந்தையின் அல்லது திரள்கூட்டத்தின் அங்கத்தினராய் இருப்பதில்லை; மாறாக இத்தகையவர்கள் இரண்டாம் மரணத்திற்குள் செல்கின்றவர்களாய் இருப்பார்கள். அனைவருமே இந்தத் தரநிலையினைத் தங்கள் இருதயங்களில் எட்டிட வேண்டும்; இல்லையேல் அவர்கள் இரண்டாம் மரணத்தில் மரித்துப் போகின்றவர்களாய் இருப்பார்கள்.

“உன்னை நீ அன்புகூருவதுபோன்று, உன் அயலானையும் அன்புகூருவாயாக” எனும் இரண்டாம் கற்பனையைக் குறித்து என்ன சொல்வது? இது மனுக்குலம் தொடர்புடையதாகும். எவ்வாறு? வியாபாரத்தில் அயலாநிடமிருந்து இலாபம் ஈட்டிக்கொள்ள வேண்டுமா அல்லது அவனைச் சாதகமாய்ப் பயன்படுத்தி, இலாபம் ஈட்டிக்கொள்ள வேண்டுமா? இல்லை. அயலான் உங்களை எப்படி நடத்த வேண்டும் என்று விரும்புவீர்களோ, அப்படியாகவே நீங்களும் அவனை நடத்த வேண்டும். ஆனால் அதற்கென்று நீங்கள் அயலானை நியாயந்தீர்க்க வேண்டும் என்றாகாது. ஒருவேளை உங்கள் அயலான் தன்னுடைய வயல், உங்கள் வயலைக் காட்டிலும் சிறந்தது என்று எண்ணுவானானால் மற்றும் நீங்களும் வியாபாரம் ஒன்றைச் செய்வீர்களானால், நீங்கள் இருவருமே உங்கள் கண்களைத் திறந்து வைத்து, காரியத்திற்குள் செயல்படுங்கள்; ஆனாலும் உங்கள் அயலானின் சூழ்நிலையை உங்களுக்குச் சாதகமாய்ப் பயன்படுத்திவிடுதல் என்பது அன்பான செய்கையாய் இராது. சபை இதைக்காட்டிலும் அதிகமாய்ச் செய்ய வேண்டும். எப்படி? அது பின்வருமாறு என் அன்பு சகோதரனே:- நியாயப்பிரமாணமானது உங்களிடத்தில் ஒருபோதும் பலியினை எதிர்ப்பார்க்கிறதில்லை; உங்களை நீங்கள் அன்புகூருவதுபோன்று உங்கள் அயலானை நீங்கள் அன்புகூர மாத்திரமே எதிர்ப்பார்க்கின்றதாய் இருக்கின்றது; ஆனால் இதைக்காட்டிலும் அதிகமானதையே பிதாவானவர், கிறிஸ்துவினுடைய சரீரத்தின் அங்கத்தினர்களாய் இருப்பவர்களிடத்தில் எதிர்ப்பார்க்கின்றார்; அதாவது உங்கள் பூமிக்குரிய உரிமைகளை நீங்கள் பலிசெலுத்தவும், அவற்றைக் கையளித்துவிடவும் அவர் எதிர்ப்பார்க்கின்றார். இயேசு இப்படியே செய்தார் மற்றும் அவர் செய்த காரியமானது, நியாயப்பிரமாணம் எதிர்ப்பார்த்ததைக் காட்டிலும் அதிகமான செய்கையாய் இருந்தது. அவர் தம்முடைய பூமிக்குரிய உரிமைகளையும், அவரின் நலனுக்கடுத்தவைகளையும் பலியில் கொடுத்துவிட்டார். “நாங்கள் எங்கள் பூமிக்குரிய நலன்களைப் பலிசெலுத்துகின்றோம்; அவை விலையேறப்பெற்றவைகளென நாங்கள் கருதுகிறதில்லை” என்று நீங்கள் சொல்லலாம். அது சரிதான்; அவைகளை நீங்கள் பலிசெலுத்தியாக வேண்டும்.

(Q454:1) இலக்கு - திரள்கூட்டம் மற்றும் சிறுமந்தை.

கேள்வி (1910)-1- திரள்கூட்டத்தினரால் அடையப்பெறும் இலக்கிற்கும், சிறுமந்தையினரால் அடையப்பெறும் இலக்கிற்கும் இடையில் வித்தியாசம் உள்ளனவா?

பதில் - நீதி மற்றும் நியாயம் முன்வைத்திடும் காரியங்கள் அனைத்திற்கும் கீழ்ப்படிவதற்கு என்று மாத்திரம் சிறுமந்தையினர் அர்ப்பணிக்கப்பட்டவர்களாய் இராமல், இன்னுமாக தேவனுடைய சித்தத்தைத் தாங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று நீதியானது கட்டளையிட்டாலும் அல்லது இல்லாவிட்டாலும், எப்படியேனும் அவர் சித்தத்தைத் தாங்கள் செய்வதாகவும் இவர்கள் தேவனிடம் ஒப்புக்கொண்டுள்ளனர். நீதியானது கட்டளையிடுகின்ற அல்லது கட்டளையிட முடிகின்ற காரியத்திற்கும் அதிகமானதையே நீங்கள் பலிசெலுத்திட வேண்டும். இப்படியாகவே நமது கர்த்தர் இயேசு விஷயத்திலும் காணப்பட்டது. இயேசு நியாயப்பிரமாணத்தினைக் கைக்கொள்ள வேண்டும் என்று நீதியானது கட்டளையிடலாம், ஆனாலும் அவர் தம் ஜீவனைப் பலிசெலுத்திட வேண்டும் என்று நீதியினால் கட்டளையிட முடியாது. ஒவ்வொரு மனுஷரும் நியாயப்பிரமாணத்தினைக் கைக்கொள்ள வேண்டும் என்று தேவன் எதிர்ப்பார்க்கின்றார்; ஆனாலும் நாம் நம்முடைய சரீரங்களை ஜீவபலியாகச் செலுத்திட வேண்டும் என்று அவர் கட்டளையிடுகிறதில்லை; அது ஓர் அழைப்பாகும். தம்முடைய பிரமாணத்தினைக் கைக்கொள்ளுவதற்கு அவர் உங்களுக்கு அழைப்பு விடுக்கிறதில்லை; நீங்கள் பிரமாணத்தினைக் கைக்கொள்ளவில்லையெனில், இன்னென்ன விளைவு உண்டாகும் என்றே அவர் கூறியுள்ளார்; இது என் நியமம் என்கிறார். நம் தேவனாகிய கர்த்தரை நம் முழு இருதயத்தோடும், மனதோடும், ஆன்மாவோடும், பலத்தோடும் அன்புகூர வேண்டும் என்றும், நம்மை நாம் அன்புகூருவதுபோன்று, நம் அயலானை அன்புகூர வேண்டும் என்றும் உள்ள இந்த நியமத்தினைத் தேவன் எனக்கும், உங்களுக்கும் முன்பாக வைத்துள்ளார். “நம்மால் நியாயப்பிரமாணத்தினைக் கைக்கொள்ள முடியாதே” என்று நீங்கள் சொல்லலாம். நம்முடைய மாம்சத்தைப் பொறுத்தமட்டில் கைக்கொள்ள முடியாததுதான்; ஆனால் நம் மனங்களிலும், இருதயங்களிலும் அதைக் கைக்கொண்டிடலாம். நாம் இப்படியாகச் செய்ய வேண்டும். இப்படிச் செய்வதில் குறைவுபடுதல் என்பது, தேவனுடைய பிரமாணத்தினைக் கைக்கொள்வதில் குறைவுபடுதலாகும் மற்றும் எவ்வகையான நித்திய ஜீவனுக்கும் நாம் அபாத்திரர்களாகக் காணப்பட்டுவிடுவோம். இப்படியாகவே திரள்கூட்டத்தாரின் விஷயத்தில் காணப்பட வேண்டும். இவர்கள் தேவனுடைய பிரமாணமாகிய இந்த நியமத்தைக் கைக்கொள்வதில் குறைவுபட்டவர்களாய் இருக்கக்கூடாது. இதைக்காட்டிலும் அதிகமானவைகளைச் செய்திடுவதற்கு இவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருந்தனர் மற்றும் இவர்களும் அன்பு எனும் தரநிலையை, நியமத்தை எட்டியாக வேண்டும். இந்த நியமமே, அடுத்த யுகத்தில் உலகத்திற்கான நியமமாகும் மற்றும் அப்போது இந்த நியமத்தை/தரநிலையை அடைய அவர்கள் கடமைப்பட்டிருப்பார்கள். அவர்கள் ஆயிர வருட காலங்களில் அந்தத் தரநிலையை அடையவில்லையெனில், ஆயிர வருடங்களின் முடிவில் அவர்கள் நித்திய ஜீவனை அடையமாட்டார்கள். அருமை நண்பர்களே அப்போது உலகமானது நல்ல ஜனங்களைப் பெற்றிருக்கும். அவர்கள் நல்ல ஜனங்களாய் இருப்பார்கள் என்று நான் எண்ணுகின்றேன். இயேசு தம் வேலையை முடிக்கும்போது, அனைத்தும் நலமாய் இருக்கும் மற்றும் தேவனுடைய வல்லமையின் அருமையான வெளிப்பாடாய் மனுக்குலம் காணப்படும் மற்றும் மனுக்குலத்தார் தேவபக்தியுள்ளவர்களாய்க் காணப்படுவார்கள்.

(Q455:1) இலக்கினின்று விழுந்துபோய்த் திரள்கூட்டத்தினராகுதல்.

கேள்வி (1910)-1- பூரண அன்பின் இலக்கினை அடைந்துள்ளவர்களும், தப்பறையினால் தங்களையே குருடாக்கிக்கொண்டவர்களுமான சத்தியத்திலுள்ள ஜனங்களில் யாரேனும் திரள்கூட்டத்தினராகக் கூடுமா?

பதில் - நான் புரிந்திருக்கிறவரைத் தேவனுடைய ஜனங்களில் யாராய் இருப்பினும் சரி - அதாவது தற்கால சத்தியத்தில் இருப்பவர்கள் மாத்திரம் இல்லாமல், தேவனுடைய ஜனங்களில் யாராக இருப்பினும் சரி - பூரண அன்பின் இலக்கு என்று நாம் அழைக்கின்றதான குணலட்சண வளர்ச்சிக்கான இலக்கினை அடைந்தவர்களாய் இருக்கையில், அவர்கள் பூரண அன்பின் இலக்கிலேயே தங்கள் நிலையைத் தக்கவைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும், இலக்கை அடைந்த பிற்பாடு அவர்களை அலைக்கழிக்கும் பிரச்சனைகளினாலும், சோதனைகளினாலும் இலக்கினின்று நகர்ந்து தள்ளிப் போய்விடாதபடிக்கு இருக்க வேண்டும் என்றும் எதிர்ப்பார்க்கப்படுகின்றது; நான் அறிந்திருக்கிறவரை இவர்களில் சிலர் தற்காலிகமாக இலக்கிலிருந்து நகர்ந்து விடுபவர்களாய் இருப்பார்கள் மற்றும் தேவனுடைய கிருபையினால் குணமடைபவர்களாய் இருந்து, இன்னமும் பரிசைப் பெறுவதற்குத் தகுதியானவர்களாகக் கர்த்தரால் கருதப்படும் பாத்திரங்களாய் இருப்பார்கள். ஆனால் சிலர் இலக்கினின்று முழுமையாய்த் தவறான மனநிலைக்கு அல்லது நடத்தைக்குள் விலகிப்போய், மரணத்திற்கு ஏதுவான பாவம் செய்து, எவ்விதமான எதிர்காலமும் இல்லாமல் போவதுமுண்டு. இன்னும் சிலர் பூரண அன்பின் இலக்கை அடைந்த பின்னர், உரிய வைராக்கியம் கொண்டிராமல் இருப்பார்கள்; மற்றும் இவர்கள் இலக்கை விட்டுவிலகாமல் இருப்பினும், கர்த்தருடைய வைராக்கியமுள்ள பின்னடியார்களெனத் தங்கள் நிலையைத் தக்கவைத்துக்கொள்ளத் தவறிப்போய், திரள்கூட்ட வகுப்பினராகக் கருதப்படுவார்கள்.

(Q455:2) இலக்கு அல்லது பந்தய சாலை - போராடுவதற்கு முன்னதாகவே முடித்தல்.

கேள்வி (1908)-2- சபை போர்வீரர்களெனப் போராடத் துவங்குவதற்கு முன்னதாகவே தங்கள் ஓட்டத்தை நிறைவு செய்ய வேண்டும் என்று வேதவாக்கியங்கள் கூறுகின்றனவா அல்லது சந்தோஷத்தோடு முடிக்கத்தக்கதாக நாம் ஓட்டத்தை ஓடிக்கொண்டிருக்கையில், முடிவுவரை நாம் போராட்ட வேண்டுமா?

பதில் - வெவ்வேறு கருத்துக்களை நம் மனங்களுக்கு முன்வைத்திடும் வெவ்வேறு வேதவாக்கியங்கள் காணப்படுகின்றன. இக்காரியத்திற்கு அநேகம் பக்கங்கள் இருக்கின்றன; எப்படி நாம் இங்கு இருக்கும் கட்டிடத்தை வெவ்வேறு கோணங்களில் படம் பிடிப்போமோ, அதுபோலவேயாகும். Nashville-இல் உள்ள அரங்கம் எப்படி இருக்கும் என்று நீங்கள் கேட்கலாம். இதோ அதை இங்கு நின்று, இதோ அங்கு நின்று அதன் காட்சியினைப் படம் பிடிக்கலாம். அவைகள் வெவ்வேறு புகைப்படங்களாக இருப்பினும், அவை அனைத்துமே அந்த அரங்கத்தினுடைய படங்களாகவே இருக்கும். பின்னர் நீங்கள் கட்டிடத்திற்கு வெளியே போய் நின்று முன்பக்கத்தைப் படம் பிடிக்கலாம் மற்றும் பின்னர் அதன் பக்கங்களில் போய், பக்கவாட்டில் படம் பிடிக்கலாம் மற்றும் பின்புறம் போய், பின் புறத்தைப் படம் பிடிக்கலாம். இப்படியே கர்த்தரும், அப்போஸ்தலர்களும் நமக்குக் கொடுத்து இருக்கின்றனர் - தேவன் தம் பரிசுத்த ஆவியின் மூலம், இந்தப் பல்வேறு வழிகளின் வாயிலாகச் சத்தியத்தின் மற்றும் ஜீவியத்தினுடைய நமது அனுபவங்களின் காட்சிகளை/படங்களைப் பல்வேறு கண்ணோட்டங்களில் கொடுத்திருக்கின்றார். அவைகளில் ஒன்று நம்மை ஓட்டத்தில் ஓடுபவர்களெனச் சித்தரிக்கின்றது. நீங்கள் ஏதோ ஒன்றிற்காகவேதான் ஓடிட வேண்டும். நீங்கள் என்றென்றும்மாய்த் தொடர்ந்து ஓடிக்கொண்டிருந்து, பின்னர் ஓட்டத்தினுடைய இறுதி தருணத்தில் மரித்துப் போகிறதில்லை. சில இடங்களில் வேதவாக்கியங்களானது . . . நாம் தொடர்ந்து ஓடிட வேண்டும் என்றும், நம்முடைய கிறிஸ்தவ ஓட்டம் என்பது சில விஷயங்களில் ஓட்டப்பந்தயத்திற்கு ஒத்திருக்கிறது என்றும், அதில் சரியானவைகளைச் செய்திடுவதற்கான நம் பிரயாசத்தினை நாம் ஒருபோதும் நிறுத்திடக்கூடாது என்றும் முன்வைப்பது உண்மையாய் இருப்பினும், நாம் ஓர் இலக்கை நோக்கியே ஓடிட வேண்டும் எனும் மிகச் சரியான கருத்தை விவரிக்கும் மற்றுமொரு காட்சியும் உள்ளது. இதோ அங்கு இருக்கிற அந்த மேஜைதான் இலக்கு என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். சரி, இலக்கு என்றால் என்ன? நாம் அடைய வேண்டும் எனும் விதத்தில் ஏன் அது இலக்காய் இருக்கின்றது? நான் அந்த இலக்கை நோக்கி ஓடுகின்றேன் என்று வைத்துக்கொள்வோம். நான் இங்கேயே, பாதித் தூரத்திலேயே நின்றுவிடுகின்றேன் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள்; இந்தப் பாதித் தூரத்திற்குமேல் நான் வரவேயில்லை என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள்; அப்படியானால் நான் ஒருபோதும் இலக்கை அடையவில்லை என்பதாக இருக்கும். அநேகம் நல்ல ஜனங்கள் இலக்கை ஒருபோதுமே அடையவில்லை என்று நான் எண்ணுகின்றேன். இலக்கு என்பது எது என்று நாம் காண்பது முக்கியமாகும்; அப்போதுதான் நாம் ஞானமாய் ஓடுகிறவர்களாகவும், காற்றில் சிலம்பம் பண்ணுகிறவர்களாக மாத்திரம் காணப்படாதவர்களாகவும் இருக்க முடியும். உங்களால் எவ்வளவு பிரயாசம் எடுக்க முடியும் என்பதல்ல, மாறாக அந்தப் பிரயாசத்தை ஒரு நோக்கத்திற்காக வேண்டி நீங்கள் ஏறெடுக்க வேண்டும்; ஏதோ ஒன்று அடையப்பட வேண்டும்; ஏதோ ஒன்று பற்றிக்கொள்ளப்பட வேண்டும். குறிக்கோளின்றி ஓடுகிற நபர், ஏதோ ஒரு சாலையில் ஓடித்திரிகிறவராய் இருப்பார். “எங்கே போய்க்கொண்டிருக்கின்றாய்?” என்று அவனிடம் கேட்கப்பட்டால், “எனக்குத் தெரியாது” என்பது அவன் பதிலாயிருக்கும். அவனால் தொடர்ந்து பலத்தோடு ஓடிக்கொண்டிருக்க முடியாது; ஆனால் ஒரு பாதையில் போக வேண்டும் என்று அவன் அறிவானானால், நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள ஒரு குறிப்பிட்ட தொடங்குமிடத்திலிருந்து துவங்க வேண்டும் என்றும், ஓடுவதற்கு எத்தனை நிமிடங்கள் தேவையெனப் பார்க்க வேண்டும் என்றும் அவன் அறிவானானால், அப்போது அவன் தன் பார்வைக்கு முன் ஓர் இலக்கைப் பெற்றிருப்பான்; மனதிற்கு முன்பாக நோக்கம் ஒன்றினைப் பெற்றிருப்பான் மற்றும் இப்படி இருக்குமானால், அவனால் நன்கு ஓட முடியும். தேவன் நமக்கு முன்பு ஒரு குறிப்பிட்ட இலக்கை நிர்ணயித்திருக்கின்றார் மற்றும் அந்த இலக்கை நோக்கி நாம் ஓடிட வேண்டும். இலக்கை வந்து அடைந்துவிட்டோமெனில், நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்? சகலத்தையும் செய்து முடித்தவர்களாய் நிற்க வேண்டும் - இலக்கில் நிற்க வேண்டும்; அதை விட்டு விலகி ஓடாதீர்கள். இலக்கிலேயே நிற்பது கடினமான காரியமா? ஆம்! நீங்கள் இலக்கை

வந்தடைந்த பின்னர், அதிநின்று உங்களை விலகச் செய்திடுவதற்கு அநேகமான பிரயாசங்கள் மேற்கொள்ளப்படும். இலக்கை அடைவதிலிருந்து உங்களைத் தடைப்பண்ணினதைக் காட்டிலும், இலக்கினின்று உங்களை விலகிபோகப் பண்ணுவதற்கே எதிராளியானவன் கடினமாய் முயற்சி செய்வான். நீங்கள் இலக்கை வந்து அடைந்த பின்னர், கடுமையான போராட்டமானது உங்கள் மீது கடந்துவரும். இலக்கை வந்து அடைவதற்கு முன்னதாக ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிலான பாதுகாப்பு உங்களுக்குக் காணப்படும்; ஆனால் இலக்கை வந்தடைந்த பிற்பாடு, அங்குதானே நீங்கள் உங்களுக்கான கடுமையான பரீட்சைகளை அடைவீர்கள். “தேவனுடைய சர்வாயுதவர்க்கங்களைத் தரித்துக்கொள்ளுங்கள்” என்பது இன்னொரு காட்சியாகும்/கோணமாகும். எங்கிருந்து சர்வாயுதவர்க்கம் கிடைக்கும்? தேவ வசனத்திலிருந்து ஆகும். நீங்கள் நிற்கத்தக்கதாக இந்த ஆயுதங்களை, தேவனுடைய சர்வாயுதவர்க்கங்களைத் தரித்துக்கொள்ளுங்கள். ஆயுதங்களைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கையில், அதைத் தரித்துக்கொள்வதற்குப் போதுமான நேரம் கிடைப்பதற்கு முன்னதாகத் தாக்கப்பட்டுப் போகாதபடிக்கு, கர்த்தர் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிலான கிருபை மற்றும் பாதுகாப்பைக் கொடுத்தருளுவார்; அதைத் தரித்துக்கொள்ளத்தக்கதாக நியாயமான காலப்பகுதியை அவர் தருகின்றார். திராணிக்கும்மேலாகத் தாக்கப்படுவதற்கு அவர் அனுமதிக்கிறதில்லை; ஆகையால் அதைத் தரித்துக்கொள்வதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் கிடைக்கப்பெறுகின்றது. ஆயுதவர்க்கங்களைத் தரித்தாயிற்று; அடுத்து என்ன? அடுத்து போர்ப்புரியுங்கள். நாம் ஓட வேண்டியதான இலக்கு என்ன என்று நீங்கள் கேட்கின்றீர்கள். என் அருமை நண்பர்களே அது என்னவெனில் . . . தேவன் அங்கீகரிக்கக்கூடிய குணலட்சணத்திற்கான ஒரு குறிப்பிட்ட இலக்கு இருக்கின்றது மற்றும் அதற்குக் குறைவான எதையும் அவர் அங்கீகரிக்கிறதில்லை மற்றும் நீங்கள் அந்தக் குணலட்சணத்தைப் பெற்றிருக்கவில்லையெனில், உங்களால் இராஜ்யத்தில் காணப்பட முடியாது. எவைகள் இருந்தாலும் பரவாயில்லை, தேவன் இராஜ்யத்திற்குள் ஏற்றுக்கொள்வார் என்ற காரியமே கிடையாது; அவர் ஒரு குறிப்பிட்ட தரநிலையை/அளவுகோலை நிர்ணயித்திருக்கின்றார் மற்றும் அந்தத் தரநிலையை அடைவதற்கு உங்களுக்கும், எனக்கும் அநுகூலம் பண்ணியிருக்கின்றார்; அவர் எல்லா உதவியும் பண்ணுவதாக வாக்களித்துள்ளார்; ஆனால் அந்தத் தரநிலையை அடையும் விஷயத்தில் நீங்களும், நானும் ஆர்வமும், பிரயாசமும், நாட்டமும், வெளிப்படுத்திட விரும்புகின்றார். நமக்கு முன்பாக வைக்கப்பட்டுள்ள தரநிலை என்ன? அதில் எவ்வளவு குறைந்த பட்சம் செய்திடலாம் என்று கேட்கின்றீர்களா? இல்லை, இது கருத்தல்ல. நம்மால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்திடுவதற்கும் மற்றும் அதிகமாய்ச் செய்திடுவதற்குமான வாஞ்சை நம்மிடம் இருக்க வேண்டும்; நாம் செய்து முடித்தவைகளில் ஒருபோதும் திருப்திக்கொள்ளக் கூடாது. ஒரு குறிப்பிட்ட தரநிலை இருப்பதையும், அதில் நீங்கள் குறைவுப்பட்டால் இராஜ்யத்திற்குள் பிரவேசிக்க முடியாது என்பதையும் நீங்கள் உடனே காணலாம்; ஏனெனில் தேவன் அதைக்குறித்துத் தீர்மானித்து வைத்திருக்கின்றார். உரோமருக்கு எழுதின எட்டாம் அதிகாரத்தில் “தேவன் முன்குறித்துள்ளார்” என்னும் அப்போஸ்தலன் பவுலினுடைய உறுதியான வார்த்தைகள் உங்களுக்கு ஞாபகமிருக்கும் - “முன்குறித்திருக்கிறார்” என்பது பலமான வார்த்தையாகும். தேவன் எதை முன்குறித்தார்? சிறுமந்தையினராய் இருப்பவர்கள் யாவரும் தம்முடைய குமாரனுக்கொத்த சாயலில் காணப்பட வேண்டும் என்றும், அப்படித் தம் குமாரனுக்கொத்த சாயலில் இல்லாதவர்கள் இராஜ்யத்தில் காணப்பட முடியாது என்றும் முன்குறித்திருக்கிறார். தேவனுடைய பிரியமான குமாரனின் சாயலே, அந்த இலக்காய் இருக்கின்றது. தேவனுடைய பிரியமான குமாரனின் சாயலாய் இருக்கும் இலக்கை வந்தடையாததுவரை, நீங்கள் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களாக இருக்க முடியாது என்று தேவன் முன்தீர்மானித்துள்ளார்; மேலும் அந்த இலக்கை நீங்கள் வந்தடைந்து, அந்நிலைமையைத் தக்கவைத்துக்கொள்வீர்களானால், நீங்கள் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களாக இருப்பீர்கள். ஆகவே இலக்கு என்பது மிகவும் முக்கியமானதல்லவா? ஒரு காலத்தில் தெளிவற்ற நிலையில் வேதாகமத்தை வாசிப்பதினால், நாம் இலக்கையும் சரி, மற்றவைகளையும் சரி, பார்க்கவே இல்லை; கண்மூடிக்கொண்டு செயல்பட்டுக்கொண்டிருந்தோம். தேவன் என்ன சொல்லியிருக்கின்றார் என்பதை நாம் அறியாமல் இருந்தோம். தேவன் என்ன சொல்லியிருக்கின்றார் என்று நாம் போதுமான அளவுக்குக் கவனம் செலுத்தாமல் இருந்தோம். நாம் (கத்தோலிக்க வேத நூல்) கேட்டிகிஸங்களை (catechism) வாசித்திருந்தோம் மற்றும் அவைகளினால் குழம்பியிருந்தோம். தேவன் தம் வார்த்தைகளில் என்ன சொல்லியிருக்கின்றார்

என்று காணும் ஒரு காலகட்டம் வந்தது மற்றும் தேவன் கிறிஸ்துவை மாதிரியாகவும், முன்மாதிரியாகவும் நமக்குக் கொடுத்திருக்கின்றார். நாம் அனைவரும் கிறிஸ்துவைப் போன்று காணப்பட வேண்டும் என்று நான் சொல்ல வருகின்றேனா என்று கேட்கின்றீர்களா? ஆம்! நாம் அனைவரும் கிறிஸ்துவுக்கு ஒத்திருக்க வேண்டும். ஆனால் கிறிஸ்து பூரணமானவராய் இருந்தார்; நாம் அனைவருமே பூரணர்களாக இருக்க வேண்டுமா என்று கேட்கின்றீர்களா? என் அருமை சகோதரனே மாம்சத்தின்படி கிறிஸ்துவைப் போன்று இருக்க வேண்டும் என்று நான் இக்கேள்வியில் சொல்லவில்லை; எந்த விதத்தில் கிறிஸ்துவைப் போன்று என்று நான் இதுவரையிலும் சொல்லவில்லை; அது பின்வரும் விதத்திலேயாகும்: நமது கர்த்தர் இயேசு பரிபூரணமாய்க் காணப்பட்டார் மற்றும் நீங்கள் அபூரணர்கள் மற்றும் நானும் அபூரணமானவன்; நம்மால் மாம்சத்தில் கிறிஸ்துவைப் போன்று ஒருபோதும் காணப்பட முடியாது; இப்படியான விதத்தில் கர்த்தர் நம்மைச் சோதிக்கிறதில்லை. அவர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்: “நீங்கள் மாம்சத்தில் இல்லை; மாறாக ஆவியில் காணப்படுகின்றீர்கள்; அப்படியானால் கிறிஸ்துவின் ஆவியானது உங்களில் வாசமாயிருக்கும்.” அவர் உங்களை மாம்சத்தின்படியாக இல்லை, மாறாக ஆவியின்படியாகவே நியாயந்தீர்க்கின்றார். நம்முடைய மாம்சத்தின் காரியமென்ன? உங்கள் மாம்சமானது நீதிமானாக்கப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டுள்ளது; கிறிஸ்துவின் புண்ணியமானது உங்களுக்கு மாம்சத்தின்படியாகச் சாற்றப்பட்டு, அந்தக் குறைகள், நிலைமைகள் அனைத்தையும் மூடுகின்றதாய் இருக்கின்றது; கிறிஸ்துவுக்கும் மற்றும் மாம்ச பூரண நிலைமைக்கும், மாம்சத்திலுள்ள உங்கள் அபூரண நிலைமைக்கும் இடையில், அவரது பலியின் புண்ணியமானது இந்தக் குறைவுகளை மூடத்தக்கதாக, உங்களுக்கும், எனக்கும் சாற்றப்பட்டுள்ளது. உங்கள் மாம்சமானது உண்மையில் அபூரணமாக இருக்க, உங்கள் மாம்சமானது பூரணப்படுத்தப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டுள்ளதை உங்களால் காண முடியவில்லையா? நம்மை ஜீவபலிகளாக ஒப்புக்கொடுக்க முடிகிறவர்களாக நம்மை ஆக்குவதே, இப்போது நாம் தேவனால் பூரணர்களாகக் கருதப்படுவதற்கான நோக்கமாகும். கறைதிரை இல்லாததும், குறைவுகளற்றதுமான பலிகளை அல்லாமல், மற்றப்படி வேறெந்த பலிகளும் தேவனுடைய பலிபீடத்தில் வரக்கூடாது என்பதே தெய்வீகச் சித்தமாய் இருக்கின்றது. கறைதிரையற்றதும், குறைவற்றதுமான தேவாட்டுக்குட்டியாக நம் கர்த்தர் இயேசு காணப்பட்டார் மற்றும் அவர் அங்கீகரிக்கவும்பட்டார். உங்களுக்கும், எனக்கும் மாம்சத்தில் கறைதிரைகள் மற்றும் குறைவுகள் காணப்படுகின்றன மற்றும் இவற்றோடு நாம் பலிபீடத்தினிடத்திற்கு வரமுடியாது என்று கர்த்தர் சொல்கின்றார். நாம் என்ன செய்வது? நாம் அவைகளை ஒழிக்க வேண்டுமே. எப்படி? அவைகள் அனைத்தும் மூடப்பட வேண்டும். நமக்காக எது அவற்றை மூடிடும்? விசுவாசத்தின் வாயிலாய்க் கிறிஸ்துவினுடைய பலியின் புண்ணியமானது சாற்றப்படுகின்றது மற்றும் செயல்படுத்தப்படுகின்றது. இது அந்தக் குறைவுகள் அனைத்தையும் மூடிவிடும். இதனால்தான் நாம் தேவனுடைய பலிபீடத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றோமா என்று என்னிடம் கேட்கின்றீர்களா? அதுதான் முக்கிய கருத்து; என் அன்பு சகோதரர்களே இதைத்தான் அப்போஸ்தலன் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்: “அப்படியிருக்க, சகோதரரே, (அவர் உங்கள் பாவங்களை மன்னித்து, இந்த மூடலை உங்களுக்குக் கொடுத்துள்ளபடியால்) நீங்கள் உங்கள் சரீரங்களைப் பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டுமென்று, தேவனுடைய இரக்கங்களை முன்னிட்டு உங்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்; இதுவே நீங்கள் செய்யத்தக்க புத்தியுள்ள ஆராதனை” (உரோமர் 12:1). “பரிசுத்தமான” ஜீவபலியா என்று கேட்கின்றீர்களா? ஆம்! பரிசுத்தமான ஜீவபலிதான். நம்மைப் பரிசுத்தமாக்கத்தக்கதாக நாம் என்ன செய்திருக்கின்றோம்? உங்களைப் பரிசுத்தமாக்கும் காரியத்தினைக் கிறிஸ்து செய்தார். “பரிசுத்தம்” எனும் வார்த்தையின் அர்த்தம் “முழுமை அல்லது நிறைவு ஆகும்”. கிறிஸ்துவினால் தரிப்பிக்கப்படுகின்ற நீதியானது, நம்மைப் பாவத்திலிருந்து, குறைவுப்பட்ட நிலையிலிருந்து நம்மை முழுமையானவர்களாக, பூரணமானவர்களாகக் கருதப்படும் நிலைக்குக் கொண்டுவருகின்றது. ஆகவே அப்போஸ்தலன் இனிமேல் நீங்கள் மாம்சத்தின்படியானவர்கள் இல்லை, மாறாக நீங்கள் ஆவியின்படியானவர்களாக இருக்கின்றீர்கள் என்றும், மனித கண்ணோட்டத்தில் நீங்கள் இல்லை என்றும், கர்த்தருக்கான புத்தியுள்ள ஆராதனையென அந்த மனுஷ்கத்தினை நீங்கள் பலிசெலுத்தியுள்ளீர்கள் என்றும்; இதுமுதற்கொண்டு பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்ட புதுச்சிருஷ்டிகளென நீங்கள் உங்களைக் கருதிக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கூறுகின்றார். இப்பொழுதோ கிறிஸ்து இயேசுவில் புதியதாய் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டுள்ளதான புதுச்சிருஷ்டி,

கிறிஸ்துவினுடைய சரீரத்தின் அங்கத்தினன், பழைய மனுஷனிடமிருந்து, முற்றிலும் வேறுபட்டவனாக இருக்கின்றான்; ஆகவே இந்தக் கண்ணோட்டத்திலிருந்து அப்போஸ்தலன் தன்னைக்குறித்து, “பழைய மனுஷனாகிய நான்” என்றும், “புதிய மனுஷனாகிய நான்” என்றும் பேச முடிகிறவராய் இருக்கின்றார். அவர் “நான்” என்று சொல்லுகின்றார், எனினும் “நானல்ல” என்றும் கூறுகின்றார். இங்குத்தான் பழையதும், புதியதும் காணப்படுகின்றது. இங்குத்தான் பழைய பவுலும், புதிய பவுலும் காணப்படுகின்றனர். மாம்சத்தின்படியான பழைய பவுல் மரித்துள்ளதாகக் கருதப்பட்டுள்ளார், ஆவியின்படியான புதிய பவுல் உயிரோடிருப்பதாகக் கருதப்படுகின்றார். ஆகவே நாம் நம்முடைய பலிகளை ஏற்றெடுக்க முடிகிறதும் மற்றும் புதுச்சிருஷ்டிகளென நாம் கர்த்தரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படத்தக்கவர்களாய் இருக்கிறதும் மற்றும் நல்ல போராட்டம் போராடுகிறதும் மற்றும் ஜெயங்கொள்வதும் மற்றும் வழி முழுவதிலும் கர்த்தரினால் நாம் உதவப்படுவதுமே நம்முடைய மகிமையான நிலைமையாய் இருக்கின்றது. ஆனால் புதுச்சிருஷ்டிகளென நாம் இந்த நிலைக்கு வர வேண்டும்; நாம் நின்றுவிடக்கூடாது; தேவனுடைய பிரியமான குமாரனுக்கொத்த சாயலாகிய இலக்கு என்ற ஒன்று இருக்கின்றதெனத் தேவன் புதுச்சிருஷ்டிகளாகிய நம்மிடத்தில் கூறுகின்றார். நீங்கள் இலக்கினை வந்து அடைந்துவிட்டீர்களா? “என் மரணத்தருவாயின் போதே இலக்கை அடைவேன்; இதற்கு முன்னதாக அடைய நான் எதிர்ப்பார்க்கிறதில்லை” என்று ஒருவர் சொல்லலாம். “மரணமடைவதற்கு முந்தைய நாட்களைவிட, மரணத்தருவாயின்போதே நீங்கள் இலக்கை நெருங்கியிருப்பீர்கள் என்று எதன் அடிப்படையில் நீங்கள் எண்ணுகின்றீர்கள்? என்று கேள்வி கேட்கப்பட்டால் . . . பதில் இருப்பதில்லை. இந்த இலக்கு என்பது, குணலட்சணத்திற்கான இலக்காய் இருக்கின்றது என்றும், குணலட்சணத்தின் விஷயத்தில் நீங்களும் நானும் அந்த இலக்கை வந்தடைய வேண்டும் என்றும் நான் கூறுகின்றேன். என்ன சொல்லுகின்றீர்கள்? என்று நீங்கள் கேட்கலாம். இதோ இவ்விதத்திலாகும்: கிறிஸ்துவின் குணலட்சணம் எது? எவ்விதத்தில் அவர் பலி ஒன்றை ஏற்றெடுத்தார்? பின்வரும் விதத்திலாகும்: “அப்பொழுது நான்: தேவனே, உம்முடைய சித்தத்தின்படி செய்ய, இதோ வருகிறேன், புஸ்தகச்சுருளில் என்னைக் குறித்து எழுதியிருக்கிறது என்று சொன்னேன் என்றார்” (எபிரெயர் 10:7). இதுவே அவர் நிலைப்பாடாகும் - பிதாவின் சித்தத்திற்கு முழுமையான அர்ப்பணிப்பாகும்; இதற்குக் குறைவானதல்ல. நீங்களும், நானும் இந்நிலைக்கு வர வேண்டுமா என்று கேட்கின்றீர்களா? ஆம்! என்று பதிலளிக்கின்றேன். சரி, பிதாவின் சித்தம் என்ன? நாம் இருதயத்தின்படி ஒத்திருக்க வேண்டும் என்பதும், கண்டிப்பாக மாம்சத்தின்படி ஒத்திருக்கவேண்டும் என்று இல்லை என்றாலும், நம்மால் முடிந்தமட்டும் மாம்சத்தின்படி ஒத்திருக்க முயற்சிக்க வேண்டும் என்பதும், இருதயத்தில் அவர் சித்தத்தைக் கைக்கொண்டிட வேண்டும் என்பதும் பிதாவின் சித்தமாகும்; உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தரை உங்கள் முழு இருதயத்தோடும், முழு மனதோடும், முழு ஆன்மாவோடும், முழுப்பலத்தோடும் நீங்கள் அன்புகூர வேண்டும் என்பது அவர் சித்தமாய் இருக்கின்றது. இந்நிலைக்கு நாம் வரமுடியுமா என்று கேட்கின்றீர்களா? முடியும் என்று நான் எண்ணுகின்றேன். கர்த்தரும் இப்படியாகவே எண்ணுகின்றார். நம்முடைய மனங்களில் இந்நிலையினை நாம் அடைந்திட முடியும். “என் மனதில் தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்துக்கு ஊழியஞ்செய்கின்றேன்; என் மாம்சத்தைக்கொண்டு கொஞ்சம் பாவப்பிரமாணத்துக்கு ஊழியஞ்செய்கின்றேன்; ஆனால் மாம்சம் மரித்ததாகக் கருதப்பட்டுள்ளது மற்றும் கர்த்தர் மாம்சத்தின்படி நியாயந்தீர்க்கிறதில்லை” என்று அப்போஸ்தலன் கூறியுள்ளார். நாம் கிறிஸ்துவினுடைய மனதை உடையவர்களாக இருப்போமானால், நாம் மாம்சத்தில் நம்மால் முடிந்ததைச் செய்வோம்; அதைக் கர்த்தருடைய சித்தத்திற்கு இசைவாய்க் கீழ்ப்படுத்தி வைப்பதற்கு முயன்று கொண்டிருப்போம். ஆனால் நாம் மாம்சத்தின்படியாக நியாயந்தீர்க்கப்படுகிறதில்லை; மாறாக ஆவியின்படி, மனதின்படி, புதுச்சிருஷ்டியின்படி நியாயந்தீர்க்கப்படுகின்றோம். ஆகையால் அருமையான நண்பர்களே: உங்கள் மனதைக்கொண்டு தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்துக்கு ஊழியஞ்செய்யுங்கள் - உங்கள் முழு இருதயத்தோடும், உங்கள் முழு மனதோடும், உங்கள் முழு ஆன்மாவோடும், உங்கள் முழுப்பெலத்தோடும் செய்யுங்கள். இப்படிச் செய்வீர்களானால், நீங்கள் இலக்கில் காணப்படுகின்றீர்கள். “உங்களை நீங்கள் அன்புகூருவதுபோன்று, உங்கள் அயலாரை அன்புகூருகின்றீர்களா?” என்று உங்களிடம் கேட்கப்பட்டால் . . . நீங்களோ: “ஆம்! நான் அனைவரையும் அன்புகூருகின்றேன் மற்றும் அனைவருக்கும் நன்மை செய்ய விரும்புகின்றேன் மற்றும் இதில் பிரியமாய் இருக்கின்றேன்” என்கிறீர்கள். “அப்படியானால் சகோதர

சகோதரிகளை அன்புசூரும் நிலைக்கு உண்மையில் வந்துவிட்டார்களா?” என்று உங்களிடம் கேட்கப்பட்டால், . . . நீங்களோ: “ஆம்!” என்கிறீர்கள். “தேவனை அன்புசூருகின்றீர்களா?” என்று உங்களிடம் கேட்கப்பட்டால் . . . “ஆம்!” என்கிறீர்கள். “முழு மனுக்குலத்தையும் அன்புசூருகின்றீர்களா?” என்று உங்களிடம் கேட்கப்பட்டால் . . . “ஆம்!” என்கிறீர்கள். “யாருக்கேனும் தீங்கு செய்ய வேண்டும் என்று தோன்றுகின்றதா?” என்று உங்களிடம் கேட்கப்பட்டால் . . . “இல்லை!” என்கிறீர்கள். “ஏதேனும் தவறு செய்ய உங்களுக்குத் தோன்றவில்லையா அல்லது தவற்றைப் பார்க்க வேண்டும் என்று தோன்றவில்லையா?” என்று கேட்கப்பட்டால் . . . “இல்லை!” என்கிறீர்கள். “நீங்கள் சகோதரரை அன்புசூருகின்றீர்களா? அவர்களுக்கு நன்மை செய்யப்படுவதைப் பார்க்க விரும்புகின்றீர்களா?” என்று உங்களிடம் கேட்கப்பட்டால் . . . நீங்கள் “ஆம்!” என்கிறீர்கள். நீங்கள் இலக்கில் இருக்கின்றீர்கள் என்று நான் எண்ணுகின்றேன். இதைத்தான் கர்த்தர் இலக்காக வைத்திருக்கின்றார். இதைத்தான் கிறிஸ்துவம் செய்தார். அவர் உலகத்தை அன்புசூர்ந்து, அதற்காகத் தம்மையே கொடுத்துவிட்டார். அவர் பிதாவை அன்புசூர்ந்து, பிதாவின் சித்தத்தைச் செய்வதில் தம் ஜீவனையே கொடுத்துவிட்டார். அவர் சீஷர்களை அன்புசூர்ந்தார்; அவர்களைத் தம்முடையவர்களென அவர் அன்புசூர்ந்தபடியால், முடிவுபரியந்தம் அவர்களை அன்புசூர்ந்தார். ஆகையால் இப்படியே நம் ஆவியும் காணப்பட வேண்டும் மற்றும் அனைவரையும் அன்புசூருகிற நிலைமைக்கும், உங்கள் சத்துருக்களை அன்புசூருகிற நிலைமைக்கும் நீங்கள் வருகிற மாத்திரத்தில், நீங்கள் இலக்கில் வந்து நிற்கின்றீர்கள். உங்கள் சத்துருக்களை அன்புசூருவது என்பது கடினமான காரியமாகும், ஆனாலும் உங்கள் சத்துருக்களை நீங்கள் அன்புசூர வேண்டும்; “உங்களை இழிவாய் நடத்துகிறவர்களுக்கு, நன்மை செய்யுங்கள்” என்று கர்த்தர் சொல்லியிருக்கின்றார். உங்கள் சத்துருக்களை அன்புசூரும் நிலையினை நீங்கள் அடையவில்லையெனில், நீங்கள் பரிசை வென்றுதரும் இலக்கில் இல்லை; ஏனெனில் குறைவான தரநிலையை உடைய எவரும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட வகுப்பாரில் காணப்படுகிறதில்லை. இவர்கள் அனைவரும் தேவனுடைய பிரியமுள்ள குமாரனுக்கொத்த சாயலாக வேண்டும் மற்றும் இதுவே இலக்காகும். நீங்கள் இந்நிலைக்கு இன்னும் வரவில்லையெனில், ஓடுங்கள்; உங்களால் முடிந்தமட்டும் வேகமாய் வந்து சேருங்கள். ஜீவியத்தில் அனைத்தையும் விட்டுவிட்டு, அந்நிலைமைக்கு வந்துவிடுங்கள். “என்னால் ஒரே ஒரு நபரை அன்புசூர முடியவில்லை; அவன் சத்துருவாவான் மற்றும் அவன் என்னைக் குறித்து இன்னென்ன விதமாய்ப் பேசியிருக்கின்றான்” என்று நீங்கள் சொல்லலாம். அவன் பேசினதையோ அல்லது செய்ததையோ ஒருபோதும் பொருட்படுத்தாதீர்கள். நீங்கள் உங்களுக்காக ஜீவிக்கவில்லை, அப்படித்தானே? நீங்கள் கர்த்தருக்காய் ஜீவிக்கின்றீர்கள். “அனைத்துப் பொல்லாப்புகளையும், பொறாமைகளையும், தீயதாயுள்ள அனைத்தையும் உங்கள் இருதயத்தினின்று களைந்துபோடுங்கள்; சத்துருக்களை அன்புசூருகின்ற மற்றும் அவர்களுக்கு நன்மை செய்ய விரும்புகின்ற நிலைமைக்கு உங்கள் இருதயத்தைக்கொண்டு வந்துவிடுங்கள்” என்று கர்த்தர் கூறுகின்றார். இதுவே இலக்கை வந்தடைவதாகும். இலக்கை வந்து அடைந்த பின்னர், நீங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்? அதில் நில்லுங்கள்! “அங்கு நிற்க வேண்டுமா, அது சுலபம்தானே!” என்று எண்ணுகின்றீர்களா? கொஞ்சம் காத்திருங்கள்; அங்குக் கொஞ்சம் நின்றுகொண்டு, பின்னர்ப் பாருங்கள். பல்வேறு வழிகளில் உங்களை எதிராளியானவன் தாக்குவான் மற்றும் அவன் உங்களைப் பல்வேறு வழிகளில் தாக்குவதற்குக் கர்த்தர் அனுமதித்திடுவார். உங்கள் சத்துருக்களை அன்புசூருவதற்கும், கர்த்தரை அன்புசூருவதற்கும், சகோதரரை அன்புசூருவதற்கும், உலகத்தாரை அன்புசூருவதற்கும் எதிர்மாறாக நீங்கள் செய்யத்தக்கதாக, எதிராளியானவன் பல்வேறு காரியங்களைச் செய்வான். கிறிஸ்துவின் மகிமையான இந்தத் தரநிலையினின்று உங்கள் மனம் திசைமாறத்தக்கதாக அவனால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்வான். இலக்கை நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருந்தபோது இருந்த தாக்குதல்களைக் காட்டிலும், இலக்கை வந்து அடைந்த பிற்பாடே நீங்கள் பல்லாயிர விதங்களில் தாக்கப்படுவீர்கள்; ஏனெனில் இலக்கை நோக்கி ஓடிக்கொண்டிருக்கிற காலபகுதியில், கர்த்தர் உங்களைப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருந்தார் மற்றும் “உங்கள் திராணிக்கு மேலாகச் சோதிக்கப்படுவதற்கு உங்களை நான் அனுமதிக்கிறதில்லை” என்று கூறியிருந்தார்; ஆனால் நீங்கள் இலக்கை வந்து அடைந்த பிற்பாடு, நீங்கள் நிற்க திராணியுடையவர்களாய் இருப்பீர்கள். உங்கள் திராணி என்னவென்று அவர் அறிவார் மற்றும் உங்கள் திராணியின் அளவுகேற்ப

உங்களைச் சோதிக்க விரும்புகின்றார்; ஏனெனில் அந்தத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டு, மகிமைப்படுத்தப்படும் வகுப்பாரில் காணப்படும் அனைவரும் முழுமையாய்ச் சோதிக்கப்படவேண்டும் மற்றும் நிரூபிக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் அவர்கள் தேவனுக்கும், சகோதரருக்கும் நேர்மையாய் இருக்கின்றார்கள் எனவும், உயர்ந்த, சிறந்த விதத்திலான அன்பைப் பெற்றிருக்கின்றார்கள் எனவும் நிரூபிக்கப்பட வேண்டும்.

(Q459:1) விவாகம் - கணவனின் பணத்தைச் செலவு செய்தல்

கேள்வி (1909)-1- மனைவியானவள் தனக்குச் சொந்தமாயிருக்கும் பணத்தை, அவளது கணவனுடைய விருப்பங்களுக்கு மாறாக பயன்படுத்தும் உரிமை பெற்றிருக்கின்றாளா?

பதில் - ஒருவேளை கணவன் கர்த்தருடனான உறவில் நிறைவாயும், முழுமையாயும் காணப்பட்டு, மனைவியும் இப்படியாகவே காணப்படுவாளானால், அப்பொழுது பிரச்சனை இருப்பதில்லை மற்றும் இங்கு எழும்பியுள்ளதான இக்கேள்வியானது எழும்புவதில்லை. ஆனால் காரியங்கள் எப்போதும் இப்படியாக இருப்பதில்லை; மேலும் எனது எண்ணம் பின்வருமாறு: சட்டங்கள் மற்றும் பொதுவாய் நிலவிவரும் வழக்கத்தின்படி ஒரு கணவன், மனைவியை விவாகம்பண்ணுகையில், அவளைத் தனது பங்காளியாக நடத்த ஒப்பந்தம்பண்ணுகின்றார்; மேலும் கணவனானவன், மனைவியின் உரிமையின் கீழ்க்காணப்படும் சொத்துக்கள் விஷயத்தில் ஏதேனும் விசேஷித்த ஒப்பந்தம் இருந்தால் தவிர மற்றப்படி சொத்துக்களைப் பொருட்படுத்தாமலேயே, அவளை இப்படி நடத்த ஒப்பந்தம்பண்ணுகின்றார். இப்படியான சொத்து ஒப்பந்தம் எதுவும் இல்லை என்றாலும், புருஷன் அவளைத் தன் துணைவியாக எடுத்துக்கொண்டுள்ளார்; அதுவும் அவள் வசத்தில் காணப்படும் சொத்துகள் எதையும் பொருட்படுத்தாமல் அவளைப் பராமரிப்பதற்குரிய பொறுப்பாளியாகுகின்றார் என்று புரிந்துகொள்ளலாம். இது கணவன் மற்றும் மனைவிக்கிடையே நியாயமான ஒப்பந்தங்களும் நிலவுவதையும்கூட அர்த்தப்படுத்துகின்றதாய் இருக்கும்; ஒருவேளை கணவன் வியாதிப்பட்டால், குடும்பத்தின் தேவைகளை மனைவி ஒருவேளை சந்திக்க வேண்டுமெனில், மனைவியானவள் தன் வழிவகைகளைப் பயன்படுத்துவது மாத்திரமல்லாமல், ஒருவேளை அவளுக்கென்று குடும்பம் இல்லாமல் இருக்கையில், தன்னைப் பாதுகாக்க வேண்டிய கணவனும் சரீர ரீதியில் பெலவீனப்பட்டு இருக்கையில், கணவனுக்காக எவ்வகையான தேவைகளுக்குமென்று பணிவிடைச் செய்வதற்கும் அவள் தன் ஜீவியத்தையே ஒப்புக்கொடுத்துவிடுவதும் அவளுக்குரிய சிலாக்கியமாகும்.

ஆனால் இப்படியான தேவை ஏதுமில்லையெனில், மேலும் கணவன் தனக்கும், மனைவிக்குமெனத் தேவைகளைத் திரளாய்ச் சந்திக்க முடிகிறவராய் இருப்பாரெனில், மனைவியின் உரிமையினுடைய கீழ்க்காணப்படும் எதுவும் அவருக்கு அவசியமில்லையெனில் . . . மனைவிக்குத் தனிப்பட்ட விதத்தில் வந்துள்ளதான அந்தப் பணத்திற்கு, தான் உக்கிராணக்காரியாக இருப்பதாக மனைவி எண்ண வேண்டும் என்றும், கர்த்தரிடத்திலும் அவள் பொறுப்பு ஒன்றினைப் பெற்றிருக்கின்றாள் என அவள் உணர வேண்டும் என்றும், அவள் கணவன் அவளோடு ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்றும் நான் எண்ணுகின்றேன்.

(Q459:2) விசுவாசிகளுக்கு - திருமணத்தின் ஏற்புடைமை

கேள்வி (1909)-2- மில்லினியல் டாண் பத்திரிக்கையில் விசுவாசிகளுக்கு திருமண உறவின் ஏற்புடைமை என்பது பற்றின உங்களது கண்ணோட்டம் என்ன?

பதில் - அருமையான நண்பர்களே இதில் நாம் எந்த ஒரு நிலைப்பாட்டினையும் எடுத்துக்கொள்கிறதில்லை. இக்காரியமானது மற்றவர்கள் முடிவெடுக்கும் காரியமாய் இராமல், மாறாக தனிப்பட்ட நபர்கள் முடிவெடுக்க வேண்டிய காரியமாயிருக்கின்றது. நீங்கள் திருமணம்பண்ணிட வேண்டும் என்றோ, நீங்கள் திருமணம்பண்ணிக் கொள்ளக்கூடாது என்றோ சொல்லிடுவதற்கான உரிமை எனக்கில்லை; அது உங்கள் காரியமாகும்; அது என் காரியமுமில்லை, வேறு யாருடைய காரியமுமல்ல. மில்லினியல் டாண் பத்திரிக்கையானது அப்போஸ்தலனாகிய பவுலினால் 18-நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னதாகச் சொல்லப்பட்டவைகளை மாத்திரமே சொல்லுகின்றது: அதாவது “விவாகம்பண்ணுகிறவன் நன்மை செய்கின்றான்; விவாகம்பண்ணாதவனும் அதிக நன்மை செய்கிறான்” என்று கூறுகின்றது. ஒருவேளை இப்பொழுது இரா முழுக்க நான் பேசிட்டாலும், அப்போஸ்தலன் கூறியவைகளோடுகூடச் சேர்த்துக் கூறிடுவதற்கு நான் எண்ணுகிறதில்லை; அப்படிச் செய்வதற்கு எனக்கு உரிமை இல்லை அல்லது அவர் பேசினதை மாற்றிக்கூறிட எனக்கு விருப்பமும் இல்லை. மற்றவர்களுடைய இந்த விஷயத்தில் உங்களுக்கோ, எனக்கோ தலையிடுவதற்கு உரிமையும் இல்லை. ஒருவேளை அவர்கள் நம்முடைய சிறுபிள்ளைகளாக இருப்பார்களானால், அப்போது அறிவுரை வழங்கிடுவதற்கான உரிமையினை நாம் பெற்றிருப்போம். ஒருவேளை அவர்கள் சிறுபிள்ளைகளாக இருப்பார்களானால், அவர்கள் வளர்வதுவரையிலும் அவர்களுக்கு நாம் வழிகாட்டிடுவோம் என்று அவர்களிடம் சொல்லிடுவதற்கான உரிமையினை நாம் பெற்றிருப்போம்; ஆனால் அவர்கள் வயது வந்தவர்களாகுகையில், பெற்றோர்கள் அறிவுரைக்கூறி அவர்களைக் குறுக்கிட்டுக்கொண்டிருக்கக்கூடாது. இந்த விஷயத்தில் அநாவசியமாய்த் தலையிடுவதற்கு முயலும் யார் ஒருவனும், தனக்குத்தானே, பிரச்சனையை மாத்திரம் கொண்டுவருகின்றவனாய் இருப்பான். தேவன் விட்டுவிடுவதுபோன்று, நாமும் காரியத்தினை அவர்களிடத்திலேயே விட்டுவிடுவோமாக.

(Q469:2) கூட்டங்கள் - பயண ஊழியர்களின் கூட்டங்கள், விளம்பரங்கள் முதலானவைகள்.

கேள்வி (1907)-2- பயண ஊழியர்களின் கூட்டங்கள் தொடர்புடைய விஷயத்தில் உங்களது அறிவுரை என்ன? அறுவடையினுடைய இந்த ஒரு காலப்பகுதியில் அறை வாடகைகளுக்கும், விளம்பரங்களுக்கும் என்று அதிகம் செலவழிப்பது தகுதியான காரியமாய் இருக்குமா? அல்லது ஏற்கெனவே விசுவாசத்தில் காணப்படுபவர்களின் நலனுக்கடுத்த விஷயங்களில் விசேஷமாய் அதிகம் ஊழியம் புரிவது நலமானதாய் இருக்குமா? இந்த விஷயத்தில் பயண ஊழியர்கள் எந்தளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்கலாம்?

பதில் - அருமையான நண்பர்களே கடைசி கேள்விக்கு முதலாவதாகப் பதிலளிக்க விரும்புகின்றேன்; அதாவது பயண ஊழியர்கள் இவ்விஷயத்தில் நடவடிக்கை எடுக்க முற்படவே கூடாது என்று பதிலளிக்கின்றேன். இது பயண ஊழியர்களின் காரியமல்ல. இவ்விஷயம் குறித்த கிட்டத்தட்ட அதிகமான நடவடிக்கைகளை, நாம் வாட்ச் டவர் அலுவலகத்திலிருந்து செய்துவருகின்றோம். அங்கு முன்வைக்கப்பட்டுள்ளதான கொள்கைகளின் பொதுவான காரியங்களை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டியவர்களாய்ப் பயண ஊழியர்கள் இருக்கின்றனர் மற்றும் பயண ஊழியர்களென அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ள காரியமானது, அவர்கள் அப்படிச் செய்வதற்குப் பிரியப்படுகின்றனர் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றதாய் இருக்கின்றது. இது அடிமைத்தனத்தைக் குறிப்பதாகாது, மாறாக அந்த நிபந்தனைகளின் கீழ் பயண ஊழியர்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளதைக் குறிக்கின்றதாய் இருக்கின்றது மற்றும் அவர்கள் திவ்விய மேற்பார்வையின் கீழ் அங்கு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளதான விதிமுறைகளை அடையாளங்கண்டுகொண்டுள்ளதையும் மற்றும் அதில் திருப்திகொண்டுள்ளதையும் குறிக்கின்றதாய் இருக்கின்றது. ஆகையால் இது விஷயத்தில் பயண ஊழியர்களுக்கு எதுவும் செய்வதற்கில்லை என்று நான் கூறுகின்றேன். பயண ஊழியர்கள் இப்படிச் செய்வதாக நான் கேள்விப்படவில்லை ஆனால் ஒருவேளை யாரேனும் இப்படியாகச் செய்திருக்கின்றார்களானால், கவனக்குறைவின் காரணமாகவே இப்படிச் செய்திருப்பார்கள் என்று நான் அனுமானிக்கின்றேன்.

எந்தளவுக்கு விளம்பரங்கள் பண்ணப்படுவது சரியாய் இருக்கும் என்பது தொடர்பாக நான் கூறிடுவது என்னவெனில்: இவ்விஷயத்தை நண்பர்களின்

கரங்களிலேயே நாம் விட்டுவிட விரும்புகின்றோம். பயண ஊழியர்களுடைய வருகைகளின் விஷயத்தில் உங்களது விருப்பத்திற்கேற்ப அதிகமாய் விளம்பரங்கள் அல்லது கொஞ்சமாய் விளம்பரங்கள் கொடுங்கள். அதை உங்களது உக்கிராணத்துவத்தின் ஒரு பாகமாகக் கருதிக்கொள்ளுங்கள்; அதை நீங்கள் செய்ய வேண்டும். சொசைட்டியானது மற்றொரு பாகத்தைச் செய்கின்றது, அதாவது பயண ஊழியர்களை அனுப்பிவைத்தல், அவரது செலவுகள் முதலானவைகளைப் பார்த்தல் ஆகியவற்றைச் செய்கின்றது; மற்றும் பயண ஊழியர் மற்றொரு பாகத்தைச் செய்கின்றார். இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் பாகத்தினைச் செய்வார்களானால், அனைத்துமே நேர்த்தியாய்ச் செய்யப்படும். ஆகையால் இது ஒவ்வொரு சாராரும், கர்த்தருடைய சித்தம் எதுவென்று தான் பகுத்தறிந்து நம்புகின்றார்களோ, அதைச் செய்திடுவதற்குரிய பொறுப்பினை ஒவ்வொரு சாராரிடத்திலேயே விட்டுவிடுகின்றதாய் இருக்கின்றது. அதிகமான பொதுக்கூட்டங்கள் காணப்பட வேண்டாம் என்பது எங்களுடைய அறிவுரையாய் இருக்கின்றது; ஏனெனில் பயண ஊழியர்களுடைய இத்தகைய வருகைக்கான விசேஷித்த நோக்கம், விசுவாச வீட்டாருக்கு ஊழியம் புரிவதேயாகும் மற்றும் பொது ஜனங்கள் மத்தியிலான ஊழியங்களானது, விசுவாச வீட்டாருக்கு மிகவும் பிரயோஜனமாய் எப்போதும் காணப்படுகிறதில்லை. ஆகையால் பொது மற்றும் தனிப்பட்ட கூட்டங்கள் இரண்டுமே காணப்படுகையில், (public meetings) பொதுக்கூட்டங்களானது அனைத்து நேரத்தையும் எடுத்துக்கொள்ளாதபடிக்கும், விசுவாச வீட்டாருடைய விசேஷித்த நலனுக்கடுத்த காரியங்களுக்கெனப் பாதி நேரம் அல்லது பாதிக்கும் மேலான நேரமாகிலும் கொடுக்கப்படும்படிக்கு நாம் எப்போதும் வலியுறுத்துகின்றோம்.

(Q470:1) கூட்டங்கள் - சிறு எண்ணிக்கையுள்ள வகுப்புத் தொடர்பாக.

கேள்வி (1909)-1- மூன்று அல்லது நான்கு பேரை எண்ணிக்கையாகக் கொண்டிருக்கும் வகுப்பிற்கு, நீங்கள் பெரோயா ஆராய்ச்சியைப் பரிந்துரைப்பீர்களா அல்லது டாண் ஆராய்ச்சியைப் பரிந்துரைப்பீர்களா?

பதில் - இரண்டையும் பெற்றிருப்பது நலமாயிருக்கும் என்று கருதுகின்றேன். நமக்கு அநேகம் வாய்ப்புகள் காணப்படுகின்றபடியால், ஒன்றோடு நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டாம். பெரோயா ஆராய்ச்சி வகுப்புகள் என்பது, அநேகமாகப் பொதுவான கூடுகைகளுக்கு சிறந்ததாகவும், கொஞ்சம் ஒழுங்காயும் காணப்படும் மற்றும் டாண் ஆராய்ச்சி வகுப்புகளை மாலையில் பெற்றிருங்கள். இது விஷயத்தில் ஒருவரும் ஜெபம் மற்றும் சாட்சிக்கூட்டங்களை மறந்துவிட வேண்டாம் என்று அறிவுரை வழங்குகின்றேன்; ஏனெனில் அவைகள் சபை பெற்றிருக்கும் மிகவும் பிரயோஜனமான கூட்டங்கள் மத்தியில் அடங்குபவைகளாகக் காணப்படுகின்றன. எந்தளவுக்கு அவைகள் அதிகமாய்ச் செய்யப்படுகின்றதோ, அவ்வளவாய்ச் சபையாருடைய ஆவிக்குரிய நிலைமையானது நலமார்ந்து காணப்படுவதை நாம் பொதுவாகப் பார்க்க முடிகின்றது மற்றும் இதன் காரணமாக, முடிந்தமட்டும் ஜெபம் மற்றும் சாட்சிக்கூட்டங்களை மறவாமல் இருங்கள் மற்றும் பல வருடங்களுக்கு முன்பாக நடந்தவைகளைச் சாட்சியாகப் பகரும் தவற்றினையும் செய்யாதிருங்கள். ஒரு வாரத்திற்கென்று ஒரு தலைப்பைப் பெற்றிருங்கள் மற்றும் முடிந்தமட்டும் அத்தலைப்புத் தொடர்பாகவேயுள்ள சாட்சிகளையும் கொண்டிருங்கள் என்று நாம் யோசனை தெரிவிக்கின்றோம். சில இடங்களில் சபையார் வாராந்தர பிரசங்கங்களை, ஜெபம் மற்றும் சாட்சிக்கூட்டங்களுக்கான அடிப்படையாக வைத்துக்கொள்கின்றனர் மற்றும் இவைகளின் அடிப்படையில் சாட்சிக்கொடுப்பதற்கு முயற்சிக்கின்றனர் மற்றும் இப்படியாக அப்பாடத்தினை வாரம் முழுவதும் மனதில் பெற்றிருக்கையில், சபையார் அப்பாடத்திற்கு இசைவான சில அனுபவங்களைக் குறித்துக் கவனித்திருப்பார்கள். நியு+யார்க்கிலுள்ள சபையில், ஞாயிற்றுக்கிழமை பிற்பகலில் கொடுக்கப்படும் தூதை, சபையார் வாராந்தர ஜெபம் மற்றும் சாட்சிக்கூட்டத்திற்கான பாடப்பொருளாக எடுத்துக்கொள்கின்றனர் மற்றும் பிற்பாடு அவர்கள் ஞாயிற்றுக்கிழமையிலும், திங்கட்கிழமையிலும், செவ்வாய்கிழமையிலும் மற்றும் புதன்கிழமையிலும் - நான்கு நாட்களாக தங்களது அனுபவங்களைப் பாடப்பொருளின் அடிப்படையில் கவனிக்கின்றனர். ஒருவேளை தலைப்புப்

பொறுமை குறித்தது என்றால், தாங்கள் எந்தளவுக்குப் பொறுமையினை வளர்த்திருக்கின்றனர் என்று கவனித்துக்கொள்வார்கள் மற்றும் பொதுவாகவே அவ்வேளையில் அது தொடர்பான ஏதோ ஓர் அனுபவம் காணப்படுவதையும் காண்பார்கள். புதன்கிழமைக் கூட்டத்திற்குப் பிற்பாடு, அடுத்துவரும் ஞாயிற்றுக்கிழமை வரை அதே எண்ணங்களை மனதில்கொண்டு காணப்பட்டு, இவ்விதமாய் எப்போதும் அதை மனதில் கொண்டவர்களாய் இருக்கின்றனர். இதில் ஓர் அனுகூலம் என்னவெனில், இது நம் அனைவரையும் அப்போது வரையிலான நம் நிலவரம் குறித்து அறியும் நிலைக்குக் கொண்டுவருகின்றதாய் இருக்கின்றது. கிறிஸ்தவ அனுபவம் தொடர்புடைய விஷயத்தில், நீங்கள் நோக்கமின்றிச் சென்று கொண்டிருக்க, அதுவும் நீங்கள் நோக்கமின்றிச் சென்றுகொண்டிருப்பதை அறியாதவர்களாய்க் காணப்பட்டு; இப்படியே ஒருநாள் முழுவதும் வீணாகிபோயிருக்கும் என்பதை நீங்கள் அனைவரும் உங்களது அனுபவங்களில் உணர்ந்திருப்பீர்கள் என்று நான் எண்ணுகின்றேன்; ஆகையால் இந்த அனுபவங்களைக் கவனிப்பதின் மூலம் நாம் தேடுபவைகளை அவற்றில் காணலாம். இப்படியாக உங்கள் மனதிற்கு முன்பாக நீங்கள் எதையும் நிறுத்திக்கொள்ளவில்லையெனில், உங்களுக்கு இத்தகைய அனுபவம் காணப்படாது மற்றும் கர்த்தர் உங்களை எப்படிப் பராமரித்தார் அல்லது உங்களுக்கு என்ன அனுபவங்கள் காணப்பட்டது என்பவற்றை அறியாமல் காணப்படுவீர்கள். இவைகள் மிகவும் பிரயோஜனமாய் இருப்பதை நாம் கண்டுகொண்டோம்.

(Q471:1) கூட்டங்களுக்கான ஒழுங்குமுறை.

கேள்வி (1910)-1- ஒரு சபையில் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் இரண்டு கூட்டங்களும், மீதி வாரத்தில் இரண்டு கூட்டங்களும் இருக்க, அதாவது ஏழு நாட்களில் நான்கு கூட்டங்கள் காணப்படுகையில், அக்கூட்டங்களை நடத்திடுவதற்கு என்ன ஒழுங்குமுறையை நீங்கள் பரிந்துரைக்கின்றீர்கள் மற்றும் அவர்களுக்கு என்ன ஆராய்ச்சிகளை, எந்த அளவில் பரிந்துரைக்கின்றீர்கள்?

பதில் - வாரத்தின் நடுப்பகுதி, சாட்சிக்கூட்டத்தினை - துதிப்பதற்கும், கிறிஸ்தவ ஐக்கியத்திற்கும் மற்றும் ஒருவரோடொருவர் நெருங்கிக்கொள்வதற்குமான கூட்டத்தினைப் பெற்றிருப்பதற்கான நல்ல காலப்பகுதியாகக் காணப்படும் என்பது என்னுடைய அறிவுரையாய்க் காணப்படுகின்றது. சாட்சி மாத்திரமல்ல, இக்கூட்டங்களில் அடையப்பெறும் அனுதாபத்துடன்கூடிய இருதயத்தின் ஒன்றிணைதலே நினைவுகூரப்பட வேண்டும். பிற்பாடு நாம் பரிந்துரைத்துள்ளபடி பெரோயா ஆராய்ச்சிகளானது நல்லதாய்க் காணப்படும் என்று எண்ணுகின்றேன். பின்னர்ச்சபையில் காணப்படும் வழிவகையைச் சார்ந்து பொதுப் பிரசங்கத்தினைப் பெற்றுக்கொள்ள முயற்சிப்பது நலமானதா அல்லது இல்லையா என்பது பார்க்கப்படலாம். சில சந்தர்ப்பங்களில் அப்படிப் பெற்றிருப்பதே சரியானதாய்க் காணப்படும் மற்றும் மற்றச் சந்தர்ப்பங்களில் அது மிகவும் ஞானமற்றக் காரியமாய்க் காணப்படும் என்று எண்ணுகின்றேன். போதிப்பதற்குத் தகுதி வேண்டும் என்றும், போதகசமர்த்தனாய்க் காணப்படுபவர்கள் மாத்திரமே போதகத்திற்குள் கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்றும், போதகசமர்த்தனாய்க் காணப்படாதவர்கள் போதிப்பதற்கு முற்படாமலிருந்து, பெரோயா ஆராய்ச்சி போன்றவற்றில் ஈடுபடுவது நலம் என்றும் நாம் அடையாளம் கண்டுகொள்ள வேண்டுமெனக் கருதுகின்றேன். பெரோயா ஆராய்ச்சி வகுப்பிலும்கூடப் போதிப்பதற்கான திறமை அதிகம் வேண்டியிருக்கின்றது மற்றும் சபையாரின் பதில்களை வெளிக்கொணர்வது எப்படியென்று வழிநடத்துபவர்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாய் இருக்கின்றது. இத்தகையக் கூட்டங்களின் அம்சங்கள் தொடர்பாய்க் குறிப்பாய்த் தெரிவிக்கத்தக்கதாக நான் உள்ளே வந்து, ஆலோசனை வழங்குவது எனக்குத் தகுதியாய் இருக்குமென்று நான் கருதுகிறதில் சாட்சிக்கூட்டம் ஒன்றினை வாரத்திற்கு ஒருமுறை பெற்றிருப்பது நலமாயிருக்குமென்று கருதுகின்றேன். சபையாருடைய மிகுந்த ஆவிக்குரிய பிரயோஜனத்திற்கேதுவான விதத்தில்

சில பெரோயா ஆராய்ச்சி வகுப்புகள் காணப்பட்டிருக்கின்றன மற்றும் இது குறித்துத் தெரிவித்திட சபையார் கேட்டுக்கொள்ளப்பட வேண்டும் மற்றும் ஒருவேளை தேவைப்படும் பட்சத்தில் தங்களுக்கு மிகவும் சுவாரசியமாகவும், மிகவும் பிரயோஜனமாகவும் எது காணப்படும் என்று அவர்கள் வெவ்வேறு விதங்களைப் பரீட்சித்துப் பார்க்கலாம்; மேலும் மூப்பர்களும், உதவிக்காரர்களும் சபையாரை ஆதிக்கம் செய்யவோ மற்றும் அவர்களை ஆளுவதற்கோ முயற்சிக்காமல் காணப்பட்டு, கர்த்தருடைய ஆவி வழிநடத்துகின்ற விதத்தில் சபையாருக்கு உதவவும், அவர்களை ஆதரிக்கவும் செய்யும்படிக்கு நான் விசேஷமாய் அறிவுரை வழங்குகின்றேன்.

(Q471:2) கூட்டங்கள் - சாட்சிக்கூட்டங்கள்.

கேள்வி (1910)-2- இது நீங்கள் பரிந்துரைத்ததான முதலாம் கூட்டம் தொடர்புடைய கேள்வியாகும். ஒவ்வொரு இடமாகப் போய்வருகையில் சகோதரர்கள் அதைச் சரியாய்ப் புரிந்துகொள்ளாததைக் காண்கிறேன். அவர்கள் ஒரு தலைப்பைத் தெரிந்துகொண்டு அதைச் சாட்சிக்கூட்டத்திற்கான தலைப்பாகக் கலந்தாய்வு பண்ணுகின்றனர். இது சரியான கருத்தாகுமா அல்லது சரியான கருத்து எது?

பதில் - சாட்சிக்கூட்டம் தொடர்பாக: சாட்சிக்கூட்டம் என்றால் என்ன? அலிகெனியிலுள்ள நண்பர்களுக்கான நம்முடைய பரிந்துரையென அந்தவொரு கூட்டத்தில் நான் முன்பு குறிப்பிட்டிருந்தது என்னவெனில் - அவர்கள் ஞாயிற்றுக்கிழமை நண்பகல் பிரசங்கத்தினை/செய்தியினை அவ்வாரம் முழுவதும் சிந்திப்பதற்கான விதையென மனதில் பெற்றிருக்க வேண்டும்; பின்னர் அவர்கள் சாட்சிக்கூட்டத்திற்கெனப் புதன்கிழமை மாலையன்று கூடிவருகையில், அவர்கள் ஞாயிற்றுக்கிழமை நண்பகல் பாடம் தொடர்புடைய அனுபவங்களைப் பெற்றிருப்பார்கள்; இதனால் தாங்கள் ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று கேட்டுக்கொண்டவைகளின் பிரயோஜனம் அனைத்தையும் மற்றும் அப்பாடத்தோடு பின்னிப்பிணைந்துள்ள தங்கள் சொந்த அனுபவங்களின் பிரயோஜனம் அனைத்தையும் பெற்றுக்கொள்வார்கள் மற்றும் அவைகள் புதன்கிழமை இரவின்போது, அவர்களது மனதில் மிக முழுமையாய்க் காணப்படும். மேலும் புதன்கிழமை இரவன்று அவர்கள் கூடிவருகையில், காய்கறிக் கடைக்காரனோடோ அல்லது இறைச்சிக் கடைக்காரனோடோ அல்லது தங்களது தொழிலிலோ அல்லது தனிப்பட்ட ஆராய்ச்சியிலோ அவர்கள் பெற்றுக்கொண்ட ஜீவியத்தின் அனுபவங்கள் அல்லது நிகழ்வுகள் எதுவாயினும், ஞாயிற்றுக்கிழமை நண்பகல் பிரசங்கப்பாடம் தொடர்புடையதாகச் சுவாரசியமாய்க் காணப்படும் எதுவாகிலும் - அதுவே அவர்களது கிறிஸ்தவ அனுபவம் தொடர்புடையதாக அவர்கள் பகிர்ந்திடும் சாட்சியாய் இருக்கும்; ஒருவேளை ஞாயிற்றுக்கிழமை நண்பகல் பாடம் தொடர்பாக அவர்கள் எந்த அனுபவத்தையும் பெற்றிருக்கவில்லையெனில், அவர்கள் சொல்லவிரும்பும் எதுவும் பகிரப்படலாம்; ஆனாலும் ஞாயிற்றுக்கிழமை நண்பகல் பாடமானது இருதயத்தில் பதியப்பெற்று என்றென்றும் நிலைத்திருக்கத்தக்கதாக, அப்பாடம் சம்பந்தமான அனுபவங்கள் பகிரப்படுவது விரும்பத்தக்கவையாகும். புதன்கிழமை மாலைக்கூட்டத்திற்குப் பிற்பாடு அதே சிந்தனைகளானது

அடுத்த ஞாயிறுவரை மனதில் தொடர்ந்து சிந்தித்துக்கொள்ளப்படலாம்; இப்படியாக வாரம் முழுவதும் சிந்தனைகள் ஒருமுகப்படுத்தப்பட்டு, அவை முழுமையாக மெல்லப்பட்டு ஜீரணமாகுகின்றது. இப்படியான விதத்திலேயே அக்கூட்டம் பிரயோஜனமானதாய்க் காணப்படுகின்றது. ஒரு தலைப்பை எடுத்துக்கொண்டு, அதைக் கலந்தாராய்வது சாட்சிக்கூட்டமே அல்ல. சாட்சி என்பது ஒரு பாடம் சம்பந்தப்பட்ட தன்னுடைய சொந்த அனுபவத்தை ஒருவர் பகிர்ந்துகொள்வதாகும்.

(Q472:1) கூட்டங்கள் - சகோதரர்கள் இல்லாதபோது நடத்துவதற்காக வழிமுறை.

கேள்வி (1910)-1- ஒரு சிறிய சபையார் மத்தியில் தலைமைத்தாங்க சகோதரர் யாரும் இல்லையெனில், பெரோயா ஆராய்ச்சி வகுப்புகளில் அல்லது ஆசரிப்புக்கூடார ஆராய்ச்சி வகுப்புகளில் போதிப்பதற்காகக் கையாளப்பட வேண்டிய வழிமுறை என்ன? அதாவது சபையாருக்கு வழிநடத்தும் சகோதரர் யாருமில்லாத ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் ஆகும்.

பதில் - சபையாருக்கு வழிநடத்தும் சகோதரன் யாருமில்லை என்று கூறுவதன் அர்த்தம் என்ன?

கேள்வி - சகோதரர்கள் இல்லாமல் சகோதரிகள் மாத்திரமே காணப்படுகின்ற வகுப்பாய் இருக்கின்றதானால், என்ன செய்ய வேண்டும்?

பதில் - சகோதரன் இல்லாமல் அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் எண்ணுகின்றேன். சகோதரர் அவர்களே இம்மாதிரியான கேள்வி ஒன்றிற்கு ஆறாம் தொகுதியில் நான் ஏற்கெனவே யோசனையாகத் தெரிவித்திருப்பது என்னவெனில், அவர்கள் விரும்புவார்களானால் தொகுதியின் ஆசிரியர் அத்தொகுதியினால் அங்கு அவர்களோடுகூடக் காணப்படுவதாகக் கருதிக்கொள்ளப்படலாம்.

கேள்வி-2- ஒரு சகோதரி கேள்விக் கேட்பது தகுதியானதா?

பதில் - நிச்சயமாக. சகோதரிகள் தொடர்பான ஒரே கருத்து என்னவெனில்: இது ஒரு சகோதரி, சகோதரிகளுக்குக் கற்பிக்கக்கூடாது என்று சொல்லுகிறதில்லை, மாறாக பவுலோ: 'உபதேசம்பண்ணவும், புருஷன்மேல் அதிகாரம் செலுத்தவும், ஸ்திரீயானவளுக்கு நான் உத்தரவு கொடுக்கிறதில்லை' என்று கூறுகின்றார். இது அவள் குழந்தைகளுக்கும், சகோதரிகளுக்கும் போதிக்கக்கூடாது என்று சொல்லுகிறதில்லை, மாறாக கிறிஸ்துவின் சபையில் புருஷர்களும், ஸ்திரீகளும் காணப்படுகையில் அவள் போதிப்பது என்பது தகுதியற்றதாகவும், தலையாய் இருக்கிற கிறிஸ்து புருஷனால் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறதும் மற்றும் சரீரமாகிய சபை ஸ்திரீயானவளில் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறதுமான காட்சிக்கும், நிழலுக்கும்

இசைவற்றதாய் இருக்கும் என்றும், ஸ்திரீயானவள் போதிப்பது என்பது சபையானவள் கிறிஸ்துவுக்குப் போதிக்கிறதைக் குறிப்பதாக இருக்கும் என்பதினால் தகுதியற்றதாய் இருக்கும் என்றும் அப்போஸ்தலன் கூறுகின்றார். ஆகையால் இதைத் தெய்வீகச் சித்தம் என்று அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார் மற்றும் நாம் அதைக் கடைப்பிடிக்கின்றோம். ஆனால் ஒரு சகோதரி கேள்விக் கேட்டுக் கூட்டத்தைத் துவக்கி, ஜெபம் ஏறெடுப்பதும் நிச்சயமாகவே முற்றிலும் சரியானவைகளாக இருக்கின்றன. போதிக்கக்கூடாது என்று சொல்லுகிறதில்லை, மாறாக கிறிஸ்துவின் சபையில் புருஷர்களும், ஸ்திரீகளும் காணப்படுகையில் அவள் போதிப்பது என்பது தகுதியற்றதாகவும், தலையாய் இருக்கிற கிறிஸ்து புருஷனால் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறதும் மற்றும் சரீரமாகிய சபை ஸ்திரீயானவளில் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறதுமான காட்சிக்கும், நிழலுக்கும் இசைவற்றதாய் இருக்கும் என்றும், ஸ்திரீயானவள் போதிப்பது என்பது சபையானவள் கிறிஸ்துவுக்குப் போதிக்கிறதைக் குறிப்பதாக இருக்கும் என்பதினால் தகுதியற்றதாய் இருக்கும் என்றும் அப்போஸ்தலன் கூறுகின்றார். ஆகையால் இதைத் தெய்வீகச் சித்தம் என்று அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார் மற்றும் நாம் அதைக் கடைப்பிடிக்கின்றோம். ஆனால் ஒரு சகோதரி கேள்விக் கேட்டுக் கூட்டத்தைத் துவக்கி, ஜெபம் ஏறெடுப்பதும் நிச்சயமாகவே முற்றிலும் சரியானவைகளாக இருக்கின்றன.

(Q472:2) கூட்டங்கள் - சந்திக்க வந்திருக்கும் சகோதரர் சபையாருக்குக் கூட்டத்தை நடத்துதல்.

கேள்வி (1910)-2- சந்திக்க வந்திருக்கும் சகோதரர் ஒருவர், அவர் சந்திக்க வந்திருக்கையில் சபையாருக்கு கூட்டத்தை நடத்தும்படிக்கு கேட்டுக்கொள்ளப்படலாமா?

பதில் - சொசைட்டியால் பயண ஊழியர்களென அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்கள் அல்லது சபையாருக்கு விசேஷமாய் அறிமுகம்பண்ணப்பட்டவர்கள் தவிர மற்றபடி சந்திக்க வந்திருக்கும் சகோதரனிடம் இப்படி கேட்பது என்பது நல்லதாய் இருக்காது என்பது என்னுடைய கருத்தாய் இருக்கின்றது; ஏனெனில் அது ஒரு வழக்கமாக உருவாகிவிடும். மேலும் இரண்டாவதாகக் கூட்டத்தை யார் நடத்துவது என்பதைத் தீர்மானிக்கும் ஸ்தானத்தில் மூப்பர் வைக்கப்படவில்லை. மாறாக அவரும் கூடக் கூட்டத்தை நடத்தும்படிக்கு நியமிக்கவே பட்டிருக்கின்றார்; ஒருவேளை இத்தகைய ஒரு சகோதரனைச் சபையார் விரும்புவார்கள் என்று மூப்பர் நிச்சயமாய் உணருவாரானால், பின் அவர் தனி மனிதச் சிறப்புகள் யாவற்றையும் தாழ்த்தி, அத்தகைய ஒரு சகோதரன் அத்தருணத்தில் பேசுவதைக் கேட்பதற்குச் சபையார் விரும்புகின்றார்களா இல்லையா என்று கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும். இப்படிச் செய்வது என்பது அக்காரியம் தொடர்பான பொறுப்பினைச் சபையாரின் கரங்களில் வைப்பதாகவும், உறவுகள் முறிபடுவது ஏதேனும் இருக்குமாயின் அதிலிருந்து விடுதலையடைவதாகவும் மற்றும் சபையாரைச் சில சமயங்களில் பிரச்சனைக்குள்ளாக்காமல் தப்பிவிக்கச் செய்கிறதாகவும் இருக்குமென்று நான் கருதுகின்றேன். சந்திக்க வருகைத் தந்திருக்கும் எந்தவொரு சகோதரனுக்கும் முன்னுரிமை எப்போதும் கொடுக்கப்படுகிற காரியமானது வழக்கமாய்க் காணப்படுமானால் அது அனுகூலமற்றதாகவே இருக்கும்; ஏனெனில் வருகைதந்திருக்கும் அந்தச் சகோதரனைச் சபையார் தேர்ந்தெடுத்திருக்கவில்லை. மாறாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவரையே தேர்ந்தெடுத்திருந்தார்கள்; ஆகையால் சபையாரால், வழிநடத்துபவருக்கு ஏதேனும் விசேஷித்த சுயாதீனம் கொடுத்திருந்தாலொழிய, மற்றப்படி தங்களுக்கு யார் கூட்டத்தை நடத்திட வேண்டும் என்பது தொடர்புடைய விஷயத்தில் ஒருவர் நடத்திடலாமா அல்லது இல்லையா என்பதை அச்சபையாரே கூறவேண்டியவர்களாய் இருக்கின்றனர்.

(Q473:1) கூட்டங்கள் - மூப்பர்கள் அல்லாமல், மற்றவர்கள் கூட்டங்களை நடத்துதல்.

கேள்வி (1910)-1- சபையில் மூப்பர்கள் அல்லாத வேறே சகோதரர்கள் கொஞ்சம் தலைமை தாங்கி நடத்துவதற்கு நீங்கள் பரிந்துரைப்பீர்களா?

பதில் - சபையே இதைத் தீர்மானித்திட வேண்டும். இக்காரியம் சபையினிடத்திற்கே விட்டுவிடப்பட வேண்டும். ஒரே ஒரு மூப்பரை ஒருவேளை சபைதான் தெரிந்துகொண்டுள்ளதென்றால், அப்பொழுது அது சபையினுடைய பொறுப்பாகின்றது; அதாவது இது மூப்பர்களுக்கான தகுதியுடையவர்களென வேறு எவரையும் சபை கண்டுபிடிக்கவில்லை என்பதைக் குறிக்கின்றதாய் இருக்கின்றது. ஆனால் மூப்பரோ தனக்குச் சபையாரைக் காட்டிலும் நன்கு தெரியும் என்று கூறி, யாரையாகிலும் நியமிப்பது என்பது, சபையின் கணிப்பைக் குறைத்து மதிப்பிடுவதாக இருந்துவிடும், ஏனெனில் மூப்பருக்கான தகுதியுடையவர்களென வேறு எவரும் இருப்பதாகக் கண்டுபிடிக்கவில்லையென்றே சபை கூறியுள்ளது. அந்த ஒரு மூப்பரை மாத்திரம் தேர்ந்தெடுத்தபோது, சபை இப்படியாகக் கூறியிருந்தது. ஆனால் சபையானது, நாங்கள் ஒரு மூப்பரை மாத்திரமே தேர்ந்தெடுப்போம், ஆனால் அந்த மூப்பனார் தனது கணிப்பைப் பயன்படுத்தி, சபையிலிருந்து மற்றச் சில சகோதரர்களை அவர் முன்கொண்டுவருவதற்கும், அவர்களைப் பல்வேறுவிதங்களில் அவர் பயன்படுத்துவதற்கும் (அ) அவர்கள் திறமைக்கு ஏற்ப ஊழியம் புரிந்திடுவதற்கு அவர் அழைப்பதற்கும் நாங்கள் விரும்புகின்றோம் என்று கூறியிருந்ததானால், இத்தகைய ஒரு பொறுப்பை, சபையே அந்த மூப்பனாருக்குக் கொடுத்தவர்களாய் இருக்கின்றார்கள் மற்றும் சபை தனக்குக்கொடுத்துள்ளதை மாத்திரமே அந்த மூப்பனார் பயன்படுத்தலாம் மற்றும் இதற்கு மேலாக எதையும் செய்யக்கூடாது. இம்மாதிரியான சூழ்நிலையில் சபையார் மற்றவர்களை உதவிக்காரர்களாய்த் தெரிந்துகொண்டு, சபையின் மூப்பரை நோக்கி: உங்களால் முடிந்தமட்டும் இந்த உதவிக்காரர்கள் முன்னுக்குக் கொண்டுவரப்பட வேண்டியவர்களாய் இருக்கின்றனர் என்பதாகத் தயவுசுர்ந்து கருதுங்கள், ஏனெனில் இவர்கள் முன்னுக்குக் கொண்டுவரப்படுவதற்கும், ஒருவேளை போகப்போக சபையின் சில முக்கியமான ஊழியங்களுக்குக் கொண்டுவரப்படுவதற்குமெனச் சில தகுதிகள் இவர்களிடத்தில் காணப்படுவதை எங்களால் பார்க்க முடிகின்றதாக நாங்கள் எண்ணியே, இவர்களை உதவிக்காரர்களாகத் தேர்ந்தெடுத்தோம் என்று கூறுவதும் தகுதியாயிருக்கும். உதவிக்காரருடைய ஊழியத்தை

உண்மையாய்ச் செய்பவர்கள், தங்களுக்கு நல்ல நிலையைச் சம்பாதித்துக்கொள்கின்றார்கள் என்று பரிசுத்தவானாகிய பவுல் கூறுகின்றார்; அதாவது உதவிக்காரர்களென அல்லது உணவின் விஷயத்திலோ (அ) வேறு ஏதாகிலும் விஷயத்திலோ விசாரிப்பதிலும், சேவிப்பதிலும் ஊழியர்களென உண்மையாய் இருப்பதன் மூலம் இவர்கள் சபைக்கடுத்த ஊழியம் புரிவதற்குரிய சரியான ஆவியை வெளிப்படுத்துகிறவர்களாகவும், இன்னும் மற்ற ஊழியங்களுக்கான பொறுப்புத் தங்களிடத்தில் நம்பிக்கையுடன் ஒப்படைக்கப்படலாம் என்பதையும் வெளிப்படுத்துகின்றவர்களாகவும் இருப்பார்கள். ஆனால் பழங்களையோ (அ) பாலையோ அல்லது வேறு ஏதாகிலும் உணவையோ பரிமாறுவதன் மூலம், சபையாருக்கு ஊழியம் புரிந்திட ஓர் உதவிக்காரர் வெட்கப்படுவாரானால், அவர் உதவிக்காராய் இருப்பதற்குத் தகுதியற்றவர் மற்றும் மூப்பராய் இருப்பதற்கு ஆபத்தானவராகவும் இருப்பார்.

(Q473:2) சிறிய எண்ணிக்கையுள்ள சபையாருக்கு மிகவும் முக்கியமான கூட்டங்கள்.

கேள்வி (1910)-2- புதிதாக ஆரம்பித்துள்ள சிறிய எண்ணிக்கைக் கொண்ட சபையாருக்கு மிகவும் முக்கியமான கூட்டமாக இருக்குமென நீங்கள் எதைக் கருதுகின்றீர்கள் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்?

பதில் - புதிதாய் ஆரம்பமாகும் வேத மாணவர்கள் அடங்கிய ஒரு சிறு சபையாருக்கு மிகவும் முக்கியமான கூட்டமாக நாம் எதைக் கருதுவோம்? சகோதரர்களே, வாரம் ஒருமுறை ஜெபம் மற்றும் சாட்சிக்கூட்டங்களைப் பெற்றிருப்பதையே மிக முக்கியமான கூட்டங்களில் ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது என்று நான் கருதிடுவேன். ஆனால் இப்படியான எண்ணம் அருமையான நண்பர்கள் அனைவருக்கும் உதித்திருக்காது என்று நான் அறிவேன்; ஆனாலும் உங்களுக்குப் பிரயோஜனம் உண்டாகத்தக்கதாக பிட்ஸ்பர்கில் எங்களுக்குக் கிடைத்த அனுபவத்தை உங்களுக்குக் கூறுகின்றேன். சுமார் முப்பது அல்லது இருபது வருடங்களுக்கு முன்னதாக, சபைக்கு ஆவிக்குரிய ரீதியில் அதிகமாய்த் தேவை காணப்படுகின்றது என்பதைத் தெளிவாய்ப் பார்த்தேன் மற்றும் மற்ற வகையான போஷாக்குகள் சிலவற்றை உட்கொள்வதற்குப் பதிலாக, பலமான ஆகாரத்தை உட்கொள்வதற்கான தீவிரமான விருப்பம் காணப்பட்டதையும் நான் கண்டேன்; மேலும் துதிப்பதற்கும், ஜெபிப்பதற்கும் மற்றும் விசேஷமாய்ச் சாட்சி பகர்வதற்குமான கூட்டம் ஒன்றிற்காக ஒவ்வொரு வாரமும் ஓர் இரவினை - அதாவது நான் பரிந்துரைத்தப்படி புதன்கிழமை மாலை வேளையை அவர்கள் ஒதுக்கிக்கொள்வது மிகவும் பொருத்தமானதாக இருக்குமென நான் கருதுவதாக, அவர்களிடத்தில் கூறினேன்; அதுவும் நாம் முந்தைய காலங்களில், பல்வேறு சபை பிரிவுகளில் காணப்பட்டபோது சாட்சிக் கூறிவந்திருக்கும் வழக்கத்தின்படியாக இராமல், மாறாக சாட்சியானது புதியதாகவும், சமீபத்தில் நடந்ததாகவும் அவ்வாரத்தின் அனுபவங்களாகவும் இருப்பவைகளாகக் காணப்படும்படிக்கும், அவை கடந்த காலங்களின் அனுபவங்களுடைய சாட்சியாயிராதபடிக்கும் நான் பரிந்துரைத்தேன். அந்த வாரத்தில் நமக்கு என்ன அனுபவங்கள் காணப்பட்டன? ஞாயிற்றுக்கிழமையின் பாடமானது நம்முடைய ஜீவியத்தில் எத்தகைய தாக்கம் கொண்டிருந்தது? அவைகளை நாம் எவ்வளவுக்கு நடைமுறைப்படுத்த முடிந்தது? அப்பாடங்கள் தொடர்புடைய அனுபவங்களில்

- நாம் ஜெயித்தோமா அல்லது தோல்வியைத் தழுவினோமா? என்பது பற்றின் சாட்சியாயிருக்கும்படிக்கு நான் பரிந்துரைத்தேன். பிட்ஸ்பர்கின் நண்பர்கள் இதைக்குறித்து அவ்வளவு ஆர்வம் காட்டவில்லை என்பதை என்னால் காணமுடிந்தது; இது சிறந்த வகையான ஒரு கூட்டமாக இருக்குமோ என்று ஐயம் கொண்டார்கள்; இக்கூட்டம் மிகவும் சலிப்புண்டாக்கும் என்றும், இரசனையற்று இருக்கும் என்றும், எல்லாவற்றையும் ஒரு வாரத்தில் கூறி முடித்த பிற்பாடு, அதையே மறுபடியுமாக அடுத்த வாரத்திலும் திரும்பக் கூறவேண்டுமே என்றும் அஞ்சினார்கள். அவர்கள் கருத்தினை - அதாவது புதிதான, சமீபத்திய சாட்சிகளைப் பகரும் கூட்டம் எனும் கருத்தினைக் கிரகித்துக்கொள்ளவில்லை எனினும் உங்களது ஊழியக்காரன் மற்றும் பேச்சாளராகிய என்னை மதிப்பதின் காரணமாக, நான் அறிவுறுத்தினவைகளுக்கு இசைவாக அவர்கள் வாக்குகள் (vote) அளித்தனர்; அதாவது கொஞ்சக்காலம் அல்லது மூன்று மாதங்கள் ஆகிலும் அக்கூட்டத்தினைப் பெற்றிருப்பதாகவும், ஒவ்வொரு புதன்கிழமை இரவன்று வேறு எதையுமல்ல, மாறாக சாட்சிக்கூட்டத்தினையே பெற்றுக்கொள்வார்கள் என்றும் மற்றும் அந்தவொரு குறிப்பிட்ட காலக்கட்டத்தின் முடிவில் அவர்கள் அக்கூட்டத்தினைத் தொடர்ந்து பெற்றிருக்க விரும்புகின்றார்களா என்பது தொடர்புடைய விஷயத்தில் வாக்கெடுக்கப்படும் என்றும் முடிவெடுத்தார்கள். இதன் விளைவு என்னவெனில்: அந்தவொரு குறிப்பிட்ட காலத்தின் முடிவில் வாக்கெடுப்பு நடைபெற்றபோது சபையார் பெருமளவில் அக்கூட்டத்தினை விரும்பும் நிலைக்கு வந்தடைந்திருந்தனர்; எனினும் மிக அதிகமான ஆவலைக்கொண்டவர்களாக அவர்கள் இன்னும் காணப்படவில்லை ஆனால் ஒருவருடம் தாண்டினபோது அவர்கள் மிகவும் விருப்பம் அடைந்தவர்கள் ஆனார்கள் மற்றும் ஒருவேளை ஒரு வாரத்தில் எந்தக்கூட்டத்தை நடத்தாமல் விட்டுவிடலாம் என்று கேட்கப்பட்டால், பிட்ஸ்பர்க் சபையாரின் அருமையான நண்பர்களில் அநேகர் மற்றக் கூட்டங்கள் யாவற்றையும் இழக்கவும், தங்களுக்கு மிகவும் உதவிகரமாக இருப்பதாக தங்களால் அடையாளம் கண்டுகொள்ளப்பட்டுள்ளதான சாட்சிக் கூட்டத்தினைப் பற்றிக்கொண்டவர்களாயும் இருப்பார்கள் என்பதில் எனக்கு நிச்சயமே. இதுவே மற்ற அநேகருடைய அனுபவமாகவும் இருக்கும் என்று நான் நம்புகின்றேன் மற்றும் உங்களில் அநேகர் இது குறித்து ஆரம்பத்தில் சிந்தித்தவைகளுக்கு நேர்மாறாகவே பின்னர் ஏற்பட்ட அனுபவம் காணப்பட்டிருக்கும் என்று நான் அறிவேன். இப்படியாகவே உங்களுக்கும் காணப்படும் என்று நான் நம்புகின்றேன்; சாட்சிக்கூட்டங்களானது சமீபக்கால சாட்சியங்கள் அடங்கியதாக இருக்குமாயின், சாட்சிக்கூட்டங்களில் நாம் ஒருவர்

இன்னொருவருடன் தொடர்பு கொள்கையில் ஒருவகையான ஆவிக்குரிய விருந்து காணப்படுகின்றது மற்றும் வழிநடத்துனர் கேள்விகளை எழுப்புவதின் மூலமும், ஒவ்வொருவனும் தனது வாய்ப்பு வருகையில் தனது சாட்சியினைச் சொல்ல அனுமதிப்பதின் மூலமும் கூட்டத்தினைச் சுவாரசியமாக்கிடலாம். இதை அவர் ஒரு முனையிலிருந்து துவங்கி கலந்துகொண்டிருக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் சாட்சி பகருவதற்கான வாய்ப்பினை அளித்திடலாம்; இப்படியாக அவர்கள் அனைவரும் சாட்சியினை மதித்து உணர்ந்திட முடியும் மற்றும் இது அவர்களுடைய இருதயங்கள் அனைத்திற்கும் ஒரு மாபெரும் ஆசீர்வாதத்தினைக் கொண்டுவருகிறதாய் இருக்கும்.

இப்பொழுது இரண்டாவதாக அடுத்த மிக முக்கியமான கூட்டமாகப் பெரோயா ஆராய்ச்சி வகுப்புக் காணப்படும் என்பது என்னுடைய கருத்தாய் இருக்கின்றது. ஏன்? ஏனெனில் இக்கூட்டத்தில் ஒருவேளை நல்லதொரு வழிநடத்துனர் இருப்பாரானால் சபையாருக்கு மிகவும் சுவாரசியமாய்க் காணப்படும் விதத்தில் கேள்விகள் கொண்டுவரப்படலாம். இதற்கே வழிநடத்துனர் காணப்படுகின்றார். காரியங்களை வெளிக்கொண்டுவரும் விஷயத்தில் வழிநடத்துனருக்கு ஆர்வம் இருக்கவேண்டும், இல்லாவிட்டால் சபையார் வழிநடத்துபவர் இல்லாமலேயே நடத்திக் கொள்ளலாம் மற்றும் முழுவதுமாக, தானே அனைத்தையும் பேசிடும் ஒரு வழிநடத்துபவர், சிறந்த வழிநடத்துபவர் அல்ல. மாறாக மற்றவர்களை இக்கூட்டத்தில் பேச வைக்க முடிபவரே சிறந்ததொரு வழிநடத்துனர் ஆவார்; தான் போதுமானவு பதில்களைப் பேசிடவில்லையென்றும், தான் அதிகமாய்ப் பேசிட வேண்டும் என்றும் வழிநடத்துபவர் எண்ணிடும் அபாயம் காணப்படுகின்றது. இது கொஞ்சம் இலட்சியங்கள் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றதாய் இருக்கும்; அநேகமாகக் கொஞ்சம் பெருமை இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றதாய் இருக்கின்றது; அவன் மந்தைக்கு நன்மை செய்திட வேண்டும் என்றுள்ள தனது வாஞ்சையில், தனது தனித்துவங்கள் அனைத்தையும் மற்றும் பெருமை, இலட்சியங்கள் அனைத்தையும் அழித்துப்போட வேண்டும்; மற்றும் யாரொருவர் சபையாரைக் கேள்விகளினால் ஆர்வப்படுத்தி மற்றும் சுவாரசியம் அடையச்செய்து மற்றும் அவர்கள் யாவரிடமிருந்தும் பதிலை வரவழைத்து, இப்படியாகக் கேள்வி மற்றும் பதில் குறித்த முழுமையான புரிந்துகொள்ளுதலை அடையப்பண்ணி மற்றும் சபையாரிடமிருந்து கேள்விக்கான பதிலைப் பெற்றுக்கொண்ட பிற்பாடு பதில்களைச் சுருக்கிக் கூறுகின்றாரோ அல்லது புத்தகத்திலிருந்து பதில்களை வாசிக்கின்றாரோ

அல்லது சிறந்த ஏதேனும் விதத்தில் பதிலைச் சுருக்கமாகக் கூறுகின்றாரோ - அவரே சிறந்த/வெற்றிகரமான வழிநடத்துபவர்கள் ஆவார் மற்றும் அவர்களே வெற்றிகரமான சபையாராகக் காணப்படுவார்கள்; காரணம் அவர்கள் பாடத்தைப் புரிந்துகொண்டவர்களாகவும் மற்றும் அவற்றை உணர்ந்துகொண்டவர்களாகவும் காணப்படும் நிலைக்குள் கடந்து வந்தவர்களாய் இருப்பார்கள். ஆனால் உங்களுக்குச் சரியான வழிநடத்துபவர் இல்லையெனில் காரியமானது முற்றிலும் வேறொரு காரியமாகக் காணப்படும். ஒருவேளை அவர் அக்கூட்டத்தின் நேரம் முழுவதிலும் பேச வேண்டும் என்று விரும்பினால் அல்லது கேள்விக்கான பதிலைச் சபையாரிடமிருந்து வெளிக்கொணர்வது எப்படி என்று அறியாதவராய் இருந்தாரானால், அவர் இத்தகைய ஒரு கூட்டத்திற்குத் தகுதியான வழிநடத்துனர் அல்ல. இந்தப் பாகமே எப்படிச் செய்யப்பட வேண்டும் என்று கற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டியுள்ளது. ஒருவேளை நம்மில் எவரேனும் கடந்தகாலங்களில் இதில் வெற்றிகரமாய்க் காணப்படவில்லையெனில், ஜனங்களை எப்படி ஆர்வமூட்டுவது, கேள்வியை இந்த ஒரு விதத்தில் மற்றும் அந்த ஒரு விதத்தில் முன்வைத்திடுவதற்கும் மற்றும் அவர்களைச் சுவாரசியப்படுத்திடுவதற்கும், அவர்களைப் பயமுறுத்தாமல் இருப்பதற்கும் கற்றுக்கொள்வோமாக. சிலர் வேறு விதத்தைக் கையாண்டு பின்வருமாறு கூறிடுவதைக் குறித்து நான் அறிவேன், அதாவது 'உங்களது பாடம் உங்களுக்குப் புரியவேயில்லை நீங்கள் இப்பாடத்தினைப் படிக்கவில்லை,' என்று கூறுகின்றனர். குழந்தைகள் போல் அச்சுறுத்தப்படுத்துவதற்குச் சபையார் அங்கு வரவில்லை அவர்கள் கர்த்தருடைய சகோதரர்கள் மற்றும் சகோதரிகளென அங்கும் காணப்படுகின்றனர்; அவர்கள் கூட்டத்திற்கு வந்திருக்கின்றனர் மற்றும் அவர்களுக்கு உதவிபண்ணப்பட வேண்டும்; அவர்களில் சிலருக்குப் படிப்பதற்குப் போதுமான நேரம் இருந்திருக்கவில்லை. அடுத்தக் கூட்டம் வருகையில் தாங்கள் கேள்விகளுக்கான பதிலைக் கொஞ்சம் அறிந்திருக்கத்தக்கதாக தாங்கள் ஆயத்தமாய்க் காணப்பட வேண்டும் என்றும், 'எனக்குப் பதில் தெரியாது' என்று கூறிடக்கூடாது என்றும் அவர்கள் எண்ணத்தக்கதாகச் செய்திடுங்கள். பாருங்கள் காரியத்தினைக் கையாளுவதற்கு வேறே வழிக் காணப்படுகின்றது. வழிநடத்துனனாக - 'உன்னைத் தேவனுக்கு முன்பாக உத்தமனாய் நிறுத்தும்படிக்கு ஜாக்கிரதையாய் இரு.' Study to shew thyself approved unto God, a workman that needeth not to be ashamed, rightly dividing the word of truth" என்று அப்போஸ்தலன் கூறுவதுபோல, கூட்டத்திற்கான வழிநடத்துனன் கற்றுவர வேண்டும். பவுல் சபையார் அனைவருக்குமாக எழுதவில்லை, ஒரு வழிநடத்துனனாகிய

தீமோத்தேயுவுக்கு அவர் இவற்றை எழுதியுள்ளார். 'நீ வெட்கப்படாத ஊழியக்காரனாகவும், உன்னைத் தேவனுக்கு முன்பாக உத்தமனாக நிற்கும்படி ஜாக்கிரதையாய் இரு.' Study to shew thyself approved unto God, a workman that needeth not to be ashamed, rightly dividing the word of truth" - காரியத்தினைச் சரியாகவும், நிதானமாய்ப் பகுத்துப் போதித்தும், வெளிக்கொண்டுவர வேண்டும் மற்றும் சத்திய வசனத்தை நிதானமாய்ப் பகுத்துப் போதிப்பது மாத்திரமல்ல, பாடம் தொடர்புடைய விஷயத்திலும் அனைத்தையும் வெளிக்கொண்டுவர வேண்டும். பாருங்கள் இவையனைத்தும் ஒரு வழிநடத்துனனின் சரியான வழிமுறையின் ஒரு பாகமாய் இருக்கின்றது. வழிநடத்துனன் இதைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் மற்றும் எப்படித் தன்னால் இதை நன்கு செய்யமுடியும் என்று பார்க்க வேண்டும்; எப்படி அனைத்துக் கேள்விகளின் விஷயத்திலும் சபையார் யாவரோடும் தான் ஒத்துணர்வுடன் காணப்பட வேண்டும் மற்றும் அவர்களிடமிருந்து தன்னைப் பிரித்துக் காண்பிக்காமலும் மற்றும் அவர்களைக் கீழானவர்கள் போல் நடத்தாமல், மாறாக சகோதரர்கள் என நடத்துவதற்கும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். யார் சகோதரர்களில் ஒருவரெனச் சரியாய் நடந்துகொள்கின்றார்களோ அவர்களே மந்தை மத்தியில் மிகுந்த செல்வாக்குடையவர்களாய் இருப்பார்கள் என்று நீங்கள் கண்டுகொள்வீர்கள். நீங்களும் சகோதரர்கள்தான். நாம் அனைவரும் ஆடுகளல்லவா? நிச்சயமாகவே. நாம் மேய்ப்பர்களாகக் காணப்பட்டு மேய்க்கும் வேலையினை மாத்திரம் செய்பவர்களல்ல, மாறாக நாமும் ஆடுகளில் உள்ளடங்குபவர்களாகக் காணப்படுகின்றோம். கர்த்தருக்காக மந்தையினுடைய அவரது பிரதிநிதிகளெனப் பேசிடுவதற்கான சிலாக்கியத்தினை அவர் நமக்குக் கொடுத்துள்ளார் என்ற காரியமானது, நாம் இன்னமும் ஆடுகளாய் இருக்கின்றோம் என்ற உண்மையினை மாற்றுகிறதில்லை. நாம் மந்தையையோ அல்லது தேவனுடைய சுதந்திரத்தையோ இறுமாப்பாய் ஆளுகிறவர்களல்ல. நாம் இன்னமும் ஆடுகளாகவும், ஆட்டினுடைய சுபாவத்தைத் தொடர்ந்து பெற்றிருக்க வேண்டியவர்களாகவும் மற்றும் அதை வெளிப்படுத்த வேண்டியவர்களாகவும் காணப்படுகின்றோம். ஆகையால் இரண்டாம் முக்கியமான கூட்டம் பெரோயா ஆராய்ச்சி வகுப்பாய் இருக்குமென்று நான் கருதுகின்றேன். பெரோயா ஆராய்ச்சி வகுப்புகளானது பல்வேறு வகைகளாகக் காணப்படக்கூடியவைகள் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். உதாரணத்திற்கு வாட்ச் டவரில் ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமைக்கும் உரிய அநேகக் கேள்விகளையுடைய பெரோயா ஆராய்ச்சித் தொடரினை நாம் வழங்கிவருகின்றோம். அநேகம் சபையார்கள்

அப்பாடங்களுடன் இசைவுடன் வராமல் பின்தங்கிக் காணப்படுவதை நான் காண்கின்றேன். இவர்கள் தவறு செய்வதாக நான் கருதுகின்றேன். இவர்களில் சிலர் என்னிடம்: 'சகோதரர் ரசல் அவர்களே நாங்கள் ஐந்தாம் தொகுதியிலேயே பின்தங்கி நிற்குகொண்டிருக்கின்றோம்; வேறு ஏதோ ஒரு தொகுதியில் பின்தங்கி நிற்குகொண்டிருக்கின்றோம். நாங்கள் முன்னேறி வந்துகொண்டிருக்கின்றோம்" என்று கூறுவதுண்டு. அது அவர்கள் காரியம்; நான் குற்றம் கண்டுபிடிக்கப் போகிறதில்லை குற்றம் கண்டுபிடிப்பதும் எனக்கடுத்தக் காரியமல்ல. அது சபையாருடைய காரியமாகும்; அவர்கள் இப்படித்தான் பெற்றிருக்க விரும்புகின்றார்கள் என்றால், தேவன் அவர்களை ஆசீர்வதிக்கட்டும். அவர்களின் விருப்பப்படியே அவர்கள் பெற்றுக்கொண்டிருக்கட்டும்; ஆனால் அவர்கள் ஊர்வலத்தோடு கூடவே நடந்துவரும்படிக்கு நான் அறிவுறுத்துகின்றேன். நடன குழுவினரோடுகூட நடப்பதில் சில பயன்கள் காணப்படுகின்றது. உங்கள் நடைச் சீராக இருக்கும் மற்றும் அனைத்தும் நன்றாய் இயங்கும். இசைக்குழு முன்னே செல்கின்றது மற்றும் நீங்கள் அனைவரும் ஒருசேர சென்றுகொண்டிருக்கின்றீர்கள். கர்த்தருடைய அருமையான ஜனங்கள் அனைவரும் எங்குக் காணப்பட்டாலும் இந்தப் பாடத்தின் விஷயத்தில் ஒன்றுபோல் போய்க்கொண்டிருக்கின்றனர் என்று காண்பது அருமையாய் உள்ளது.

அநேகமாக அது மனவுணர்ச்சியின் காரியந்தான், அநேகமாக அதற்கு எந்த உண்மையான முக்கியத்துவமும் இல்லை எனினும் மனவுணர்வின் அடிப்படையிலான ஒவ்வொரு சிறு காரியமும் அந்தக் காரியத்தில் அதன் தாக்கத்தையும், செல்வாக்கையும் பெற்றிருக்கும். நீங்கள் எந்தப் பாடம்வரை வந்திருக்கின்றீர்களோ, அதற்கும் புதிதாய் வெளியிடப்பட்டுள்ள பாடத்திற்கும் இடையிலான பாடங்களை நீங்கள் விட்டுவிடுங்கள் என்பது என்னுடைய ஆலோசனையாய் இருப்பதில்லை. மாறாக அந்த இடைப்பட்ட பாடங்களை, இன்னொரு மாலை வேளையில் கூடிப் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்பதேயாகும். தற்போதுள்ள பாடத்துடன் துவங்குங்கள் மற்றும் ஐந்தாம் தொகுதியை நீங்கள் முடிப்பது வரையிலும் மற்ற மீதிப்பாடத்தை இன்னொரு கூட்டத்தில் பாருங்கள். இதை ஒரு நல்ல ஆலோசனையாகக் காண்பீர்கள் என்று நான் நம்புகின்றேன். சகோதரர் ரசலோ அல்லது வேறு யாரோ ஆணையிட முடியாது. கர்த்தருடைய சித்தம் என்று நீங்கள் கருதிடும் எதையும் செய்திடுங்கள். வேறுவிதமாய் நீங்கள் செய்யும்படிக்குக் கர்த்தர் விரும்புவதாக நீங்கள் கருதுவீர்களானால் அதையே செய்திடுங்கள். மேலும் எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் சபையார் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று

சகோதரர் ரசலால் தீர்மானிக்க முடியாது என்றும், சபையார் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சபையாரிலுள்ள யாரோ ஒருவரால் தீர்மானிக்கப்பட முடியாது என்றும், சபையாரே தங்களுக்காகத் தீர்மானித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் நாம் நினைவில் கொள்வோமாக.

மேலும் அருமையான சகோதரர்களில் சிலர் கவனிக்கத் தவறும் ஒரு முக்கியமான காரியம் காணப்படுகின்றது என்று நான் கருதுகின்றேன். இவர்கள் ஆளுகிற கண்ணோட்டத்தில் மூப்பர்த்துவத்தின் முக்கியத்துவத்தைக் குறித்து மிகவும் அதிகமாய் எண்ணிக்கொள்கின்றனர். இது இயல்புதான்; இப்படித்தான் காணப்படும்; ஆனால் அதை அடக்கி வைத்துக்கொள்ளுங்கள்; பழைய மனுஷன் எழும்பிடுவதற்கு முயன்றுகொண்டிருப்பவனாக இருக்கின்றான்; அவனை அடக்கி வையுங்கள்; நாம் அனைவரும் புதுச்சிருஷ்டிகளென ஒரு நிலையில் காணப்படுகின்றோம் மற்றும் நாம்: 'புதுச்சிருஷ்டிகளென இங்குள்ள கர்த்தருடைய மந்தை அனைவரும், இச்சபையாரிலுள்ள அனைவரும், நான் கருத்துக்களைப் பெற்றிருப்பதுபோல அவர்களும், அவர்களது கருத்தினை வெளிப்படுத்திட நான் விரும்பிட வேண்டும்; நாம் அனைவருமே உரிமையைப் பெற்றிருக்கின்றோம்" என்று கூறிட வேண்டும். மேலும் நீங்கள் செய்பவைகளுக்கு எதிராகச் சபையார் எதிர்ப்பதில்லை மற்றும் நீங்கள் அவர்களது சுயாதீனங்களையும், உரிமைகளையும் கவனித்துக் காத்துக்கொள்வீர்களானால், இதை அவர்கள் மதித்துணர்வார்கள், மற்றும் நீங்கள் ஒருவேளை அவர்களது அறிவுரையைக் கேட்பீர்களானால், இதை அவர்கள் மதித்துணர்வார்கள். புருக்கிளின் சபையாரின் மூப்பர், சபையாரை ஆதிக்கம் செய்ய ஒருவேளை முற்படுவாரானால், மூப்பருக்குக் கீழ்ப்படுகிற விஷயத்தில், புருக்கிளின் சபையாரைக் காட்டிலும் வேறு எந்தவொரு சபையாரும், எந்தவொரு மூப்பருக்கும் அதிகமாய்க் கீழ்ப்படுவார்கள் என்று நான் எண்ணுகிறது இல்லை. ஆனாலும் புருக்கிளினிலும் சரி, பிட்ஸ்பர்க்கிலும் சரி, எப்போதேனும் சகோதரர் ரசல், சபையாரை ஆதிக்கம் செய்ய முயன்றதுண்டோ? அவர் அறிந்திருக்கிறவரை ஒருபோதும் இப்படியாக அவர் செய்ததில்லை. அவர் இப்பொழுது எப்படி உங்களுக்கு ஆலோசனை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றாரோ அதுபோலவே, அவர் அவர்களுக்கும் ஆலோசனை கொடுத்திருந்திருக்கிறார்; எந்தவொரு விதத்திலும் கட்டாயப்படுத்த முற்பட்டதில்லை, மாறாக தகவல் கொடுக்கப்பட்ட பிற்பாடு சபையார் தங்கள் பகுத்துணர்வின்படி வாக்களிக்கச் செய்து மற்றும்

அக்காரியம் தொடர்புடைய விஷயத்தில் சபையாருடைய தீர்ப்பே
கர்த்தருடைய தீர்ப்பு என்று ஏற்றுக்கொள்ளவும் மாத்திரம் செய்திருக்கின்றார்.

(Q476:1) கூட்டங்கள் - Extention work/புதிய வகுப்புகள் உருவாக்கிடும் வேலைக்கான எண்ணிக்கை.

கேள்வி (1911)-1- சமீபத்தில் வெளிவந்த வாட்ச் டவரின் பத்திரிகையில், ஆறு-கூட்டங்களைக் கொண்டதான வேதாகம புதிய வகுப்புகளை உருவாக்கிடும் வேலையானது எந்த ஒரு பட்டணத்திலும் நடத்தப்படலாம் என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. இரண்டாம் கூட்டத்தில் இரண்டு அல்லது மூன்று பேரே ஆர்வமுடையவர்களாக வருகிறார்களெனில், ஆறு கூட்டங்களையும் ஒரே இடத்தில் நடத்தப்பெறுவது நலமானதாக இருக்குமா?

பதில் - இல்லை என்றே நான் பதிலளிக்கின்றேன்; ஒருவேளை ஜனங்கள் யாரும் வரவில்லையெனில், நான் கூட்டங்களைத் தொடர்வதில்லை. நீங்கள் மாத்திரம்தான் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்பவராகக் காணப்படுகின்றீர்களானால், கூட்டத்தினை நடத்தாதீர்கள். எத்தனை பேர்கள் கலந்துகொண்டால் கூட்டத்தை நடத்தலாம் என்பதை நீங்கள் முடிவுசெய்ய வேண்டும்.

(Q477:1) கூட்டங்கள் - புருக்கிளினிலுள்ள மூப்பர்கள் கூட்டங்களை நடத்துவதற்கென உதவிக்காரர்களை நியமித்தல் தொடர்பாக.

கேள்வி (1911)-1- புருக்கிளினிலுள்ள சபையிலுள்ள மூப்பர்கள், சபையாருடைய தேர்ந்தெடுத்தல் முதலானவைகள் இல்லாமலேயே வகுப்புகளை நடத்துவதற்கென்று உதவிக்காரர்களை நியமிப்பதுண்டா?

பதில் - அது மேய்ப்பருக்கான வேலையாகக் கருதப்படுகின்றது மற்றும் அது மூப்பர்களுக்கான வேலையல்ல. புருக்கிளினிலுள்ள சபையாருக்கான மூப்பர்களில் ஒருவர் கூட்டங்களைப் பார்த்துக்கொள்வதற்குரிய பொறுப்பினைப் பெற்றவராய் இருக்கின்றார் மற்றும் இது விஷயத்தில் அவர் மேய்ப்பருக்கு உதவியாளராகக் காணப்படுகின்றார் மற்றும் மேய்ப்பரது ஒப்புதலின்பேரில் அவ்வப்போது இந்த ஒரு வேலைக்கு என்றும், அந்த ஒரு வேலைக்கு என்றும் உதவிக்காரர் ஒருவர் தெரிந்துகொள்ளப்படுகின்றார். இதுவே மேய்ப்பரைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான நோக்கமாகக் கருதப்படுகின்றது, அதாவது சபையாருடைய தேவைகளை மேற்பார்வையிட்டு, தேவைக்கேற்ப இங்குமங்குமாய்த் தேவையைப் பூர்த்திச் செய்வதாகும். ஆனாலும் இப்படித் தெரிந்தெடுக்கப்படுபவர்கள், சபையாரினால் மூப்பர் தெரிந்தெடுக்கப்படுவது போன்று, ஓர் ஊழியத்திற்கென்று நிரந்தரமாய் நியமிக்கப்படுவார்கள் என்பதாக இல்லை. அது ஒரு தேவையைப் பூர்த்திச் செய்வதற்குரிய தற்காலிகமான காரியம் மாத்திரமே மற்றும் உதவிக்காரர் பரீட்சித்துப் பார்க்கப்படத்தக்கதாக ஒரு வாய்ப்பளிக்கும் காரியம் மாத்திரமேயாகும்.

(Q477:2) உதவிக்காரர்கள் கூட்டங்களை நடத்திடலாமா?

கேள்வி (1912)-2- மிகவும் திறமிக்கவர்களாய்க் காணப்படுகையில், உதவிக்காரர்களை மூப்பர்களுக்குப் பதிலாகக் கூட்டங்களை நடத்தும்படிக்குக் கேட்டுக்கொள்வது சரியான காரியமாக இருக்குமா?

பதில் - எதிர்மாறாகவே எங்களது கருத்துக் காணப்படுகின்றது. அதென்னவெனில் மூப்பர்கள் என்பவர்கள் வழிநடத்துனர்களாய் இருக்கும்படிக்கு விசேஷமாய்த் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களாக இருக்கின்றனர் என்பதும் இ உதவிக்காரர்கள் என்பவர்கள் தேவைகளைப் பூர்த்திச் செய்யத்தக்கதாக மாத்திரமே கூட்டங்களை நடத்திடுவதற்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர் என்பதும் எங்களது கருத்தாய் இருக்கின்றது. இது வேதவாக்கியங்களின் மாதிரியைப் பின்பற்றுவதாகும். உதவிக்காரருக்குரிய ஊழியத்தில், ஊழியம் புரியும் ஓர் உதவிக்காரன் தனக்கென நல்ல நிலையை அடைவான் என்று அப்போஸ்தலன் கூறுகின்றார். அதாவது ஒருவேளை சபையில் temporal/ஆவிக்குரியதல்லாத காரியங்களில் அவர் உண்மையுள்ளவராய் இருந்தாரானால், சபைக்கடுத்த நலன்களைப் பார்த்துக்கொள்வதில் உண்மையாகவும், நேர்மையாகவும் காணப்படுவாரானால், அவர் இப்படியாகத் தன்னைப் பொருத்தமான நபர் என்று வெளிப்படுத்திச் சபையாருடைய நம்பிக்கையைப் பெற்றுக்கொள்ளும் நல்ல நிலையை அடைவார் மற்றும் சபையாரும் பிற்பாடு அவரை மூப்பராக நியமிப்பதற்கான கண்ணோட்டத்தில் அவரைக் கருத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதற்கிடையில் மூப்பர் கலந்துகொள்ளமுடியாத தருணங்களும் உண்டாகும் மற்றும் இது உதவிக்காரர்களைப் பரீட்சித்துப்பார்ப்பதற்கான நல்வாய்ப்பாய் அமைகின்றது. இது அனைத்துச் சபைகளிலும் எப்போதும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கருதுகின்றேன். மூப்பர்கள் என்பவர்கள் சபையில் மூத்த சகோதரர்களாக இருக்கின்றனர்; வயதில் கண்டிப்பாய் அல்ல, மாறாக விசேஷமாய் ஆவிக்குரியவற்றிலே ஆகும். அவர்கள் எவ்வளவுதான் வயதானவர்களாக அல்லது இளையவர்களாக இருந்தாலும் சரி, குணலட்சணத்தில் ஆவிக்குரிய முதிர்ச்சி என்பதே அவர்களது தகுதியாய் இருக்கின்றது. மூப்பர்களுடைய வேலையின் ஒருபாகம் என்னவெனில் சபையாருடைய நலனுக்கடுத்தவைகளை அவர்கள் பார்த்துக்கொள்கையில், அவர்கள் உதவிக்காரர்களாக ஊழியம் புரிவதற்குத் தகுதியுடையவர்களாய்க் காணப்படும் இளையச் சகோதரர்களைக் கண்டுபிடிக்கவும், அவர்களுக்குப்

பயிற்சி கொடுக்கவும் (coach) நாட வேண்டும் மற்றும் அவர்களுக்குத் திறமையிருக்குமானால், அவர்கள் மூப்பராகிடுவதற்கு ஆயத்தமாகத்தக்கதாக முன்னே கொண்டுவர வேண்டும். சில தருணங்களில் யாரோ ஒருவர் சில திறமைகளைப் பெற்றவர்களாய்க் காணப்பட்டு, தங்கள் ஊழியத்தைப் பங்கு போட்டுக் கொள்வார்கள் என்ற பொறாமையான எண்ணங்கள் மூப்பர்களின் சார்பில் காணப்படுவதை நான் பார்த்திருக்கின்றேன். இத்தகைய ஆவியானது ஆண்டவருக்குப் பிரியமற்றதாகவும், அந்த மூப்பருக்கு அனுகூலமற்றதாகவும் காணப்படும்; காரணம் தனக்குத் தீங்கு விளைவிக்காத நிலையில் அவனால் தன்னல நாட்டமுள்ள ஆவியினைப் பெற்றிருக்க முடியாது. தன்னலத்தை நாடுபவனாக இராமல் சபையாருடைய நலனுக்கடுத்தவைகளை நாடுவதே அவனது பொறுப்பாய் இருக்கின்றது. ஊழியம் புரிவதற்குத் திறமையுடைய எச்சகோதரனும் தெரிந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். வேலையானது செய்யப்படாமல் கைவிடப்படுமோ என்று பயப்படாதீர்கள். கர்த்தருக்கு ஊழியம் செய்யத்தக்கதாக எந்த ஒரு திறமையைப் பெற்றிருக்கும் ஒவ்வொருவனும் கர்த்தருக்கு உண்மையாய் ஊழியம் புரிவானாக் கர்த்தர் மற்றவர்களுக்கானவைகளைப் பார்த்துக்கொள்வார். நம்மைப்பார்க்கிலும் மிகவும் திறமிக்க விதத்தில் ஊழியம் செய்ய முடிகிறவர்கள் யாரையேனும் நாம் காண்போமானால், தேவனுக்காகச் சிறப்பான விதத்தில் அவர்களால் ஊழியம் புரியப்படுவது குறித்து நாம் சந்தோஷங்கொள்ள வேண்டும். போதுமான வேலை இல்லாமல் போய்விடும் என்ற எந்த அபாயமும் இல்லை. புதிய வகுப்புகளை உருவாக்கும் ஊழியங்களும் மற்றும் நூற்றுக்கணக்கான வேறுவிதங்களிலுள்ள மற்ற ஊழியங்களும், வேலையாட்களை அழைத்துக் கொண்டிருக்கின்றது. நாம் தாழ்மையான ஆவியைப் பெற்றிருப்பதற்கு ஏற்ப தேவன் நம்மைப் பயன்படுத்துவார்.

(Q478:1) கூட்டங்கள் - போதகர்கள் விரும்பித் தேர்ந்தெடுக்கப்படுதல்.

கேள்வி (1913)-1- குறிப்பிட்ட ஆராய்ச்சிகளுக்கென்று தனி மனிதச் சிறப்பின் அடிப்படையில் இல்லாமல், மாறாக அத்தகைய ஆராய்ச்சிக்கென்று திறமையுடையவர் என்ற அடிப்படையில் ஒரு போதகருக்கான விருப்பத்தினை ஒருவர் பெற்றிருப்பது தவறான இருதய நிலைமையாகுமா?

பதில் - அது தவறான இருதய நிலைமையென்று நான் கருதுவதில்லை. போதகரென விசேஷித்த தாலந்து உடையவர்களாகச் சிலர் காணப்படுவார்கள். அதிகளவிலான அறிவுரைகளைக் கொடுக்கும் ஒருவரை ஒருவர் விரும்பிடலாம். இதில் தவறான இருதய நிலைமை காணப்படுவதாக எனக்குத் தெரியவில்லை ஆனாலும் சபையார் தங்களது தேர்ந்தெடுத்தல்களில் விசேஷித்தத் தகுதியுடையவர்களையும், போதகசமர்த்தனாக இருப்பவர்களையும் சகோதரர்கள் மத்தியில் கண்டுபிடிக்க நாடிட வேண்டும் என்று நான் சொல்லுவேன்; ஏனெனில் இது அப்போஸ்தலர் கூறுவதுபோல மூப்பருக்கான தகுதிகளில் ஓர் அம்சமாய்க் காணப்படுகின்றது மற்றும் போதகசமர்த்தனாய் இல்லாதவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படவே கூடாது. எனினும் வித்தியாசம் வேண்டும் என்கிற கருத்துத் தொடர்ந்து நிலவும்; ஆகையால் இந்தப் பல்வேறு வழிநடத்துபவர்களை மாறி மாறி வழங்கிடுவதே, நண்பர்களுக்கான எங்களது ஆலோசனையாகவும், புருக்கிளினின் எங்களது நடைமுறையாகவும் இருக்கின்றது; உதாரணத்திற்கு ஒரு வகுப்பைக் குறிப்பிட்ட காலம் நடத்திவரும் ஒருவர், இன்னொரு வகுப்பிற்கு மாற்றப்படலாம் மற்றும் பின்னர் இன்னொரு வகுப்பிற்கு மாற்றப்படலாம்; இப்படியாகச் சுற்றிச் சுற்றி மாற்றப்படும்போது அனைத்து வகுப்புகளுக்கும் சிறந்த மற்றும் சாதாரணமான/அனைத்து வகையான ஊழியங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான வாய்ப்புக் கிடைக்கும்.

(Q478:2) கூட்டங்கள் - உதவிக்காரர்கள் கூட்டங்களை நடத்திடலாமா?

கேள்வி (1914)-2- எங்கள் சபையாரில் பெரும்பான்மையானவர்கள், எங்களது உதவிக்காரர்களில் சிலர் அவ்வப்போது ஜெபக்கூட்டங்களை நடத்துவதற்கு விரும்புகின்றனர்; ஆனால் உதவிக்காரர்கள் கூட்டங்களைத் தலைமைத்தாங்கி நடத்துதல் என்பது வேதவாக்கியங்களுக்குப் புறம்பானது என்றும், வேறுயாருமல்ல, மூப்பர்களே தலைமைத் தாங்கி நடத்திட வேண்டும் என்றும், எங்களது மூப்பர்களில் சிலர் கூறுகின்றனர். அவர்கள் சொல்வது சரிதானா?

பதில் - வேதாகம அதிகாரத்தினிடத்திற்கே திரும்பிச்சென்று பாருங்கள். வேதாகமத்தில் ஆதிசபையினுடைய உதவிக்காரர்களில் சிலர் நல்ல கிறிஸ்தவ வேலைகளைப் புரிந்ததாக நாம் பார்க்கின்றோம்; உதவிக்காரன் ஸ்தேவான் மற்றும் உதவிக்காரன் பிலிப்பு மற்றும் இன்னும் மற்றவர்களை இப்படியாகக் காண்கின்றோம். இவர்கள் அப்போஸ்தலர்கள் அல்ல.

ஆகையால் வேறுயாருமல்ல, மூப்பர் மாத்திரமே கூட்டத்தினைத் தலைமைத் தாங்கி நடத்திட வேண்டுமென்று கூறினதில், மூப்பர்கள் அல்லது சபையார் தவறிழைத்துள்ளதாக எங்களது கணிப்பில் காணப்படுகின்றனர் என்று நாம் சொல்லிடுவோம். இச்சபையார் முன்வைத்திட்ட யோசனையானது மிகவும் நல்லதொரு திட்டம் என்று நாம் கருதுகின்றோம் மற்றும் சபையாரே இதைத் தெரிவித்துள்ளனர் என்ற காரியமானது இதனை சரியானதாகவும் மற்றும் தகுதியானதாகவும் ஆக்கிற்று. உதவிக்காரர்கள் ஓர் ஊழியத்திற்கு என்று தெரிந்தெடுக்கப்படுகின்றனர் மற்றும் 'உதவிக்காரருடைய ஊழியத்தைச் செய்கிறவர்கள் தங்களுக்கு நல்ல நிலையை அடைவார்கள்' என்று அப்போஸ்தலன் கூறியுள்ளார். எதில் நல்ல நிலை? வேலை தொடர்புடைய விஷயத்தில் சுயாதீனமாகும். அவர்கள் ஒரு விசேஷித்த வகை வேலைக்கு என்று தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர்; ஆனால் ஒருவேளை அவர்கள் மற்றத் தாலந்துகளைப் பெற்றிருப்பதை வெளிப்படுத்துவார்களானால், அவைகளைப் பயன்படுத்தும்படிக்கு அவர்கள் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் சபையார் படிப்படியாக அவர்களை அறியவர வேண்டும் மற்றும் சமயம் வாய்க்கையில் அவர்களை மூப்பர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். ஒருவேளை அவர்களுக்கு எந்த வாய்ப்பும் கிடைக்கவில்லையெனில் சபையாரும் அவர்களைக்குறித்து ஒருபோதும் அறிந்துகொள்ள மாட்டார்கள்.

சபையார் தாங்கள் செய்ய வேண்டிய சரியான காரியத்தையே தெரிவித்துள்ளனர் மற்றும் அவர்கள் இன்னும் ஒருபடி மேல்சென்று, பொருத்தமானது என்று காண்கிறதற்கு ஏற்ப, கூட்டத்தினை நடத்திடுவதற்கு அல்லது ஒழுங்குப்படுத்திடுவதற்கு உதவிக்காரர் அடிக்கடி கேட்டுக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று கூறிடலாம் மற்றும் இந்த இளையச் சகோதரர்கள் தங்களது தாலந்துகள் மற்றும் ஆற்றல்கள் அனைத்தையும் பயன்படுத்துவதில் அவர்களுக்கு உதவி புரிவதற்கு மூப்பர்கள் மகிழ்ச்சியாய் இருக்க வேண்டும்; ஒருவேளை மூப்பர்கள் இவர்களை மூப்பராகிடுவதற்கான தாலந்துடையவர்களாய்க் காண்பார்களானால் தேர்ந்தெடுத்தலின் போது, 'நான் இந்தச் சகோதரனுக்கு மற்றும் அந்தச் சகோதரனுக்கு முன்மொழிகின்றேன்; இவர் மிகவும் உண்மையுள்ள உதவிக்காரராக இருந்திருக்கின்றார் மற்றும் இவரை நான் இப்பொழுது மூப்பராக முன்மொழிகின்றேன்' என்று கூறிடுவது முற்றிலும் சரியான காரியமாய் இருக்கும். இப்படியாக மூப்பர் ஒருவர் கூறிடுவது என்பது மிகவும் அருமையான காரியமாய் இருக்கும். தனது இளையச் சகோதரன் முன்னுக்கு வருவதற்கென இவர் உதவி செய்திட வேண்டியவராய் இருக்கின்றார்.

எப்போதுமே நிறையவேலை இருக்கின்றது. மிக அதிகமாய் மூப்பர்களைப் பெற்றிருப்பதில் அச்சம் அடையாதீர்கள். 'அறுவடையோ மிகுதி வேலையாட்களோ குறைவு.' களம் இறங்குங்கள் மற்றும் உங்களால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்யுங்கள் மற்றும் நீங்கள் முயற்சித்துக்கொண்டிருப்பதைத் தேவன் பார்க்கையில் அவர் உங்களுக்கு மற்றக் கதவுகளைத் திறந்தருளுவார்.

(Q479:1) கூட்டங்கள் - மூப்பர்கள் விசாரணை சங்கத்தில் அமர்தல்.

கேள்வி (1960)-1- மூப்பர்கள் விசாரணை சங்கத்தில் அமர்வதுபோல் காணப்படுவதும் மற்றும் ஒழுங்கற்ற விதத்தில் நடப்பவர்களாகத் தென்படுபவர்கள், மூப்பர்கள் முன்பு ஆஜராகும்படிக்கும், நடத்தைகளுக்கான காரணத்தை விளக்கும்படிக்கும் அழைக்கப்படுவதும் மூப்பர்களுக்குத் தகுதியான காரியமாய் இருக்குமா? அல்லது மத்தேயு 18:15-18 வரையிலான வசனங்களில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதான கர்த்தருடைய ஆலோசனையானது பின்பற்றப்பட வேண்டுமா?

பதில் - குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் வேதவாக்கிய பகுதியில் இடம்பெறும் கர்த்தருடைய கட்டளைக்கு இசைவாய்க் காரியமானது கையாளப்பட வேண்டும் என்று மேற்காணப்படும் கேள்வியின் வாயிலாய் வெளிப்படும் யோசனையை நான் அங்கீகரிக்கிறேன். மூப்பர்கள் சங்கத்தாரோ அல்லது வேறு எவரோ அந்நிய காரியங்களில் தலையிடுகிறவர்கள் ஆகிடுவதற்குக் கர்த்தருடைய வார்த்தை அங்கீகரிக்கிறதில்லை. இப்படிச் செய்வது என்பது பரிசுத்த விசாரணையின் போதான இருண்ட யுகங்களின் பழக்கங்களுக்குத் திரும்புவதாக இருக்கும் மற்றும் பரிசுத்த விசாரணையை மேற்கொண்டவர்கள் கொண்டிருந்த அதே ஆவியினை நாமும் வெளிப்படுத்துகிறவர்கள் ஆகிடுவோம். கர்த்தர் காரியத்தினை எளிமையான விதத்தில் வைத்துள்ளார் மற்றும் அதனை நாம் மேலும் சிறப்பாக்கிட முடியாது. 'உன் சகோதரன் உனக்கு விரோதமாகக் குற்றஞ்செய்தால், அவனிடத்தில் போய், நீயும் அவனும் தனித்திருக்கையில், அவன் குற்றத்தை அவனுக்கு உணர்த்து; அவன் உனக்குச் செவிகொடுத்தால், உன் சகோதரனை ஆதாயப்படுத்திக் கொண்டாய்' என்று வேதாகமம் கூறுகின்றது. இதுவே காரியத்தின் முடிவாக இருக்க வேண்டும். ஒருவேளை இதனால் பலன் உண்டாகவில்லையெனில் வேதவாக்கியங்களானது அடுத்தக்கட்ட நடவடிக்கையைத் தெரிவிக்கின்றது. 'அவன் செவிகொடாமற்போனால், இரண்டு மூன்று சாட்சிகளுடைய வாக்கினாலே சங்கதிகளெல்லாம் நிலைவரப்படும்படி, இரண்டொருவரை உன்னுடனே கூட்டிக்கொண்டு போ' என்று நாம் வாசிக்கின்றோம். ஒருவேளை தவறு செய்தவர் இந்த இரண்டு அல்லது மூன்று பேரின் புத்திமதிக்குச் செவிகொடுத்துத் தனது தவறான செய்கையை நிறுத்திக்கொள்வாரானால் அதுவே காரியத்தின் முடிவாயிருக்கும். அவருக்கு ஏதேனும் வகை தண்டனை கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோ அல்லது கொடுப்பதற்கு முற்படுவதோ

நமக்கு அடுத்தக் காரியமல்ல. 'கர்த்தர் தம்முடைய ஜனங்களை நியாயந்தீர்ப்பார்" என்று கூறும் அவருடைய வார்த்தைகளை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். ஒருவேளை தவறு செய்தவருக்குத் தண்டனை ஏதேனும் அவசியப்படுமானால், கர்த்தர் அதை அவருக்குக் கொடுப்பார் என்று நாம் நம்பிட வேண்டும் மற்றும் அக்காரியத்தினை நம்முடைய சொந்தக் கரத்தில் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. நாம் கர்த்தரிடத்தில் நம்பிக்கைக்கொள்ள வேண்டும். நாம் தவறு செய்தவரை, தவறு செய்வதிலிருந்து நிறுத்திட முற்படுவதே நமக்கடுத்தக் காரியமாகும். ஆனால் ஒருவேளை தவறு செய்தவர் தொடர்ந்து தவறு செய்துகொண்டும், மனந்திரும்பாமலும் காணப்பட்டால் மற்றும் ஒருவேளை காரியமானது போதுமான அளவுக்கு முக்கியமானதாய்க் காணப்படுமாயின், அப்பொழுது காரியமானது சரிச்செய்யப்படத்தக்கதாக நாம் சபையாருடைய கவனத்திற்குக்கொண்டுவர வேண்டும். (மத்தேயு 18:15-18)

சிறு அல்லது அற்பத்தனமான காரியங்கள் எதையும் நாம் சபையின் முன்னிலையில் கொண்டு வரக்கூடாது. என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டதான இவ்வகையான காரியங்களானது, நான்கில் மூன்று பகுதி -கண்டுகொள்ளாமல் விட்டுவிடப்பட வேண்டியவைகளாகவும், அவைகள் விஷயத்தில் எதுவுமே செய்யப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லாதவைகளாகவும் காணப்பட்டுள்ளது. எனினும் சில விவகாரங்களில் காரியங்களானது, தனிப்பட்ட நபரைத் தாண்டி முழுச்சபையாரையும் சம்பந்தப்படுத்தும் அளவிற்குள்ள விவகாரங்களாகக் காணப்படும். இம்மாதிரியான நிகழ்வுகளில், காரியத்தினைத் தனிப்பட்ட விதத்தில் கையாளுவது கூடாத காரியமாய் இருக்கும். அப்போது மூப்பர்கள் குழு/committee ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டு, அவர்களில் ஒருவர் இவ்விவகாரத்தைப் பார்த்துக்கொள்வதற்கும், தவறானது தடுக்கப்பட முடியுமா அல்லது சரிசெய்ய முடியுமா? என்று பார்த்துக்கொள்வதற்கும் என்று ஏற்பாடுபண்ணப்பட வேண்டும். காரியமானது தனிப்பட்ட நபரைத் தாண்டி கடந்துசெல்கிறதானால் தேவனுடைய வார்த்தைக்கு மிஞ்சி எங்களுக்கு எந்த ஆலோசனையும் இல்லை. பாபிலோன் போல் ஆகிடாமலிருப்பதற்கும், விசாரணைகள் நடத்திடாமல் இருப்பதற்கும் மற்றும் குழப்பங்கள் ஏற்படுத்திடாமலிருப்பதற்கும், கவனமாய் இருப்போமாக் தேவனுடைய வார்த்தை நமக்கும் போதுமானதாய் இருக்கின்றது மற்றும் நாம் அதைக் கவனமாய்க் கைக்கொண்டு இப்படியாகக் குழப்பங்களைத் தவிர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

(Q480:1) கூட்டங்கள் - மூப்பர்கள் மற்றும் உதவிக்காரர்களின் கடமைகள்.

கேள்வி (1916)-1- அதிகம் எண்ணிக்கையுள்ள சபையில், மூப்பர்கள் ஊழியத்தில் முழுமையாய் ஈடுபட்டிருக்க மற்றும் உதவிக்காரர்கள் அனைவரும் கூடத் தங்கள் வாய்ப்புகளுக்கு ஏற்ப முழுமையாய் ஊழியஞ்செய்துகொண்டிருக்க, (அதே சபையில்) வழிநடத்துகிறவர்கள் இல்லாமல் ஒரு கூட்டமானது இன்னமும் காணப்படுகிறதென்றால், மூன்று மூப்பர்கள் அடங்கின அச்சபையின் வழிநடத்துபவர்களின் குழுவானது/உழஅஅவைவநந, சத்தியத்தில் தெளிவானவராக, வழிநடத்துபவராகச் செயல்படுவதற்குத் தகுதியுடையவராக, குழுவின் அங்கத்தினரால் அறியப்பட்டிருக்கும் ஒரு சகோதரனை, சபையார் மத்தியிலிருந்து, உதவியாளராக (யள்ளளைவயவெ) நியமிப்பது சரியாக இருக்குமா?

பதில் - இம்மாதிரியான சூழ்நிலையின் கீழ் இப்படிச் செய்வது சரியானதாகக் காணப்படும் என்று நான் எண்ண வேண்டியவனாய் இருக்கின்றேன். கூட்டங்களை வழிநடத்துவதற்குத் தகுதியுடைய மூப்பர்களின் எண்ணிக்கையைச் சபையார் முடிவு பண்ணுவது சரியான காரியமாய் இருக்கும். எனினும் போதுமானவர்கள் இல்லையெனில் குழுவானது, அச்சூழ்நிலைக்குத் தகுதியானவர் என்று கருதும் யாரையேனும் தெரிந்தெடுக்க வேண்டியிருக்கும். எனினும் அவசரமான சூழ்நிலைகளைத் தவிர, மற்றபடி சபையார் நிர்ணயித்த எண்ணிக்கையை அவர்கள் தாண்டிவிடக்கூடாது. சாதாரணமான சூழ்நிலைகளில், நியமிக்கப்பட்ட மூப்பர்களே கூட்டங்கள் அனைத்தையும் தலைமை தாங்கி நடத்திட வேண்டும்; ஆனால் சில சந்தர்ப்பங்களில் தகுதியுடைய உதவிக்காரர் ஒருவர் மேற்குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அவசரமான சந்தர்ப்பத்தின்போது, வழிநடத்துவதற்கு நியமிக்கப்படலாம். ஆனால் தகுதிவாய்ந்த மூப்பர்களின் எண்ணிக்கையைச் சபையாரே நியமித்திட வேண்டும் என்பதும், சாதாரணமான சந்தர்ப்பங்களில் மூப்பர்களே கூடுகைகளை ஒழுங்குப்படுத்திட வேண்டும் என்பதும் நன்கு மனதில் நினைவுகொள்ளப்பட வேண்டும். அவசரமான சந்தர்ப்பங்களே ஒழிய மற்றப்படி, மூப்பர்களே செய்திட வேண்டும்.

(Q480:2) கூட்டங்களுக்கான ஏற்பாடுகள்.

கேள்வி (1916)-2- அதிக எண்ணிக்கையில் காணப்படும் ஒரு சபையில், மற்றவர்களுக்கு வேலையில் ஒரு குறிப்பிட்ட பாகத்தினை - அதாவது கூட்டங்களுக்காக ஏற்பாடுபண்ணுதல், கூட்டங்களுக்கான நேரம் மற்றும் இடத்தை நிர்ணயித்தல் மற்றும் பல்வேறு கூட்டங்களுக்கான கூட்டத்தலைவர்களை/வழிநடத்துபவர்களை நியமித்தல் போன்ற வேலைகளை மற்றவர்களிடம் ஒப்படைப்பது தகுதியானதாய் இருக்க - இம்மாதிரியான வேலைகளானது, சபையின் மேற்பார்வையாளர்களென மூப்பர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு, அவர்களால் மாத்திரமே செய்யப்பட வேண்டுமா அல்லது மூப்பர்களோடுகூட உதவிக்காரர்களும் இக்கடமைகளை நிறைவேற்றிட வேண்டுமா?

பதில் - இம்மாதிரியான காரியங்களில் கர்த்தருடைய வார்த்தையானது நமக்கு அதிகளவிலான சுதந்தரத்தைக் கொடுத்துள்ளதாய் இருக்கின்றது. மூப்பர்களுடைய வேலை என்னவாகக் காணப்பட வேண்டும் என்றும், உதவிக்காரர்களின் வேலை என்னவாகக் காணப்பட வேண்டும் என்றும் கர்த்தருடைய வார்த்தைகளானது குறிப்பாய்த் தெரிவிக்கிறதில்லை. அது சௌகரியத்திற்கே பெரிதும் விடப்பட்டுள்ளது என்று நாம் எண்ணுகின்றோம். சபையினுடைய ஆவிக்குரிய வேலைகளை - கூட்டங்களை மற்றும் இவ்வகையான அனைத்தையும் மூப்பர்கள் பொறுப்பேற்றுள்ளவர்களாகக் காணப்பட வேண்டும். இவர்கள் பொதுவில் பேசுவதற்குத் தகுதியான சகோதரர்களாகக் காணப்பட வேண்டும்; அப்போஸ்தலன் கூறுவதுபோன்று இவர்கள் 'போதகசமர்த்தனாய்க்' காணப்பட வேண்டும். சிலர் பொதுவிடங்களில் பேசிடுவதற்குரிய போதகசமர்த்தர்களாய்க் காணப்படுவார்கள் மற்றும் அவர்கள் அம்மாதிரியான வேலைக்கு என்று நியமிக்கப்பட வேண்டும்; சிலர் ஒரு சிலருக்குப் போதிப்பதற்குப் போதகசமர்த்தனாய்க் காணப்படுகின்றனர் மற்றும் இவர்கள் பெரோயா ஆராய்ச்சி வகுப்புகளுக்கும் மற்றும் இல்லத்தில் நடைபெறும் கூட்டங்களுக்கும் என்று நியமிக்கப்பட வேண்டும். போதகசமர்த்தன் எனும் வார்த்தைக்குப் பரந்துவிரிந்த அர்த்தம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அது மேடையில் நின்று சொற்பொழிவாற்றுதலை மாத்திரம் குறிக்கிறதில்லை மாறாக எந்தவொரு விதத்தில் போதிப்பதற்குத் திறமையுடையவராய் இருப்பதைக் குறிக்கின்றதாய் இருக்கின்றது. தாங்கள் மூப்பர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால், அது தாங்கள் பொதுவிடங்களில் பேசிட வேண்டும்

என்று குறிப்பதாகச் சிலர் எண்ணிக்கொள்கின்றனர். ஆனால் அது அப்படியல்ல. போதகசமர்த்தனாய் இருப்பது என்பது பொதுவிலும் மற்றும் தனிமையிலும் போதிப்பதாகிய இரண்டையும் உள்ளடக்கிக் காணப்பட வேண்டும்; சிலருக்குப் பொதுவிடங்களில் (public work) போதிக்கும் பணியும் மற்றும் வேறுசிலருக்கு ஒரு சிலருக்குப் போதிக்கும் பணியும் (private work) கொடுக்கப்பட வேண்டும்; எனினும் அனைவரும் போதகசமர்த்தனாய்க் காணப்பட வேண்டும்.

மூப்பர்கள் அனைத்துக் கூட்டங்களையும் நடத்திட வேண்டும்; ஏனெனில் அனைத்துக் கூட்டங்களும் ஆவிக்குரியவைகளாகக் காணப்படுகின்றன. ஒரு நபர் மூப்பராய்க் காணப்படுவதற்குத் தகுதியற்றவராய் இருப்பாரெனில், அப்படியானால் அவர் கூட்டங்களுக்கான கூட்டத்தலைவராகக் காணப்படுவதற்கும் தகுதியற்றவர் ஆவார். உதவிக்காரர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்? உதவிக்காரன் எனும் வார்த்தையின் அர்த்தம், ஊழியக்காரனாகும் மற்றும் இது எவ்வகையான வேலையையும் புரிய முடிகிற ஒருவரைக் குறிக்கின்றதாய் இருக்கின்றது. உதாரணத்திற்கு வாயிற்காவலருக்குக் காணப்படும் வேலை போன்ற வேலை அவருக்குக் கொடுக்கப்படலாம் அல்லது புத்தகங்களின் நிர்வகிப்பானது அவரிடத்தில் ஒப்படைக்கப்படலாம் அல்லது தன்னார்வ ஊழியங்களுக்கடுத்த பொறுப்பானது அவரிடத்தில் ஒப்படைக்கப்படலாம். அநேகம் வேலைகள் உதவிக்காரர்களிடத்தில் ஒப்படைக்கப்படலாம் மற்றும் மற்றவர்களைக்காட்டிலும் இவர்கள் இம்மாதிரியான வேலைகளை நன்கு செய்திடலாம். ஆகையால் அவர்களால் நன்கு செய்ய முடிகிற குறிப்பிட்ட வேலைகளை அவர்களுக்குக் கொடுங்கள். தொழிலதிபர்களாய்க் காணப்படும் சகோதரர்கள், போதகசமர்த்தனாய் இல்லையென்றாலும், உதவிக்காரர்களெனச் சிலசமயம் பயன்படுத்தப்படலாம். இம்மாதிரியான ஒருவர், மூப்பரால் செய்ய முடிகிற அளவிற்குத் தன்னார்வ ஊழியங்களைச் செய்ய முடியாதவராய் இருப்பினும், அவரிடம் இவ்வேலைக்கான பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டு, அவ்வேலைக்குத் தலைவரென நியமிக்கப்படலாம். இந்த வேலையானது மூப்பர்களுக்குக் கொடுக்கப்படக்கூடாது; ஏனெனில் மூப்பர்கள் ஈடுபட்டுக் காணப்படுவதற்கு ஆவிக்குரிய வகையான வேலை போதுமானளவில் காணப்படுகின்றன.

இப்பொழுது உதவிக்காரர்கள் மற்றும் மூப்பர்கள் ஒன்றுகூடுவது குறித்தக் காரியத்திற்கு வரலாம். மூப்பர்கள் தங்களது கூட்டங்கள்

அனைத்திலும் உதவிக்காரர்களை வரவேற்பது என்பது மிகவும் நல்லதொரு ஏற்பாடு என்று நான் கருதுவேன்; ஏனெனில் நல்ல உதவிக்காரர் என்பவர், தனக்கு ஒப்படைக்கப்பட்ட பல்வேறு கடமைகளில் உண்மையாய்க் காணப்படுவதன் வாயிலாக, அங்கீகரிக்கப்படத்தக்கவராகவும், 'தனக்கென்று நல்ல நிலையை அடைபவராகவும்' - அதாவது சுதந்தரத்தின் நல்ல நிலையை அடைபவராகவும் காணப்படுகின்றார் (1 தீமோத்தேயு 3:13). மேலும் அவர் மூப்பர் ஆக்கப்படுவதற்குரிய வாய்ப்பினை எதிர்நோக்கினவராகவும், மூப்பருடைய வேலைக்குரிய வளர்ச்சியினையும், மேம்பாட்டையும் வெளிப்படுத்துகிறவராகவும் காணப்பட வேண்டும். உதவிக்காரர்கள் செய்வதற்கென்று ஒரு வேலை உள்ளது. அவர்கள் மூப்பர்களுக்கு மாத்திரம் வேலை புரிகிறவர்களாய்க் காணப்படாமல், அவர்கள் சபையாருக்கும் கூட வேலை புரிகிறவர்களாய்க் காணப்பட வேண்டும். எப்படி மாநாடு சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தில் அநேகம் வேலைகள் காணப்படுகின்றதோ, அதுபோலவே சபையாருக்கான வேலையில் அநேகம் வேலை பிரிவுகள் காணப்படுகின்றன. மாநாடுகளுக்கென்று ஆயத்தப்பணிகள் அநேகம் காணப்படுகின்றன அதாவது அறைகளை ஏற்பாடு செய்தல், இதற்கான பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொள்ளுதல், மாநாட்டில் கலந்துகொள்பவர்களின் தேவைகளைச் சந்தித்தல் முதலானவைகளாகும்.

மாநாடு தொடர்புடைய விஷயத்தில் ஒரு குழு/committee நியமிக்கப்பட்டு வருகின்றது என்பதில் ஐயமில்லை மற்றும் இந்தக் குழுவில் மூப்பர்களும் மற்றும் அலுவல் காரியங்களைப் பார்த்துக்கொள்பவர்களும், இருவருமே காணப்படுவது நலம். இவ்வேலையினை மூப்பர்களே செய்துகொள்ளலாம் அல்லது உதவிக்காரர்கள் செய்துகொள்ளலாம். வேலையினைப் புரிவதற்குரிய திறமையுள்ளவர்களின் மீது இவ்வேலையானது சார்ந்துள்ளது. சில சகோதரருக்கு அதிக அளவிலான திறமைகள் காணப்படுகின்றன மற்றும் சிலர் மிகக்குறைவான திறமைகளைப் பெற்றவர்களாய் இருக்கின்றனர். உதாரணத்திற்குச் செய்திதாள் வேலை காணப்படுகின்றது; ஒருவேளை ஓர் உதவிக்காரன் தகுதியுடையவராகக் காணப்படுவாரானால், அவர் இந்த வேலையினைச் செய்திடலாம்.

ஆவிக்குரிய காரியங்களுக்கான பொறுப்பு, மூப்பர்களின் கரங்களிலேயே காணப்படுகின்றது. எருசலேமுக்குப் போகையில் அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் மிலேத்துப் பட்டணத்தில் தங்கி, எபேசு பட்டணத்திலுள்ள சபையின் மூப்பர்கள்

வரும்படியாக அழைத்தனுப்பினார். அவர் அவர்களிடம்: 'உங்களைக்குறித்தும், தேவன் தம்முடைய சுயரத்தத்தினாலே சம்பாதித்துக்கொண்ட தமது சபையை மேய்ப்பதற்குப் பரிசுத்தஆவி உங்களைக் கண்காணிகளாக வைத்த மந்தை முழுவதையுங்குறித்தும், எச்சரிக்கையாயிருங்கள்" (அப்போஸ்தலர் 20:28) என்று கூறினார். இவர்களுடைய வேலை தேவனுடைய மந்தையை மேய்ப்பதாகும். உதவிக்காரர்கள் மற்றவகையான வேலைகளைச் செய்திடலாம். மூப்பர்கள் மற்றும் உதவிக்காரர்களுடைய கூட்டங்கள் அனைத்திலும் மூப்பர்கள் ஆவிக்குரிய காரியங்கள் அனைத்தினுடைய பொறுப்பினை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்; உதவிக்காரர்களோ Temporal/ஆவிக்குரியதல்லாத காரியங்களுக்கடுத்த பொறுப்பினை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அவர்கள் ஆவிக்குரியதல்லாத காரியங்களுக்கடுத்தவைகளில் ஒருவருக்கொருவர் அறிவுரை வழங்கிட வேண்டும். இத்தகைய ஒருங்கிணைந்த கூட்டத்தில் அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் ஆலோசனை வழங்கிட வேண்டும். ஒருவர் அலுவல் காரியங்களுக்கடுத்தவைகளில் ஆலோசனையைக் கொடுத்துக்கொள்ளலாம் மற்றும் இன்னொருவர் ஆவிக்குரிய காரியங்களுக்கடுத்தவைகளில் ஆலோசனையைக் கொடுத்துக்கொள்ளலாம். இறுதி வாக்கும், பொறுப்பும் மூப்பர்களிடத்திலே காணப்பட்டாலும்கூட, வாக்கெடுப்பதற்குரிய நேரத்தில் உதவிக்காரர்களுடைய எந்த யோசனைகளையும் மூப்பர்கள் பெற்றுக்கொள்வதில் மகிழ்ச்சியாய்க் காணப்பட வேண்டும். தகுதியுள்ள உதவிக்காரர்களின் கரங்களில், சபையாருடைய ஆவிக்குரியதல்லாத காரியங்களானது காணப்பட்டாலும், அவர்களுக்கு இவற்றிற்கடுத்த ஆலோசனை வழங்கிடுவதற்கு மூப்பர்கள் திறமிக்கவர்களாய்க் காணப்பட வேண்டும். வாக்கானது பரஸ்பரமானதாகக் காணப்பட வேண்டும்; முடிவு மூப்பர்களின் பொறுப்பில் இருக்கும்.

நீங்கள் மற்ற அனைத்துக் கூட்டங்களினின்றும், உங்களது அலுவல் கூட்டங்களைப் பிரித்துக் கொண்டுள்ளீர்கள் என்று நான் புரிந்துகொள்கின்றேன். அது நல்லதே. பொதுவாகவே அலுவல் கூட்டங்களானது மற்றக் கூட்டங்களிலிருந்து பிரித்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். சபையினுடைய நலனுக்கடுத்த காரியங்கள் முழுவதையும் மூப்பர்களின் கரங்களிலேயே விட்டுவிடாதீர்கள்; ஏனெனில் அவர்கள் கூட்டங்களைத் தாங்களாகவே நடத்திவிடக்கூடும். குறிப்பிட்ட காரியங்களைச் சபையாரின் கரங்களில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்; ஏனெனில் அநேகக் காரியங்கள் மூப்பர்கள் மற்றும் உதவிக்காரர்களிடத்தில் விடப்படுவது நலமாயினும்,

சபையினுடைய காரியங்கள் அனைத்திற்குமான பொறுப்பானது, இறுதியில் சபையாருடைய கரங்களிலேயே காணப்படுகின்றது.

(Q482:1) கூட்டங்கள் - உதவிக்காரர்கள் வாக்களித்தல்(Voting).

கேள்வி (1916)-1- இத்தகைய (அலுவல்) கூட்டங்களில், கேள்விகளின் விஷயத்தில், உதவிக்காரர்கள் வாக்களிப்பது சரியா? அல்லது இது மேற்பார்வையாளர்களாகிய மூப்பர்களிடத்தில் விட்டுவிடப்படவேண்டுமா? ஒருவேளை மூப்பர்களைக்காட்டிலும் அதிக எண்ணிக்கையில் உதவிக்காரர்கள் இருக்கையில் மற்றும் அனைவரும் வாக்களிக்க வேண்டுமானால், பின்னர் மூப்பர்களுக்குப் பதிலாக உதவிக்காரர்கள் சபையினுடைய அலுவல் காரியங்களைக் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டிருக்கலாமா?

பதில் - மூப்பர்கள் ஆவிக்குரிய காரியங்களைப்பார்க்க வேண்டியவர்களாகவும், வாக்களிக்க வேண்டியவர்களாகவும் (vote) இருக்கின்றனர்; ஆனால் கூட்டங்களின் எண்ணிக்கையைச் சபையார் தீர்மானிக்க வேண்டியவர்களாய் இருக்கின்றனர். சரியாய் நடத்தப்படுவதற்கும், கலந்துகொள்ளப்படுவதற்கும் ஏதுவான எண்ணிக்கையிலுள்ள கூட்டங்களைப் பெற்றிடுங்கள். இன்னொரு கூட்டத்தைக் கூடக் கூட்டிக்கொள்ளும் விஷயத்தில், ஒப்புதலளிக்க விருப்பம் இல்லாதவர்களாய்ச் சிலர் காணப்படலாம்; ஆனால் மற்றவர்களுடைய சௌகரியத்தையும், வளம்சியையும் கருத்தில் எடுத்துக்கொள்வது நலமாயிருக்கும். கூடுதலாக ஒரு கூட்டத்தைப் பெற்றிடுவது உங்களுக்கு அவசியம் இல்லாமல் காணப்படலாம், ஆனால் அது அவர்களுக்கு அவசியமாய் இருக்கும். ஆகவே சபையாருடைய நபர்களின் வளர்ச்சிக்கு அவசியமானது என்று சபையாரால் கருதப்படும் எண்ணிக்கையிலான கூட்டங்களைப் பெற்றிருப்பதற்கு ஒப்புதலளிப்பது நலமானதாய் இருக்கும்.

புருக்கிலினில் ஒருவேளை கூடுதலாகக் கூட்டம் ஒன்றினைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு விருப்பம் ஏற்பட்டால், அது குறித்தத் தகவல் சில சமயங்களில் எனக்கும் மற்றும் சில சமயங்களில் மற்றவர்களுக்கும் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. இவ்விஷயத்தினைக் கருத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, எத்தனை பேர் அக்கூட்டத்தில் கலந்துகொள்வார்கள் என்று அறிந்துகொள்ள முற்படுவோம். கலந்துகொள்வதற்குப் போதுமான எண்ணிக்கையானவர்கள் காணப்படாதது வரையிலும் நாம் கூட்டத்தினைக்குறித்துப் பரிந்துரைக்க மாட்டோம். கலந்துகொள்வதற்கென ஏழு அல்லது எட்டுப் பேர் இல்லாததுவரையிலும் ஒரு புதியக் கூட்டத்தினைக் குறித்துப்

பரிந்துரைப்பதற்கு நாம் சிந்திப்பது இல்லை மற்றும் இப்படியாகக் கலந்துகொள்பவர்களின் எண்ணிக்கை பதினைந்தாக உயரும் என்றும் நாம் எதிர்பார்ப்போம். ஆனால் ஒருவேளை எண்ணிக்கை முப்பதை எட்டும்போது, ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட நபரும் நன்கு வளர்ச்சியடையத்தக்கதாகக் கூட்டத்தினை இரண்டாகப் பிரித்திடுவது குறித்து நாம் சிந்திப்போம். இயல்பாகவே மந்த நிலையில் காணப்படுபவர்களாகக் கர்த்தருடைய ஜனங்களில் சிலர் காணப்படுகின்றனர் மற்றும் அதிக எண்ணிக்கையானவர்கள் காணப்படுகையில் இத்தகையவர்கள் கவனிக்கப்படாமல் காணப்படுவார்கள்; ஆனால் குறைவான எண்ணிக்கையில் காணப்படும் போது இத்தகையவர்கள் மிகுந்த கவனத்தைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள் மற்றும் இது அவர்களது வளர்ச்சிக்கு ஏதுவானதாய்க் காணப்படும்.

(Q482:2) கூட்டங்கள் - துணைவிதிகளைப் பயன்படுத்துதல்.

கேள்வி (1916)-2- அலுவல் கூட்டங்கள் முதலானவைகளை நிர்வகிப்பதற்குரிய துணைவிதிகள் சிலவற்றை டுழள யுபெநடநள-இல் உள்ள சபையார் ஏற்படுத்திக்கொள்ள நீங்கள் பரிந்துரைப்பீர்களா?

பதில் - சகோதரர்களில் சிலர் துணைவிதிகள் அல்லது சட்டங்களுக்கு மிகவும் ஆர்வம் கொண்டவர்களாய் இருக்கின்றனர். சில விதிகள் நிச்சயமாகவே அவசியமாய் இருக்கின்றன ஏனெனில் அவைகள் இல்லையெனில் நாம் ஒழுங்கின்மையுடையவர்களாய் இருப்போம்; எனினும் அன்பு மற்றும் நீதியின் பிரமாணத்தை நாம் கைக்கொள்ள வேண்டும். இந்த இரண்டு பிரமாணங்கள் விசேஷமாய்க் கைக்கொள்ளப்பட்டால், இவை கிட்டத்தட்ட அனைத்தையுமே ஒழுங்குப்படுத்துகிறதாக இருக்கும். எனினும் நீதியானது எப்போதும் முதலாவதாக இடம்பெற வேண்டும். நான் எல்லா விஷயத்திலும் உங்களிடத்தில் நீதியுடன் காணப்பட வேண்டும்; எனினும் உங்களிடத்தில் நான் பதிலுக்கு நீதியை எதிர்பார்த்து வற்புறுத்திடக்கூடாது. எனினும் நீதிக்குக் குறைவாக எதையும் எனக்குச் செய்திடுவதற்கு நீங்கள் விரும்பிடக்கூடாது மற்றும் நானும் நீதிக்குக் குறைவாய் எதையும் உங்களுக்குச் செய்திடக்கூடாது. மேலும் நான் கண்டிப்பாய் நீதியைச் செய்ய வேண்டியவனாய் இருப்பினும், அதை நான் உங்களிடத்தில் எதிர்பார்த்திடக்கூடாது; உங்களிடத்தில் குறைவாகவே நான் எதிர்பார்த்திடலாம். நீதி மற்றும் அன்பு எனும் இந்த இரண்டு துணைவிதிகள் செயல்பாட்டில் இருக்கையில் நமக்கு மிக அதிகப் பிரமாணங்கள் தேவைப்படாது. மிக அதிகமாய்த் துணைவிதிகளை நாம் பெற்றிருக்கலாம்; ஆனால் இவ்விரண்டு பிரமாணத்தையும் மனதில் உறுதியாய்ப் பெற்றிருக்கையில், இவைகள் அநேக சந்தர்ப்பங்களில் உதவி செய்கிறதாய் இருக்கும்.

(Q483:1) கூட்டங்களின் வகை.

கேள்வி (1916)-1- எவ்வகைக் கூட்டங்கள் மிகவும் பிரயோஜனமானவைகளாகக் காணப்படும்?

பதில் - இது சந்தர்ப்பங்களைச் சார்ந்ததாகக் காணப்படும். நாங்கள் அறிந்ததிலேயே மிகவும் பிரயோஜனமான கூட்டமாய்க் காணப்படுவது பெரோயா ஆராய்ச்சி வகுப்புகளாகும் மற்றும் மிகவும் பிரயோஜனமாய்க் காணப்படாத சில அரிதான சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. சில சந்தர்ப்பங்களில் ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலையில் பிரசங்கக் கூட்டமானது மிகவும் பிரயோஜனமானதாகக் காணப்படும்; சில சமயங்களில் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் இரண்டு பிரசங்கக் கூட்டங்களானது காணப்படுகின்றது. எனினும் இவை அபூர்வமான சந்தர்ப்பங்களிலேயே ஆகும். பொதுவாக பெரோயா ஆராய்ச்சி வகுப்புகளிலிருந்தே மிகுந்த பயன் கிடைக்கின்றது என்று நாம் கருதுகின்றோம்; காரணம் இந்த வகுப்புகளுக்கு ஒவ்வொரு நபரும் தன்னை ஆயத்தப்படுத்திக்கொள்ளவும், தனது பதில்களைக் கூறவும் வேண்டியுள்ளது. நான் குறிப்பாய் ஆலோசனை கொடுக்க நோக்கம்கொள்ளவில்லை, மாறாக பொதுவான விதத்திலேயே கொடுத்து, நான் இங்குக்கூறுபவைகளை ஒவ்வொரு சபையாரும், அவர்களுக்குரிய விதத்தில் நடைமுறைப்படுத்திடுவதற்கு விட்டுவிடுகின்றேன்.

நாம் எத்தனை கூட்டங்களைப் பெற்றிருக்க வேண்டும் அல்லது எந்த வகையான கூட்டங்களைப் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று வேதாகமமானது எதுவும் தெரிவிப்பதில்லை. இக்காரியமானது தெளிந்த புத்தியுள்ள ஆவியினால் தீர்மானிக்கப்படத்தக்கதாக விடப்பட்டுள்ளது. சபையாரிலுள்ள ஒவ்வொரு அங்கத்தினனுடைய பிரயோஜனம் மற்றும் நன்மைக்குறித்து மனதில் வைத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். நாம் 'ஒருவரையொருவர் கவனிக்க வேண்டும்.' அதிகமான கூட்டங்கள் தேவை என்று சிலர் எண்ணலாம். ஒருவேளை மிக அதிகமாய்க் கூட்டங்களை ஒழுங்குப்படுத்துவார்களானால், எத்தனை பேர்களுக்கு என்று கூட்டமானது முதலில் ஒழுங்குப்படுத்தப்பட்டிருந்ததோ, அந்த எண்ணிக்கையைவிட, கலந்து கொள்பவர்களின் எண்ணிக்கையானது படிப்படியாகக் குறைந்துப்போய், அதைத் தொடர்ந்து நடத்த முடியாதளவுக்குப் போவதைப் பார்க்கலாம். ஞாயிற்றுக்கிழமையில் மூன்று கூட்டங்கள் நடத்தப்படுவது போதுமானதாயிருக்கும் என்பது எனது கருத்தாகும். ஆனால் ஒவ்வொருவரும்

இதில் சிந்திக்க வேண்டும் மற்றும் பின்னர்ச்சிந்திப்பதற்கும், செயல்படுவதற்குமான அதே சுயாதீனமும், சிலாக்கியங்களும் மற்றவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படுவதாக. இதுவே சரியானதும், நியாயமானதுமாகும். நீதி என்கிற இந்தக் கருத்தானது, ஜீவியத்தின் காரியங்கள் அனைத்திலும் காணப்பட வேண்டும்; ஏனெனில் நீதியானது தேவனுடைய சிங்காசனத்திற்கான ஆதாரமாய் இருக்கின்றது மற்றும் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவ நடத்தையினுடைய ஆதாரமாய்க் காணப்பட வேண்டும்; சொல்லப்போனால் நாம் செய்யும் அனைத்திற்கும் நீதியானது ஆதாரமாய்க் காணப்பட வேண்டும். சபையாரில் யாரேனும் ஐந்து கூட்டங்களைப் பெற்றிருக்க விரும்புவார்களானால், நான்: 'சரி, ஆனால் என்னால் அனைத்துக்கூட்டங்களிலும் கலந்துகொள்ள முடியாது. எனினும் உங்களுக்கு ஐந்து கூட்டங்கள் வேண்டும் என்றும், அவற்றில் போதுமானவர்கள் நன்கு கலந்துகொள்வார்களென எண்ணுகின்றீர்கள் என்றும் இருந்ததால், நான் ஐந்து கூட்டங்களுக்கென வாக்களித்திடுவேன் (vote)" என்பேன்.

(Q483:2) கூட்டங்களின் எண்ணிக்கை

கேள்வி (1916)-2- Los Angeles-இன் சபையினுடைய ஞாயிற்றுக்கிழமைக் கூட்டங்கள் பின்வருமாறு:

10.30 AM - Sunday School lesson in the Watch Tower

1.30 PM - The Watch Tower Study Article

3.00 PM - Lecture

7.00 PM - Berean Study sixth volume

சிலர் இன்னும் அதிகமாய்க் கூட்டங்களைப் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று கூறுகின்றனர்; சிலர் நாம் மிக அதிகமாய் இப்போது கூட்டங்களைப் பெற்றிருக்கின்றோம் என்று கூறுகின்றனர்; சிலர் ஒரு தூதிற்குப் பதிலாக நாம் இரண்டு தேவதூதுகளைப் பெற்றிருக்க வேண்டுமென்று கூறுகின்றனர். இது விஷயத்தில் சபையாருடைய சிறந்த நலனுக்கடுத்தவைகள் தொடர்பான உங்களது கருத்தென்ன?

பதில் - ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் ஒவ்வொரு சபையாரும் தங்களுக்கெனத் தீர்மானித்துக்கொள்ள வேண்டும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் மிக அதிகமாய்க் கூட்டங்களைக் கொண்டிருப்பதாக எனக்குத் தோன்றுகின்றது. இந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், ஏற்கெனவே நடத்தப்பட்டு வரும் கூட்டங்களின் எண்ணிக்கையினைக் கூட்டிடுவதற்கு நாம் விருப்பங்கொள்ளக்கூடாது. ஒருவேளை நான் அவ்விடத்தில் காணப்பட்டு, இவ்விஷயம் தொடர்பாக வாக்களித்திருப்பேனாகில் (vote), ஐந்திற்குப் பதிலாக மூன்று கூட்டங்களைப் பெற்றிருப்பதற்கு நான் விருப்பங்கொண்டிருப்பேன். உங்களால் முடியுமானால் நான்கைக் கொண்டிருக்கலாம். ஒவ்வொருவருக்கும் வேறுபட்டுக் காணப்படும் என்றாலும், கர்த்தருடைய ஜனங்களில் அநேகர் சத்தியத்தில் இல்லாத தங்கள் கணவன், மனைவி அல்லது பிள்ளைகளுக்கான பூலோக கடமைகளைப் பெற்றிருக்கின்றனர் மற்றும் இளைப்பாறுதலுக்கும், மாற்றத்திற்கும் வேண்டி பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதான இந்த ஒரு நாளில் கர்த்தருடைய ஜனங்கள், சத்தியத்தில் இல்லாத தங்கள் கணவன், மனைவி அல்லது குழந்தைகளுக்கு எதையாகிலும் செய்யக் கடமைப்பட்டவர்களாய்க் காணப்படுவார்கள்.

சத்தியத்தில் இல்லாதவராகவும், ஞாயிற்றுக்கிழமை மாத்திரமே இல்லத்தில் காணப்படுபவராகவும் காணப்படும் கணவன், தனது மனைவி அந்த நாளில் மிகவும் வெளியே ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுக் காணப்படுவதைக் காண்கையில், அவள் அவரைப் புறக்கணிக்கின்றது போன்று அவருக்குத் தோன்றிடும் மற்றும் நீங்களும் இதைப் போன்ற சந்தர்ப்பங்களில், இதே பார்வையினைக் கொண்டிருப்பீர்கள்; மேலும் சத்தியத்தில் காணப்படாத மனைவி ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலும்கூடத் தனது கணவனை அவ்வளவுக்குக் காணமுடியாத அளவுக்கு, அவர் நாள் முழுவதும் கூட்டங்களிலேயே காணப்படுவாரெனில் அவள், அவருடனான எந்த ஐக்கியத்தினையும் பெற்றிருக்க முடியாது. நிச்சயமாகவே இது சரியாய் இருக்காது. நம்முடைய கணவன்மார்களிடத்தில் அல்லது நம்முடைய மனைவிமார்களிடத்தில் நமக்குப் பூமிக்குரிய வகையான பூலோக கடமைகள் காணப்படுகின்றது மற்றும் இவைகளை நாம் கவனியாமல் காணப்படக்கூடாது.

ஒருவேளை சபையார் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் மிக அதிகமான எண்ணிக்கையில் கூட்டங்களைப் பெற்றிருப்பார்களானால், சில சமயங்களில் ஒரு நபர் எல்லாக் கூட்டங்களிலும் கலந்து கொள்ளாமல் காணப்படுவது ஞானமான காரியமாய் இருக்கும். தன்னால் தனது முழுநாளினையும் கர்த்தருக்கென்று கொடுக்க முடியும் நபர் விஷயத்திலும்கூடத் தனது நேரத்தினை, தான் எவ்வாறு செலவழிக்க வேண்டும் என்ற காரியமானது, அந்நபரின் கரங்களிலேயே காணப்படுகின்றது. அவன் தனது நாளில் ஒரு பகுதியைத் தன்னார்வ ஊழியத்திற்கென்றும் மற்றும் இன்னொரு பகுதியை வேறொரு வேலையினுடைய ஒரு பாகத்திற்கென்றும் மற்றும் கொஞ்சம் பகுதியைப் பெரோயா ஆராய்ச்சிக்கென்றும், கொஞ்சம் பகுதியைப் பிரசங்கிப்பதற்கென்றும் செலவிட விரும்புகின்றவனாய்க் காணப்படுவான். இது விஷயத்தில் அவன் தனது சொந்தப் பகுத்தறிதலை முடிந்தமட்டும் பயன்படுத்திட வேண்டும். ஒருவேளை சபையார் நான்கு கூட்டங்களுக்கு அதிகமான கூட்டங்களைப்

பெற்றிருப்பார்களானால், அது ஞானமாய்க் காணப்படாது; மற்றும் ஒருவேளை இந்தக் கூட்டங்கள் அனைத்திற்கும், அனைவரும் வரமுடியும் என்றாலும், “உங்கள் சாந்தகுணம் எல்லா மனுஷருக்கும் தெரிந்திருப்பதாக” எனும் அப்போஸ்தலனின் வார்த்தைகளை நாம் நினைவில்கொண்டிருக்க வேண்டும். பக்திவிருத்திக்கு ஏதுவான கூட்டங்கள் விஷயத்திலும், மற்றக் காரியங்கள் விஷயத்திலும் மிதமாய்க் காணப்பட வேண்டும். நம்முடைய பலம் எல்லைக்குட்பட்டது என்று நாம் நினைவில் கொண்டிட வேண்டும்; மற்றும் நம்மைச் சார்ந்திருப்பவர்களுக்கு - நம்முடைய கணவன், நம்முடைய மனைவி, நம்முடைய பிள்ளை, நம்முடைய அயலார்கள், நம்முடைய உறவினர்களுக்கு நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டியவர்களாய் இருக்கின்றோம். அனைவருக்குமென்று நாம் சில கடமைகளைப் பெற்றவர்களாகக் காணப்படுவோம்; அதிலும் பிரதானமாய் விசுவாச வீட்டாருக்கும் மற்றும் நம்முடைய குடும்பத்தாருக்கும் என்று கடமைகளைச் செய்ய வேண்டியவர்களாய் இருக்கின்றோம்; ஏனெனில் இவர்களே முதலாவதாகக் காணப்படுகின்றனர்.

(Q497:2) பணம் - எப்படி முதலீடு செய்வது?

கேள்வி (1912)-2- சீக்கிரம் எதிர்க்காலத்தில் வங்கிகள் அனைத்தும் சீர்க்குலைவிற்குள்ளாகிப்போகும் என்பதை அறிந்திருக்கிற நிலைமையிலும், அதேசமயம் நமக்கும், நம்மைச் சார்ந்திருப்பவர்களுக்குமான தேவைகளை நாம் சந்தித்தாக வேண்டிய நமது பொறுப்பை நாம் உணர்ந்திருக்கும் நிலைமையிலும், மூன்று மாதத்திற்குள்ளாக திரும்ப எடுக்க முடியாத விதத்தில், பணத்தை முதலீடு செய்வதற்கான ஞானமான வழிமுறை என்று நீங்கள் கருதுவது என்ன மற்றும் நாம் பெற்றிருப்பவைகளுக்கு நாம் நல்ல உக்கிராணக்காரர்களாய்க் காணப்படத்தக்கதாக இந்தப் பணத்தை எப்படிப் பயன்படுத்துவது என்பது குறித்து ஏதேனும் யோசனைகள் கூற முடியுமா?

பதில் - நீங்கள் பெற்றிருக்கும் எல்லாப் பணத்தையும் எப்படிப் பயன்படுத்துவது என்பது குறித்துச் சொல்லவேண்டுமா? அதுதான் கேள்வியா? நீங்கள் பெற்றிருக்கும் அல்லது பெற்றிருக்கப்போகும் பணம் அனைத்தையும் எப்படிப் பயன்படுத்துவது என்பதைவிட அதிகமாய் என்னால் சொல்லமுடியும், ஆனால் அவற்றை நான் சொல்லப்போவதில்லை. இக்கேள்வியிலும் ஒரு நல்ல கருத்துக் காணப்படவே செய்கின்றது. ஒருவேளை குடும்பத்தின் தகப்பன் அல்லது குடும்பத்தின் தாய் சத்தியத்தில் இல்லை என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள் . . . குடும்பத்தின் இந்தக் கடமைகள் தொடர்புடைய விஷயத்தில் அவனது கடமை மற்றும் அவனது நடத்தை எப்படியாக இருக்க வேண்டும்? இப்பொழுது முதற்கொண்டும், இனிமேலும் வீட்டின் நிலக்கரி சேமிப்புக் கிடங்கில் தனக்கிருக்கும் கொஞ்சம் பணத்தைக்கொண்டு நிலக்கரியைத் தேவைக்காய் நிரப்பி வைத்துக்கொள்ள பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்பது என் அறிவுரையாகும். இப்படிச் சேமித்து வைப்பது என்பது பெலவீனமான விசுவாசத்திற்கான வெளிப்பாடாய் இராதா என்று நீங்கள் கேட்கலாம்; இல்லை என்றே நான் சொல்லுவேன்; ஏனெனில் நாம் நம்முடைய பங்கினைச் செய்தாக வேண்டும். தற்கால சூழ்நிலைகளின்கீழ்க் கெட்டுப்போகாத வகையிலுள்ள சில வகையான உணவுகளைப் போதுமான அளவுகள் சேமித்துவைத்துக் கொள்வது தவறாய் இருக்காது. Tin/தகர்ப்பெட்டியில் அடைக்கப்பட்டுள்ள இறைச்சிகள், தகர்ப்பெட்டியில் அடைக்கப்பட்டுள்ள பழங்கள் மற்றும் இன்னும் இதுபோலச் சிலவற்றைக் கையிருப்பில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று நான் யோசனைக்கூறுகின்றேன். பயறு வகைகள் சிலவற்றையும் கையிருப்பில் வைத்துக்கொள்ளலாம். உங்களுக்குக் கையிருப்பில் வைத்துக்கொள்வதற்குத் தோன்றிடும் பொருட்களை, அதிகமாய்ச் சேமித்து வைக்கத்தக்கதாகப் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்: இப்படிக் கையிருப்பில் பொருட்களை வைத்துக்கொள்வது என்பது எவ்விதத்திலும் தேவன் நம்மை எப்போதேனும் மறந்துபோய்விடுவார் எனும் அச்சத்தையோ அல்லது சந்தேகத்தையோ நாம் பெற்றிருக்கின்றோம் என்பதாகாது. பணம் மற்றும் சொத்துக்களைப் பொறுத்தமட்டில், ஒருவேளை நல்ல அயலகத்தார் மத்தியில் சிறுவீடு ஒன்றைப் பெற்றிருப்பேனாகில், அதை வைத்துக்கொள்வதற்கும் ஏதுவான சூழ்நிலைமை இருக்குமாகில், சத்தியத்தில் இல்லாத மனைவிக்கும், குடும்பத்திற்கும் வேண்டி, அந்த வீட்டை நான் வைத்துக்கொள்வதினால், என் நோக்கங்கள் எப்போதும் நன்மைக்கேதுவானதாகவே இருந்தது என்று என் மரணத்திற்குப் பின்னர்க் காணப்படும் என் குடும்பத்தாருக்கு வெளிப்படும். வரவிருக்கும் உபத்திரவ காலத்தில் சூறையாடப்படும் பெரிய வீடுகளுக்குப் பதிலாகச் சிறு வீட்டினைப் பெற்றிருங்கள். உங்களுக்கு வழிகாட்டுதலாய் இருக்குமென்று இத்தகைய குறிப்புகளை (hint) நாங்கள் கொடுக்கின்றோம்.

(Q514:1) உண்மையான ஏற்படுத்துதல் (ordination)

கேள்வி (1915 - Z.5807)-1- சுவிசேஷத்தின் ஊழியக்காரனாய் நீங்கள் எப்பொழுது மற்றும் யாரால் மற்றும் எப்படி ஏற்படுத்தப்பட்டீர்கள்?

பதில் - இக்கேள்விக்கு நான் பதிலளிக்கிறதற்கு முன்னதாக, ஏற்படுத்துதல் (ordination) தொடர்புடைய வேதவாக்கியங்களின் போதனைகளை நான் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். வேதாகமத்தினுடைய கண்ணோட்டத்தின்படி இரண்டு சரியான ஏற்படுத்துதல்கள் காணப்படுகின்றது என்று நாம் நம்புகின்றோம். ஒன்று தேவனால் ஏற்படுத்தப்படுதல்; ஒன்று மனுஷனால் ஏற்படுத்தப்படுதல் ஆகும். பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்படுதல் என்பது தேவன் சார்பிலான ஏற்படுத்தப்படுதலாக இருக்கின்றது. இது இல்லாமல், யாருக்கும் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கக்கூடிய அதிகாரம் இருப்பதில்லை. இந்த ஏற்படுத்துதல் இல்லாமல் பிரசங்கிக்கும் எவரும், நாங்கள் புரிந்திருக்கிறவரையில் திவ்விய ஏற்படுத்துதல் இல்லாமல் பிரசங்கிக்கிறவர்களாய் இருப்பார்கள். இவர்கள் தாங்கள் செய்யும்படிக்கு அங்கீகாரம் பெறாத ஒன்றைச் செய்கின்றவர்களாய் இருக்கின்றனர்.

தாம் எப்படிப் பிரசங்கிப்பவராகுவதற்கு ஏற்படுத்தப்பட்டார் என்று நமது கர்த்தர் கூறியுள்ளார்; மற்றும் நாம் அவரது அடிச்சுவடுகளில் நடக்க வேண்டும் என்றும், அநேக விதங்களில் அவரைப்போன்றே அனுபவங்கள் உடையவர்களாய் இருக்க வேண்டும் என்றும் வேதவாக்கியங்கள் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றதாய் இருக்கின்றது. சிலுவையின் ஊழியக்காரர்களேன, நம்மால் முடிந்தமட்டும் முழுமையாக நாம் நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றிட வேண்டும். ஆனால் அவர் பூரணராய்க் காணப்பட்டார் மற்றும் நாம் அபூரணர்களாய்க் காணப்படுகின்றோம். ஆகையால் நம்முடைய பாவங்களுக்காக நாம் மன்னிப்புப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது; ஆனால் அவருக்கோ எந்தப் பாவங்களுமில்லை. ஆகையால் அவர் தம்முடைய இரத்தத்தின் மீதான விசுவாசத்தின் வாயிலாகப் பிதாவினிடத்திற்கு வருபவர்கள் யாவருடைய மன்னிப்பிற்கும் வழிவகையானார். 'கர்த்தராகிய தேவனுடைய ஆவியானவர் என்மேல் இருக்கிறார்; சிறுமைப்பட்டவர்களுக்குச் சுவிசேஷத்தை அறிவிக்க கர்த்தர் என்னை அபிஷேகம்பண்ணினார்' என்று கூறி, அவர் தம்முடைய ஏற்படுத்தப்படுதலைக் குறித்துக் குறிப்பிடுகின்றார் (ஏசாயா 61:1). இயேசுவின் மீது வந்த அந்த ஏற்படுத்துதலானது, பிற்பாடு

பெந்தெகொஸ்தே நாளில் சீஷர்கள் மீது கடந்துவந்ததாய் இருக்கின்றது மற்றும் சுவிசேஷ யுகம் முழுவதிலும் அந்த ஏற்படுத்துதலானது கிறிஸ்துவின் பின்னடியார்கள் மீது வந்து, சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கும்படியாக அவர்களை அபிஷேகித்ததாய் இருந்தது (லூக்கா 4:17-21; 1 யோவான் 2:27).

தேவனுடைய ஏற்படுத்தப்படுதலைப் பெற்றுக்கொண்டுள்ள அனைவரும் தங்கள் வாய்ப்புகள் மற்றும் திறமைகளுக்கேற்ப பிரசங்கிப்பதற்கான அதிகாரத்தினை உடையவர்களாய் இருக்கின்றனர். அவர்களில் சிலர் செவிடர்களும் - ஊமையர்களுமாய் இருந்து, மற்றவர்களுக்குக் கேட்கும் விதத்தில் பிரசங்கிக்க முடியாதவர்களாய்க் காணப்படுகின்றனர். வேறு சிலர் பாலினத்தினால் வரையறைக்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளனர்; சகோதரர்கள் போன்று சகோதரிகளால் பிரசங்கம்பண்ணிட முடியாது; ஆனாலும் 'அந்தகாரத்தினின்று தம்முடைய ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு வரவழைத்தவருடைய புண்ணியங்களை அறிவிக்கும் விதத்தில்" அவர்களால் பிரசங்கம் பண்ணிடக்கூடும் (1 பேதுரு 2:9). இன்னுமாக அவர்கள் நற்செய்தியினைத் தெரியப்படுத்திடுவதற்கு முழுமையாய் ஏற்படுத்தப்பட்டவர்களாய் (fully ordained) இருக்கின்றனர்; ஆனாலும் அப்போஸ்தலனாகிய பவுலினுடைய வார்த்தைகளுக்கேற்ப பொதுவிடங்களில் அல்ல. தாலந்து அல்லது வாய்ப்பு இல்லாததன் காரணமாக, பொதுவிடங்களில் பிரசங்கிக்க முடியாதவர்களாக சில புருஷர்கள் காணப்படுகின்றனர்; ஆனாலும் அனைத்துப் புருஷர்களும் தங்களை அந்தகாரத்தினின்று ஒளியினிடத்திற்கும் தூக்கியெடுத்தவரும், உளையான சேற்றினின்றும், பயங்கரமான குழியினின்றும் தூக்கியெடுத்து, தங்களது கால்களைக் கன்மலையின்மேல் நிறுத்தி, தங்கள் அடிகளை உறுதிப்படுத்தினவருமான மாபெரும் மற்றும் அன்பான தேவனுடைய மகிமையையும், கனத்தையும் தங்களது ஜீவியங்கள் வாயிலாகவும், சம்பாஷணைகள் வாயிலாகவும் அறிவித்திடலாம் (சங்கீதம் 40:2).

இப்பொழுது சுவிசேஷத்தில் ஊழியக்காரர்கள் என்று அழைக்கப்படுபவர்களுக்கான மற்றொரு விசேஷமான ஏற்படுத்துதலுக்கு நாம் வரலாம்; இவ்வகுப்பாரில் நானும் அடங்குபவனாகக் கருதுகின்றேன். இது சபையினால் பண்ணப்படும் ஏற்படுத்தப்படுதலாகும் மற்றும் இது எங்குமுள்ள சபை பிரிவினர் யாவராலும் அடையாளம் கண்டுகொள்ளப்பட்டுள்ளதாய் இருக்கின்றது; இது சிலரால் வெறும் சடங்கெனக் கருதப்படுகின்றது; சிலரினால் இது மகா புறஆச்சாரத்துடன் ஆசரிக்கப்படுகின்றது மற்றும் வேறு

சிலரால் சிறு புற ஆச்சாரத்துடன் ஆசரிக்கப்படுகின்றது. ஆனால் ஒவ்வொரு சபையாரும் தாங்கள் தெரிந்துகொள்பவர்களை, கைகளை நீட்டுவதன் மூலம் - வாக்கு (vote) மூலம் - அதாவது வேதவாக்கியம் முன்வைக்கும் விதத்தில் ஏற்படுத்திட வேண்டும் என்பது எங்களுடைய புரிந்துகொள்ளுதலாய் இருக்கின்றது.

அப்போஸ்தலர் 14:23-ஆம் வசனத்தில் இடம்பெறும் காரியங்களும் மற்றும் அனைத்துச் சபைகள் தொடர்பாக மூப்பர்கள் குறித்து இடம்பெறும் மற்ற வேதவாக்கியங்களும், ஏற்படுத்துதல் என்பதே ஆதிசபையின் நிலையான வழக்கமாய்க் காணப்பட்டு வந்தது என்னும் கூற்றினை நியாயப்படுத்துகின்றதாய் இருக்கின்றது. இவ்வசனத்தில் இடம்பெறும் 'மூப்பர்கள்' என்னும் வார்த்தையானது சுவிசேஷகர்களையும், மேய்ப்பர்களையும், போதகர்களையும் மற்றும் பொதுவில் விரிவுரையளிப்பவர்களாகிய தீர்க்கத்தரிசிகளையும் உள்ளடக்குகின்றதாய்க் காணப்படுகின்றது. ஆகையாலே 'ஏற்படுத்துதல்' (ordination) எனும் வார்த்தையின் அர்த்தம் என்னவென்று நாம் கற்றுக்கொள்வது முக்கியமானதாய்க் காணப்படுகின்றது.

தற்காலத்தில் 'ஏற்படுத்துதல்' (ordination) எனும் வார்த்தையானது, பொதுவாக ஸ்தானத்தில் அமர்த்தப்படுவதற்கான அனுசரிப்புச் சம்பந்தமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது; ஆனால் இது இவ்வசனத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும் 'Cheirotoneo' எனும் கிரேக்க வார்த்தையினுடைய அர்த்தமல்ல. இதன் அர்த்தம் 'கைகளை நீட்டுவதன் மூலம் தேர்ந்தெடுத்தலாகும்,' vote/வாக்குக் கொடுப்பதற்கான பொதுவான வழக்கமுறையாகும். இந்த ஓர் அர்த்தமானது பேராசிரியர் Young's 'Analytical Concordance to the Bible' -இல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இது Presbyterian சான்று மேற்கோளாகக் கருதப்படலாம் என்பதினால் நாம் strong's 'Exhaustive Concordance of the Bible' -இல் இடம்பெறும் விளக்கத்தையும் கொடுக்கின்றோம் மற்றும் இது Methodist சான்று மேற்கோளாகக் கருதப்படலாம். Strong's இவ்வார்த்தைக்கு (கைகளை நீட்டுவதன் வாயிலாக) வாக்களிப்பவர் அல்லது கைகளை நீட்டுபவர் என்று விளக்கம் கொடுக்கின்றார்.

வாக்குச் செலுத்துவதற்கெனக் கைகளை நீட்டுவதன் வாயிலான சபையாரின் தேர்ந்தெடுத்தலே, அனைத்துச் சபைகளிலும் மூப்பர்களை ஏற்படுத்துவதற்கான வேதவாக்கிய முறைமையாக இருக்கின்றது. இதைத்

தேர்ந்தெடுத்தலுக்கு முன்னதாகச் சபையாருக்கு வலியுறுத்துவது என்பது, வேதவாக்கிய ஒழுங்குமுறையைப் பின்பற்றுவதாக இருக்கும்; இது மூப்பரைப் பலப்படுத்திடும் மற்றும் தேவனுடைய சித்தத்தை, தேவனுடைய தெரிந்தெடுத்தலைத் தெரிவிக்கிறவர்களாய்க் கர்த்தருடைய நாமத்திலும் மற்றும் ஆவியிலும் மூப்பர்களை நியமித்தவர்களெனச் சபையார் கொண்டிருக்கும் அதன் கடமைகளையும், பொறுப்புகளையும் சபையாருக்கு நினைப்பூட்டுகின்றதாய் இருக்கும். இதோடு கூட இந்த வேதவாக்கிய ஏற்பாடானது சபையாரின் அங்கத்தினர்களை - மூப்பர்களுடைய வார்த்தைகள் மற்றும் கிரியைகள் யாவற்றிலும், அவர்களைத் தங்களது ஊழியக்காரர்களென மற்றும் பிரதிநிதிகளெனக் கண்டுகொள்ளச் செய்திடும். இது சபையார் மூப்பர்களுக்குச் சொந்தமானவர்கள் மற்றும் சபையாரை ஆளுகிறவர்கள் என்று நிலவும் பிரபலமான கருத்தினை எதிர்க்கின்றதாகவும், 'கர்த்தருடைய ஜனங்கள்' என்பதற்குப் பதிலாக 'எனது ஜனங்கள்' என்ற மூப்பர்களுடைய சிந்தைக்கு முற்றுப்புள்ளியும் வைக்கின்றதாயும் இருக்கும்.

இந்த இரண்டு விதங்களில் ஏற்படுத்தப்படாத எவரும் வேதவாக்கியங்களின் அடிப்படையில் சுவிசேஷத்திற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஊழியர்களல்ல. முதலாவதாகத் திவ்விய ஏற்படுத்துதல் அவசியமாய் இருக்கின்றது; இரண்டாவதாக பூமிக்குரிய ஏற்படுத்துதல் அவசியமாய் இருக்கின்றது; தேவனுடைய கிருபையினால், நான் இந்த இரண்டையும் பெற்றிருக்கின்றேன்.

Watch Tower Bible And Tract Society -இன் பெயரில் பொது ஊழியங்களில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள், மொத்தத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டவர்களாய் இருக்கின்றனர். இவர்கள் சொசைட்டியின் பணியாளர்களால் அனுப்பி வைக்கப்படுகின்றனர்; மற்றும் எங்கும் காணப்படுகின்றதான பெரும்பான்மையான சபையார்கள் சொசைட்டியினால் அடையாளங்கண்டு கொள்ளப்பட்டவர்களாக இருக்கிறபடியாலும் மற்றும் அவர்களும் society-ஐ அடையாளங்கண்டு கொண்டுள்ளதினாலும், அவர்கள் சொசைட்டியின் வாயிலான இந்த ஏற்படுத்துதல்களை அடையாளங்கண்டு கொள்கின்றனர்.

(Q515:1) ஏற்படுத்துதலுக்கான (ordination) அதிகாரம்.

கேள்வி (1915 - Z.5809)-1- பிரசங்கியாளர்களை அனுப்பிடுவதற்குச் சொசைட்டிக்கு எங்கிருந்து அதிகாரம் கிடைத்தது?

பதில் - பிரசங்கிக்கச் செல்வதற்கென்று பரிசுத்த ஆவியினைப் பெற்றுக்கொண்டுள்ள தம்முடைய ஜனங்கள் அனைவரையும் அங்கீகரிக்கும் கர்த்தரிடமிருந்து, சொசைட்டியானது அதன் அதிகாரத்தினை முதலாவதாக பெற்றுக்கொள்கின்றது. இரண்டாவதாக புத்தகங்கள், பிரதிகள், வரைப்படங்கள் முதலானவைகளை அச்சிடுவதன் வாயிலாகவும் மற்றும் வாயின் வார்த்தையினாலும், அச்சிடப்பட்ட பக்கங்களினாலும், பிரசங்கிக்கும்படிக்குத் தனது பிரதிநிதிகளை அனுப்புவதன் வாயிலாகவும் கர்த்தருக்கான ஊழியத்தில் மதரீதியிலான வேலை புரிவதற்கான அலுவல் அமைப்பாய்ச் சொசைட்டி காணப்படுகின்றது. இதுவே அதன் ஒரே அலுவலாகும். அந்தியோகியா பட்டணத்திலுள்ள சபையார் கிறிஸ்தவ சமயம் பரப்பும் ஊழியத்தினைச் செய்யும்படிக்கு விசேஷமாய்ப் பவுலையும், பர்னபாவையும் தேர்ந்தெடுத்து, சபையாருக்குரிய பிரதிநிதிகளாக இருக்கும்படிக்கு இவர்களுக்கு வாக்களித்தது (vote) போன்ற அதேவிதத்தில்தான் - சொசைட்டியானது செயல்படுத்துகின்றதாய் இருக்கின்றது (அப்போஸ்தலர் 13:2, 3).

பவுலும், பர்னபாவும் புறப்பட்டபோது அவர்கள் 'நாங்கள் எங்கள் நாமத்தில் பிரசங்கிக்கின்றோம்' என்று கூறிடவில்லை. அவர்கள் கர்த்தருடைய நாமத்தில் புறப்பட்டுச் சென்று பிரசங்கித்திடுவதற்கான உரிமையினையுடையவர்களாய் இருந்தனர் மற்றும் இதோடுகூட, அந்தியோகியா சபையாரிடமிருந்து பண ஆதரவு பெற்றிருந்தனர்; அதாவது இன்று எப்படி நம்முடைய பிரதிநிதிகளுக்கு சொசைட்டியினுடைய ஆதரவு காணப்படுவது போன்றதாகும். அவர்கள் ஓரிடத்திற்குச் செல்கையில் அவர்கள்: 'நாங்கள் சொசைட்டியின் பிரதிநிதிகளெனச் செயல்படுகின்றோம் என்பதற்கான கடிதம் இதோ உள்ளது' என்று சொல்லிடலாம். ஆகையால் அவர்கள் கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் மாத்திரமல்லாமல், சுவிசேஷ வேலையினைப் புரிந்துகொண்டிருப்பதாக அறியப்பட்டிருக்கும் இந்தச் சொசைட்டியின் பிரதிநிதிகளெனச் செல்கின்றவர்களாய்க் காணப்படுகின்றனர்.

(Q517:1) ஏற்படுத்துதல் (ordination) - கைகளை வைத்தல்.

கேள்வி (1915 - ணு.5807)-1- 'ஒருவன்மேலும் சீக்கிரமாய்க் கைகளை வைப்பதே," என்று தீமோத்தேயுவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதான அப்போஸ்தலனின் ஆலோசனையை நாம் எப்படிப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்? இது முறையான ஓர் ஏற்படுத்துதலைக் குறிக்கின்றதா?

பதில் - தீமோத்தேயுவுக்குப் பேசப்பட்டதான அப்போஸ்தலன் பவுலினுடைய வார்த்தைகளானது பல்வேறு விதங்களில் புரிந்துகொள்ளப்படலாம். ஒருவேளை நாளைய காலை செய்தித்தாளில் யாரோ ஒருவர் ஒரு மனுஷன்மீது அவசரப்பட்டுக் கைகளை வைத்துவிட்டார் என்று வாசிப்போமாகில், அம்மனுஷன் தாக்கப்பட்டிருக்கின்றார் என்று நாம் புரிந்துகொள்வோம்; ஆனால் இப்படியாக இதற்குக் கிரேக்கில் அர்த்தம் காணப்படுகிறதில்லை. சரியான அர்த்தம் என்று தாங்கள் எண்ணினவற்றை மொழிப்பெயர்ப்பாளர்கள் வழங்கியுள்ளனர் என்று நாம் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆதி சபையினர் தங்களது மூப்பர்கள், உதவிக்காரர்கள் முதலானவர்களின் தலைகளின் மீது கைகளை வைக்கும், ஒரு வழக்கத்தின் ஆசரிப்பைப் பெற்றிருந்தனர். ஆனால் அப்போஸ்தலர்கள் இதைச் செய்த போது, அது பரிசுத்த ஆவி பகிரப்பட்டதைச் சுட்டிக்காட்டினதாய் இருந்தது. இதை அப்போஸ்தலர்கள் அல்லாமல் வேறு யாராலும் அருளிட முடியாது. ஊழியர்களை நியமிக்கும் விஷயத்தில் சபைகள் தங்கள் மத்தியில் சில ஆசரிப்பு வழக்கங்களைப் பெற்றிருந்திருக்கலாம்; அப்படியாக அவர்கள் செய்கையில் அது அவர்கள் அந்நபர்களை அங்கீகரிப்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றதாய் இருக்கும்.

வாட்ச் டவர் Bible மற்றும் Tract சொசைட்டியினால் ஏதோ ஒருவகை விசேஷித்த ஊழியத்திற்கென ஒரு பயண ஊழியரை அனுப்பிவைக்கையில், மேலே சொல்லப்பட்டுள்ள ஆசரிப்பு வழக்கத்திற்கு ஒத்த ஒன்றைக் கைக்கொள்ளுவதில் எதுவும் தவறு இருக்காது. சொசைட்டியின் பணியாளர்கள் முன்வந்து பயண ஊழியரின் தலையின் மீது தங்கள் கைகளை வைத்து, 'நீங்கள் சொசைட்டியுடைய பிரதிநிதியாகக் காணப்படுகின்றீர்கள்' என்று சொல்லிடலாம். முற்காலத்தில் ஆசாரியர்கள் பலி செலுத்தப்படப் போகின்ற விலங்கானது தங்களை அடையாளப்படுத்துகின்றது என்று காண்பிக்கத்தக்கதாக, விலங்கினுடைய தலையின் மீது தங்கள் கைகளை வைத்தார்கள். ஆகையால் ஒருவர்

சொசைட்டியால் அனுப்பி வைக்கப்படலாம்; மேலும் கைகளை வைத்தல் ஆசரிப்பானது, பார்வைக்குரியதாய்க் காணப்பட்டு, 'நீங்கள் இன்னின்ன ஊழியங்களுக்கென்று நியமிக்கப்பட்டுள்ளீர்கள்' என்ற வார்த்தைகளைத் தவிர வேறெந்த அதிகாரத்தையும் உடையதாய் இருப்பதில்லை.

கர்த்தருடைய ஜனங்கள் அடங்கும் ஒவ்வொரு சிறுசிறு கூட்டத்தாரும், தாங்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் எந்த ஓர் ஆசரிப்பு வழக்கத்தையும் பயன்படுத்திடலாம். எப்பிஸ்கோப்பலியன்ஸ் மற்றும் கத்தோலிக்கர்கள் அதிக அளவில் ஆசரிப்பைப் பெற்றிருக்கின்றனர்; மற்றப் பிரிவினர்கள் குறைவான ஆசரிப்பைப் பெற்றிருக்கின்றனர். நாமும் விரும்புகிறதற்கு ஏற்ப பெரிய அல்லது சிறிய ஆசரிப்பைப் பயன்படுத்துவதற்கான உரிமையினைப் பெற்றிருக்கின்றோம் என்று நாம் நம்புகின்றோம். ஏற்படுத்துதல் என்ற வார்த்தைக்கான அர்த்தமானது அங்கீகாரம் அளித்தலாகும். உண்மையான ஏற்படுத்துதல் என்பது, முதலாவதாகப் பரிசுத்த ஆவியினால் ஏற்படுவதாக இருக்கின்றது; இரண்டாவதாகச் சுவிசேஷச் செய்தியுடன் ஊழியக்காரனை அனுப்பி வைத்திடும் அமைப்பினால் ஏற்படுவதாக இருக்கின்றது.

(Q518:2) ஏர்படுத்துதல் (ordination) - சொசைட்டியின் கேள்விப்பட்டியலுக்கான நோக்கம்.

கேள்வி (1916 - Z.5939)-2- ஒரு கேள்வி பட்டியலைத் தொகுத்து, இக்கேள்விகளுக்குச் சொசைட்டியிடம் திருப்திகரமான விதத்தில் பதிலளிக்கும் நபர், திவ்விய வார்த்தைக்கான ஊழியக்காரனாகக் கருதப்படுவார் என்று கூறுவதில், சொசைட்டிக்குக் காணப்படும் நோக்கமென்ன?

பதில் - அக்கேள்விகளானது, நீண்டகாலமாய் வாஞ்சிக்கப்பட்டதை நிறைவு செய்யும் வண்ணமாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. அக்கேள்விகளானது, மதவெறியின் அடிப்படையானது அல்ல அவை யாவும் வேதவாக்கியங்களின் அடிப்படையினாலானதாகும். இப்பொழுது ஊழியத்தில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் பயண ஊழியர்களிடமிருந்து அல்லது எதிர்க்காலத்தில் சொசைட்டியின் பிரதிநிதிகளாய், பயண ஊழியர்களாய்க் காணப்படப் போகின்றவர்களிடமிருந்து, கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷம் தொடர்புடையதான இந்த அடிப்படையான கேள்விகள் பற்றின அவர்களது புரிந்துகொள்ளுதல்களையும், அவர்களது கருத்துக்களையும், அவர்களது சிந்தனைகளையும் அறிந்துகொள்வதற்குக் சொசைட்டியானது விரும்புகின்றது. அக்கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்க விரும்பிடாத எந்தச் சகோதரனும், மனதில் குழப்பம் கொண்டிருப்பவராகவும், உறுதியற்றவராகவும், இதினிடத்தம் போதிப்பதற்குத் தகுதியற்றவராக, 'போதகசமர்த்தனாய்' இல்லை என்பதாகவும் கருதப்படுவார். இது அவர் தொடர்ந்து சகோதரராக இல்லை என்பதைக் குறிக்கின்றதாய் இராது; மாறாக பயண ஊழியத்திற்குப் பொருத்தமான சகோதரனாக அவர் கருதப்படுவதில்லை என்பதையே குறிக்கின்றதாய் இருக்கும். இன்னுமாக அச்சகோதரன் பிரசங்கிக்கக் கூடாது என்பதைக் குறிப்பதாய் இராது; மாறாக சொசைட்டியானது அவரைத் திவ்விய வார்த்தையின் விரிவுரையாளராய்ப் பரிந்துரைக்காது என்பதை மாத்திரமே குறிக்கின்றதாய் இருக்கும்.

எந்த ஒரு சகோதரன் கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்க விரும்பமுள்ளவனாகக் காணப்படும், ஆனால் தன்னுடைய பதில்களில் கொஞ்சம் குழப்பத்தினை வெளிப்படுத்துகிறவராக இருப்பாரானால், இது அவர் சொசைட்டிக்கும், தேவனுடைய வார்த்தைத் தொடர்புடையதாக எது சத்தியம் என்று சொசைட்டியினால் நம்பப்படுபவைகளுக்கும் பிரதிநிதியாகிடுவதற்கும் முன்னதாக, இன்னும் அதிகமான போதனைகளைப் பெற்றுக்கொள்வது

அவசியம் என்று எங்களுக்குத் தெரிவிக்கின்றதாய் இருக்கும். அத்தகைய சகோதரன் அநேகமாக Brooklyn/புரூக்கிலினுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு, கொஞ்சக்காலம் மற்ற ஊழியங்களில் பங்கெடுப்பதற்கு வாய்ப்பு அருளப்படுவார் மற்றும் ஒவ்வொரு மதிய வேளையிலும் நடைபெறும் வேதாகம ஆராய்ச்சி வகுப்புகளிலும் பங்கெடுக்கும் வாய்ப்பினை அடைவார்; இன்னுமாக முழுக்காரியமும் முழுமையாய்ச் சரியாகிவிடவும், தெளிவாய்ப் பார்த்து, புரியப்படத்தக்கதாகவும் சத்தியம் தொடர்பான பாடங்களில், எவ்வகையான கேள்விகளைக் கேட்பதற்கான வாய்ப்பினை முழுச்சயாதீனத்துடன் பெற்றிருப்பார்.

சிறேக பாவமான ஒரு யோசனை

பெத்தேல் குடும்பத்திலுள்ள/Bethel family சகோதரிகளில் அநேகர், இக்கேள்விகளைக் குறித்துக் கேள்விப்பட்டவர்களாக, பயிற்சியாய் இருக்கும் மற்றும் அறிவடைதலாய் இருக்கும் எனும் கண்ணோட்டத்தில், இக்கேள்விகளுக்குத் தாங்கள் பதில் கொடுக்கத்தக்கதாக, தங்களுக்கு அக்கேள்வி பட்டியலைத் தரும்படிக்கு விசேஷித்த வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளனர். இதைப்போலவே பல்வேறு சபைகளிலுள்ள மூப்பர்களும், உதவிக்காரர்களும் கேள்விகளுக்காக வேண்டிக்கொண்டுள்ளனர். சொசைட்டியினுடைய V.D.M. degree/ பட்டத்திற்குத் தகுதியடையத்தக்கதாக, இக்கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்க முடிகின்றவர்களை, மூப்பர் ஊழியத்திற்குத் தேர்ந்தெடுப்பது என்பது, அனைத்து இடங்களிலுமுள்ள வேதமாணவர்கள் அடங்கியுள்ளதான சபையார் யாவருக்கும் நன்மை பயக்கின்றதாய் இருக்கும். இது மூப்பர்கள் மத்தியில் அநேகம் மாற்றங்களைக் கொண்டுவந்திடும்; ஆனாலும் அவை நன்மையான மாற்றமாய் இருக்குமென நாங்கள் நம்புகின்றோம். இன்னுமாகச் சத்தியத்தினை, அதாவது சத்தியத்தினை மாத்திரம் போதித்திட உள்ளப்பூர்வமாய் விரும்புகின்றதான மூப்பர்கள் யாவரும், இக்கேள்விகளால் கிடைக்கப்பெறும் உதவியினைப் பெற்றுக்கொள்வதில் சந்தோஷமடைவார்கள் என்று நாம் நம்புகின்றோம்.

சிலசமயம் அருமையான நண்பர்களில் சிலர், தாங்கள் மூப்பர்களாகத் தெரிந்துகொள்ளும் அல்லது ஏற்படுத்தும் நபர்களின் விஷயத்தில் எவ்வளவு அஜாக்கிரதையாய்க் காணப்படுகின்றனர் என்று பார்க்கையில் - கர்த்தருடைய வார்த்தைகளின் கட்டளைக்கு முரணாக பெரும்பாலும் நூதன சீஷர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்டு, இப்படியாய் நூதன சீஷனுக்கும், சபையாருக்கும்

பாதகம் உண்டாக்குவதைப் பார்க்கையில் - நமக்கு ஆச்சரியமே ஏற்படுகின்றது (1 தீமோத்தேயு 3:1-7). மூப்பர் ஊழியத்திற்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட, ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட தேவனுடைய பிள்ளையை மாத்திரமே தேர்ந்தெடுக்கும் விஷயத்திற்கு அடுத்தப்படியாக இருக்க வேண்டிய கேள்வி - எந்தளவுக்கு அச்சகோதரன் ஆராய்ச்சியையும், அறிவடைவதற்கான சிலாக்கியங்களையும் பயன்படுத்தியுள்ளார்? என்பதேயாகும். ஒருமுறையேனும் வேதாகம பாடங்களின் ஆறு தொகுதிகள்/volumes அனைத்தையும் வாசித்திராத அல்லது வாட்ச் டவர் இதழின் தொடர்ச்சியான வாசகனாக இராத, எந்த ஒரு சகோதரனையும் மூப்பராகத் தேர்ந்தெடுப்பது ஞானமற்றக் காரியமாய் இருக்கும் என்பது எங்களுடைய கருத்தாய் இருக்கின்றது. சொசைட்டியானது எந்த அதிகாரத்தையும் செலுத்தவில்லை, எந்த விமர்சனமும் செய்யவில்லை, மாறாக கர்த்தருடைய காரணங்கள் மற்றும் கர்த்தருடைய ஜனங்களின் நலனுக்காய், அறிவுரை மாத்திரமே கொடுப்பதாக நினைவில் வைக்கப்படுவதாக.

(Q519:1) தற்காலத்தில் ஊழியர்களின் ஏற்படுத்துதல் (ordination).

கேள்வி (1916 - Z.5939)-1- இத்தகைய திவ்விய வார்த்தைக்கான ஊழியர்கள் இப்போது இருக்கின்றார்களா?

பதில் - ஆம், நிச்சயமாக! சொசைட்டியினால் அனுப்பப்படும் ஒவ்வொரு பயண ஊழியக்காரனும், விசுவாச பிரமாணங்களினுடைய அல்லது “அமைப்புகளுடைய/isms” ஊழியக்காரர்களாய் இல்லாமல், திவ்விய வார்த்தைக்கான ஊழியக்காரனாகவே அனுப்பப்படுகின்றான்; உண்மையில் தேவனுடைய வார்த்தைக்கான ஊழியக்காரனாகவே அனுப்பப்படுகின்றான். எந்த ஓர் இடத்திலுமுள்ள கர்த்தருடைய ஜனங்கள் அடங்கின சபையார், அர்ப்பணிக்கப்பட்ட மற்றும் ஆவியில் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டுள்ள ஒரு தேவனுடைய பிள்ளையை, மூப்பராகத் தேர்ந்தெடுக்கும் போதெல்லாம், சபையார் தங்களுடைய தெரிந்துகொள்ளுதலின் வாயிலாக அல்லது தேர்ந்தெடுத்தலின் வாயிலாக, அந்த மூப்பர் திவ்விய வார்த்தைக்கான ஊழியராய் இருக்கின்றார் - அதாவது தேவனுடைய வார்த்தைகளிலுள்ள சத்தியங்களைப் பிரசங்கிப்பவராய், பரப்புபவராய், பகிர்ந்தளிப்பவராய் இருக்கின்றார் என்று சுட்டிக்காட்டுகின்றவர்களாய் இருக்கின்றனர்.

(Q520:1) ஏர்படுத்துதல் (ordination) - V.D.M. தலைப்பு.

கேள்வி (1916 - Z.5939)-1- V. D. M. - என்பதன் அஃத்தம் என்ன? மற்றும் V. D. M. பட்டம்/DEGREE கொடுக்கப்படுவது எதைக் குறிக்கின்றதாய் இருக்கும்?

பதில் - V. D. M. என்பது மிகவும் பழைய பெயராகும். இப்பெயருடைய பயன்பாடானது நீண்ட காலமாய் வழக்கத்தில் இல்லாதபடியினால், வெகு சிலரே இதன் அர்த்தத்தினை அறிந்தவர்களாய் இருக்கின்றனர். இந்த மூன்று எழுத்துக்களானது, Verbi Dei Minister எனும் இலத்தீன் வார்த்தைகளைக் குறிக்கின்றதாய் இருக்கின்றது. இதன் ஆங்கில வார்த்தை 'Minister of Divine Word'/'திவ்விய வார்த்தைகளினுடைய ஊழியக்காரன்' என்பதாகும். இருண்ட யுகங்களில் திவ்விய வார்த்தைகள் பயன்பாட்டில் இல்லாமல் போய், இதற்குப் பதிலாக விசுவாசப் பிரமாணங்கள் பயன்பாட்டில் காணப்பட்டபோது, இப்பெயரும் பயன்பாட்டில் இல்லாமல் மற்றும் புறக்கணிக்கப்பட்டுப் போயிற்று. திவ்விய வார்த்தைகளுக்கு ஊழியக்காரன் யாரும் இல்லாமல் போயிற்று; காரணம் திவ்விய வார்த்தையானது பிரசங்கிக்கப்படாமல், இதற்குப் பதிலாக மனுஷருடைய விசுவாசப் பிரமாணங்கள் பிரசங்கிக்கப்பட்டிருந்தது. கர்த்தருடைய பொது ஊழியர்கள் தொடர்புடைய விஷயத்தில், சரியான சிந்தையினை மிக அருமையாய் வெளிப்படுத்துகின்றதான இந்த எளிமையான வார்த்தைகளையுடைய இப்பெயருக்குப் பதிலாக, இன்று வேதவாக்கியங்களின் அடிப்படையில் இல்லாத Reverend/ரெவரண்ட் மற்றும் Doctor of Divinity/வேதசாஸ்திரி போன்ற பகட்டான பட்டங்கள் காணப்படுகின்றது. திவ்விய வார்த்தைக்கான ஊழியக்காரன் எனும் பட்டம் கொடுக்கப்படுவது என்பது, ஊழியராக ஏற்படுத்தப்படுதலைக் குறிப்பதாய் இராது; மாறாக சொசைட்டியானது இப்பட்டத்தினைக் கொடுக்கையில், அது அந்நபருடைய நற்பெயரை ஆராய்ந்துள்ளது என்பதையும் மற்றும் முடிந்தமட்டும் அந்நபருடைய குணலட்சணத்தையும், விசேஷமாக அந்நபருடைய உபதேச ரீதியிலான வளர்ச்சியையும் ஆராய்ந்துள்ளது என்பதையும் மற்றும் (V. D. M. கேள்விக்கான பதில்களை) மதிப்பீடு செய்யும் குழுவினுடைய அங்கத்தினர்களின் கணிப்பில், திவ்விய வார்த்தைக்கான ஊழியக்காரன் என்று அழைக்கப்படுவதற்குத் தகுதியானவராய் இருக்கின்றார் என்பதையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றதாய் மாத்திரமே இருக்கின்றது.

(Q520:2) ஏற்படுத்துதல் (ordination) சொசைட்டி நீக்குதல்.

கேள்வி (1916 - ணு.5939)-2- சொசைட்டியின் ஏற்படுத்துதல் அல்லது நியமித்தலானது நீக்கப்படுதல் என்பது, இப்படியாகக் சொசைட்டியினுடைய ஊழியத்தினின்று தற்காலிகமாகத் தள்ளிவைக்கப்பட்டுள்ள பயண ஊழியக்காரன், அதன் பிறகு பிரசங்கம்பண்ணிடுவதற்கு உரிமையற்றவர் என்பதைக் குறிக்குமா?

பதில் - நிச்சயமாக இல்லை! பயண ஊழியக்காரனிடமிருந்து சொசைட்டியானது அதன் நியமனத்தை நீக்கிடுதல் என்பது, ஏதோ சில காரணங்களினால் அந்தப் பயண ஊழியக்காரன் இனிமேல் சொசைட்டியின் பிரதிநிதியாக இருப்பதில்லை என்பதை, அவருக்கோ அல்லது அவரது போதனைகளுக்கோ அல்லது அவரது நடத்தைக்கோ அல்லது வாழ்க்கை பராமரிப்பிற்கோ இனிமேல் சொசைட்டி பொறுப்பாய் இருக்காது என்பதை மாத்திரம் சுட்டிக்காட்டுகின்றதாய் இருக்கும். பயண ஊழியக்காரர்களுடைய பட்டியலினின்று இப்படியாக நீக்கப்பட்டுள்ளதான அந்தப் பயண ஊழியச் சகோதரன், தொடர்ந்து சகோதரனாகவே காணப்படுவார் மற்றும் இப்படியாகவே சொசைட்டியினாலும் கருதப்படுவார்; ஆனாலும் - குணலட்சணத்தினுடைய சில பெலவீனங்களை வெளிப்படுத்துவதன் காரணமாகவோ அல்லது போதகசமர்த்துவத்தில் சில குறைபாடுகளின் காரணமாகவோ அல்லது ஊக்குவிக்கப்படக் கூடாது என்று சொசைட்டியானது எண்ணுகிற சில காரணங்களுக்காகவோ அல்லது சொசைட்டி பொறுப்பேற்க விரும்பிடாத சில விஷயங்களுக்காகவோ அல்லது பலதரப்பட்ட காரணங்களுக்காகவோ, நோய் முதலானவைகள் என்ற காரணங்களுக்காகவோ - அச்சகோதரன் இனிமேல் சொசைட்டியினுடைய பிரதிநிதியாய் இருப்பதற்குப் பொருத்தமான நபராக கருதப்படுவதில்லை.

(Q520:3) ஏற்படுத்துதல் (ordination) பயண ஊழியரின் ஏற்படுத்துதலை நீக்குதல் .

கேள்வி (1916 - ணு.5939)-3- வாட்ச் டவர் பைபிள் மற்றும் டிராக்ட் சொசைட்டிக்கு, ஒரு பயண ஊழியச் சகோதரனுடைய ஏற்படுத்துதலை நீக்கிடுவதற்கான/withdraw உரிமை உள்ளதா?

பதில் - ஆம், நிச்சயமாக! அதற்கு ஏற்படுத்திடுவதற்கும், கட்டளையிடுவதற்கும் அதிகாரம் இருக்குமானால், முந்தைய காலங்களில் அது செய்திட்டதான நியமித்தல்களையும், கட்டளைகளையும் நீக்கிடுவதற்கும் அதற்கு அதிகாரமுள்ளது.

(Q520:4) ஏபடுத்துதல்(Ordination) Watch Tower Bible and Tract Society – இன் ஊழியங்கள்.

கேள்வி (1916 - Z.5939)-4- வாட்ச் டவர் பைபிள் மற்றும் டிராக்ட் சொசைட்டியானது (Watch Tower Bible and Tract Society) அறுவடை வேலைக்காக ஊழியக்காரர்களை அல்லது பிரதிநிதிகளை எப்போதேனும் ஏற்படுத்தினதுண்டா?

பதில் - ஆம் ஏற்படுத்தினதுண்டு. அனைத்துப் பயண ஊழியக்காரர்களுமே ஊழியத்தின் அந்த விசேஷித்த பணிக்காக இவ்விதம் ஏற்படுத்தப்படுகின்றனர், நியமிக்கப்படுகின்றனர் அல்லது தெரிந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். சடங்கு என்பது ஏற்படுத்துதலாய் இராமல், மாறாக நியமித்தலும், கட்டளையிடுதலுந்தான் ஏற்படுத்துதலாய் இருக்கின்றது. சொசைட்டியானது, அதனுடைய பிரதிநிதிகளாகவும், அதேவேளையில் கர்த்தருடைய மற்றும் அவரது வார்த்தைகளுடைய பிரதிநிதிகளாகவும் காணப்படும் பயண ஊழியர்களை ஏற்படுத்துகின்றது, அங்கீகரிக்கின்றது, அவர்கள் செல்லும் இடங்களைக் குறித்துக் கட்டளையிடுகின்றது.

(Q521:1) ஏற்படுத்துதல் (ordination) மனிதர்களால் அல்ல.

கேள்வி (1916 - Z.5939)-1- இவ்விதமாய் மூப்பர்கள் மற்றும் உதவிக்காரர்கள் யாவரும் ஏற்படுத்தப்படுவது முறையானது என்றும் மற்றும் ஏற்படுத்தப்படாமல் எவரும் தொடர்ச்சியாய் ஊழியம் புரிந்திட முற்படக்கூடாது என்போமானால், பரிசுத்த பவுல் அடிகளார் 'மனுஷராலுமல்ல, மனுஷன் மூலமாயுமல்ல, கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினாலேயே அப்போஸ்தலனாயிருக்கிற பவுலாகிய நான்' என்று என்ன அர்த்தத்தில் கூறினார்? (கலாத்தியர் 1:1)

பதில் - ஓர் அப்போஸ்தலனைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கோ அல்லது நியமிப்பதற்கோ எந்த ஒரு மனுஷனோ அல்லது சபையாரோ பொருத்தமானவர்களல்ல. எந்தச் சபையாருடைய வாக்குகளும், சகோதரரில் ஒருவரை அப்போஸ்தலனாக்கிட முடியாது. அது தெய்வீக ஏற்படுத்துதலினால் மாத்திரமேயான ஒரு விசேஷித்த ஊழியம் அல்லது பணியாகும். ஆகவே கர்த்தர் இயேசு பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களை மாத்திரம் - 'ஆட்டுக்குட்டியானவரின் பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களை' ஏற்படுத்தினார்; அப்போஸ்தல ஸ்தானத்தினை இழந்திட்டதான யூதாசின் இடத்தினை, பரிசுத்த பவுல் அடிகளார் எடுத்துக்கொண்டார் (வெளிப்படுத்தல் 21:14; சங்கீதம் 109:8; அப்போஸ்தலர் 1:20). இந்த ஒரு விஷயத்தில்தான் உரோம சபையும், இங்கிலாந்து சபையும் மற்றும் கிரேக்க சபையும், தேவனுடைய வார்த்தைகளின் கொள்கையினை மீறுகின்றவர்களாய் இருக்கின்றனர்; அதாவது அப்போஸ்தல அதிகாரமும், வல்லமையும் உடைய கண்காணிகளை - அப்போஸ்தல கண்காணிகளை நியமிப்பதாக வலியுறுத்துகின்றனர்; ஆனால் உண்மையில் இப்படி ஏற்படுத்திட முடியாது.

தன்னுடைய அப்போஸ்தல ஊழியத்தின் ஏற்படுத்துதல் ஒருபக்கமிருக்க, மற்றபடி தனக்கான பூமிக்குரிய ஏற்படுத்துதலை தான் பொருட்படுத்தவில்லை என்பதாக நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமெனப் பரிசுத்த பவுல் அடிகளார் சொல்லவில்லை. மாறாக அந்தியோகியாவிலுள்ள சபையார் அநேகமாக தங்களது சொந்த செலவில் சுவிசேஷத்தினை மற்றவர்களுக்கு எடுத்துச் செல்லும் தங்களது பிரதிநிதியாகக் காணப்படும்படிக்குப் பவுலையும், பர்னபாவையும் ஏற்படுத்தினார்கள் மற்றும் பின்னர்ப்பவுலையும், சீலாவையும் ஏற்படுத்தினார்கள். அப்போஸ்தலனாகிய பவுலை, அந்தியோகியா சபை அப்போஸ்தலனாக ஏற்படுத்தாமல், மாறாக தங்களது சுவிசேஷ

ஊழியக்காரனாக அவரை ஏற்படுத்தினார்கள் மற்றும் அவரும் அவர்களது ஏற்படுத்துதலை ஏற்றுக்கொண்டு, அப்போஸ்தலர் நடபடிகளில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது போன்று, அவர்களுக்கு அறிக்கை விவரம் கொடுத்தார் என்று பார்க்கின்றோம் (அப்போஸ்தலர் 14:26-28).

(Q521:2) மூப்பர்கள் மற்றும் உதவிக்காரர்களின் ஏற்படுத்துதல் (ordination).

கேள்வி (1916 - ணு.5939)-2- தேவனுடைய ஜனங்கள் அடங்கின சபையாரால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் மூப்பர்கள் மற்றும் உதவிக்காரர்கள் யாவரும் திவ்விய ஏற்படுத்துதலின் படியானவர்கள் என்று கருதப்பட வேண்டுமா?

பதில் - இல்லை, பரிசுத்த ஆவியினாலான ஜெனிப்பித்தலை அடையாத எவரும் தெய்வீக ஏற்படுத்துதலின் படியானவர்கள் என்று கருதப்பட முடியாது. தேவனுக்குத் தன்னை முழுமையாய் அர்ப்பணம்பண்ணியுள்ளதாகவும், பரிசுத்த ஆவியினாலான ஜெனிப்பித்தலை அடைந்ததாகவும் தன்னைக்குறித்து அறிக்கைப்பண்ணிடாத ஒருவரைச் சபையார் ஊழியராக ஏற்படுத்திக்கொள்வது என்பது, சபையார் செய்திடுவதற்குக் கர்த்தரால் அங்கீகாரம் அளிக்கப்படாத காரியத்தினை, அவர்கள் செய்வதைக் குறிக்கின்றதாய் இருக்கும். இப்படியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் அந்நபர், இப்படியாய் இவரை ஊழியராக ஏற்படுத்தின சபையாரின் பிரதிநிதியாகத்தான் இருப்பாரேயொழிய, கஃத்தருடைய பிரதிநிதியாக இருப்பதில்லை.

ஆனால் ஒரு சகோதரன் குறித்த கர்த்தருடைய அங்கீகாரத்தினை ஒரு சபையார் அடையாளம் கண்டுகொள்வார்களானால் மற்றும் இன்னுமாக அச்சகோதரன் போதக சமர்த்தனாய் இருப்பதையும், தெய்வீக வார்த்தைகளுக்கு ஏற்ப ஊழியத்திற்குப் பொருத்தமான பண்புகளை உடையவராய் இருப்பதையும் அடையாளம் கண்டுகொள்வார்களானால், கர்த்தருடைய நாமத்தில் சபையாரின் பிரதிநிதியாகிடுவதற்கு அச்சகோதரனை முறையாய்த் தேர்ந்தெடுத்திட அல்லது ஏற்படுத்திட வேண்டும். கர்த்தருடைய ஜனங்களின் வேண்டுகோளில்லாமல், எந்த ஒரு சகோதரனும், கர்த்தருடைய ஜனங்கள் அடங்கின ஒரு கூட்டத்தாருக்கு ஊழியம் புரிந்திட முற்படக்கூடாது; சபையாருடைய வேண்டுகோள் அல்லது அவர்களது vote/வாக்குகளானது - அந்த ஊழியத்திற்குச் சகோதரனை நியமிக்கின்றதாய் இருக்கின்றது, அதாவது வேறு வார்த்தைகளில் சொல்ல வேண்டுமெனில் சகோதரனை அவர்கள் ஊழியத்திற்காக ஒரு நாளோ அல்லது ஒரு வருஷக்காலமோ நியமிக்கின்றதாய் அல்லது ஏற்படுத்துகின்றதாய் இருக்கின்றது.

(Q525:2) மேய்ப்பர் - நீங்கள் சபையை வந்து சந்திக்க இயலாதிருக்கும் நிலையிலிருக்க, உங்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல்.

கேள்வி (1912)-2- ஒரு சபையார் வாக்களிக்கத் தீர்மானித்து, மேய்ப்பர் ரசல் அவர்களை ஒருவருட காலத்திற்கு அல்லது ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட நிர்ணயிக்கப்பட்ட காலத்திற்கென்று தங்களது பாஸ்டராக/மேய்ப்பராகப் பெற்றிடுவதற்கு, அவரை முன்மொழிவது சரியாக அல்லது நல்லதாக இருக்குமா? அதாவது நீங்கள் அச்சடிக்கப்பட்ட பக்கங்கள் வாயிலாக அல்லது கடிதம் எழுதுவதன் வாயிலாக மாத்திரம்தான் அச்சபையாருடன் காணப்பட முடியும் என்பதுதான் கேள்விக்கான காரணமாகும்.

பதில் - என்னால் இக்கேள்வியினுடைய உட்கருத்தை முழுமையாய்ப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை எனினும் சில விதங்களில் அது ஒரு ஒழுங்குமுறைக் காரியமாகக் கருதப்படலாம் என்று கூறிடுவேன். தேவனால் வாட்ச் டவர் பத்திரிக்கையின் வாயிலாகவும் மற்றும் கடிததொடர்பின் வாயிலாகவும் வாட்ச் டவர் பட்டியலில் இடம்பெறும் சிறுசிறு சபைகள் யாவற்றிலும் நான் மேய்ப்பனாகவே நடைமுறையில் காணப்பட்டு வருகின்றேன். ஒருவேளை நண்பர்கள் முறைப்படி வாக்களித்து, என்னை மேய்ப்பனாகத் தேர்ந்தெடுப்பார்களானால், அப்படியான விதத்தில் நான் பிரியமே கொள்வேன் மற்றும் ஒருவேளை அப்படிச் செய்ய அவர்கள் விரும்பவில்லை என்றாலும், அது அவர்களுடைய விருப்பமாகக் காணப்படுகின்றது. அவர்கள் ஒரு வருடக்காலத்திற்கு அல்லது காலவரையறை இல்லாமல் தேர்ந்தெடுக்க விரும்புவதும் கூட அவர்களுடைய விருப்பமாகவே காணப்படுகின்றது.

(Q525:3) Pastoral work / மேய்ப்பரது வேலை - மூப்பர்கள் இதைக் கண்காணிப்பவர்களல்ல.

கேள்வி (1916) -3- செய்யும்படிக்கு மேய்ப்பரால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வேலையினை, சகோதரிகள் மூப்பர்களிடம் கலந்துரையாடாமல் துவங்கலாமா மற்றும் இவ்வேலைக்கு ஒரு மூப்பர் ஆதரவளிக்காமல் இருக்கும் பட்சத்தில் அவள் தொடரலாமா?

பதில் - மேய்ப்பரது வேலையில் மூப்பர்களுக்கு எந்தச் சம்பந்தமுமில்லை. மூப்பர்கள் மூப்பர்களாய் இருக்கின்றனர் மற்றும் மூப்பர்களுக்கான வேலையினை அவர்கள் செய்ய வேண்டியவர்களாய் இருக்கின்றனர். மேய்ப்பரது வேலை என்பது மேய்ப்பனுக்கான வேலை மற்றும் அதை மேய்ப்பன் செய்திட வேண்டும். செய்யும்படிக்கு மேய்ப்பரால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வேலை தொடர்பான குறிப்புகள் அடங்கின கடிதமானது, என்னைத் தங்களது மேய்ப்பனாகத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்டுள்ளதைத் தெரிவித்துள்ளவர்களுக்கே ஒழிய, வேறு யாருக்கும் அனுப்பி வைக்கப்படவில்லை. இவர்கள் என்னைத் தங்களுடைய மேய்ப்பனாக இருக்கும்படிக்கும் கேட்டுக்கொண்டுள்ளபடியால், அந்த வேலையை அவர்களுக்காக நான் செய்வதற்கு முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். இப்படியான விருப்பம் இல்லாதவர்கள் யாருக்கேனும் அக்கடிதங்கள் ஒருவேளை வந்திருக்குமானால், அவைகளைத் தயவாய்த் திருப்பி அனுப்பிவைக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். ஆனால் எங்கெல்லாம் நான் மேய்ப்பனாகக் காணப்படுகின்றேனோ, அங்கெல்லாம் நான் சிறந்தவர்கள் என்று கருதிடும் சகோதரிகளைப் பயன்படுத்திடுவேன் மற்றும் அச்சகோதரிகளுடன் சேர்ந்து ஊழியம் புரிந்திடுவேன்.

சந்தேகத்திற்கிடமின்றி மறுப்புத் தெரிவித்துள்ளவர் இக்காரியத்தினைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. இதில் மூப்பர்களின் எதிர்ப்பைத் தூண்டிடும் எதுவும் நான் அறிந்தவரை இல்லை மற்றும் தங்களை வேலையில் ஈடுபடுத்திக்கொள்வதற்குப் போதுமான வேலைகள் இல்லாமல் ஏதேனும் மூப்பர்கள் காணப்படுவார்களானால், அவர்கள் தங்களை வேலையில் ஈடுபடுத்தி வைத்துக்கொள்ள முற்படுவது நலமாயிருக்கும். மூப்பர்கள் மற்றும் உதவிக்காரர்கள் செய்திடுவதற்கு அநேகம் வேலைகள் இருக்கின்றன மற்றும் தங்கள் பொறுப்பில் கர்த்தர் ஒப்புவித்துள்ளதான வேலைகளைச் செய்வதில் அவர்கள் தங்களை (busy) ஈடுபடுத்திக்கொண்டு காணப்பட வேண்டும்; ஆனால்

சகோதரிகளுடைய நிலைமைகள் என்பது வேறுபட்டவையாகும் மற்றும் அவர்களை ஈடுபட வைப்பதற்குரிய ஏதாகிலும் காரியங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு நாங்கள் முயற்சித்துக்கொண்டுவருகின்றோம் மற்றும் வழி இப்பொழுது திறந்து கொண்டிருப்பதினால் நாம் களிகூருகின்றோம். ஒருவேளை மூப்பர்கள் யாரேனும் இதைத் தடைச் செய்து, இவ்வேலையில் குற்றம் கண்டுபிடிப்பார்களானால், அடுத்த தேர்ந்தெடுத்தல் வரும்போது, அவர்கள் மூப்பராகத் தேர்ந்தெடுப்பதைத் தவிர்த்துக்கொள்ளும்படிக்குச் சபையாருக்கு அறிவுரை கூறுகின்றேன். ஒவ்வொருவனும் தனது வேலையினைப் பார்ப்பதற்கும், மற்றவர்களுடைய வேலையில் தலையிடாமல் இருப்பதற்கும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் மற்றும் இந்தவிதத்தில் - அதாவது ஒவ்வொருவனும் வேலையிலுள்ள தனக்கான பாகத்தினைப் பார்த்துக்கொண்டு செய்வதன் மூலம் - ஊழியமானது செழித்தோங்கும். கர்த்தருடைய வேலையை யாரேனும் தடுக்க முற்படுவார்களானால், அவர்கள் விலக்கிவைக்கப்படுவது நலமாயிருக்கும்; ஏனெனில் இத்தகையவர்கள் இல்லாமல், சபையார் நன்கு முன்னேறுகிறவர்களாய் இருப்பார்கள். 'சகலமும் நல்லொழுக்கமாயும், கிரமமாயும் செய்யப்படக்கடவது."

(Q526:1) Pastoral work / மேய்ப்பரது வேலையில் - மூப்பர்கள் மற்றும் சகோதரிகளின் ஒத்துழைப்பு.

கேள்வி (1916)-1- செய்யும்படிக்கு மேய்ப்பரால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வேலையில், ஒரு சபையிலுள்ள மூப்பர்கள் மற்றும் உதவிக்காரர்கள் சகோதரிகளோடு ஒத்துழைத்து வேலைபுரிவது குறித்து இன்னும் கொஞ்சம் அதிகம் விளக்கம் தாருங்கள்.

பதில் - அனுப்பப்பட்டிருக்கும் கடிதங்களில் ஏற்கெனவே விவரிக்கப்பட்டுள்ளவைகளுக்கும் அதிகமாக என்னால் விளக்கமளிக்க இயலாது. செய்யும்படிக்கு மேய்ப்பரால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வேலை தொடர்பான காரியங்களையுடைய இரண்டு கடிதங்களானது, ஒவ்வொரு சபையாருக்கும் அனுப்பிவைப்பட்டுள்ளது. கடிதங்களில் ஒன்று வேலையாளாகவும், லெப்டினன்டாகவும் மேய்ப்பரின் கீழ் வேலைபுரியப்போகும் சகோதரிக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது; இன்னொன்று மூப்பர்கள் மற்றும் சபையாருக்குப் பொதுவாக அனுப்பப்பட்டுள்ளது. அக்கடிதங்களானது நான் விவரிக்க விரும்பிய அனைத்தையும் விவரிக்கின்றதாய் இருக்கின்றது மற்றும் அவைகளை விவரிக்க இப்பொழுது நேரமெடுப்பது விருதாவாகவே இருக்கும். அக்கடிதங்களானது என்னைத் தங்களது மேய்ப்பனாகத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளதாகத் தகவல் தெரிவித்துள்ள சபையார்களுக்கு மாத்திரமே அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருந்தன என்பதை நான் மறுபடியுமாகக் குறிப்பிடுகின்றேன். அக்கடிதங்களானது காரியங்களை முழுமையாய் விவரிக்கின்றதாய் இருக்கின்றது. ஒருவேளை ஒருமுறை வாசித்ததில் அக்காரியங்களை உங்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லையெனில், மறுபடியும் வாசித்துப்பாருங்கள் மற்றும் தேவைப்படும் பட்சத்தில் உங்களுக்குத் தெளிவாகும்வரைக்கும் இரண்டு, மூன்றுமுறை வாசித்துப் பாருங்கள். ஒவ்வொரு பாகத்தையும் தனித்தனியாய் எடுத்து வாசியுங்கள். அவைகளில் ஒன்று பொதுவான சபையாருக்கு உரியதாயிராமல், மாறாக இவ்வேலை திட்டத்தினை நடத்தேற்றுகிறவர்களுக்கான அறிவுரைக் குறிப்புகளையும் பெற்றிருக்கும்; மற்றொன்று மூப்பர்களுக்குரியதாகவும், அவர்கள் எப்படி அதில் ஒத்துழைப்புக்கொடுக்கலாம் என்று அவர்களுக்குக் காண்பிக்கிறதாகவும் காணப்படும்.

இந்த வேலையானது நல்லமுறையில் நடைபெறும்போது, இது மிகவும் உற்சாகமளிக்கக்கூடியதான ஊழியம் புரிவதற்கான வாய்ப்பினைச் சகோதரிகளுக்குக் கொடுக்கிறது மாத்திரமல்லாமல், இன்னுமாக மூப்பர்கள் இப்பொழுது செய்துகொண்டிருக்கும் வேலைகளைக் காட்டிலும் அதிகமாய்ச் செய்வதற்குரிய வழிகளை, மூப்பர்களுக்குத் திறந்துகொடுக்கின்றதாகவும் மற்றும் மிகவும் தகுதிவாய்ந்த உதவிக்காரர்கள் மூப்பராகிடுவதற்கான வழிகளைத் திறந்து கொடுக்கின்றதாகவும் காணப்படும். செய்யும்படிக்கு மிக அதிகமாய் வேலை காணப்படுவதினால், நாம் கர்த்தருடைய வேலை செய்வோமா அல்லது இல்லையா? என்பதுதான் கேள்வியாய் இருக்கின்றது. நாம் அறுவடையின் காலத்தில்தான் காணப்படுகின்றோம் என்பதில் நாம் மிகவும் உறுதியாய் இருப்பது போன்று, கர்த்தர் நாம் செய்யும்படிக்கு அளிக்கும் எதையும் செய்திட வேண்டும் என்றும் நாம் மிகவும் உறுதியாய் இருப்போமாக.

இவ்வகையான ஊழியத்தில் முன்பு அனுபவம் பெற்றிராத சகோதரர்களை வேலையில் ஈடுபட வைப்பதற்கு, இவ்வேலை நல்ல வாய்ப்பாக இருக்குமா என்று யாரேனும் கேள்வி எழுப்புகின்றீர்களா? இல்ல இது அனுபவமற்றவர் வேலைபுரிவதற்குரிய வேலையல்ல என்றே எங்கள் பதில் காணப்படும். இவர்கள் முன்னதாக அனுபவம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இம்மாதிரியான வேலையில் எங்களுக்குக் கற்றுக்குட்டிகள் வேண்டாம். உபதேசத்தின் விஷயத்திலோ அல்லது பேசுவதிலோ 'கற்றுக்குட்டிகளாய்' இருப்பவர்கள் class extension work/புதிய வகுப்புகளை உருவாக்கும் இவ்வகையான வேலைகள் எதிலும் ஈடுபடுத்தப்படக்கூடாது. கற்றுக்குட்டிகள் அனுபவம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்; ஆனால் எப்படி? ஒரு சமயத்தில் பிட்ஸ்பர்கில் (இதை நியூயார்க்கில் காணப்பட்ட போது முயற்சித்தேன்) நாங்கள் தீர்க்கத்தரிசிகளின் பள்ளிக்கூடம் என்று அழைக்கப்படும் ஒன்றைத் துவங்கினோம்; இந்தப் பெயரானது ஆரம்பத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டபோது, அதற்கிருந்த அர்த்தம் அல்ல, மாறாக புதிய ஏற்பாட்டினுடைய வெளிச்சத்தில் பார்க்கப்படும்போது நம்முன் இருக்கும் வேலைக்கு அது முற்றிலும் பொருத்தமான பெயராய்க் காணப்பட்டது. வேதாகம கோணத்தில் தீர்க்கத்தரிசி என்பவர் பொதுப்பேச்சாளர் ஆவார்; ஞானதிருஷ்டிக்காரனோ, வெளிப்படுத்துதல்களைப் பெற்றவரோ அல்ல, மாறாக ஒரு பொதுப்பேச்சாளராவார்; மேலும் இந்த ஒரு விதத்தில்தான், 'ஞானவரங்களையும் விரும்புங்கள்; விசேஷமாய்த் தீர்க்கத்தரிசன வரத்தை விரும்புங்கள்' என்று அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் கூறினபோது, இந்த ஒரு

வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினவராய் இருந்தார்; இவ்வசனமானது பொதுப்பேச்சாளர்களெனத் திறமை பெற்றுக்கொள்ள நாம் நாடவேண்டும் எனும் கருத்தைத் தெரிவிக்கின்றதாய் இருக்கும். சில சகோதரர்கள் பொதுப்பேச்சாளர்களுக்கான திறமையுடையவர்களாக இருக்கின்றார்கள் என நாம் உணர்ந்துகொண்டோம் மற்றும் இவர்கள் ஒரு சிறு வகுப்பாய் ஒன்றுகூடிவரவும், பேசும் விஷயத்தில் ஒருவரையொருவர் விமர்சனம் செய்வதற்கும், குறைகளைச் சுட்டிக்காண்பிப்பதற்கும் நாம் யோசனை தெரிவித்தோம். இவர்கள் பொது ஜனங்களிடத்திலோ அல்லது சபையாரிடத்திலோ பேசவைக்கப்படவில்லை. இவர்கள் விசேஷமாகப் பேசுவதற்கான தகுதிகளைப் பெற்றவர்கள் அல்ல. வெளிக்கொண்டுவரப்படுவதற்கும், அபிவிருத்திச் செய்யப்படுவதற்கும் உரிய ஒரு தன்மையினை பெற்றிருந்தனர். தகுதியில்லாத பேச்சாளர்கள் பேசுவதைக் கேட்கவைப்பதற்குச் சபையாரை நாம் கட்டாயப்படுத்துவதற்கு விரும்பவில்லை. சபையாரையோ அல்லது வேறு யாரையோ சலிக்கப்பண்ணுவதற்கு (bore) யாரும் விரும்பிடக்கூடாது. தகுதியுடையவர்களாகவும் மற்றும் தாலந்தும், திறமையும் இருப்பதை வெளிப்படுத்தி உள்ளவர்களும் மாத்திரந்தான், சபையாருக்கு அல்லது பொது ஜனங்களுக்குப் பேசிடுவதற்கெனத் தெரிந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். இந்நோக்கத்திற்கான நம்முடைய அறிவுரைகளும், பயிற்சிகளும் தனித்து, பிரித்துக் கொடுக்கப்பட வேண்டும், மற்றும் பெற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும். இந்த வகுப்புகளில் ஒருவரை விசேஷித்த விமர்சகராக ஆய்வுபண்ணுபவராக நாங்கள் நியமித்திருந்தோம் மற்றும் அதில் பங்கெடுத்த அனைவரும் பேசுவரை விமர்சிப்பதற்கான வாய்ப்பினைப் பெற்றிருந்தனர். இந்த வகுப்புகளில் கலந்துகொள்ளும் இந்த இளையப் புருஷர்களில் சிலர், அனைவரும் சோர்ந்து போவதற்கு ஏதுவாக ஒருவரையொருவர் மிகவும் கடுமையாய் விமர்சித்தவர்களாய்க் காணப்பட்டனர். ஆகையால் தோலும், எலும்புகளும் தவிர வேறெதுவும் மிஞ்சிக் காணப்படாத அளவுக்கு மிகவும் கடுமையாய் விமர்சிப்பதற்கு எதிராய் நான் அவர்களை எச்சரிக்க வேண்டியதாய் இருந்தது. சபையாருக்கும், பொதுப்பேச்சாளர்களுக்கும் பயிற்சியளிக்கத்தக்கதாக இத்தகைய பள்ளிக்கூடங்களைப் பெற்றிருப்பதும் மற்றும் தகுதியில்லாத, அனுபவமில்லாத கற்றுக்குட்டிகளைப் பேச்சாளர்களாகக் கொடுத்து பொது ஜனங்களை அல்லது சபையாரைச் சிரமத்திற்குள்ளாக்காமல் இருப்பதும் நலமாயிருக்கும் என்று நான் எண்ணுகின்றேன்.

இது மேய்ப்பரது வேலை வெற்றிகரமாய் நடப்பது தொடர்புடைய விஷயத்தில் மிக முக்கியமான காரியமாய் இருக்கும் என்று நாம் நம்புகின்றோம் மற்றும் சகோதரிகளுடன் இணைந்து வேலைபுரிய ஒத்துழைப்பதற்கும் இது சிறந்த மற்றும் மிகவும் பலனுக்கேதுவான வழிகளில் ஒன்றாய் இருக்கும் என்றும் நாம் கருதுகின்றோம்.

(Q527:1) Pastoral work/மேய்ப்பரது வேலை - சகோதரர்களுக்குரியது அல்ல.

கேள்வி (1916)-1- செய்யும்படிக்கு மேய்ப்பரால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வேலையினையும் மற்றும் தொகுதி விநியோகிக்கும் வேலையினையும் எடுத்துக்கொள்ளும்படிக்கு, ஒரு சகோதரன் மற்றும் சகோதரி, நுரசநமய னுசயஅய மற்றும் தொகுதி விநியோகிக்கும் வேலையை விட்டுவிட்டு வர நீங்கள் அறிவுரை வழங்குவீர்களா?

பதில் - நாம் இப்படிச் செய்திடும்படிக்குச் சகோதரன் ஒருவருக்கும் அறிவுரை வழங்கிடமாட்டோம். ஏனெனில் மேய்ப்பரால் கொடுக்கப்பட்டுள்ள இக்குறிப்பிட்ட வேலையில் சகோதரன் ஒருவன் செய்திடுவதற்கு எதுவும் பெற்றிருப்பதில்லை. கேள்விக் கேட்டுள்ள சகோதரன் இக்காரியத்தைத் தவறான கண்ணோட்டத்தில் புரிந்திருக்கின்றார் என்பதில் உறுதியே. மேய்ப்பரால் கொடுக்கப்பட்டுள்ள இக்குறிப்பிட்ட வேலை, சகோதரிகளுக்கானதாகும். ஒரு காரணம் சகோதரர்களைக் காட்டிலும் சகோதரிகளுக்குப் பகல் பொழுதில் அதிக நேரம் இருக்கின்றது; சகோதரர்கள் பொதுவாகப் பகற்பொழுதில் தொழிலில் ஈடுபட்டுக் காணப்படுவார்கள்; மற்றும் இரண்டாம் காரணம் சகோதரர்களைப்பார்க்கிலும் அநேக சகோதரிகள் ஜனங்களை அணுகும் விஷயத்தில் அதிகளவு சாமார்த்தியம் உடையவர்களாய் இருக்கின்றனர். சகோதரர்களைப்பார்க்கிலும் அனைத்துச் சகோதரிகளும் அதிக சாமார்த்தியம் உடையவர்களாய் இருக்கின்றனர் என்றல்ல. மாறாக அவர்கள் இவ்வேலையில் தங்கள் பங்கினைச் செய்திடுவதற்கு இது சிறந்த வாய்ப்பாய் இருக்கின்றது மற்றும் இப்படியாகத் தெய்வீகத் திட்டம் குறித்த விளக்கவுரைகளைக் கொடுப்பதற்கும் மற்றும் பிற்பாடு முதலாம் தொகுதியின் ஆராய்ச்சி வகுப்புகளை நடத்திடுவதற்கும் ஏதுவாய்ச் சகோதரர்களுக்குரிய வாய்ப்புகள் அதிகரிக்கின்றதாய் இருக்கின்றது. இந்த வேலையினுடைய துவக்கமானது முடிவாக இருக்கின்றது என்று எவ்விதத்திலும் நாம் எண்ணிவிடக்கூடாது. துவக்கம் என்பது உண்மையில் ஆரம்பமாக இருக்கின்றது மற்றும் அது ஆரம்பம் மாத்திரமேயாகும். Drama, பொதுச் சொற்பொழிவுகள் மற்றும் தொகுதி விநியோகிக்கும் ஊழியங்கள் வாயிலாக அவ்வப்போது பெறப்பட்டதான பெயர்ப் பட்டியல்களை புருக்கிளினிலிருந்து பெற்றுக்கொள்கையில் அந்தப் பட்டியல்களை வைத்துத் துவங்கிடுங்கள் - இதுதான் துவக்கம் - ஆனால் என்னுடைய கருத்து என்னவெனில் . . . அடுத்தச் சில வருடங்களுக்குள்ளாக நடைபெறும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கின்றதான அந்த மாபெரும் வேலையைக் கர்த்தர்

செய்யப்போகிறார் என்றால், யோர்தானின் இந்த அடித்தலானது உலக முழுவதிலும் பெரும் ஆர்வத்தைத் தூண்டிடும் மற்றும் இதன் விளைவாகக் கலந்துகொள்பவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகத் திரளாய் இருக்கும் மற்றும் அதிக எண்ணிக்கையிலான பெயர்களுள்ள பட்டியல் கிடைக்கப்பெறும் மற்றும் இதனிமித்தம் இவ்வேலைப்பாகமானது விரிவடைந்து தொடரும் மற்றும் இதனால் காலம் செல்லச் செல்ல தெய்வீகத் திட்டம் குறித்த விளக்கவுரைகள் கொடுப்பதற்கும், முதலாம் தொகுதி ஆராய்ச்சி வகுப்புகளுக்குமான வாய்ப்புகளானது பன்மடங்காகிடும். இது தேவனுடைய மாபெரும் திட்டத்தின் ஒருபாகம் என்று நான் புரிந்துகொள்கின்றேன். சகோதரி தொகுதி விநியோகிக்கும் வேலையில் தன்னைக் கர்த்தர் எவ்வளவு காலம் ஆசீர்வதிக்கச் சித்தமாயிருக்கின்றாரோ அவ்வளவு காலம் அதிலேயே தொடர்வாளாக என்பது என்னுடைய ஆலோசனையாகும் மற்றும் இது சகோதரனும் Eureka Drama வேலையில் தொடர வேண்டும் என்பதைக் குறிக்கின்றதாய் இருக்கும். இப்படிச் செய்வது தற்காலத்தில் சிறந்ததாய் இருக்கும் மற்றும் பிற்பாடு எதிர்க்காலத்தில் கர்த்தர் அருளிடும் பட்சத்தில் மேய்ப்பருக்கு கீழாக வேலைக்குள் கடந்து வருவதோ அல்லது தற்போது இருக்கிற ஊழியத்தை விரிவாக்கின நிலையில் தொடர்வதோ அவர்களுக்கான சிலாக்கியமாயிருக்கும்.

(Q530:2) ஒரு பணம் குறிப்பது என்ன ?

கேள்வி (1917) -2- மத்தேயு 20-ஆம் அதிகாரத்தில் -----
----- முறுமுறுப்பது என்பது எதைக்குறிக்கின்றதாய் இருக்கும்?

பதில் - -----

----- . ஆகையால் முறுமுறுப்பதற்குரிய
எந்த ஆவியையும் நாம் தவிர்த்துக்கொள்வோமாக் மற்றும் நமக்குக்
கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றதான நம்முடைய சிலாக்கியங்கள் அனைத்திற்குமாக
நன்றியுடையவர்களாய் இருப்போமாக் மற்றும் ஒருவேளை ஊழியம்
புரிவதற்கான வாய்ப்பானது சகோதரிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறதற்காக,
அவர்கள் இத்தகைய வாய்ப்புப் பெற்றுக்கொண்டதின் நிமித்தம் நாம்
அவர்களுக்கு எதிராய் முறுமுறுப்பதற்கு ஒருகணங்கூடச் சிந்தியாமல்
இருப்போமாக்.

(Q532:1) [தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பத்தி] ஆயிர வருட யுகத்தில் - பூரணம்.

கேள்வி (1911)-1- ஆயிர வருட யுகம் நிறைவடைவதற்கு முன்னதாக யாரேனும் பரிபூரணத்தினை அடைவார்களா?

பதில் - ஆம்! யுகம் முடிவடைவதற்கு முன்னதாகவே சிலர் பரிபூரண நிலைக்கு வருவார்கள் என்று நாம் பதிலளிக்கின்றோம். உதாரணத்திற்கு முற்பிதாக்கள் தங்களுடைய உயிர்த்தெழுதலின்போதே, உடனடியாகப் பரிபூரண நிலைக்கு வருவார்கள்; ஏனெனில் இவர்களின் சோதனையானது முடிவடைந்துவிட்டது; ஆகையால் முற்பிதாக்கள் இத்தகைய வகுப்பாராய் இருப்பார்கள். ஆனால் கேள்வி கேட்டவர் மீதமான மனுக்குலம் குறித்தே குறிப்பாய்க் கேட்டுள்ளார் என்று எண்ணுகின்றோம் மற்றும் அதற்கு எங்கள் பதில் என்னவெனில் . . . எந்தளவுக்கு ஒவ்வொருவனும் மேசியாவினுடைய இராஜ்யத்தின் சட்டத்திட்டங்கள், பிரமாணங்கள் மற்றும் விதிகளுக்குக் கீழ்ப்படிவதில் துரிதம் காட்டுவானோ, அவ்வளவாய் ஒருவன் பரிபூரணத்தை நோக்கி மிக வேகமாய் முன்னேறுகின்றவனாய் இருப்பான். இப்பொழுது எப்படி இருக்கின்றதோ, அப்படியே அப்போது இருக்கும்; இக்காலத்திலும் எந்தளவுக்கு நாம் முழு இருதயத்தோடு காணப்படுகிறவர்களாய் இருப்போமோ, அவ்வளவுக்கு வேகமாய் நாம் பூரண அன்பினுடைய இலக்கினை அடைகின்றவர்களாய் இருப்போம். தங்கள் சத்துருக்களை அன்புக்கூர முடிகிறவர்களாக ஆகும் நிலையினை சிலர் மிகத் தாமதமாய் அடைகின்றனர் மற்றும் சிலர் வேகமாய் இந்நிலைமையை அடைகின்றனர். மேலும் இப்படியே ஆயிர வருட ஆளுகையின்போது பரீட்சையில் காணப்படுபவர்கள் விஷயமும் காணப்படும்; இவர்கள் பரிபூரணமடைவதற்கான வாய்ப்பினை அக்காலத்தில் பெற்றுக்கொள்வார்கள்; இவர்கள் அனைவரும் பரிபூரண நிலைக்கு வந்தாக வேண்டும், இல்லையேல் இரண்டாம் மரணத்தில் மரித்துப்போவார்கள்; மேலும் இவர்கள் எந்தளவுக்கு வேகமாய்ச் செயல்படுகின்றார்களோ, அவ்வளவுக்கு வேகமாய் அந்தப் பரிபூரண நிலைமைக்கு வேகமாய் வருவார்கள். இவர்கள் எந்தளவுக்கு இராஜ்யத்தின் பிரமாணங்களுக்குக் கீழ்ப்படிதலுள்ளவர்களாய் இருப்பார்களோ, அவ்வளவாய் ஆசீர்வாதம் இவர்கள் மீது கடந்துவரும், இவர்களைப் பரிபூரண நிலைக்கு வரச் செய்திடும்.

(Q534:3) பயண ஊழியர்கள் - உள்ளூர் பயண ஊழியர்களின் வேலை.

கேள்வி (1910)-3- பயண ஊழியரின் வேலைக்கொத்த ஒரு வேலையினை ஒரு சகோதரன் தானாகவே துவங்கி, பல்வேறு சபையார்களுக்குத் தகவல் கொடுத்தும், தியதிகளை நிர்ணயித்தும், கூட்டங்கள் முதலானவைகளை ஒழுங்குபடுத்திடுவதற்குக் கேட்டுக்கொண்டும் காணப்படுகையில், இது விஷயத்தில் சபையார் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று உங்களிடம் கேட்க விரும்புகின்றேன்.

பதில் - சொசைட்டியானது முற்றிலும் சுதந்திரமாய்க் காணப்படுவதற்கும் மற்றும் அது அனைவருமே முற்றிலும் சுதந்திரமாய்க் காணப்படும்படிக்கு விட்டுவிடுவதற்கும் விரும்புகின்றபடியினால், அது வேலைக்கு விசேஷமாய்த் தகுதியுடையவர்கள் என்று நம்புவவர்களை மாத்திரமே பயண ஊழியர்களாக அனுப்புவதற்கு முயற்சிக்கின்றது. வேலைக்கான தகுதிகள் அநேகவற்றையுடைய மற்றச் சகோதரர்கள் காணப்படுகின்றார்கள் என்பதில் எங்களுக்குச் சந்தேகமில்லை மற்றும் அவர்களுக்குத் தகுதிகள் இல்லை என்றும், அவர்களால் எந்த நன்மையும் இல்லை என்றும் தீர்மானிப்பது நமக்கடுத்தக் காரியமல்ல. ஆகையால் எந்தவொரு சபையார் மீதும் அதிகாரத்தினைச் செலுத்திட நாங்கள் முற்படுகிறதில்லை. மாறாக காரியத்தினை முற்றிலுமாகச் சபையாரிடமே விட்டுவிடுகின்றோம். ஒரு சகோதரனை சொசைட்டியானது அனுப்பிவைக்கவில்லை எனும் காரியமானது, அச்சகோதரனை விசேஷமாக சொசைட்டியின் பிரதிநிதியாகக் கருதிடுவதற்கு ஏதுவானவராக, சொசைட்டி நம்பிடும் ஒருவராக - அவரைக் கண்டுகொள்ளவில்லை என்று சுட்டிக்காட்டுகின்றதாய் இருக்கின்றது. ஆனால் இது ஒருவருக்கெதிராய்ப் பழிச்சுமத்துகிறதாய் இராது. எனக்கு இரண்டு விவகாரங்கள் ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது. ஒன்று ஒரு சகோதரனைக்குறித்தது ஆகும்; நான் அறிந்திருக்கிறவரை இவர் மிக அருமையான சகோதரர் ஆவார் மற்றும் இவர் சத்தியத்திற்கு மிகவும் நேர்மையானவர் என்றும், மிக நல்ல சகோதரர் என்றும் நான் நம்புகின்றேன்; ஆனால் அச்சகோதரனுக்குக் கல்வியறிவில் குறைபாடு இருந்தது மற்றும் அவர் ஊழியம் செய்கிறதற்குக் கல்வியறிவு பற்றின காரியம் தடையாக இருக்கும் என்று நாம் வலியுறுத்தவில்லை எனினும் ஒருவேளை மற்றத் தகுதிகள் இருந்தபோதிலும், சரியான துல்லியத்துடன் ஆங்கில மொழியில் பேசிடும் ஆற்றலில் குறைவுப்பட்டிருக்கும் இவரைப் பயண ஊழியராக அனுப்பி வைப்பது

ஞானமானதாகவும், கர்த்தருக்கு மிகமை சேர்க்கிறதாகவும் இராது என்று நாம் எண்ணுகின்றோம். இதுவே அச்சகோதரனுக்குக் காணப்பட்ட ஒரே மறுப்பதற்கு ஏதுவான காரியமாகும்; மற்றப்படி அவரது குணலட்சணத்திற்கு எதிராக எதுவும் இருக்கவில்லை. வேறொரு சகோதரன் சில ஊழியம் புரிவதற்கான வாய்ப்பு உடையவராகக் காணப்பட்டார் மற்றும் இவர் மிகவும் அருமையான சகோதரன் ஆவார் மற்றும் ஒருவேளை அவரது குடும்பம் மற்றும் வீட்டுக் காரியங்களானது அனுமதிக்கும் பட்சத்தில் அவரைப் பயண ஊழியர்களின் வேலையில் பெற்றுக் கொள்வதில் நாங்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்திருப்போம்; இச்சகோதரன் இவ்வூழியத்திற்கென்று தனது நேரத்தைக் கொடுக்கத்தக்கதான விதத்தில் அவரது குடும்பச் சூழ்நிலைகளானது காணப்படவில்லை. ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் வெளியே சென்று நண்பர்களுக்கு ஊழியம் புரிய அவருக்கு வாய்ப்புக்கிடைக்குமானால் நாம் மிகவும் மகிழ்ச்சிக்கொள்வோம். அனைவருடைய நிலவரங்களும் இவ்விருவரின் நிலவரங்கள் போல் இருப்பதில்லை. எனினும் இவைகளை உங்கள் மனதில் நிலைநிற்கத்தக்கதாக, இந்த இரண்டு நல்ல உதாரணங்களை நான் கொடுக்கின்றேன். ஒவ்வொரு சபையாரும் இம்மாதிரியான நபர்கள் தொடர்புடைய விஷயத்தில் பகுத்தறிய வேண்டும் என்பதும், இத்தகையவர்கள் தங்களுக்கு ஊழியம் புரிவது தங்களுக்குப் பிரயோஜனமாக இருக்குமா இல்லையா என்று சபையார் அறிந்து கொள்ளும்படிக்குத் தங்களது பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்திட வேண்டும் என்பதும் எங்களுடைய கருத்தாய் இருக்கின்றது. ஒருவேளை பிரயோஜனமாய் இருக்குமென்று சபையார் எண்ணுவார்களானால் அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்திக்கொள்வார்களாக ஒருவேளை தங்களுக்குப் பிரயோஜனமில்லை என்று எண்ணுவார்களானால் அவர்களை அழைக்காமலிருப்பார்களாக. நாங்கள் அனுப்பிவைக்கிறவர்களுக்குப் பொறுப்பாளிகளாக இருக்கின்றோம் என்றும், ஒருவேளை பயண ஊழியர்கள் ஒழுக்க ரீதியிலும், அறிவு ரீதியிலும், பக்தியின் ரீதியிலும் ஞானமாய் நடந்துகொள்ளவில்லையெனில் அது விஷயம் சொசைட்டிக்கு தகவல் கொடுத்திட, சொசைட்டி விரும்புகிறது என்றும் மாத்திரம் சொசைட்டி கூறிக்கொள்கின்றது. அனுப்பப்படுகிறவர்கள் இவ்வூழியத்திற்கான விஷேசித்தத் தகுதியுடையவர்களாய் இருக்கின்றார்கள் என்றும், இந்தக் காரணத்தின் நிமித்தமாகவே அவர்கள் அனுப்பிவைக்கப்பட்டுள்ளனர் என்றும் நாம் நம்புகின்றோம்; ஆனால் இது மற்றவர்களுக்கு எதிராய் எதையும் சொல்வதைக் குறிக்காது; சபையார் தங்களுக்குச் சிறந்தது என்று தோன்றும் எதையும் செய்திடுவதற்கு சொசைட்டியானது விட்டுவிடுகின்றது.

(Q535:2) பயண ஊழியர்களை உபசரித்தல் முதலானவைகளுக்கான சரியான வழிமுறை.

கேள்வி (1913 - ணு.5161)-2- சபையின் மூப்பராக இருந்தும், வாக்குறுதியோடும் (vow), சொசைட்டியின் (society) ஊழியங்களோடும் உடன்பாடு கொண்டிராத ஒருவரால், பிரயாணம் மேற்கொண்டுள்ள பயண ஊழியர் வரவேற்கப்பட்டு, உபசரிக்கப்படுவது ஞானமான அல்லது சரியான காரியமாய் இருக்குமா?

பதில் - மிகவும் உறுதியாய் இல்லை என்பதே பதில். இன்னுமாக இப்படியான மூப்பர் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்ததில் சபையார் பெரிதும் தவறுசெய்துள்ளனர் என்று சபையாருக்குப் பயண ஊழியர் தெளிவுப்படுத்திட வேண்டும் மற்றும் முடிந்தமட்டிலும் விரைவாய்த் தவறைச் சரிசெய்திடுவதற்கு அவர்களுக்கு உதவிட வேண்டும்.

சொசைட்டியினுடைய ஊழியங்களின் மீது உடன்பாடில்லாத அந்த மூப்பரை ஒருவேளை தொடர்ந்து சபையார் விரும்புவார்களானால், சபையார் பயண ஊழியர்களின் ஊழியத்திற்காக சொசைட்டியிடம் வேண்டிக்கொள்ளக்கூடாது. கர்த்தருடைய அருமையான செம்மறியாடுகளில் சிலர் மிகவும் மதியீனமாய்க் காணப்படுகின்றனர். சாந்தமும், தயவும் பாராட்டத்தகுந்தவைகள் ஆனால் சிலசமயங்களில் இப்படிச் சாந்தத்தோடும், தயவோடும் காணப்படுவது என்பது தேவனுக்கு நேர்மையற்றிருப்பதையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றதாய் இருக்கும்.

(Q538:1) ஜெபத்தில் சகோதரிகள் வழிநடத்துதல்.

கேள்வி (1909)-1- சகோதரிகள் ஜெபத்திற்கு நேராய் வழிநடத்தலாம் என்பதையும், அவர்கள் பொது ஆராதனைகளில் ஏதேனும் பங்காற்றலாம் என்பதையும் சுட்டிக்காட்டும் வேதவாக்கியம் ஏதேனும் காணப்படுகின்றதா அல்லது இதற்கு எதிராக ஏதேனும் வேதவாக்கியம் காணப்படுகின்றதா?

பதில் - இக்கேள்விக்குப் பதிலளிப்பது என்பது அநேகம் வேதவாக்கியங்களினுடைய நீண்ட ஆய்வினைக் கொடுக்க வேண்டியதாய்க் காணப்படும் மற்றும் உங்களுக்கு வேதாகமப் பாடங்களினுடைய ஆறாம் தொகுதியினைக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் உங்கள் கேள்விக்குச் சிறந்த பதிலளிக்கின்றேன்.

(Q538:3) ஜெபம் - சாட்சிக்கூட்டம்.

கேள்வி (1911 - Z.4833)-3- புதன்கிழமை மாலை சாட்சிக்கூட்டத்திற்கு எதைத் தலைப்பாக நீங்கள் பரிந்துரைப்பீர்கள்?

பதில் - இந்தக் கூட்டங்களுக்கு வேறுபாடற்ற தலைப்பைப் பெற்றிருப்பதின் நன்மை குறித்து நாம் பல ஆலோசனைகள் கொடுத்திருந்தோம். இவ்வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி வேதாகமப் பாடங்களினுடைய ஆறாம் தொகுதியில் இடம்பெறும் ஆலோசனையைத் திரும்பக்கூறும் விதமாக, சாட்சிக்கூட்டங்கள் சரியான விதத்தில் நடத்தப்படுகின்ற இடங்களிலும் மற்றும் ஒரு மாதக்காலமாகிலும் சாட்சிக்கூட்டங்களை நண்பர்கள் நடத்தின அனுபவம் காணப்படும் இடங்களிலும், சாட்சிக்கூட்டங்களைக் காட்டிலும் வேறெந்தக் கூட்டங்களும் மிகவும் உதவிகரமாக இருக்கவில்லை என்று நாம் தெரிவிக்கின்றோம். வருடங்களுக்கு முன்னதாக ஒருவர் எப்படி மனமாற்றம் அடைந்தார் அல்லது எப்படி ஒருவர் சத்திய அறிவினைப் பெற்றுக்கொண்டார் என்பது பற்றின சாட்சிகள் பகரப்படுதல் என்பது பொது மாநாடுகள் முதலானவைகளில் மிகவும் அருமையானதாய்க் காணப்படும்; ஆனால் இத்தகைய சாட்சிகளானது வாராந்திர வகுப்புகளில் மிகவும் சோர்வூட்டுகிற மற்றும் சலிப்பூட்டுகிற காரியமாய் இருக்கும் என்று நாம் நிச்சமாய்க் கருதுகின்றோம். இனிமேல் தாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் மற்றும் என்ன அனுபவங்கள் பெறப்போகின்றார்கள் என்று உங்களிடத்தில் தெரிவிப்பது என்பது நண்பர்களுக்கும்கூடச் சலிப்பூட்டுகின்றதாய்க் காணப்படும். முந்தின வாரத்தினுடைய நெஞ்சைத் தொடும் சம்பவங்களும், அனுபவங்களும் பற்றின தற்போதைய சாட்சியங்களே விரும்பப்படத்தக்கவையாகவும் மற்றும் புத்துணர்வூட்டுபவையாகவும் காணப்படும். இக்கூட்டங்களானது சபையாரிலுள்ள அனைவரையும் தேவனுடைய வழிநடத்துதல்களையும் மற்றும் தினந்தோறுமுள்ள, ஒவ்வொரு மணிநேரமுள்ள படிப்பினைகளையும் கவனிப்பதில் மிகவும் கவனம்கொள்ளச் செய்திடும். இப்படியாக தினந்தோறும் மிகவும் விலையேறப்பெற்ற அனுபவங்களானது அடையப்பெறக்கூடும் - அதாவது (ஜீவியத்தின்) அக்காரியங்களானது சற்றே கவனிக்கப்பட்டு அல்லது கவனிக்கப்படாமல் கடந்துபோவதினால் அடையப்பெறுவதைக் காட்டிலும், தினந்தோறும் மிகவும் விலையேறப்பெற்ற அனுபவங்களானது அடையப்பெறக்கூடும்.

இத்திட்டத்தினை/கூட்டத்தினைப் புதன்கிழமை மாலையில் பெற்றிருப்பதற்கு நாம் பரிந்துரைக்கின்றோம் மற்றும் ஒவ்வொரு புதிய வாரத்திற்குமான - அதாவது புதன் இரவு கூட்டத்துடன் நிறைவு பெறும் ஒவ்வொரு புதிய வாரத்திற்குமான தலைப்பாக வியாழக்கிழமையின் மன்னாவானது பயன்படுத்தப்படலாம்

இந்த யோசனையில், அடிமைத்தனத்திற்கடுத்த எதுவுமில்லை. இதை அங்கீகரிப்பவர்கள், இதை ஏற்றுக்கொண்டிடலாம் மற்றும் இதை அங்கீகரியாதவர்கள், வேறுவிதத்தில் செய்திடலாம். இது ஒவ்வொரு சபையாருடைய காரியமாய் இருக்கின்றது. vow/வாக்குறுதியும், அதன் ஜெபமும் தினந்தோறும் கர்த்தருடைய ஜனங்கள் அனைவரையும் கிருபையின் சிங்காசனத்திடத்திற்கு இழுத்துக்கொள்வதை அறிந்துகொள்வது நமக்கு மிகவும் அருமையானதாகக் காணப்படுவது மாத்திரமல்லாமல், இன்னுமாக இதேபோல் அனைவருமே ஒவ்வொரு வாரமும் கர்த்தருடைய வழிநடத்துதல்கள் குறித்துச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்ததை அறிந்துகொள்வதும் இனிமையானதாகக் காணப்படும்.

(Q541:1) ஜெபம் - நம்முடைய ஜெபங்கள் இல்லாமல் மற்றவர்களுக்கு ஆசீர்வாதங்கள் இல்லை என்பது தொடர்பாக

கேள்வி (1913)-1- மற்றவர்களுடைய ஜெபங்கள்மூலமே ஒழிய, மற்றப்படி நம்மால் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது என்றுள்ள ஆசீர்வாதங்கள் காணப்படுகின்றன என்று வேதம் போதிக்கின்றதா?

பதில் - கர்த்தர் தம்மிடத்தில் அநேகம் ஆசீர்வாதங்களை அருளுவதற்கென்று வைத்திருக்கின்றார்; மேலும் ஜெபத்திற்கு விடையாகவே சில ஆசீர்வாதங்களை அருளிடுவதற்கு அவர் சித்தமாயிருக்கின்றார் என்று சில வேதவாக்கியங்களிலிருந்து நாம் புரிந்துகொள்ளலாம். ஆகையால் அப்போஸ்தலன் அவர் நாட்களில் காணப்பட்ட சிலரிடம் “சகோதரரே, எங்களுக்காக வேண்டிக்கொள்ளுங்கள்” என்று கூறினார். அவர் தனக்காக தான் ஜெபம்பண்ணிக் கொள்ளமுடியவில்லை என்ற அர்த்தத்தில் சொல்லவில்லை; மற்ற அப்போஸ்தலர்களினால் தங்களுக்குத் தாங்களே ஜெபம்பண்ணிக்கொள்ள முடியவில்லை என்ற அர்த்தத்தில் அவர் சொல்லவில்லை; அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் ஜெபம்பண்ணிக்கொள்ள முடியவில்லை என்ற அர்த்தத்தில் சொல்லவில்லை; பிதாவுடனான ஐக்கியத்தினை இழந்துவிட்டார் மற்றும் பிதா அவரின் ஜெபத்தினைக் கேட்பதில்லை என்ற அர்த்தத்தில் சொல்லவில்லை; மாறாக கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷத்தினைப் பரப்பிடுவதற்கான வாய்ப்புக் கிடைக்கத்தக்கதாக எங்களுக்கு ஒரு கதவு திறக்கப்படும்படியாகச் சகோதரரே ஜெபம்பண்ணிடுங்கள் என்றே அப்போஸ்தலன் கூறினார். அப்போஸ்தலன் வெறும் மேல்பூச்சாக (formality) பேசினார் என்றும், வெறும் சம்பிரதாயமாக எங்களுக்காக ஜெபம்பண்ணுங்கள், எங்களுக்காக ஜெபம்பண்ணுங்கள் என்று மாத்திரம் கூறினார் என்றும் நீங்கள் எண்ணுகின்றீர்களா? இல்லை, அப்போஸ்தலன் சம்பிரதாயமாக மாத்திரம் இப்படிச் கூறினார் என்று எடுத்துக்கொள்வதற்கு நாங்கள் விரும்பவில்லை; மாறாக ஒரு குறிப்பிட்ட பாடத்தினை அவர் போதித்துக்கொண்டிருக்கின்றார் என்று, அதாவது அப்போஸ்தலர்களை ஜெபத்தில் நினைவுகூருவதன்மூலம் ஒரு குறிப்பிட்ட ஆசீர்வாதம் வருமெனப் போதித்துக்கொண்டிருக்கின்றார் என்று எடுத்துக்கொள்ள நாங்கள் விரும்புகின்றோம். இரக்கத்தில் ஐசுவரியமுள்ளவராகவும், அருளிடுவதற்கு அநேகம் ஆசீர்வாதங்களை உடையவராகவும் காணப்படும் தேவன், தம் ஜனங்களை ஜெபிப்பதற்கு ஊக்கமூட்டிடுவதில் பிரியமாயிருக்கின்றார் - நம்மை ஜெபிக்கப்பண்ணுவதில் பிரியமாயிருக்கின்றார் என்று நான் எண்ணுகின்றேன். உங்களை ஜெபிக்கப்பண்ணுவதில் தேவன் ஏன் பிரியமாயிருக்கின்றார்? சிறியவர்களாகிய நீங்கள் அல்லது சிறியவனாகிய நான் முழங்கால்படியிட்டு ஜெபிக்கிறோமா அல்லது இல்லை என்று தேவன் அங்கு அமர்ந்திருந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றாரா? ஓ! இல்லை, இது கருத்தல்ல! ஜெபத்தின் விஷயத்தில் ஒருவேளை நீங்கள் விசுவாசம் வைத்தால், அது உங்களுக்கு மிகுந்த நன்மையக்கும் என்றும், ஜெபத்தில் நான் ஒருவேளை விசுவாசம் வைத்தால், அது எனக்கு மிகுந்த நன்மையக்கும் என்றும் தேவன் காண்கின்றார். ஆகையால் அவர் நமக்குச் செய்ய விரும்புவவைகளைக்குறித்து நீங்களும், நானும் அவரிடம் கேட்பதன்மூலம் நீங்களும், நானும் அவரால் ஆசீர்வதிக்கப்படும் வழிவகையினை ஒரு பாகமாக ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார். இப்படியாக ஜெபம்பண்ணிடுவதற்கு நம்மை ஊக்குவிக்கின்றார். உதாரணத்திற்குப் பரிசுத்த பேதுரு சிறையில் காணப்பட்டு, கர்த்தருடைய தூதனானவர் அவரிடத்தில் வந்து, அவரை விழித்தெழப்பண்ணினபோது, பேதுரு ஜெபம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கவில்லை. தேவதூதன் பேதுருவின் கரங்களினின்று சங்கிலிகளை உடையப்பண்ணினார் மற்றும் கதவுகள் பேதுரு முன் திறக்கப்பட்டு, காவல்காரர்கள் தூங்கிக்கொண்டிருக்கையில், அவரை வெளியே கொண்டுவந்து, அவர் வழியே சந்தோஷமாய்ப் போகும்படிக்குத் தேவதூதனானவர் அனுப்பிவைத்தார்; கனவா நினைவா என்று உணர்ந்துகொள்ள முடியாமல் காணப்பட்ட பேதுரு தெருவின் வழியே நடந்துபோனார்; அவருக்கு அந்தத் தெருவை நன்றாய்த் தெரியும்; மேலும் கூட்டம் நடைபெறுகிற இடத்தின் கதவண்டைக்கு வந்தார்; அது நள்ளிரவாய் இருந்தது, ஆனாலும் கூட்டம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது; அவர்கள் பேதுருவுக்காய் ஜெபம்பண்ணிக்கொண்டிருந்து, “ஓ! ஆண்டவரே! அப்போஸ்தலனாகிய யாக்கோபும் கொல்லப்பட்டுவிட்டார்; இப்போதும் அதிகாரிகள் எங்கள் அன்புக்குரிய சகோதரனாகிய பேதுருவுக்கும் அச்சுறுத்தல் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். அப்போஸ்தலர்கள் அனைவரும் எங்களிடமிருந்து எடுக்கப்பட்டு, கொல்லப்பட்டார்களானால்,

நாங்கள் என்ன செய்வோம்” என்று கூறிக்கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் முழு இரவு ஜெபக்கூட்டத்தினைக் கொண்டிருந்தார்கள். பரிசுத்த பேதுரு கதவண்டைக்கு வந்து, தட்டினபோது, திறக்கும்படிக்கு வந்த சிறுபெண் பரிசுத்த பேதுருவைக் கண்டு, தான் ஆவியைப் பார்த்தாளோ என்று ஐயப்பட்டாள். அவள் நிச்சயமாகவே பேய்களைக்குறித்துக் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றாள்; மேலும் அவள் பரிசுத்த பேதுரு கதவண்டையில் நிற்கின்றார் என்பதைச் சொல்லும்படிக்கு ஓடிச்சென்றாள். இது எப்படியாகும்! பேதுரு சிறையில் அல்லவா இருக்கின்றார்! என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்க வேண்டும். அவர்களுடைய ஜெபங்களுக்குப் பதிலளிக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்களின் ஜெபத்திற்கு விடையாகத் தேவன் அவர்களுக்கு ஒரு மாபெரும் ஆசீர்வாதத்தினைக் கொடுத்திருக்கின்றார் என்று உங்களால் உணரமுடிகின்றதா? ஒருவேளை அவர்கள் ஜெபிக்கவில்லை என்றால், இவ்வளவான ஆசீர்வாதத்தினை அடைந்திருப்பார்களா என்று யோசிக்கின்றீர்களா? (அவர்கள் ஜெபம்பண்ணவில்லை என்றாலும்) கர்த்தர் பரிசுத்த பேதுருவை விடுதலைப்பண்ணியிருந்திருப்பார், ஆனாலும் ஜெபத்திற்கான விடையாக இது சம்பவித்திருக்கும் காரியம் என்பது, அந்த அருமையான சீஷர்களுக்கு அத்தகையதொரு ஆசீர்வாதமாய் இருந்திருக்கும், அவர்களது விசுவாசத்திற்கு அத்தகையதொரு பலப்படுத்துதலாக இருந்திருக்கும் மற்றும் அத்தகையதொரு சந்தோஷமாகவும், ஆசீர்வாதமாகவும் அவர்களுக்கு இருந்திருக்கும். ஆகையால் கர்த்தருடைய ஒழுங்குகளுக்கு இசைவாகக் காணப்பட்டு, பல்வேறு இடங்களிலுள்ள கர்த்தருடைய வேலைகளைக்குறித்து ஜெபித்து, நினைவுகூருகிறவன், தன் சொந்த இருதயத்தில் ஓர் ஆசீர்வாதத்தினைப் பெற்றுக்கொள்கின்றவனாய் இருப்பான் மற்றும் இது சில தாக்கத்தினைக்கொண்டிருக்கும் என்று கர்த்தர் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். என்னால் இதனுடைய கோட்பாட்டினைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை மற்றும் புரிந்துகொண்டதாகவும் நான் காண்பித்துக்கொள்கிறதில்லை; ஆனாலும் உங்களுடைய, என்னுடைய ஜெபங்களுக்காகத் தேவன் தம் திட்டத்தினை மாற்றுவதில் பிரியங்கொள்ளார் என்பது நமக்குப் புரியவைக்கப்பட்டிருக்கின்றது -- இல்லை, இல்லை, நமக்குப் பொருத்தமாய் இருக்கத்தக்கதாகத் தேவன் அண்டசராசரத்தை மாற்றப்போவதில்லை; அவர் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று நம்முடைய ஜெபங்களில் அவருக்குக் கூறுமளவுக்கு நாம் ஞானவான்களல்ல; மாறாக நம் ஜெபங்களைக் கேட்டு, நமக்கு ஆசீர்வாதங்கள் வழங்குமளவுக்கு அவர் ஞானமுள்ளவராய் இருக்கின்றார். ஜெபம்பண்ணிடுவதில் நாம் கொண்டிருக்கும் உண்மை, விசுவாசம் முதலியவைகளின் அளவிற்கேற்ப அவர் காரியங்களை ஒழுங்கு பண்ணியுள்ளார். ஜெபத்தின் வல்லமைக்குறித்து அறிந்திடாத கர்த்தருடைய ஜனங்கள், பெலவீனமான கிறிஸ்தவர்கள் ஆவார்கள். ஆகையால் கர்த்தருடைய ஜனங்கள் எப்போதும் ஜெபம்பண்ணும்படிக்கும் ஜெப சிந்தையில், ஜெப மனநிலையில் எல்லா வேளைகளிலும் காணப்படுவதற்கும், தேவனுக்கு முழுக்க நன்றி ஏற்றெடுத்துக் காணப்படுவதற்கும் வேதவாக்கியங்கள் அவர்களை ஊக்குவிக்கின்றதாய் இருக்கின்றது.

இக்கருத்துச் சரியானது என்று நான் எண்ணுகையில், தினந்தோறும் ஜெபம் ஏற்றெடுக்கப்படாத எந்த வீடும், சரியான இல்லம் அல்ல - இப்படியாக உங்கள் இல்லமோ, என் இல்லமோ காணப்படக்கூடாது என்னும் கருத்தைத் தெரிவிப்பதற்கும் இவ்வாய்ப்பினை நான் இங்குப் பயன்படுத்திக்கொள்கின்றேன். எங்கு நீங்கள் ஜீவித்தாலும், எங்கு நான் ஜீவித்தாலும், எங்கெல்லாம் கர்த்தருடைய அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஜனங்களிலுள்ள யாரொருவரும் ஜீவித்தாலும், அங்குக் குடும்ப ஜெபம் காணப்பட வேண்டும் - எப்படித் தினந்தோறும் காலை உணவு பரிமாறப்படுகின்றதோ, அதுபோலத் தினந்தோறும் குடும்பமாகக் குடும்ப ஜெபம் ஏற்றெடுக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் அதற்கென்று நீங்கள் உங்களது வளர்ந்த பிள்ளைகள், அவர்கள் மதித்து உணர்ந்திடாத தொழுதுகொள்ளுதலில் பங்கெடுக்கும்படிக்கு அவர்களை நீங்கள் வற்புறுத்த வேண்டும் என்றாகாது; அல்லது ஒருவேளை உங்கள் கணவன் அல்லது மனைவி இதில் விருப்பமற்றும், இசைவில்லாமலும் காணப்படுகையில், குடும்ப ஜெபத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக வேண்டி நீங்கள் வற்புறுத்திச் சண்டைச் சச்சரவை எழுப்ப வேண்டும் என்றும் ஆகாது; ஏனெனில் இம்மாதிரியான நிலைகளில் தேவன் பிரியங்கொள்வதில்லை. மாறாக தேவனுடைய பிள்ளையானவன் எப்படியாவது ஜெபம்பண்ணிட வேண்டும் என்று தன் இருதயமானது எப்போதும் விரும்புமளவுக்கு ஜெப சிந்தையில் காணப்பட வேண்டும்; மேலும் ஏற்றவேளையில் மனைவியானவன் ஜெபத்தில் இணைந்துகொள்ள விரும்புகின்றாளா என்று மனைவியிடம் அமைதியாய்க் கேட்டுக்கொள்ளப்படுவதாக. கூடுமானமட்டும் நுட்பமான

விதத்தில் கேட்கப்படுவதாக. ஒருவேளை கணவன் இசைவில்லாதவராக இருப்பாரானால், மனைவி அவரை அணுகி, “கணவனே, நம்முடைய இல்லத்தில் நாம் குடும்ப ஜெபத்தைப் பெற்றிருந்து, நம்முடைய சிருஷ்டிகரையும், நம்முடைய இரட்சகரையும் கனப்படுத்தினால் அது மிகவும் அருமையாய் இருக்கும் என்று எண்ணுகின்றீர்களா?” என்று கேட்கலாம். அநேகம் உலகப்பிரகாரமான கணவன்மார்கள்: “ஆம்! அது நல்லது என்று எண்ணுகின்றேன்” என்று கூறிடுவார். மேலும் ஒருவேளை கிறிஸ்தவ மனைவியானவள் இப்படியாக யோசனையை முன்வைக்கவில்லையெனில், உலகப்பிரகாரமான கணவனோ: “என் மனைவியைப் போன்று நான் ஒரு கிறிஸ்தவனாக என்னை அறிக்கைப் பண்ணிக்கொள்வேனாகில், என் இல்லத்தில் குடும்ப ஜெபத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள நான் விரும்பியிருப்பேன் என்று நான் எண்ணுகின்றேன்” என்று அநேகமாகச் சொல்லிட வாய்ப்புண்டு. இதுபோலவே ஒருவேளை கிறிஸ்தவ கணவன் இப்படியான யோசனையை முன்வைக்கவில்லையெனில், உலகப்பிரகாரமான மனைவியானவளோ: “ஒருவேளை நான் என் கணவனுடைய இடத்தில் காணப்பட்டு, கிறிஸ்தவன் என்று என்னைக்குறித்து அறிக்கைப்பண்ணுகிறவளாய் இருந்திருப்பேனாகில், இல்லத்தில் குடும்ப ஜெபத்தினைப் பெற்றிருக்க நான் விரும்பியிருந்திருப்பேன்” என்று சொல்வதற்கு வாய்ப்புண்டு. ஆனாலும் உலகப்பிரகாரமான மனைவி இப்படி வெளிப்படையாய்ச் சொல்ல விரும்பமாட்டாள்; உலகப்பிரகாரமான கணவனும் இப்படி வெளிப்படையாகச் சொல்ல விரும்பமாட்டார். ஆகையால் ஜெபத்தின் மதிப்பை உணர்ந்திருப்பவரே முதல் முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும்; அதுவும் அமைதியான விதத்தில் மேற்கொள்ள வேண்டும்; சாதகமற்றத் தருணத்தில் இல்லாமல், நல்ல வாய்ப்பாய்க் காணப்படும் தருணங்களில் மேற்கொள்ள வேண்டும் - வேறு ஏதாகிலும் காரியங்கள் விறுவிறுப்பாய்ப் போய்க்கொண்டிருக்கும்போது மற்றும் கருத்தில் எடுத்துக்கொள்வதற்கு நேரம் இல்லாதவர்களுக்கு வேறு ஏதோ காரியங்கள் போய்க்கொண்டிருக்கும் போதல்ல, மாறாக கருத்தில் எடுத்துக்கொள்வதற்கு நேரம் இருக்கும்போது இப்படி முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். கணவனிடத்தில் அல்லது மனைவியினிடத்தில் அல்லது பிள்ளைகளிடத்தில் எப்படி நாம் காரியத்தினை முன்வைப்பதற்கென்றுள்ள ஞானத்தினை நாடிடுவோமாக. இதை ஞானமான விதத்தில் செய்திடுங்கள் - சர்ப்பத்தைப்போன்று ஞானமுள்ளவர்களாய் நடந்துகொள்ளுங்கள். ஒவ்வொரு தருணத்திலும் ஞானத்தினைப் பயன்படுத்துங்கள் மற்றும் உங்கள் ஜீவியம் அல்லது உங்களது குடும்பம் தொடர்புடைய விஷயத்தில் எப்படி எந்த ஒரு முக்கியமான முயற்சியை எடுப்பதுகுறித்தும் தேவனிடம் ஜெபம்பண்ணுங்கள். நீங்கள் உங்கள் கணவனிடம் அல்லது மனைவியிடம் ஒத்துழைப்பிற்காகக் கேட்பதற்கு முன்பு, உங்கள் இல்லத்தில் குடும்ப ஜெபத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதைக்குறித்துத் தேவனிடம் கேட்டுக்கொள்ளுங்கள். பின்னர் ஒருவேளை உங்கள் மனைவி மறுப்புத் தெரிவித்து, “இல்லை, இந்த இல்லத்தில் கர்த்தருக்கான எந்த ஜெபத்தையும் பெற்றிருக்க நான் விரும்பவில்லை” என்று சொல்வாள் என வைத்துக்கொள்ளுங்கள்; இப்படியாக அநேகர் கூறிடமாட்டார்கள். மேலும் காரியத்தினை முன்வைத்திடுவதற்கு நல்லதொரு வழிமுறை இருக்கின்றது. நீங்கள்: “மனைவியே, நான் பார்க்கிற விதமாய் நீ காரியங்களைப் பார்க்கவில்லை என்பதை நான் அறிவேன்; ஆனால் என்னைப் போன்று நீயும் மாபெரும் சிருஷ்டிகரில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கின்றாய்; மேலும் சிருஷ்டிகரைத் தொழுதுகொள்வது என்பது ஒவ்வொரு சிருஷ்டிக்கும் தகுதியான காரியமாகும்; மேலும் நாம் பிள்ளைகளைப் பெற்றிருக்க, தேவனைத் தொழுதுகொள்வதற்கான முன்மாதிரியினை அவர்கள் முன்னிலையில் வைப்பதும், நம் இல்லத்தை முன்மாதிரியான இல்லமாகப் பெற்றிருப்பதும் நலமாயிருக்குமென நான் யோசனை தெரிவிக்கின்றேன். மனைவியே இதுகுறித்து நீ என்ன நினைக்கின்றாய்? நாம் ஆரம்பிக்கலாமா? ஒவ்வொரு காலை வேளையிலும் குறைந்தபட்சம் மூன்று நிமிஷமாகிலும் நாம் தேவனை அணுகிடலாமே அல்லது கூடுமானால் ஐந்து நிமிஷங்களோ அல்லது இதற்கும் அதிகமான நிமிஷங்களோ அல்லது காலவரையறையை நிர்ணயிக்காமல் தேவனை அணுகிடலாமே; ஒருவேளை ஜெபம் ஏறெடுக்கப்படுவதற்கு முன்னதாகத் துதி கீர்த்தனை ஒன்றைக்கூடப் பாடிடலாமே” என்று கேட்கலாம். ஆனால் இதற்கு ஏதேனும் மறுப்புத் தெரிவிக்கப்படுமானால் . . . “வெறும் மூன்று நிமிஷங்கள் ஜெபம்பண்ணப்படுவதற்கு மறுப்புத் தெரிவிப்பாயா? மூன்று நிமிஷ ஜெபத்திற்கு நீ ஒத்துழைப்பாயா?” என்று நீங்கள் கேட்டுக்கொள்ளலாம். நானாக இருந்தால் “மறுப்புத் தெரிவிப்பாயா?” என்று கேட்கமாட்டேன். இதற்கு மறுப்புத் தெரிவிக்கப்படாது என்று நான் அனுமானிக்கின்றேன். நானாக இருந்தால்: “இந்த இல்லத்தில் கர்த்தருக்காய்ச் சிறு குடும்ப ஜெபத்தை நாம் ஏற்படுத்துவோமானால், ஜெபத்தில் இணைந்துகொள்ளும் விதத்தில்

ஒத்துழைப்பதற்கு விரும்புவாயா? இது நம் இருவருக்கும் மற்றும் பிள்ளைகளுக்கும் ஆசீர்வாதமாய் இருக்குமென்று நம்புகின்றேன். இப்படியாக நம் இருதயங்களானது நன்கு தேவனிடத்திற்கு நெருங்கிடும் மற்றும் நம் குடும்பத்தின்மீது அவர் ஆசீர்வாதத்தை அதிகமாய்ப் பெற்றுக்கொள்வோமென்று நம்புகின்றேன்” என்று கூறிடுவான். இது நன்கு வேலைசெய்யும் என்று நான் எண்ணுகின்றேன். ஓ! என் கணவனிடத்தில் அல்லது என் மனைவியினிடத்தில் கேட்பதில் பிரயோஜனமேயில்லை, அவர்கள் ஜெபத்திற்கு எதிராய்க் கசப்புக்கொண்டிருக்கின்றனர் என்று சிலர் எண்ணிடுவீர்கள் என்பதை நான் அறிவேன். அநேகமாகக் காரியத்தை முன்வைப்பதில் ஞானமாய் நடந்துகொள்ளாததே சில சமயங்களில் கசப்பு அநேகமாக ஏற்படுவதற்குக் காரணமாகும். வெகு சில ஜனங்கள்தான் உண்மையில் தேவனுக்கு எதிராய்க் கசப்புக்கொண்டிருப்பார்கள். பொதுவாக ஜனங்கள் சிருஷ்டிகரை மதிப்பார்கள் மற்றும் அதிலும் விசேஷமாக நாம் பரிவாகவும், தயவாகவும், அன்பாகவும் இருப்பதற்கு நாடுவதற்கு ஏற்பவும், நாம் அவர்களுடைய நலனுக்கடுத்த காரியங்களிலும், அவர்களின் உரிமைக்கடுத்த காரியங்களிலும் நாம் அக்கறையாய்க் காணப்படுவதையும், குடும்பத்தை நாம் நீதியாய்க் கையாளுவதையும் அவர்கள் காண்பதற்கு ஏற்பவும், அவர்கள் நம் மதத்தை மதிக்கிறவர்களாகவும், நம் தேவனை மதிக்கிறவர்களாகவும், நம் தொழுதுகொள்ளுதலை மதிக்கிறவர்களாகவும் காணப்படுவார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஒருவேளை மறுப்புத் தெரிவித்து . . . “இல்லை இதற்கும் எனக்கும் சம்பந்தமில்லை” என்பார்களானால், நீங்களோ: “அப்படியானால் இத்தகைய ஏற்பாட்டினை நான் எனக்காகப் பெற்றிருப்பதற்கு மறுப்புத் தெரிவிக்கமாட்டீர்கள் என்று எண்ணுகின்றேன்; நான் பிள்ளைகளிடத்திலும் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். முதலாவது உங்களிடத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளலாம் என்று எண்ணினேன். ஒருவேளை பிற்பாடு இதைக்குறித்து நீங்கள் சிந்தித்து, எங்களோடுகூட ஜெபத்தில் இணைந்துகொள்வீர்களானால், அது மிகவும் அருமையாய் இருக்கும்” என்று சொல்லிடலாம். பின்னர் நீங்கள் காரியங்களை நடப்பியுங்கள். தடை இருப்பதுபோல் அல்லது தடை ஏற்படுவதுபோல் எண்ணாதிருங்கள். நாம் நமது மனசாட்சியையும், நமது உரிமைகளையும் செயல்படுத்தி நடக்க வேண்டும் என்று பகுத்தறிவுள்ள ஜனங்கள் அனைவரும் விரும்பிடுவார்கள். ஆனால் அதற்கென்று நீங்கள் காலையில் எழுந்து, ஜெபம்பண்ணிக் கொண்டிருக்கையில், உங்கள் கணவன் எழுந்து, அவருக்கான காலை உணவைத் தயாரித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அர்த்தமாகாது; இது சரியான காரியமாகவே இராது; இது நம் மார்க்கத்தின்மீது அவமதிப்பைக் கொண்டுவருகின்றதாயிருக்கும்; மாறாக கணவன் மற்றும் மனைவியென உங்கள் கடமைகள் மற்றும் பொறுப்புகள் அனைத்தையும் ஜாக்கிரதையாய் நிறைவேற்றுகிறவர்களாக இருந்து, ஜெபம்பண்ணிடுங்கள்; ஞானமாய்ச் செய்யுங்கள்.

இப்பொழுது பிள்ளைகளுக்கு வரலாம்; ஒருவேளை பிள்ளைகள் வளர்ந்தவர்களாக இருப்பார்களானால், அவர்கள் வித்தியாசமாய் அணுகப்பட வேண்டும். தங்கள் பிள்ளைகள் வளருவதை மறந்துபோவதன்மூலம் அநேகம் பெற்றோர்கள் மாபெரும் தவறு செய்கின்றனர் என்று நான் எண்ணுகின்றேன். இவர்கள் எப்போதும் தங்கள் பிள்ளைகளைச் “சிறிய ஆனி (annie-பெயர்)” என்று எண்ணுகின்றனர்; ஆனி உயர உயரமாய் வளருகின்றாள், ஆனால் அவள் பெரிய மனுஷி ஆகுவதற்கு முன்புவரையிலும் “குட்டி ஆனியாகவே” இருப்பதாகப் பார்க்கப்படுகின்றாள். இப்படியே “குட்டி ஹேரியும்” பார்க்கப்படுகின்றான். இவர்களிடம் பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளெனப் பேசிய காலங்களையே பெற்றோர்கள் நினைத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். குழந்தைப்போல் நடத்தப்படுவதை எந்தப் பிள்ளையும் விரும்புகிறதில்லை. சீரான மனநிலைமையுடைய ஒவ்வொரு பிள்ளையும் குட்டி மனுஷனாக அல்லது குட்டிப்பெண்மணியாக நடத்தப்பட வேண்டும்; மேலும் இதைப் பெற்றோரினால் செய்திட முடியும்; மேலும் இதை முகஸ்துதியாய்ச் செய்திடாமல், மிகவும் சரியான விதத்தில் பண்ணிட வேண்டும். பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளை நோக்கி: “இப்போது ஹேரி அல்லது மேரி, நீ ஒரு முன்மாதிரியான குட்டி மனுஷனாக/ஜென்டில்மேனாக அல்லது பெண்மணியாகக் காணப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகின்றேன். மற்றச் சிறுவர்களும், சிறுமிகளும் எவ்வளவுதான் அநாகரிகமானவர்களாய்க் காணப்பட்டாலும், நீ எப்போதுமே ஒரு குட்டி ஜென்டில்மேனாக அல்லது பெண்மணியாகக் காணப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகின்றேன்” என்று கூறிடலாம். பிள்ளைகளுக்கு இது பிடிக்கும். பிடிக்காததுபோன்று அவர்கள் காண்பித்துக்கொள்ளலாம், ஆனாலும் ஆழ்மனதில் பிள்ளைகளுக்கு இது பிடிக்கும்.

“மற்றச் சிறுவர்களுடன் நான் விளையாட வேண்டும்” என்று பிள்ளைகள் கூறுவார்கள்.

அதற்கு நீங்கள்: “என் அருமை மகனே, அந்தச் சிறுவர்களில் சிலர் எத்தனை அநாகரிகமாக நடந்துகொள்கின்றனர்; உன்னையும் நான் அப்படியாக எண்ணிக்கொள்ள நீ விரும்பமாட்டாயே - பார் அச்சிறுவர்கள் எத்தனை அநாகரிகமாய் விளையாடுகின்றனர். பார் அந்தச் சிறுமிகள் சிலர் கும்மாளம் அடித்துக்கொண்டிருக்கின்றனர் - அது உனக்கும் பிடிக்காதே. நீ நல்நடக்கையை வளர்த்துக்கொள்; நல்ல விதத்தில் வளர்ந்து குட்டி ஜென்டில்மேனாக அல்லது குட்டிப் பெண்மணியாகிடு அல்லது நீ வளர்ந்து, அநாகரிகமுள்ளவனாகவும் ஆகிடலாம். நீ நல்லபடியாக வளரவில்லையெனில், நீ நல்ல சமுதாயத்திற்குப் பொருத்தமற்றவனாய் இருப்பாய். இந்தச் சுற்றுவட்டாரத்திலேயே உன்னை மிகவும் நல்நடக்கையுள்ள சிறுவனாக அல்லது சிறுமியாகக் காண விரும்புகின்றேன், ஆகையால் நீ போகும் இடமெல்லாம் ஜனங்கள் ‘அந்தச் சிறுவனைப் பாருங்கள்!’ ‘அந்தச் சிறுமியைப் பாருங்கள்!’ என்று சொல்வார்கள். இப்பொழுதும் என் குழந்தையே, இப்படியாக நீ வளர வேண்டும். நீ பெருமிதம் கொண்டு சுற்றித்திரியத்தக்கதாக, உன்னில் பெருமையினை நிரப்பிடுவதற்கு நான் முயற்சிக்கவில்லை. பெருமைக்கொண்டுள்ள சிறுவனும், பெருமைக்கொண்டுள்ள சிறுமியும் தங்கள் சக விளையாட்டு தோழர்களின் வெறுப்பினைச் சம்பாதித்துக்கொள்வார்கள். நீ பெருமைக்கொள்ளக்கூடாது, மாறாக பரிவாயும், தயவாயும், காணப்பட வேண்டும்; மேலும் சுத்தமாகவும், நேர்த்தியாகவும் காணப்பட வேண்டும்; உன் வஸ்திரங்கள் எவ்வளவு ஏழ்மையானதாக இருப்பினும், உன்னால் அதை எப்போதும் சுத்தமாய் வைத்துக்கொள்ள முடியும்; நீ எங்கேபோனாலும், உன் உடைகள் மண்ணினாலும், அழுக்கினாலும் அழுக்காகாதபடிக்குப் பார்த்துக்கொள். உன்னை யாரேனும் பெருமைக்கொண்டவன் என்று அல்லது பெருமைக்கொண்டவனாய்த் தோன்றுகிறாய் என்று சொல்வார்களானால், அதைக்குறித்து வெட்கப்பட்டு; நீ எப்போதும் சிறு பெண்மணி அல்லது ஜென்டில்மேன்/கண்ணியவான் போன்றுதான் காணப்படுகின்றாயா என்பதைப் பார்த்துக்கொள்” என்று கூறிடுங்கள். பிள்ளைகளுக்கு இப்படிச் கூறினால் பிடிக்கும்; ஒருவேளை பெற்றோர்கள் இப்படியாகக் காணப்பட்டு, பிள்ளைகளின் விஷயத்தில் அவர்களின் தகப்பன் மற்றும் தாயே மிகவும் அக்கறைக்கொண்டவர்களாய் இருக்கின்றார்கள் என்று பிள்ளைகளை எண்ணும்படியாகச் செய்வார்களானால், பிள்ளைகள் இதை வளரும்போது நினைவில்கொள்வார்கள். பிள்ளையை நடத்த வேண்டிய வழியிலே நடத்து, அப்போது முதிர்வதாருகையிலும், அவன் அவ்வழியினின்று விலகமாட்டான். பெரும்பாலான ஜனங்கள் உணர்ந்திருப்பதாகத் தோன்றும் செல்வாக்கைக்காட்டிலும் அதிகம் செல்வாக்கு இதற்கு இருக்கும். உலகில் பிள்ளைகள் விஷயத்தைப்பார்க்கும்போது, வெட்கமே பட வேண்டும். பிள்ளைகள் ஏதோ பெற்றோருடைய வளர்ப்பைப் பெறாதவர்கள் போன்று மிகவும் அநாகரிகமாகத் தென்படுகின்றனர். இப்படியான நிலைமையிலுள்ள பிள்ளையைவிட, சத்தியத்திலுள்ள யார் ஒருவரும் சிறந்த விதத்தில் பிள்ளைகளைப் பெற்றிருக்க அறிந்திருக்க வேண்டும். நான் பெனின்சிலேவேனியாவில் காணப்பட்டபோது, அங்கு ஒரு சகோதரனோடுகூட இரா உணவு உண்டேன். அவர் அந்நாட்டிலுள்ள ஜெர்மானியன் ஆவார்; இரா உணவு முடிந்து, கூட்டத்திற்குப் போவதற்கு முன்னதாக, நாங்கள் அறைக்குச் சென்றுகொண்டிருக்கையில், அவர் என்னிடம்: “சகோதரர் ரசல் அவர்களே, உணவு மேஜையில் எனது மகன்களையும், மகள்களையும் பார்த்தீர்களே” என்றார்.

நானோ: “ஆம் பார்த்தேன். அவர்கள் மிகவும் அருமையாயும், மரியாதையோடும், அமைதியாயும் காணப்பட்டார்கள்; அநாகரிகமான எதுவும் அவர்களிடத்தில் இல்லை; அதைக் கண்டு மகிழ்ந்தேன்” என்றேன்.

அதற்கு அவர் பிரதியுத்தரமாக: “சகோதரர் ரசல் அவர்களே, என் மகன்கள் மற்றும் மகள்கள்குறித்து நான் பெருமிதம்கொள்கின்றேன்; சராசரியான பிள்ளைகளைவிட அவர்கள் மேலான நிலைமையில் காணப்படுகின்றனர் என்று நான் உணர்கின்றேன், ஆனாலும் அவர்கள் சிறு குழந்தைகளாக இருக்கும்போதே ஒருவேளை நான் ஆறாம் தொகுதியினைப் பெற்றிருந்தேனாகில், அவர்கள் எப்படி இருந்திருப்பார்களோ, அப்படியாக இப்பொழுது இல்லை என்று உணர்கின்றேன். மரம் வளருகையில் அதன் வளைவுகளை நிமிர்த்துங்கள் என்று நீங்கள் சொல்வதுபோன்று, என்னால் முடிந்தமட்டும் நிமிரச்செய்துள்ளேன். இதற்கும்மேலாக பிரச்சனை

ஏற்படாத விதமாய்ப் பார்த்து என்னால் எதுவும் செய்யமுடியாது மற்றும் பிரச்சனைப்பண்ணி செய்வது ஞானமாயும் இராது என்று நான் அறிவேன்; நாம் ஞானமாய்ச் செயல்பட வேண்டியுள்ளது. ஆகையால் அவர்கள் நல்ல பிள்ளைகளாக இருக்கின்றனர், எனினும் சகோதரனே நீங்கள் சொல்லியுள்ளதுபோன்று தொடரில் முதற்கொண்டு அல்லது அவர்கள் பிறப்பதற்கு முன்னர் இருந்தே, அவர்களைப் பயிற்றுவிப்பது எப்படி என்று நான் அறிந்திருப்பேனாகில் மற்றும் அப்படி அறிந்து ஒருவேளை வளர்த்தியிருக்கும்போது, அவர்கள் எப்படி இருந்திருப்பார்களோ, அப்படி நல்லவர்களாக இப்பொழுது இல்லை” என்று கூறினார்.

பிள்ளைகள் பிறப்பதற்கு முன்னதாகவே, கொடுக்கப்பட வேண்டிய பயிற்சியினை மறவாதீர்கள் . . . இது பயிற்சியிலேயே மிகவும் முக்கியமானதாகும்; இதற்கு அடுத்தபடியாக அவர்கள் கைக்குழந்தைகளாக இருக்கும்போதே பயிற்சியானது துவங்கப்பட்டு, தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். உங்கள் பிள்ளைகளைக்குறித்து ஒருபோதும் ஏளனம் செய்து நகைக்காதீர்கள். பிள்ளைகளைப்பார்த்து இப்படி நகைப்பதன் மூலம் அநேகம் பெற்றோர்கள் தங்கள் செல்வாக்குகளைப் பாதிக்கப்பண்ணுகின்றனர். பிள்ளையானது மென்மையாய்க் காணப்படும், அது வேதனைக்குள்ளாகும். “என் தந்தையிடம் நான் ஏதாகிலும் கூறினால், அவர் என்னை நகைப்பார் . . . ஆகையால் இனிமேல் அவரிடம் நான் எதையும் சொல்லமாட்டேன்” என்று பிள்ளை எண்ணிடும். உங்கள் மகன் மற்றும் மகளுடைய நம்பிக்கையை நீங்கள் பெற்றவர்களாய் இருக்க வேண்டும் . . . இதனால் அவர்கள் வயதுவந்தவர்களாய் இருக்கையிலும், அவர்கள் எதிர்ப்பாலின நண்பர்கள் முதலானவைகளைப் பெற்றிருக்கையில், அவர்கள் தந்தை மற்றும் தாயிடம் “எனக்கு ஓர் எதிர்ப்பாலின தோழமை (காதலர்) இருக்கின்றது” என்று சொல்லிடுவதற்கும் விரும்பிடுவார்கள். பொதுவாக இப்படிச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்பமாட்டார்கள், ஆனாலும் சொல்லும் அளவுக்குக் காணப்பட வேண்டும். பெற்றோர்களாகிய உங்களை அவர்கள் அன்புகூருவதாலும், உங்களிடமிருந்து காரியங்களை மறைக்க விரும்பாததாலும், “எனக்கு ஓர் எதிர்ப்பாலின தோழமை (காதல்) இருக்கின்றது. அந்நபரைக்குறித்து நீங்கள் என்ன நினைக்கின்றீர்கள்?” என்று கேட்கும் அளவுக்கு அவர்கள்மீதாக உங்கள் செல்வாக்குக் காணப்பட வேண்டும். எதிர்ப்பாலின தோழர்மீதான உங்களது அபிப்பிராயத்தினைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவார்கள். தங்களுக்குப் பொருத்தமான துணை என்று தகப்பனும், தாயாரும் சொல்லுகிறவரைத் தவிர வேறு எவரையும் திருமணம் செய்திடுவதற்கு எண்ணவே மாட்டார்கள்; காரணம் அத்தகைய ஒரு நம்பிக்கையினைப் பெற்றோராகிய உங்களின் கணிப்பின்மீது பிள்ளைகள் பெற்றிருப்பார்கள். ஆனால் இத்தகைய செல்வாக்கினைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு, பெற்றோர்களாகிய நீங்கள் சர்ப்பங்களைப்போன்று ஞானமுள்ளவர்களாய்க் காணப்பட வேண்டும் மற்றும் கர்த்தருடைய வார்த்தைகளின் அறிவுரைகளைப் பின்பற்றிட வேண்டும். ஒருவேளை மீண்டும் வாழுவதற்கு ஜீவியம் கிடைக்கப்பெற்றால் அல்லது நூறு வயதாகும்வரை ஒருவேளை ஜீவித்தால், இது விஷயத்தில் நமக்கு ஏதாகிலும் தெரிய வாய்ப்பிருக்கும்; ஆனால் இப்பொழுது நமக்குக் கிடைக்கப்பெற்றிருக்கும் வெளிச்சத்திற்காகவும், அறிவிற்காகவும் நன்றியுள்ளவர்களாக நாம் காணப்பட்டு, அறிவு வருகையில், அதை நன்கு பயன்படுத்திக்கொள்வோமாக; ஒருவேளை தவறுகள் செய்துள்ளீர்களானால், உங்களால் முடிந்ததைச் செய்யுங்கள். ஒருவேளை நீங்கள் கர்த்தரை அறிந்து, அவரது வார்த்தைகளைப் புரிந்துகொள்வதற்கு முன்னதாகப் பிள்ளைகளைப் பெற்றிருந்து, அவர்கள் காட்டுக்களைகள்போன்று வளர்ந்துள்ளார்களானால், நீங்கள் வருத்தப்படக் காரணங்கள் உண்டு, ஆனாலும் உங்களால் ஒன்றுஞ்செய்ய முடியாது. பரிவுடனும், பொறுமையுடனும் இருங்கள், தயவாய் இருங்கள்; கூடுமானமட்டும் உதவுங்கள்; உண்மையான தகப்பனாகவும், தாயாகவும் இருங்கள்; பிள்ளைகளிடம் காணப்படும் குறைவுகளானது, உங்களால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டவையாகும் என்பதை நினைவில்கொள்ளுங்கள்; பிள்ளைகள் தங்கள் பெலவீனங்களை மேற்கொள்வதற்கு என்று அதிகமான நேரமும்/அவகாசமும், உதவியும் பிள்ளைகளுக்கு அளித்திடும் விதத்தில், அவர்களின் அந்தக் குறைவுகள் விஷயத்தில் மிக அதிகமாய்ப் பரிவுகொண்டிருங்கள்.

(Q556:1) உயிரூட்டப்படுதல் (Quickening) மற்றும் இலக்கு.

கேள்வி (1907)-1- சமீபமாய் வெளிவந்த வாட்ச் டவர் கட்டுரையில், நாம் இலக்கை அடைவது வரையிலும் நாம் உயிரூட்டப்படுவதில்லை (quickenig) என்றும், சிலர் ஒருபோதுமே உயிரூட்டப்படுவதில்லை என்றும் தாங்கள் சொல்லியிருக்கின்றீர்கள். அப்படியானால் இலக்கை அடையும் அர்ப்பணிக்கப்பட்டவர்கள் மாத்திரம், ஏதேனும் அளவில் அல்லது விதத்தில் உயிரூட்டப்படுவார்கள் என்று சொல்லுகின்றீர்களா?

பதில் - இலக்கானது அடையப்பெறுவது வரையிலும் உயிரூட்டப்படுதல் எதுவும் ஆரம்பிப்பதில்லை எனும் நிலைப்பாட்டினை எடுத்துக்கொள்ள நான் விரும்புகிறதில்லை. அப்போஸ்தலன் மாம்சத்தின்படியான பிறப்பை உதாரணமாகப் பயன்படுத்துகின்றார் “முதலாவது ஹேநிப்பித்தல், அடுத்தது உயிரூட்டப்படுதல், அடுத்தது பிறத்தலாகும்.” நாம் முதலாவதாகச் சத்திய வசனத்தினாலே ஹேநிப்பிக்கப்பட்டோம்; பின்னர் நாம் கர்த்தரோடுள்ள உறவில் தொடருவோமானால், உயிரூட்டப்படுவதற்கான, வலுவடைவதற்கான வேளை வரும்; பின்னர் இந்த வலுவடைதலானது தொடருமானால் மற்றும் நாம் கிருபையிலும், அறிவிலும் தொடர்ந்து வளருவோமானால், இறுதியில் நாம் முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் பிறப்போம். ஆனாலும் முதலாவதாக பூரண அன்பிற்கான இலக்கை அடைவது வரையிலும், கர்த்தருக்கான ஊழியத்தில் உயிரூட்டப்படுவதற்கான அல்லது வலுவடையப்பட்டதற்கான அறிகுறிகளை யாருமே வெளிப்படுத்தமாட்டார்கள் என்று சொல்ல நான் விரும்புகிறதில்லை; ஆனாலும் உயிரூட்டப்படாமல் யாராலும் பூரண அன்பிற்கான இலக்கினை அடைய முடியாது என்று சொல்வது நியாயமானதே என்று கருதுகின்றேன். ஒருவன் கர்த்தரை தன் முழு இருதயத்தோடு அன்புசூருகிற நிலைமைக்கும், தன் அயலானை அன்புசூரும் நிலைமைக்கும், தன் சத்துருக்களையும்சூட அன்புசூரும் நிலைமைக்கும் வருகையில், அவன் கர்த்தருக்கான ஊழியத்திலும், தன் அயலானுக்கான ஊழியத்திலும் உயிரூட்டப்பட்ட அல்லது வலுவூட்டப்பட்ட நிலைமைக்கு நிச்சயமாய் வந்துவிட்டவனாய் இருப்பான். இதையே நாம் வாட்ச் டவர் கட்டுரையில் சொல்லியிருக்கிறோம்.

6. (Q568:2) மீட்கும்பொருள் - எங்கே provided/அளிக்கப்பட்டது?

கேள்வி (1916-Z5879)-2- மீட்கும்பொருள் விலையானது எங்கே அளிக்கப்பட்டது?

பதில் - தெய்வீக நோக்கத்தில், மீட்கும்பொருள் விலையானது உலகத்தோற்ற முதற்கொண்டே அளிக்கப்பட்டது; ஏனெனில் நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து, உலக தோற்றமுதற்கொண்டு அடிக்கப்பட்ட தேவாட்டுக்குடியாக திவ்விய சிந்தையில் காணப்படுகின்றார் என்று வேதவாக்கியங்களானது நமக்கு உறுதிபடுத்துகின்றதாய் இருக்கின்றது (வெளிப்படுத்தல் 13:8). இரண்டாம் நிலையில் பார்க்கும்போது, யேகோவா தேவனுக்கும், அவரது கனம் பொருந்திய லோகோசுக்கும் இடையே ஒப்பந்தம் போடப்பட்டபோது, மீட்கும்பொருள் விலை அளிக்கப்பட்டதாய் இருக்கின்றது. இன்னொரு கோணத்தில் பார்க்கையில் லோகோஸ் மாம்சமாக்கப்பட்டு, முழு மனுஷீக பூரணத்தை முப்பதாம் வயதில் அடையாதது வரையிலும் மீட்கும்பொருள் விலையானது கொடுக்கப்படவில்லை என்றும் சொல்லப்படலாம்.

அப்போதுதான் நமது கர்த்தரினால் தேவ ஏற்பாட்டிற்கு இசைவாக மீட்கும்பொருள் விலையாகிட முடியும் மற்றும் தம்மையே மீட்கும்பொருள் விலையாகக் கொடுத்திட முடியும். அவர் தேவனுடன் உடன்படிக்கைக்குள் பிரவேசித்து, மரணப்பரியந்தம் தம்முடைய ஜீவனை அர்ப்பணிப்பதை ஞானஸ்நானம் மூலம் அடையாளப்படுத்துவதற்கு முன்புவரையிலும், அவர் தம்மை இந்த மீட்கும்பொருள் விலையெனக் கொடுத்திடவில்லை. அவர் இப்படி உடன்படிக்கைக்குள் பிரவேசித்தப் பிற்பாடும், அது முழுமையாகிடவில்லை; ஏனெனில் அதனோடுகூட நிபந்தனைகள் சம்பந்தப்பட்டிருந்தன. அங்கு அவரது சித்தம் ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் அது பிதாவினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், அவர் தமது முழுமையான கீழ்ப்படிதலை, ஒவ்வொரு நாளும், ஒவ்வொரு மணி நேரமும் காண்பிக்க வேண்டியிருந்தது. “முடிந்தது” என்று கூறி, அவர் கல்வாரியில் மரித்தபோது அவரது பலி நிறைவடைந்தது. மீட்கும்பொருள் விலையினை laid down/ கொடுத்து வைத்திடும் வேலையினை அவர் நிறைவேற்றிவிட்டார்; அதாவது மீட்கும்பொருள் விலையினை முழுமையாய்க் அளித்துவிட்டார் (provided). மீட்கும்பொருள் விலையினை அளிப்பதற்கும் (providing) மற்றும் மீட்கும்பொருள் விலையினைப் பயன்படுத்துவதற்கும் அல்லது பகிர்ந்தளிப்பதற்கும் (giving or appropriating or delivering) இடையே உள்ள வித்தியாசத்தினை நாம் அடையாளம் கண்டுகொள்ள வேண்டும். இயேசு மரித்தபோது, மீட்கும்பொருள் விலைக்கொடுத்து வைக்க மாத்திரமே பட்டது; மரணத்தினின்று மனிதனை விடுவிக்கத்தக்கதாக, அதைச் செயல்படுத்தும் விதத்தில், அது இன்னமும் பயன்படுத்தப்படவில்லை.

7. (Q568:4) **மீட்கும்பொருள் கல்வாரியில்** paid/செலுத்தித் தீர்க்கப்பட்டுவிட்டதா?

கேள்வி (1916-Z5879)-4- மீட்கும்பொருளானது கல்வாரியில் paid/செலுத்தித் தீர்க்கப்பட்டுவிட்டதா?

பதில் - இதைக்குறித்து நாம் ஏற்கெனவே விவரித்திருக்கின்றோம்; அதாவது மீட்கும்பொருளானது கல்வாரியில் (laid down) கொடுக்கப்பட்டது மற்றும் பிற்பாடு நீதியின் கரங்களில் வைக்கப்பட்டுள்ளது; ஆனால் ஒப்பந்தத்தை முடிக்கும் விதத்தில் அது இன்னமும் paid over/செலுத்தித் தீர்க்கப்படவில்லை - அது எதிர்க்காலத்திற்கென்று வைக்கப்பட்டுள்ளது. “பிதாவே உம்முடைய கரங்களில் என் ஆவியை ஒப்புவிக்கிறேன்” என்று இயேசு கூறினபோது, மீட்கும்பொருளானது சிலுவையில் (laid down) கொடுத்து வைக்கப்பட்டது. இப்படியாக இயேசு மீட்கும்பொருள் விலைக்கிரயத்தினைப் பயன்படுத்திவிட்டான், அதைச் சேமிப்பாக/வைப்பாக (deposit) வைத்துவிட்டார்.

8. (Q569:1) மீட்கும்பொருள் - கடந்த காலத்தில் - தற்காலத்தில் - எதிர்க்காலத்தில்.

கேள்வி (1916-Z5879)-1- மீட்கும்பொருள் விலையானது paid/செலுத்தித் தீர்க்கப்பட்டுவிட்டதா?

பதில் - இல்லை! ஏற்கெனவே நாம் கொடுத்திருக்கும் காரணங்களின் நிமித்தம் இல்லை என்று நாம் சொல்லுவோம்; இன்னுமாகச் சபை முழுமையாக அவளது கர்த்தருடன் மகிமையடைவது வரையிலும் மீட்கும்பொருள் விலைக்கிரயமானது முழுமையாய்ச் செலுத்தித் தீர்க்கப்படாது (not to be paid) என்றும் நாம் சொல்கின்றோம். மகிமையடைந்த பிற்பாடு அது முழு உலகத்தின் சார்பாகச் paid/செலுத்தித் தீர்க்கப்பட்டு, மரணத்தினின்று முழு உலகமும் விடுவிக்கப்படுவார்கள் மற்றும் ஆதாமின் காரணமான ஆக்கினைத் தீர்ப்பும் இரத்துச் செய்யப்படும்.

9. (Q569:2) **மீட்கும்பொருள் இயேசுவினால் எப்போது (dispose) பகிர்ந்தளிக்கப்படும்?**

கேள்வி (1916-Z5879)-2- இயேசு பரமேறின பிற்பாடு மீட்கும்பொருள் விலைக்கிரயத்தினை என்ன செய்தார்?

பதில் - அதை அவர் ஏற்கெனவே நீதியின் கரங்களில் சேமிப்பாக/வைப்பாக (deposit) வைத்துவிட்டார். மனுஷீக ஜீவ-உரிமையானது, விலைக்கிரயமானது இன்னும் அவர் வசத்திலேயே உள்ளது. அதில் ஒரு பங்கை இன்னும் முழு வளர்ச்சியடையாத தம் சபைக்குத் தரிப்பிப்பதன்/சாற்றுவதன் மூலம் அதைக் கடனாக வழங்குவது அல்லது குறுகிய கால பயன்பாட்டிற்காக வழங்குவது என்பது அவரது அடுத்தக்கட்ட நடவடிக்கையாகும்.

10. (Q574:2) மீட்கும்பொருள் - ஜீவ-உரிமைகள் என்பதன் அர்த்தம்.

கேள்வி (1916)-2- “ஜீவ-உரிமைகள்” எனும் வார்த்தைக்கான அர்த்தம் என்ன? மனுக்குலம் எப்போதேனும் “ஜீவ-உரிமைகளை” அடையுமா?

பதில் - வெவ்வேறு மனங்களானது “ஜீவ-உரிமைகள்” எனும் வார்த்தைக்கு வெவ்வேறு அர்த்தங்களைச் சாற்றக்கூடும். நாம் ஓர் அர்த்தத்தினை இதோ தெரிவிக்கின்றோம்:- ஆதாம் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருந்தபோது அவர் ஜீவ-உரிமைகளை உடையவராயிருந்தார்; காரணம் அவர் ஒருவேளை பூரணமாய்க் காணப்பட்டும், தேவனுடன் இசைவான நிலைமையினைத் தக்கவைத்தும் இருந்தாரானால் அவர் நித்தியஜீவனைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று தேவன் திட்டம் பண்ணியிருந்தார். ஆகையால் அவர் தேவனுடைய ஏற்பாடு மற்றும் வாக்குறுதியின் கீழ் ஜீவனுக்கான உரிமை ஒன்றை உடையவராயிருந்தார். மேலும் இயேசுவும் ஆதாமின் ஜீவ-உரிமைகளை உடையவராயிருந்தார், காரணம் அவர் பரிசுத்தராயும், மாசில்லாதவராயும், குற்றமற்றவராயும், பாவிக்கு விலகினவராயும், பாவம் அறியாதவராயும் இருந்தார். ஆகையால் தகப்பனாகிய ஆதாமுக்கு இருந்ததுபோன்ற ஜீவ-உரிமைகளை இயேசுவும் உடையவராயிருந்தார். என்ன நேர்ந்தாலும் மரணபரியந்தமும் பிதாவின் சித்தத்தைச் செய்யத்தக்கதாக, இயேசு தம்முடைய பூமிக்குரிய ஜீவ-உரிமைகளைத் தாமாய் அர்ப்பணித்தபோது, அவரது ஜீவ-உரிமைகள் விஷயத்தில் அத்துமீறல் பண்ணப்பட அவர் அனுமதித்தவராய் மாத்திரமே காணப்பட்டார், மாறாக அதைக் கைநெகிழவிடவில்லை. அவரது ஜீவ-உரிமைகளின் விஷயத்தில் தலையிடப்படுவதற்கு எந்த அவசியமும் இல்லாதிருந்தது. தம்மைப் பாதுகாக்க அவர் பிதாவிடம் லேகியோன் தூதர்களைக் கேட்டுப் பெற்றுக்கொண்டிருந்திருக்க முடியும் என்று அவர் கூறியிருக்கின்றார். ஆனால் இப்படிச் செய்ய அவர் விரும்பவில்லை. பழைய ஏற்பாட்டின் நிழல்களினாலும், தீர்க்கத்தரிசனங்களினாலும் சுட்டிக்காண்பிக்கப்பட்டுள்ள தேவசித்தத்தை அவர் அறிந்திருந்தார் மற்றும் தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்வதில் அவர் பிரியங்கொண்டிருந்தார் மற்றும் தாமாய் விட்டுக்கொடுத்து, தம்முடைய ஜீவனை எடுப்பதற்கு மனிதர்களை அனுமதித்தார். மனுஷர்களால் ஜீவனுக்கான அவரது உரிமைகளை எடுத்துப்போட முடியாது; அவர்கள் அவரை மாம்சத்தில் கொலைசெய்தாலும் மற்றும் பிதா அவரை ஆவிக்குரிய தளத்தில் உயிர்த்தெழுப்பினாலும், அந்தத்தளத்திலுள்ள ஜீவ-உரிமைகளை அவர் உடையவராகவே இருந்தார் மற்றும் மாம்ச ஜீவனுக்கான உரிமைகளை அவர் இன்னமும் உடையவராகவே இருக்கின்றார். எப்படி? காரணம் அவற்றை அவர்களிடத்தில் இயேசு கொடுத்துவிடவில்லை. அவற்றைத் தம்மிடமிருந்து தகாதவிதமாய் எடுத்திடுவதற்கு இயேசு மனிதர்களை அனுமதிக்க மாத்திரமே செய்தார். மனுஷர்கள் அவற்றை ஆதாமிற்காகவும், அவரது சந்ததிக்காகவும் பயன்படுத்தத்தக்கதாக அவர் அவற்றை அவர்களிடத்தில் கொடுத்துவிடவில்லை. அவைகள் இன்னமும் அவரது ஜீவ-உரிமைகளாகவே இருக்கின்றது மற்றும் அவர் மரித்தபோது, “என் ஆவியை - என் ஜீவ உரிமைகளை - உம் கரத்தில் ஒப்புவிக்கிறேன்” என்றே கூறினார். அவர் ஒப்புவித்தவைகளானது, பூமிக்குரிய ஜீவ-உரிமைகளாக இருந்தன மற்றும் அவை இன்னமும் பிதாவின் கரங்களில் காணப்படுகின்றது மற்றும் அவை இறுதியில் ஆயிரவருட காலத்தின்போது தகப்பனாகிய ஆதாமிற்கும், அவரது சந்ததியார் யாவருக்கும் கடந்துவரும்.

(Q648:2) துணிகரமான பாவம் - திருத்தப்பட்டன, மன்னிக்கப்பட்டன, மறக்கப்பட்டன

கேள்வி (1909)-2- துணிகரமான பாவங்கள் என்றால் என்ன என்று தயவாய் விவரியுங்கள் மற்றும் அவை எப்படித் திருத்தப்பட அல்லது மன்னிக்கப்பட அல்லது மறக்கப்பட முடியும்?

பதில் - -----

-----[தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பத்தி]

மற்றுமொரு கருத்து: இந்தப் பாவங்களை நாம் கர்த்தரிடம் ஜெபத்தில் கொண்டுசெல்கையில், எந்தமட்டும் இவைகள் மன்னிக்கப்படுகின்றன; அவர் எப்படி இவைகளை மன்னிக்கின்றார்; மேலும் ஒருவேளை மன்னிக்கின்றாரானால், ஏன் அதிகமான சிட்சை, மன்னிப்பைப் பின்தொடர்ந்து வருகின்றது? இரண்டு காரியங்களும் இசைவாகவே இருக்கின்றது என்று நான் பதிலளிக்கின்றேன். பின்வருமாறு அதை விளக்கிடலாம்: நீங்கள் உங்கள் பிள்ளையிடம்: “நீ தவறு செய்திருக்கின்றாய் மற்றும் நான் உன்னைத் தண்டித்தாக வேண்டும்; தண்டனை என்னவெனில் இரவு உணவில் உனக்கு இனிப்பு/மிட்டாய் வழங்கப்படாது” என்று சொல்லுகின்றீர்கள். ஒருவேளை பிள்ளையானது சரியான மனநிலைமையில் காணப்பட்டால் மற்றும் பயிற்றுவிக்கப்பட வேண்டிய விதத்தில் முறையாய்ப் பயிற்றுவிக்கப்பட்டிருந்தால் . . . பிள்ளையானது இனிப்பு மறுக்கப்பட்டதைவிட, பெற்றோருடைய மறுப்பைக்குறித்தே வருந்திடும். இனிப்புப்பண்டம் மறுக்கப்பட்டதே உண்மையான தண்டனையாக இருக்க, முறையாய்ப் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட பிள்ளையானது, இனிப்புப்பண்டம் கிடைக்காத விஷயத்தைவிட, பெற்றோரின் கோபத்தைக்குறித்தே அதிகமாய் உணர்ந்துகொள்ளும். இதனால் பிள்ளை, “என்னை மன்னித்துவிடுங்கள்” என்று கூறிடும். பெற்றோர் பிரதியுத்தரமாக: “உன்னை நான் மன்னித்தாலும், உனக்கு இனிப்புப்பண்டம் கிடையாது” என்று கூறிடலாம்; பிள்ளையோ பிரதியுத்தரமாக: “நான் பண்டம்குறித்து எண்ணவில்லை; மாறாக நான் உங்களை எவ்வளவு கஷ்டப்படுத்திவிட்டேன் என்றுதான் எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றேன்” என்று கூறிடும். நீங்களோ தயவு பாராட்டும் முகப்பாவனையுடன்: “சரி என் அன்புக்குரிய பிள்ளையே; நீ முற்றிலும் மன்னிக்கப்பட்டுவிட்டாய்” என்று கூறிடலாம்; நீங்கள் அங்கீகரிப்பின் முத்தத்தைப் பிள்ளைக்குக் கொடுத்திடலாம்; ஆனாலும் பிள்ளையானது இனிப்புப்பண்டத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதில்லை என்று கூறிடுவீர்கள்: பிள்ளையும் “சரி” என்று கூறிடும். இதுவே கர்த்தருடைய ஜனங்களுக்குப் பரம பிதாவுடன் காணப்படும் உறவிற்கான விளக்கமாகும்.

(Q660:2) சகோதரிகள் ஜெபக்கூட்டங்களில் பங்கெடுத்தல்.

கேள்வி (1905)-2- நம்முடைய கூட்டங்களில் சகோதரிகள் ஜெபத்தில் பங்கெடுப்பதற்கு நீங்கள் அறிவுறுத்துவீர்களா?

பதில் - வேதவாக்கியங்கள் கூறுவதென்ன? சகோதரிகள் ஜெபத்தில் பங்கெடுத்தார்கள் என்று அப்போஸ்தலன் கூறுகின்றார். 'ஜெபம்பண்ணுகிறபோதாவது தன் தலையை மூடிக்கொள்ளாதிருக்கிற எந்தச் சகோதரியும் தன் தலையைக் கனவீனப்படுத்துகிறாள்." வேதவாக்கியங்கள் அங்கீகரிக்கின்றதான எந்த அதிகாரத்தையும் நான் சகோதரிகளிடமிருந்து எடுத்துப்போடுகிறதில்லை.

(௧660:3) ஆறாம் தொகுதியில் சகோதரிகளுக்கான கட்டுப்பாடுகள்.

கேள்வி (1910)-3- ஆறாம் தொகுதியில் சகோதரிகள் மீது விதிக்கப்பட்டுள்ளதான கட்டுப்பாடுகளானது, சகோதரர்கள் கலந்துகொள்ளும் வேதாகம ஆராய்ச்சி வகுப்புகளையும் உள்ளடக்குமா என்பதை அறிந்து கொள்வதற்கு நாங்கள் பிரியப்படுகின்றோம். எந்தக் கூட்டங்களுக்கு இந்தக் கட்டுப்பாடுகளானது பொருந்தும் என்பதைத் தயவாய் எங்களுக்குத் தெரிவியுங்கள்.

பதில் - எனது அன்பு நண்பர்களே, இவைகளை அப்போஸ்தலன் குறிப்பிடுகையில், அப்போஸ்தலன் எதை மனதில் கொண்டிருந்தார் என்பதை ஊகிக்க வேண்டியுள்ளது. அவரது வார்த்தைகளுக்கான நியாயமான விளக்கம் என்று நாம் நம்புவதென்னவெனில் . . . அவர் பொதுவகையான கூட்டங்களையே குறிப்பிட்டாரேயொழிய, மாறாக வேதாகம ஆராய்ச்சிக் கூட்டங்கள் வகையை அல்ல. அவர் தனிமையில் சந்தித்தலையோ அல்லது ஒரு சிலரைக் கொண்டிருக்கும் கூட்டங்களையோ குறிப்பிடாமல், பொதுக் கூட்டங்களையே குறிப்பாய்க் குறிப்பிட்டுள்ளார் என்பது எங்களுடைய கருத்தாய் இருக்கின்றது. அதேவேளையில் நான் ஒருவேளை ஒரு வேதாகம வகுப்பில் சகோதரியாகக் காணப்பட்டிருப்பேனாகில், ஒருவேளை அது ஒரு சிறிய எண்ணிக்கையிலான வகுப்பாய் இருக்குமானால், வாய்ப்பு வருகையில், நான் எந்தக் கேள்வியையும் எழுப்பிடுவதற்கு விரும்பிடுவேன் மற்றும் ஒருவேளை வகுப்பில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள எந்த ஒரு கேள்வியாகிலும் முழுமையாய்ப் பதிலளிக்கப்படவில்லை என்று என்னுடைய கணிப்பில் காணப்படுமானால், நான்: 'இப்பதிலானது, இக்கருத்தானது எப்படி இன்னென்ன கேள்விக்கும் பொருந்திடும்?' என்று கூறி, மறைமுகமான விதத்தில், அப்பாடம் தொடர்புடைய எனது கருத்தினை வெளிக்கொணர விரும்புவேன்; இப்படியாக அவ்விஷயம் மீது முழுச்சொற்பொழிவு ஆற்றிடுவது போன்றதற்கு இணையான ஒன்றை, நான் செய்வதுபோன்று எண்ணிடுவேன் மற்றும் இப்படியாகக் கேள்வி கேட்பதன் வாயிலாக அவைகளை மற்றவர்களுக்கு முன்வைத்திடுவேன். அப்போஸ்தலர் கொடுத்த கட்டுப்பாடுகளானது, கேள்விகள் கேட்பது விஷயத்திற்குப் பொருந்தும் என்று நான் புரிந்துகொள்ளுகிறதில்லை. ஒருவேளை நான் ஒரு சகோதரியாகக் காணப்படுவேனாகில், நான் கேள்விகள் கேட்பதற்குத் தயக்கமில்லாமலிருக்க வேண்டும் மற்றும் என்னுடைய செல்வாக்கினை நான் கவனமாய்க் கையாண்டிட வேண்டும் மற்றும் 'நான் உங்கள் கருத்திற்கு

ஒத்துக்கொள்கிறதில் நான் இன்னென்ன விதமாய்க் கருதுகின்றேன்" என்று கூறிடுவதற்குப் பதிலாக, 'இந்தக் காரியத்துடனும், அந்தக் காரியத்துடனும் எப்படி அக்கருத்து ஒத்துப்போகின்றது?' இல்லையெனில், 'அதனோடும், இதனோடும் எப்படி அது ஒத்துப்போகின்றது?' என்று நன்மை பயக்கும் விதமான வடிவத்தில் கேள்வியினை முன்வைப்பதில் இ நான் என் செல்வாக்கினைப் பயன்படுத்துகின்றேன் என்று நான் உணரமுடிய வேண்டும். ஒருவேளை ஜனங்கள் என்னைக் கேள்விகேட்பதற்கு அனுமதிப்பார்களானால், நான் எல்லாச் சபைகளுக்கும் சென்று, அவைகளைச் சீக்கிரத்தில் தலைக் கீழாக்கிடுவேன். சகோதரிகளுக்கான கட்டுப்பாடு என்பது என்னைப் பொறுத்தவரையில், விசேஷித்தக் கட்டுப்பாடல்ல; மாறாக சகோதரிகளை இந்தப் பெண்மையின் ஸ்தானத்தில் வைத்துக்கொள்வது சகோதரிகளுக்கு உண்மையில் சிலவிதங்களில் அனுகூலமாகக் காணப்படும்.

(Q661:2) சகோதரிகள் - உணவு அருந்தும் மேஜையில் காணப்படுகையில் ஆசீர்வாதத்திற்காய் ஜெபித்தல்

கேள்வி (1910)-2- உணவு அருந்தும் மேஜையில், வீட்டில் இருக்கையில் என்ன செய்வது? தகப்பன் ஆசீர்வாதத்திற்காய் ஜெபிக்கும் எண்ணமே இல்லாதவராய் இருக்கின்றபடியால், மனைவியாகிய நான்தான் இதற்காய் ஜெபிக்கும் வழக்கம்கொண்டிருந்தேன். ஆசீர்வாதத்திற்கு ஜெபிக்க இனிமேலும் நான் தொடர வேண்டுமா?

பதில் - கணவன் சம்மதம் தெரிவிப்பாரானால், அவர் இதற்கு ஒப்புதல் உள்ளவராய் இருப்பாரானால், நீங்கள் தொடர வேண்டும். ஆகையால் கணவனை நோக்கி: “உணவிற்காய் நான் ஆசீர்வாத ஜெபம் ஏறெடுக்கலாமா? இதில் உங்களுக்குச் சம்மதமா?” என்று கேட்க வேண்டும். ஒருவேளை கணவன் கிறிஸ்தவன் இல்லை என்றாலும், அவரே தொடர்ந்து குடும்பத்தின் தலையாக அடையாளம் கண்டுகொள்ளப்பட வேண்டும்; மேலும் கணவனை நோக்கி: “நான் ஆசீர்வாதத்திற்காய் ஜெபம் ஏறெடுக்கின்றேன்; இதைப்பற்றி நீங்கள் எதுவும் சொல்லக்கூடாது” என்று மனைவி கூறுவதற்குப்பதிலாக, “கணவனே, இதில் உங்களுக்கு மறுப்பு ஏதேனும் உள்ளதா?” என்று கேட்பது சிறந்ததாயிருக்கும். ஒருவேளை அவர் சம்மதம் தெரிவிப்பாரானால், பின்னர் அதைச் செய்வதற்கான அதிகாரம் உங்களுக்கு இருக்கின்றது; மேலும் நீங்களும் எந்த விதத்திலும் அதிகாரத்தைப் பறித்தெடுக்காதவர்களாய் இருப்பீர்கள்.

(Q661:1) சகோதரிகள் அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்ளாமல் போதித்தல்.

கேள்வி (1910)-1- உபதேசம்பண்ணவும், புருஷன்மேல் அதிகாரம் செலுத்தவும் ஸ்திரீயானவளுக்கு நான் உத்தரவு கொடுக்கிறதில்லை. ஒருவேளை ஸ்திரீயானவள் புருஷன்மேல் அதிகாரம் செலுத்தாதவளாகக் காணப்பட்டால் அவள் போதிக்கலாம் என்ற அர்த்தத்தில் இவ்வசனம் புரிந்து கொள்ளப்படவேண்டுமா?

பதில் - ஒருவேளை நான் ஒரு சகோதரி என்று வைத்துக்கொள்ளலாம் மற்றும் நான் ஒரு புதிய இடத்திற்குக் குடிப்பெயர்ந்துள்ளேன் மற்றும் துண்டுப் பிரதிகள் முதலானவைகளைக் கொடுத்திடுவதின் மூலம் என்னுடைய செல்வாக்கைச் செயல்படுத்தி விரும்புகின்றேன் என்று வைத்துக்கொள்ளலாம் மற்றும் என்னுடைய அயலார்களில் சிலர் ஒன்றுகூடி என்னிடம் நான் இதைக்குறித்து அதிகமாகப் பேசிட விரும்புகின்றார்கள் என்று கூறுகின்றார்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளலாம்; தன்னடக்கத்துடன், அதாவது எந்தச் சகோதரனிடத்திலும்கூட எதிர்ப்பார்க்கப்படுகின்ற முடிந்தமட்டிலுமான தன்னடக்கத்துடன், நான் அறிந்த யாவற்றையும் கூறிடுவதே எனக்கான கர்த்தருடைய சித்தமாய் இருக்கின்றது என்று நான் புரிந்துகொள்வேன். நான் அறிந்திருக்கும் உண்மைகள் மற்றும் சத்தியங்கள் யாவற்றையும் வெளிக்கொணர முயற்சித்திடுவேன் மற்றும் ஒருவேளை அயலகத்தார் மத்தியில் சத்தியம் குறித்த அறிவில்லாதவர்களாய்க் காணப்பட்டவர்களில் சிலர் ஆண்களாய்க் காணப்பட்டு, மேலும் அவர்கள் ஒருவேளை காரியத்தினை விளக்கும்படிக்கு என்னிடத்தில் கேட்கும் பட்சத்தில், அவர்களுக்கு விளக்கம்கொடுக்க எனக்கு எந்தத் தடையுமில்லை. இப்படி விவரிப்பது முற்றிலும் சரியானதாகவே இருக்கும் என்று நான் எண்ணுவேன்.

(Q662:1) சகோதரிகள் வேதாகம ஆராய்ச்சியில் பங்கெடுத்தல்.

கேள்வி (1910)-1- நீங்கள் பரிந்துரைத்திருக்கும் அதிகாரம் மற்றும் வசனம் ரீதியான வேதாகம ஆராய்ச்சியில் சகோதரிகள் பங்கெடுக்கலாமா?

பதில் - ஒருவேளை இதுகுறித்து ஆறாம் தொகுதியில் நீங்கள் எதையேனும் காண்பீர்களானால் அதில் எழுதியிருப்பவைகளில் எனக்கு மாற்றுக் கருத்து இல்லை என்பதைத் தெரியப்படுத்துகின்றேன். அப்போஸ்தலனுடைய கட்டளைக்குப் பின்பாக இருக்கும் பொதுவான கருத்து என்று நான் எண்ணுகிறது என்னவெனில், . . . சபையில் ஆண்கள் தலைக்கு அடையாளமாய்க் காணப்படுகின்றனர் மற்றும் இதனால் சபையின் தலையாகிய கிறிஸ்துவுக்கு ஒரு நிழலாய்க் காணப்படுகின்றனர். சபை கிறிஸ்துவுக்குப் போதிக்கக்கூடாது; மாறாக கிறிஸ்துவே சபைக்குப் போதிக்க வேண்டும்; இப்படியாகவே ஆண், பெண் விஷயத்திலும், ஸ்திரீயானவள் புருஷனுக்கு உபதேசிக்கக்கூடாது. இதையே அப்போஸ்தலன் அறிவுறுத்துவதாகத் தெரிகின்றது. இதற்கு மிஞ்சி செல்வது என்பது தவறாக இருக்கும்; அதாவது நண்பர்களில் சிலர் இது பள்ளிக்கூடங்களில் கற்பித்துக்கொடுக்கிறதையும் குறிக்கின்றதாய் இருக்கின்றது என்று கூறுவது தவறாகும். அப்போஸ்தலன் சபை பற்றிப் பேசுகின்றாரே ஒழிய குடும்பத்தைப் பற்றியல்ல. தாயானவள் குடும்பத்திற்குப் போதிப்பது சரியான காரியமாகும் மற்றும் அது செய்யப்படவும் வேண்டும் மற்றும் அப்போஸ்தலன் கூறியது எதுவும் இதற்கு முரண்படுகிறதாக என் மனதிற்குத் தோன்றவில்லை சபையில் 'உங்கள் ஸ்திரீகள் பேசாமலிருக்கக்கூடவா'கள்" என்று அப்போஸ்தலன்தான் கூறியுள்ளாரே ஒழிய, நான் இப்படிச் கூறவில்லை. நண்பர்களில் சிலர் நான்தான் இப்படிச் கூறுவதாக எண்ணுகின்றனர். நான் இப்படிச் சொல்லவில்லை என்பதை நீங்கள் அறிந்துகொள்ள விரும்புகின்றேன். நான் மறு எல்லைக்குச் செல்வதற்கும், அவர்களுக்கு அதிகப்படியான சுயாதீனம் கொடுப்பதற்கும் விரும்புவனாக இருந்திருப்பேன். இவ்விஷயத்தில் எனக்கும் சரி, எனது சகோதரனே அல்லது சகோதரியே - உங்களுக்கும் சரி, நமது விருப்பத்தின்படி முடிவு எடுக்க முடியாது. ஒருவேளை நான் ஒரு சகோதரியுடைய இடத்தில் காணப்பட்டிருப்பேனாகில், அவருடைய சித்தம் செய்ய நான் விரும்பிடுவேன் மற்றும் நான் அவர் சித்தம் செய்யும்பட்சத்தில் அவரும் பிரியம் கொள்வார். ஆகையால் சபையில் நடைபெறும் பொதுவான கூடுகைகளில் சகோதரிகள் இரண்டாம் இடத்தை எடுத்துக்கொள்வதும், அமைதலாய் இருப்பதும் நலமாய் இருக்கும் என்று நான் எண்ணுகின்றேன்.

ஒரு சிறு கூட்டத்தில், அதுவும் கேள்விகள் சுற்றிக்கேட்கப்பட்டு வரும் ஒரு கூட்டத்தில் ஒரு சகோதரி கேள்வி ஒன்றினைக் கேட்பது தவறாய் இராது என்று புரிந்திருக்கின்றேன். ஒருவேளை நான் ஒரு சகோதரியாக இருந்திருந்தால் மற்றும் கேள்விக் கேட்க அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தால், ஒருவேளை வெளிக்கொணர்வதற்குச் சத்தியம் எதையேனும் நான் பெற்றிருக்கும் பட்சத்தில், அதை வெளிக்கொணர்வதற்கு ஏதுவான அத்தகைய கேள்விகளைச் சகஜமாய்க் கேட்டுக்கொள்வேன். ஒருவேளை பல்வேறு சபைபிரிவுகளிலுள்ள நம்முடைய நண்பர்கள் அவர்களது கூட்டங்கள் சிலவற்றிற்குள் வருவதற்கு என்னையும், உங்களையும் அனுமதிப்பார்களானால் மற்றும் சில கேள்விகளை அவர்களிடம் கேட்பதற்கு நாம் அனுமதிக்கப்படுவோமானால், அவர்கள் நமக்கு இறையியல் கருத்துகளை மாத்திரம் கூறிடுவார்கள்.

(Q662:2) சகோதரிகள் ஜெபத்திற்கு நேராய் வழிநடத்துதல்.

கேள்வி (1911)-2- ஜெபக்கூட்டம் ஒன்றில் ஒரு சகோதரி ஜெபத்தில் நடத்துவது என்பது வேதவாக்கியங்களுக்கு முரணான காரியமா?

பதில் - பொதுவான ஆராதனை கூடுகைகளில் சகோதரர்களுக்கு இருப்பது போன்ற அதே ஒரு தலைமை நிலையைச் சகோதரிகளுக்கு, வேதவாக்கியங்களானது கொடுக்கிறதில்லை. ஸ்திரீயானவள் சபையை அடையாளப்படுத்துகிறவளாக இருக்கிறாள்; புருஷன் கிறிஸ்துவை அடையாளப்படுத்துகிறவளாக இருக்கின்றான்; 'அப்போஸ்தலன் கூறுவதுபோல ஸ்திரீக்குப் புருஷன் தலையாய் இருக்கின்றான், புருஷனுக்குக் கிறிஸ்து தலையாய் இருக்கின்றார், கிறிஸ்துவுக்குத் தேவன் தலையாய் இருக்கின்றார்." இந்த வரிசைமுறைமையில் பார்க்கையில் சபைக்கு அடையாளமான ஸ்திரீ, கர்த்தருக்குச் செவிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று வேதவாக்கியங்கள் போதிக்கின்றதாய் இருக்கின்றது. வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லவேண்டுமெனில் பொது ஊழியங்களில் சகோதரிகளினால் சிறிய அளவில் முதன்மை ஸ்தானங்கள் எடுக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் இது ஒரு சகோதரி ஜெபத்தில் பங்கெடுக்கக்கூடாது என்பதைக் குறிக்கின்றதாக நான் புரிந்துகொள்கிறதில்லை. இதுபோன்ற ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் ஒரு சகோதரி ஜெபத்திற்கு நேராய் வழிநடத்துவது என்பது மிகவும் தகுதியற்றக் காரியமாய் இருக்கும் என்று நான் எண்ணிடுவேன். ஒருவேளை வீட்டுக்கூடுகையாகவோ அல்லது சிறு கூட்டமாகவோ அல்லது குடும்பக்கூடுகையாகவோ இருக்கையில் ஜெபத்திற்கு நேராக வழிநடத்துவதற்கு அவள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டால் அது முற்றிலும் சரியான காரியமாக இருக்கின்றது என்று புரிந்துகொள்வேன்; மற்றும் அவள் முக்காடிட்டுக்கொள்ள வேண்டுமா என்று கேள்விக் கேட்கப்பட்டால், அப்போஸ்தலன் 'ஆம்" என்று பதிலளிக்கின்றார் என்று கூறிடுவேன் - ஒருவேளை அவள் ஜெபம் ஏறெடுத்தால் அவள் தன் தலையின் மீது முக்காடிட்டுக்கொள்ள வேண்டும்; தலைமையிர் அவளுக்கு முக்காடாக இருப்பினும், அவள் அதன்மேலும் முக்காடிட்டுக்கொள்ள வேண்டும். இது அவள் தான் தலை அல்ல என்பதை அடையாளம் கண்டு கொள்வதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றதாய் இருக்கும் என்று அப்போஸ்தலன் கூறுகின்றார் மற்றும் இந்த விதத்தில் பேசுவளாக இல்லாமல், கர்த்தருக்குச் செவிக்கொடுக்கும் சபையை அடையாளப்படுத்துகின்றாள்.

(Q663:1) சகோதரிகள் கேட்டுக்கொள்ளப்படாமலேயே கேள்விகளுக்கு பதில் அளித்தல்.

கேள்வி (1912)-1- மூப்பர் ஒருவரினால் விசேஷமாகக் கேட்டுக்கொள்ளப்படாமல், சகோதரிகள் கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பது அல்லது வேதவாக்கியங்களைக் குறிப்பிடுவது வேதவாக்கியங்களுக்கு இசைவாய் இருக்குமா?

பதில் - இது போதித்தல் அல்ல என்பது என் கருத்தாய் இருக்கின்றது. பெரோயா ஆராய்ச்சி வகுப்பில் கேள்விக்குப் பதில் அளிப்பது என்பது போதித்தலாய் இராது. ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் எந்தவொரு வகுப்பிலாகிலும் மாணவர் ஆசிரியரின் கேள்விக்குப் பதிலளிக்கையில், மாணவன் ஆசிரியராகிறது இல்லை. அப்படித்தானே? அவன் பதில் கொடுக்கிற காரியமானது தனது பாடங்களை எவ்வளவு மிகத் தெளிவுடன் அவன் புரிந்துகொண்டிருக்கின்றான் என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றதாய் இருக்கும். பெரோயா ஆராய்ச்சி வகுப்புகளின் விஷயத்திலும், கலந்துகொள்ளும் நண்பர்களில் அனைவரும் அதில் பங்கெடுப்பது என்பது முற்றிலும் சரியான காரியமேயாகும். சகோதரிகளால் கொடுக்கப்படும் பதில்களில் சில, மிக அருமையானதாய் ஆகும். பாடம்குறித்து நாம் கொஞ்சம் தியானம் செய்வோமானால் நாம் பதிலைப் பெற்றுக்கொள்வோம் மற்றும் பதிலைப் பெற்றிருப்பவர் ஒரு சகோதரனாகவோ அல்லது சகோதரியாகவோ இருந்தால் என்ன, பதிலை ஏன் மறைத்து வைக்க வேண்டும்?

(Q673:2) உக்கிராணத்துவம் - கடமை மற்றும் சொத்து

கேள்வி (1910)-2- ஒருவேளை 5000 டாலர் மதிப்புள்ள சொத்து என்னிடம் இருக்கின்றது என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். என்னுடைய தொழிலில் நான் தொடர்ந்து நிலைத்திருப்பதற்காக, அந்தச் சொத்தை விற்று, வாடகைக்குப் பணம்கொடுக்கும் அவசியமிருக்க, ஞானமுள்ள உக்கிராணக்காரனான நான் இந்தப் பணத்தை அறுவடை வேலைக்கென்று கொடுத்துவிட கர்த்தர் எதிர்பார்ப்பாரா?

பதில் - இப்பொழுதும் இக்கேள்வியை எழுதியுள்ள அன்பு சகோதரனே, இதைத் தீர்மானிப்பதற்குரிய உரிமையுடையவர் ஆவார். அவர் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று நான் தீர்மானித்திட முடியாது; ஏனெனில் அவருடைய சூழ்நிலைமைகள் அனைத்தும் எனக்குத் தெரியாது; ஒருவேளை அவர் சூழ்நிலைமைகள் அனைத்தையும் நான் அறிந்திருந்தாலும்கூட, அவர் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று நான் சொல்வது எனக்கடுத்த காரியமல்ல. எதைச் செய்தாலும், அதை அவராகவே மனமுவந்து செய்திட வேண்டும் மற்றும் அவரது பகுத்தறிவே பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். ஒரு மனுஷன் அவன் மனைவியின், பிள்ளைகளின் மற்றும் அவனுடன் நெருக்கமான உறவுகொண்டிருந்து, ஆதரவிற்காய் அவனைச் சார்ந்து இருக்கும் மற்றவர்களின் தேவைகளைச் சந்திக்க வேண்டும் என்றும், அவனோ அல்லது அவனைச் சார்ந்திருப்பவர்களோ மற்றவர்களின் உதவியை நாடும் அபாயத்திற்குள்ளாகாதபடிக்குத் தன் சொத்தினை அகற்றிப்போடக்கூடாது என்றுமுள்ள என் கருத்தினை நான் ஏற்கெனவே தெரிவித்திருக்கின்றேன். இதைவிட இக்காரியத்தை இன்னும் தெளிவாய் எப்படிச் கூறுவது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. மேலும் பிரச்சனை இல்லையெனில் சகோதரன் தன் சொத்தை விற்பதும், ஒரு கடையை வாடகைக்கு எடுப்பதும் ஞானமான காரியமாய் இருக்கலாம். ஒரு சொத்தை சொந்தமாகப் பெற்றிருப்பது என்பது எப்போதும் அநுகூலமான காரியமாய் இராது. சிலசமயம் வாடகைக் கடையைப் பெற்றிருப்பதும் நலமாயிருக்கும். இதை அவர்தான் தீர்மானித்திட வேண்டும்.

கேள்வி (1910)-3- உண்மையுள்ள உக்கிராணக்காரனாய் இருப்பதற்கும், அர்ப்பணிப்பை நிறைவேற்றிடுவதற்கும் வேண்டி, ஒருவர் தன் வீட்டை விற்கும்படிக்குக் கர்த்தர் எதிர்ப்பாற்பார் என்று நீங்கள் எண்ணுகின்றீர்களா அல்லது எப்படி மற்றும் எப்போது செய்திட வேண்டும் என்று கர்த்தர் தம் உண்மையுள்ள உக்கிராணக்காரனுக்குக் காண்பித்திடுவாரா?

பதில் - இக்கேள்வியானது எழுதப்பட்டுள்ள விதத்தைப்பார்க்கையில், இதற்குப் பதிலளிப்பது கொஞ்சம் சிரமமே; ஆகையால் இதற்குப் பதிலளிக்க நான் முற்படுவதில்லை; மாறாக இது விஷயத்திலுள்ள என்னுடைய கருத்தினைப் பொதுவான விதத்தில் சொல்லிடுவேன். கர்த்தர் உங்களுக்குச் சில தாலந்துகளையும், அதிகாரங்களையும் கொடுத்திருக்கின்றார் மற்றும் இதில் பணமும் அடங்குகின்றது; மேலும் நீங்கள் அந்தப் பணத்தைப் பயன்படுத்தும்படிக்குக் கர்த்தர் எதிர்ப்பார்க்கின்றார். நீங்கள் உங்களையும், உங்களிடத்திலுள்ள அனைத்தையும் கர்த்தருக்குக் கொடுத்துவிட்டபோது, உங்கள் பணம் அனைத்தையும் நீங்கள் அவருக்கென்று அர்ப்பணித்துவிட்டீர்கள். இது உங்களிடத்திலுள்ள ஒவ்வொரு பைசாவையும் உள்ளடக்குகின்றது; மேலும் அவற்றை அவர் உங்களிடத்திற்குத் திருப்பித் தருகையில் அவர்: “உன்னை நான் உக்கிராணக்காரனாக்குகின்றேன்; இதை எப்படிப் பயன்படுத்தப் போகின்றாய் என்று நான் பார்க்கப் போகின்றேன்; மேலும் இதை வைத்து, அதாவது உன் கரத்தில் காணப்படும் இந்தச் சிறிய தொகையைப் பயன்படுத்துவதிலுள்ள உன் உண்மையினை வைத்து, உன்னை நம்பி எதிர்க்காலத்தில் எவ்வளவு காரியங்களை ஒப்படைத்திடலாம் என்று நான் கணிக்கப்போகின்றேன்” என்று கூறுகின்றார். ஒருவேளை என்னிடத்தில் ஐந்து டாலர்கள் பணம் மாத்திரம்தான் இருக்கின்றது என்றாலும் - எனக்கு வீடு இருக்கின்றதோ இல்லையோ, அந்த ஐந்து டாலர்கள் பணத்திற்கு நான் உக்கிராணக்காரனாய் இருப்பேன்; ஒருவேளை 5000 டாலர்கள் என்னிடத்தில் இருக்குமானால், அதற்கும் நான் உக்கிராணக்காரனாய் இருப்பேன்; ஒருவேளை ஐந்து மில்லியன் டாலர்கள் என்னிடத்தில் இருக்குமானால், அதற்கும் நான் உக்கிராணக்காரனாவேன்; மேலும் எனக்குக் கிடைக்கும் வாய்ப்பிற்கு ஏற்பவும், என்மீது காணப்படும் பொறுப்புகளுக்கு ஏற்பவும், நான் கர்த்தருக்குப் பிரியமாய் இருக்கும் என்று எண்ணுகிற விதத்தில் அவற்றைப் பயன்படுத்தி விரும்புவேன். ஒருவேளை எனக்கு ஒரு குடும்பம் இருந்து, அவர்கள் தேவைகளுக்காய் என்னைச் சார்ந்திருக்கையில் மற்றும் பிள்ளைகள் மிகவும் சிறியவர்களாய் இருக்கையில் . . . இப்பிள்ளைக்குரிய தேவைகளுக்கான நியாயமான ஏற்பாடுகளை நான் பண்ணிடுவது என்பது தேவ சித்தமாக இருக்கும் மற்றும் நானும் நல்ல உக்கிராணக்காரனாய்ச் செயல்படுகிறவனாயும் இருப்பேன் - ஆனால் அதற்கென்று ஒருவேளை என்னிடத்தில் ஐந்து மில்லியன் டாலர்கள் இருக்கையில், பிள்ளைகள் அனைவரும் ஐசுவரியவான்களாகவும், ஆள் ஒன்றிற்கு ஒரு மில்லியன் டாலர் வீதம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாகவும் புரிந்துகொள்ளப்படக்கூடாது. இப்படியாக நான் புரிந்துகொள்ள மாட்டேன்; மாறாக பிள்ளைகள் அதிகம் பணம் பெற்றுக்கொள்ளாமல் இருந்தால், அது அவர்களுக்கு மிகவும் நலமாயிருக்கும், கர்த்தருக்கும் மகிமை சேர்க்கின்றதாயிருக்கும். எனினும் என்னிடம் ஐம்பது டாலர்கள் அல்லது ஐயாயிரம் டாலர்கள் மாத்திரமே இருந்திருக்குமானால் நான் என் மகன்கள் மற்றும் மகள்களுக்குக் கொடுத்திருப்பதைக் காட்டிலும், ஒருவேளை நான் ஐந்து மில்லியன் டாலர்களைப் பெற்றிருக்கையில் அவர்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று எண்ணிடுவேன். இப்படி எண்ணுவதை நியாயமானதாகக் கருதி, நான் ஐந்து மில்லியன் டாலர்களை ஒருவேளை பெற்றிருக்கையில், அவர்களுக்கு ஆளுக்கு ஐம்பதினாயிரம் டாலர்கள் கொடுக்க எண்ணிடுவேன். இந்தமட்டும் நான் தாராளமாய் இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணிடுவேன். இதற்கும் அதிகமாய் நான் தாராளமாய் இருக்கக்கூடாது என்று எண்ணுகின்றேன். மகன்கள் மற்றும் மகள்களில் யாரேனும் இவ்வளவு அதிகமாய்ப் பங்கு கொடுக்கப்படுவதின் நிமித்தம் விசேஷமாய்ப் பாதகத்திற்குள்ளாகுவார்களானால், பங்கை நான் இன்னும் குறைத்துவிடுவேன். ஆனாலும் எல்லா விஷயத்திலும் உங்கள் கடமையே உங்கள் முன்னிலையில் காணப்பட வேண்டும் - நீங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகின்றார்? என்பதே உங்கள் முன்னிலையில் காணப்பட வேண்டும். கர்த்தருக்குப் பிரியமாய் எப்படிக் காணப்படும் என்று எண்ணுகின்றீர்களோ, அதன்படி செய்யுங்கள். இது உங்களுடைய உக்கிராணத்துவம், என்னுடையதல்ல. உங்கள் உக்கிராணத்துவத்தின் விஷயத்தில், நீங்கள் கர்த்தருடைய பிள்ளைகளையும், கர்த்தருடைய வேலையையும் குறித்துச் சிந்திப்பதைவிட, உங்கள்

பிள்ளைகளைக்குறித்து அதிகமாய்ச் சிந்திக்கின்றீர்கள் என்றால், இது நீங்கள் அவருக்கும், அவரது வேலைக்கும் உரிய மதிப்புக்கொண்டிருக்கவில்லை என்பதை சுட்டிக்காட்டுகின்றது என்பதை நினைவில்கொள்ளுங்கள். ஆகையால் உங்கள் கரங்களில் காணப்படுபவைகளை எப்படிப் பயன்படுத்தலாம் என்று நீங்கள் தீர்மானிப்பதற்கு முன்பாக, இக்கருத்துகள் அனைத்தையும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். ஒருவேளை எனக்கு மனைவியும், குடும்பமும் இருப்பார்களானால், ஒருவேளை மிக நல்ல வீடு அதிகம் அவசியமில்லாமல் காணப்பட்டால் தவிர மற்றப்படி, வீட்டை விற்பதற்கு நிச்சயமாய் எண்ணமாட்டேன். மாறாக என் குடும்பத்திற்காக வீட்டை வைத்துக்கொள்வதற்கே நிச்சயமாய் எண்ணிடுவேன்; இவ்விதத்தில் தேவையைச் சந்திப்பது என்பது ஒரு தகப்பனாக மற்றும் கணவனாக உள்ள எனக்குரிய கடமையின் ஒரு பாகமாயுள்ளது என்று எண்ணிடுவேன். தேவனுடைய ஜனங்கள் அனைவரும் வீடுகள் பெற்றிருக்க விரும்புகின்றேன் - ஆடம்பரமான வீடுகளல்ல, பெரிய வீடுகள் அல்ல, மாறாக இல்லம் என்று அவர்களால் அழைக்க முடிகின்ற சிறு இடங்களைப் பெற்றிருக்க நான் விரும்புகின்றேன். உண்மைதான் இயேசு தமக்கெனச் சொந்தமாய் வீட்டைப் பெற்றிருக்கவில்லை; எனினும் இயேசு மரிக்கையில், அவர் தம் தாயாகிய மரியாளைத் தாம் அன்புக்கூர்ந்த சீஷனிடத்தில் ஒப்படைத்த காரியத்தை வாசிக்கையில், அவரது சீஷனாகிய யோவான் வீட்டைப் பெற்றிருந்தார் என்பதும் உண்மையே. இயேசு அன்புக்கூர்ந்த அந்தச் சீஷன் மரியாளை தன் வீட்டில் சேர்த்துக்கொண்டான். அவருக்கு ஒரு வீடு இருந்தது.

(Q685:1) ஞாயிறு பள்ளிகளில் சகோதரிகள் போதிக்கலாமா?

கேள்வி (1911 - Z. 4797)-1- ஞாயிறு பள்ளி வகுப்புகளில் சகோதரிகள் போதிக்கலாமா?

பதில் - பொதுவாகவே சகோதரர்களைக் காட்டிலும், சகோதரிகள் இளம் வயதினருக்கு நன்கு போதிப்பவர்களாய்க் காணப்படுகின்றனர். இத்தகைய வகுப்பாருக்கு இவர்கள் போதிப்பதற்கு வேத வாக்கியங்களில் எதுவும் மறுப்புத் தெரிவிக்கிறதில்லை. “உபதேசம்பண்ணவும், புருஷன்மேல் அதிகாரம் செலுத்தவும் ஸ்திரீயானவளுக்கு நான் உத்தரவு கொடுக்கிறது இல்லை,” என்பது அப்போஸ்தலனின் வார்த்தைகளாய் இருக்கின்றது. அவரது வார்த்தைகள் விசேஷமாய்ச் சபைக்குப் பொருந்துகின்றதாய் இருக்கின்றது.

ஞாயிறு பள்ளிகள் தொடர்புடைய விஷயத்தில், வேதாகமப் பாடங்களின் ஆறாம் தொகுதிகளில் நாம் எழுதியிருப்பவைகளிலிருந்து நம்முடைய கணிப்பு மாறவில்லை.

தங்களுடைய பிள்ளைகள் ஆவிக்குரியவற்றைக் கற்றுக்கொள்ளும் விஷயத்தில், கிறிஸ்தவ பெற்றோர்களே பொறுப்பாளிகளாகத் தேவனால் கருதப்படுகின்றனர் என்றும், இதை அவர்கள் செய்கையில் அவர்கள் விசேஷித்த ஆசீர்வாதத்தினைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள் என்றும் இன்னமும் நம்பிவருகின்றோம். ஒருவேளை ஞாயிறு பள்ளிகளில் தேவை ஏற்படுமாயின், அது அனாதைப் பிள்ளைகளுக்கு அல்லது உலகப் பிள்ளைகளுக்கு அல்லது இல்லத்தில் ஏற்கெனவே கற்பிக்கப்படும் பிள்ளைகளுக்கு மாத்திரமே அத்தேவைக் காணப்படும் என்று நாம் நம்புகின்றோம்.

(Q685:3) ஞாயிறு பள்ளி - சூழ்நிலைகள் வேறுபடலாம்

கேள்வி (1914)-3- நம்முடைய சொந்த கண்களைச் சத்தியத்திற்குத் திறக்கப்பெற்றிருக்க, சத்தியத்திற்கு முரணாய்ப் போதித்துக்கொடுக்கப்படும் ஞாயிறு பள்ளிகளில், நம்முடைய பிள்ளைகள் கலந்துகொள்வதைத் தொடருவதற்கு நாம் அனுமதிப்பது சரியா?

பதில் - சூழ்நிலைகள் வேறுபடலாம். சிலசமயங்களில் கணவன் சத்தியத்தில் காணப்படுவராய் இருக்கலாம்; மற்றும் மனைவி உண்மையானவளாயும், ஆனால் சத்தியத்தினைக் கண்டுகொள்ளாதவளாயும் இருக்கலாம்; மேலும் இம்மாதிரியான சந்தர்ப்பங்களில் கணவன் தன் பிள்ளைகள் யுகங்களுக்கடுத்த தெய்வீகத் திட்டத்தினைக்குறித்துப் போதிக்கப்படுவதை விரும்புவார் மற்றும் மனைவியும் பிள்ளைகள் வேறு விஷயத்தினால் போதிக்கப்படுவதை விரும்புவாள். இம்மாதிரியான சந்தர்ப்பத்தில் கொஞ்சம் விட்டுக்கொடுத்துப் போவதே நலமாயிருக்கும் என்றும், உங்களுக்கு உங்கள் துணைவியார் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புவிர்களோ, அதையே நீங்களும் உங்கள் துணைவியாருக்குச் செய்வது நலம் என்றும் நான் எண்ணுகின்றேன். ஏனெனில் கணவன் குடும்பத்தின் தலைவனெனத் தன் அதிகாரத்தைச் செயல்படுத்தி, பிள்ளை ஞாயிறு பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போகக்கூடாது என்று சொல்வது, மனைவியை முற்றிலுமாகப் புறக்கணிப்பதாக இருக்கும். சிலர் இப்படிச் செய்வது சரி என்று சொல்லலாம். இப்படிச் செய்வது ஞானமாய் இருக்காது என்று நான் எண்ணுகின்றேன். ஞானமாய்ப் பின்வருமாறு செயல்படலாம்: “என் அன்பே, நீ நன்மையாய் இருக்கும் என்று எண்ணுவதினால், பிள்ளைகள் ஞாயிறு பள்ளிக்குப் போவதற்கு நான் ஒத்துக்கொள்கின்றேன்; ஆனாலும் பிள்ளைகளுக்கான என் கடமையினை நான் நிறைவேற்றத்தக்கதாக, ஞாயிறுதோறும் நானும் ஒரு ஞாயிறு பள்ளி வகுப்பினை நடத்திடுவேன் . . . இப்படியாகப் பிள்ளைகள் ஞாயிறு பள்ளியில் இரண்டு வாய்ப்புகளைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள் மற்றும் அது இரட்டிப்பான ஆசீர்வாதமாகவும் இருக்குமென நாம் நம்புவோம். பிள்ளைகள் கற்க வேண்டும் என்று நீ விரும்புவவைகளையும் அவர்கள் கற்றுக்கொள்வார்கள் மற்றும் என்னால் கற்பிக்க முடிந்ததையும், கூடுமானமட்டும் நானும் கற்பித்துக்கொடுப்பேன்” என்பதேயாகும். கணவன் கரிசனையாக இருப்பதை மனைவி பார்ப்பாள் மற்றும் இதற்கு எப்போதும் நல்லச் செல்வாக்கு உண்டு. மாபெரும் வித்தியாசம் காணப்படும்; ஆனாலும் பெரும்பான்மையான சந்தர்ப்பங்களில் பிள்ளைகள் நன்மை அடையாவிட்டாலும் தீங்கு ஏதும் அடைவதில்லை.

(685:2) ஞாயிறு பள்ளிகள் - தேவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவையா?

கேள்வி (1912)-2- ஏதேனும் காரணங்களைக்கொண்டு ஞாயிறு பள்ளியின் கோட்பாடானது நியாயப்படுத்தப்படலாம் என்று நீங்கள் எண்ணுகின்றீர்களா?

பதில் - சகோதர சகோதரிகளே என் கருத்துப் பின்வருமாறு: ஞாயிறு பள்ளிக்கு எதிராகப் போராடும்படிக்குக் கர்த்தர் என்னிடம் கூறவில்லை. நான் சிவசேஷத்தையே பிரசங்கிக்க வேண்டும். எனினும் ஞாயிறு பள்ளிகளானது கர்த்தர் இயேசுவினாலோ அல்லது அப்போஸ்தலர்களினாலோ ஏற்பாடுபண்ணப்படவில்லை என்று நான் சொல்லிடுவேன். முதலாம் ஞாயிறு பள்ளியானது இலண்டனில், தரித்திர கோலத்தில் காணப்படும் பிள்ளைகளுக்கென்றும், தெருக்களில் காணப்படும் அநாதைப் பிள்ளைகளுக்கென்றும் ஏற்பாடுபண்ணப்பட்டது. இந்தப் பள்ளிகள் தையல் தைப்பதற்கு, நெசவு பின்னல்பண்ணுவதற்கு, எழுதுவதற்கு மற்றும் இதுபோன்றவற்றைக் கற்றுக்கொடுத்தன. இப்படியானவைகளைக் கற்றுக்கொடுப்பதற்கு நாம் இன்று சிறப்பான பள்ளிக்கூடங்களைப் பெற்றிருக்கின்றோம். ஆரம்பத்தில் இந்தப் பள்ளிகளானது ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் நடத்தப்பட்டன; காரணம் ஆசிரியர்களுக்கு மற்ற நாட்களில் நேரமில்லாமல் இருந்தது; ஆனால் இவ்வகையான பள்ளிகளை இன்று நாம் எல்லா நாட்களிலும் பெற்றிருக்கின்றோம் மற்றும் இவை மாநிலம் மற்றும் அரசாங்கத்தின் கீழ்ச்சிறப்பாய் இயக்கப்படும் வருகின்றது. தங்கள் பிள்ளைகளுக்குப் போதித்திடும் விஷயத்தில், தேவன் பொறுப்பினைப் பெற்றோர்கள்மீதே வைத்திருக்கின்றார் என்று நாம் வேதாகமப் பாடங்களிலிருந்து சுட்டிக்காட்டியிருக்கின்றோம். இது விஷயத்தில் கர்த்தருக்கு ஏதேனும் சுட்டிக்காண்பித்திட நான் நோக்கம்கொண்டிருக்கவில்லை. நான் மறுபடியுமாகச் சொல்லுகின்றேன், எவ்விதமான ஞாயிறு பள்ளிகளும் கர்த்தரினாலோ அல்லது அவரது அப்போஸ்தலர்களினாலோ ஏற்படுத்தப்படவில்லை. அவைகளைப் பெற்றிருப்பதற்கு நலமான காரணங்களை நீங்கள் பெற்றிருக்கலாம், ஆனால் இது என் காரியமல்ல. ஒருவேளை ஞாயிறு பள்ளியைப் பெற்றிருப்பதற்கு நற்காரணங்கள் உண்டு என்று நீங்கள் எண்ணுவீர்களானால், சகோதரர் ரசலாகிய நானும் இதற்கு மறுப்புத் தெரிவிக்கும் எதையும் தேடுவதில்லை என்றே கூறுவேன். தேவன் நம்மிடம் பரந்த மனப்பான்மையுடன் நடந்துகொள்கின்றார் மற்றும் நாம் தேவ வசனத்தின் வழிகாட்டுதலுக்கு இசைவாக தெரிவு செய்வதற்குரிய சுதந்தரத்தைப் பெற்றிருக்கின்றோம். வேதவாக்கியங்களில் கொள்கைகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றை உங்கள் விருப்பப்படி தளர்வாகவோ அல்லது நெருக்கமாகவோ பின்பற்றிடுங்கள். கர்த்தர் அந்தச் சுயாதீனத்தைக் கொடுத்திருக்கின்றார்; மேலும் கட்டுப்பாடுகள் இல்லாத காரியங்களில் கட்டுப்பாடுகள்பண்ண யாருக்கு உரிமை உண்டு?

(Q704:1) போதித்தல் - ஸ்திரீகள் அமைதியாய் இருத்தல்.

கேள்வி (1909)-1- 'சபைகளில் உங்கள் ஸ்திரீகள் பேசாமலிருக்கக்கடவர்கள்; பேசும்படிக்கு அவர்களுக்கு உத்தரவில்லை அவர்கள் அமர்ந்திருக்கவேண்டும்; வேதமும் அப்படியே சொல்லுகிறது. அவர்கள் ஒரு காரியத்தைக் கற்றுக்கொள்ளவிரும்பினால், வீட்டிலே தங்கள் புருஷரிடத்தில் விசாரிக்கக்கடவர்கள்; ஸ்திரீகள் சபையிலே பேசுகிறது அயோக்கியமாயிருக்குமே" (1 கொரிந்தியர் 14:34,35).

"ஜெபம்பண்ணுகிறபோதாவது, தீர்க்கதரிசனஞ் சொல்லுகிறபோதாவது, தன் தலையை மூடிக்கொள்ளாதிருக்கிற எந்த ஸ்திரீயும் தன் தலையைக் கனவீனப்படுத்துகிறாள்; அது அவளுக்குத் தலை சிரைக்கப்பட்டதுபோலிருக்குமே" (1 கொரிந்தியர் 11:5).

முதலாம் வேதவாக்கியத்தை, இரண்டாம் வேதவாக்கியத்தோடு இசையப்பண்ணி விளக்கவும்?

பதில் - இந்த வேதவாக்கியங்களானது மிகவும் விலாவாரியாகவும், மிகவும் முழுமையாகவும் கையாளப்பட்டிருப்பதையும் மற்றும் இது விஷயத்திலான இன்னும் அநேக காரியங்களும் கையாளப்பட்டிருப்பதையும் ஆறாம் தொகுதியில் நீங்கள் பார்க்கலாம். நீங்கள் ஆறாம் தொகுதியினைப் போதுமான அளவிற்கு ஆராயவில்லையென்று நான் எண்ணுகின்றேன். ஏழாம் தொகுதியானது எப்போது வெளிவரும் என்று அறிய சிலர் விரும்புகின்றனர். ஆனால் ஆறாம் தொகுதியானது முழுமையாய் அதிகம் உள்வாங்கப்படுவது வரையிலும், ஏழாம் தொகுதி வருவதற்குக் கர்த்தர் அனுமதிக்க மாட்டார் என்று நான் எண்ணுகின்றேன்.

(Q704:2) போதித்தல் - ஆரோக்கியமற்ற போதனைகளைச்
சகித்துக்கொண்டிருத்தல்.

கேள்வி (1909)-2- மூப்பர்கள் சார்பிலிருந்தோ அல்லது மற்றவர்கள் சார்பிலிருந்தோ ஆரோக்கியமற்றப் போதனைகள் வருகையில், அவற்றைச் சகோதரர்கள் எந்தமட்டும் சகித்திட வேண்டும் மற்றும் இம்மாதிரியான சூழ்நிலைகளுக்குத் தீர்வு என்ன?

பதில் - அருமையான நண்பர்களே, சகிக்க வேண்டிய சில காரியங்கள் இருக்கின்றன ஆனாலும் ஆரோக்கியமற்றப் போதனைகளைச் சகித்துக்கொண்டிருப்பது என்பது, தவறான செய்கையில் உடன்படுவதாக இருக்கும் என்றும், நாம் ஆரோக்கியமற்றப் போதனைகளைச் சகிக்கவே கூடாது என்றும் அப்போஸ்தலன் தெரிவிக்கின்றார். இப்படியானவைகளை யாரேனும் சகித்துக் கொண்டிருப்பார்களானால், எதிர்ப்புரைப்பது அவர்களது கடமையாய் இருக்கின்றது என்று நாம் எண்ணுகின்றோம். ஆனால் இதற்கென்று அவரது கண்ணோட்டம்தான் சரி என்றும், மற்றவர்களுடைய கண்ணோட்டம் அனைத்தும் தவறு என்றும் அர்த்தமாகிறதில்லை. ஒருவேளை நான் இங்கு டென்வரிலுள்ள சபையாரின் மத்தியில் ஓர் அங்கத்தினனாகக் காணப்படுகின்றேன் என்று வைத்துக் கொள்ளலாம் மற்றும் யாரோ ஒருவர் பொதுக்கூட்டத்திலோ அல்லது ஒருசிலர் மத்தியிலோ (பசுஎயவந) போதிக்கிற ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயம், தவறான காரியமாகவும், விசுவாச வீட்டாருக்குப் பாதகமான காரியமாகவும் காணப்படுகின்றது என்று வைத்துக்கொள்ளலாம் மற்றும் 'நான் ஒன்றும், தவறானவைகளைப் போதிக்கவில்லையே' என்று நான் கூறிக்கொண்டு, அமர்ந்துகொள்வது எனக்குத் தகுதியான காரியமாய் இராது. என்னுடைய அமைதி என்பது ஒப்புதலளிக்கின்றதாய் இருக்கும். அன்புடனும், பொறுமையுடனும், தெளிவாயும் மற்றும் உறுதியாயும் நான் தவறு என்று நம்புகிறவைகளையும் மற்றும் இது விஷயத்திலான வேதாகம போதனைகளையும் முன்வைத்திடுவதற்கான வாய்ப்பிற்காக நான் பார்ப்பது எனக்குத் தகுதியானதாய் இருக்கும். இது விஷயத்தில் என்னுடைய கடமையை நான் செய்தப் பிற்பாடு, அனைவரும் எனது கண்ணோட்டத்திற்கு வரவேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்த வேண்டும் என்பதாகாது. நான் என் பங்கிற்குச் சொல்லியிருக்கின்றேன் மற்றும் ஒருவேளை வேறுயாரேனும் விருப்பப்படுவார்களானால், அவரும் அவர் பங்கிக்கிற்குக் கூறட்டும். கிறிஸ்துவின் சபையானது குறுகின மனப்பான்மையுடன் காணப்படக்கூடாது,

மாறாக அனைவரும் சத்தியத்தினை முன்வைத்திடுவதற்குரிய சிலாக்கியம் உடையவர்களாய்க் காணப்பட வேண்டும், ஆனாலும் அனைத்தும் நல்லொழுக்கமாகவும், கிரமமாகவும் செய்யப்பட வேண்டும். பலமுறை சொல்வதற்கு எனக்கு அவசியம் ஏற்படாதளவுக்கு, என்னுடைய விமர்சன அறிக்கைகளையும், அவைகளுக்கான காரணங்களையும் நான் சொல்லிடும் தருணத்துடன் எனது கடமை முடிந்திட வேண்டும். நான் வேதவாக்கியங்களின் அடிப்படையிலான காரணங்களை முன்வைத்திட வேண்டும் மற்றும் அவர்களும் அவர்கள் சார்பிலான காரணங்களை முன்வைத்திட வேண்டும். வேதவாக்கியங்களின் அடிப்படையிலான காரணங்களைக் கர்த்தருடைய ஜனங்கள் அனைவரும் உயர்வான போதனைகளென அடையாளம் கண்டுகொள்ள வேண்டும். ஒருவேளை சபையாரில் பெரும்பான்மையானவர்கள் இவ்விஷயத்திற்கான எனது கண்ணோட்டத்திற்கு எதிராக தீர்மானிக்கின்றார்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம்; அப்படியானால் என்ன செய்வது? நான்: 'வேதாகமத்தின் அடிப்படையில் போதிக்காத போதகர் ஒருவர் இங்குக் காணப்படுகின்றார்; ஆகையால் நான் கூட்டங்களில் கலந்துகொள்ளாமலும், சபையாரோடு கூடிக்கொள்ளாமலும் இருந்திடலாமா?' என்று எனக்குள் சொல்லிக்கொள்ளலாமா? இல்லை, நான்: 'இவ்வளவாய் என்னுடைய கடமைகளைச் சபையாருக்கு நான் செய்திருக்கின்றேன். நான் தொடர்ந்து செய்வேன் மற்றும் எனது கண்ணோட்டங்களை முன்வைப்பதற்குரிய இன்னொரு வாய்ப்பு அநேகமாகக் கிடைக்கலாம்' என்றே எனக்குள் சொல்லிடுவேன். இன்னொரு வாய்ப்பு வருகையில், நான் சரி என்று கருதுகிற அளவுக்குத்தக்கதாக என்னுடைய நிலைப்பாட்டினில் நின்றிடுவேன்; ஆனாலும் என்னைக் குற்றஞ்சாட்டுவதற்கு ஏதுவாக்கிக்கொள்ள மாட்டேன்.

வகுப்பில் காணப்படாத மற்றவர்கள் விஷயம் என்ன? 'நண்பர்களே, அயலார்களே, உங்களுடைய வார்த்தைகளுக்காக நன்றி; நாங்கள் இவ்விஷயத்தைக் கவனத்தில் எடுத்துப்பார்த்துள்ளோம் மற்றும் காரியத்தினை விட்டுவிட்டோம் மற்றும் இதுகுறித்து நீங்கள் மீண்டுமாகப் பேசிட வேண்டாம்' என்று கூறிடுவேன்.

இதற்கான தீர்வு என்ன? ஒருவேளை ஆரோக்கியமற்ற உபதேசம் மூப்பர் சார்பிலிருந்து வந்திருக்குமானால், தேர்ந்தெடுத்தலுக்கான காலம் சமீபமாய்க் காணப்படுகிறது என்றால் காத்திருந்து, ஆரோக்கியமற்ற/தெளிவற்ற நிலையிலுள்ள எவரையும் தேர்ந்தெடுக்காதபடிக்குப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

ஒருவேளை அவர் தெளிவில்லாதவர் என்று அவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போதே அறிந்திருந்தீர்களானால், தவறு உங்களுடையதாகும். சத்தியத்தில் தெளிவில்லாதவர் என்று நீங்கள் அறிந்திருக்கும் ஒருவருக்கு வாக்கு (vote) அளித்திட உங்களுக்கு உரிமையில்லை. இது விஷயமான அனைத்தையும் ஆறாம் தொகுதியில், இது தொடர்பான தலைப்பின் கீழ் நீங்கள் பார்க்கலாம்.

கர்த்தருடைய ஜனங்கள் தயக்கம் கொள்வதையும் மற்றும் 'இன்னென்ன நபர்களுக்கு வாக்களிக்க நான் விரும்பவில்லை' இன்னென்ன நபர் மூப்பர் ஊழியத்திற்குப் பொருத்தமானவர்கள் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை" என்று கூறுவதைச் சிலசமயங்களில் நான் பார்த்திருக்கின்றேன். அமைதலாய் இருந்து, அவருக்கு வாக்களிப்பதில் நீங்கள் தவறு செய்பவர்களாய் இருப்பீர்கள். குணலட்சணங்களை உடையவர்களையும், கொள்கைகளை அடையாளம் கண்டுகொண்டவர்களையும் மற்றும் அந்தக் கொள்கைக்கு இசைவாய்ச் செயல்படுபவர்களையும் தம்முடைய சபையில் பெற்றிருக்கத் தேவன் விரும்புகின்றார். உங்களது துணிவின்மையை ஜெயங்கொள்வதற்கு, உங்கள் சார்பில் சில ஜெயங்கொள்ளுதல் காணப்பட வேண்டும் மற்றும் இதன் காரணமாகவே நீங்கள் உங்களது கடமையினைச் செய்ய வேண்டியவர்களாய் இருக்கின்றீர்கள்; ஏனெனில் ஜெயங்கொள்பவர்கள் தவிர வேறு எவரும் தெரிந்தெடுக்கப்படும் வகுப்பாரில் காணப்படுவதில்லை. சண்டையிடுவதற்கும், தர்க்கம் பண்ணுவதற்கும், மற்றவர்களுடைய உணர்வுகளைப் புண்படுத்துவதற்கும் விரும்பிடாத பண்புகளை நான் கண்டு வியப்பதுண்டு; நாம் இத்தன்மையினைப் பெற்றிருக்க வேண்டும் மற்றும் காரியங்களைத் தெளிவாய் முன்வைக்கும் விதத்தில் கூறிடுவதற்கான அன்பான, தயவான விதங்கள் இருக்கின்றன மற்றும் நீங்கள் உங்கள் கடமையினைச் செய்யும்போது, நீங்கள் அன்பான நோக்கங்கள் தவிர, வேறெதுவும் பெற்றிருக்கவில்லை என்பதை அனைவரையும் நீங்கள் அறியப்பண்ணிட வேண்டும். தங்கள் மூப்பர்களாக யார் காணப்பட வேண்டும் என்பது தொடர்புடைய விஷயத்தில் சபை காலம் எடுத்து, நிதானிக்க வேண்டும். நீங்கள் கர்த்தரைப் பிரதிநிதித்துவம் பண்ணுகிறீர்கள் மற்றும் உங்களது வாக்கில் (vote) அவரை நீங்கள் பிரதிநிதித்துவம்பண்ணுகிறீர்கள். கிறிஸ்துவினுடைய சபையில், நம்முடைய வாக்கின் (vote) விஷயத்திலுள்ள பொறுப்பினை நாம் அதிகமதிகமாய் உணர்கின்றவர்களாய் இருத்தல் வேண்டும்.

(Q709:2) சாட்சியம் - குறைவான சத்தமுடைய சகோதரர்கள் சாட்சியைக் கூறலாமா?

கேள்வி (1915)-2- அனைவருக்கும் கேட்கும் விதத்தில் சத்தமாய்ப் பேசுவதற்கு விருப்பத்துடன் மற்றவர்கள் காணப்பட்டிருக்க, கேட்கும் விதத்தில் சத்தமாய்ப் பேச முடியாத ஒரு சகோதரன் அல்லது சகோதரி சாட்சிக்கூட்டத்தில் சாட்சியைச் சொல்லுவதற்காக நேரம் எடுத்துக்கொள்வது சுயநலமான காரியமாய் இருக்குமா? (இக்கேள்விக்கு அனைவரும் சிரித்தனர்).

பதில் - அதிகம் சத்தமாய்ப் பேசமுடியாதவர்கள் விஷயத்தில் கொஞ்சம் கடிந்துகொள்ளுதல் அவசியப்படுகின்றது. இப்படியாகத்தான் இக்காரியத்தினைப் பேசுவதே சரியென்று நான் எண்ணுகின்றேன். எழும்பி நின்று நீண்ட நேரம் சாட்சியினை மெல்லிய குரலில் கிசுகிசுவென்று சொல்வது, அதுவும் இது ஒரு சிலருக்கு மாத்திரமே கேட்கின்றதாகவும் மற்றும் அநேகமாக யாருக்குமே கேட்காததாகவும் இருக்கும் விதத்தில் சொல்வது கொஞ்சம் சுயநலமென்றே நாம் கருதிட வேண்டும். ஆசீர்வாதத்தினை அடையத்தக்கதாக நாட்டினுடைய பல்வேறு பாகங்கள் அனைத்திலிருந்தும் அதிகம் செலவு செய்து அருமையான நண்பர்கள் ஒன்றுகூடி வருகையில், நேரத்தினை வீணடிப்பது என்பது மிகவும் மோசமான காரியமாகும். இதே கொள்கையானது வீட்டுக்கூட்டங்களிலும் பொருந்துகின்றதாய் இருக்கின்றது. கேட்குமளவுக்குப் பேசிட முடியாதவர்களுக்கு நாம் அனுதாபங்கொள்ளுகின்றோம், ஆனால் அவர்கள் கர்த்தருடன் தனித்திருக்கையில் மெல்லிய குரலில் பேசுபவருக்கு நலமாயிருக்கும்; இதனால் அவர்களுக்கும் பிரயோஜனமாயிருக்கும். யாருக்கும் புரியாத அந்நிய பாஷையில் பதினாயிரம் வார்த்தைகளைப் பேசுகிறதைவிட, மற்றவர்களுக்குப் புரியும் வண்ணமான ஐந்து வார்த்தைகளைப் பேசுவதே தனக்கு விருப்பம் என்று அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் கூறியுள்ளதை நீங்கள் அறிவீர்கள் (1 கொரிந்தியர் 14:19). இது ஒரு நல்ல படிப்பினையாகும். புரியப்படும் மொழியில் நாம் பேசிட வேண்டும் மற்றும் அனைவரும் தங்கள் குரலை எக்காளமென உயர்த்திக்கொள்வதற்குக் கற்றுக்கொள்ள முயற்சிப்பதற்கு நாம் யோசனை கூறுகின்றோம். சிலருக்கு மூன்று அல்லது நான்கு எக்காளங்கள் அளவு உயர்த்திட வேண்டியுள்ளது.

ஆனால் அன்பான சகோதரர்களே, உங்களில் யாரையாகிலும் சோர்வுக்குள்ளாக்க வேண்டுமென்று இது எதையும் நாங்கள் கூறிடவில்லை. ஏனெனில் சாட்சி பகிரப்படுவதினால் கர்த்தருடைய ஜனங்களுக்கு ஒரு மாபெரும் ஆசீர்வாதம் கடந்துவருகின்றது என்று நாம் நம்புகின்றோம். ஆகையால் ஒவ்வொருவரும் சாட்சி பகருவதற்கான சில வாய்ப்பினைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள் என்பது எங்களுடைய எதிர்பார்ப்பாய் இருக்கின்றது. ஆனால் ஒருவேளை உங்களால் அனைவருக்கும் கேட்குமளவுக்குச் சத்தமாய்ப் பேசமுடியாதென்றால், சுமார் ஆறு வார்த்தைகளைப் பேசிவிட்டு, அமர்ந்து கொள்ளுங்கள் என்பது எங்களது அறிவுரையாக இருக்கின்றது. இப்படியாகக் கிறிஸ்துவுக்காய் எழுந்து நிற்பதற்கான வாய்ப்பினைப் பெற்றுக்கொள்வீர்கள் மற்றும் ஓர் ஆசீர்வாதத்தினையும் பெற்றுக் கொள்வீர்கள் மற்றும் நீங்கள் யாருக்கும் இடையூறு பண்ணவில்லை என்பதையும் அறிந்துகொள்வீர்கள். உங்களது சாட்சியினைச் சுருக்கமாய்ப் பகிர்ந்துகொள்ளுங்கள்.

(Q710:1) சாட்சி பகர்தல் - புத்திமதி கூறுவதற்கல்ல.

கேள்வி (1911)-1- சாட்சிக் கூட்டத்தில் சகோதரர்கள் நற்கிரியைகளுக்கு ஏவப்படும்படி ஒருவருக்கொருவர் புத்திமதி கூறிட வேண்டுமா அல்லது தங்கள் சொந்த அனுபவங்கள், ஆசீர்வாதங்கள் முதலானவைகளைச் சொல்வதோடு நிறுத்திக்கொள்ளலாமா?

பதில் - புத்திமதி கூறுதல் என்பது ஒரு காரியமாகவும் மற்றும் சாட்சி பகர்தல் என்பது வேறொரு காரியமாகவும் காணப்படுகின்றது என்று நான் எண்ணுகின்றேன். சாட்சிக் கூட்டமானது, நிச்சயமாகவே புத்திமதி கூறப்படுவதற்கான கூட்டமாகக் கருதப்படக்கூடாது; உங்களது சாட்சியினை நீங்கள் பகிர்ந்து கொள்கையில், அந்தச் சாட்சியே, மற்றவர்கள் சரியான பாதையில் நடக்க முயற்சிப்பதற்கு ஏதுவாய்க் காணப்படும் புத்திமதியாக அமையும் எனும் எண்ணத்தில்தான் சொல்லப்படுகின்றது. இது கொடுக்கப்பட முடிகின்ற மிகவும் ஆற்றல்மிக்க சாட்சியங்களில் ஒன்றாகும். பயபக்தியான வாழ்க்கை வாழ்பவனது அனுபவங்களானது அந்தப் பக்தியான ஜீவியத்திற்குச் சாட்சியைப் பகருகின்றதானால், அந்தச் சாட்சியைப் பகருதல் என்பது, நல்லதொரு ஜீவியம் ஜீவிப்பதற்கு மற்றவர்களுக்கு, இருப்பதிலேயே சிறந்த புத்திமதியைக் கொடுக்கிறதாகக் காணப்படும். அதேவேளையில் ஒருவன் தனது சாட்சியினைப் பகிர்ந்தபிற்பாடு, ஒன்று அல்லது இரண்டு புத்திமதிகளைச் சேர்த்துச் சொல்லுவது குற்றமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறதில்லை. ஆனால் சாட்சிபகிர்வது என்பது புத்திமதி கொடுப்பதாய் இராமலிருக்க, சாட்சிபகிர்வது என்பது புத்திமதி கூறுவதற்குரியது என்று எண்ணுவதில் அநேகர் தவறு செய்கின்றனர் என்பதும், அதிகமாய் அக்கூட்டங்களில் புத்திமதி கூற முற்படுவது தவறு என்பதும் உண்மையே. சாட்சியங்கள் பகிரப்படுவதே நலமென நான் எண்ணுகின்றேன்.

(Q803:2; Q825:2) திருமணம் - அவிசுவாசி விசுவாசியினால் பரிசுத்தமாக்கப்படுதல்

கேள்வி - “என்னத்தினாலெனில், அவிசுவாசியான புருஷன் தன் மனைவியால் பரிசுத்தமாக்கப்படுகிறான்; அவிசுவாசியான மனைவியும் தன் புருஷனால் பரிசுத்தமாக்கப்படுகிறாள். இல்லாவிட்டால் உங்கள் பிள்ளைகள் அசுத்தமாயிருக்குமே; இப்பொழுதோ அவைகள் பரிசுத்தமாயிருக்கின்றன” (1 கொரிந்தியர் 7:14) எனும் அப்போஸ்தலன் பவுலினுடைய வார்த்தைகளை விவரிக்க முடியுமா?

பதில் - ஆதாம் மற்றும் ஏவாளின் கீழ்ப்படியாமையும், பரம பிதாவிடமிருந்துள்ள இவர்களது விலகிப்போகுதலும், அவர்கள் பிள்ளைகள் அனைவரையும் விலகிப்போகப்பண்ணினபடியால், மகாபெரும் பாவநிவாரணத்தின் புண்ணியத்தின் வாயிலாய் உண்டாகும் “கர்த்தருடைய ஜனங்களின்” ஒப்புரவாகுதலானது, அவர்களை மீண்டும் தேவனுடன் இசைவுக்குள் கொண்டுவருவது மாத்திரம் இல்லாமல், அவர்களின் பிள்ளைகளும் பகுத்தறிந்து முடிவெடுக்கும் வயதை அடைவதற்கு முன்புவரையிலும் தங்களின் பெற்றோர்கள் வாயிலாக நீதிமானாக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படுகின்றனர். பெற்றோரில் ஒருவர் கர்த்தருடைய பிள்ளையாகவும், மற்றவர் தேவனுக்கு அந்நியராகவும், புறம்பானவராகவும் காணப்பட்டால் எப்படி என்கிறபோதே கேள்வி சற்றுக் கடினமாகுகின்றது; ஆனால் இப்படியான சூழ்நிலைமையில், தேவன் குழந்தையைக் கர்த்தருடைய சீஷனாய்க் காணப்படும் பெற்றோர்மூலமாகத் - தம்முடையதாகக் கருதுகின்றார். குழந்தையினுடைய விஷயத்தில் பெற்றோர்களில் விசுவாசியாய்க் காணப்படும் ஒரு பெற்றோரின் நிலைமையானது, அர்ப்பணம்பண்ணாத பெற்றோரின் நிலைமையை ஈடுகட்டுகின்றது.

1HG 650 [தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பத்திகள்]

குற்றத்தன்மைக்கான மிரதான காரணம்

“இதோ, நான் துர்க்குணத்தில் உருவானேன்; என் தாய் என்னைப் பாவத்தில் கர்ப்பந்தரித்தாள்.”
(சங்கீதம் 51:5)

நோய்க் கண்டறிதல் என்பது எந்த ஒரு நோயையும் குணமாக்குவதற்கு ஏற்றெடுக்கப்படும் முயற்சியில் மிக முக்கியமானதாகக் காணப்படுகின்றது. இது நோய் விஷயத்திலும், துர்நடத்தை விஷயத்திலும், மனுக்குலத்தின் எவ்வகையான மற்ற வியாதிகள் விஷயத்திலும் உண்மையாகவே காணப்படுகின்றது. பாவத்தின் ஆரம்பத்தையும், நம் மத்தியிலும், மற்றவர்கள் மத்தியிலும் பாவத்தின் செயல்பாட்டினுடைய வழிமுறையையும் நாம் நன்கு புரிந்துகொள்கையில், அதை நாம் நன்கு எதிர்த்துப் போராடுகிறவர்களாக இருக்கமுடியும். இந்த வியாதியை அதிகரிக்கப்பண்ணுவது எது என்றும், எவை இந்த வியாதியை அழித்திடும் என்றும் நாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

நம்முடைய முன்னோர்கள் “முழுமையான சீர்க்கேடு” ஏற்பட்டுவிட்டது என்று கூறி தவறு செய்துவிட்டனர். முற்றிலுமாகச் சீர்க்கெட்டுப்போன மற்றும் நீதி மற்றும் உண்மைமீதான விருப்பம் முற்றிலும் இல்லாத மற்றும் அனைத்து நல்செல்வாக்குகளுக்கும் உணர்வற்றுப்போன எந்த ஒரு மனுஷனையும் நாம் யாருமே சந்தித்ததில்லை. “நீதிமான் ஒருவனாகிலும் இல்லை” - அனைவரும் பாவிகளாய் இருக்கின்றனர் என்னும் வேதவாக்கிய அறிக்கைக்கு நம் அனுபவங்களும் கூடச் சாட்சி பகர்கின்றது. எனினும் வேதாகமமானது இக்காரியத்தினுடைய அடிவேர்வரையிலும் தெரிவிக்கின்றது; மேலும் பாவத்தின்மீதான மனப்பற்றுதலுடன், பாவ நிலைமையிலேயே நாமும், மனுக்குலம் அனைவரும் பிறந்துள்ளோம் எனும் நம்முடைய ஆதார வசனத்தினுடைய அறிக்கைக்கு, அனுபவமானது சான்றுபகர்கின்றது.

எனினும் தேவன் நம்மைப் பாவிகளாக்கிட்டார் என்றும் நாம் முடிவுபண்ணிடக்கூடாது; ஏனெனில் இக்கருத்திற்கு எதிராகவே வேதத்தின் கருத்துக் காணப்படுகின்றது; மேலும் “அவர் கிரியை உத்தமமானது/நிறைவானது” என்று வேதம் நமக்கு உறுதிப்படுத்துகின்றதாய் இருக்கின்றது (உபாகமம் 32:4; KJV/திருவிவிலியம்). வேதத்தின்படி நாம் நம்முடைய ஜீவன்களை நம்முடைய பெற்றோர்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டோம்; நம் பெற்றோர்கள் அவர்கள் பெற்றோர்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டார்கள்; முதலாவதாகத் தகப்பனாகிய ஆதாமிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. நம் முதலாம் பெற்றோர்கள் பாவஞ்செய்து, திவ்விய தண்டனையாகிய மரணத்தின்கீழ் வந்தார்கள் என்று வேதம் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றதாய் இருக்கின்றது; மேலும் இது மனதளவில், ஒழுக்க விஷயத்தில் மற்றும் சரீர அளவில் சீரழிவைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றதாய் இருக்கின்றது. “இப்படியாக, ஒரே மனுஷனாலே பாவமும் பாவத்தினாலே மரணமும் உலகத்தில் பிரவேசித்ததுபோலவும், எல்லா மனுஷரும் பாவஞ்செய்தபடியால், மரணம் எல்லாருக்கும் வந்ததுபோலவும் இதுவுமாயிற்று” (உரோமர் 5:12) என்று அப்போஸ்தலன் தெரிவிக்கின்றார்.

நம் சந்ததியினமீது கடந்துவந்திட்டதான இந்த மரணசாபமும், அது பிறப்புமுதற்கொண்டு நம்மைப் பாதிக்கும் காரியமும் மிகமோசமான நோயாகும். இது நித்திய சித்திரவதையென்னும் சாபமென்று தவறுதலான விசுவாசப்பிரமாணங்களினால் தெரிவிக்கப்பட்ட சாபத்தைவிட மிகவும் நியாயமான சாபமாக இருப்பினும், தேவனுடைய இந்தச் சாபமானது மிகவும் பயங்கரமானதாகவும், உலகம் முழுவதும் காணப்படுகின்றது. “நித்திய சித்திரவதையில் நீ ஜீவிப்பாய்” என்று ஒருவேளை இருந்திருந்தால் இருக்கும் பயங்கரத்தைவிட, “சாகவே சாவாய்” எனும் தண்டனையானது குறைவான பயங்கரமுடையதாய் இருக்கின்றது.

ஆகையால் நம்மிலும், மற்றவர்களிலும் ஒழுக்கமற்றத் தன்மைகளையும், பாவகரமான தன்மைகளையும் நாம் காண்கையில், இவைகள் விழுகை மற்றும் சாபத்திற்கான சாட்சிகள்

என்று புரிந்துகொள்கின்றோம்; மேலும் இத்தகைய செல்வாக்குகளின்கீழ்க் காணப்படும் அனைவர்மீதும் அனுதாபங்கொள்ளப்பட வேண்டும். உண்மை அனுதாபமானது பாவத்திற்காக அனுதாபங்கொள்ளாமல், மாறாக பாவநிலையினால் முடமாகியுள்ள பாவியின்மீது அனுதாபங்கொள்கிறது. பாவியின் விடுதலைக்காக வேண்டி, பாவத்தை ஒழிக்கத் தீவிர பிரயாசங்கள் அவசியமாகும்; எனினும் பாவம் மற்றும் மற்றவர்களின் விஷயத்தில் நம்மால் ஏறெடுக்கப்படும் நம்முடைய சிறந்த பிரயாசங்களானது, உண்மைகள்பற்றின அறிவின்மூலமாகவும், தகுதியான அனுதாபம் பாராட்டுதல்மூலமாகவும் பலனடையமுடியும். அனுதாபம் அல்லது மனதுருக்கமில்லாமல் வழங்கப்படும் ஈவிரக்கமற்ற நீதியினால் உதவப்படாமல், மாறாக அனுதாப உதவியில்லாமையின் காரணமாகவே அநேகம் ஜனங்கள் அநேகமாகப் பாதிப்படைந்துள்ளனர். இந்தப் படிப்பினையை நாம் மிகத் தாமதமாகக் கற்றுவருகின்றோம்.

பெற்றோரின் அனுதாபம் அவசியம்

மனுஷிக் அனுதாபமானது காரியங்களினுடைய உண்மைப்பற்றின அறிவின் வாயிலாக விரிவடைகையில் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி அந்தறிவு பெருக்கத்தினால் பெற்றோர்கள் மற்றும் பிள்ளைகள் இருவருமே ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள். சரி அல்லது தவறின்மீதான தங்களது பற்றுகள் மற்றும் தங்கள் சொந்த மனநிலைகளானது தங்கள் பிள்ளைகளிடத்தில் ஒன்றில் சாதகமாகவோ அல்லது பாதகமாகவோ, அவர்களது பிறப்பில் இயல்புகளைப் பதியப்பண்ணிட உதவிடும் என்று பெற்றோர்கள் கற்றுக்கொள்வது அவசியம். பொல்லாத பிள்ளைகளுடைய பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளினுடைய இந்தப் பொல்லாப்பிற்குத் தாங்களே அதிகக் காரணம் என்று உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். முறையாய்த் தகவல் அறிந்த நிலையிலும், சரியாய் விருப்பங்கொண்டிருந்த நிலையிலும் இருந்திருப்பார்களானால் பெற்றோர்கள் மிக அதிக அநுகூலமுள்ள மனநிலையுடன் உள்ள பிள்ளைகளைப் பெற்றிருந்திருக்கமுடியும். பிள்ளையின் பிறப்பில் அதனிடம் பதியவைக்கப்பட்டிருக்கும் இயற்கையான இயல்புகளைச் சரிப்படுத்துவதற்கு அதிகளவிலான பயிற்றுவித்தல் அவசியம். உண்மையில் அந்தச் சரிப்படுத்தப்படவேண்டிய இயல்பில் மிகச் சிறுபாகம் மாத்திரமே இந்த ஜீவியத்தில் ஒழிக்கப்படமுடியும்.

“அசுத்தமானதிலிருந்து சுத்தமானதைப் பிறப்பிக்கத்தக்கவன் உண்டோ? ஒருவனுமில்லை” (யோபு 14:4) எனும் வேதவாக்கியத்தினை நாங்கள் மறந்துபோகவில்லை. இதை நாங்கள் நினைவில்கொண்டிருக்கின்றோம். மேலும் அபூரணப் பாவியும், துர்க்குணத்தில் உருவாகி, பாவத்தில் கர்ப்பம் தரிக்கப்பட்டதுமான பிள்ளையானது கொஞ்சமோ, அதிகமோ பாவகரமான இயல்புகளைப் பெற்றிருக்கக்கூடும் என்று மாத்திரமே நாம் கூறுகின்றோம். பிள்ளைப் பிறப்பதற்கு முன்னதாகச் செயல்படுத்தப்படும் செல்வாக்குகளின் விஷயத்திலும், பிள்ளைகள் பிறந்த பிற்பாடு அவர்கள் விஷயத்திலுள்ள பெற்றோருக்குரிய கடமைகள் விஷயத்திலும், பாரமான பொறுப்பானது பெற்றோர்கள்மீது காணப்படுகின்றது என்று நாம் தெரிவிக்கின்றோம்.

குழந்தையைப் பிறப்பித்திடும் ஆற்றல்களானது எத்தகைய ஜாக்கிரதையுடனும், தேவன் மற்றும் நீதிக்கான எத்தகைய உண்மையுடனும், இருதயத்தின் தூய்மையும், அருமையான குணலட்சணமும் தக்கவைக்கப்படுவதற்கான எத்தகைய வாஞ்சையுடனும் செயல்முறைப்படுத்தப்பட வேண்டும்! கர்ப்பக்காலத்தின்போது தாயானவளின் மனஅமைதிக்கு, சந்தோஷத்திற்கு, சமாதானத்திற்கு, நீதிக்கு, பயபக்திக்கு, அன்பிற்கு உதவிகரமாய் இருக்கும் நல்செல்வாக்குகளினால் தாயானவளைச் சூழ்ந்திருக்கப்பண்ணுவதில் தகப்பன் எத்துணை ஜாக்கிரதையாகக் காணப்பட வேண்டும்! இப்படிச் செய்தால், உலகமானது இன்னமும் அபூரண நிலையிலும், பாவத்தினால் கறைப்பட்ட நிலையில் தொடர்ந்து இருக்கின்ற நிலையிலும்கூட எத்தகைய நற்குணமுள்ள மனுஷர்கள் பிறப்பிக்கப்படுவார்கள்! ஒருவேளை பெற்றோர்கள் இந்தக் கொள்கைகளை அடையாளம் கண்டுகொண்டும், தங்கள் பொறுப்புகளை உணர்ந்துகொண்டும், அவைகளுக்கிசைவாய் ஜீவித்தும் இருப்பார்களானால், இப்பொழுது நாம் எத்தகைய வேறுபட்ட ஓர் உலகத்தில் ஜீவித்துக்கொண்டிருந்திருப்போம்! மரணமானது எல்லா வாய்ப்புகளுக்கும் முற்றுப்புள்ளி வைக்காததற்காய்த் தேவனுக்கு நன்றி! இக்காலத்தில் ஏமாற்றங்கள் மற்றும் கண்ணீர்கள் வாயிலாகக் கற்றுக்கொள்ளப்படும் படிப்பினைகளானது அநேக விதத்தில் எதிர்காலத்தில் பிரயோஜனமாய் இருக்கும் என்று நாங்கள் நம்புகின்றோம்.

2HG 226 [தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பத்தி]

கர்த்தருடைய ஐனங்களில், குடும்பங்களின் தலைவர்களாகக் காணப்படுபவர்கள், தங்கள் குடும்பங்களில் தாங்கள் கர்த்தருடைய பிரதிநிதிகளாக அல்லது ஆசாரியர்களாக இருக்கின்றனர் என்றும், தினந்தோறும் குடும்ப ஜெபத்தில் தூபவர்க்கம் ஏற்றெடுப்பதற்குச் சிலாக்கியம் பெற்றிருக்கின்றனர் என்றும், ஜெபம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதை உணரவும், ஜெபத்தின் சுகந்த வாசனையை இயேசுவின் புண்ணியத்தினால் தேவன் முன்னிலையில் எழும்பப்பண்ணுவது மாத்திரமல்லாமல், இப்படியாகக் குடும்பத்தின் அங்கத்தினர்களுக்கும் முன்னிலையில் தாங்கள் குடும்பத்தின் இயற்கையான தலைவர்களாய் இருக்கின்றனர் எனச் சாட்சி பகிரவும் சிலாக்கியம் பெற்றிருக்கின்றனர் என்றும் நினைவில்கொள்ள வேண்டும்; இன்னுமாகக் கர்த்தர் இவர்களின் தலையாய் இருக்கின்றார் மற்றும் கர்த்தரின் ஞானமும், மேற்பார்வையுமே ஜீவியத்தின் அனைத்துக் காரியங்களிலும் - பூமிக்கடுத்த மற்றும் ஆவிக்கடுத்த காரியங்களிலும் நாடப்படுகின்றது என முன்வைக்கவும் சிலாக்கியம் பெற்றிருக்கின்றனர் என்றும் நினைவில்கொள்ள வேண்டும். பெற்றோர் தங்களது சிலாக்கியங்களையும், வாய்ப்புகளையும் இப்படியாகப் பயன்படுத்துதலின்மூலம் ஆசீர்வாதமானது பெற்றோர்மீது மாத்திரம் கடந்துவராமல், இன்னுமாக ஒருவேளை திவ்விய ஆளுகையானது அங்கீகரிக்கப்பட்டு, அதற்கு அடிபணியப்படும்போது வீட்டாரின் அங்கத்தினர்களுக்கும் பிரதி ஆசீர்வாதமானது கடந்துவருகின்றது. இத்தகைய குடும்பங்களில் ஒழுங்கின்மையின் ஆவியானது மிகமிகக் குறைவாகக் காணப்படும் - அதாவது திவ்வியத் தலைமைத்துவமும், ஆளுகையும் அங்கீகரிக்கப்படாத குடும்பங்களில் காணப்படும் ஒழுங்கின்மையின் ஆவியானது இங்கு மிகமிகக் குறைவாகக் காணப்படும்.

2HG 765 [தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பத்திகள்]

நம்முடைய சக மனிதர்களை நாம் கையாளும் விஷயம் அனைத்திலும், நீதி அவசியமென்பது பகுத்தறிவுள்ள மனங்கள் யாவருக்கும் ஏற்படையதாயிருக்கும். அது தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணம் முழுவதையும் உள்ளடக்குகின்றதாய் இருக்கின்றது. அந்த நியாயப்பிரமாணத்தின் சுருக்கமாய்க் காணப்பட்டு, நமது கர்த்தரின் அங்கீகரிப்பைப் பெற்ற அந்த வார்த்தைகள், “உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன் முழு இருதயத்தோடும் உன் முழு ஆத்துமாவோடும் உன் முழுப் பலத்தோடும் உன் முழுச்சிந்தையோடும் அன்புகூர்ந்து, உன்னிடத்தில் அன்புகூருவதுபோலப் பிறனிடத்திலும் அன்புகூருவாயாக” (லூக்கா 10:27) என்பதேயாகும். இந்த இரண்டு கோரிக்கைகளிலும் நியாயப்பிரமாணமும், தீர்க்கத்தரிசிகளும் முழுமையாய் உள்ளடங்குகிறது. முதலாவதாக நமது சிருஷ்டிகரை நாம் அடையாளம் கண்டுகொள்ள வேண்டும்; நமக்கு ஜீவனையும், அதன் ஆசீர்வாதங்கள் யாவையும் கொடுத்தவரை நாம் மகிமைப்படுத்திட வேண்டும்; நமக்கும், மற்றவர்களுக்கும் மகிழ்ச்சியினை உண்டாக்கும்படி அவரது நீதியான கோரிக்கைகளுக்கு நாம் கீழ்ப்படிதல் உள்ளவர்களாய் இருக்க வேண்டும். மற்றவர்கள் நம் உரிமைகளை அடையாளம் கண்டுகொள்ள வேண்டுமென நாம் விரும்புவது போன்று, நாம் மற்றவர்களுடைய உரிமைகளையும் அடையாளம் கண்டுகொள்வது சரியே. பொன்னான பிரமாணம் என்பது வெறும் நீதியே ஆகும். “நியாயஞ்செய்யுங்கள்” எனும் நமது ஆதார வசனத்தில் இடம்பெறும் வார்த்தை முன்வைக்கும் காரியங்களுக்குக் குறைவானதைச் செய்யும்படிக்கு நாம் கொஞ்சம்கூட அனுமதிக்கப்படுகிறதில்லை. வாருங்கள் சேர்ந்து காரியங்களை நிதானித்துப்பார்க்கலாம். நம்மில் எத்தனை பேர்கள் ஜீவியத்தின் காரியங்கள் அனைத்திலும், நமது தேவன் மற்றும் நமது அயலார்கள் விஷயத்தில் - நீதி செய்திருக்கின்றோம்?

குடும்பத்திலிருந்து துவங்கலாம். ஒவ்வொருவனும் தன் பெற்றோர்களிடத்தில், தன் குழந்தைகளிடத்தில், தன் சகோதரரிடத்தில், தன் சகோதரிகளிடத்தில், தன் கணவனிடத்தில், தன் மனைவியினிடத்தில் தன்னால் பேசப்பட்ட வார்த்தைகளையும், தன்னால் செய்யப்பட்ட கிரியைகளையும் ஆராய்ந்துபார்ப்பானாக. ஜீவியத்தில் நமது உறவுகள் அனைவரின் விஷயத்திலும், இப்படி நமக்கு மிக நெருக்கமானவர்களாகவும், மிக அருமையானவர்களாகவும்

காணப்படுபவர்களை நாம் நீதியினுடைய கொள்கைகளுக்கு ஏற்ப, பொன்னான பிரமாணத்திற்கு ஏற்ப நடத்துகின்றோமா? அவர்கள் நமக்குச் செய்ய வேண்டுமென்று நாம் விரும்புவைகளை, நாம் அவர்களுக்கும் செய்கின்றோமா? ஒருவேளை இல்லையெனில், கர்த்தரோடு உறவுகொள்ள துவங்கின பிற்பாடு, அவருக்குக் கனத்தைக் கொடுக்கவும், அவருக்குக் கீழ்ப்படியவும் நாடினபிற்பாடு, குடும்பத்திலும், ஜீவிதத்திலும் உள்ள ஒவ்வொரு வார்த்தைகளையும், ஒவ்வொரு கிரியைகளையும் நாம் கூர்ந்து கவனிப்போமாக மற்றும் எந்தளவுக்கு அவைகள் சரிசெய்யப்படலாம் மற்றும் நீதியாய்க் காணப்படத்தக்கதாகக் கொண்டுவரப்படலாம் என்று பார்ப்போமாக. பெரும்பான்மையான ஜனங்கள் மாம்ச உறவுகளில் மிகவும் நெருக்கமானவர்களிடத்திலும், அருமையானவர்களிடத்திலும் தாங்கள் எவ்வளவு அநீதியாய் நடந்திருக்கின்றனர் என்று கண்டுபிடிக்கும் போது அதிர்ச்சியடைவார்கள் என்பதில் உறுதியே.

இதோடுகூட உங்கள் அயலார்களின் விஷயங்களில், உங்கள் கூட்டாளிகளின் விஷயங்களில் அன்றாட ஜீவியத்தில் உங்கள் வார்த்தைகள் மற்றும் கிரியைகள் நீதியாய் அல்லது அநீதியாய் இருந்துள்ளதாவெனக் கவனியுங்கள். ஒருவேளை அவர்கள் உங்கள் ஸ்தானத்திலும், நீங்கள் அவர்கள் ஸ்தானத்திலும் இருந்திருந்தால், அவர்கள் பேசியிருப்பது சரி என்று ஒருவேளை உங்களால் அங்கீகரிக்கப்படக்கூடிய அதே வார்த்தைகளை, அதே தொனியில் மற்றும் பாவனையில், நீங்கள் அவர்களிடம் பேசுகின்றீர்களா? தொழில் விஷயத்தில் மற்றவர்கள் உங்களிடம் செய்திட்ட எந்தளவுக்கான பேரம் நீதியானது என்று உங்களால் கருதப்படுமோ, அந்தப் பேரத்தைத்தான் நீங்கள் அவர்களிடம் பண்ணுகின்றீர்களா? இல்லையெல் ஒருவேளை நீங்கள் பொருள் வாங்குபவராகவும், அவர்கள் பொருள் விற்பவராகவும் இருந்தால், பொருட்கள் மற்றும் வேலைகளுக்குமான நீதியான கூலியென்று அவர்கள் கேட்க வேண்டுமென உங்களால் கருதப்படும் கூலியினைத்தான் நீங்கள் அவர்களிடத்தில் கேட்கின்றீர்களா அல்லது அதிகமான விலையினைச் சொல்கின்றீர்களா? ஒருவேளை உங்களுக்குத் தோட்டம் ஒன்றிருந்தால், அதில் அயலானின் கோழி வந்து நாசம் செய்யாதபடிக்கு அவன் கவனமாயிருக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் விரும்புவதுபோன்று, நீங்களும் உங்கள் கோழிகள் உங்கள் அயலானின் தோட்டத்தில் நாசம் செய்யாதபடிக்குக் கவனமாய்க் கவனித்துக்கொள்கின்றீர்களா? உங்கள் அயலான் உங்கள் முகத்தின் முன் புகையினை ஊதக்கூடாது என்று நீங்கள் விரும்புவது போன்று, நீங்களும் அயலானின் முகத்தில் புகை ஊதவே கூடாது என்றிருக்கின்றீர்களா? உங்கள் இல்லத்தில் அயலான் பிரவேசிக்கையில், அவன் காலைத் துடைத்துக்கொண்டு வரவேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்புவது போன்று, நீங்களும் அயலானின் இல்லத்தில் பிரவேசிக்கையில் காலைத் துடைத்துக் கொண்டு செல்கின்றீர்களா? சகல மனுஷர்களையும், ஸ்திரீகளையும், பிள்ளைகளையும் மற்றும் விலங்குகளையும் அன்பாயும், கனிவாயும் நடத்துகின்றீர்களா? அதாவது அவர்கள் உங்கள் ஸ்தானத்திலும், நீங்கள் அவர்கள் ஸ்தானத்திலும் இருந்தால், அவர்கள் எப்படி உங்களை நடத்துவது நீதியாய், நியாயமாய் இருக்குமென நீங்கள் கருதிடும் தகுதியான விதங்களில், அவர்களை நீங்களும் நடத்துகின்றீர்களா? உங்கள் அயலான் உங்களைக் குறித்து இரக்கமாய்ப் பேசவேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்புவது போன்று, நீங்களும் உங்கள் அயலானைக் குறித்து இரக்கமாய்ப் பேசுகின்றீர்களா? அல்லது உங்கள் குறைகளைக் குறித்து அயலான் ஏளனமாய்ப் பேசக்கூடாது என்று நீங்கள் விரும்புவது போன்று, நீங்களும் உங்கள் அயலானின் குறைவுகளைக் குறித்து ஏளனமாய்ப் பேசாமல் இருக்கின்றீர்களா? ஒருவேளை நீங்கள் உங்களது அயலானின் ஸ்தானத்திலும், அயலான் உங்கள் ஸ்தானத்திலும் காணப்பட்டிருந்தால், உங்களைக் குறித்து அயலான் எக்காரியங்களைப் பேசுவது தகுதியானது என்று நீங்கள் கருதுவீர்களோ, அக்காரியங்களையே உங்கள் அயலானின் விஷயத்திலும் நீங்கள் பேசத்தக்கதாக உங்கள் நாவுகளின் மீது கவனமாய் இருக்கின்றீர்களா?

அழியாத கிரீடத்தை நாடுதல்

ஓட்டப்பந்தயம் குறித்த வெவ்வேறு கண்ணோட்டங்கள்

கிறிஸ்தவனுடைய ஓட்டப்பந்தயமானது வெவ்வேறு கண்ணோட்டங்களிலிருந்து பார்க்கப்படலாம். ஒரு கண்ணோட்டத்திலிருந்து பார்க்கையில், அது கர்த்தருக்கு அர்ப்பணம் பண்ணினது முதற்கொண்டு, உயிர்த்தெழுதல் வரையிலான ஓர் ஓட்டமாக அல்லது நாடுதலாக இருக்கின்றது. இந்தக் கண்ணோட்டத்திலிருந்து பார்க்கையில் ஓட்டத்தில் அநேகம் வித்தியாசங்கள் காணப்படும் - சிலசமயம் நல்ல ஓட்டம், சிலசமயம் மெதுவான ஓட்டம், சிலசமயம் நின்றுகொண்டிருத்தல் மற்றும் சிலசமயம் பின்னோக்கி திரும்புதலும் காணப்படும். இந்தக் கண்ணோட்டத்தின்படி, யார் ஓட்டத்தில் காணப்படுகின்றனர் என்பதையும், எந்தளவுக்கு அவர்கள் தாலந்துகள் மற்றும் வாய்ப்புகளில் உண்மையாய் இருக்கின்றனர் என்பதையும் கர்த்தர் தாமே அறிவார். இந்தக் கண்ணோட்டத்தின்படி நாம் ஒருவரையொருவர் நியாயந்தீர்த்திடக்கூடாது, மாறாக கர்த்தரே நியாயாதிபதி என்றும், அவருடைய முடிவானது இந்த யுகத்தின் முடிவில் வரும் என்றும், அது சிலருக்கு முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் பங்கையும், மற்றவர்களாகிய திரள்கூட்டத்தாருக்கு சற்றுக்குறைவான மாறுதலையும், ஆசீர்வாதத்தையும் அருளுவதன் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படும். ஒவ்வொரு மனுஷனுடைய வேலைப்படும் வெளிப்படுத்தப்படும். மிகவும் மெதுவாக ஓடிக்கொண்டிருப்பவர்கள் போன்று நமக்குக் காணப்படும் சிலர், முன்னோர் வழி வந்த சாதகமற்ற அநுகூலமின்மைகளினுடைய பாரமான பிரச்சனைகளுக்கு எதிராய் உண்மையில் போராடிக் கொண்டிருப்பார்கள்; அதுபோல ஓட்டத்தில் வேகமாய் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றனர் என்று நாம் எண்ணிடும் சிலர், கர்த்தருடைய கண்ணோட்டத்தில் உயர்வாய் மதிக்கப்படாதவர்களாய்க் காணப்படலாம் அல்லது நல்ல இயல்பான பண்புகள் மற்றும் குணங்கள் காரணமாய்ப் பெரும்பான்மையான மற்ற ஜனங்களைக்காட்டிலும் எல்லா விதத்திலும் நல் அநுகூலங்களைப் பெற்றிருந்தவர்களாகக் காணப்படலாம். கர்த்தரைப் பிரியப்படுத்துவதற்கும் மற்றும் இப்பொழுது முன்வைக்கப்பட்டுள்ளதான பரம அழைப்பிற்கான மகிமையான பரிசை வெல்வதற்கும் என்று நாடி, இந்த ஓட்டப்பந்தயத்தில் ஏறெடுக்கப்படும் ஒவ்வொரு சுயத்தை வெறுத்தல்களுக்கும், ஒவ்வொரு உண்மையுள்ள பலிக்கும் அடையப்போகும் வெகுமானம் என்பது, தன் தகுதி நிலைக்கும் மிக அதிக மற்றும் மேன்மையான வெகுமானமாய் இருக்கும் என்று அறிந்த நிலையில் ஒவ்வொரு ஓட்டப்பந்தய வீரனும் தன்னால் முடிந்ததைச் செய்துவிட்டு, பலன்களுக்கடுத்த காரியங்கள் அனைத்தையும் கர்த்தரிடத்தில் விட்டுவிடுவானாக.

ஓட்டப்பந்தயத்தைக் குறித்த முற்றிலும் வேறுபட்ட, அதேசமயம் தேவ வார்த்தையினுடைய எழுத்திற்கும், ஆவிக்கும் இசைவான கண்ணோட்டம் என்னவெனில் . . . கிறிஸ்தவன் கர்த்தருக்கு ஒத்த குணலட்சண சாயலை அடைவதாகும். தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள் அனைவரும் தேவனுடைய பிரியமான குமாரனின் சாயலாய் இருப்பார்கள் என்றும், கர்த்தருக்கான நமது அர்ப்பணமும் மற்றும் கிறிஸ்துவின் பள்ளிக்கூடத்தில் பிரவேசித்தது முதற்கொண்டு துவங்கின அனுபவங்களும், குணலட்சணத்தின் வளர்ச்சியும் . . . கர்த்தருக்கொத்த குணலட்சணத்தின் சாயலை அடைவதில் நிறைவடைகின்றது என்றும் வேதவாக்கியங்களானது நமக்கு உறுதிப்படுத்துகின்றதாய் இருக்கின்றது. கிறிஸ்தவனுடைய இந்த அனுபவமும் கூட ஓட்டப்பந்தயத்திற்கு ஒப்பிடப்படலாம். கிறிஸ்துவைத் தங்கள் மீட்பரென ஏற்றுக்கொண்டுள்ளவர்களும், தங்களுடைய அனைத்தையும் கர்த்தருக்கு அர்ப்பணம் பண்ணியுள்ளவர்களுமானவர்கள் மாத்திரமே இந்தக் கிறிஸ்துவின் பள்ளிக்கூடத்தில், இந்த ஓட்டப்பந்தயத்தில் அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். இப்படி முதலாவது பிரவேசிக்கையில், அவர்கள் மிகவும் குறைவுடன் இருந்தனர் - அறிவிலும், கிருபையிலும் தாங்கள் வளரத்தக்கதாக இங்குப் பிரவேசித்தவர்களாய் இருந்தனர். கர்த்தருடைய சித்தத்தைச் செய்வதற்கான இருதயத்தின் வாஞ்சையே துவக்கமாகும்; இந்தக் கற்றுக்கொள்ளுதலுக்கான அல்லது இந்த ஓட்டப்பந்தயத்திற்கான முடிவு என்பது, கர்த்தரால் அங்கீகரிக்கப்படுகின்ற அளவில் அறிவு மற்றும் அன்பை அடைதலாகும்; இதை அடையவில்லையெனில் நாம் இராஜ்யத்திற்கு அபாத்திரர்களாய் இருப்போம்.

ஒருவேளை பாடத்தைக் கற்றுக்கொள்வதிலிருந்து மாணவனை அல்லது பூரண அன்பு எனும் தன் இலக்கை அடைவதிலிருந்து ஓட்டப்பந்தய வீரனை மரணமானது குறுக்கிடுமானால், அப்போது அவனால் ஜீவகிரீடத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது; “ஜெயங்கொள்பவர்களுக்கு” என்று மாத்திரம் வாக்களிக்கப்பட்டுள்ளதான இராஜ்யத்திற்குத் தகுதியானவனாக அவன் கருதப்பட முடியாது (வெளிப்படுத்தல் 3:21). இந்த ஓட்டத்தில் ஓட்டப்பந்தய வீரனைக் கர்த்தரினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றவன், மிக முழுமையாய்த் திவ்விய மேற்பார்வை மற்றும் பராமரிப்பின் கீழ் வருகின்றபடியால், அவனது பூமிக்குரிய நலன்கள் மற்றும் ஜீவியம் அவனுக்குச் சாதகமாய்க் காணப்படும்படிக்குப் பார்த்துக்கொள்ளப்படும் என்றும், அவன் பாடங்களைக் கற்றுக்கொள்வதற்கான வாய்ப்பினைப் பெற்றுக்கொள்வான் என்றும், ஓட்டம் ஓடுவதற்கும், தன்னை ஜெயங்கொள்கிறவனாக நிரூபிப்பதற்குமான வாய்ப்பினைப் பெற்றுக்கொள்வான் என்றும் எங்கள் நம்பிக்கைக் காணப்படுகின்றது.

பூஜியத்திலிருந்து துவங்கும் நிலையில், இந்த ஓட்டப்பந்தயமானது, நான்கு கால்-மைல் இலக்குகளால் பிரிக்கப்படலாம். தேவனுக்கான ஒருவகை அன்பினைக்கொண்ட நிலையில் ஓட்டமானது துவங்குகின்றது - இவ்வன்பானது ஓட்டத்தின் இறுதியில் அடையப்படுகின்றதான பூரண அன்பாய் இருப்பதில்லை; எனினும் இது துவங்குவதற்கு அவசியமான அன்பாய் இருக்கின்றது. இதை நாம் கடமை அன்பு என்று அழைக்கலாம்; அப்போஸ்தலன் கூறுவதுபோன்று, கர்த்தருடைய சித்தம் செய்ய நாடுவதை நம் “புத்தியுள்ள ஆராதனை” என்று நாம் உணர்ந்துகொள்கின்றோம்; ஏனெனில் இயேசுவினுடைய மீட்பின் வேலையில், அவர் நமக்கு என்ன செய்துகொண்டு வருகின்றார் என்பதை நாம் உணர்ந்தவர்களானோம். முதல் கால்-மைல் இலக்காகிய இந்தக் கடமை அன்பானது ஒருபோதும் தொலைந்து போகிறதில்லை; இது எப்போதுமே ஓட்டப்பந்தய வீரனுடைய இருதயத்திலும், மனதிலும் உயர் மதிப்புடையதாய்க் காணப்படும். ஆனால் பந்தயசாலையில் அவன் இரண்டாம் கால்-மைலுக்கு முன்னேறுகையில், கடமை அன்பானது தன்னில், இன்னும் ஓர் அன்பின் உயர்பண்பை ஜெநிப்பித்துள்ளதைக் காண்பான். அவன் கடமை அன்பை இன்னமும் கொண்டிருக்கும் அதே வேளையில், இப்போதோ இன்னும் உயர்வானதொரு அன்பை, மதித்துணரும் அன்பை அல்லது பண்புகளைப் பார்த்து உருவாகும் ஓர் அன்பை உடையவனாய் இருக்கின்றான். தேவன் நம்மை முந்தி அன்புகூர்ந்ததினால் நாம் முதலில் தேவனை அன்புகூர்ந்து, அவருக்கு ஊழியம் புரியவும், அவரைப் பிரியப்படுத்தவும் விரும்பினது போல, கிறிஸ்தவ அனுபவத்தில் மற்றும் பந்தயசாலையில் நாம் இந்த இரண்டாம் கால்-மைல் தொலைவை அடைகையில், நாம் தேவனைக் கருணையானவர் என்பதினால் மாத்திரமல்லாமல், அவர் நல்லவராக இருப்பதிலுமும், அவரது குணலட்சணங்களின் உயர் பண்புகளினாலும், அவரை மதித்திடும் கட்டத்திற்கு வந்தவர்களாய் இருப்போம்; அவரோடு பழகுகையில் அவரது சிங்காசனத்திற்கு ஆதாரமாய் நீதி உள்ளது என்பதையும், மனுக்குலத்திற்கான திவ்விய செய்கைகள் அனைத்தையும் அவரது ஞானம், அன்பு மற்றும் வல்லமையானது நிர்வகிக்கின்றது என்பதையும் நாம் கற்றுக்கொள்வதினாலும், அவரை மதித்திடும் கட்டத்திற்கு/நிலைக்கு வந்தவர்களாய் இருப்போம்.

நம்முடைய ஓட்டத்திலுள்ள இந்த இரண்டாம் கால்-மையிலில், நாம் நம் இருதயங்களைக் கர்த்தர் முன் சோதித்தறிவதற்கும், அவரை ஆவியோடும், உண்மையோடும் தொழுதுகொள்வதற்கும் கற்றுக்கொள்கின்றோம்; ஏனெனில் அவர் நல்லவராகவும், தொழுதுகொள்வதற்குப் பாத்திரமானவராகவும் இருக்கின்றார். இப்படியாக இப்பொழுது நாம் கடமை அன்பை மாத்திரம் பெற்றிராமல், சிருஷ்டிகரை மதித்துணர்ந்திடும் அன்பையும் பெற்றவர்களாய் இருக்கின்றோம் மற்றும் நம்முடைய ஓட்டத்தில் மூன்றாம் கால்-மையிலை நோக்கி முன்னேறுகின்றோம் . . . இக்கட்டத்தில் இதே குணலட்சணத்தினுடைய அம்சங்களை - இவைகள் சபையாகிய, கிறிஸ்துவினுடைய மணவாட்டிகளில் அபூரணமாய் வெளிப்பட்டபோதிலும் - அவ்வம்சங்களை மதித்துணரத் துவங்குகின்றோம். பூரண அன்பிற்கான இலக்கினை நோக்கின ஓட்டத்தில் இந்த ஒரு நிலைமையினை எட்டுதல் என்பதை “சுத்த இருதயத்தோடே ஒருவரிலொருவர் ஊக்கமாய் அன்புகூருங்கள்” (1 பேதுரு 1:22) என்றும், “நாமும் சகோதரருக்காக ஜீவனைக்கொடுக்கக் கடனாளிகளாயிருக்கிறோம்” (1 யோவான் 3:16) என்றும் அப்போஸ்தலர் கூறுகின்றார். இந்த மூன்றாம் கால்-மைல் இலக்கின் முடிவை நாம் நெருங்குகையில், இந்த ஓட்டத்திற்குள் பிரவேசித்த போது, முதலில் நம்மால் பாராட்ட முடியாமல் காணப்பட்டதான அனுதாபத்தினைப் புதுச்சிருஷ்டிகளென நாம் நமது சகோதர சகோதரிகள்

தங்கள் மாம்சத்தினுடைய பெலவீனங்களின் போராட்டங்களில் போராடுகையில், அவர்களிடத்தில் பாராட்டிடுவதற்குக் கற்றுக்கொள்ளுமளவுக்கு, சகோதர சகோதரிகளுக்கான நம் அன்பானது மிக ஆழமாகுகின்றது மற்றும் பலமடைகின்றது. இந்த அளவிலுள்ள அன்பினை அடைந்துள்ளவர்கள் அதுமுதற்கொண்டு மாம்சத்தின்படியும், அதன் பெலவீனங்களின்படியும் ஒருவரையொருவர் அறியாதிருக்கிறார்கள்; மாம்சத்தின்படி அறிவதை இவர்கள் புறந்தள்ளி, ஒருவரையொருவர் ஆவியின்படியும், இருதய நோக்கங்கள் மற்றும் நாட்டங்களின்படியும், அதாவது கர்த்தர் எதன் அடிப்படையில் நம்மைப் பார்க்கின்றாரோ அதுபோலவே அறிந்தவர்களாய் இருக்கின்றனர். அறிவிலும், அன்பிலுமுள்ள இவர்களது வளர்ச்சியானது - இந்த ஓட்டத்தினுடைய துவக்கக் காலங்களில் இவர்கள் அறியாதிருந்த அன்பினுடைய ஆழங்களையும், நீளங்களையும், அகலங்களையும் மற்றும் உயரங்களையும் உணர்ந்துகொள்வதற்கு இவர்களை இப்படியாக வழிநடத்தியது மற்றும் இதனால் மனுக்குலத்திற்கு நம்பிக்கை அளிக்கிறதும், உண்மையாய் அர்ப்பணம் பண்ணியுள்ளவர்களை விசேஷமாய்ப் பராமரிக்கிறதுமான மகா தெய்வீகத் திட்டத்தினை அதிகமதிகமாய்ப் புரிந்துகொள்வதற்கு உதவப்படுகின்றனர். இப்படியாக இந்த ஓட்டப்பந்தயத்தினுடைய நான்காம் கால்-மைல் இலக்கினிடத்திற்கு, அதாவது இறுதி கட்டத்திற்கு வருகின்றோம். தேவனிடத்திலான கடமை அன்பானது, திவ்விய குணலட்சணத்தின் மீதான அன்பாக வளர்ந்தது மற்றும் இது சகோதர சகோதரிகளை அன்புக்கூர வழிநடத்தினது; ஏனெனில் பிதாவின் அதே ஆவியை, தேவனுக்கொத்த சாயலை நாம் அவர்களில் கண்டோம்; இது நம் இருதயத்தினுடைய அன்பை ஆழமாக்கிற்று மற்றும் நம் இருதயங்களிலிருந்து சுயநலத்தையும், உலக கண்ணோட்டங்களையும் காலி பண்ணிற்று; மனுக்குலத்தார் யாவர் மீதும் - மிகவும் இழிவானவர்கள் மீது கூட நாம் அனுதாபம் கொள்ளத்தக்கதாக, நாம் ஓட்டுமொத்த மனுக்குலத்தின் மீதும் அத்தகையதொரு பரந்த பார்வையினைப் பெற்றுக்கொள்ள வழிநடத்தியது.

நாம் இழிவான விஷயங்கள் மீதோ அல்லது அசுத்தமான விஷயங்கள் மீதோ அனுதாபம் கொள்கிறதில்லை; மாறாக முன்னோர் வழி வந்த பெலவீனங்கள் வாயிலாகவும், சூழ்ந்து நிற்கும் சோதனைகள் வாயிலாகவுமே மனுக்குலமானது இந்த அசுசிகளுக்குள்ளாயிற்று என்று நாம் உணர்ந்துகொள்கின்றோம்; மற்றும் நம்முடைய சொந்த மாம்சத்திலுள்ள இந்தக் கீழ்த்தரமான போக்குகளை மேற்கொள்வதற்கு அவசியமாயிருக்கும் தெய்வீகக் கிருபை மற்றும் பலம் குறித்துக் கொஞ்சம் நாம் அறிய வந்திருப்பதின் காரணத்தினால், பயங்கரமான குழியிலிருந்தும், உளையான சேற்றிலுமிருந்தும் தூக்கிவிடும் சர்வ வல்லவரின் கரத்தைக் குறித்தும், கர்த்தரைக் குறித்தும் அறியாமலிருக்கின்ற பாவப்பட்ட மனுக்குலத்தின் மீது நமக்கு அனுதாபம் வளர்ந்து வருகின்றதாய் இருக்கின்றது. இந்தப் பரந்தக் கண்ணோட்டமானது, ஆரம்பத்தில் மங்கலாய்க் காணப்பட்ட திவ்விய வசனங்களின் பாகங்களை நாம் புரிந்துகொள்ள உதவுகின்றதாய் இருக்கின்றது; ஏனெனில் தேவனுடைய அனுதாப பார்வையினுடைய கண்ணோட்டத்தில் உலகத்தையும், அதிலுள்ள பாவத்தையும் கண்ணோக்குவதற்கு நாம் இப்பொழுது கற்றுக்கொண்டு வருகின்றோம்; மேலும் மனுக்குலத்திலுள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் இறுதியில் கிடைக்கப்போகும் பாவம் மற்றும் மரணத்திலிருந்துள்ள விடுதலைக்கான வழியினை ஏற்பாடுபண்ணியுள்ளதான தேவனுடைய அன்பை உணர்ந்திட நாம் ஆயத்தமாகுகின்றோம்; ஆகையால் ஓட்டத்தினுடைய இந்த இறுதி கால்-மையிலில், அன்பிற்கான கர்த்தருடைய உயர்வான விளக்கத்தை நிறைவேற்ற முடிகிறவர்களாக - அதாவது நம் சத்துருக்களுக்காகவும், நம்மை இழிவாய் நடத்துபவர்களுக்காகவும் மற்றும் நம்மைத் துன்புறுத்துபவர்களுக்காகவும் நாம் அன்பு பாராட்டுகிறவர்களாக இருக்கத் துவங்குவோம். இப்படிச் செய்ய முடிவதற்கான காரணம் . . . நம் இருதயங்களில் தேவ அன்பு பூரணப்படுவதினாலும், அறிவு பூரணப்படுவதினாலும், உலகத்தினுடைய சீரழிவிற்கும், குருட்டுத்தனத்திற்குமாய் அனுதாபம் கொள்வதினாலுமேயாகும். இப்படியாய் நம் அன்பிற்கான உச்சநிலையை - சத்துருக்களுக்கான அன்பை - பூரண அன்பின் இலக்கை - இந்த ஓட்டப்பந்தயத்தினுடைய முடிவை நாம் அடைகின்றோம்.

சுலகத்தையும் செய்துமுடித்தவர்களாய் நிற்க வேண்டும்

மீட்பர் மீது நாம் விசுவாசம் வைத்து, பாவத்திலிருந்து திரும்பி, நம்மைத் தேவனுக்கு அர்ப்பணித்தது முதற்கொண்டு, நாம் கிறிஸ்துவினுடைய நீதியின் புண்ணியத்தினால்

மூடப்படுகின்றோம் மற்றும் கொஞ்சம் கிறிஸ்துவின் மனதைப் பெற்றுக்கொண்டவர்களாய் இருந்தோம் - அதாவது தேவ சித்தத்தைச் செய்வதற்கான மனதையும், விருப்பத்தையும் நாம் பெற்றவர்களாய் இருந்தோம் என்று சொல்லலாம் மற்றும் அந்தப் பாடங்களைக் கற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாக நாம் கிறிஸ்துவினுடைய பள்ளிக்கூடத்தில் பிரவேசித்தோம் அல்லது ஓட்டப்பந்தய உருவகத்தின்படி, பூரண அன்பின் நிலையாகிய, தேவனால் அங்கீகரிக்கப்படும் ஒரே இருதய நிலைமையை அடையத்தக்கதாக நாம் ஓடும்படிக்கு, இந்த ஓட்டப்பந்தயத்தில் பிரவேசித்தோம். பூரண அன்பு எனும் இந்த உச்ச நிலையை நம் இருதயங்களில் அடைதல் என்பது, அழியும் சரீரமானது எப்போதுமே அன்பினுடைய இந்த உயர் தரத்தைப் பூரணமாய் வெளிப்படுத்திடும் அளவுக்கு நாம் நடத்தையில் பூரணத்தை அடைந்துவிட்டோம் என்பதாகாது. இந்தப் பிரம்மாண்டமான மற்றும் விரும்பத்தகுந்த நிலைமையினை நாம் உயிர்த்தெழுதலில் நமக்கான புதிய சரீரங்களைப் பெறுவது வரையிலும் அடையப்பட முடியாதுதான்; ஆனாலும் பூரண அன்பினை நம் இருதயங்களில் நாம் அடையப்பெற்றது முதற்கொண்டு, அது நிச்சயமாய் நம் வாயின் வார்த்தைகள் மீதும், நம் இருதயங்களினுடைய கணிப்புகள் மீதும் மாபெரும் தாக்கத்தையும்/ஆதிக்கத்தையும், கட்டுப்பாட்டையும் கொண்டிருக்கும். அது நிச்சயமாய்க் கர்த்தரிடத்திலுமான நம் நடத்தையிலும், சகோதர சகோதரிகளிடத்திலுமான நம் நடத்தையிலும், சத்துருக்களிடத்திலுமான நம் நடத்தையிலும் நிச்சயமாய்த் தாக்கத்தை ஓரளவிற்குத் தெரிகிற விதத்தில் கொண்டிருக்கும் மற்றும் இதனால் நாமும் அதைத் தெரிந்துகொள்ளலாம் மற்றும் நம் நண்பர்களுக்கும், அயலார்களுக்கும்கூடத் தெரியும். சகோதர சகோதரிகளுக்கான அல்லது சத்துருக்களுக்கான அன்பினால் இருதயம் நிறைந்திருந்தும், தன் அன்பை செயல்படுத்துவதிலும், காண்பிப்பதிலும் தான் ஞானமாக அல்லது விவேகமாக நடந்துகொள்ளவில்லை என்றும், நன்மை செய்ய நோக்கம்கொண்டிருந்திருக்க, தவறே செய்துள்ளான் என்றும் புதுச்சிருஷ்டியானவன் அடிக்கடி காணுவான். மாம்சத்தினுடைய இந்த அபூரணங்களானது, புதுச்சிருஷ்டியினுடைய தவறு என்று சாற்றப்படாது என்றும், இருதயங்களை ஆராய்ந்து அறிகிற கர்த்தரானவர் நம் பூரண அன்பினைக் கருத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, மாம்சத்தினுடைய குறைவுகள் யாவற்றையும் மீட்பருடைய பலியினுடைய புண்ணியத்தினால் மூடிடுவார் என்றும் வேதவாக்கியங்களானது நமக்கு உறுதிப்படுத்துகின்றது.

பூரண அன்பின் இலக்கினை எட்டின பிற்பாடு, நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்? இப்போதுதான் நம் அனுபவங்களானது நம் மீட்பருடைய அனுபவங்களோடு மிக நெருக்கமாய் ஒத்திருக்கும் என்று நாங்கள் பதிலளிக்கின்றோம். அன்பின் வெவ்வேறு படிநிலைகளைக் கற்றுக்கொள்வதற்கும், பூரண அன்பினை அடைவதற்கும் வேண்டி நமது மீட்பருக்கு - அனுபவங்களின், பயிற்சியின் மற்றும் அறிவுரைகளின் பள்ளிக்கூடத்தின் வழியாய்ச் செல்வதற்கு அவசியமில்லாதிருந்தது. இந்த ஓட்டத்தை ஓடுவதற்கும், பூரண அன்பினுடைய இந்த இலக்கினை அடைவதற்கும் அவருக்கு அவசியமில்லாதிருந்தது; ஏனெனில் பூரணரான அவர் எப்போதுமே இந்நிலையிலேயே காணப்பட்டார்; மேலும் இந்நிலையினை நாம் எட்டுகையில், நமது ஆண்டவர் தம் ஊழியத்தினுடைய துவக்கத்தில் காணப்பட்ட நிலைமையினை நம் இருதயங்களில் அடைந்தவர்களாக மாத்திரமே காணப்படுகின்றோம். அதுமுதற்கொண்டு அந்த ஒரு நிலையிலிருந்துள்ள நமது எதிர்கால அனுபவங்களானது அப்போஸ்தலனால் . . . “சகலத்தையும் செய்துமுடித்தவர்களாய் நில்லுங்கள்” என்று விவரிக்கப்பட்டுள்ளது - பயத்தைப் புறந்தள்ளுகிறதும், தேவனை அவரது உண்மையான குணலட்சணத்தில் மதிக்கிறதும், அன்புகூருகிறதும், அவரை ஆவியிலும், உண்மையிலும் தொழுதுகொள்ளுகிறதும், சகோதர சகோதரிகளை அன்புகூருகிறதும், இவர்களுக்காய் ஊழியம்புரிவதில் ஜீவனையே ஒப்புக்கொடுக்கிறதும், சத்துருக்களை அன்புகூருகிறதும், இவர்களுக்கு நன்மை செய்ய பிரியப்படுகிறதுமான பூரண அன்பின் இந்நிலையை எட்டின பிற்பாடு - அதிலேயே நில்லுங்கள். இந்நிலையினை ஒருமுறை அடைந்திருக்க, இதின்மீது நம்மை விலகிப்போகச் செய்வதற்கு என்ன இருக்கின்றன? இக்கட்டத்தில் நம்மைப் பரீட்சிப்பதற்கும், இக்கொள்கைகளுக்கான நம் நேர்மையினை நிரூபிப்பதற்கும் வேண்டி பல்வேறு விதங்களில் பரீட்சைகளும், பிரச்சனைகளும் நம் மீது வரத் தேவன் அனுமதிக்கின்றார் என்று நாங்கள் பதிலளிக்கின்றோம் மற்றும் இக்காலத்தில் நாம் இவைகளைத் தெளிவாய்ப் பார்க்கின்றோம். இப்படியாகவே நம் மீட்பர் விஷயத்திலும் காணப்பட்டது; அவர் இந்த அன்பைப் பெற்றிருந்தவராகவும், சூழ்நிலையைக் கண்டவராகவும், பூரண அன்பின் இந்த ஆவியினால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டவராகவும் இருந்தார் மற்றும் இது மரண பரியந்தம் தம் பலியினை அவர் ஏறெடுக்க அவரை வழிநடத்தினதாய் இருந்தது. இப்படியாகவே அவர் சாயலாகும்படி நாடிக்கொண்டிருக்கும் அனைவரின்

விஷயத்திலாகும்; பூரண அன்பின் இலக்கில் நிலைநிற்பதற்காக அவர்களுடைய பிரயாசமானது பல்வேறு வகையான பலிகளாகவும், சுயத்தை வெறுத்தல்களாகவும் இருக்கும் மற்றும் இவை அனைத்தும் அவர்களைக் கர்த்தரிலும், அவரது சத்துவத்தின் வல்லமையிலும் பலப்படுத்துகின்றதாய் இருக்கும் மற்றும் அவர்களை அன்புகூர்ந்தவர் வாயிலாய் அவர்களை ஜெயம்கொண்டவர்களாகவும், முற்றிலும் ஜெயம்கொண்டவர்களாகவும் நிரூபித்திடும். சுயாதீனத்திலும், கிருபையிலும், தேவனுக்கான அன்பிலும், நமது கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கான அன்பிலும் உறுதியாய் இருப்போமாக; இவைகளை நம்முடன் தொடர்புக்குள் வரும் யாவரிடத்திலும் முன்மாதிரிப் படுத்திடுவோமாக.

என் அயலகத்தார்கள், நண்பர்கள் மற்றும் சபையிலுள்ள சகோதரர்கள் விஷயத்தில் என் நாவினையும், என் மூளையினையும் பயன்படுத்தும் காரணத்தினால், என் நாவு மற்றும் மூளையின் விஷயத்தில் நான் பொன்னான பிரமாணத்தினைப் பிரயோகிக்கின்றேனா? நான் மற்றவர்களைக் குறித்துக் கிருபையாக அல்லது அற்பமாகச் சிந்திக்கின்றேனா? அவர்கள் விஷயத்தில் அவர்கள் நேர்மையற்றவர்கள், கீழ்த்தரமானவர்கள் அல்லது தூய்மையற்றவர்கள் என்று நான் எப்போதும் கற்பனை பண்ணிக்கொள்கின்றேனா? அவர்களும் என்னைக் குறித்து இப்படியாகக் கற்பனை பண்ணுவதை நான் விரும்புவேனா? இப்படியாக கற்பனைபண்ணும் தன்மையினைக் கொண்டிருக்கும் ஒருவன், அவன் வேதவாக்கியங்களின்படி “தன் இருதயத்தில் அக்கிரமத்தை” குடிக்கொள்ளச் செய்திருக்கின்றான் என்று தெரிந்திருக்கக்கூடவன். இத்தகைய எண்ணங்களானவை சீரிய மனங்களுக்குப் பாத்திரமற்றவைகளென எதிர்க்கப்பட வேண்டும் மற்றும் இவ்வெண்ணங்களுக்குப் பதிலாக மற்றவர்கள் விஷயத்தில் இரக்கமான, தயவான, பெருந்தன்மையான உணர்வுகளை வளர்த்திட வேண்டும். நாவின் காரியம் எப்படியாக இருக்கின்றது? “ஒருவனையும் தூஷியாமலும்” எனும் வேதவாக்கிய விதியினை எப்போதும் கைக்கொள்ளுகிறோமா? அல்லது மற்றவர்கள் குறித்து நாம் அறிந்திருப்பவைகளை அல்லது மற்றவர்களின் மதிப்பைக் குறைத்துவிடும் விதத்தில் நாம் கேள்விப்பட்டவைகளை மற்றவர்களிடத்தில் புறங்கூறி திரிவதில் இன்பம் காணும் அற்பமான தன்மையினை உடையவர்களாக நம்மையே காண்கின்றோமா? இப்படியாக அல்லது பொன்னான பிரமாணத்திற்கு எதிராக இப்படி நமக்கு மற்றவர்கள் செய்ய நாம் விரும்புவோமா?

பேசும் காரியம் உண்மையாக இருப்பினும் அல்லது இல்லாவிட்டாலும், இரக்கமற்ற அல்லது தயவற்ற காரியங்கள் ஏதோ ஒன்றை நாம் பேசிடும் விஷயத்தில், அப்படிப் பேசுவதை நியாயப்படுத்த முற்படுபவர்களாக நம்மையே நாம் காண்கின்றோமா? இப்படிச் செய்துவருகிறோமானால், இது பொன்னான பிரமாணத்திற்கு முற்றிலும் எதிரானதென நாம் அடையாளம் கண்டுகொள்கின்றோமா? மேலும் பொன்னான பிரமாணத்திற்கு முரணானவைகளைச் செய்திருக்கிறோம் என்று நாம் அடையாளம் கண்டிருக்கும் விஷயங்களை நியாயப்படுத்திடுவதற்கான நம்முடைய பிரயாசம் என்பது, நம்மைநாம் வஞ்சித்துக்கொள்ள முற்படுவதாக மாத்திரமே இருக்கின்றது என்றும், நமது கர்த்தரை ஏமாற்றிட முடியாது என்றும் நாம் காண்கின்றோமா? “மோசம் போகாதிருங்கள், தேவன் நம்மைப் பரியாசம் பண்ணவொட்டார்.” நீதியானவைகளைச் செய்கிறவன் நீதிமானாயிருக்கிறான். பொன்னான பிரமாணத்தினைக் கைக்கொள்கிறவன் நீதிமானாவான். பாசாங்குப் பண்ணி பொன்னான பிரமாணத்தினை மீறுகிறவன், புறம்பே அவன் தன்னை நீதிமானாக என்னதான் அறிக்கைப் பண்ணியிருந்தாலும், அவன் இருதயத்தில் அநீதி இருப்பதை வெளிப்படுத்துகிறவனாய் இருப்பான்.

இது விஷயத்தில் “இருதயத்தின் நிறைவினாலே வாய்பேசும்” எனும் வேதவாக்கியத்தினை நாம் மறந்துவிட வேண்டாம். ஆகையால் ஒருவேளை புறங்கூறுகிறவர்களாக அல்லது ஏதேனும் விதத்தில் பாதகம் பண்ணுகிறவர்களாக அல்லது ஒருவருக்குப் பாதகம் பண்ணும் அல்லது அவரைக் குறித்துப் புறங்கூறும் காரியத்தில் நியாயப்படுத்த முற்படுபவர்களாக நம்மை நாம் காண்போமானால், இது இன்னலுக்கான அறிகுறியாக இருந்து, மனதின் சீர்க்கேட்டினை, அநீதியினை, அநியாயத்தினைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றதாய் இருக்கும். மேற்கூறப்பட்டுள்ள விஷயங்கள் எவற்றிலாவது, நமது எண்ணங்கள் அல்லது வார்த்தைகள் அல்லது கிரியைகள் விஷயத்தில் அநீதி நம்மிடத்தில் காணப்படுமானால், இது இன்னலுக்கான அறிகுறியாக இருந்து, மனதின் சீர்க்கேட்டினை, அநீதியினை, அநியாயத்தினைச்

சுட்டிக்காட்டுகின்றதாய் இருக்கும். மேற்கூறப்பட்டுள்ள விஷயங்கள் எவற்றிலாவது, நமது எண்ணங்கள் அல்லது வார்த்தைகள் அல்லது கிரியைகள் விஷயத்தில் அநீதி நம்மிடத்தில் காணப்படுமானால், இது ஆண்டவருடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றும்படிக்கு வந்துள்ள, நாம் மனவேதனை அடைவதற்கு ஏதுவானவையாகும். இது அபாய மணியாகும்! இந்நிலைமையானது சரி செய்யப்படவில்லை எனில், இது இன்னும் மோசமான நிலைமைக்கு, இன்னும் அவபக்திக்கு நேராய் நம்மை வழிநடத்தி, சுபாவத்தின்படியோ அல்லது கிருபையின்படியோ நாம் பெற்றிருக்கும் எதுவும் மாசுப்பட்டு, மாறுபாடானதாகி சீரழிந்துபோய், மதிப்பற்றதாகிவிடும் மற்றும் “அழைப்பையும், தெரிந்துகொள்ளுதலையும் உறுதிப்படுத்தவும்” மற்றும் கிறிஸ்துவோடுகூட அவரது இராஜ்யத்தில் உடன்சுதந்தரராகும் நிலைக்கு வருகிறதற்கும் தவறிப்போகிறவர்களில் ஒருவராக நிச்சயமாய் நாம் ஆகிவிடுவோம்.

முன் குறிக்கப்பட்டவர்களாகிய தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் யாவரும் தேவனுடைய நேசகுமாரனுடைய குணலட்சணத்தின் சாயலில் ஒத்திருக்க வேண்டும் அல்லவா? நமது ஆண்டவர் யாவரிடத்திலும் நீதியோடு காணப்பட்டது மாத்திரமல்லாமல், அன்பானவராகவும், சுயத்தைப் பலிசெலுத்தினவராகவும் காணப்பட்டார் அல்லவா? ஆகையால் “பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாபோன்று இருங்கள்” எனும் பொன்னான பிரமாணத்தினுடைய வார்த்தைகளை நாம் மறந்துவிட வேண்டாம். ஒருவேளை இந்தப் பிரம்மாண்டமான நியமத்திற்கு இசைவாய் முழுவதுமாய் நம்மால் வாழமுடியாவிட்டாலும், அதை நம் இருதயங்களிலாகிலும் அங்கீகரித்து, முடிந்தமட்டும் சிந்தனையிலும், வார்த்தைகளிலும், கிரியைகளிலும் அதற்கு இசைவாய் நெருக்கமாகக் காணப்படுவோமாக!

நம்முடைய சக மனிதர்களை நாம் கையாளும் விஷயம் அனைத்திலும், நீதி அவசியமென்பது பகுத்தறிவுள்ள மனங்கள் யாவருக்கும் ஏற்புடையதாயிருக்கும். அது தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணம் முழுவதையும் உள்ளடக்குகின்றதாய் இருக்கின்றது. அந்த நியாயப்பிரமாணத்தின் சுருக்கமாய்க் காணப்பட்டு, நமது கர்த்தரின் அங்கீகரிப்பைப் பெற்ற அந்த வார்த்தைகள், “உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன் முழு இருதயத்தோடும் உன் முழு ஆத்துமாவோடும் உன் முழுப் பலத்தோடும் உன் முழுச்சிந்தையோடும் அன்புகூர்ந்து, உன்னிடத்தில் அன்புகூருவதுபோலப் பிறனிடத்திலும் அன்புகூருவாயாக” (லூக்கா 10:27) என்பதேயாகும். இந்த இரண்டு கோரிக்கைகளிலும் நியாயப்பிரமாணமும், தீர்க்கத்தரிசிகளும் முழுமையாய் உள்ளடங்குகிறது. முதலாவதாக நமது சிருஷ்டிகரை நாம் அடையாளம் கண்டுகொள்ள வேண்டும்; நமக்கு ஜீவனையும், அதன் ஆசீர்வாதங்கள் யாவையும் கொடுத்தவரை நாம் மகிமைப்படுத்திட வேண்டும்; நமக்கும், மற்றவர்களுக்கும் மகிழ்ச்சியினை உண்டுபண்ணும் அவரது நீதியான கோரிக்கைகளுக்கு நாம் கீழ்ப்படிதல் உள்ளவர்களாய் இருக்க வேண்டும். மற்றவர்கள் நம் உரிமைகளை அடையாளம் கண்டுகொள்ள வேண்டுமென நாம் விரும்புவது போன்று, நாம் மற்றவர்களுடைய உரிமைகளையும் அடையாளம் கண்டுகொள்வது சரியே. பொன்னான பிரமாணம் என்பது வெறும் நீதியே ஆகும். “நியாயஞ்செய்யுங்கள்” எனும் நமது ஆதார வசனத்தில் இடம்பெறும் வார்த்தை முன்வைக்கும் காரியங்களுக்குக் குறைவானதைச் செய்யும்படிக்கு நாம் கொஞ்சம்கூட அனுமதிக்கப்படுகிறதில்லை. வாருங்கள் சேர்ந்து காரியங்களை நிதானித்துப்பார்க்கலாம். நம்மில் எத்தனை பேர்கள் ஜீவியத்தின் காரியங்கள் அனைத்திலும், நமது தேவன் மற்றும் நமது அயலார்கள் விஷயத்தில் - நீதி செய்திருக்கின்றோம்?

குடும்பத்திலிருந்து துவங்கலாம். ஒவ்வொருவனும் தன் பெற்றோர்களிடத்தில், தன் குழந்தைகளிடத்தில், தன் சகோதரரிடத்தில், தன் சகோதரிகளிடத்தில், தன் கணவனிடத்தில், தன் மனைவியினிடத்தில் தன்னால் பேசப்பட்ட வார்த்தைகளையும், தன்னால் செய்யப்பட்ட கிரியைகளையும் ஆராய்ந்துபார்ப்பானாக. ஜீவியத்தில் நமது உறவுகள் அனைவரின் விஷயத்திலும், இப்படி நமக்கு மிக நெருக்கமானவர்களாகவும், மிக அருமையானவர்களாகவும் காணப்படுபவர்களை நாம் நீதியினுடைய கொள்கைகளுக்கு ஏற்ப, பொன்னான பிரமாணத்திற்கு ஏற்ப நடத்துகின்றோமா? அவர்கள் நமக்குச் செய்ய வேண்டுமென்று நாம் விரும்புவவைகளை, நாம் அவர்களுக்கும் செய்கின்றோமா? ஒருவேளை இல்லையெனில், கர்த்தரோடு உறவுகொள்ள துவங்கின பிற்பாடு, அவருக்குக் கனத்தைக் கொடுக்கவும், அவருக்குக் கீழ்ப்படியவும் நாடினபிற்பாடு, குடும்பத்திலும், ஜீவிதத்திலும் உள்ள ஒவ்வொரு வார்த்தைகளையும், ஒவ்வொரு கிரியைகளையும் நாம் கூர்ந்து கவனிப்போமாக மற்றும் எந்தளவுக்கு அவைகள் சரிசெய்யப்படலாம் மற்றும் நீதியாய்க் காணப்படத்தக்கதாகக் கொண்டுவரப்படலாம் என்று பார்ப்போமாக. பெரும்பான்மையான ஜனங்கள் மாம்ச உறவுகளில் மிகவும் நெருக்கமானவர்களிடத்திலும், அருமையானவர்களிடத்திலும் தாங்கள் எவ்வளவு அநீதியாய் நடந்திருக்கின்றனர் என்று கண்டுபிடிக்கும் போது அதிர்ச்சியடைவார்கள் என்பதில் உறுதியே.

இதோடுகூட உங்கள் அயலார்களின் விஷயங்களில், உங்கள் கூட்டாளிகளின் விஷயங்களில் அன்றாட ஜீவியத்தில் உங்கள் வார்த்தைகள் மற்றும் கிரியைகள் நீதியாய் அல்லது அநீதியாய் இருந்துள்ளதாவெனக் கவனியுங்கள். ஒருவேளை அவர்கள் உங்கள் ஸ்தானத்திலும், நீங்கள் அவர்கள் ஸ்தானத்திலும் இருந்திருந்தால், அவர்கள் பேசியிருப்பது சரி என்று ஒருவேளை உங்களால்

அங்கீகரிக்கப்படக்கூடிய அதே வார்த்தைகளை, அதே தொனியில் மற்றும் பாவனையில், நீங்கள் அவர்களிடம் பேசுகின்றீர்களா? தொழில் விஷயத்தில் மற்றவர்கள் உங்களிடம் செய்திட்ட எந்தளவுக்கான பேரம் நீதியானது என்று உங்களால் கருதப்படுமோ, அந்தப் பேரத்தைத்தான் நீங்கள் அவர்களிடம் பண்ணுகின்றீர்களா? இல்லையேல் ஒருவேளை நீங்கள் பொருள் வாங்குபவராகவும், அவர்கள் பொருள் விற்பவராகவும் இருந்தால், பொருட்கள் மற்றும் வேலைகளுக்குமான நீதியான கூலியென்று அவர்கள் கேட்க வேண்டுமென உங்களால் கருதப்படும் கூலியினைத்தான் நீங்கள் அவர்களிடத்தில் கேட்கின்றீர்களா அல்லது அதிகமான விலையினைச் சொல்கின்றீர்களா? ஒருவேளை உங்களுக்குத் தோட்டம் ஒன்றிந்தால், அதில் அயலானின் கோழி வந்து நாசம் செய்யாதபடிக்கு அவன் கவனமாயிருக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் விரும்புவதுபோன்று, நீங்களும் உங்கள் கோழிகள் உங்கள் அயலானின் தோட்டத்தில் நாசம் செய்யாதபடிக்குக் கவனமாய்க் கவனித்துக்கொள்கின்றீர்களா? உங்கள் அயலான் உங்கள் முகத்தின் முன் புகையினை ஊதக்கூடாது என்று நீங்கள் விரும்புவது போன்று, நீங்களும் அயலானின் முகத்தில் புகை ஊதவே கூடாது என்றிருக்கின்றீர்களா? உங்கள் இல்லத்தில் அயலான் பிரவேசிக்கையில், அவன் காலைத் துடைத்துக்கொண்டு வரவேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்புவது போன்று, நீங்களும் அயலானின் இல்லத்தில் பிரவேசிக்கையில் காலைத் துடைத்துக் கொண்டு செல்கின்றீர்களா? சகல மனுஷர்களையும், ஸ்திரீகளையும், பிள்ளைகளையும் மற்றும் விலங்குகளையும் அன்பாயும், கனிவாயும் நடத்துகின்றீர்களா? அதாவது அவர்கள் உங்கள் ஸ்தானத்திலும், நீங்கள் அவர்கள் ஸ்தானத்திலும் இருந்தால், அவர்கள் எப்படி உங்களை நடத்துவது நீதியாய், நியாயமாய் இருக்குமென நீங்கள் கருதிடும் தகுதியான விதங்களில், அவர்களை நீங்களும் நடத்துகின்றீர்களா? உங்கள் அயலான் உங்களைக் குறித்து இரக்கமாய்ப் பேசவேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்புவது போன்று, நீங்களும் உங்கள் அயலாளைக்குறித்து இரக்கமாய்ப் பேசுகின்றீர்களா? அல்லது உங்கள் குறைகளைக் குறித்து அயலான் ஏளனமாய்ப் பேசக்கூடாது என்று நீங்கள் விரும்புவது போன்று, நீங்களும் உங்கள் அயலானின் குறைவுகளைக் குறித்து ஏளனமாய்ப் பேசாமல் இருக்கின்றீர்களா? ஒருவேளை நீங்கள் உங்களது அயலானின் ஸ்தானத்திலும், அயலான் உங்கள் ஸ்தானத்திலும் காணப்பட்டிருந்தால், உங்களைக் குறித்து அயலான் எக்காரியங்களைப் பேசுவது தகுதியானது என்று நீங்கள் கருதுவீர்களோ, அக்காரியங்களையே உங்கள் அயலானின் விஷயத்திலும் நீங்கள் பேசத்தக்கதாக உங்கள் நாவுகளின் மீது கவனமாய் இருக்கின்றீர்களா?

தேவன் தம்முடைய ஜனங்கள், உபதேசத்திலுள்ள தப்பறைகளினின்று விலகிக் காணப்படும்படிக்கு விரும்புகின்றார், ஆனாலும் அவர்கள் பாவம், அநீதி, அநியாயம் ஆகியவற்றுடன் இணக்கம் ஏதுமில்லாமல் இருக்கும்படி விசேஷமாய் விரும்புகின்றார். வேறு வார்த்தைகளில் சொல்ல வேண்டுமெனில் நீங்களும், நானும் பொன்னான பிரமாணத்திற்கு மிகவும் நேர்மையாய்க் காணப்படத் தேவன் விரும்புகின்றார். இதுவே முதலாம் காரியமாகும் மற்றும் இப்பாடத்தினைக் கற்றுக்கொள்வதற்கு, வருடக்கணக்கான அனுபவங்கள் தேவைப்படும். உயர்வாய் மதிக்கப்படுகின்ற சிலரை நான் அறிவேன், ஆனால் இவர்கள் இவ்விஷயத்தில் குறைவுப்பட்டவர்களாய் இருக்கின்றனர். அநேகர் நீதியினைத் தங்கள் ஜீவியத்தில் நடைமுறைப்படுத்துகிறதில்லை.

இவர்கள் தங்கள் குடும்பங்களைக் கையாளும் விஷயத்தில் அநீதியாய் நடந்துகொள்ளுகின்றனர்; கணவன்மார்கள் தங்கள் மனைவிகளை அநீதியாய் நடத்துகின்றார்கள் மற்றும் மனைவிகளும் இப்படிச் செய்கின்றார்கள்; பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை அநீதியாய் நடத்துகின்றனர் மற்றும் சிலர் விஷயங்களில் பிள்ளைகள் பெற்றோர்களை அநீதியாய் நடத்துகின்றனர்; நீதியை விட அநீதியே இவர்களது பிரமாணமாய்க் காணப்படுகின்றது. நாம் இயேசுவின் பின்னடியார்களாகி, நீதியானது எங்ஙனம் நியாயப்பிரமாணத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது என்பதைக் கண்டதுமுதற்கொண்டு, அதுமுதற்கொண்டு நாம் பொன்னான பிரமாணத்தினைக் கைக்கொள்ள வேண்டும் என்று அவர் எதிர்ப்பார்க்கின்றார் என்பதை அறியத் துவங்குகின்றோம். அதை முதலாவதாக நம் சொந்த குடும்பங்களில், நம் பெற்றோர்களிடத்தில், நம் பிள்ளைகளிடத்தில், நமக்கு ஜீவித துணையானவர்களிடத்தில் நாம் துவங்க வேண்டும். இது நம் ஜீவியத்தின் சிறு காரியங்களிலும்கூட அதன் தாக்கத்தினைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் மற்றும் கொண்டிருக்கும். அவை அனைத்தையும் விவரிக்க இங்கு நேரம் போதாது. அது வீட்டில் நாம் நடக்கும் விதத்தையும், கதவருகே நம் செருப்புகளை நாம் சுத்தம் செய்யும் விதத்தையும், சொல்லப்போனால் நாம் செய்கிற அல்லது சொல்லுகிற அனைத்திலும் மாற்றத்தைக் கொண்டுவரும். அது அனைத்து விஷயத்திற்கும், அனைத்து இடங்களுக்கும் பொருந்தும். மற்றவர்கள் உங்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகின்றீர்களோ, அதை நீங்கள் மற்றவர்களுக்குச் செய்யுங்கள். அதை நம் இருதயங்களிலும், ஜீவியங்களிலும் முற்றும் முழுமையாய் நடப்பிப்போமானால், அது நம் ஜீவியங்களில் மாத்திரமல்லாமல், மற்ற அநேகருக்கும்கூட மாபெரும் ஆசீர்வாதங்களாய் விளங்கும். சில சகோதரர்களையும், சகோதரிகளையும் அவர்களது புறம்பான நடக்கையினையும், அவர்களது கடிதங்களையும் வைத்துப் பார்க்கையில், (நான் நியாயந்தீர்க்க முற்படவில்லை) இவர்கள் இது விஷயத்தில் அதிகம் முன்னேறவில்லை என்பதாகத் தோன்றுகின்றது.

பொன்னான பிரமாணத்திற்கும் அதிகமாய் நாம் செய்திடலாம், ஆனால் ஒருபோதும் அதற்குக் குறைவாக அல்ல. அன்புதான் நம்மை அதிகம் செய்யத் தூண்டுகின்றதாய் இருக்கின்றது; அதாவது நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் விஷயம் போன்றதாகும். அவர் எல்லாத் தருணங்களிலும் பொன்னான பிரமாணத்தினை மீறாமல், அதைக் கைக்கொண்டார். அவர் ஒருபோதும் அதற்குக் குறைவாகச் செய்யவில்லை, மாறாக அதிகமாகவே செய்தார். அவர் தம்முடைய ஜீவனை மற்றவர்களுக்காய்க் கொடுத்திட்டார் மற்றும் இப்படித்தான் நாமனைவரும் செய்ய வேண்டும். இதைச் செய்வதற்கே நாம் ஈடுபட்டிருக்கின்றோம். இதுவே நம் உடன்படிக்கையாகும். பொன்னான பிரமாணத்தினைக் கைக்கொள்ளுங்கள்; பின்னர் இதற்கு அதிகமானவைகளைச் செய்யுங்கள். நாம் நம் சகோதரர்களுக்காக நம் ஜீவியங்களைக் கொடுத்துவிட வேண்டும். இதுவே வேதாகமத்தின் கருத்தாகும்.

நாம் கிறிஸ்துவின் பள்ளிக்கூடத்திற்குள் வந்து, அவரால் கற்பிக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் கீழ்ப்படிதலின் வாயிலாக அதிகமதிகமாய்த் தேவனுடைய அருமையான குமாரனின் சாயலை அடைய வேண்டும் உள்ளதை உள்ளதென்றும், இல்லதை இல்லதென்றும் சொல்வீர்களாக. உள்ளதை உள்ளதென்று சொல்லுங்கள். தேவனை அல்லது மனுஷனை ஏமாற்றப்பார்க்காதீர்கள். உண்மையானவைகளையே பேசுங்கள் நாம் எப்படி நடந்துகொள்வது? பொன்னான பிரமாணத்தின்படியாகும். மற்றவர்கள் உங்களுக்குச் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புவதை நீங்கள் மற்றவர்களுக்குச் செய்யுங்கள். கிறிஸ்துவின் சரீரத்திலுள்ள அநேகர் தங்களை இந்த விலையேறப்பெற்ற கற்களினால்/காரியங்களின் மீதாகக் கட்டியெழுப்பிக்கொள்ளவில்லை. பொன்னான பிரமாணத்திற்குப் பதிலாக உங்கள் கட்டிடத்தில் மரத்துண்டுகள் இருக்குமானால், அவை வெந்துபோகும். நம்முடைய குடும்பங்களை, நமது அயலார்களை, இறைச்சி வெட்டுபவர்களை, ரொட்டி சுடுபவர்களை, அனைவரையும் கையாளும் விஷயத்தில் இந்தப் பொன்னான பிரமாணத்தினை நாம் பயன்படுத்தி வேண்டும். இப்பிரமாணத்தினை அனைத்து விஷயங்களிலும் பயன்படுத்திடுங்கள். ஜீவியத்தில் உங்கள் நடக்கையினை இப்பிரமாணம் கொண்டு அளந்து பாருங்கள். நான் உங்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்று நீங்கள் விரும்புவிர்களோ, அதற்கு மாறானதை அல்ல, மாறாக அதையே நீங்கள் எனக்குச் செய்யும்படிக்குப் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள். நீங்கள் எனக்கல்ல, உங்களுக்கே பொறுப்பாளிகளாக இருக்கின்றீர்கள். இங்கே பொன்னான பிரமாணம் கடந்துவருகின்றதாய் இருக்கின்றது. அது திவ்விய பிரமாணத்தினை அடையாளப்படுத்துகின்றதாய் இருக்கின்றது. இதற்குக் குறைவான எதுவும் தேவனைத் திருப்திப்படுத்துகிறதாய் இருப்பதில்லை. நீங்கள் பொன்னான பிரமாணத்தின்படி ஜீவியமால் இருந்தால், நீங்கள் கர்த்தரால் அங்கீகரிக்கப்படுபவர்களாகவும், அவரைப் பிரியப்படுத்துகிறவர்களாகவும் காணப்படுவதாகச் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டாம். அது ஒவ்வொரு நாளும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். பரிசுத்தவானாகிய யோவான் ஆலயத்தைப் பொற்கோலினால் அளக்கும்படிக்குச் சொல்லப்படுகின்றார். ஆகையால் சபை, இந்தப் பொன்னான பிரமாணத்தினால், பொற்கோலால் அளந்துபார்க்கப்படுகின்றனர். நீங்கள் உங்களையே அளந்துபார்த்துக்கொள்ளுங்கள். இப்படியாகத் தேவன் நமக்குக் கொடுத்துள்ளதான பொன்னான நியமத்திற்கு நெருங்கி, நெருங்கி வருகின்றோம்.

பொன்னான பிரமாணத்திற்கு அப்பால் ஏதேனும் உள்ளதா? ஆம்! அதற்கும் அதிகமாக உங்களால் செய்யமுடியும். ஆனால் அதற்கும் குறைவாய் உங்களால் செய்யக்கூடாது; அது தகுதியாயிராது. எல்லாவிடங்களிலும், எல்லா நேரங்களிலும் பொன்னான பிரமாணத்தினை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கும் அதிகமாய் ஒருவரால் என்ன செய்ய முடியும்? மற்றவர்களுடைய நலன்களுக்கு உங்கள் சொந்த உரிமைகளை நீங்கள் விட்டுக்கொடுக்கலாம், உங்கள் சொந்த உரிமைகளை நீங்கள் துறந்துவிடலாம். அதுவே அன்பாகும்; அதுவே பலியாகும். பொன்னான பிரமாணம் முதலாவதாக வருகின்றது; பின்னர்ப்பலி வருகின்றது. பொன்னான பிரமாணத்தினைக் கைக்கொள்ளாமல் பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு அநீதி செய்த சம்பவங்கள் என் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றது. பொன்னான பிரமாணத்தின் அடிப்படையில் தங்கள் மனைவிகளை நடத்தாமல், ஆனாலும் தங்களைக் கிறிஸ்துவின் பின்னடியார்கள் என்று கூறிக்கொள்கின்ற கணவன்மார்களின் சம்பவங்கள் என்

கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றது. பொன்னான பிரமாணத்தினைக் கைக்கொள்வது என்பது, நாம் செய்ய வேண்டிய மிக அடிப்படையான காரியமாகும். ஆனால் நீங்கள் சொல்லலாம்: “இது ஒருபோதும் என் கணவன் விஷயத்தில் செல்லுபடியாகாது; அல்லது இது ஒருபோதும் என் மனைவி விஷயத்தில் செல்லுபடியாகாது ” அதைத் தேவனிடத்தில் விட்டுவிடுங்கள் தேவன் வழியைச் சுட்டிக்காண்பித்துள்ளார் மற்றும் நாம் நம் சொந்த புரிந்துகொள்ளுதலின்மீது சாராமல், தேவனுடைய சித்தத்தை, தேவனுடைய நியமமாகிய பொன்னான பிரமாணத்தினை நடப்பிக்க வேண்டும். இது என்னுடைய எல்லா நடக்கைகளையும், அனைவருடனான என்னுடைய அனைத்துக் காரியங்களையும் நிர்வகித்திட வேண்டும் மற்றும் அப்போது தேவன் என்னிடத்தில் பிரியம் கொள்வார். இப்படியாக நீங்கள் கிருபையில் வளருவீர்கள் ;நீங்கள் அறிவில் வளருவீர்கள். பின்னர் நீங்கள் கேட்கலாம்: “நான் செய்வதற்கு இன்னும் ஏதேனும் உள்ளதா?” ஆம்! நீங்கள் பலிசெலுத்திடலாம் என்று பதிலளிக்கிறேன்!

தேவனுடன் உறவிற்குள்ளாக வரும் யாரும், அன்பினால் ஒரு ஜெனிப்பித்தலை அடைகின்றனர்; ஏனெனில் தேவன் அன்பாகவே இருக்கின்றார். அன்பு பிறருக்குத் தீமை செய்யாது. ஆகையால் “அன்பு நியாயப்பிரமாணத்தின் நிறைவேறுதலாய் இருக்கின்றது” என்று அப்போஸ்தலன் கூறுகின்றார். தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணம், நீதியின் பிரமாணமாய் இருக்கின்றது மற்றும் வேதவாக்கியங்கள் முன்வைப்பது போன்று கர்த்தருடைய ஆவியை, அன்பின் ஆவியினைப் பெற்றுக்கொள்பவர்கள் யாரும், மற்றவர்களுக்கு நீதியையாகிலும் செய்ய வேண்டியவர்களாய் இருக்கின்றனர். நீதிக்கும் அதிகமாய் எந்த நியாயப்பிரமாணமும் எதிர்ப்பார்ப்பதில்லை. நீதிக்கும் அதிகமாய் நாம் செய்கிற எதுவும், நம் சார்பிலான பலியாய் இருக்கும். ஆனால் நாம் செய்ய விரும்பும் அனைத்தையும் நம்மால் செய்துவிட முடியாது; ஏனெனில் நம்முடைய மாம்சத்தில் பூரணம் காணப்படுகிறதில்லை. தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்திற்கு முழு இசைவுடனும் நம்மால் ஜீவித்திட முடியாது. ஆனாலும் நீதிக்கும் குறைவாய் எதுவும் செய்யக்கூடாது என்று நம் சித்தம் காணப்படத்தக்கதாக நம்மால் பார்த்துக்கொள்ளக்கூடும்; மேலும் ஏதேனும் விஷயத்தில் நாம் நீதிக்குக் குறைவாய்ச் செய்திருப்போமானால், ஏதேனும் விஷயத்தில் பொன்னான பிரமாணத்தினை மீறியிருப்போமானால், அது நம் மனவிருப்பத்திற்கு மாறாக நடந்த ஒரு காரியமாகவே இருக்க வேண்டும். பின்னர் மற்றவர்களுடைய உரிமைகளைக் குறுக்கிட்டதான அந்தத் தவறான கிரியையை, வார்த்தையை அல்லது பார்வையைச் சரிப்பண்ணிடுவது வரையிலும் நாம் ஓய்ந்திருக்கக்கூடாது.

யாரேனும், “இது கடினமானதொரு பிரமாணம்” என்பீர்களானால், என் அருமை சகோதரனே “சரியான ஆவியினைத் தாங்கள் பெற்றிராதது வரையிலும், தாங்கள் இராஜ்யத்திற்கு ஒருபோதும் ஆயத்தமாக மாட்டீர்கள்” என்றே நாங்கள் பதிலளிக்கின்றோம். தேவனுடைய சிங்காசனத்தின் ஆதாரமாகிய நீதியின் இக்கொள்கையானது, அவரது குணலட்சணத்தின் ஆதாரமாய் இருக்கின்றது. மற்றவர்கள் நமக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புவோமோ, அதை நாம் மற்றவர்களுக்கும் செய்வதே நீதி செய்தலாகும். எல்லாக் கிரியைகளின் விஷயத்திலும் நம்மால் நீதி செய்ய முடியாவிட்டாலும், அதை நம் மனங்களிலாகிலும் நம்மால் செய்ய இயலும். எல்லா நேரங்களிலும் அப்போஸ்தலனினால் ஒவ்வொரு செய்கையிலும், வார்த்தையிலும் செய்ய முடியாவிட்டாலும், “என் மனதினாலே, தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்துக்கு ஊழியஞ்செய்கிறேன்” என்று அப்போஸ்தலன் கூறியுள்ளார் (உரோமர் 7:25).

நாம் நீதியை மீறியிருப்பதை எப்போதெல்லாம் காண்கின்றோமோ, அப்போது மனந்திரும்புவதே தகுதியான பிரயாசமாயிருக்கும் மற்றும் யாருக்குத் தவறு செய்யப்பட்டிருக்கின்றதோ, அவரிடம் தவற்றினை ஒப்புக்கொள்வதே உண்மையான மனந்திரும்புதலாகும். இந்த நடைமுறையானது மிகவும் தாழ்மைக்குள்ளாகும்/சிறுமைக்குள்ளாகும் என்பது உண்மையே. ஆனால் இத்தகைய அனுபவங்களானது நமக்கான சிறந்த அனுபவங்களாகும்; ஏனெனில் இவைகளினாலே நமக்குத் தாழ்மை வளர்கின்றது மற்றும் இதன் விளைவாய் நாம் சாந்தத்திலும், தயவிலும் வளர உதவப்படுகின்றோம். இப்படியாக திவ்விய ஏற்பாட்டில் தேவனுடைய ஜனங்கள், அவர்களுக்கு அதிகமதிகமாய்த் தெளிந்த புத்தியுள்ள மனதைக் கொடுக்கும் உதவிகரமான படிப்பினைகளைக் கற்றுக்கொள்கின்றனர். அவர்கள் முந்தைய காலங்களைக்காட்டிலும், இப்பொழுது நன்கு சிந்திக்க முடிபவர்களாயும், அவர்கள் தங்களைக் கட்டியெழுப்ப முடிகின்றவர்களாயும் இருக்கின்றனர். இப்படியாய் இந்த அல்லது அந்தக் குணலட்சணத்தின் தன்மைகளில், தங்கள் பூரணமற்ற மாம்ச தன்மைகளின் காரணமாய்க் குறைவுபட்டிருப்பதைக் காண்கையில், நீதியின் ஆவிக்கு இசைவாய்த் தங்கள் முழுப்பண்புகளையும் இசைவுப்படுத்திக் கொண்டுவருவதற்கு அவர்கள் கற்றுக்கொள்கின்றனர். அவர்களின் இருதயங்களில் நடந்துகொண்டிருக்கின்றதான இந்த வேலையானது, அவர்களை இராஜ்யத்திற்குத் தகுதியாக்குகின்றதாய் இருக்கின்றது. (2 பேதுரு 1:5-11)

சபை மீதான மாபெரும் பரீட்சை

மிகவும் விசேஷமான ஒரு வகுப்பார் நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவோடு உடன்குந்தரராகக் காணப்படும்படிக்கு தேவன் அழைத்துக்கொண்டிருக்கின்றார். இவர்கள் தகுதியானவர்களெனக் கருதப்படுவதற்கென்று, இவர்கள் கர்த்தருக்கு மிகவும் நேர்மையாய்க் காணப்பட வேண்டும், மற்றவர் களுடைய உரிமைகளைப் புரிந்துகொள்ளும் விஷயத்தில் மிகவும் நீதியாய்க் காணப்பட வேண்டும். நம்முடைய சரீரங்கள் மிகவும் அபூரணமானவைகள் என்று பிதா காண்கின்றார்; ஆனால் நம் தலைகளும், நம் இருதயங்களும் சரியாய்க் காணப்படுமானால், உயிர்த்தெழுதலின்போது, நமக்கு உரிய சரீரத்தினை, ஒரு மகிமையான சரீரத்தினைக் கொடுப்பதாகப் பிதா வாக்களித்துள்ளார். திவ்விய குணலட்சணத்தினை, தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவியினை அடையாளப்படுத்தும் நீதியின் அந்தக் கொள்கைகளுக்கு நம் தலைகளானது முழு இசைவாய்க் காணப்படும்போது, நம்மை அவர் பயன்படுத்த முடிகிற நிலைமையில் நாம் காணப்படுவோம்.

புதிய சரீரமானது குணலட்சணத்தினை உருவாக்கிடுவதில்லை, மாறாக குணலட்சணம் வெளிப்படுவதற்கான கருவியாக மாத்திரம் காணப்படும். இப்பொழுது நாம் குணலட்சணத்தினை, நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நற்பண்புகளை வளர்த்திக்கொள்ளவில்லையெனில், நாம் மேசியாவின் இராஜ்யத்தில் இடம் பெறுவதில்லை. இராஜ்யத்தில் இடத்தினைப் பெற்றுக்கொள்பவர்கள் அனைவரும், தங்கள் ஸ்தானத்திற்குத் தகுதியானவர்களாகக் காணப்படுவார்கள். இந்த வகுப்பாரைக் கண்டுபிடிப்பதற்குத் தேவன் நீண்டகாலம் எடுத்துள்ளார். அவர் எந்தத் தவறும் செய்கிறதில்லை. தெய்வீக அன்பினை வளர்த்துள்ள ஒவ்வொருவரும் - உங்களையும், என்னையும் போன்று, நீதி மற்றும் நியாயத்தின் அடிப்படையிலுள்ள அனுபவங்களைப் பெற்றிருக்கின்றனர். இவைகள் இரண்டும் ஒன்றே; ஏனெனில் நீதிதான் நியாயம் மற்றும் நியாயந்தான் நீதியாயிருக்கின்றது.

ஆனால் நாம் நீதியை உடையவர்களாய் மாத்திரம் காணப்பட வேண்டும் என்பது தெய்வீகச் சித்தமல்ல; தேவனைப்போன்று காணப்படுவதற்கு நாமும்கூட அனுதாபத்தின் உணர்வுகளையும், இரக்கமான உணர்வுகளையும் மற்றவர்பால் பெற்றிருக்க வேண்டும். தேவன் தமது சிருஷ்டிகளுக்காக இரக்கத்தின் உணர்வுகளைப் பெற்றிருந்தார். ஆரம்பத்திலேயே தகப்பனாகிய ஆதாமின் சிருஷ்டிப்பிற்குடுத்த தம்முடைய திட்டத்தை அறிந்த நிலையிலும், ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமைக் காரணமாய்ப் பாவங்கள் நம் மீது வரும் என்பதை அவர் அறிந்த நிலையிலும், நம்முடைய மீட்பிற்காகவும், உலகத்தினுடைய சரீப்பொருந்துதலுக்காகவும் மற்றும் சபைக்கான அழைப்பிற்காகவும் தேவன் ஏற்பாடு பண்ணினார். இவை யனைத்தும் நீதியின் கோரிக்கைகளுக்கும் அதிகமான காரியங்களாகும். மனுஷ ஜாதியின் அங்கத்தினர்களுக்குத் தேவனால் நீதிக்குக் குறைவான எதையும் செய்ய முடியாது. நீங்களும், நானும் பொன்னான பிரமாணத்தின்படி செயல்பட வேண்டும் என்று அவர் சொல்வதுபோன்று, அவரும் அனைத்துக் காரியங்களையும் நீதியினுடைய கொள்கைகளுக்கேற்பவே செய்வார்.

நீதி தேவனுடைய சிங்காசனத்தின் ஆதாரமாய் இருக்கின்றது. அவரது இராஜ்யத்தின் முழு அடித்தளமும் நீதியின் மீது போடப்பட்டுள்ளது. அவர் நீதிக்குக் குறைவானதைச் செய்வதில்லை மற்றும் இதையே அவர் ஒவ்வொரு சிருஷ்டியினிடத்திலும் எதிர்ப்பார்க்கின்றார். முழுமையான நீதிக்குக் குறைவான எதுவும் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. ஆனால் நீதிக்கும் மேலாக, சகோதர சகோதரிகளுக்காய் ஜீவனைக் கொடுக்குமளவுக்கான அன்பினைப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும் என்பதே சபையின் மீதான மாபெரும் பரீட்சையாகக் காணப்படுகின்றது. நீதிக்கும் அதிகமானதைத் தேவன் கேட்கவில்லை யென்றாலும், ஒருவேளை நாம் நீதிக்கும் அதிகமானவைகளைச் செய்யவில்லையெனில், நம்மால் இராஜ்யத்தில் ஆளுகை செய்ய முடியாது.

உலகம், மாம்சம் மற்றும் எதிராளியானவனிடமிருந்து பல்வேறு இன்னல்களை நாம் பெற்றிருக்கின்றோம். தேவ சித்தத்தைச் செய்ய நாடுகிற காரியத்தில், நாம் நீதியாய் இருக்க முற்படுவதே முதலாம் காரியமாகும். இதுவே குணலட்சணத்திற்கான அஸ்திபாரமாகும். நம்முடைய முழு இருதயத்தோடு தேவனை அன்புகூருபவர்களாக மாத்திரம் இராமல், நம்மை நாம் அன்புகூருவதுபோல நம் அயலானையும் அன்புகூர வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம்; மற்றவர்கள் நமக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புவோமோ, அதையே நாம் அவர்களுக்கும் செய்திட வேண்டும். இதுவே பொன்னான பிரமாணமாகும் மற்றும் நாம் இதைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று தேவன் எதிர்பார்க்கின்றார் என்றவிதத்தில் இயேசு இதை ஒரு நியமமாக முன்வைத்துள்ளார். நீங்கள் எந்தமட்டும் பொன்னான பிரமாணத்தைக் கைக்கொள்கின்றீர்கள் என்றும், எந்தமட்டும் அது உங்கள் ஜீவியத்தில் தாக்கம் கொண்டுள்ளது என்றும் தேவன் கண்ணோக்குகின்றார். எல்லா மனுஷருக்கும் நீதி செய்யப்படிக்கு நீங்கள் கடமைப்பட்டிருக்கின்றீர்கள். அன்பிற்கு முன்னதாக நீதி வரவேண்டும். நீதி செய்த பிற்பாடு, பொன்னான பிரமாணத்தைக் கைக்கொண்ட பிற்பாடு, அன்பை குவியுங்கள். ஆனால் நீதிக்கும் குறைவான எதுவும் உங்களால் செய்யப்படக்கூடாது.

இந்தக் காரியங்கள் அனைத்தும் இல்லத்திலிருந்தே துவங்குகின்றது என்று நீங்கள் கவனிக் கவேண்டுமென்று நான் விரும்புகின்றேன். இறைச் சிக்கடைக் காரரிடத்திலும், ரொட்டிக்கடைக்காரரிடத்திலும் ஒரு ரூபாய் விஷயத்தில் கூட நீதியாய் நடந்துக்கொண்டிருப்பினும், தங்கள் சொந்த குடும்பத்தின் அங்கத்தினர்களுடைய விஷயத்தில் அப்படிக் காணப்படாத ஜனங்களை நான் அறிவேன். "அது எப்படிச் சாத்தியம்?" என்று நீங்கள் கேட்கலாம். விளக்கிக்கூறினால் உங்களுக்குப் புரியும். இது நிச்சயமாய் உண்மையே. அநேக கணவன்மார்கள் மற்றவர்களிடத்தில் நடப்பித்திடும் நீதியைக்காட்டிலும், தங்கள் மனைவிமார்களிடத்தில் நீதி நடப்பிப்பதில் குறைவுபடுகின்றனர். அநேகம் மனைவிமார்கள் மற்றவர்களிடத்தில் நடப்பித்திடும் நீதியைக்காட்டிலும், தங்கள் கணவன்மார்களிடத்தில் நீதி நடப்பிப்பதில் குறைவுபடுகின்றனர். அநேகம் பெற்றோர்கள் மற்றவர்களுடைய பிள்ளைகளைக் கையாளும் விஷயத்தில் நடப்பித்திடும் நீதியைக்காட்டிலும், தங்கள் சொந்த பிள்ளைகளிடத்தில் நீதி நடப்பிப்பதில் குறைவுபடுகின்றனர். அநேகம் பிள்ளைகள் மற்ற ஜனங்கள் விஷயத்தில் நடப்பித்திடும் நீதியைக்காட்டிலும், தங்கள் சகோதரர்களிடத்தில், சகோதரிகளிடத்தில் மற்றும் பெற்றோர்களிடத்தில் அநீதியாய் நடந்துகொள்கின்றனர். இவை அனைத்தும் தவறாகும் மற்றும் இவைகளைத் தவறு என்று அடையாளம் கண்டுகொள்ளும் நேரத்தில் நம்மைச் சரிசெய்துக்கொள்வது நல்லது. நீங்கள் பின்வருமாறு சொல்லலாம்: "சூழ்நிலைகளானது ஒவ்வொருவருக்கும் வித்தியாசப்படுமே. என் கணவனை நான் நீதியோடு கையாண்டால், அதை அவர் சாதகமாய்ப் பயன்படுத்திக்கொள்வாரே அல்லது என் மனைவியை நான் நீதியாய்க் கையாண்டால் அவளுக்கு அது சாதகமாகிப்போய்விடுமே."

இப்படித்தான் பெரிய நாடுகளின் விஷயத்திலும் காணப்படுகின்றது. அவர்கள் ஒருவரையொருவர் நம்புகிறதில்லை. "ஜெர்மானியர்கள் நம்மை விழுங்கிவிட ஆயத்தமாயிருக்கின்றனர்" என்று பிரிட்டன் நாட்டினர் கூறுகின்றனர். "நம்முடைய வளமையைக் கண்டு ஆங்கில வர்க்கத்தினர் பொறாமைபடுகின்றனர்; அவர்கள் நம் இடங்களைக் கைப்பற்றி, மாபெரும் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யமாகிவிடுவர்" என்று ஜெர்மானியர்கள் கூறுகின்றனர். நீங்களும் நானும் தேவனுக்கே பொறுப்பாளிகளாக இருக்கின்றோம். மற்றவர்களைக்குறித்து கவலைப்படாதீர்கள். மற்றவர்களைத் தேவனிடத்தில் விட்டுவிடுங்கள். தேவனுடைய பிரமாணங்களுக்கு இசைவாக நீங்கள்

நடந்துள்ளீர்களானால், அதனால் உங்களுக்கு மகா அசௌகரியம்/அநுகூலமற்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்குமாயின் - “தேவனுடைய ஆவியாகிய மகிமையுள்ள ஆவியானவர் உங்கள்மேல் தங்கியிருக்கிறார்” என்று அப்போஸ்தலர் தெரிவிக்கின்றார் மற்றும் உங்கள் இருதயத்தில் நீங்கள் ஜெயங்கொண்டவர்களாக இருப்பீர்கள்.இதை மனதில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்.

தேவன் தெரிந்தெடுத்துக்கொண்டிருக்கின்ற ஜாதியார், நீதியான, பயபக்தியான, அன்பான மற்றும் அவர் சித்தம் செய்வதில் வாஞ்சையுள்ளதான இருதயங்களைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். ஜெயங்கொள்பவர்கள் அனைவரும், நீதியினுடைய அம்சங்களை உடையவர்களாய் இருப்பார்கள் என்று நான் எண்ணுகின்றேன். நீதி தம்முடைய சிங்காசனத்திற்கு ஆதாரமாய் இருக்கின்றதெனத் தேவன் கூறுகின்றார். வேறு ஏதேனும் அஸ்திபாரத்தினைப் பெற்றிருப்பவர்களை மேசியாவின் அரியணைக்கு அவர் அனுமதிப்பார் என நீங்கள் எண்ணுகின்றீர்களா? நம்மிடத்தில் நீதியானது ஆழமாய்ப் பதியப்பெற்றிருக்கவில்லையெனில், நீங்களும், நானும் கர்த்தருடைய சிங்காசனத்தில் உட்காருவதற்கு அனுமதிக்கப்படுவோம் என்று எண்ணுகின்றீர்களா?

கிறிஸ்தவர்கள் பொன்னான பிரமாணத்தினையும் தாண்டி அடுத்தக்கட்டம் செல்ல வேண்டும்

பொன்னான பிரமாணத்தினைக் கைக்கொள்வது, இறுதியான காரியமா? இல்லை. அன்பான சகோதரனே அது வெறும் துவக்கமே. நீங்கள் இன்னும் தொடர்ந்து முன்னேறி, உங்களால் முடிந்தமட்டும் அன்பை, தியாக அன்பினைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். நீதியின் பிரமாணம் உங்கள் இருதயத்தில் ஆளுகை செய்கிறதா என்றும், நீங்கள் பொன்னான பிரமாணத்தின்படிதான் செய்கின்றீர்களா என்றும் உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு, பின்னர் அன்பினைக் கட்டியெழுப்புங்கள்/குவியுங்கள்.

உண்மை குணலட்சணத்தின் அஸ்திபாரமாகிய நீதி

“ஆதலால், மனுஷர் உங்களுக்கு எவைகளைச்செய்ய விரும்புகிறீர்களோ, அவைகளை நீங்களும் அவர்களுக்குச் செய்யுங்கள்.” (மத்தேயு 7:12)

நீதித் தொடர்புடையதான இந்த அறிவுரையைப் பார்க்கிலும், தேவனுடைய அறிவுரையில் வேறு எந்தப் பாகமும் அவருடைய சபைக்கு முக்கியமாக இருந்ததில்லை. தேவன் செய்கிற எக்காரியமும் முழுமையான நீதியின் அடிப்படையினாலானதாகும் மற்றும் அவரைப் போன்றிருப்பதற்கும், அவர் பெற்றிருக்கின்றதும், அவர் நமக்கு விவரித்ததும், வெளிப்படுத்தினதுமான மகா பண்புகளை நம் குணலட்சணங்களில் வளர்த்திக்கொள்வதற்கும், அவர் தம் ஜனங்களை அழைக்கின்றார். நீதி என்பது மிகவும் சாதாரணமான காரியம் என்றும், அதை நடைமுறை வாழ்க்கையில் அனைவருமே அடையாளம் கண்டுகொண்டு பின்பற்றுகின்றனர் என்றும் அநேகர் எண்ணம் கொண்டுள்ளனர். ஆனால் இப்படியாகக் காரியம் இருப்பதில்லை அநேகர் பின்வருமாறு கேட்பதுண்டு: “நாங்கள் கிறிஸ்தவர்களாய் இருக்கின்றோம் என்றும், நீதியினை நடப்பிப்பது என்பது இயல்பாகவே கிறிஸ்தவர்கள் அனைவருக்குமான கடமை என்றும் உங்களுக்குத் தெரியாததா என்ன? இதற்குப் பதிலாக அன்பினை வளர்த்தி, விருத்திச் செய்யும்படிக்கு எங்களுக்கு ஏன் நீங்கள் அறிவுறுத்தக்கூடாது?” இதற்கு எங்களது பதில்: “நீதி எப்போதுமே முந்தி வரவேண்டும்; மனுஷஜாதியிலுள்ள யார் ஒருவருக்கும், மிருக ஜீவனுக்கும்கூட நீதிக்குக் குறைவானதைச் செய்திடுவதற்கு நமக்கு உரிமை இல்லை” என்பதேயாகும்.

இந்தக் கொள்கையினை அடையாளம் கண்டுகொள்ள தவறினதே முழு உலகத்தின் பிரச்சனையாக இருக்கின்றது. நீதி தேவனுடைய சிங்காசனத்தின் ஆதாரமாய் இருக்கின்றது. இந்த அடிப்படையான கொள்கையின் மீதே நம் குணலட்சணத்தை நாம் கட்டியெழுப்ப விரும்புகின்றார் மற்றும் இந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையிலேயே அவர் தம் சிருஷ்டிகள் அனைத்தையும் கையாளுகின்றார். நீதியின் இக்கொள்கை அடையாளம் கண்டுகொள்ளப்படாததே, உலகம் பிரச்சனையில் காணப்படுகிறதற்கும், வேத வாக்கியங்கள் உறுதிபடுத்துவது போன்று, மகா உபத்திரவக்காலம் நம் இனத்தின் மீது வருகிறதற்கும் காரணமாயிருக்கின்றது. பொதுவான மனுக்குலத்தில் அன்புகூருவதற்கு எதுவும் இல்லையென்றாலும், ஒவ்வொரு மனுஷனுக்கும் நீதி செய்யப்பட வேண்டும். கிறிஸ்துவின் பின்னடியார்களென, நாமே யாவரிடத்திலும் நீதியினை நடப்பிக்கிற விஷயத்தில் முதன்மை வகிக்கின்றவர்களாகக் காணப்பட வேண்டும்.

நீதியே நியாயப்பிரமானத்தின் அடிப்படையாகும்

பல வருடங்களுக்கு முன்னதாக, தேவன் எகிப்திலிருந்து இஸ்ரவேலர்களை வெளியே அழைத்துவந்தார். அவர் அவர்களிடத்தில் கூறினதாவது: “ஆபிரகாமின் சந்ததி உலகை ஆசீர்வதிக்கும் என்று நானாறு வருடங்களுக்கு முன்னதாக நான் ஆபிரகாமோடு ஓர் உடன்படிக்கைப் பண்ணியிருந்தேன். உங்களுக்கு அவ்வாக்குத்தத்தம் நிறைவேற்றப்படத்தக்கதாக, அதற்கு நீங்கள் ஆயத்தமாய் இருக்கின்றீர்களா?” அவர்களோ தாங்கள் ஆயத்தமாய் இருப்பதாகத் தெரிவித்தார்கள். ஆகையால்

அவர் அவர்களைச் சீனாய் மலைக்குக் கூட்டிச்சென்றார்; அங்கு அவர் சொல்லும் எல்லாவற்றையும் தாங்கள் செய்வார்களென அவரோடு ஓர் உடன்படிக்கைக்குள் பிரவேசித்தனர். அவர் அவர்களுக்குப் பத்துக் கற்பனைகளைக் கொடுத்துவிட்டு, “ஆபிரகாமின் சந்ததியாக, மனுக்குலத்தை ஆசீர்வதிப்பவர்களாக ஆக நீங்கள் விரும்பினால், இந்தக் கட்டளைகளைக் கைக்கொள்ளுங்கள்” என்றார்.

அந்தநியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையானது நீதியின் அடிப்படையினால் மாத்திரமேயானது; அது அவர்களது சத்துருக்களை அவர்கள் அனபுகூரும்படியாகக் கேட்டிடவில்லை. அவர்கள் நீதிசெய்வதற்கேற்ப அல்லது செய்யாமல் இருப்பதற்கேற்ப, உலகத்தை ஆசீர்வதிக்கும் ஆபிரகாமின் சந்ததியாக அவர்கள் கருதப்படுவதற்குத் தகுதியானவர்களாக இருக்கின்றார்கள் என்ற திவ்விய தீர்மானம் காணப்படும். ஆனால், அவர்களால் நீதி செய்ய முடியவில்லை, தங்கள் அயலான் தங்களுக்குச் செய்ய வேண்டுமென்று தாங்கள் விரும்புவற்றை, அவர்களால் அவர்களது அயலானுக்குச் செய்ய முடியவில்லை. இந்தத் தோல்வி, அவர்களது விழுந்துபோன நிலைமையினாலாகும்; காரணம் பாவம் மனுஷக் சபாவத்தில் ஆழமாய்ப் பதிந்துவிட்டது. (உரோமர் 3:20) ஆயிரத்து அறுநூறு வருடங்களாகத் தேவன் அந்த ஜனங்களிடத்தில் பொறுமை காத்தபோதிலும், நியாயப்பிரமாணத்தினைக் கைக்கொள்பவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் பலனாகிய நித்திய ஜீவனை, அவர்களில் ஒருவர்கூடப் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை. (லேவியராகமம் 18:5; உரோமர் 10:5)

நீதியின் நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையினைக் கைக்கொள்வது என்பது எளிமையான காரியம் அல்ல. யூதர்கள் கைக்கொள்ளத் தவறினார்கள் என்று நாம் காண்கின்றோம். நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளினால் எந்தப் பூரணமற்ற மாம்சமும் இரட்சிக்கப்படுகிறதில்லை என்று அப்போஸ்தலன் கூறியுள்ளதையும் நாம் அறிவோம். எனினும் “நியாயப்பிரமாணத்தினை நீங்கள் கைக்கொள்ளாதது வரையிலும், பூமியின் குடிகள் அனைத்தையும் ஆசீர்வதிக்கின்றதான ஆபிரகாமின் சந்ததியாராக நீங்கள் ஆகிமுடியாது” என்று தேவன் கூறுகின்றார்.

சபையும், நியாயப்பிரமாணமும்

கிறிஸ்துவின் சபையானது, ஆபிரகாமின் ஆவிக்குரிய சந்ததியாய் இருக்கின்றனர் என்று வேதவாக்கியங்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றதாய் இருக்கின்றது. (கலாத்தியர் 3:8, 16, 29) ஆகையால் அவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தினைக் கைக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருந்தனர். விழுந்துபோன மாம்சத்தில் செய்ய முடியாததை, அவர்கள் செய்ய முடிகின்றவர்களாகத்தக்கதாக, தேவன் சபைக்கு ஒரு விசேஷித்த ஏற்பாடு பண்ணினார்; ஆனால் இப்படியாக அவர் நிழலான ஜனங்களாகிய யூத ஜனங்களுக்குச் செய்திடவில்லை. தம்முடைய நியாயப்பிரமாணத்தினைப் பூரணமாய்க் கைக்கொள்ள முடியாத அளவுக்கு மனுக்குலம் மிகவும் விழுந்துபோயுள்ளது என்பதை அறிந்தவராக, அவர் நம் சந்ததிக்கு உதவும்படியாக தம் குமாரனை உலகிற்கு அனுப்பிவைத்திட்டார். பூரணமானவரும், ஆதாமின் விழுந்துபோன சந்ததியினால் நோய்க்குள்ளாகாதவரும், “பரிசுத்தரும், குற்றமற்றவரும், மாசில்லாதவரும், பாவிக்கு விலகினவருமான” நமது கர்த்தரால் திவ்விய நியாயப்பிரமாணத்தினைக் கைக்கொள்ள முடிந்தது மற்றும் கைக்கொண்டிட்டார். பின்னர்த் திவ்விய சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்தவராக, அவர் தம்மையே பலிசெலுத்தும் விதத்தில் கையளித்தார். அவர் பலிசெலுத்திட்டதான ஜீவனானது ஒரு புண்ணியமாகக் காணப்பட்டு, பிதாவினுடைய திட்டத்தின்படி, சுவிசேஷ யுகத்தின் முடிவில் ஆதாம் மற்றும் அவரது சந்ததியினருக்கான ஈடுபலி விலைக்கிரயமென, நமது கர்த்தரினால் கொடுத்துத் தீர்க்கப்படும்.

அந்தப் புண்ணியத்தினை நமது ஈந்தார் பிதாவிடம் (நீதியிடம்) கொடுத்துவிட்டவுடன், முழு மனுக்குலமும் அவரிடத்தில் கொடுக்கப்படுவார்கள்; உடனே அவர்பூமியின் குடிகளை ஆளும்மற்றும் ஆசீர்வதிக்கும் தம் மாபெரும் வேலையினைத் துவங்குவார். நீண்ட இடைவெளிக்கான காரணம், திட்டத்தினுடைய இன்னொரு அம்சமாகும். மனுக்குலத்தினை ஆசீர்வதிக்கும் மாபெரும் எதிர்க்கால வேலையில் ஈத்தரோடு கூடப் பங்கெடுக்கத்தக்கதாக ஒரு சபைபினை உலகத்திலிருந்து தெரிந்தெடுப்பது திவ்விய சித்தமாக இருக்கின்றது. ஆகையால் சபை வகுப்பாருக்கு முன்குறிக்கப்பட்ட எண்ணிக்கை யானவர்கள் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டு, பரீட்சிக்கப்பட்டு, முதலாம் உயிர்த்தெழுதலின் வல்லமையினால் மறுரூபமாக்கப்படுவது வரையிலும் அவர் தம் ஆளுகையினைத் துவங்குவதில்லை.

ஆபிரகாமின் ஆவிக்குரிய சந்ததியினர் சுபாவத்தின்படியானவர்களல்ல என்பதைக் கவனிப்பது நன்று. ஒரு மனுஷனாகவே எப்போதும் இயேசு காணப்பட்டிருந்திருப்பாரானால், அவரால் உலகத்தினை ஆசீர்வதித்திட முடியாது. அவரால் நல்லதொரு மனுஷீக ஆளுகையைக் கொண்டுவந்திருக்க முடியும், ஆனாலும் மரித்தோருக்கு ஜீவன் கொடுப்பதற்கான உரிமை அவருக்கு இருந்திருக்காது. மேலும் மரணம் எனும் சாபத்தினையும், அதனோடுள்ள யாவற்றையும் அவரால் ஒருபோதும் ஒழித்துப்போட்டிருக்க முடியாது. ஆகையால் திவ்விய நியாயப்பிரமாணத்தினைக் கைக்கொள்வதற்கும் அதிகமாய் அவர் ஏதோ ஒன்றைச் செய்ய வேண்டியிருந்தது; நீதி ஒருபோதும் கேட்டிடாத ஏதோ ஒன்றினை, அதாவது சுயத்தைப் பலிசெலுத்தும் விதமான ஏதோ ஒன்றினை அவர் செய்ய வேண்டியிருந்தது. நியாயப்பிரமாணத்தினை அவர் கைக்கொண்டிருந்த காரியமானது, இயேசு என்றென்றும்மாய் ஜீவிப்பதற்கு அவருக்கு அங்கீகாரம் வழங்கினதாய் இருந்தது; ஒருவேளை அவரது ஜீவனை அவர் ஈடுபலியெனக் கொடுக்காமல், அவர் தம் இராஜ்யத்தினை ஏற்படுத்துவாரானால், அவரால் மனுக்குலத்தினை ஆசீர்வதித்திருந்திருக்க முடியாது; ஏனெனில் பாவிக்க யாவரும், மரண ஆக்கினையின்கீழ்க் காணப்பட்டனர்.

நியாயப்பிரமாணத்தினைக் கைக்கொண்டதோடுகூட, இயேசு தம்முடைய சரீரத்தைத் தேவனுக்குப் பரிசுத்தமும், பிரியமுமான ஜீவபலியாக ஒப்படைத்தார் மற்றும் இந்த அவரது பலியின் புத்தியுள்ள ஊழியமானது அன்பினால் ஏவப்பட்டதாகும். பிரமாணத்தினைக் கைக்கொள்வதும், கூடுமானமட்டும் அதன் நியமங்களுக்கு/கொள்கைகளுக்கு இசையாய் ஜீவிப்பதும் நமது முதலாம் கடமையாகும். கிறிஸ்துவினுடைய கொடியின் கீழ் இணைந்துகொண்டவர்களாகிய நாம், நம் சரீரங்களை ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுப்பதும், அவரது அடிச்சுவடுகளில் மரணபரியந்தம் உண்மையாய் நடப்பதும் நமக்கான கடமையாகும்; இப்படியாகக் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் மற்ற அனைத்து ஜனங்களைக்காட்டிலும் அதிகமாய்ச் செய்ய வேண்டும். அனைவரும் நீதியின் பொன்னான பிரமாணத்திற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றனர்; ஆனால் அன்பினால் நாம் நீதிக்கும் அதிகமான ஏதோ ஒன்றினைச் செய்ய வேண்டும்.

நம்மால் ஒருவேளை முடிந்திருக்குமானால், நாம் சிந்தையிலும், வார்த்தைகளிலும், கிரியைகளிலும் முழுமையாய் நீதியாய்க் காணப்பட்டிருப்போம். ஆனால் அப்படிச் செய்ய நம்மால் கூடாது; ஏனெனில் ஆதாமின் சந்ததியிலுள்ள எவராலும் திவ்விய பிரமாணத்தினைக் கைக்கொள்ள முடியாது. சுயநலமென்பது நமது சுபாவ சரீரத்தில் ஆழப்பதிந்துள்ளதாய் இருக்கின்றது; மற்றும் இதன் காரணமாய் நாம் முழுப் பூரணத்தினை அடைய தவறிவிடுகின்றோம். ஆனால் நாம் தவறினாலும் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படுவதில்லை; ஏனெனில் யூதர்களுக்கு இருந்ததுபோன்றதான நிலைமை நமக்கு இல்லை. (உரோமர் 8:1) இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தமானது நம்மை அனைத்து அபூரணங்களினின்று சுத்திகரிக்கின்றதாய் இருக்கின்றது; நம்மால் செய்ய முடியாதவைகள் அனைத்தையும் கிறிஸ்துவின் இரக்கமானது மூடிவிடுகின்றதாய் இருக்கின்றது.

ஆனால் அதற்கென்று நம்மால் முடிந்தமட்டும் செய்ய முடிந்ததை நாம் செய்யாமல் இருக்கக்கூடாது. நம் இருதயங்களில் பொன்னான பிரமாணத்தினை நாம் அடையாளம் கண்டுகொள்வோமானால் அதனோடு, நம் எண்ணங்களை இசைவிற்குக் கொண்டுவர நாம் நாடுகிறவர்களாய் இருப்போம். நம் அயலான் நம்மைக்குறித்து எப்படி எண்ணம் கொள்ள வேண்டும், எப்படிப் பேசிட வேண்டும் என்று நாம் விரும்புவோமோ, அப்படியே நாமும் நம் அயலானைக் குறித்து கருணையோடு எண்ணுகிறவர்களாகவும், பேசுகிறவர்களாகவும் இருப்போம். அயலான் நம்மிடத்தில் தயவுபாராட்ட நாம் விரும்புவதுபோன்று, நாமும் அவனிடத்தில் தயவாய் நடந்துகொள்ளுவோம். இக்கொள்கையானது தினந்தோறும் யாவரிடத்திலும் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும். ஆரம்பத்தில் இது விஷயத்தில் எவ்வளவு குறைவுகள் இருப்பினும், நாம் நமது கர்த்தராம் இயேசு போன்று அதிகமதிகமாய் ஆகத்தக்கதாக, தேவனுடைய கிருபையின் கிரியையானது நம்மை அதிகமதிகமாய் மறுருபமாக்கிட வேண்டும்.

எப்படி அன்பு நியாயப்பிரமாணத்தினை நிறைவேற்றுகிறது

மகிமையான அளவுகோல் நியமத்தின் அளவை அடையாவிட்டாலும், நம் இருதயங்களைப் பொறுத்தமட்டில், தேவனுடைய அருமையான குமாரனுக்கொத்த துல்லியமான சாயலானவர்களாகிட வேண்டும். அந்த மகிமையான அளவுகோலினை மாம்சத்தில் இருக்கையில் நம்மால் அடைய முடியாது. நம்முடைய குறைவுகளுக்காய் நாம் தினந்தோறும் தெய்வீக மன்னிப்புக் கேட்க அவசியமாயிருக்கும். ஆனால் இருதயத்தினை ஆராய்ந்து அறிகிறவர், நம்மால் செய்ய முடிந்ததை நாம் செய்துகொண்டிருப்பதையும், கிருபையிலும், அறிவிலும், தெய்வீக அளவுகோல்/நியமங்கள் முன்வைத்திடும் காரியங்கள் அனைத்திலும் வளர நாம் நாடிக்கொண்டிருப்பதையும் காண்கையில் பிரியம் கொள்வார். இதுவே நமது கர்த்தர் இயேசுவின் தன்மையாகவும் இருந்தது மற்றும் இதே ஆவியினை வெளிப்படுத்தும் யாவரையும் பிதா அன்புகூருவார். பாவத்தின் கீழ்த்தரத்தினை நாம் அடையாளம் கண்டு, தேவனுடைய நீதியின் பாதையில் நடக்கத்துவங்குவது மாத்திரம் போதாது. அவரது ஆவியினை நாம் பெற்றிருப்போமானால், நாம் அவரது குணலட்சணம் குறித்துத் தியானித்து, அவரது தன்மைகளின் சாயலை அடைய நாடுகிறவர்களாய் இருப்போம். அனைவருக்கும் நன்மை செய்ய நாடுகிற யாரும், நீதிக்குக் குறைவானதைச் செய்ய ஒருபோதும் விரும்புவதில்லை. இதற்கும் அதிகமாகவே செய்வார்கள். ஆகையாலே “அன்பு நியாயப்பிரமாணத்தின் நிறைவேறுதலாய் இருக்கிறது” என்று அப்போஸ்தலன் கூறுகின்றார்.

நமது கர்த்தர் தம் சபைக்கு ஒரு புதிய கட்டளையைக் கொடுத்தபோது அது நியாயப்பிரமாணத்தின் காரியம் அனைத்தையும் உள்ளடக்கினதாய் இருந்தது (யோவான் 13:34). யாரெல்லாம் இந்த அன்பினைக் கொண்டிருக்கின்றார்களோ, அவர்கள் கர்த்தரானவர் பரலோக மகிமையை விட்டு வருகிறதற்கும், தம் ஜீவனை மனுக்குலத்திற்கெனப் பலிசெலுத்திடுவதற்கும் நீதியல்ல, அன்பே அவரை வழிநடத்தினது என்று உணர்ந்துகொள்ளுவார்கள். இந்தப் பலியினை ஏறெடுக்க பிதா குமாரனுக்குக் கட்டளையிடவில்லை. மற்றவர்களுக்காக ஒருவன் தன் நலன்களைப் பலிசெலுத்தும் படிக்குத் தேவன் யாருக்கும் கட்டளையிடவில்லை. நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டிய திட்டம் ஒன்றினைத் தேவன் பெற்றிருந்தார்; அதை நடைமுறைப்படுத்திட குமாரன் விரும்பினால், அவர் வாக்களிக்கப்பட்டுள்ள வெகுமானத்தினைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஆகையால் பிதா மீதான அன்பின் காரணமாக மரணத்தை, சிலுவைபரியந்தமான மரணத்தினைச் சகித்திட நமது கர்த்தர் மிகவும் விருப்பமாயிருந்தார். பிதாவின் குணங்களை உடையவராய் இருந்தபடியால், அவர் விழுந்துபோன மனுக்குலத்தின் மீது அனுதாபம் கொண்டார். மனுக்குலத்தினை மீட்டுக்கொள்வதற்கும், விரும்புகிறவர்களையும், கீழ்ப்படிகிறவர்களையும், மீண்டும் தெய்வீகத் தயவிற்கும், ஆசீர்வாதத்திற்கும் உள்ளாகக்கொண்டுவருவதற்கும் தேவன் நோக்கம் கொண்டிருந்தார். இந்த வேலையினைச் செய்வதற்கு நமது கர்த்தர் இயேசு ஏங்கினார். இது நீதிக்கும் அதிகமாய்ச் செய்யும் காரியமாகும். தற்கால ஜீவியத்தில் வரும் பாடுகளிலும், எதிர்க்காலத்தின் மகிமை, கனம் மற்றும் அழியாமையிலும் அவரோடுகூடப் பங்கடையத்தக்கதாக, நாம் அவரது தலைமையின் கீழ் இணைந்துள்ளோமெனில், நாம் அன்பின் பிரமாணத்தினைக் கைக்கொள்வதற்கு உடன்படிக்கைப் பண்ணினவர்களாய் இருப்போம். “அன்பு தன் பிறனுக்குத் தீமை செய்கிறதில்லை.” “அன்பானது, மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தினைக் கைக்கொள்வதையும் தாண்டி, அதிகமாய்ச் செய்யும்.” நீதியின் அடிப்படையிலான அனைத்தையும் அன்பு உள்ளடக்குகின்றதாய் இருக்கின்றது; அது ஒருவன் தன் அயலானுக்காய், தன் நண்பனுக்காய் மற்றும் தன் குடும்பத்திற்காய்ப் பலிசெலுத்தும்படிக்கு வழிநடத்துகின்றதாய் இருக்கும். இது நீதிக்கும் அதிகமாய்ச் செய்கிற காரியமாகும்.

மற்றவர்களுக்கான நமது கடமை

அன்பிற்கு முன்னதாக நீதி வருகின்றது என்பதைத் தேவ ஜனங்களில் அநேகர் உணராதவர்களாக இருப்பதாகத் தெரிகின்றது. தேவன் நாம் நீதி செய்ய வேண்டும் என்று எதிர்ப்பார்க்கின்றார்; மேலும் நீதிக்கு அதிகமாய்ச் செய்வோம் என்று நாம் ஒத்துக்கொண்டிருக்கும் காரியமானது, நீதி செய்யாமல் நாம் இருக்க அனுமதிக்காது. நம்மைச் சுற்றிலும் அநீதியே உள்ளது. தங்கள் பிள்ளைகளிடத்தில் நீதியாய் நடந்துகொள்ளாத பெற்றோர்கள் இருக்கின்றனர்; இவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகள் விஷயத்தில், அநேக விதங்களில் தங்களின் இஷ்டப்படியே நடந்துகொள்கின்றனர். பிள்ளைகளை உலகத்திற்குள் கொண்டுவருவதற்கும், குடும்பத்தின் நலனுக்கடுத்தவைகளுக்காக அவர்களை வேலைகளில் ஈடுபட பண்ணுவதற்கும் மாத்திரமல்லாமல், அவர்களுக்கு அடிப்படையான கல்வியைக் கொடுப்பதற்கும், வீட்டில் மத மார்க்கத்திற்குடுத்த பயிற்சியினைக் கொடுப்பதற்கும் பெற்றோர்கள் பிள்ளைகள் விஷயத்தில் கடமைப்பட்டிருக்கின்றனர். ஒவ்வொருவனும் வீட்டில் தனக்கிருக்கும் உரிமைகள் யாவை என்று அறிந்தவனாகவும், மற்றவர்களுடைய உரிமைகளைக் கவனிக்கிறவனாகவும் காணப்பட வேண்டும்.

நல்ல மனுஷனுடைய பிள்ளையானவன், வீட்டைவிட்டு ஓடுகிறதில்லை; மிக அபூர்வமாக நன்கு பயிற்றுவிக்கப்பட்ட பிள்ளையானவன் இப்படி ஓடுவான். அநேகம் குடும்பங்களில் பிள்ளைகள் நீதியின் கொள்கைகளின்படி நடத்தப்படுகிறதில்லை. பெரும்பாலும் வளர்ந்துவரும் மகன்கள் மற்றும் மகள்களின் உரிமைகளைப் பெற்றோர்கள் உணர்ந்துகொள்ளத் தவறினவர்களாக, தொடர்ந்து அவர்களைக் குழந்தைகளாகவே நடத்துகின்றனர். பிள்ளைகள் தங்கள் காரியங்கள் அனைத்திலும் முடிவெடுக்க அவர்களுக்கு உதவும் அளவுக்கான பரந்த அனுதாப மனப்பான்மையினைப் பெற்றோர்கள் வளர்த்திக்கொள்ள வேண்டும். பிள்ளை முதிர்ச்சியடைகையில், அவர்கள் தானாய்ச் சிந்திப்பதற்குச் சுதந்திரம் அளிக்கப்பட வேண்டும். திடீரெனச் சிந்தனைகள் எல்லையை மீறுகிறது; ஆனால் ஒருவேளை குழந்தைச் சரியாய்ப் பயிற்றுவிக்கப்பட்டிருந்தால், சரீரம் வளர்கையில், வாலிபன் தானாய் சிந்தித்து, செயல்படுவான்; ஆனாலும் பெற்றோரின் வழிகாட்டுதலை எப்போதும் நாடிடுவான்.

தங்கள் வேலைக்காரர்களின் நியாயமான உரிமைகள் அனைத்தையும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கத் தவறிடும் எஜமான்களும் இருக்கின்றனர். உண்மைதான் ஒருவனால், ஒவ்வொருவரும் கேட்கும் அனைத்தையும் அனைவருக்கும் கொடுக்க முடியாதுதான்; ஏனெனில் சில ஜனங்கள் எல்லாவற்றையும் கோரிக்கையாய் வைப்பார்கள் மற்றும் திருப்தியும் அடையமாட்டார்கள். ஆனால் சரியான எஜமானிடம், வேலைக்காரன் தன் உரிமைகளுக்காகக் கேட்க வேண்டிய அவசியமிராது. வேலைக்காரன் தனக்கானவைகளைப் பெற்றுக்கொள்வான் என்று எஜமானே வலியுறுத்துகின்றவராய் இருப்பார்.

தங்கள் நண்பர்களை வழிநடத்தும் நோக்கத்தினையுடைய சில ஜனங்கள் இருப்பார்கள். மற்றவர்கள் என்ன செய்ய மற்றும் எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று எப்போதும் இவர்கள் மற்றவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பார்கள். நாம் தன்னடக்கம் உடையவர்களாய் இருந்து, மற்றவர்களுடைய உரிமைகளை மதிக்கின்றவர்களாய் இருத்தல் வேண்டும்; நம் கருத்துக்களை மற்றவர்கள் மீது திணிக்கின்றவர்களாக இருக்கக்கூடாது. மற்றவர்கள் நம்மிடம் வந்து என்ன செய்ய வேண்டும் மற்றும் எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்கும்போதே, நாம் அவர்களுக்குச் சொல்வதற்கான சரியான தருணமாகும் மற்றும் சொல்வது தகுதியானது என்று நாம் எண்ணவேண்டிய தருணமுமாகும். என்னிடம் அறிவுரை கேட்க ஜனங்கள் வந்தால் நானோ: “ஒருவேளை நான் உங்கள் நிலைமையில் இருந்திருப்பேனாகில், நான் இன்னின்ன விதமாய்ச் செய்திருப்பேன் என்று எண்ணுகின்றேன்; ஆனாலும் நீங்கள்தான் தீர்மானம் எடுக்க வேண்டும்” என்பேன். இப்படிப் பேசுகையில், நாம் உரிய நபர் மீதே பொறுப்பினை விடுபவர்களாய் இருப்போம்.

மறுபக்கத்திலிருந்து பார்த்தல்

நாம் பெற்றோர்களின் கடமைகளைக் குறித்து இதுவரை பேசியிருக்கின்றோம். இப்பொழுது பிள்ளைகளின் கடமைகளைக் கவனிக்கலாம். இப்போது பிள்ளைகளாக இருக்கிற நீங்கள், வயதாகுகையில் உங்கள் பிள்ளைகள் உங்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்புவீர்களோ, அதையே உங்கள் பெற்றோர்களுக்கும் இப்பொழுது செய்யுங்கள் என்று பொன்னான பிரமாணம் கூறுகின்றதாய் இருக்கின்றது. பிள்ளைகள் இந்தக் கண்ணோட்டத்தினைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு பிள்ளையும் இது விஷயத்தில் கற்பிக்கப்பட்டிருப்பார்களானால் பெற்றோர் கொடுத்த அன்பு மற்றும் பராமரிப்பிற்கான நன்றியினை, பிள்ளைகள் முதிர்ச்சியடைகையில், பிற்காலங்களில் வெளிப்படுத்துவது தொடர்புடைய விஷயத்தில் பெற்றோர்கள் கவலைப்படத் தேவையில்லை. பெற்றோர்கள் பின்வருமாறு சொல்வார்கள்: “தவறான எவ்விஷயத்திலும் திருப்திக்கொள்ளாத அளவிற்கு என் பிள்ளைகள் சிறுபிள்ளைகளாய் இருந்தது முதற்கொண்டு, நீதியின் கொள்கைகளைத் தங்களில் ஆழமாய்ப் பதியப்பெற்றிருக்கின்றனர்.” எஜமான் குறித்துப் பார்த்திருக்கின்றோம், இப்பொழுது வேலைக்காரர் குறித்துப் பார்க்கலாம். எஜமானை வேலைக்காரன் ஸ்தானத்திலும், வேலைக்காரனை எஜமான் ஸ்தானத்திலும் நிறுத்தி இப்பொழுது கற்பனை பண்ணிப்பார்க்கலாம். தன் வேலைக்காரர்களுக்கு அல்லது தன் எஜமானுக்கு நீதியாய்ச் செய்ய வேண்டுமென்று ஒவ்வொருவரும் என்ன எண்ணவேண்டும்? சரியான வகை வார்த்தைகள் என்னவாக இருக்கும், சரியான வகை உணர்வுகள் என்னவாக இருக்கும்? இந்நடத்தையானது எஜமான்கள் மற்றும் வேலைக்காரர்களுக்கிடையே மாபெரும் மாற்றங்களைக் கொண்டுவர வேண்டும்.

ஆகையால் நாம் செய்ய வேண்டிய சரியான/நீதியான காரியம் என்ன என்று நாம் கவனிக்கும்போதும், சரியான/நீதியான காரியங்களைச் செய்வதற்கு நாம் விரும்பும்போதும், நாம் அனைவரோடும், நம் தொழிலில் இணைந்திருப்பவர்களோடும் கொண்டுள்ள கையாளுதல்களில் அதிகமதிகமாய் நீதியாய் நடந்துகொண்டிருப்பவர்களாய் இருப்போம். நாம் பொருட்களை வாங்குபவர்களாகவோ அல்லது விற்கிறவர்களாகவோ இருப்பினும், நீதியான கையாளுதல் ஒன்று உள்ளது. விற்கிறவர்கள் நஷ்டம் அடையும் விதத்தில் அவர்களிடமிருந்து நாம் பொருட்கள் வாங்குவது என்பது தவறான காரியமாகும். நமக்குப் பொருள்கள் விற்பவர் நியாயமான இலாபம் அடைவதில் நாம் திருப்திக்கொள்ள வேண்டும். ஒருவேளை நாம் பொருள்களை விற்பவர்களாய் இருப்போமானால் நாமும் நியாயமான இலாபத்தையே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமே ஒழிய, அநியாயமாய் அல்ல. பொன்னான பிரமாணம் இக்காரியங்களை நிர்வகித்திட வேண்டும்.

சபையில் நீதி?

சகோதரர்களுக்காய்த் தங்கள் ஜீவியங்களைக் கொடுத்திட வேண்டும் எனும் கொள்கையின் மீது சுவிசேஷ்யுகத்தின் முழுச்சபையும் கட்டியெழுப்பப்படுகிறது என்றாலும், தேவனுடைய அருமையான ஜனங்களில் சிலர் ஒருவரையொருவர் கையாளும் விஷயத்தில் நீதியின் கொள்கைகளை அடையாளம் கண்டுகொள்ள தவறிவிடுகிறவர்களாய் இருக்கின்றனர். எப்போதெல்லாம் பிரச்சனை எழும்புகின்றதோ, அப்போதெல்லாம் தவறு நம்முடையதா என்று காணும்படிக்கு நம் சொந்த இருதயங்களையும், நடக்கைகளையும் நாம் விசேஷமாய் ஆராய வேண்டும். இந்தப் பிரச்சனைகள் கிட்டத்தட்ட நீதியின் கொள்கைகளை மீறுவதன் விளைவானவையே ஆகும்.

நீதி தேவனுடைய சிங்காசனத்தின் ஆதாரமாய் இருக்கின்றது. அவரது ஏற்பாட்டிற்கேற்ப கட்டப்பட்டவர்களாகிய சபையானது, இதே கொள்கையின் மீது கட்டப்பட்டவர்களாய்க் காணப்படுகின்றனர். ஒவ்வொரு அங்கத்தினனும், தன் சொந்த உரிமைகளை விட்டுக்கொடுத்திடலாம், ஆனாலும் மற்றவர்களுடைய உரிமைகளில் குறுக்கிடக்கூடாது. மற்றவர்கள் நம்மிடத்தில் நீதியாய் நடந்துகொள்ளும் போது நாம் மிகவும் சந்தோஷம் கொள்ள வேண்டும்; ஆனாலும் நாம் எங்குமே நம் சொந்த உரிமைகளை வலியுறுத்திக்கொண்டும் இருக்கக்கூடாது. அன்பானது தன் சொந்த உரிமைகள் அநேகவற்றைப் புறக்கணிக்கின்றதாய் இருக்கும். பூமியில் நமது கர்த்தருடைய ஜீவியமானது, தியாகமான ஒன்றாகவே இருந்தது. சபையிலும் அல்லது குடும்பத்திலும் அல்லது தொழிலிலும், மற்றவர்களைச் சுரண்டி பிழைப்பதைக் காட்டிலும், தேவ சித்தத்தைச் நன்கு சிந்தித்துச் செய்திட வேண்டும்.

நாம் இப்படிச் செய்யும்போது, நீதியின் ஆவியினை வளர்த்தி விருத்தியாக்குகின்றோம். இது எல்லா விஷயங்களுக்கும் பொருந்துகின்றது என்று நாம் காண்கின்றோமா? உதாரணத்திற்கு: தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணமானது ஆதியில் ஆதாமுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது; அந்தப் பிரமாணம் மீறப்பட்டதின் நிமித்தம் தேவனுடைய நீதியானது, மரணத்தண்டனையை அளித்தது. அவர் தம் நியாயப்பிரமாணத்தினை, தம் நீதியினைப் புறந்தள்ளிட மாட்டார், ஆனால் அவர் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் வாயிலாக ஆசீர்வாதத்தினைக் கொண்டுவருவார். நீதியினை மீறியல்ல, மாறாக சுயத்தைப் பலிசெலுத்துவதின் வாயிலாக அன்பானது நீதியின்மீது இந்த ஜெயத்தினை அடைந்தது இப்படியாகவே நாமும்

கர்த்தருக்கடுத்த, சத்தியத்திற்கடுத்த மற்றும் சகோதரருக்கடுத்த காரியங்களுக்காக நம்மை நாம் பலிசெலுத்திட வேண்டியவர்களாய் இருக்கின்றோம்; மற்றும் இப்படிச் செய்வதன் மூலம், நாம் நம் நலனுக்கடுத்தவைகளைப் பாதுகாக்கின்றவர்களாகவும், கிருபையிலும், அறிவிலும், நமது தேவனுக்கொத்த குணலட்சணத்தின் சாயலிலும் வளர்கின்றவர்களாகவும் இருப்போம்.

ஆமென்!!

இயற்கை விதியானது ஆவிக்குரிய தளத்தில் சம்பந்தப்படுத்தப்பட்டுள்ளது

“பின்னும் நான் சொல்லுகிறதென்னவெனில், சிறுக விதைக்கிறவன் சிறுக அறுப்பான், பெருக விதைக்கிறவன் பெருக அறுப்பான்.” (2 கொரிந்தியர் 9:6)

பொதுவாகவே இந்த வசனமானது எல்லோருக்கும் பொதுவான விதத்தில் பொருத்திப்பார்க்கப்படுகின்றது, எனினும் இது கிறிஸ்தவர்களுக்கு மட்டும் குறிப்பாய்ப் பொருந்துகின்றதாய் இருக்கும். எல்லோருமே தாங்கள் விதைப்பதற்கேற்ப அறுப்பார்கள் என்றாலும், தேவனுக்குத் தங்களை முழுமையாய் அர்ப்பணம்பண்ணியுள்ளவர்களாகவும், பரிசுத்த ஆவியினால் ஹேநிப்பிக்கப்பட்டவர்களாகவும் காணப்படும் கிறிஸ்தவர்கள் மாத்திரமே ஆவியில் விதைக்க முடிகிறவர்களாய் இருப்பார்கள்; மேலும் இவர்கள் மாத்திரமே இப்பொழுது நித்திய ஜீவனா அல்லது மரணமா எனும் பரீட்சையில் காணப்படுகின்றனர். வெகுசிலர் மாத்திரமே ஆவிக்குரிய விதத்தில் விதைப்பவர்களாகக் காணப்பட்டு, ஆவிக்குரிய அறுவடைகளை அறுக்கின்றவர்களாய் இருக்கின்றனர்; பெரும்பான்மையான ஜனங்கள் மாம்சத்தின் அடிப்படையில் விதைக்கின்றனர்; மேலும் விதை நல்லதாகவோ அல்லது தீமையாகவோ இருப்பதற்கு ஏற்ப அறுவடையை அறுப்பார்கள் - சிலர் நற்பண்புகளையும், சிலர் இழிவான பண்புகளையும் அறுவடையாய் அறுப்பார்கள்.

ஆதாம் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட நிலைமையினின்று மனுஷன் இவ்வளவாய் விழுந்துபோயுள்ளான்; ஆகையால் “அந்தப்படியே: நீதிமான் ஒருவனாகிலும் இல்லை; உணர்வுள்ளவன் இல்லை; தேவனைத் தேடுகிறவன் இல்லை; எல்லாரும் வழிதப்பி, ஏகமாய்க் கெட்டுப்போனார்கள்; நன்மைசெய்கிறவன் இல்லை, ஒருவனாகிலும் இல்லை” (உரோமர் 3:10-12) என்று அப்போஸ்தலன் கூறினதுபோன்று சொல்லிடலாம். பரிசுத்த ஆவியாய், பரிசுத்த மனமாய் அல்லது மனப்பான்மையாய் இருப்பதற்குப் பதிலாக, விழுந்துபோன மனுஷனுடைய மனமானது பெருமளவில் அசுத்தமானதாகவும், திருக்குள்ளதாகவும், அபூரணமாகவும் காணப்படுகின்றது. ஆனால் உலகத்தினின்று வெளியேறினவர்கள், கிறிஸ்துவின்மீதான விசுவாசம்மூலம் மற்றும் தங்களையே தேவனுக்கு ஒப்புக்கொடுத்ததன்மூலம் தேவனுடைய பிள்ளையாகியுள்ளவர்கள், அவரது பரிசுத்த ஆவியை, அவரது மனதை அல்லது மனப்பான்மையைப் பெற்றிருக்கின்றனர்; மேலும் இதை அவர்கள் எந்தளவுக்குத் தங்கள் ஆண்டவரின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றித் தேவனுடன் நெருக்கமாய் ஜீவிக்கின்றார்களோ அந்தளவிற்குப் பெற்றுக்கொள்வார்கள்.

இந்த அளவிற்கு ஏற்ப இந்த வகுப்பார் “ஆவியில் விதைக்கிறவர்களாயிருந்து,” கிறிஸ்துவின் குணலட்சணத்தை, பரிசுத்த ஆவியின் கனிகளை அறுவடை செய்வார்கள். தம்முடைய ஜனங்கள் ஆவிக்கென்று விதைப்பவர்களாய் மாத்திரம் இராமல், அதிகமாய் விதைக்க வேண்டும் என்றும் கர்த்தர் சித்தமாய் இருக்கின்றார். இது விஷயத்தில் நீதியின் ஒரு கொள்கை காணப்படுகின்றது. “நீ என்ன செய்தாலும் அதைக்குறித்து நீ கவலைப்பட வேண்டாம். நான் உன்னை மன்னித்து எல்லாவற்றையும் சரிசெய்துவிடுவேன். நீ அபூரணமானவன் என்பதை நான் அறிவேன்” என்று தேவன் சொல்லுகிறதில்லை. இல்லை! யாரெல்லாம் நல்ல விதைகளை விதைக்கிறார்களோ, அவர்கள் இதற்கேற்ப ஆசீர்வாதங்களை அறுவடை செய்வார்கள்; ஆனால் தீமையான விதைகளை விதைப்பவர்கள், இதற்கேற்ப தீமையையே அறுவடைச் செய்வார்கள் எனும் கொள்கையானது தொடர்ந்து செயல்பட்டுவருகின்றது. கிறிஸ்தவன் தன்னால் முடிந்ததைச் செய்கையில், அவனுடைய வேண்டுமென்று இல்லாத தப்பிதங்களைக் கிறிஸ்துவின் புண்ணியமானது மூடுகின்றது; ஆனால் கிறிஸ்துவின் புண்ணியமானது ஒருவன் விதைக்கிற விஷயத்தில், அவன் என்ன விதைக்கிறான் எனும் காரியத்தில் கொண்டிருக்கும் அசட்டையை, அஜாக்கிரதையை அல்லது

பொறுப்பற்ற தன்மையை மூடுகிறதில்லை. “மனுஷன் எதை விதைக்கிறானோ, அதையே அறுப்பான்.”

காரணமும், விளைவும் எனும் மாறா விதி

இப்பொழுது தேவனுடைய பிள்ளைகளாகியுள்ளவர்கள் தாங்கள் உலகத்தைவிட்டு வருவதற்குமுன்னதாக, விழுந்துபோன மனுஷக் சபாவத்தினுடைய சித்தத்திற்கிசைவாகத் தாங்கள் ஜீவித்தபோது, நல்லப் பலன்களையும், சந்தோஷத்தையும் கொடுக்குமெனத் தாங்கள் எதிர்பார்த்த காரியங்களானது மோசமான பலன்களையும், எதிர்பார்ப்புகளினுடைய அதிருப்தியையும் கொண்டுவந்ததைக் கண்டிருக்கின்றார்கள். இன்னுமாகத் தங்கள் சொந்த சித்தப்படி செய்வது என்பது பொதுவாகவே தீய பலன்களையே கொண்டுவந்தது என்பதையுங்கூடக் கண்டிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் தீய எண்ணங்களை விதைத்தார்கள் மற்றும் இந்தத் தீய எண்ணங்கள் இன்னும் அதிகம் தீய எண்ணங்களையே கொணர்ந்தது. தீய எண்ணங்கள் தீய கிரியைகளைக் கொணர்ந்தது மற்றும் இது காலப்போக்கில் தீய குணமாக வளர்ந்தது. ஆரம்பத்தில் விருப்பத்தேர்வாக மாத்திரம் காணப்பட்டவைகள், பிற்பாடு உறுதியான குண இயல்புகளாகின. “சிந்தனையொன்றை விதையுங்கள், அதனால் கிரியையொன்றை அறுப்பீர்கள்; கிரியை ஒன்றை விதையுங்கள், அதனால் பழக்கம் ஒன்றை அறுப்பீர்கள்; பழக்கம் ஒன்றை விதையுங்கள், அதனால் குணலட்சணம் ஒன்றை அறுப்பீர்கள்; குணலட்சணம் ஒன்றை விதையுங்கள், அதனால் விதியொன்றை அறுப்பீர்கள்” என்று சொன்ன மனுஷன் சரியாகவே சொல்லியிருக்கின்றார். எந்தளவிற்கு அசுத்தமான குணலட்சணம் வளர்க்கப்பட்டுள்ளதோ அந்தளவிற்கு அதை ஒழித்துக்கட்டுவதும், நீதியான குணலட்சணத்தை வளர்த்துவதும் கடினமான காரியமாய் இருக்கும். பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு அவர்களது மனங்களுக்கு முன்பாகச் சிறுபிராயங்களிலிருந்தே தூய்மையான, சிறந்த, அன்பான எண்ணங்களை வைத்திடுவதின்மூலம், பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளின் விஷயத்தில் தங்கள் பயிற்சியினைத் துவங்க வேண்டும். பிள்ளைகளைப் பரிபூரணர்கள் ஆக்கிடுவது என்பது கூடாத காரியமாக இருப்பினும், பெற்றோர்களால் தங்கள் பிள்ளைகளை உலகத்திலுள்ள தீமைகளினின்று அதிகம் பாதுகாத்திட முடியும். தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு ஜீவியத்தில் சரியான துவக்கத்தினை ஏற்படுத்திக்கொடுப்பதின்மூலம் பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு, நித்திய காலமும் பிள்ளைகளால் நன்றி ஏற்றெடுக்கப்படக்கூடிய சொத்தினைக் கொடுக்கின்றவர்களாய் இருப்பார்கள். தங்கள் பிள்ளைகளுடைய மனங்களை வளைந்திடும் விஷயத்தில் தங்களுக்கு எத்தகைய வல்லமையிருக்கின்றது என்று ஒருவேளை தாய்மார்களினால் அறிந்துகொள்ள முடியுமானால், அவர்கள் எத்தனை ஜாக்கிரதையாய்க் காணப்படுவார்கள்! சாபமாய் இருப்பதற்குப்பதிலாக ஆசீர்வாதமாய்க் காணப்படும் நற்குணமுள்ள, நல்லொழுக்கமுள்ள பிள்ளைகளைத் தாங்கள் உலகில் கொண்டுவரத்தக்கதாகப் பெற்றோர்கள் தங்கள் சொந்த மனநிலைகளையும், மனப்பான்மைகளையும் எத்துணை ஜாக்கிரதையாய்க் காத்துக்கொள்வார்கள்.

ஒருவேளை தாயானவளைத் தீய உணர்வுகளானது கட்டுப்படுத்திக் கொண்டிருக்குமானால், ஒருவேளை தீய எண்ணங்கள் மனதில் வைத்திருக்கப்படுமானால், பிள்ளையானது இத்தகைய தீய இயல்புகளோடுதான் பிறக்கும்; பின்னர் நற்குணத்தை வளர்த்திடுவதற்குப் பிள்ளையானவன் எவ்வளவுதான் கடினமாய் முயற்சித்தாலும், அவனுக்குக் கர்ப்பக்காலத்தின்போது பெற்றோர் வாயிலாய்க் காணப்பட்டிருந்த தகுதியற்ற செல்வாக்குகளின் விளைவுகளோடு ஜீவிதக்காலம் முழுவதும் போராட்டம் இருக்கும். இத்தகைய உண்மைகளானது நமக்கு நீண்ட காலத்திற்கு முன்னமே தெரியாமல்போனது, எத்தகைய வருந்தத்தக்கக் காரியமாகும்!

இது விஷயத்தில் தகப்பன்மார்களுக்கும், விசேஷித்தப் பொறுப்புக் காணப்படுகின்றது. நற்குணமுள்ள பிள்ளையைப் பிறப்பிக்க வேண்டுமானால், தகப்பன்மார்கள் நற்குணமுள்ளவர்களாக இருப்பது மாத்திரம் போதாது, கூடுமான மட்டும் தாயானவளுக்குத் தகுதியான ஐக்கியங்களும், நல்லச் சூழ்நிலைமைகளும், நல்லப் பராமரிப்பும், கவனிப்பும் கிடைக்கத்தக்கதாகவும் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்படியான விஷயங்களெல்லாம் நல்லக்

குதிரைகள், நாய்கள் முதலியவைகளை இனப்பெருக்கம்பண்ணுவதில் கவனிக்கப்படுமானால், நம்முடைய பிள்ளைகளுக்கு நல்ல நிலைமையில் பெற்றோர் காணப்படத்தக்கதாகப் பார்த்துக்கொள்வது என்பது எத்தனை அதிகம் முக்கியத்துவம் உடையதாய்க் காணப்படும்!

பிள்ளையைச் சரியாய்ப் பயிற்றுவித்தல்

சிந்திக்கிற ஜனங்கள் அனைவரும் இப்பாடத்தினால் எழுச்சியடைந்து கூடுமானமட்டும் மனரீதியிலும், ஒழுக்கரீதியிலும், சரீரரீதியிலும் மோசமான நிலையில் காணப்படும் பிள்ளைகளைப் பிறப்பிக்காமல் இருப்பார்களாக. குழந்தையின் மனோநிலை உருவாகும் விஷயத்தில் கர்ப்பக்காலத்தின் போதான பெற்றோர்களின் தகுதியான செல்வாக்குகளின் முக்கியத்துவத்தினை நாம் பலமாய் வலியுறுத்துகின்றோம். ஆனாலும் பிள்ளையின் பிறப்போடு பெற்றோரின் பொறுப்பானது முற்றுப்பெறுகிறதில்லை. பிள்ளையின் முழு ஜீவியத்திற்கும் மேற்பார்வை தேவைப்படுகின்றது. மீண்டுமாகப் பிள்ளையானவன் சக விளையாட்டுத் தோழர்களுடனும், நாய்போன்ற பிராணிகளிடத்திலுங்கூட அநீதியாய் நடந்துகொள்ளாதபடிக்குத் தாயானவன் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும். சரீரத்தைச் சுத்தமாய் வைத்துக்கொள்வதும் மற்றும் மனதைச் சுத்தமாய் வைத்துக்கொள்வதும் குறித்தும் அவன் கற்பித்துக்கொடுக்க வேண்டும். ஒருவேளை இவ்விஷயங்களிலெல்லாம் அவன் அஜாக்கிரதையாய் இருப்பாளானால், தான் என்ன செய்தாலும் அதினால் ஒன்றும் இல்லை எனும் எண்ணத்தினைப் பிள்ளையானவன் பெற்றுக்கொள்வான்; இப்படியாக அநீதியாய் வாழ்வதற்கும், அசுத்தமாய் ஜீவிப்பதற்குமான வாய்ப்புப் பெரிதும் அதிகரித்திடும்.

இந்த விஷயங்கள் அனைத்திலும் விசேஷித்த விதமான பொறுப்பானது கிறிஸ்தவ பெற்றோர்களின்மீது காணப்படுகின்றது. தேவனின் நிர்வாகத்தினுடைய கொள்கைகளை நாம் காணவருகையில் நம்முடைய மனங்களானது நீதி, நியாயம், இரக்கம், அன்பின் எண்ணங்களினால் நிரம்பிட வேண்டும். இந்த எண்ணங்களானது நம்முடைய பிள்ளைகள்மீது பிரதிபலிக்கப்பட வேண்டும்; இப்படியாக அவர்கள் தேவனால் கற்பிக்கப்படுவார்கள். ஒருவேளை அவர்கள் தேவனுடைய ஆவியில் ஹெநிப்பிக்கப்பட்ட பிள்ளைகளாக ஆகாமலிருக்கலாம், எனினும் எந்தவொரு ஜீவ தளத்திலும் நித்திய ஜீவனை அடையும் அனைவருமே இந்தப் பரிசுத்த ஆவியை, மனதைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். ஒருவேளை ஒரு பிள்ளையானவன் இயல்பாகவே சாந்தமானவனாக இல்லையென்றால், ஒருவேளை சாந்தத்தின் விஷயத்தில் கர்ப்பக்காலத்தின்போதான அதன் வளர்ச்சிப் புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்ததானால், பிள்ளைக்குச் சாந்தத்தைக்குறித்துக் கற்பிக்கப்பட வேண்டும். முரட்டுத்தனமும், பிடிவாதமும் எவ்வளவு கேடானதாய் இருக்கின்றது என்று பிள்ளைக்குக் காண்பித்துக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். கருணை மற்றும் இரக்கத்தின் அழகானது பிள்ளைக்கு முன்பாக எடுத்துக் காண்பிக்கப்பட வேண்டும். ஜீவியத்தினுடைய ஆரம்ப வளர்ச்சிக்குரிய வருஷங்களில்/வயதுகளில் பிள்ளையானவன் சரியாய் நடத்தப்பட்டானானால், சீக்கிரத்தில் அவன் இந்த நல்லக் கொள்கைகளைத் தன் மனதில் பதியப்பெற்றுக்கொள்வான். சாந்தம், தயவு, பொறுமை, நீடிய பொறுமை, இரக்கம், அன்பு, ஆகிய இந்தப் பண்புகளானது பெற்றோர்களால் தங்களுக்குள்ளாக ஜாக்கிரதையாய் வளர்த்திக்கொள்ள வேண்டிய பண்புகளாகும். இவைகள் தேவனுடைய ஆவியின் பண்புகளாகும். மேலும் இவற்றை தம் பிள்ளைகள் அனைவரும் ஐசுவரியமாய் வளர்த்திக்கொள்வதற்குத் தேவன் எதிர்ப்பார்க்கின்றார். ஒரு கிறிஸ்தவன் தேவனுடைய பிள்ளையாகிடுவதற்கு முன்பாக, எவ்வளவுதான் மோசமான பழக்கங்களைப் பெற்றிருந்தாலும், அவன் பிற்பாடு கூடுமானமட்டும் குணங்களில் தன்னிடத்தில் காணப்படும் விரும்பத்தகாத இயல்புகளைத் தெய்வீகக் கிருபையினால் ஒழித்துக்கட்டும்படிக்குப் பரமபிதா எதிர்ப்பார்க்கின்றார். அவன் தன் தோட்டத்திலிருந்து விஷமுள்ள களைகளைப் பிடுங்கி எடுப்பதுபோல் இந்த விரும்பத்தகாத இயல்புகளைத் தோண்டி வேரோடு பிடுங்கி எடுக்க வேண்டும். பின்னர் இவைகளுக்குப்பதிலாக அருமையானவைகளையும், கனிகொடுக்கிறவைகளையும் அவன் நட வேண்டும். சாந்தம் எத்துணை அழகான அலங்காரமாய் உள்ளது! அகங்காரமும், இறுமாப்பும் எத்தனை தகுதியற்றதாய் இருக்கின்றது!

இந்த அருமையான குணலட்சணமானது பெற்றோரினால் வெளிப்படுத்தப்படும்போது, இது - மிகச் சீக்கிரத்தில் கிரகித்துக்கொள்ள முடிகிறவர்களாகவும், பொதுவாகவே நீதியையும்,

நிலையான முன்மாதிரியையும் கூர்ந்து கவனிக்க முடிகிறவர்களாகவும் காணப்படும் பிள்ளைகளினால் கவனிக்கப்படும். விரைவாய்ப் பெற்றோரிலுள்ள இந்த அருமையான குணலட்சணமானது பிள்ளைகளிடத்தில் பலனைக்கொண்டுவரும் - அதாவது இது விஷயத்திலுள்ள தங்கள் பொறுப்பினைப் பெற்றோர்கள் உணர்ந்துகொள்வதற்கு முன்னதாக, பிள்ளைகளில் ஒருவேளை அதன் குணம் ஸ்திரமடையாமல் இருந்தால், பெற்றோரிலுள்ள இந்த அருமையான குணலட்சணமானது பிள்ளைகளிடத்தில் பலனைக்கொண்டுவரும். சந்தேகத்திற்கிடமின்றி இன்றைய காலங்களில் பரவலாய்க் காணப்படும் பெற்றோரை அவமதித்திடும் காரியமும், பெற்றோர்களை அவர்களது வயோதிப காலத்தில் கவனியாமல் புறக்கணிக்கும் காரியமும் . . . ஆரம்பக்காலங்களில் பெற்றோர்கள் வெளிப்படுத்தின அசட்டையின் பலனையாகும். அநேகம் பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை அவர்களது சிறு பிராயங்களிலேயே சரியாய்ப் பயிற்றுவிக்க தவறினதின் பலனையே இன்று அறுவடைப்பண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றனர். அநேகம் சந்தர்ப்பங்களில் நல்ல விதைகளுக்குப்பதிலாக, தீமையான விதைகள் பிள்ளைகளினுடைய மனதில் விதைக்கப்படுகின்றன; இன்றைய நாட்களில் அத்தகைய விதைத்தலின் மோசமான பலனானது வெளிப்படுகின்றது. சிலரின் சந்தர்ப்பங்களில் மிகக்குறைவாய் விதைக்கப்பட்டு, அதற்கேற்ப மிகக்குறைவாகவும் அறுவடை செய்யப்படுகின்றது.

நீ அழாதபடிக்கு உன் சத்தத்தை அடக்கி, நீ கண்ணீர்விடாதபடிக்கு உன் கண்களைக் காத்துக்கொள்

“ராமாவிலே புலம்பலும் கசப்பான அழுகையுமாகிய கூக்குரல் கேட்கப்பட்டது; ராகேல் தன் பிள்ளைகளுக்காக அழுது, தன் பிள்ளைகள் இல்லாதபடியால் அவைகளினிமித்தம் ஆறுதல் அடையாதிருக்கிறாள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். நீ அழாதபடிக்கு உன் சத்தத்தை அடக்கி, நீ கண்ணீர்விடாதபடிக்கு உன் கண்களைக் காத்துக்கொள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்; உன் கிரியைக்குப் பலனுண்டென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்; அவர்கள் சத்துருவின் தேசத்திலிருந்து திரும்பிவருவார்கள். உன் முடிவைப்பற்றி உனக்கு நம்பிக்கையுண்டு; உன் பிள்ளைகள் தங்கள் தேசத்துக்குத் திரும்பிவருவார்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.”
(எரேமியா 31:15-17)

கர்த்தர் எரேமியா தீர்க்கத்தரிசி வாயிலாக, அவரை விசுவாசிக்கும் மற்றும் இறப்பினால் உண்டாகும் துக்கத்தில் காணப்படும் ஒவ்வொரு பெற்றோரின் இருதயங்களுக்கு ஆறுதலின் செய்தியை அனுப்பிவைக்கின்றார். “ராமாவிலே புலம்பலும் கசப்பான அழுகையுமாகிய கூக்குரல் கேட்கப்பட்டது; ராகேல் தன் பிள்ளைகளுக்காக அழுது, தன் பிள்ளைகள் இல்லாதபடியால் அவைகளினிமித்தம் ஆறுதல் அடையாதிருக்கிறாள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். நீ அழாதபடிக்கு உன் சத்தத்தை அடக்கி, நீ கண்ணீர்விடாதபடிக்கு உன் கண்களைக் காத்துக்கொள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்; உன் கிரியைக்குப் பலனுண்டென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்; அவர்கள் சத்துருவின் தேசத்திலிருந்து திரும்பிவருவார்கள். உன் முடிவைப்பற்றி உனக்கு நம்பிக்கையுண்டு; உன் பிள்ளைகள் தங்கள் தேசத்துக்குத் திரும்பிவருவார்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்” (எரேமியா 31:15-17) என்று நாம் வாசிக்கின்றோம்.

இவ்வசனத்தின்மூலம் ஐந்து காரியங்கள் நம் கவனத்திற்கு வருகின்றன:-

முதலாவது: உலகம் முழுவதும் மரணத்தின் நிமித்தமான துக்கம் காணப்படுகின்றது; அப்போஸ்தலன் கூறுவதுபோன்று, “ஆகையால் நமக்குத் தெரிந்திருக்கிறபடி, இதுவரைக்கும் சர்வ சிருஷ்டியும் ஏகமாய்த் தவித்துப் பிரசவவேதனைப்படுகிறது” (உரோமர் 8:22).

இரண்டாவது: ஆறுதலின் விதமானது விவரிக்கப்பட்டுள்ளது - அது உயிர்த்தெழுதலின் நம்பிக்கையாகும், மரித்தவர்கள் உயிரடைவதன் நம்பிக்கையாகும் - “மரித்தவர்கள் மீண்டும் வருவார்கள்;” அவர்கள் மீண்டும் ஜீவனுக்குள் வருவார்கள்.

மூன்றாவது: மரணத்தில் நம் அன்புக்குரியவர்கள் சத்துருக்களின் தேசத்தில் காணப்படுகின்றனர்; அதாவது “பரிகரிக்கப்படுங்கடைசிச் சத்துரு மரணம்” (1 கொரிந்தியர் 15:26) என்று அப்போஸ்தலன் கூறியுள்ளது போன்றதாகும்.

நான்காவது: தங்கள் பிள்ளைகளைச் சரியாய் வளர்த்திடுவதற்கான பெற்றோர்களின் பிரயாசங்களானது, பலனற்றுப்போவதில்லை; “உன் கிரியைக்குப் பலனுண்டு.”

ஐந்தாவது: இவ்வசனத்தின் கடைசி அம்சம், ஆனாலும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அம்சமானது, இது கர்த்தருடைய வார்த்தை என்பதாகும்; இது முறிக்கப்படமுடியாது - இவ்வார்த்தைகளானது இவ்விஷயம் தொடர்பான மனுஷருடைய வார்த்தைகளினின்று எவ்வளவுதான் வித்தியாசமாக இருப்பினும், இது நிச்சயமாய் நிறைவேறித் தீரும்.

இப்பொழுது இறுதியாக நம் சந்ததி அனைத்திற்குமான கர்த்தருடைய வார்த்தைகளுக்கும், குறிப்பாகப் பெற்றோர்களுக்கான அவரது வார்த்தைகளுக்கும் . . . “உன் கிரியைக்குப் பலனுண்டு” என்ற அவரது வார்த்தைக்கும் வரலாம். இது எத்தகைய ஓர் ஆசீர்வாதம் மற்றும் ஆறுதல் ஆகும்! இந்த வார்த்தைகளில், தங்கள் பிள்ளைகளை நடத்த வேண்டிய வழியில் பயிற்றுவிக்க நாடிக்கொண்டிருக்கும் பெற்றோர்கள், அவர்கள் மிகவும் அன்புசூர்ந்த பிள்ளைகளை மரணத்தின் அம்புகள் தாக்கினபோது, மிகவும் காயமடைந்து, சோர்ந்துபோய்க் காணப்படுகையில், இத்தகைய பெற்றோர்களுக்கு எத்தகைய ஆறுதலும், ஊக்கமூட்டுதலும் காணப்படுகின்றது. இப்படி மரணத்தில் பறிக்கொடுத்திட்ட பெற்றோர்கள் “ஆ! என் அன்பும், என் அறிவுரைகளும், எனது தாய்க்குரிய பராமரிப்பும், எனது தகப்பனுக்குரிய பராமரிப்பும்/பிரயாசமும் வீணாகிவிட்டது” என்று சொல்லுவதற்கு ஏதுவாய் ஆரம்பத்தில் காணப்படுவார்கள். ஆனால் கர்த்தரோ: “இல்லை; உன் கிரியைக்குப் பலனுண்டு” என்று கூறுகின்றார்.

உங்கள் பிரயாசங்களினுடைய பலனை நீங்கள் எதிர்க்காலத்தில் காண்பீர்கள்; அப்பொழுது நாம் அறியப்பட்டிருக்கிறபடியே அறிந்துகொள்ளலாம். நமது அன்புக்குரியவர்கள் நம்மோடுகூடக் காணப்படுவார்கள்; மேலும் இக்காலத்தில் பிள்ளைகளை நீதியின், சத்தியத்தின், நேர்மையின், பயபக்தியின் அடிப்படையில் வணைநிடுவதற்குச் செலவிடப்படும் நேரமும், எடுக்கப்படும் பிரயாசமும் நிச்சயமாய் வீணாகாது. இந்தப் பிரயாசங்களுக்கு ஏற்ப, பிள்ளைகள் உயிர்த்தெழுந்து வருகையில் மனம் மற்றும் ஒழுக்கத்தின் வளர்ச்சியில் மிகவும் மேம்பட்டு உயிர்த்தெழுந்துவருவார்கள்; மேலும் இதற்கேற்ப அக்காலத்தில் கர்த்தர் பிள்ளைக்கு முன்பாக வைத்திடும் பிரம்மாண்டமான உயர்ந்த கொள்கைகளை மிக எளிமையாக அடைந்துவிடுவார்கள்.

எப்படிப் பலனைளிக்கப்படும்?

இன்னொரு பக்கத்தில் தன் பிள்ளைகளைக்குறித்து அக்கறையற்றவர்களாகவும், பெற்றோரெனத் தன் சிலாக்கியங்கள் மற்றும் கடமைகளைப் புறக்கணித்தவர்களாகவும் காணப்பட்ட பெற்றோர், தன் பிள்ளைக்குத், தன்னால் எவைகளையெல்லாம் செய்திருக்க முடியும், ஆனால் தான் செய்யாமல் போயுள்ளதைக்குறித்து எதிர்க்காலத்தில் காண்கையில், தன் அசட்டைக்கான பலனைச் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி அடைவான்.

மேலும் திவ்விய பிரமாணத்தின்படி, பெற்றோரெனத் தன் கடமையினை உண்மையாய் நிறைவேற்றியுள்ள ஒவ்வொரு பெற்றோரும், தன் கிரியைக்கான பலனைத் தன்னிலே அடைவான் என்றும், தனக்குரிய இந்தக் கடமையினை அசட்டைப்பண்ணியுள்ளதான ஒவ்வொரு பெற்றோரும், தன் கிரியைக்கான பலனைத் தன்னில் அடைவான் என்றும் உள்ளது. பிள்ளையை நடத்த வேண்டிய வழியில் பயிற்றுவிப்பதற்கும், கர்த்தருக்கான பயபக்தியிலும், கர்த்தருக்கேற்ற போதனையிலும் வளர்ப்பதற்கும் வேண்டி பிரயாசம் எடுப்பதன் வாயிலாகத் தன்னைத்தான் வளர்த்துக்கொள்வதற்காகப் பெற்றோருக்கு வரும் வாய்ப்பினைப் போன்று, வேறு மகா சிலாக்கியமோ அல்லது வாய்ப்போ இல்லை என்று யார்தான் உணராமல் இருந்திருப்பார்கள்!

குணலட்சணத்தின் வளர்ச்சியும் இடம்பெறுகின்றது

மற்றவர்களுக்கு நன்மை செய்வதற்கான ஒவ்வொரு பிரயாசத்திற்கும், அதிலும் விசேஷமாக உங்கள் சொந்த பிள்ளைகளுக்காக எடுக்கப்படும் ஒவ்வொரு பிரயாசத்திற்கும் ஈடாக ஆசீர்வாதங்கள் உங்கள் சொந்த இருதயங்களில் உண்டாகும் என்பது சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி உண்மையே. வருஷங்கள் கடந்து செல்லச்செல்ல இந்த ஆசீர்வாதம் ஆழமாகுவதாக.

யொன்னான பிரமாணம்

“ஆதலால், மனுஷர் உங்களுக்கு எவைகளைச் செய்ய விரும்புகிறீர்களோ, அவைகளை நீங்களும் அவர்களுக்குச் செய்யுங்கள்; இதுவே நியாயப்பிரமாணமும், தீர்க்கத்தரிசனங்களுமாம்.” (மத்தேயு 7:12)

தேவனைப் பற்றியதான நம்முடைய புரிந்துகொள்ளுதலானது, நம்முடைய உயர்ந்த கொள்கைகளையும், கோட்பாடுகளையும் படம்பிடித்துத் தருகின்றதாயிருக்கும். சர்வ வல்லவரைக் குறித்துக் கீழான அல்லது அரைக்குறையான புரிந்துகொள்ளுதலைக்கொண்டிருக்கும் யார் ஒருவனும், அவனது ஜீவயத்தின் நடத்தைகளில் ஏறக்குறைய கீழ்த்தரமானவனாகவும் மற்றும் கவனக்குறைவானவனாகவுந்தான் காணப்படுவான்; ஏனெனில் ஒவ்வொரு மனுஷி அல்லது மனுஷன் தனது சொந்த கொள்கைகளையே பின்பற்றுகிறவனாகக் கொஞ்சம் காணப்படுவான். மேலும் இது “பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாவைப்போன்று பூரணசற்குணராயிருக்கக்கடவீர்கள்” என்ற நமது மீட்பருடைய வார்த்தையினால் உறுதிப்படுத்தவும் பட்டுள்ளது. இருண்ட யுகங்களில் வாழ்ந்திட்டதான நம்முடைய முன்னோர்கள் ஒருவரையொருவர் கழுமரத்தில் கட்டி எரித்தார்கள் மற்றும் ஒருவரையொருவர் சித்திரவதைப் பண்ணினார்கள்; காரணம் தேவனுடைய குணலட்சணம் குறித்த அவர்களது தவறான புரிந்துகொள்ளுதலேயாகும். காரணம் அவர்களது கொள்கை மிகவும் கீழ்த்தரமானதாய்க் காணப்பட்டது. அவர்கள் உருவாக்கி, நமக்கும் கையளித்ததான விசுவாசப் பிரமாணங்களை உண்மையிலேயே நம்பினவர்களாக அவர்கள் காணப்பட்டனர்; அதாவது தற்காலத்தில் பரலோக நிலைக்கென்று கொஞ்சம் பரிசுத்தவான்களை மனுஷர் மத்தியிலிருந்து தேவன் கூட்டிச் சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்றும், மீதமானவர்களை - அதாவது ஆவியின்படி நடவாமல், மாம்சத்தின்படி நடக்கின்ற யாவரையும் - பேய்களின் கரங்களில் நித்திய காலத்திற்குமான சித்திரவதைக்கென்று தேவன் ஒப்புக்கொடுத்துவிடுவார் என்றும் அவர்கள் உண்மையிலேயே நம்பினவர்களாகக் காணப்பட்டனர்.

வேதாகமப் போதனைகளின் விஷயங்களில் இத்தகைய தவறான கருத்துக்களைத் தங்கள் மனதுக்கு முன்பாகக் கொண்டிருந்து, அந்தத் தவறான கருத்துக்களை அப்படியே பின்பற்றினவர்களாக மாத்திரம் காணப்பட்டனர். இருண்ட யுகங்களின் நியமங்களுக்கு அப்பால், நாகரிகமடைந்துள்ள மனிதர்கள் கடந்துவந்துள்ளார்கள் என்பது பாராட்டத்தகுந்த காரியமேயாகும். எனினும் தப்பறையினின்றும் அவர்களது விடுதலையானது, அது கொண்டுவர வேண்டியதான ஆசீர்வாதங்கள் அனைத்தையும் அவர்களுக்குக் கொண்டுவரவில்லை என்பது வருத்தம் தரும் காரியமாகவே உள்ளது. இவர்கள் - வேதாகமத்தைப் புறக்கணிப்பதன் மூலமும், அதன் தவறிழைக்காத் தன்மையினை மறுதலிப்பதன் மூலமும், வேதாகமப் போதனைகளுக்கு முரண்பாடாய் உள்ள தங்கள் சொந்த கணிப்புகளையும், கருத்துக்களையும் ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலமும் - உயர் நிலைகளைப் பெருமளவில் எட்டியுள்ளனர். வேதாகமம் திவ்விய ஏவுதலின்படியான தேவனுடைய வெளிப்படுத்தல் என்பதை இன்றுள்ள கிறிஸ்தவ மண்டலத்தின் உயர் சிந்தையுள்ள பெருபான்மையானவர்கள் மறுத்து, வேதாகமம் அறியாமையில் காணப்பட்ட நல்ல நோக்கமுடைய புருஷர்களின் படைப்பு மாத்திரமே என்று அவர்கள் கருதுவதும், வேதத்தை எழுதினவர்களைக்காட்டிலும் இன்றைய காலத்தின் இறையியல் வல்லுனர்கள் எல்லாவிதத்திலும் வல்லவர்களாகவும், வேதாகமத்தைவிட மேலான காரியங்களைத் தங்கள் சொந்தத்திலிருந்து எழுத வல்லவர்களாகவும் இருக்கின்றனர் என்று அவர்கள் கருதுவதும் எத்துணை வருத்தமான காரியமாக உள்ளது.

தேவனுடைய சிங்காசனத்தின் ஆதாரம்

தேவனுடைய இராஜ்யத்திற்கு அல்லது சிங்காசனத்திற்கு நீதி ஆதாரமாய்க் காணப்படுகின்றது என்ற வேதாகமத்தின் கருத்தானது, தேவனுடைய குணலட்சணங்களின் ஒவ்வொரு அம்சத்திற்கும், நீதியுடன்கூடத் தொடர்பு இருக்கின்றது எனும் விதத்தில், நீதியின் முக்கியத்துவத்தினைக் குறித்த ஒரு புரிந்துகொள்ளுதலை மனதிற்குக்

கொடுக்கின்றதாயிருக்கின்றது. “தயாளமாய் இருக்கிறதற்கு முன்னே முதலாவதாக நீதியாயிரு” என்பது மனுஷர் மத்தியில் காணப்படும் பழமொழியாகக் காணப்படுகின்றது மற்றும் இது தேவனுடைய குணலட்சணம் குறித்து வேதவாக்கியங்கள் தெரிவிக்கும் காரியங்களுக்கு முழு இசைவாகவே காணப்படுகின்றது. அவர் முதலாவது நீதியுள்ளவராகக் காணப்படுகின்றார் - நீதியில் குறைவுப்பட்ட நிலைமையில் அவர் எதிலும் காணப்படுகிறதில்லை. அவரது ஞானம், அவரது வல்லமை, அவரது அன்பு யாவும், நீதி எனும் இப்பண்புடன் இணங்கி மற்றும் இதனை ஆதாரமாய்க் கொண்டுசெயல்பட வேண்டும். இப்படியாகவே இந்தக் குணலட்சணத்தினைப் பின்பற்றுகிற யாவருடைய விஷயத்திலும் காணப்பட வேண்டும். அவர்களும் முதலாவதாக நீதியுள்ளவர்களாகக் காணப்பட வேண்டும். நீதி எனும் இந்த அம்சத்தினை எவ்வளவேனும் புறந்தள்ளின நிலையில், எந்தவொரு அஸ்திபாரத்தின் மீதும் கட்டியெழுப்பப்படுகின்றதான குணலட்சணமானது, தவறானதாக, தகாததாக, பாவமானதாகக் காணப்படும். தேவனுடைய சாயலிலும், ரூபத்திலும் படைக்கப்பட்ட முதல் மனுஷன் நீதியைத் தனது குணலட்சணத்திற்கான அஸ்திபாரமாகப் பெற்றிருந்திருக்க வேண்டும். முதல் மனிதனின் சந்ததியினர் யாவரும் இப்பண்பினைப் பல்வேறு அளவுகளில் பெற்றிருப்பினும், இன்னமும் அதைப் பெற்றிருக்கவே செய்கின்றனர். அதைத்தான் நாம் மனசாட்சியென்றும், நீதி நியாயம் என்றும் அழைப்பதுண்டு. சிலரிடம் இப்பண்பானது மிகவும் பலன்குன்றிக் காணப்படுவதினால் பாராட்டு விரும்புதல், முதலான மனதின் பலமான பண்புகளினால் எளிதில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இதன் காரணமாகத்தான் மனித மனங்களின் பலமான பண்புகள் யாவும் கட்டுப்படுத்தப்படுவதற்கும், அவர்களது மனசாட்சியினையும், நீதி நியாயம் குறித்த அவர்களது உணர்வுகளையும் ஊக்குவிப்பதற்கும் என்று சிறைச்சாலைகள் அவசியமாய் இருக்கின்றன. நீதியின் இந்தக் கொள்கைகளானது, ஆரம்பம் துவங்கி திவ்விய கொள்கைகளாகக் கருதப்பட்டும், மதிக்கப்பட்டும் வருகின்றன மற்றும் நாத்திகர்களைத் தவிர மற்றவர்களால் இதுவரையிலும் அப்படியாகவே கருதப்பட்டும் வருகின்றன.

பொன்னான பிரமாணம் சபைக்கானதாகும்

பொன்னான பிரமாணம் அல்லது வேதவாக்கியங்களின் ஏதேனும் செய்தியானது மனுக்குலத்தின் உலகத்திற்காகக் கொடுக்கப்பட்டவை என்று அனுமானிப்பவர்கள் மாபெரும் தவறு செய்தவர்களாய் இருக்கின்றனர். இல்லை; அவை சபைக்கு மாத்திரமே உரியனவாகும் மற்றும் இதற்கான ஆதாரமானது நமது கர்த்தருடைய வார்த்தைகள் அவருடைய சீஷர்களுக்குப் பேசப்பட்டவையாய் இருக்கின்றன என்பதில் விளங்குகின்றன; இதுவுமல்லாமல் அப்போஸ்தலர்களின் நிருபங்கள் கூடப் பரிசுத்தவான்களுக்கென்றும், விசுவாச வீட்டாருக்கும் என்றும் தான் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன எனும் காரியத்திலும் விளங்குகின்றன. மற்றவர்களால் அவற்றைச் சரியாகப் பார்க்க, புரிந்துகொள்ள, உணர்ந்துகொள்ள முடியாது. உலகப்பிரகாரமான மனதினால் “நேர்மையே சிறந்த கொள்கை” எனும் கூற்றினைப் புரிந்துகொள்ள முடியும் மற்றும் புரிந்துகொண்டிருக்கின்றனர். அதுவும் பல மாற்றங்களுக்குப் பிற்பாடே இப்படியாக இறுதியில் புரிந்திருக்கின்றனர்; ஆனாலும் இக்கூற்றினை ஒரு கொள்கையெனவும், ஜீவியத்திற்கான சட்டம் எனவும் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு விரும்பும்விதத்தில், நம்முடைய ஆதார வசனத்தின் காரியத்தினை அவர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியாது.

இந்தக் கருத்துக்கு இசைவாக நம்முடைய ஆதார வசனத்தின் முக்கியத்துவத்தினை - பிதாவினால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு, கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் இழுக்கப்பட்டு, அழைக்கப்பட்டு, பரிசுத்தமாக்கப்பட்டவர்களுக்கு மற்றும் திவ்விய குணலட்சணத்தின் ஆதாரமாய் நீதி காணப்படுகின்றது என்று ஓரளவிற்குப் பார்த்தவர்களுக்கு மாத்திரமே வலியுறுத்த விரும்புகின்றோம். பொன்னான பிரமாணம் என்பது, கிறிஸ்தவனுடைய கடமை அனைத்தையும் உள்ளடக்கினதல்ல; இப்பிரமாணத்தினுடைய காரியங்களையும் தாண்டி அவன் நடத்தையிலும், குணலட்சணத்தின் வளர்ச்சியிலும் வளரவேண்டும் என்று அவனிடத்தில் எதிர்ப்பார்க்கப்படுகின்றது. அவன் இப்படிச் கூடுதலாய் வளர்ந்து முன்னேறுவது என்பது அன்பிலுள்ள அவனது வளர்ச்சியினைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றதாய் இருக்கும். பொன்னான பிரமாணம் என்பது அளவுகோலில், அடிப்படையான/கீழ்த்தள/lowest standard அளவாகும் மற்றும் இது சபையிலும் உலகத்திலுமுள்ள மற்றவர்களுடனான நம்முடைய கையாளுதலுக்கான - நீதிக்கான அளவுகோலாகும். சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமெனில், நம்முடைய ஆதார வசனமானது, மனுஷர்களுடைய சாதாரண காரியங்களுக்கு அப்பாற்பட்டதாயினும், அது கிறிஸ்துவினுடைய ஒவ்வொரு பின்னடியாராலும் ஒவ்வொரு நாளும் மற்றும் ஒவ்வொரு மணி

நேரமும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். “மனுஷர் உங்களுக்கு எவைகளைச் செய்ய விரும்புகிறீர்களோ, அவைகளை நீங்களும் அவர்களுக்குச் செய்யுங்கள்.” இந்தவொரு பிரமாணத்தினை நமது கர்த்தர் ஒரு சுவிசேஷ நியமமாக மற்றும் அன்பின் நியமமாகக் கொடுக்கவில்லை என்பது, இதைக் கூறியதோடுகூட அவர், “இதுவே நியாயப்பிரமாணமும், தீர்க்கத்தரிசனங்களுமாம்” என்று கூறின வார்த்தைகளில் விளங்குகின்றது; அதாவது இதுவே நீதியினைச் செய்திட நாடிடும் யாவரிடமும் - நியாயப்பிரமாணமும், தீர்க்கத்தரிசனங்களும் எதிர்ப்பார்க்கின்றன என்ற விதத்தில் கூறினார்.

பொன்னான பிரமாணம் எனும் அளவுகோலைத் தாண்டி, மேலாய் நாம் அன்பில் அடையும் எந்தவொரு வளர்ச்சியும்தான், கிறிஸ்துவில் புதுச்சிருஷ்டிகளென உள்ள நம்முடைய வளர்ச்சியாய்க் காணப்படும். மற்றவர்கள் நமக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று நாம் எண்ணுகிறோமோ, அதையே நாமும் மற்றவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டும் என்று நீதியானது எதிர்ப்பார்க்கின்றதாய் இருக்கின்றது. அன்போ: “நான் எந்தக் கோரிக்கையும் வைக்கிறதில்லை; ஆனால் திவ்விய அன்பின் நீளங்களையும், உயரங்களையும், ஆழங்களையும் உனக்குக் காண்பித்துத் தந்து, அதை நீ உணர்ந்துகொள்வதைக் காண்பதற்கும் மற்றும் உங்களுக்காகத் தம் ஜீவனையே தந்தவரான தேவனுடைய அன்பின் குமாரனுடைய சாயலாகிடுவதற்கு எப்படி நீ நாடுகின்றாய் என்பதைக் காண்பதற்கும் காத்திருப்பேன்” என்று கூறுகின்றதாய் இருக்கின்றது. சீஷனாய் இருப்பதற்கென்றும், கர்த்தருடைய அடிச்சுவடுகளில் நடப்பதற்கென்றும் அர்ப்பணம் பண்ணினவர்களிடம், “இயேசுவின் மாதிரிக்கேற்ப - நாமும் சகோதரருக்காக ஜீவனைக்கொடுக்கக் கடனாளிகளாய் இருக்கிறோம்” என்று பரிசுத்த பவுல் அடிகளார் கூறுகின்றார்.

அன்பானது பொல்லாங்குச் செய்யாது

கர்த்தருடைய ஜனங்கள் யாவரும் அவரையும், சகோதரர்களையும், தங்கள் சத்துருக்களையும்கூட அன்புகூர்ந்திட வேண்டும். எனினும் தற்போது அன்பைக்குறித்துப் பார்ப்பதை இத்தோடு நிறுத்திவிட்டு, நம்முடைய நடவடிக்கைகளின் விஷயத்தில் பொன்னான பிரமாணத்தின் எளிமையான நீதியானது எப்படிக் காணப்பட வேண்டும் என்பதை மாத்திரம் பார்த்திடலாம். முற்றிலும் அன்பிற்கு அப்பாற்பட்டதும், முற்றிலும் நீதி சம்பந்தப்பட்டதுமான இந்தப் பொன்னான பிரமாணத்திற்கு இசைவாக நம்முடைய அன்றாட ஜீவியங்கள் எப்படிக் காணப்படுகின்றன? ஒருவேளை நீங்கள் எஜமானராக இருப்பீர்களானால், இந்தப் பிரமாணத்திற்கு இசைவாக உங்களின் கீழ் வேலை பார்ப்பவனை நடத்துகின்றீர்களா மற்றும் ஒருவேளை நீங்கள் வேலைக்காரனாகவும், அவன் எஜமானாகவும் இருந்திருந்தானானால், அவன் உங்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்புவீர்களோ, அதைத்தான் இப்போது நீங்கள் எஜமானாய் இருக்கையில், அவனுக்குச் செய்கின்றீர்களா?

நீங்கள் எஜமானாய்க் காணப்படுவீர்களானால், பின்வருமாறு உங்களிடத்திலேயே கேட்டுக்கொள்ளுங்கள்: “ஒருவேளை எங்கள் ஸ்தானம் மாறியிருந்து நான் வேலைக்காரனாகவும், அவன் எஜமானாகவும் இருந்திருந்தால், அவன் என்னையும், என் காரியத்தையும் எப்படிக் கையாள வேண்டும் என்று விரும்பியிருந்திருப்பேனோ, அப்படித்தான் நான் என் வேலைக்காரரையும், அவன் காரியங்களையும் கையாளுகின்றேனா? ஒருவேளை உங்கள் ஸ்தானங்கள் மாறியிருந்து, எப்படி உங்கள் கறிக்கடைக்காரனும், உங்கள் ரொட்டிக்கடைக்காரனும், உங்கள் காய்கறிக்கடைக்காரனும் உங்களைக் கையாள வேண்டும் என்று விரும்பியிருந்திருப்பீர்களோ, அப்படித்தான் உங்கள் கறிக்கடைக்காரனையும், உங்கள் ரொட்டிக்கடைக்காரனையும், உங்கள் காய்கறிக்கடைக்காரனையும் தாங்கள் கையாளுகின்றீர்களா? அவர்களிடத்தில் தாங்கள் மரியாதையாய் நடந்துகொள்ளுகின்றீர்களா மற்றும் அவர்களுக்குத் தேவையற்ற பிரச்சனை கொடுக்க விரும்பமற்றவர்களாய் இருக்கின்றீர்களா? அவர்களுக்கான பணத்தினை உடனடியாகக் கட்டிவிடுகின்றீர்களா? அல்லது தாங்கள் ஒருவேளை வாடிக்கையாளர் நிலைமையில் காணப்பட்டிருந்தால், உங்களை வியாபாரி எப்படி நடத்த வேண்டும் என்று விரும்புவீர்களோ, அப்படித்தான் நீங்கள் வியாபாரியாகக் காணப்படுகையில், உங்கள் வாடிக்கையாளர்களை நடத்துகின்றீர்களா?

அவர்களிடத்தில் நியாயமான விலையினைத்தான் தெரிவிக்கின்றீர்களா? அவர்களுக்குப் பொருட்களைச் சரியான எடை அளவில்தான் கொடுக்கின்றீர்களா? உங்களுக்கு நல்ல பொருட்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்புவதுபோன்று,

நீங்களும் உங்கள் வாடிக்கையாளர்களுக்கு நல்ல பொருட்களைக் கொடுக்கின்றீர்களா? நீங்கள் நல்ல ஓர் அயலானாய் இருக்கின்றீர்களா? உங்கள் பிள்ளைகள் மற்றவர்களுக்குத் தொந்தரவாய் இராதபடிக்குப் பார்த்துக் கொள்கின்றீர்களா? உங்கள் வீட்டுக் கோழிகள் உங்கள் அயலார்களின் தோட்டங்களை நாசமாக்காதபடிக்குப் பார்த்துக்கொள்கின்றீர்களா? உங்கள் வீட்டு நாய் ஆக்ரோஷமானதாய் இல்லாமலும், அதன் குரைப்புச் சத்தத்தினால் அயலார்களின் தூக்கத்திற்கு இடைஞ்சல் இல்லாமலும் பார்த்துக்கொள்கின்றீர்களா? சுருக்கமாய்ச் சொல்ல வேண்டுமெனில் பொன்னான பிரமாணத்தின்படி நீதியாய் உங்கள் அயலானை நடத்துகின்றீர்களா? அதாவது உங்கள் அயலான் உங்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புவீர்களோ, அதைத்தான் நீங்களும் உங்கள் அயலானுக்குச் செய்கின்றீர்களா? அடிக்கடி இக்கேள்வியினை உங்களிடத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுங்கள்.

இப்பொழுது நாம் வீட்டின் காரியங்களுக்குத் திரும்பி, அவைகளைப் பொன்னான பிரமாணத்தின்படி அளவிட்டுப் பார்க்கலாம். புருஷர்களாகிய நீங்கள், உங்கள் மனைவிகளை எப்படி நடத்துகின்றீர்கள்? மனைவிகளாகிய நீங்கள், உங்கள் புருஷர்களை எப்படி நடத்துகின்றீர்கள்? ஒருவருக்கொருவர் உங்கள் வார்த்தைகளில், உங்கள் நடத்தைகளில், உங்கள் எதிர்ப்பார்ப்புகளில் பொன்னான பிரமாணத்தினைச் செயல்படுத்துகின்றீர்களா? இல்லையேல் மற்றவர் சகித்திருக்கும் எல்லை மட்டும் அற்பத்தனமாய், சுயநலமாய் நடந்து, வாய்ப்பை உங்களுக்குச் சாதகமாய்ப் பயன்படுத்திக்கொள்கின்றீர்களா? பொன்னான பிரமாணத்தின்படித்தான் உங்கள் குழந்தைகளைக் கையாளுகின்றீர்களா? பெற்றோராய்ப் பிள்ளைகளுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமை குறித்ததான உங்களது மேலான கொள்கையின்படி செயல்பட்டு, ஒரு முன்மாதிரியான பெற்றோராய் நடந்துகொள்கின்றீர்களா? அவர்களைப் பயிற்றுவிக்கும் விஷயத்தில் உங்களுக்குப் பொறுப்புக் காணப்படுகின்றது என்றும், சூழ்நிலைகள் அனுமதிப்பதற்கேற்ப, அவர்களுக்கு நல்ல சூழ்நிலைகளையும், மகிழ்ச்சியையும், கல்வியறிவையும் கொடுப்பதிலும், நல்வாழ்க்கையை அடைய ஆயத்தப்படுத்துவதிலும் உங்களுக்குப் பொறுப்புக் காணப்படுகின்றது என்றும் உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கின்றதா? அல்லது அவர்களது நலனுக்கடுத்தவைகளில் தாங்கள் அலட்சியமானவர்களாய்க் காணப்படுகின்றீர்களா? உங்கள் பொறுப்புகளைக் குறித்து அலட்சியமாய்க் காணப்படுகின்றீர்களா? உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு சில உரிமைகள் காணப்படுகின்றது என்றும், அவர்கள் முதிர்ச்சியடைகையில்/வளர்கையில் அவ்வுரிமைகளும் அதிகரிக்கின்றது என்றும் நீங்கள் கண்டுகொண்டுள்ளீர்களா? அல்லது இவைகளைக் குறித்து மறந்தவர்களாகவும், பிள்ளைகளைக் குழந்தைப் பருவத்தில் வைத்திருந்தது போன்று கட்டுப்பாட்டில் வைப்பதற்கு முற்பட்டு, அவர்கள் தங்களுக்கு அநீதி செய்யப்படுகின்றது என்று கோபம் கொண்டு, குடும்பப்பிரச்சனை உண்டாகும் அளவுக்கு அவர்களது பண்புகளைக் கடுகிப்பானவைகளாக்கி, அவர்களை மகிழ்ச்சியற்றவர்களாக்குகின்றீர்களா? ஒருவேளை நீங்கள் பிள்ளைகளானால், நீங்கள் உங்கள் பெற்றோரைக் குறித்தும், அவர்களுடைய நலனுக்கடுத்தவைகளைக் குறித்தும், அவர்களுடைய விருப்பங்கள் குறித்தும், அவர்களது மகிழ்ச்சிக் குறித்தும் சிந்திக்கின்றீர்களா? உங்கள் பிள்ளைகள் உங்களிடத்தில் கரிசனையாய் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புவதுபோன்று, உங்கள் பெற்றோர்கள் விஷயத்தில் கரிசனையாய் இருக்கின்றீர்களா? நீங்கள் சிறுபிள்ளையாய் இருக்கையில், உங்களுக்காக உங்கள் பெற்றோர்கள் பாடுபட்ட, கஷ்டப்பட்ட, பெலவீனப்பட்ட அந்த மணி நேரங்களையும், வாரங்களையும் நினைவில் வைத்திருக்கின்றீர்களா? மேலும் அந்த அன்பிற்குக் கைமாறு செய்ய நாடிக்கொண்டிருக்கின்றீர்களா? மற்றும் அவர்களது கடைசி நாட்களை, அவர்களது ஜீவியங்களிலேயே உள்ள சந்தோஷமான நாட்களாக்குகின்றீர்களா? உங்கள் பெற்றோர்கள் விஷயத்தில் பொன்னான பிரமாணத்தினைக் கடைப்பிடிக்கின்றீர்களா? உங்கள் உடன்பிறந்த சகோதரர்கள் மற்றும் சகோதரிகள் விஷயத்தில் அதைக் கடைபிடிக்கின்றீர்களா? அவர்கள் உங்கள் பொருள்களைக் கடனாக வாங்கிச் சென்று திருப்பித்தராதபோது, நீங்கள் அவர்களது பொருட்களைக் கடனாக வாங்கிச் சென்று திருப்பிக்கொடுக்காமல் பழித்தீர்த்துக்கொண்டு, குடும்பத்தில் தொடர்ந்து, அமைதியின்மையினை உண்டுபண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றீர்களா? அல்லது நீங்கள் நீதியின் பொன்னான பிரமாணத்தினைக் கடைப்பிடித்து, உங்களுக்கோ அல்லது உங்கள் உடைமைகளுக்கோ எவைகள் செய்யப்படக்கூடாது என்று நீங்கள் விரும்புகின்றீர்களோ, அதை நீங்கள் உங்கள் உடன்பிறந்த சகோதரனுக்கும், சகோதரிக்கும் அல்லது அவர்களது உடைமைகளுக்கும் செய்யாமல் இருக்கின்றீர்களா?

கிறிஸ்தவ தொழிலதிபர் (business man) என்பவன், சிலவிதங்களில் அவனது அயலானால் கவனித்துப் பின்பற்றப்படுகின்றான். ஆனால் இது விஷயத்தில் அவன் பொறுப்பே மிகவும் கவனிக்கத்தக்கதாகும். ஒரு தொழிலதிபருக்கான கொள்கை, பொன்னான பிரமாணமாகும். “ஆதலால், மனுஷர் உங்களுக்கு எவைகளைச் செய்ய விரும்புகிறீர்களோ, அவைகளை நீங்களும் அவர்களுக்குச் செய்யுங்கள்” (மத்தேயு 7:12) என்பது அவன் வாங்குகிற காரியத்திற்கும், அவன் விற்கிற காரியத்திற்கும், அவனது தொழிலாளர்கள் மற்றும் அவனது வாடிக்கையாளர்களுடனான அவனது நடவடிக்கைக் காரியத்திற்கும் பொருந்தும். இது அவன் விளம்பரம் இடும் காரியங்களையும், தன் தொழிலாளர்கள் முன் அவன் வைக்கும் கொள்கை காரியங்களையும் உள்ளடக்கும்.

பொன்னான பிரமாணமானது பொது ஜனங்களால் அதிகமதிகமாய் உணரப்பட்டு வருகின்றது என்றும், அதைக் கைக்கொள்பவர்கள் அதிகமதிகமாய் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள் என்றும் நாங்கள் நம்புகின்றோம். இது வேறு பிரமாணத்தைக் கைக்கொள்ளும் அவர்களது அயலார்களைக்காட்டிலும், அவர்களை ஐசுவரியவான்களாக்கிடும் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. “உங்கள் அயலான் உங்களுக்கு என்ன செய்வான் என்று நீங்கள் நம்புகின்றீர்களோ, அதையே நீங்கள் உங்கள் அயலானுக்குச் செய்யுங்கள்; ஆனால் அவன் செய்வதற்கு முன்னதாக நீங்கள் செய்யுங்கள்” என்பதே மற்றவர்களுடைய பிரமாணத்தின் வார்த்தைகளாய் இருக்கின்றது. ஆனால் பொன்னான பிரமாணத்தினைக் கைக்கொள்வதினால் ஐசுவரியம் வருகின்றதோ, இல்லையோ தனது இருதயத்தைக் கர்த்தருக்குக் கொடுத்துவிட்டு, தேவனுடைய புத்திரனாகியுள்ள தொழிலதிபர், பொன்னான பிரமாணத்தினைக் கைக்கொள்ள வேண்டும். அவன் இதற்கும் அதிகமாய் அன்பின் அடிப்படையில் செய்யச் சிலாக்கியம் பெற்றிருப்பினும், இதற்குக் குறைவாய் அவன் செய்யக்கூடாது.

இக்கொள்கையானது அவனது தொழில்முறைமையை மாத்திரமல்லாமல், அவன் விற்கும் பொருட்களின் அம்சத்தினையும் கூட உள்ளடக்குகின்றதாய் இருக்கின்றது. கிறிஸ்தவ தொழிலதிபரின் கடையில் குப்பையான மற்றும் பாதகமான பொருட்கள் காணப்படக்கூடாது.

பொன்னான பிரமாணத்திற்குக் குறைவான எதையும், எந்தவொரு சந்தர்ப்பங்களிலும் செய்யக்கூடாது என்று உண்மை கிறிஸ்தவன் நினைவில்கொள்ள வேண்டும். தனது பிள்ளைகள், தனது கோழிகள், தனது நாய்கள் முதலானவைகள், தனது அயலானுக்குரிய உரிமைகளில் தலையிடாதபடிக்குப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். தான் ஒருவேளை கஷ்டத்திலிருந்தால், அப்போது தன் அயலான் தனக்குச் செய்வதை, தானும் கஷ்டத்திலிருக்கும் அயலானுக்குச் செய்திட வேண்டும் என்று அதே பொன்னான பிரமாணம் எதிர்ப்பார்க்கின்றதாய் இருக்கின்றது. “நன்மை செய்யுங்கள், கடன்கொடுங்கள் மற்றும் பிரதிபலன் எதிர்ப்பார்க்காதிருங்கள்” என்பது கிறிஸ்தவனில் மாதிரியாக்கப்பட வேண்டும்; அதுவும் தன் நாணயத்தைக் கெடுக்கிறதும், தன் சொந்தக் குடும்பத்திற்கான கடமைகளில் கடுமையாய்க் குறுக்கிடுகிறதுமான விதத்தில், தான் கடன்கொடுக்கக்கூடாது எனும் புரிந்துகொள்ளுதலுடன் செய்யப்பட வேண்டும். இன்னுமாகத் தேவையான சந்தர்ப்பங்களின்போதே கடன்கொடுக்கப்பட வேண்டும். அயலான் பிரதிபலன் செய்வான் என்பதற்காக ஒருவன் அயலானாய்ச் செயல்படாமல், மாறாக தேவனுடைய வார்த்தையிலிருந்து அயலானாய்ச் செயல்படுவதற்குரிய உயரிய கொள்கைகளைப் பெற்றிருப்பதினாலும், தெய்வீக எதிர்ப்பார்ப்பிற்கு இசைவாக ஜீவிப்பதற்கும், யாவருக்கும் நன்மை செய்யவும், விசேஷமாக விசுவாச வீட்டாருக்கு நன்மை செய்ய நாடுவதற்கும் விரும்புவதினாலும் ஒருவன் அயலானாய்ச் செயல்பட வேண்டும். நம் நாட்களில் பொதுவாய்க் காணப்படும் சமூக காரியங்களின் விஷயங்கள் சிலவற்றிற்குச் செலவழிப்பதற்கென்று கிறிஸ்தவனுக்கு நேரம் கிடையாது. அவன் இராஜாதி இராஜாவும், கர்த்தாதி கர்த்தருமானவருக்குப் பிரதிநிதியும், ஸ்தானாபதியும் ஆவான்.

இந்தத் தையல் வேலையில், இந்தச் சித்திர தையல் வேலையில் எவை உள்ளடங்குகின்றது என்பது தொடர்புடைய விஷயத்தில் நாம் தவறு செய்யாதிருப்போமாக. அது அறிவல்ல; தையலைச் சரியாய்த் தைப்பதற்கு அறிவு மிகவும் தேவை என்றாலும், அது அறிவல்ல. அது நம் திறமைகளுமல்ல; தையல் விஷயத்தில் திறமைகள் பயன்படுத்தப்பட்டாலும், அது திறமைகளல்ல. அது நம் கடுமையான உழைப்பை மாத்திரம் குறிக்கிறதில்லை; உழைப்பு மிகவும் ஏற்றவையாகவும், ஒருவேளை சூழ்நிலைகள் சாதகமாய் இருக்கும் பட்சத்தில் அவசியமானவையாகவும் இருப்பினும், அது உழைப்புகளல்ல. இந்தச் சித்திரத் தையல் அன்பைக் குறிக்கின்றதாய் இருக்கின்றது; ஏனெனில் அன்பு நியாயப்பிரமாணத்தின் நிறைவேறுதலாய் இருக்கின்றது. (உரோமர் 13:10) இது நமது கர்த்தரினால் கொடுக்கப்பட்ட புதிய கட்டளையாய் இருக்கின்றது. “நீங்கள் ஒருவரிலொருவர் அன்பாயிருங்கள்; நான் உங்களில் அன்பாயிருந்ததுபோல நீங்களும் ஒருவரிலொருவர் அன்பாயிருங்கள் என்கிற புதிதான கட்டளையை உங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன்” (யோவான் 13:34). “என்னையும், என் வார்த்தைகளையும்” என்று சொல்லுகையில், கர்த்தர் அவருக்கான மற்றும் அவரது சத்தியத்திற்கான அன்பினைச் சமநிலையில் வைக்கின்றார். நமது கர்த்தருக்கும், அவரது வார்த்தைகளுக்கும் நாம் எல்லாச் சூழ்நிலைகளிலும் உண்மையாய்க் காணப்பட வேண்டும் பின்னர்ச் சகோதரருக்கான அன்பு கடந்துவருகின்றது - ஏனெனில் அவர்கள் அவருடையவர்களாய் இருக்கின்றனர் - ஏனெனில் அவரது ஆவியினை அவர்கள் உடையவர்களாய் இருக்கின்றனர் - ஏனெனில் அவரது அடிச்சுவடுகளில் நடப்பதற்கு அவர்கள் நாடுகின்றனர். “தேவனிடத்தில் அன்புகூருகிறேனென்று ஒருவன் சொல்லியும், தன் சகோதரனைப் பகைத்தால், அவன் பொய்யன்; தான் கண்ட சகோதரனிடத்தில் அன்புகூராமலிருக்கிறவன், தான் காணாத தேவனிடத்தில் எப்படி அன்புகூருவான்?” (1 யோவான் 4:20) இது அப்போஸ்தலனுடைய பலமான வார்த்தைகளாய் இருக்கின்றன. அன்பானது அயலார்களிடத்திற்கு, நண்பர்களிடத்திற்கு, ஆம் சத்துருக்களிடத்திற்குக் கடந்து தொடர்ந்து வரவேண்டும்; வஸ்திரங்களில் முழுமையான சித்திரத்தைப் பெற்றிருக்க வேண்டுமெனில், மேற்கூறப்பட்டுள்ள இவர்கள் அனைவருக்குமான ஓர் உண்மையான, மெய்யான, உறுதியான அன்பானது குணலட்சணத்தில் காணப்பட வேண்டும். மேலும் ஒருவேளை சத்துரு, சகோதரன் ஒருவனாகக் காணப்படுவானானால், அன்பிற்கான சோதனை மிகவும் கடுமையாய்க் காணப்படும். ஆனால் சித்திரத் தையலின் இவ்வம்சமானது தைக்கப்பட வேண்டும் என்பது நமது கர்த்தரின் எதிர்பார்ப்பாய் இருக்கின்றது. தன் சத்துருக்களைக்கூட அன்புகூராதவன், வேறு எந்தக் காரியங்களுக்கும் தகுதியானவனாய்க் காணப்பட்டாலும், இராஜ்யத்திற்குத் தகுதியானவனாய் இருப்பதில்லை; சகோதர சிநேகம் உள்ளவர்களாய் இருங்கள், இரக்கம் கொள்ளுங்கள், அனுதாபம் கொண்டிருங்கள், தயவு பாராட்டுங்கள், உதவுங்கள், சுயத்தைப் பலிசெலுத்துங்கள், மற்றவர்கள் உங்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகின்றீர்களோ, அதை நீங்களும் மற்றவர்களுக்குச் செய்யுங்கள். பொன்னான பிரமாணமானது, உங்களது எண்ணங்களை, வார்த்தைகளை மற்றும் கிரியைகளை அளப்பதாக - உங்கள் சித்திர தையலின் நீளங்களை அளந்துபார்த்து, அவை நல்ல சித்திர தையலென உங்களுக்கு உறுதியளித்திடுவதாக.

அன்றாட ஜீவியத்தில் அச்சுறுத்தும் ஒரு குறைவு

“நீங்கள் பாவஞ்செய்யாமல், நீதிக்கேற்க விழித்துக்கொண்டு, தெளிந்தவர்களாயிருங்கள்; சிலர் தேவனைப்பற்றி அறிவில்லாதிருக்கிறார்களே; உங்களுக்கு வெட்கமுண்டாக இதைச் சொல்லுகிறேன்.”

(1 கொரிந்தியர் 15:34)

அப்போஸ்தலனின் எல்லா எழுத்துக்களைப்போன்று, இந்தப் புத்திமதியும் பாவிகளின் உலகத்தாருக்காய் இராமல், மாறாகக் கிறிஸ்தவர்களுக்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒருவேளை இவ்வசனத்தில் இடம்பெறும் அப்போஸ்தலனின் கருத்தானது, நாம் சற்று வேறு வார்த்தைகளில் மொழிப்பெயர்த்து வழங்கினால் நன்கு விளங்கும் . . . “நீதியைப்பற்றின சரியான புரிந்துகொள்ளுதலுக்கு விழித்துக்கொள்ளுங்கள். உங்கள் ஜீவியங்களில் நீதிக்கு எதிராய்ப் பாவம் செய்யாதிருங்கள்; ஏனெனில் சிலர் நீதி குறித்த, நீதியின் கொள்கைக் குறித்த தேவ அறிவு இல்லாதிருக்கிறார்கள். உங்களுக்கு வெட்கம் உண்டாகத்தக்கதாக இதைச் சொல்லுகிறேன்” என்பதாகும்.

கிறிஸ்துவின் பள்ளிக்கூடத்தில் காணப்படும் நாம், எதிர்க்காலத்தின் மாபெரும் வேலைக்கென்று நமக்குக் கற்பித்துக்கொண்டிருக்கின்றார் என்றும், நம்மை ஆயத்தப்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்றார் என்றும் அடையாளம் கண்டுகொள்கின்றோம். வரவிருக்கின்ற யுகத்தில் சபையின் வேலையானது வேதாகமத்தின்படி, மேசியாவின் இராஜ்யத்தில் இராஜாக்களாக, ஆசாரியர்களாக, நியாயாதிபதிகளாக, தேவனுடைய பிரதிநிதிகளாக இருப்பதாகும். இராஜாக்களென அவர்கள் நமது கர்த்தர் இயேசுவோடு கூட உலகத்தின் ஆளுகையில் பங்குகொள்பவர்களாய் இருப்பார்கள். ஆசாரியர்களென அவர்கள் உலகை சொஸ்தப்படுத்தும், கற்பித்துக்கொடுக்கும், உலகத்திடம் அனுதாபம் காட்டும் வேலையில் பங்கெடுப்பார்கள். நியாயாதிபதிகளென அவர்கள் நீதி வழங்குவார்கள், மேசியாவின் ஆளுகையாகிய ஆயிரவருடங்களின் போது மனுக்குலத்திற்கு அடிகள் அல்லது வெகுமானங்கள் கொடுப்பவர்களாய் இருப்பார்கள். ஆகையால் இராஜாக்களாகுவதற்கு, ஆசாரியர்களாகுவதற்கு மற்றும் நியாயாதிபதிகளாகுவதற்கு நம்பிக்கைக்கொண்டிருக்கும் யார் ஒருவரும் தன்னை அவ்வேலைக்குத் தகுதியாக்கிடும் இருதயம் மற்றும் மனதின் தகுதிகளை இப்பொழுது அடைந்தாக வேண்டும்; ஏனெனில் முறையாய்த் தகுதி பெறாத யார் ஒருவரையும் தேவன் நியமிக்கமாட்டார் என்பதில் நமக்கு நிச்சயமே.

இந்தக் காரணத்திற்காகவே தேவன் தம்முடைய சபையைக் கடந்த 19 நூற்றாண்டுகளாக உலகத்திலிருந்து அழைத்துக்கொண்டிருக்கின்றார் மற்றும் நமது கர்த்தர் இயேசுவின், அப்போஸ்தலர்களின், நியாயப்பிரமாணத்தின் மற்றும் தீர்க்கத்தரிசிகளின் மகிமையான அறிவுரைகளை நமக்குத் தந்துகொண்டிருக்கின்றார். இவைகள் அனைத்தும் தேவன் நம்மை அழைத்துள்ளதான மாபெரும் ஊழியத்திற்கு நம்மைத் தகுதியாக்கிடும் இருதயம் மற்றும் மனதின் அந்தப் பண்புகளில் நம்மைக் கட்டியெழுப்புவதற்கேயாகும்.

ஆனால் தேவன் தம்முடைய பிள்ளைகளை அவர்களது பூரணமற்ற சரீரங்களின் அடிப்படையில் பரிட்சித்துப்பார்க்கிறதில்லை; ஏனெனில் நாம் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புவைகளைச் செய்ய முடியாதவர்களாய் இருக்கின்றோம் என்பதை அவர் அறிவார். அவர் நம் சிந்தைகளுடன், நம்முடைய மனங்களுடன் தம் கையாளுதலைக் கொண்டிருக்கின்றார். அவரது வார்த்தைகளினுடைய மறுருபமாக்கும் வல்லமையினால், அவர் நமக்குப் புதிய மனதைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றார் மற்றும் இந்தப் புதிய மனதையே அவர் தமது குடும்பத்திற்குள்ளாக ஏற்றுக்கொள்கின்றார். அதுவே

புதுச்சிருஷ்டியாகிறது (உரோமர் 12:1, 2; 2 கொரிந்தியர் 5:17). நம்முடைய சொந்த சித்தங்களுக்குப் பதிலாக நாம் புதிய சித்தத்தை, தேவனுடைய சித்தத்தை ஏற்றுக்கொள்கின்றோம் மற்றும் நம்முடைய சொந்த திட்டங்கள் மற்றும் நோக்கங்களுக்குப் பதிலாக, திவ்விய ஏற்பாடுகளை ஏற்றுக்கொள்கின்றோம். இப்படியாக விசுவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படிதல் வாயிலாக நாம் கடந்துவந்துள்ள இந்தப் புதிய உறவின் அடிப்படையில் தேவன் நம்மை அவரது பிள்ளைகளெனக் கையாளுகின்றார் மற்றும் நமது கர்த்தராகிய கிறிஸ்து வாயிலாக, நாம் தேவனுடைய பார்வையில் பூரணர்களாய் எண்ணப்படுகின்றோம்.

தேவ சித்தம் குறித்த அறிவு

நமது சரீரங்கள் அபூரணமானவைகளாக இருக்க, எப்படிச் சித்தங்களில் நாம் பூரணமாய் இருக்க முடியும்? அப்போஸ்தலர் போன்று நாமும்: “நன்மை செய்ய வேண்டுமென்கிற விருப்பம் என்னிடத்தில் இருக்கிறது, நன்மை செய்வதோ என்னிடத்திலில்லை” என்றே பதிலளிக்கின்றோம் (உரோமர் 7:18). நீதியைச் செய்வதற்கான தன்னுடைய சித்தத்தில் அப்போஸ்தலன் எல்லா நேரங்களிலும் வெற்றிக் காணவில்லை. இப்படியாகவே இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளில் நடக்க நாடிடும் ஒவ்வொருவரின் விஷயத்திலும் காணப்படுகின்றது. நீதி செய்ய வேண்டும் என்ற சித்தம், விருப்பம் நம் அனைவருக்கும் உள்ளது, ஆனால் நீதியை எப்படிச் செய்வது என்பதுதான் பிரச்சனை.

நம்முடைய மாம்சத்தின் அபூரணங்களின் அடிப்படையில் தேவன் நம்மை நியாயந்தீர்க்கிறதில்லை என்று நாம் படிப்படியாகக் கற்றுக்கொள்கின்றோம்; நாம் உண்மையுள்ளவர்களாகக் காணப்படுவது வரையிலும், இந்தக் குறைவுகளானது கிறிஸ்துவால் தரிப்பிக்கப்படும் நீதியின் வஸ்திரத்தினால் மூடப்படுகின்றது. ஆகையால் சரியானவைகளை நமது ஒவ்வொரு கிரியையிலும், வார்த்தையிலும், சிந்தையிலும் நடப்பிப்பதற்கு நாம் கடுமையாய் முயன்றுகொண்டிருக்கின்றோம் என்பதை நமது பரம பிதாவுக்குக் காண்பிக்கத்தக்கதாக நம்மால் முடிந்ததை நாம் செய்கின்றோம். மேலும் தமது குடும்பத்தின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினனும் பூரண சித்தம் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று அவர் எதிர்பார்க்கின்றபடியால், நமக்கான தேவ சித்தம் யாது? என்ற தனிப்பட்ட ஒரு கேள்வி எழும்புகின்றது. ஆகையால், “தேவனுடைய நன்மையும் பிரியமும் பரிபூரணமுமான சித்தம் இன்னதென்று பகுத்தறியத்தக்கதாக” நாம் கவனமாய் நாடுகின்றோம் (உரோமர் 12:1, 2).

தேவனுடைய சித்தம் இன்னதென்று பகுத்தறிய முயல்வது என்பது, அவரது சித்தம் குறித்த அறிவிற்குள்ளாக வருவதாகும், அதை நமக்கு நாம் விவரித்துக்கொள்வதாகும். நாம் உண்மையுள்ளவர்களாக இருப்போமானால் நாம் இதில் நாட்கள் செல்ல செல்ல முன்னேறுகிறவர்களாக இருப்போம். முதலில் நாம் கொஞ்சம் அறிவினைப் பெற்றிருந்தோம் மற்றும் அதை நாம் நடைமுறைப்படுத்தினோம். நாம் கிருபையிலும், அறிவிலும் வளருகையில், தேவ சித்தத்தினை நாம் அதிகம் அறிய வருகிறோம், மேலும் அதிகரித்திடும் இந்த அறிவையும்கூட நடைமுறையில் செயல்படுத்துவது நமக்கான காரியமாய் இருக்கின்றது. தேவ சித்தத்தினைக் குறித்த இந்த அறிவினை நாம் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட விதத்தில் அடையாமல், மாறாக வேதாகமத்தை ஆராய்வதன் மூலமே அடைகின்றோம் (2 தீமோத்தேயு 2:15).

தேவனுடைய குடும்பத்திற்குள்ளாக வரும் ஒருவன் தன் சொந்த சித்தத்தை விட்டுவிட்டு, அதற்குப்பதிலாக தேவ சித்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளான். கர்த்தருக்கென்று தன் சொந்த சித்தத்தை விட்டுவிடாதவன், அவருடைய பிள்ளை இல்லை. அப்போஸ்தலன் கூறுவது போன்று, “கிறிஸ்துவின் ஆவியில்லாதவன் அவருடையவனல்ல” (உரோமர் 8:9). கிறிஸ்துவின் ஆவி என்பது, பிதாவின்

சித்தத்திற்கு முழுமையாய்க் கீழ்ப்படிந்து ஒப்புக்கொடுக்கும் ஆவியாய் இருக்கின்றது; மேலும் இந்த ஒரு நிலைமைக்கு நாம் வரும்போது, நாம் நம் சொந்த சித்தங்களை விட்டுவிட்டு, இதற்குப்பதிலாக தெய்வீகச் சித்தத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறவர்களாய் இருப்போம். இப்படி நாம் செய்வதற்கான காரணம் - இதுவே நமது மீட்பரின் அடிச்சுவடுகளில் பின்தொடர விரும்புகிற யாவருக்குமான தகுதியான நடக்கையாய் இருக்கின்றது என்பதினாலாகும்; நமது சொந்த சித்தங்களும் நமக்குத் திருப்தி தராதவைகளாய் இருக்கின்றது என்பதினாலாகும். நமது மனங்களும், நமது சரீரங்களும் மிகவும் அபூரணமானவைகளாக இருக்கின்றபடியால், நமது சொந்த சித்தத்தின்படி செய்வதன் மூலம் நாம் அடிக்கடி இன்னலுக்குள்ளாகுகின்றோம். ஆகையால் தேவ சித்தமானது, மிகவும் கிருபையான ஒரு சித்தமாக இருக்கின்றதென நாம் காண்கின்ற காரணத்தினால், தேவ சித்தத்தை அறிவதிலும், அதைச் செய்வதிலும் நாம் மகிழ்கின்றோம்.

நீதி முதலாவது, பின்னரே அன்பு

தம்முடைய பிள்ளைகள் சோதனைகளையும், இன்னல்களையும் மற்றும் மெருகூட்டுதல்களையும் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்றும், இந்த அனுபவங்கள் மூலம் நம்மில் தேவனுக்கொத்த குணலட்சணத்தை வளர்க்க, குணலட்சணத்தை உறுதியடையப் பண்ண வேண்டும் என்றும் தேவ சித்தம் காணப்படுகின்றது; இப்படியாகத் தேவன், கர்த்தர் இயேசுவினிடத்தில் ஒப்புவித்ததான மாபெரும் வேலையில், தேவனால் நாம் பயன்படுத்தப்படுவதற்கு நம்மைப் பாத்திரவான்களாக்கிட வேண்டுமென்று அவர் இருக்கின்றார்; இப்படியாகப் பூமியின் குடிகளை ஆசீர்வதிப்பதற்காகப் பிதாவினால் திட்டமிடப்பட்டுள்ளதான பரலோகராஜ்யத்தில் நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவோடு உடன் சுதந்திரர்களாக நம்மை ஆக்கிட வேண்டுமென்று தேவன் இருக்கின்றார்.

சிலசமயங்கள் கிறிஸ்தவ ஜனங்கள் வேதாகமத்தில் அன்பு குறித்த உபதேசத்தைக் கண்ணோக்குகின்றனர்; ஆனால் அன்பிற்கு முன்னதாக இன்னொரு பாடம் இருக்கின்றது என்பதை மறந்துபோய் விடுகின்றனர். அந்த அடிப்படையான பாடத்தைக்குறித்தே இன்று உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகின்றோம். அது நீதி பற்றின பாடமாகும். “நீதிக்கு விழித்தெழுங்கள்!” என்றே நம் ஆதார வசனம் உண்மையில் தெரிவிக்கின்றதாய் இருக்கின்றது. தவறிலிருந்து, சரியானவற்றை நாம் வேறுபடுத்திப் பார்த்திடவும் மற்றும் நீதியானவற்றை, சரியானவற்றை நடைமுறைப்படுத்திடவும் நாம் அனைவரும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நீதியானவைகளே சரியானவைகளாக இருக்கின்றது.

நீதி என்றால் என்ன என்று காண்பித்துக் கொடுக்கும் படியாகத் தேவனுடைய நியாயப்பிரணமானது, சீனாய் மலையில் வைத்து இஸ்ரவேலர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. நீதிக்கும் அதிகமான எதையும் செய்யும்படிக்கு அவர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்படவில்லை. “கொலைச் செய்யாதிருப்பாயாக” என்று நியாயப்பிரமாணம் கூறினது; ஏனெனில் தேவனுடைய சொந்த நியாயப்பிரமாணமானது ஜீவனைக் கேட்டாலொழிய மற்றபடி, ஒருவரின் ஜீவனை எடுத்துப்போடுவது என்பது தவறானதாகும். “களவுச் செய்யாதிருப்பாயாக;” இப்படிச் செய்வது தவறாகும், அநீதியாகும். “பொய்ச்சாட்சி சொல்லாதிருப்பாயாக;” இப்படிச் செய்வது அநீதியாயிருக்கும் (யாத்திராகமம் 20:2-17).

ஆகையால் இஸ்ரவேல் ஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தேவனுடைய பிரமாணத்தினுடைய சாரம் “உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன் முழு இருதயத்தோடும் உன் முழு ஆத்துமாவோடும் உன் முழு மனதோடும் அன்புகூருவாயாக” (மத்தேயு 22:37) என்பதாகக் காணப்பட்டது. மற்றவர்களை நடத்திடும் விஷயத்தில் யூதர்களுக்குக் கற்பிக்கப்பட்ட நியாயப்பிரமாணத்தினுடைய சாரம்: உங்கள் அயலார் உங்களுக்கு நீதி செய்திடவேண்டுமென்று நீங்கள் விரும்புவதுபோன்று, நீங்களும் உங்கள் அயலாருக்கு நீதி செய்யுங்கள் என்பதேயாகும் (மத்தேயு 7:12).

நடைமுறையில் நீதியினைச் செயல்படுத்துதல்

தேவன் இதே பிரமாணத்தினைச் சபைக்குக் கொடுத்திட்டாரா? ஆம்! அது நியாயப்பிரமாணத்தின் ஆவியினுடைய காரியமாகும். தேவனுடைய பிரமாணமானது, அவரது சிருஷ்டிகள் யாவற்றின் மீதும் காணப்படுகின்றது. ஆனால் நியாயப்பிரமாண காலக்கட்டத்தில், தேவன் மாம்சீக இஸ்ரவேலருடன் ஒரு விசேஷித்த நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையினைப் பண்ணியிருந்தார். வேறுயாருமே அந்த நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையின் கீழ்க் காணப்பட்டிருக்கவில்லை. அந்த நியாயப்பிரமாணத்தினைப் பூரணமாய்க் கைக்கொள்ள முடிகின்ற யூதனால், என்றென்றுமாய் ஜீவிக்க முடியும் மற்றும் நித்திய ஜீவனைத் தன் வசத்தில் பெற்றிருப்பதினால், அவனால் பூமியின் குடிகளை ஆசீர்வதிக்கப்போகின்ற அந்த மாபெரும் நிஜமான ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலில் அங்கம் வகிக்கும் வாய்ப்பினையும் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். இதைத்தான் நமது கர்த்தர் இயேசு செய்திட்டார். ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலுக்கான திவ்விய பிரமாணத்தைக் குறித்துப் பேசுகையில், அவர் அதன் கோரிக்கைகள் எவ்வளவு விசாலமானவையாகவும், பிரமாண்டமானதாகவும் இருக்கின்றது என்பதை வெளிப்படுத்துவதன் வாயிலாய், அவர் “தம் திருச்சட்டத்தைச் சிறப்பித்து மேன்மைபடுத்தியுள்ளார்” (ஏசாயா 42:21, திருவிவிலியம்).

உலகத்திலுள்ள ஒவ்வொருவரையும் நீதியாய்க் கையாளுவது தகுதியான காரியமே என்கிற விஷயத்தில் எந்த அறிவுள்ள மனுஷனும் கேள்வி எழுப்புவதில்லை. இப்பாடமானது நமது அன்றாட ஜீவியத்தின் காரியங்கள் அனைத்திலும் அநேகம் உட்பிரிவுகளைக் கொண்டிருக்கின்றதாய் இருக்கின்றது. நீதியின் கொள்கையானது ஒவ்வொரு நடவடிக்கைகளிலும், மிகவும் சாதாரணமான விஷயங்களிலும்கூடத் தலையிடுகின்றதாயிருக்கும். இது உலகத்திலுள்ளவர்களைக் கையாளும் விஷயத்தில் மாத்திரமல்லாமல், நம்முடைய சொந்த குடும்பத்தின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினர்கள் விஷயத்திலும்கூடப் பொருந்துகின்றதாயிருக்கும். நம் சொந்த விஷயத்திலும், மற்றவர்கள் விஷயத்திலும் நீதியின் கொள்கையானது அடையாளம் கண்டுகொள்ளப்பட வேண்டும். பொன்னான பிரமாணம் குறித்த இச்சிந்தனையை அனைவருமே ஒருவேளை தங்கள் மனங்களில் உறுதியாய்ப் பதியப் பெற்றுக்கொள்வார்களானால், ஒவ்வொருவரும் நீதிக்கு, நியாயத்திற்கு விழித்தெழுவார்களானால், ஒட்டுமொத்த உலகமும் மறுமலர்ச்சியடைந்து விடும்.

ஒருவேளை நீதியின் இக்கொள்கையானது அடையாளம் கண்டுகொள்ளப்பட்டு, கைக்கொள்ளப் பட்டால் ஐரோப்பாவில் இன்று மனுஷர்கள் ஒருவரையொருவர் சுட்டுக்கொண்டு கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். மாறாகச் சிறப்பான ஏதோ சிலவற்றைச் செய்துகொண்டிருப்பார்கள், அதாவது மற்றவர்கள் தங்களுக்குச் செய்ய வேண்டுமென்று இவர்கள் விரும்பும் ஏதோ சில நன்மைகளை ஒருவருக்கொருவர் செய்து கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால் மனுஷர்கள் நீதியின், நியாயத்தின் இந்த நியமனத்திற்கு ஏற்றபடி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கவில்லை. இக்கொள்கையானது அரசாங்கங்களினாலும், தனிமனிதர்களாலும் முற்றிலும் புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளது. பொன்னான பிரமாணத்தினை மீறுகிறதற்கு வழங்கப்படும் பொதுவான சாக்குப்போக்கு: “நமக்குச் செய்யப்படும்படிக்கு நாம் எதிர்ப்பார்ப்பவைகளை, மற்றவர்களுக்கு நாம் செய்வது ஒருபோதும் சரியாய் இருக்காது; ஏனெனில் மற்றவர்கள் இதைச் சாதகமாய்ப் பயன்படுத்திக்கொள்வார்கள்; அவர்கள் தங்கள் பங்கைச் செய்ய மாட்டார்கள்; அவர்கள் பிரதி உபகாரம் செய்ய மாட்டார்கள்” என்பதேயாகும். பிரிட்டன் கூறுவதாவது: “ஜெர்மானியர்களுக்கு நாம் பொன்னான பிரமாணத்தினைச் செயல்படுத்தக்கூடாது; ஏனெனில் அவர்கள் நமக்கு என்ன செய்வார்கள் என்பதை நாம் அறியோம்.” ஜெர்மானியர்களும் இதே மாதிரியே வாக்குவாதம் பண்ணுகின்றனர்.

இப்படி நடந்துகொள்வதற்கான காரணம், தேவனுக்கான பயமாயிராமல், மாறாக மனுஷனுக்கான பயமேயாகும்; தேவனுக்கான பயமில்லை. கிறிஸ்தவர்கள் மனுஷரையும், தேசங்களையும் குறித்தும், இவர்கள் என்ன செய்வார்களோ என்பது குறித்தும் பயப்படுவார்களானால், இவர்கள் மாம்சமானவர்களாகவும், மாம்சத்தின்படி ஜீவிப்பவர்களாகவும் இருந்து, அவிசுவாசியான உலகத்தாரைப் போன்று இருப்பார்கள் என்று தேவன் கூறுகின்றார். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலம் தேவனுடன் உறவிற்குள்ளாக வந்தவர்களும், அவருக்கென்று நம்முடைய ஜீவியங்களை ஒப்புக்கொடுத்துள்ளவர்களுமான நாம் இம்மாதிரியான சந்தர்ப்பங்களில் எப்படி நடந்துகொள்வோம்? நம்முடைய ஜீவியங்களின் காரியங்களில் நீதியின் இக்கொள்கையின் மீது நம்பிக்கை வைக்க பயமாய் உள்ளது என்றும், நமது ஒவ்வொரு வார்த்தை, சிந்தை மற்றும் கிரியையின் விஷயத்தில் இக்கொள்கையினைக் கைக்கொள்ள துணிவில்லை என்றும் நாம் சொல்லுவோமா? தேவனை விசுவாசிப்பதற்கும், அவருக்குக் கீழ்ப்படிவதற்கும் நாம் அச்சம் கொண்டுள்ளோமா?

மற்றவர்கள் நம்மிடத்தில் பொன்னான பிரமாணத்தினைக் கைக்கொள்ளும்போது மாத்திரமே, நாமும் பொன்னான பிரமாணத்தினைக் கைக்கொள்ள வேண்டும் என்றும், மற்றவர்கள் நம் விஷயத்தில் அதைக் கைக்கொள்ளத் தவறும்போது, நாமும் அதைக் கைக்கொள்ளாமல் புறக்கணித்துவிடலாம் என்றும் தேவன் நம்மிடத்தில் சொல்லவில்லை. மாறாக எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும், மற்றவர்கள் செய்வதைப் பொருட்படுத்தாத நிலையில் நாம் அதை நடைமுறைப்படுத்திட வேண்டும். பின்னர் எல்லாக் காரியங்களும் நம்முடைய நன்மைக்கேதுவாய் நடக்கும் என்பதை நாம் அறிந்துகொள்வோம்; காரணம் நாம் தேவனுக்கும், அவரது ஏற்பாடுகளுக்கும் இசைவாகக் காணப்பட்டிருக்கின்றோம். ஜீவியத்தின் காரியங்கள் அனைத்தையும் நன்மைக்கேதுவாய் மாற்றிப்போடுவதற்கு அவர் வல்லமையுள்ளவராய் இருக்கின்றார். நாம் ஒருவருக்கொருவர் நீதியானவைகளைச் செய்திட வேண்டும் என்பது அடிப்படையான காரியமாய் இருக்கின்றது மற்றும் இப்படிச் செய்வது என்பது, நமது சொந்த குணலட்சணங்களுடைய விஷயத்தில் மகா ஆசீர்வாதத்தினைக் கொண்டுவருகின்றதாய் இருக்கும்.

தன் குடும்பத்தில் அல்லது கிறிஸ்துவின் சபையில் நீதியின் கொள்கையினை, பொன்னான பிரமாணத்தினை மீறியிருப்பவன், ஒருவேளை கிறிஸ்தவனாய் இருப்பானானால், இக்காரியத்தினைக் கவனத்தோடும், ஜெபத்தோடும் கண்ணோக்கி, "நீதிக்கு விழித்தெழுவானாக மற்றும் பாவம் செய்யாதிருப்பானாக." இப்படியாக நீதியை மீறுவது என்பது பாவமாகும் மற்றும் நாங்கள் அறிந்திருக்கிறவரை, இந்தப் பாவம் எங்கும் நிலவியுள்ளது. இந்த உண்மையினைக் குறித்த ஒரு சரியான புரிந்துகொள்ளுதல் அநேகருக்கில்லை. இவர்கள் நீதியே அனைத்துக் குணலட்சணங்களுக்கும், சரியான ஜீவியத்திற்குமான அஸ்திபாரமாய்க் காணப்படுகின்றது என்று காண்கிறதில்லை. அது தேவனுடைய சிங்காசனத்தின் ஆதாரமாய் இருக்கின்றது (சங்கீதம் 89:14). ஒருவன் தன் சக சிருஷ்டியின் விஷயத்தில் நீதியின் கொள்கையினை மீறிக்கொண்டிருக்கிற அதேவேளையில், அந்தச் சக சிருஷ்டியினிடத்தில் அல்லது தேவனிடத்தில் அன்பு பாராட்டிக்கொண்டிருப்பானானால், அது விருதாவே. நாம் நீதியைச் செய்த பிற்பாடே, ஒருவர் இன்னொருவரிடத்தில் அன்பினை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான உரிமையினை உடையவர்களாய் இருப்போம். பின்னர் நம்மால் முடிந்தமட்டும் அன்பின் அடிப்படையில் காரியங்களைச் செய்திடலாம். முதலாவது நீதி, பின்பே அன்பு என்பதே மற்றவர்கள் விஷயத்திலுள்ள நமது கையாளுதல்கள் அனைத்தையும் நிர்வகிக்கும் விதியாய் இருக்க வேண்டும்.

தேவ ஜனங்களின் பொறுப்பு

தேவனுடைய பிள்ளைகளாக இருப்பவர்கள், சீக்கிரத்தில் உலகத்தினுடைய நியாயாதிபதிகளாக்கப்படுவதற்கு எதிர்ப்பார்க்கப்படுகின்றனர். “பரிசுத்தவான்கள் உலகத்தை நியாயந்தீர்ப்பார்களென்று அறியீர்களா?” (1 கொரிந்தியர் 6:2,3) என்று அப்போஸ்தலன் கூறுவது போன்றதாகும். மேலும் நம்முடைய இருதயங்களிலும், ஜீவியங்களிலும், நம்முடைய குணலட்சணங்களிலும், அவர் விரும்புகின்றதான அந்தக் கொள்கைகளை வளர்த்திடுவதற்குத் தேவன் இப்பொழுது நாடிக்கொண்டிருக்கின்றார். ஆகையால் நாம் நம்முடைய இருதயங்களில் நீதியாய்க் காணப்படவில்லையெனில், நீதியின் இக்கொள்கையினை மதித்து, அதை நடைமுறைப்படுத்துவதில் சந்தோஷம் கொள்ளவில்லையெனில், நாம் இராஜ்யத்திற்குத் தகுதியடைய மாட்டோம். மிருக ஜீவன்களிடம்கூட நாம் அநீதியாய் நடக்கக்கூடாது. ஒவ்வொரு சிருஷ்டிக்கும் அதன் உரிமைகள் காணப்படுகின்றன; மற்றும் ஒவ்வொரு சிருஷ்டிக்கும், அதற்கே உரிய உரிமைகளை நாம் கொடுத்திட வேண்டும். விளைவுகள் தேவனிடத்தில் இருக்கின்றது. இப்படிச் செயல்பட்டு தேவன் தமது உண்மையுள்ள பிள்ளைகளுக்கு வைத்துவைத்துள்ளதான அந்த மகிமையான நிலைமைக்கு நம் மனங்களையும், நமது இருதயங்களையும் ஆயத்தப்படுத்த வேண்டாமோ?

இரக்கத்தின் அல்லது தயவின் அடிப்படையில் தேவனுடைய இராஜ்யமானது கொடுக்கப்படும் என்று நாம் எண்ணிவிடக்கூடாது. பரலோக வெகுமானத்தை அருளும் விஷயத்தில் இரக்கமோ அல்லது தயவோ பாராட்டப்படுகிறதில்லை. நம்முடைய பாவங்களின் விஷயத்திலும், நாம் எதிர்த்துப்போராடிக்கொண்டிருக்கின்றதான பெலவீனங்களின் விஷயத்திலும் தேவன் இரக்கம் பாராட்டுகின்றார்; ஆனாலும் பொருத்தமான குணலட்சணம் இல்லாத எந்தவொரு நபரையும் அந்த இராஜ்யத்தில் அவர் அனுமதிப்பதில்லை. நமது கர்த்தராகிய இயேசுவோடு கூட உடன்குதந்திரர்களாகவும், ஆளுபவர்களாகவும் இருப்பதற்குத் தேவனால் அங்கீகரிக்கப்படுபவர்கள், நீதியின் கொள்கைகளைக் கொண்டவர்களாகவும், அந்தக் கொள்கைகளை இப்பொழுது எப்படிச் செயல்படுத்துவது என்பதை அறிந்தவர்களாகவும் இருத்தல் வேண்டும். அநீதியானவைகளைச் செய்வதைப்பார்க்கிலும், இழப்புகளைச் சந்திக்க விருப்பமுள்ளவர்களாக இருக்கும் அளவுக்கு நீதி செய்ய விரும்பாதவர்கள் இராஜ்யத்தில் பங்கினைப் பெற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள்.

தேவனை, நீதிக்கான மாபெரும் பிரதிநிதியென வேதாகமம் சுட்டிக்காட்டுகின்றதாயிருக்கின்றது. நாம் இராஜ்யத்தில் ஓர் இடத்தினைப் பெற்றுக்கொள்வோமானால், அது கிரியைகளின் அடிப்படையிலும், கிருபை மற்றும் அறிவின் விஷயத்திலும், நமது கர்த்தர் இயேசுவுக்கொத்த குணலட்சணத்திலுமுள்ள நமது வளர்ச்சியின் அடிப்படையிலுமே கொடுக்கப்படுகின்றதாயிருக்கும். இயேசுவின் இரத்தத்தின் மீதான விசுவாசத்தினால் நாம் நீதிமானாக்கப்பட்டிருந்தால், தேவனோடு ஓர் உடன்படிக்கையினைப் பண்ணி, அவரது பரிசுத்த ஆவியினால் நாம் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டிருந்தால், நாம் புதுச்சிருஷ்டிகளெனப் பூரணத்தினை நோக்கிச் செல்வதை அவர் காண விரும்புகின்றார். நமது பரம தந்தை நம்மிடத்தில் அக்கறையற்று இருக்கின்றார் என்றும், அவர் நம்மை இரக்கமற்ற விதத்தில், அக்கறையற்ற விதத்தில் நியாயந்தீர்ப்பார் என்றும் எண்ணக்கூடாது. மாறாக பிதா தாமே உங்களை நேசிக்கிறார்” என்ற நமது கர்த்தருடைய வாக்குறுதியை நாம் நினைவில்கொள்ள வேண்டும்.

இறுதியாக, நாம் தேவனுக்கு உண்மையான, நேர்மையான பிள்ளைகளாக இருந்து, நம்முடைய குறைவுகளைக் கிறிஸ்துவினுடைய நீதியின் வஸ்திரத்தினால் மூடப்பெற்றிருப்போமானால் - நீதி எனும் இம்மாபெரும் விஷயத்தில், அதாவது அனைத்தையும் பொன்னான பிரமாணத்தினுடைய அடிப்படையில் கையாளும் விஷயத்தில் நம்மால் முடிந்ததை நம் முழுப்பெலத்துடன் செய்வோமானால் -

இக்கொள்கையானது, பிதாவினுடைய ஆளுகையின் அஸ்திபாரமாய் இருக்கின்றதாக நாம் உணர்ந்திருக்கும் காரியத்தினைப் பிதாவுக்கு வெளிப்படுத்துபவர்களாக இருப்போம் என்பதை நினைவில்கொள்வோமாக. இந்த உறுதியான அஸ்திபாரத்தின்மீதே அன்பின் கட்டிடத்தை நாம் கட்டியெழுப்ப முடியும். இப்படியாக நாம் இராஜ்யத்திற்கு ஆயத்தமாக்கப்படுவோம்.